

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
&
ΑΡΧΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Γ' Κ.Π.Σ.
(2000 – 2006)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1. Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης** για την Ελλάδα 2000-2006
- 2. ΑΠΟΦΑΣΗ** της Επιτροπής Ε(2000)3405 της 28-11-2000 σχετικά με την έγκριση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες που υπάγονται στο στόχο αριθμ.1 στην Ελλάδα.
- 3. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 1260/1999** του Συμβουλίου της 21^{ης} Ιουνίου 1999 περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία.
- 4. ΝΟΜΟΣ** υπ' αριθμ. **2860/14.11.2000** περί «Διαχείρισης, παρακολούθησης και ελέγχου του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και άλλων διατάξεων .
- 5. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 1783/1999** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12^{ης} Ιουλίου 1999 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης.
- 6. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 1784/1999** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12^{ης} Ιουλίου 1999 με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.
- 7. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 1685/2000** της Επιτροπής της 28^{ης} Ιουλίου 2000 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία.
- 8. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 643/2000** της Επιτροπής της 28^{ης} Μαρτίου 2000 για τον τρόπο χρησιμοποίησης του ευρώ κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού των διαρθρωτικών Ταμείων.
- 9. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 1159/2000** της Επιτροπής της 30^{ης} Μαΐου 2000 για τις δράσεις πληροφόρησης και δημοσιότητας που πρέπει να αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη σχετικά με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών Ταμείων.
- 10. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 438/2001** της Επιτροπής της 2^{ας} Μαρτίου 2001 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων.
- 11. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) 448/2001** της Επιτροπής της 2^{ας} Μαρτίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία διενέργειας δημοσιονομικών διορθώσεων στην παρέμβαση που χορηγείται στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων.
- 12. ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ** των Υπουργών Εσωτερικών - Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων (ΦΕΚ 1553/Β'/14.12.2000) «Σύσταση Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευσης & Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης».

- 13. ΑΠΟΦΑΣΗ** της Επιτροπής της 16-3-2001 για την έγκριση του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση» το οποίο εντάσσεται στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες του στόχου αριθμ.1 στην Ελλάδα.
- 14. ΚΟΙΝΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ** (αρ. πρ. **163/20-4-2001**) του υπουργού Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων και του υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας περί «Συγκρότησης Επιτροπής Παρακολούθησης για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης II (ΕΠΕΑΕΚ II), 2000-2006».
- 15. Οργανόγραμμα** Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης ΕΠΕΑΕΚ.

**ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ
2000-2006**

ΕΛΛΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η παρούσα κατάσταση

- 1.1. Εισαγωγή
- 1.2. Το Μακροοικονομικό πλαίσιο
- 1.3. Περιφερειακές ανισότητες
- 1.4. Παρουσίαση και αξιολόγηση του Σχεδίου
- 1.5. Ενσωμάτωση της εκ των προτέρων αξιολόγησης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η στρατηγική και οι προτεραιότητες της κοινής δράσης

- 2.1. Παρουσίαση της συνολικής στρατηγικής
- 2.2. Μακροοικονομικές επιπτώσεις των διαρθρωτικών ταμείων της Ε.Ε., 2000-2006
- 2.3. Προτεραιότητες και αναμενόμενες αναπτυξιακές επιπτώσεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Χρηματοδότηση και προσθετικότητα

- 3.1 Χρηματοδότηση
- 3.2 Προσθετικότητα
- 3.3 Σχέδιο χρηματοδότησης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Εφαρμογή

- 4.1 Εισαγωγή
- 4.2 Διαχείριση
- 4.3 Παρακολούθηση
- 4.4 Χρηματοδότηση
- 4.5 Έλεγχοι
- 4.6 Αξιολόγηση
- 4.7 Αποθεματικά

- 4.8 Πληροφόρηση και δημοσιότητα
- 4.9 Ταμείο Συνοχής
- 4.10 Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: 1. Αξιολόγηση των μακροοικονομικών επιπτώσεων του ΚΠΣ ΙΙΙ
2. Ποσοτικοποιημένοι στόχοι ανά άξονα προτεραιότητας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1.1 Εισαγωγή

1.1.1. Γενική Περιγραφή

Η Ελλάδα είναι μια περιφερειακή χώρα στην Ε.Ε., η οποία δεν έχει κοινά σύνορα με άλλα κράτη-μέλη. Με βάση δείκτη που μετρά την περιφερειακότητα τόσο ως προς την απόσταση, όσο και ως προς την οικονομική δυναμικότητα (όπως αυτή εκφράζεται με το ΑΕΠ σε Μονάδες Αγοραστικής Δύναμης PPS), οι περιφέρειες NUTS 2 της Ελλάδας, οι οποίες είναι όλες επιλέξιμες για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του Στόχου 1, κυμαίνονται από ένα χαμηλό δείκτη 85,90 για την Αττική, έως ένα υψηλό δείκτη 99,56 για το Νότιο Αιγαίο (όπου δείκτη 0 λαμβάνει η πλέον κεντρική περιφέρεια και δείκτη 100 η πλέον υστερούσα και απομακρυσμένη περιφέρεια στην Ε.Ε.).

Η Ελλάδα είναι επίσης μια χώρα με έντονη γεωγραφική πολυμορφία και συνεπώς είναι αναμενόμενο η αναπτυξιακή της πορεία και η σύγκλιση να παρουσιάζει πολυπλοκότητα και ανομοιογένεια μεταξύ των περιφερειών. Ωστόσο, μολονότι υπάρχουν περιφερειακές διαφορές, δεν είναι τόσο έντονες όσο και σε άλλες χώρες της Ε.Ε.. Η χώρα διαιρείται σε 13 περιφέρειες NUTS 2, οι οποίες μπορούν να διακριθούν σε τρεις κατηγορίες. Η πρώτη περιλαμβάνει τις περιφέρειες Αττικής, Κεντρικής Μακεδονίας και τις δυο νησιωτικές περιφέρειες (Κρήτη, Νότιο Αιγαίο). Αυτές οι περιφέρειες αναπτύσσονται με ικανοποιητικούς ή σχετικά ταχείς ρυθμούς. Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τις περιφέρειες της Δυτικής Μακεδονίας, Ηπείρου, Δυτ. Ελλάδας, Πελοποννήσου και Β. Αιγαίου. Οι περιφέρειες αυτές είναι αραιοκατοικημένες ή βρίσκονται στην ορεινή ραχοκοκαλιά της Ελλάδας και φαίνεται να ακολουθούν όλες τις υπόλοιπες με βραδύτερους ρυθμούς ανάπτυξης. Η τρίτη και τελευταία κατηγορία περιλαμβάνει τις υπόλοιπες, με ενδιάμεσους ρυθμούς ανάπτυξης, περιφέρειες (κινούνται στο επίπεδο του 62% του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ε.Ε.). Οι περιφέρειες αυτές που αναπτύσσονται με μέτριους ρυθμούς, είναι η Αν. Μακεδονία και Θράκη, η Θεσσαλία, τα Ιόνια και η Στερεά Ελλάδα.

1.1.2 Η Ελλάδα στο τέλος του δεύτερου ΚΠΣ (1994-1999), στην αρχή του τρίτου ΚΠΣ (2000-2006) και ενόψει της εισδοχής της ως πλήρους μέλους στην ΟΝΕ (1.1.2001).

Ο σχεδιασμός του Αναπτυξιακού Προγράμματος για την περίοδο 2000-2006 πραγματοποιήθηκε σε ένα οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον πολύ διαφορετικό από εκείνο της περιόδου σχεδιασμού για το 2^ο ΚΠΣ (τέλη 1993 – αρχές 1994) :

- Το μακροοικονομικό περιβάλλον έχει βελτιωθεί σημαντικά και διαγράφει μια σαφή προοπτική εισόδου της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση το 2001, που είναι το δεύτερο έτος της νέας περιόδου προγραμματισμού. Η μείωση του πληθωρισμού και του ελλείμματος του δημοσίου τομέα στα κατώτερα επίπεδα των τελευταίων 25 ετών, η μείωση του δημοσίου χρέους, η συνακόλουθη μείωση του κόστους του χρήματος και η εισαγωγή της Δραχμής στο

Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της βελτίωσης των οικονομικών δεικτών.

- Τα έξι χρόνια εφαρμογής του 2^{ου} ΚΠΣ έχουν θέσει τις βάσεις για τον εκσυγχρονισμό των υποδομών, του παραγωγικού περιβάλλοντος και των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού της χώρας. Σε πολλές περιπτώσεις υιοθετήθηκε ένας διαφορετικός και καινοτόμος αναπτυξιακός προσανατολισμός. Οι αυξημένες διοικητικές ανάγκες και οι νέοι θεσμοί που απαιτήθηκαν για την υλοποίηση του 2^{ου} ΚΠΣ, οδήγησαν σε οργανωτικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις, ιδίως σε ό,τι αφορά τα δημόσια έργα, τη βιομηχανική υποδομή, τη στήριξη και εκπαίδευση του εργατικού δυναμικού.
- Η κοινή γνώμη, οι κοινωνικοί εταίροι, οι φορείς του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα αποβάλλουν σταδιακά νοοτροπίες προστατευτισμού και εσωστρέφειας και αντιλαμβάνονται σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό τους νέους όρους που επιβάλλει η τεχνολογική εξέλιξη και η παγκοσμιοποίηση των οικονομιών. Παράλληλα θέτουν νέες παραμέτρους αξιολόγησης της κυβερνητικής πολιτικής. Η πρόοδος η οποία επήλθε με τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις στο πεδίο των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, το άνοιγμα τους στην αγορά και τις δυνάμεις ανταγωνισμού αίρει ένα κρίσιμο ανασταλτικό παράγοντα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας.
- Η διεύθυνση Ελληνικών επιχειρήσεων και προϊόντων στις οικονομίες των χωρών της Βαλκανικής και του Ευξείνου Πόντου ακολουθεί μία επιταχυνόμενη πορεία, έχοντας ήδη φτάσει σε σημαντικά επίπεδα και δημιουργεί τις προϋποθέσεις επενδύσεων σε μία διευρυμένη και συνεχώς ανερχόμενη καταναλωτική αγορά. Οι παράγοντες αυτοί ενισχύουν τις δυνατότητες μίας συνεκτικότερης πολιτικής συνεργασίας για την ειρήνη και την ανάπτυξη στην περιοχή. Τα ενεργειακά δίκτυα, οι υποδομές τηλεπικοινωνιών και μεταφορών είναι επίσης τομείς στους οποίους πραγματοποιείται σημαντική πρόοδος στη διασυνοριακή συνεργασία.
- Οι εξελίξεις που αναφέρονται παραπάνω έχουν οδηγήσει τα τελευταία χρόνια σε σημαντική αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, σε μεγέθυνση του κύκλου εργασιών τους και των χρηματιστηριακών αξιών και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για επιτάχυνση ιδιωτικών επιχειρηματικών επενδύσεων και κυρίως, για βελτίωση του τρόπου χρηματοδότησης μέσω ιδιωτικών κεφαλαίων.

Η βελτίωση των συνθηκών της Ελληνικής οικονομίας κατά την περίοδο εφαρμογής του 2^{ου} ΚΠΣ, η συμβολή του ίδιου του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τα μέτρα για την επίτευξη μακροοικονομικής σταθερότητας και διαρθρωτικών αλλαγών, έχουν δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μεγαλύτερη απόδοση της νέας διαρθρωτικής παρέμβασης κατά την περίοδο 2000 – 2006.

Πάντως, η πρόοδος η οποία έχει έως τώρα επιτευχθεί, θα πρέπει να συνεχισθεί και η προσπάθεια να ενταθεί, δεδομένου ότι ο ολόένα και μεγαλύτερος βαθμός ενσωμάτωσης στη ζώνη του Ευρώ και στην παγκόσμια οικονομία αποτελούν μέγιστη πρόκληση αλλά και ευκαιρία στην επερχόμενη

περίοδο προγραμματισμού. Το γεγονός αυτό δημιουργεί την ανάγκη περαιτέρω ρυθμίσεων ώστε να καταστεί δυνατή η ταχύτερη προσαρμογή στις αλλαγές και η πλήρης αξιοποίηση του ανεκμετάλλετου δυναμικού της χώρας, με θετικές επιπτώσεις στην παραγωγικότητα και την απασχόληση. Επίσης, απαιτείται συνέχιση των προσπαθειών ώστε να διασφαλισθεί η βελτίωση του μακροοικονομικού περιβάλλοντος.

Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις αποτελούν ένα σημαντικό παράγοντα επιτυχίας, δεδομένου ότι χωρίς να δημιουργούνται πληθωριστικές πιέσεις, οδηγούν σε υψηλότερη παραγωγικότητα και κατά συνέπεια αυξάνουν τη δυναμική της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Επιπροσθέτως, ενισχύουν τη ικανότητα της οικονομίας να προσαρμόζεται και να αντιμετωπίζει εξωτερικές διαταραχές. Η Ελλάδα έχει προωθήσει διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και αυτές θα πρέπει να ολοκληρωθούν και να επεκταθούν. Οι περαιτέρω βελτιώσεις στο οικονομικό και διαρθρωτικό πεδίο θα ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα και τις επιπτώσεις του 3^{ου} ΚΠΣ. Οι βελτιώσεις αυτές θα πρέπει να στοχεύουν στην προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών και στον εκσυγχρονισμό της οικονομίας, σε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης μακροπρόθεσμα και στην πραγματική σύγκλιση, μέσω κυρίως της συγκέντρωσης κεφαλαίων σε επενδύσεις που πιθανότατα θα αυξήσουν περισσότερο την παραγωγικότητα και την απασχόληση.

Την εφαρμογή του 2^{ου} ΚΠΣ δυσχέρανε μια σειρά προβλημάτων και δυσλειτουργιών που αφορούσαν τους μηχανισμούς διαχείρισης και υλοποίησης, οι οποίοι δεν ήταν επαρκείς για να αντιμετωπίσουν μια αυξημένη κλίμακα παρεμβάσεων. Για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της εφαρμογής του 2^{ου} ΚΠΣ μια σειρά θεσμικών και οργανωτικών μέτρων ελήφθησαν από τις Ελληνικές αρχές. Κατά την περίοδο προγραμματισμού του 3^{ου} ΚΠΣ θα ενταθεί η προσπάθεια και θα δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην περαιτέρω βελτίωση των μηχανισμών διαχείρισης, παρακολούθησης και υλοποίησης.

1.2. Το Μακροοικονομικό πλαίσιο

1.2.1. Σύγκλιση – Δημόσια οικονομία – Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις

Κατά την περίοδο 1994-99 η Ελληνική οικονομία συνέκλινε με μέτριους ρυθμούς προς το μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ε.Ε. Συγκεκριμένα το κατά κεφαλήν ΑΕΠ σε όρους αγοραστικής δύναμης (PPS), ανήλθε στο 66.9% του μέσου όρου της Ε.Ε. το 1999. Από το 1997 η αύξηση του ΑΕΠ σε πραγματικούς όρους έχει επιταχυνθεί οδηγώντας σε ένα μέσο ποσοστό αύξησης 2.8% την περίοδο 1994-99, το οποίο είναι υψηλότερο του μέσου ποσοστού της Ε.Ε.15, (2.3%). Αυτό οφείλεται κυρίως στην ισχυρή εγχώρια ζήτηση, η οποία τροφοδοτείται από τις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Η αύξηση του ΑΕΠ σε πραγματικούς όρους προβλέπεται να παραμείνει υψηλή το 2000-2001, στο 3.9% το 2000 και στο 4.0% το 2001 (σε σύγκριση με 3.2% στην Ε.Ε.15). Αυτό βέβαια θα εξαρτηθεί από τη διατήρηση ή μη της ισχυρής εγχώριας ζήτησης, καθώς και από την άνοδο των εξαγωγών λόγω βελτιωμένου εξωτερικού περιβάλλοντος, αξιόπιστης μακροοικονομικής πολιτικής και συνεχιζόμενων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Πίνακας 1: ΑΕΠ και αγορά εργασίας στην Ελλάδα 1994-2003

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Μεταβολή ΑΕΠ Ετήσια % μεταβολή	-1.6	2.0	2.1	2.4	3.4	3.7	3.5	3.9	4.0
Κατά κεφαλή ΑΕΠ Σε Μονάδες Αγοραστικής Δύναμης (ΕΕ=100)	63.9	64.7	65.8	66.7	65.6	65.8	66.9	67.1	67.8
Απασχόληση Ετήσια % μεταβολή	1.0	1.9	0.9	-0.4	-0.3	3.4	1.2	1.3	1.3
Ανεργία % εργατικού δυναμικού	8.6	8.9	9.2	9.6	9.8	10.7	10.4	10.0	9.6
Αποπληθωριστής ιδιωτικής κατανάλωσης Ετήσια % μεταβολή	14.2	11.1	8.9	8.2	5.5	4.7	2.5	2.5	2.6

Πηγή: Προβλέψεις Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Άνοιξη 2000.

Σημείωση: Πραγματικά στοιχεία για την περίοδο 1993-99; προβλέψεις για την περίοδο 2000-2001. Επικαιροποιημένα στοιχεία παρατίθενται στην ενότητα Β, "Η κατάσταση της αγοράς εργασίας."

Η οικονομική και νομισματική πολιτική της Ελλάδας παραμένει εστιασμένη στο στόχο της συμμετοχής στη ζώνη του Ευρώ από το 2001. Στο κρίσιμο πεδίο του πληθωρισμού παρατηρήθηκε περαιτέρω πρόοδος, λόγω των ευνοϊκών εξελίξεων στο μοναδιαίο κόστος εργασίας και τις διεθνείς τιμές

αγαθών, παρά την άνοδο των τιμών πετρελαίου κατά το δεύτερο ήμισυ του έτους. Ο εναρμονισμένος δείκτης τιμών καταναλωτή μειώθηκε από 7.9% το 1996 σε 2.1% το 1999 (ο μέσος όρος της Ε.Ε. 15 το 1999 ήταν 1,2%). Η Ελλάδα ενδέχεται να δεχθεί ορισμένες πληθωριστικές πιέσεις λόγω των εξελίξεων στις διεθνείς τιμές, της χαλάρωσης της νομισματικής πολιτικής (προκειμένου τα επιτόκια να συγκλίνουν με εκείνα των χωρών της ζώνης του Ευρώ) και λόγω της προσαρμογής της συναλλαγματικής ισοτιμίας (αν και η προς τα κάτω προσαρμογή η οποία απαιτείται για να επανέλθει η δραχμή στην κεντρική της ισοτιμία ΜΣΙ θα είναι μικρότερη, λόγω της ανατίμησής της τον Ιανουάριο του 2000). Πάντως, οι πιέσεις αυτές θα πρέπει να αντισταθμίζονται σε κάποιο βαθμό από την απώλεια εσόδων από τόκους, τη συνετή δημοσιονομική πολιτική, καθώς και από τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα προωθούν τον ανταγωνισμό στις αγορές των αγαθών και των υπηρεσιών.

Τα δημοσιονομικά μεγέθη παρουσιάζουν συνεχή βελτίωση από το 1994. Το Νοέμβριο του 1999, το Συμβούλιο Ecofin πήρε την απόφασή του σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ελλάδα. Σύμφωνα με το αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σύγκλισης του 1999 το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης έπεσε στο 1.5% του ΑΕΠ το 1999 και το ακαθάριστο χρέος της Γενικής Κυβέρνησης έπεσε στο 104.2% του ΑΕΠ. Προβλέπεται δε ότι το έλλειμμα και το ακαθάριστο χρέος της Γενικής Κυβέρνησης θα συνεχίσουν να μειώνονται σταθερά κατά την περίοδο 2000-2002, όχι μόνο λόγω της μείωσης των πληρωμών για τόκους, ως επακόλουθο των χαμηλότερων επιτοκίων, αλλά επίσης λόγω της περικοπής των τρεχουσών δημοσίων δαπανών, του εξορθολογισμού του συστήματος κοινωνικών παροχών, της επιταχυνόμενης ιδιωτικοποίησης των δημοσίων επιχειρήσεων (και της χρησιμοποίησης των εσόδων από τις ιδιωτικοποιήσεις για τη μείωση του ακαθαρίστου χρέους), και των πρόσθετων μέτρων για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του φορολογικού συστήματος. Οι κεφαλαιουχικές δαπάνες, όμως, προβλέπεται ότι θα αυξηθούν και αυτό θα πρέπει να συμβάλει στη συνέχιση της αύξησης του ΑΕΠ.

Πίνακας 2: Δημοσιονομικά στοιχεία της Ελλάδας, 1998-2002 (σε ποσοστό του ΑΕΠ)

	1998	1999	2000	2001	2002
Έσοδα Γενικής Κυβέρνησης	47.1	48.0	47.4	47.5	47.4
Κεφαλαιουχικές δαπάνες	5.8	6.0	6.0	6.3	6.6
Τρέχουσες δαπάνες (χωρίς πληρωμές τόκων)	38.6	38.6	38.6	38.3	38.0
Πληρωμές τόκων	8.9	8.6	7.8	7.3	6.7
Δημοσιοοικονομικό αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης	-2.5	-1.5	-1.2	-0.2	0.2
Ακαθάριστο χρέος Γενικής Κυβέρνησης	105.4	104.2	103.3	99.5	98.0

Πηγή: Επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Ελληνικής Σύγκλισης 1999: 1999-2002.

Σημείωση: Πραγματικά στοιχεία για το 1998, εκτιμήσεις για το 1999, προβλέψεις για το 2000-2002.

Οι Γενικές Κατευθυντήριες Γραμμές Οικονομικής Πολιτικής της Επιτροπής για το 2000 παρουσιάζουν μια ανάλυση των μελλοντικών προκλήσεων της οικονομικής πολιτικής στην Ελλάδα. Πέρα από συγκεκριμένους στόχους του προϋπολογισμού, οι οποίοι ευθυγραμμίζονται με το πρόγραμμα σύγκλισης, οι κατευθυντήριες γραμμές θέτουν επίσης και τις ακόλουθες ειδικότερες συστάσεις:

- Συνέχιση της μεταρρύθμισης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.
- Υλοποίηση του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων που έχουν προγραμματιστεί για το 2000 και τα επόμενα έτη.
- Βελτίωση της ενσωμάτωσης στο εθνικό Δίκαιο της νομοθεσίας της Ενιαίας Αγοράς.
- Επιτάχυνση της απελευθέρωσης στους τομείς των τηλεπικοινωνιών, της ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου.
- Λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την ενθάρρυνση της σύστασης νέων επιχειρήσεων.
- Λήψη περαιτέρω μέτρων για τη βελτίωση της διάδοσης της Έρευνας και της Τεχνολογίας της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών, καθώς και μέτρων για μεγαλύτερη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στη χρηματοδότηση της Έρευνας και Ανάπτυξης.
- Επιτάχυνση της εφαρμογής των ενεργειών που ορίζονται στο Σχέδιο Δράσης του 1998 για κεφάλαια υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου.
- Ενέργειες για την αποτροπή του εγκλωβισμού νέων και ενηλίκων στη μακροπρόθεσμη ανεργία.
- Διασφάλιση πλήρους και αποτελεσματικής εφαρμογής των μεταρρυθμίσεων της αγοράς εργασίας οι οποίες συμφωνήθηκαν το 1998, ιδίως σε ό,τι αφορά τη μερική απασχόληση και τη μεγαλύτερη ευελιξία στο χρόνο εργασίας.
- Αναθεώρηση των συστημάτων διαπραγμάτευσης των μισθών με τους κοινωνικούς εταίρους, με σκοπό τη σύνδεση των μισθολογικών διαφορών

με τις διαφορές στην παραγωγικότητα, σε κλαδικό, επιχειρησιακό και χωρικό επίπεδο.

1.2.2. Η κατάσταση της αγοράς εργασίας

Τα τελευταία χρόνια, η Ελλάδα πραγματοποιεί μία σημαντική προσπάθεια εκπλήρωσης των κριτηρίων του Μάαστριχ, προκειμένου να γίνει μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και να συμμετέχει στη ζώνη του Ευρώ του 2001.

Το ΑΕΠ σε πραγματικούς όρους αυξήθηκε το 1998 κατά 3,7%, ποσοστό σημαντικά υψηλότερο από το μέσο όρο της Ε.Ε. (2,7%).

Η αύξηση αυτή του ΑΕΠ δεν συνοδεύτηκε από αντίστοιχη αύξηση της απασχόλησης, η οποία το 1998 αυξήθηκε σε μέσο ετήσιο κατά 1,22 % περίπου. Το 1999 το συνολικό ποσοστό απασχόλησης ανήλθε σε 55,3 % του πληθυσμού, που ήταν χαμηλότερο από το μέσο όρο της Ε.Ε. (62,2%) και ένα από τα χαμηλότερα των χωρών της Ε.Ε. Το ίδιο έτος, το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών ήταν 40,6%, ποσοστό μεταξύ των χαμηλοτέρων στην Ε.Ε.

Εντούτοις, παραμένουν διαρθρωτικά προβλήματα στην Ελληνική αγορά εργασίας, τα οποία αντικατοπτρίζονται στα υψηλά ποσοστά μακροχρόνιας ανεργίας στους νέους και στις γυναίκες. Η μακροπρόθεσμη ανεργία, ως ποσοστό της συνολικής ανεργίας, μειώθηκε από 58,3% το 1996, σε 56,5% το δεύτερο εξάμηνο του 1998, αλλά ήταν υψηλότερη από το μέσο όρο της Ε.Ε. (50%). Το ποσοστό μακροχρόνιας ανεργίας παρουσιάζει μία τάση ανόδου και κυμαίνεται στο επίπεδο του 6%.

Η ανεργία στους νέους αυξήθηκε από 11,4% το 1996, σε 12,9% το 1998 και είναι υψηλότερη από το μέσο όρο της Ε.Ε. (9,2%). Αν και η απόσταση των επιπέδων απασχόλησης ανά φύλο τείνει να μειωθεί, το ποσοστό ανεργίας των γυναικών παραμένει υπερδιπλάσιο από των ανδρών, ενώ το ποσοστό μακροπρόθεσμης ανεργίας των γυναικών είναι περισσότερο από τριπλάσιο από το αντίστοιχο ποσοστό των ανδρών.

Μεσοπρόθεσμα, διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις όπως:

- η συνεχιζόμενη μείωση της γεωργικής δραστηριότητας (η Ελλάδα μεταξύ των χωρών της Ε.Ε. έχει το υψηλότερο ποσοστό απασχόλησης στον πρωτογενή τομέα).
- η ιδιωτικοποίηση τμημάτων της οικονομίας και δραστηριοτήτων που ελέγχονται από το κράτος καθώς και η προβλεπόμενη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης,

ενδέχεται να ασκήσουν πίεση στην απασχόληση. Από την άλλη πλευρά όμως, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις (ιδιωτικοποιήσεις, απελευθέρωση αγορών, κτλ.) είναι πιθανό να οδηγήσουν στη δημιουργία σημαντικού αριθμού θέσεων εργασίας τόσο στους τομείς που επηρεάζονται από αυτές, όσο και στους τομείς που τις υποστηρίζουν. Οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης που εξελίσσονται, αναμένεται να προωθήσουν περαιτέρω τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Στον προϋπολογισμό του 1999 πόροι, ύψους 950 δις δρχ. περίπου, αφορούσαν ενέργειες του Εθνικού Προγράμματος Δράσης για την Απασχόληση.

Το 1998, περίπου το 17,8% των θέσεων απασχόλησης αφορούσαν τον πρωτογενή τομέα, το 23% το δευτερογενή και το 59,2% τον τριτογενή. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται σταθερή μείωση της απασχόλησης στον πρωτογενή τομέα και σημαντική αύξηση στον τριτογενή. Η τάση αυτή αναμένεται να συνεχισθεί.

Τα επόμενα χρόνια αναμένεται αύξηση του αριθμού γυναικών που θα εισέλθουν στην αγορά εργασίας, ιδίως στον τριτογενή τομέα, συνεισφέροντας έτσι στη βελτίωση του συνολικού ποσοστού απασχόλησης. Η προβλεπόμενη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας θα έχει θετικό αντίκτυπο στο ποσοστό συνολικής απασχόλησης.

Διαθέσιμα επίσημα στατιστικά στοιχεία για την ανεργία ατόμων που απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό (δηλαδή ατόμων με κινητικά προβλήματα, πρόσφυγες, μετανάστες, επαναπατρισθέντες, αθίγγανοι, πρώην κατάδικοι, πρώην ναρκομανείς, οικογένειες με ένα γονέα, άνεργοι άνω των 45 ετών) δεν υπάρχουν. Είναι όμως γεγονός ότι η απασχολησιμότητα αυτών των πληθυσμιακών ομάδων είναι κατά πολύ χαμηλότερη από εκείνη του μέσου όρου των πολιτών.

Γεγονός είναι επίσης ότι ο μεγάλος αριθμός των μεταναστών, των επαναπατρισθέντων Ελλήνων και των προσφύγων που έχουν εισέλθει στη χώρα τα τελευταία χρόνια, οι οποίοι εκτιμώνται περίπου σε 550.000 άτομα (στη μεγάλη πλειοψηφία ανειδίκευτο δυναμικό), έχει συμβάλει στην αύξηση της ανεργίας. Περίπου 370.000 εξ αυτών έχουν νομιμοποιηθεί πρόσφατα.

Η σχετικά χαμηλή εξειδίκευση του εργατικού δυναμικού στην Ελλάδα (83,8% του μέσου όρου της Ε.Ε.) συνδέεται άμεσα με τις οικονομικές επιδόσεις της χώρας. Αν και οι επιδόσεις αυτές βελτιώνονται σημαντικά, η διαδικασία προσέγγισης στόχων αντίστοιχων με την Ε.Ε. επιβραδύνεται από την καθυστέρηση στα συστήματα εκπαίδευσης και επιμόρφωσης. Το 1997, το 44,4% του πληθυσμού ηλικίας 14 έως 64 ετών δεν είχαν προχωρήσει πέραν της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, ενώ για τον πληθυσμό άνω των 65 ετών, το αντίστοιχο ποσοστό είναι υψηλότερο. Τα ποσοστά εγκατάλειψης του σχολείου είναι υψηλά (πλέον του 11% του σχολικού πληθυσμού για το 1999). Η συμμετοχή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι 16,9%, σε σύγκριση με το μέσο όρο της Ε.Ε. που είναι 19,6% (1997). Επιπλέον και παρ' όλη την πρόοδο που έγινε κατά την τελευταία περίοδο προγραμματισμού 1994-1999, παραμένουν σε σχετικά χαμηλό επίπεδο η ποιότητα της προσφερόμενης εκπαίδευσης και επιμόρφωσης καθώς και η σύνδεσή της με την κοινωνία της γνώσης και τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας. Το γεγονός αυτό επιδρά αρνητικά στην ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής οικονομίας. Τα παραπάνω είναι κρίσιμα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν κατά την επόμενη προγραμματική περίοδο.

1.3. Περιφερειακές ανισότητες

1.3.1. Γενική κατάσταση και τάσεις

Το κατά κεφαλή ΑΕΠ στην Ελλάδα αντιστοιχούσε στο 66,9% του μέσου όρου της Ε.Ε. το 1999. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 διαπιστώνεται σύγκλιση, που κυρίως οφείλεται στη αποτελεσματικότερη δημοσιονομική και νομισματική πολιτική της περιόδου, καθώς και στα αναπτυξιακά προγράμματα που υλοποιήθηκαν μέσω του 1^{ου} και κυρίως του 2^{ου} ΚΠΣ. Επισημαίνεται πάντως ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα με έντονη γεωγραφική πολυμορφία και ως εκ τούτου είναι αναμενόμενο η αναπτυξιακή της πορεία και η σύγκλιση να παρουσιάζει πολυπλοκότητα και ανομοιογένεια μεταξύ περιφερειών.

Γενικά, οι ελληνικές περιφέρειες μπορούν να διακριθούν σε τρεις κατηγορίες. Η πρώτη περιλαμβάνει τις περιφέρειες Αττικής, Κεντρικής Μακεδονίας και τις δύο νησιωτικές περιφέρειες (την Κρήτη και το Νότιο Αιγαίο). Οι περιφέρειες αυτές έχουν το υψηλότερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ στη χώρα και αναπτύσσονται με ικανοποιητικούς ή σχετικά ταχείς ρυθμούς. Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τις περιφέρειες της Δυτικής Μακεδονίας, Ηπείρου, Δυτ. Ελλάδας, Πελοποννήσου και Β. Αιγαίου. Οι περιφέρειες αυτές είναι αραιοκατοικημένες ή βρίσκονται στην ορεινή ραχοκοκαλιά της Ελλάδας και φαίνεται να ακολουθούν όλες τις υπόλοιπες με βραδύτερους ρυθμούς ανάπτυξης. Η τρίτη και τελευταία κατηγορία περιλαμβάνει τις υπόλοιπες, με ενδιάμεσους ρυθμούς ανάπτυξης, περιφέρειες (κινούνται στο επίπεδο του 62% του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ε.Ε.). Οι περιφέρειες αυτές που αναπτύσσονται με μέτριους ρυθμούς είναι η Αν. Μακεδονία και Θράκη, η Θεσσαλία, τα Ιόνια και η Στερεά Ελλάδα.

Το χαμηλό κατά κεφαλήν ΑΕΠ στην Ελλάδα οφείλεται κυρίως στη χαμηλή παραγωγικότητα και εν μέρει στα σχετικά χαμηλά ποσοστά απασχόλησης. Κύριος παράγοντας που επηρεάζει σημαντικά τις οικονομικές επιδόσεις είναι η παραγωγικότητα. Η εικόνα αυτή αποτυπώνεται και στο επίπεδο των περιφερειών με ορισμένες περιφέρειες, όπως η Αττική, να είναι αναλογικά σε καλύτερη θέση τόσο σε ό,τι αφορά την παραγωγικότητα, όσο και την απασχόληση. Η ανταγωνιστικότητα του παραγωγικού τομέα συνδέεται επίσης με την ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού και τη διαθεσιμότητα ικανού και εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού. Οι διαπιστώσεις αυτές θα πρέπει να κατευθύνουν τις προσπάθειες στον τομέα του ανθρώπινου δυναμικού.

Οι περιφερειακές ανισότητες στην Ελλάδα δεν είναι τόσο έντονες όσο σε άλλες χώρες της Ε.Ε. Σε περιφερειακό επίπεδο υπάρχει στενή συσχέτιση μεταξύ επιπέδων εισοδήματος και ανεργίας. Οι περιφέρειες με τους ταχύτερους ρυθμούς ανάπτυξης παρουσιάζουν τάσεις χαμηλότερων επιπέδων ανεργίας και μέσου όρου μακροχρόνιας ανεργίας (σε σύγκριση με την Ε.Ε.). Εξαιρέση από τη διαπίστωση αυτή είναι το υψηλότερο επίπεδο «αστικής» ανεργίας στην Αττική. Εξάλλου, οι περιφέρειες της ορεινής ενδοχώρας οι οποίες παρουσιάζουν υστέρηση, αντιμετωπίζουν υψηλή ανεργία, μεγάλο μέρος της οποίας είναι μακροχρόνια ανεργία. Η Ήπειρος είχε ποσοστό ανεργίας 13,6% στο δεύτερο τρίμηνο του 1998, από το οποίο το 67% αφορά ανέργους για χρονική περίοδο μεγαλύτερη του έτους (είναι μία από τις χαμηλότερες επιδόσεις στην Ε.Ε.). Το υψηλό επίπεδο μακροχρόνιας

ανεργίας δείχνει ότι σε ορισμένες τουλάχιστον περιφέρειες το κρίσιμο ζήτημα δεν είναι μόνο η αύξηση του συνολικού αριθμού θέσεων εργασίας, αλλά και η επανένταξη ενός σημαντικού και αυξανόμενου τμήματος του πληθυσμού που αντιμετωπίζει δυσκολίες πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Η Ελλάδα είναι μια περιφερειακή χώρα στην Ε.Ε. Με βάση δείκτη που μετρά την περιφερειακότητα, τόσο ως προς την απόσταση, όσο και ως προς το οικονομικό δυναμικό (όπως αυτό εκφράζεται με το ΑΕΠ σε Μονάδες Αγοραστικής Δύναμης), οι περιοχές NUTS 2 της Ελλάδας, οι οποίες είναι όλες επιλέξιμες περιοχές του Στόχου 1, κυμαίνονται από 85.90 στην Αττική (ο χαμηλότερος) έως 99.56 στο Νότιο Αιγαίο (ο υψηλότερος) – όπου δείκτη 0 λαμβάνει η πλέον κεντρική περιφέρεια και δείκτη 100 η πλέον απομακρυσμένη και υστερούσα περιφέρεια στην Ε.Ε.).

1.3.2. Υποδομή

Στον τομέα των **οδικών** μεταφορών, παρά τη βελτίωση που παρουσιάστηκε κατά την περίοδο 1990-1996, η οδική υποδομή υψηλής ποιότητας (όπως μετράται σε όρους δικτύου αυτοκινητοδρόμων), δεν είναι αρκετά αναπτυγμένη. Με βάση δείκτη της Ε.Ε. σταθμισμένο ως προς τον πληθυσμό και την εδαφική έκταση, το 1996 η ποιότητα της οδικής υποδομής σε όρους αυτοκινητοδρόμων ήταν στο 31 % του μέσου όρου της Ε.Ε.15, σε σύγκριση με 9% το 1990. Σημαντικές είναι οι διακυμάνσεις σε περιφερειακό επίπεδο. Η Αττική προσεγγίζει το 75% περίπου του μέσου όρου της Ε.Ε., ενώ αρκετές περιφέρειες δεν διαθέτουν αυτοκινητόδρομους. Ο αντίστοιχος δείκτης σε όρους συνολικού οδικού δικτύου είναι επίσης πολύ χαμηλότερος του μέσου όρου της Ε.Ε., (36% του μέσου όρου της Ε.Ε. το 1996), αν και οι περιφερειακές διακυμάνσεις είναι λιγότερο έντονες απ' ό,τι οι αντίστοιχες διακυμάνσεις στην περίπτωση των αυτοκινητοδρόμων. Τέλος, ως προς την πυκνότητα της κυκλοφορίας, όπως μετράται από το πλήθος των οχημάτων κατά κεφαλήν, σε εθνικό επίπεδο κυμαίνεται στο 62% του μέσου όρου της Ε.Ε., με σημαντικές διακυμάνσεις μεταξύ των περιφερειών (από 41% στην Ήπειρο έως 87% στην Αττική), ενώ ταυτόχρονα διαπιστώνονται σοβαρά κυκλοφοριακά προβλήματα στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Στον τομέα των **σιδηροδρόμων**, το συνολικό μήκος των ανά την επικράτεια σιδηροδρομικών γραμμών αντιστοιχούσε το 1996 στο 47% του μέσου όρου της Ε.Ε. (και πάλι με στάθμιση ως προς τον πληθυσμό και την έκταση της χώρας). Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι το ποσοστό αυτό επηρεάζεται σημαντικά από το γεγονός ότι δεν είναι εφικτή η ύπαρξη σιδηροδρομικού δικτύου, ιδιαίτερα σε ορισμένες περιφέρειες (νησιωτικές και ορεινές περιοχές). Σχετικά με την ποιότητα του σιδηροδρομικού δικτύου, το 12% είναι δίκτυο διπλής τροχιάς, ενώ δεν έχει ηλεκτροδοτηθεί κανένα τμήμα του κυρίως κορμού. Σημαντικές διακυμάνσεις παρατηρούνται σε περιφερειακό επίπεδο.

Στον **ενεργειακό** τομέα, η Ελλάδα έχει τα εξής βασικά χαρακτηριστικά: Επίπεδο κατανάλωσης ενέργειας ανά μονάδα ΑΕΠ (ένταση ενέργειας) που αντιστοιχεί στο 132% του μέσου όρου της Ε.Ε., ενώ η συνολική κατανάλωση ενέργειας αντιστοιχεί στο 64% του μέσου όρου της Ε.Ε. και ο βαθμός εξάρτησης από εισαγόμενη ενέργεια είναι της τάξεως του 87%. Σημαντικές

διακυμάνσεις παρατηρούνται σε περιφερειακό επίπεδο. Ενώ σε μέσο επίπεδο χώρας η κατά κεφαλή κατανάλωση ενέργειας είναι 59% το ποσοστό αυτό κυμαίνεται από 23% για τη Δυτ. Ελλάδα έως 158% για τη Στερεά Ελλάδα (υπολογίζεται ότι η κατά κεφαλή κατανάλωση ενέργειας είναι αντιπροσωπευτική της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας).

Σχετικά με την υποδομή **τηλεπικοινωνιών** ένας βασικός δείκτης είναι το πλήθος τηλεφωνικών γραμμών, ενώ η αναλογία των γραμμών που είναι συνδεδεμένες με ψηφιακά κέντρα αποτελεί εύλογη ένδειξη της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Σε ό,τι αφορά το πλήθος των διαθέσιμων γραμμών, ο σχετικός δείκτης κυμαίνεται από 39.1 γραμμές ανά 100 κατοίκους στη Στερεά Ελλάδα έως 63.6 που είναι ο αντίστοιχος δείκτης στην Αττική. Σχετικά με την ψηφιακοποίηση, η Ελλάδα μέχρι το 1996 υστερούσε σημαντικά έναντι των χωρών της Ε.Ε. (ελάχιστες περιφέρειες είχαν πλέον του 50% ψηφιακά δίκτυα). Τα τελευταία χρόνια η κατάσταση έχει βελτιωθεί σημαντικά.

Στον τομέα του **περιβάλλοντος**, το 45% του πληθυσμού συνδέεται με σταθμούς βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων, ενώ η κατά κεφαλή παραγωγή απορριμμάτων στους δήμους της χώρας αντιστοιχεί στο 67 % του μέσου όρου της Ε.Ε. Η δυνατότητα διαχείρισης αστικών απορριμμάτων κατά τρόπο σύμφωνο με τις Οδηγίες ΕΟΚ κυμαίνεται σήμερα στο 25%.

Συμπερασματικά παρά τα επιτεύγματα των δυο προηγούμενων ΚΠΣ, η Ελλάδα έχει ακόμη ανεπάρκειες σε βασικές υποδομές, ενώ ιδιαίτερη βαρύτητα έχει η διασφάλιση αποτελεσματικότερης παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας.

1.3.3. Ανθρώπινοι Πόροι

Το ποσοστό των νέων που συνεχίζουν τις σπουδές τους πέραν της υποχρεωτικής εκπαίδευσης αποτελεί ένα κρίσιμο δείκτη σε ότι αφορά το ανθρώπινο κεφάλαιο. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση το μέσο ποσοστό συμμετοχής στην εκπαίδευση των νέων ηλικίας 15 - 18 ετών είναι 87%, ενώ στην Ελλάδα το αντίστοιχο ποσοστό κινείται στο επίπεδο του 75% περίπου. Η διαφορά αυτή που παρατηρείται στην εκπαίδευση πέραν της υποχρεωτικής, αντικατοπτρίζεται επίσης στο επίπεδο εκπαίδευσης του πληθυσμού ηλικίας 25 - 59 ετών. Στην Ελλάδα πλέον του 50% αυτής της ηλικιακής ομάδας κινείται στο χαμηλότερο επίπεδο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στην Ε.Ε. είναι 40%. Από την άλλη πλευρά, ενώ το 20% του πληθυσμού της Ε.Ε., ηλικίας 25 – 59 ετών έχει εκπαίδευση πανεπιστημιακού επιπέδου, το αντίστοιχο ποσοστό για την Ελλάδα είναι 17%. Οι σχετικοί δείκτες για την περιφέρεια της Αττικής είναι κατά πολύ υψηλότεροι από το μέσο όρο της χώρας, ενώ, αντιθέτως, το ποσοστό των κατοίκων με πανεπιστημιακή μόρφωση στη Δυτική Ελλάδα και στο Νότιο Αιγαίο κινείται κάτω του 10%.

Μια ανάλυση του νεώτερου σε ηλικία ενεργού πληθυσμού (μεταξύ 25 και 34 ετών), δείχνει μια σαφή βελτίωση. Το ποσοστό της ηλικιακής αυτής ομάδας που έχει μόνο στοιχειώδη εκπαίδευση μειώνεται σε λιγότερο από το ένα τρίτο, ενώ το ποσοστό του πληθυσμού με εκπαίδευση πανεπιστημιακού επιπέδου

αυξάνεται και υπερβαίνει το 20%, ποσοστό το οποίο εν γένει αντιστοιχεί στο μέσο όρο της Ε.Ε.. Οι σχετικοί δείκτες και στην περίπτωση αυτή διαφοροποιούνται μεταξύ των περιφερειών σε σχέση με το μέσο όρο της χώρας. Υστέρηση από το μέσο όρο παρουσιάζουν οι Περιφέρειες Ιονίων Νήσων, Στερεάς Ελλάδας, Δυτικής Ελλάδας και Νοτίου Αιγαίου, όπου το ποσοστό του πληθυσμού που έχει μόνο στοιχειώδη εκπαίδευση εξακολουθεί να υπερβαίνει το 45%, ενώ το ποσοστό αυτής της ηλικιακής ομάδας που έχει μόρφωση πανεπιστημιακού επιπέδου είναι μικρότερο του 15%.

Η ενίσχυση μέσω προγραμμάτων κατάρτισης, τόσο για τους άνεργους όσο και για τους εργαζόμενους, θα μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά στην κάλυψη των παραπάνω αδυναμιών. Στην Ελλάδα το ποσοστό συμμετοχής σε προγράμματα κατάρτισης για τον πληθυσμό άνω των 25 ετών, είναι 0.3%, δηλαδή ποσοστό χαμηλότερο από το ένα δέκατο του μέσου όρου της Ε.Ε., ενώ είναι ακόμη χαμηλότερο σε όλες τις περιφέρειες, πλην Αττικής, η οποία παρουσιάζει υψηλότερο δείκτη από το μέσο όρο της χώρας.

1.3.4. Έρευνα - Ανάπτυξη

Οι διαφορές στον τομέα της Τεχνολογίας μεταξύ της Ελλάδας και του μέσου όρου της Ε.Ε. είναι ιδιαίτερα σημαντικές και κατά πολύ μεγαλύτερες από τη διαφορά που διαπιστώνεται στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ. Ενώ οι μεικτές δαπάνες για Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη ήταν, κατά μέσο όρο, περίπου 2% του ΑΕΠ στην Ε.Ε. το 1995, ο αντίστοιχος δείκτης για την Ελλάδα ήταν μόλις 0.5%, δηλαδή περίπου ένα τέταρτο, παρά το ότι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται στην Ελλάδα μια ενίσχυση της έντασης στον τομέα αυτό. Η περιφερειακή ανάλυση δείχνει επιπλέον ότι το μεγαλύτερο μέρος των δαπανών για Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη συγκεντρώνεται στις περιφέρειες της Αττικής και της Κεντρικής Μακεδονίας (Θεσσαλονίκη). Η διαφορά είναι ακόμη εντονότερη σε ό,τι αφορά τις δαπάνες των επιχειρήσεων για Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη, που εν γένει συνδέονται στενά με την προώθηση καινοτομιών. Κατά μέσο όρο, οι δαπάνες αυτές αποτελούν σχεδόν τα δύο τρίτα των συνολικών δαπανών για Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη στην Ε.Ε., ενώ στην Ελλάδα αντιπροσωπεύουν μόνον το ένα τέταρτο των συνολικών δαπανών.

Ένας πιθανός δείκτης για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των δραστηριοτήτων Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης είναι το πλήθος των αιτήσεων κατοχύρωσης ευρεσιτεχνιών. Παρά τη σημαντική πρόοδο από το 1989, τόσο το 1995 όσο και το 1996 αντιστοιχούσαν μόνον 4 ευρεσιτεχνίες περίπου σε κάθε εκατομμύριο κατοίκων στην Ελλάδα, ενώ ο αντίστοιχος μέσος όρος της Ε.Ε. ήταν περίπου 92. Δεδομένου του μικρού πλήθους των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στην Ελλάδα, μια περιφερειακή ανάλυση των δεδομένων δεν θα ήταν αξιόπιστη.

1.3.5. Γεωργία - αγροτική ανάπτυξη

Τα γενικά χαρακτηριστικά της Ελληνικής γεωργίας διαμορφώνονται από μια σειρά φυσικών και διαρθρωτικών παραγόντων: το ξηρό κλίμα το οποίο συνήθως επιτείνεται από μακρές περιόδους ξηρασίας, το μικρό μέγεθος και ο κατακερματισμός των γεωργικών μονάδων, το μεγάλο ποσοστό ορεινών και μειονεκτουσών περιοχών: Η μέση γεωργική εκμετάλλευση μόλις προσεγγίζει τα 4,3 εκτάρια (Ε.Ε.-15: 16,4 εκτάρια) και περιλαμβάνει 6 αγροτεμάχια. Αυτά τα μεγέθη δεν έχουν μεταβληθεί από το 1989. Οι ορεινές και μειονεκτούσες περιοχές, οι αναφερόμενες στην παλαιά Οδηγία 75/268/ΕΟΚ αποτελούν το 80% της γεωργικά εκμεταλλεύσιμης επιφάνειας της χώρας. Η επιφάνεια αυτή ανέρχεται σε 9,1 εκατ. εκτάρια, από τα οποία 3,9 εκατ. είναι καλλιεργήσιμα και 5,2 εκατ. είναι βοσκότοποι. Τα 2,9 εκατ. εκτάρια αποτελούν δασικές εκτάσεις.

Οι αρδευόμενες εκτάσεις αποτελούν το 37% των καλλιεργούμενων, γεγονός που δείχνει τη σημαντική προσπάθεια που έγινε για τη βελτίωση της παραγωγικότητας της γεωργίας. Οι φυσικές συνθήκες στην Ελλάδα ευνοούν τις μεσογειακές παραγωγές, όπως είναι τα οπωροκηπευτικά, οι ελαιοκαλλιέργειες, οι καλλιέργειες βάμβακος, καπνού, αμπέλου, καθώς και την εκτατική κτηνοτροφία αιγοπροβάτων.

Η απασχόληση στη γεωργία αποτελούσε το 1997 το 19,4% της συνολικής απασχόλησης, έναντι 20,8% το 1994 (Ε.Ε.-15: 5,4%). Τα ποσοστά απασχόλησης ανδρών και γυναικών στο γεωργικό τομέα είναι 57% και 43% αντίστοιχα (1997). Η κατανομή αυτή δείχνει μια λογική ισορροπία μεταξύ των δύο φύλων στο αγροτικό περιβάλλον, αν και παρατηρούνται τάσεις μείωσης της συμμετοχής της αγρότισσας στη γεωργική απασχόληση. Η συμβολή της ακαθάριστης γεωργικής προστιθέμενης αξίας ανήλθε σε 7,92% του ΑΕΠ το 1997 (Ε.Ε.-15: 1,8%) έναντι 9,6% το 1994.

Η σχέση ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας και αγροτικής απασχόλησης, αποτυπώνει την περιορισμένη παραγωγικότητα του τομέα, η οποία και σταδιακά επιδεινώνεται. Αυτό είναι αποτέλεσμα της προοδευτικής μείωσης των επενδύσεων στη γεωργία. Από το 1986 οι ιδιωτικές επενδύσεις είναι χαμηλότερες των αποσβέσεων (το 1996, η αρνητική αυτή διαφορά αντιστοιχούσε στο 34,5% των ιδιωτικών επενδύσεων). Οι δημόσιες επενδύσεις διατηρούνται και αυτές, από το 1986, σε επίπεδα πολύ κατώτερα του 10% (τα τελευταία χρόνια κυμαίνονται στο 4-5%) των συνολικών δημοσίων επενδύσεων. Οι τάσεις αυτές καταλήγουν σε αρνητικές επιδόσεις του τομέα, στο μέτρο όπου, για παράδειγμα, από το 1985 οι εισαγωγές υπερτερούν καθαρά των εξαγωγών, ιδίως σε ό,τι αφορά τα κτηνοτροφικά προϊόντα (αρνητικό ισοζύγιο 546 εκατ. \$ το 1996).

Τα παραπάνω ερμηνεύουν σε σημαντικό βαθμό την αδυναμία και τη συνεχή κάμψη της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας. Προστίθενται όμως και άλλοι παράγοντες που επιδεινώνουν την κατάσταση. Οι πλέον κρίσιμοι από αυτούς είναι η γήρανση των αγροτών (το 57% των γεωργών είναι άνω των 55 ετών, έναντι 53% στην Ε.Ε. 15), το χαμηλό επίπεδο επαγγελματικών προσόντων, η ανεπαρκής οργάνωση του συστήματος παραγωγής / διάθεσης / μεταποίησης, αλλά και η άνιση χωροταξική κατανομή των γεωργικών και

φυσικών πόρων: ζώνες εντατικής καλλιέργειας, ζώνες ορεινές αραιοκατοικημένες, ζώνες περιβαλλοντικά παθούσες, νησιά. Οι ανισότητες αυτές δημιουργούν επίσης πιέσεις στο περιβάλλον, κυρίως λόγω ρύπανσης από τις αγροτικές δραστηριότητες στις περιοχές εντατικής εκμετάλλευσης και στις ευαίσθητες περιοχές, μη ισορροπημένης διαχείρισης των υδάτινων πόρων, αυξανόμενου ανταγωνισμού μεταξύ των χρήσεων γης, διάβρωσης του εδάφους, έκθεσης σε φυσικές καταστροφές όπως είναι οι δασικές πυρκαϊές.

Οι αδυναμίες στον τομέα της ποιότητας των προϊόντων συνέβαλαν με την σειρά τους στην επιδείνωση της κατάστασης του γεωργικού τομέα. Αν και σημαντικά διαρθρωτικά πλεονάσματα συνεχίζουν να υπάρχουν σε ορισμένους τομείς της παραγωγής, π.χ. στα οπωροκηπευτικά, δεν πραγματοποιήθηκε καμία συστηματική προσπάθεια για την ενίσχυση της σημασίας και των προοπτικών των προϊόντων με ειδικά χαρακτηριστικά (ΠΟΠ-ΠΓΕ, κλπ.). Η παραγωγή βιολογικών προϊόντων βρίσκεται σε αρχικό στάδιο και το μερίδιό τους στην αγορά είναι σχεδόν ανύπαρκτο. Εν τούτοις, οι φυσικές συνθήκες, οι τοπικές παραδόσεις και η τεχνογνωσία, το άνοιγμα των αγορών, οι αλλαγές στις συνήθειες και στις προτιμήσεις των καταναλωτών και μάλιστα υπό την επήρεια της συνειδητοποίησής τους για τη διατροφική ασφάλεια, παρέχουν αξιόλογες προοπτικές στην Ελλάδα για την εκκίνηση μιας πολιτικής ποιότητας σαν αξιόπιστη και βιώσιμη εναλλακτική πρόταση. Η προσέγγιση αυτή μπορεί επίσης να συμβάλει στην ενίσχυση της περιβαλλοντικής διάστασης της υπαίθρου. Στο πλαίσιο αυτό ο πλούτος, η ποικιλία και η πολυ- λειτουργικότητα του αγροτικού χώρου και των τοπίων στην Ελλάδα είναι παράγοντες που επιβάλλουν σαφή θεώρηση μιας ολοκληρωμένης, αειφόρου αγροτικής ανάπτυξης, η οποία θα σέβεται κατά συνέπεια το περιβάλλον και τους φυσικούς πόρους.

1.4. Παρουσίαση και Αξιολόγηση του Σχεδίου

Οι Ελληνικές αρχές στις 29 Σεπτεμβρίου του 1999 παρουσίασαν στην Ε.Ε. το Σχέδιο Ανάπτυξης 2000 – 2006. Το Σχέδιο, κατόπιν εξέτασης κρίθηκε αποδεκτό από τις υπηρεσίες της Επιτροπής και οι Ελληνικές αρχές ενημερώθηκαν σχετικά με την από 12 Οκτωβρίου 1999 επιστολή της Γεν. Διεύθυνσης REGIO.

Το Σχέδιο Ανάπτυξης 2000-2006 αποτελείται από τρία μέρη: α) Στο πρώτο γενικό μέρος εξετάζεται αφ' ενός το μακροοικονομικό πλαίσιο και το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον μέσα στο οποίο θα υλοποιηθεί το νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα και αφετέρου οι βασικές κατευθύνσεις και η αναπτυξιακή στρατηγική της νέας περιόδου β) στο δεύτερο μέρος, εθνικού επιπέδου, παρουσιάζονται οι τομείς και οι άξονες προτεραιότητας και γ) στο τρίτο μέρος, περιφερειακού επιπέδου, αναφέρεται στις περιφερειακές προτεραιότητες και στις εξειδικευμένες στρατηγικές για κάθε μία από τις 13 περιφέρειες της χώρας.

Το Σχέδιο Ανάπτυξης που παρουσίασαν οι Ελληνικές αρχές περιλαμβάνει έξι άξονες προτεραιότητας και σημαντικό αριθμό τομέων:

Άξονας 1: Ανάπτυξη των Ανθρωπίνων Πόρων

Τομέας : Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση

Τομέας : Επαγγελματική Κατάρτιση και Απασχόληση

Άξονας 2 : Βασική υποδομή

Τομέας : Μεταφορές

Τομέας : Ενέργεια

Άξονας 3 : Παραγωγικοί τομείς

Τομείς : Γεωργία, Αλιεία, Μεταποίηση και Υπηρεσίες, Τουρισμός, Πολιτισμός, Έρευνα και Τεχνολογία.

Άξονας 4 : Βελτίωση ποιότητας ζωής

Τομείς : Υγεία – Πρόνοια, Περιβάλλον

Άξονας 5 : Κοινωνία της Πληροφορίας

Άξονας 6 : Ανάπτυξη των Περιφερειών

Η παρουσίαση των αναγκών τις οποίες καλούνται να καλύψουν οι άξονες προτεραιότητας γίνεται κατά τρόπο επαρκή γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την εκ των προτέρων αξιολόγηση. Οι διαπιστωθείσες ανάγκες είναι κυρίως:

- η σταθερή επιδίωξη για πραγματική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας,
- η αντιμετώπιση του υψηλού επιπέδου ανεργίας και η βελτίωση των υπηρεσιών εκπαίδευσης και κατάρτισης,

- η διασφάλιση της προόδου στον τομέα του περιβάλλοντος,
- η αντιμετώπιση των διοικητικών αδυναμιών και των προβλημάτων κυρίως διαχείρισης και υλοποίησης που απορρέουν από αυτές,
- η αντιμετώπιση του ελλείμματος βασικών υποδομών
- η ενίσχυση και ο εκσυγχρονισμός των παραγωγικών τομέων της οικονομίας,
- η κάλυψη της καθυστέρησης στον τομέα των καινοτομιών, και ιδίως της Κοινωνίας της Πληροφορίας, στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα,
- η αντιμετώπιση των ελλειμμάτων στους τομείς που σχετίζονται με την ποιότητα ζωής.

Εν γένει, οι λύσεις που προδιαγράφονται από το Σχέδιο Ανάπτυξης για την ικανοποίηση των παραπάνω αναγκών είναι ικανοποιητικές. Εν τούτοις όμως θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην εξειδίκευση μιας συνολικής στρατηγικής, ώστε να αντιμετωπισθούν κρίσιμα ζητήματα και ιδιαίτερα το ζήτημα της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Επιπλέον, για μια ταχύτερη σύγκλιση του κατά κεφαλήν εισοδήματος της Ελλάδας απαιτείται μια αναπτυξιακή στρατηγική που θα συγχρηματοδοτηθεί από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, η οποία θα εντάσσεται σε μία γενικότερη στρατηγική βασισμένη στην επιτάχυνση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Διαρθρωτικές δυσκαμψίες έχουν εμποδίσει στο παρελθόν την ανάπτυξη και με την είσοδο στην ΟΝΕ το ειδικό τους βάρος θα αυξηθεί. Σε κρίσιμους τομείς που έχουν εντοπισθεί και κυρίως στην αγορά εργασίας, στις αγορές αγαθών και υπηρεσιών, στην κοινωνική ασφάλιση, στις δημόσιες επιχειρήσεις και στο χρηματοοικονομικό σύστημα, τέθηκαν σε εφαρμογή μεταρρυθμίσεις και πραγματοποιήθηκε πρόοδος. Θα πρέπει όμως να επιταχυνθεί ο ρυθμός των μεταρρυθμίσεων αυτών.

Ζητήματα που είναι εξίσου καθοριστικά για την επίτευξη των στόχων της σύγκλισης και της αειφόρου ανάπτυξης, τα οποία παρουσιάζονται στο Σχέδιο και πρέπει να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής, είναι η βελτίωση των δυνατοτήτων διαχείρισης της δημόσιας διοίκησης, της δυνατότητας υλοποίησης προγραμμάτων και δράσεων από την πλευρά των φορέων υλοποίησης και των ενδιάμεσων φορέων, αλλά και η βελτίωση των μηχανισμών χρηματοδότησης γενικότερα. Η κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα και η συμμετοχή του τόσο στη χρηματοδότηση έργων υποδομής, όσο και στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού της βιομηχανίας, των ΜΜΕ, των υπηρεσιών και του τουρισμού είναι εξ ίσου καθοριστική.

Πιο συγκεκριμένα, το σχέδιο που υπέβαλαν οι ελληνικές αρχές εξετάστηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής ως προς τη συνοχή του με τους στόχους του κανονισμού και του εθνικού σχεδίου δράσης για την απασχόληση, καθώς και ως προς τα ζητήματα που σχετίζονται με την εκ των προτέρων αξιολόγησή του, όπως ορίζεται στην § 2 του άρθρου 41 του κανονισμού.

Η ανάλυση της *συνάφειας σε σχέση με το Στόχο1* έδειξε ότι οι προτεραιότητες του Σχεδίου και η κατανομή των οικονομικών πόρων οδηγούν σε πραγματική

σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με τις χώρες της Ένωσης. Διαπιστώθηκε επίσης η ανάγκη να ληφθούν περισσότερο υπόψη ορισμένα ζητήματα που αφορούν τους ανθρώπινους πόρους αλλά και η ανάγκη ενίσχυσης της συνάφειας του Σχεδίου με την Ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση.

Στο επίπεδο *κοινοτικών πολιτικών*, η ενίσχυση των τομέων Ανθρώπινου Δυναμικού και Περιβάλλοντος κρίθηκε απαραίτητη, καθώς και των τομέων που σχετίζονται με τους παράγοντες ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας όπως οι ΜΜΕ, η Έρευνα και Ανάπτυξη, η Καινοτομία, η Κοινωνία της Πληροφορίας. Εκτιμήθηκε πολύ θετικά η προσέγγιση των Ελληνικών αρχών στον ιδιαίτερα κρίσιμο τομέα της Κοινωνίας της Πληροφορίας. Στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων που έγιναν αναφέρθηκε το ζήτημα της προσαρμογής και της συμφωνίας των τομεακών πολιτικών με το νομικό πλαίσιο για την απελευθέρωση των τομέων (ενέργεια, μεταφορές...), όπως επίσης και το ζήτημα της ενίσχυσης της συνάφειας των παρεμβάσεων (μεταφορές-περιβάλλον). Τέθηκαν επίσης ειδικότερα ερωτήματα όπως η σύνδεση των προγραμμάτων του τομέα του Πολιτισμού με την ανάπτυξη, ο εκσυγχρονισμός του συστήματος της διαχείρισης στο χώρο της Υγείας, η ισορροπία των επενδύσεων στον τομέα της Αλιείας, ζητήματα οργάνωσης για τις δράσεις του αγροτικού τομέα, κλπ.

Ένα σημαντικό ζήτημα που τέθηκε κατά τη διαπραγμάτευση ήταν το θέμα των *δομών διαχείρισης και υλοποίησης* των παρεμβάσεων και ιδιαίτερα η συγκρότηση και λειτουργία των αρχών διαχείρισης, σύμφωνα με το νέο κανονισμό. Η συνέχιση των προσπαθειών για τον εκσυγχρονισμό των μηχανισμών εφαρμογής και η αξιοποίηση των δομών που δημιουργήθηκαν στο πλαίσιο του 2^{ου} ΚΠΣ αποτέλεσαν κύρια σημεία ανάλυσης και συζήτησης στη φάση των διαπραγματεύσεων.

Τέλος, το ζήτημα της *ποσοτικοποίησης των στόχων του Σχεδίου* σύμφωνα με τις απαιτήσεις των νέων κανονισμών, έγινε αντικείμενο εκτεταμένης ανάλυσης κατά τις διαπραγματεύσεις.

Εν γένει οι προσεγγίσεις σε επιμέρους ζητήματα και ο προβληματισμός που αναπτύχθηκε, επέτρεψε τη βελτίωση τμημάτων του Σχεδίου και συνέβαλε θετικά στην τελική επεξεργασία του 3^{ου} ΚΠΣ, παρά τις κάποιες καθυστερήσεις που προέκυψαν.

Ενσωμάτωση της εκ των προτέρων Αξιολόγησης (άρθρο 41 του κανονισμού 1260/99)

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Κανονισμού (ΕΚ) N° 1260/99, το ελληνικό σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή περιελάμβανε και την εκ των προτέρων αξιολόγησή του. Την αξιολόγηση αυτή ανέλαβε το Κέντρο Προγραμματισμού και Ερευνών (ΚΕΠΕ), νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου εποπτευόμενο από το ΥΠΕΘΟ. Τα στοιχεία της αξιολόγησης ενσωματώνονται στα επιμέρους κεφάλαια του Σχεδίου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΣΠΑ), γεγονός που ενίσχυσε την ποιότητα του Σχεδίου. Η αξιολόγηση αιτιολογεί την ισορροπία στο πλαίσιο των προτεραιοτήτων του ΚΠΣ, ενώ γίνονται προτάσεις με ένα πνεύμα εποικοδομητικής κριτικής, ώστε να ληφθούν υπόψη στα επόμενα στάδια προγραμματισμού και υλοποίησης.

Σε ό,τι αφορά την εμπειρία του παρελθόντος, η αξιολόγηση υπογραμμίζει τις δυσκολίες εφαρμογής, τόσο ως προς την προετοιμασία των προγραμμάτων όσο και ως προς τις αδυναμίες υλοποίησης των έργων, πράγμα που οδηγεί σε μερική εφαρμογή του προγραμματισμού. Τονίζονται επίσης οι αδυναμίες παρακολούθησης.

Η ανάλυση SWOT (ανάλυση ισχυρών και ασθενών σημείων, ευκαιριών και κινδύνων) αποτελεί ουσιαστικά βάση αιτιολόγησης των προτεραιοτήτων. Η έλλειψη λεπτομερούς ανάλυσης των διαφόρων τομέων και των περιφερειακών αναγκών δεν επιτρέπει την αξιοποίηση εναλλακτικών επιλογών για το σχέδιο.

Η λογική και η συνάφεια της πολιτικής εξετάζονται με βάση μία επιχειρηματολογία η οποία αναπτύσσεται γύρω από την οικονομική αποδοτικότητα, τη σύνδεση μεταξύ οικονομικών και κοινωνικών υποδομών, τη στήριξη της απασχόλησης, την προστασία του περιβάλλοντος, την προσέλκυση των ιδιωτικών κεφαλαίων και την καινοτόμο διάσταση του σχεδίου.

Σχετικά με την ποσοτικοποίηση των στόχων, η αξιολόγηση περιορίζεται στο να καταδείξει τις δυσκολίες που προέκυψαν μέχρι σήμερα και προχωρεί στην κατάθεση προτάσεων βελτίωσης του συνόλου του συστήματος ποσοτικοποίησης/ παρακολούθησης.

Η μακροοικονομική επίπτωση του σχεδίου αναλύθηκε στη βάση ενός οικονομετρικού μοντέλου νεο-Κεϋνσιανού τύπου, με ενσωμάτωση των επιπτώσεων προσφοράς. Οι εκτιμήσεις αυτές παρουσιάζονται στην ενότητα που ασχολείται με τις μακρο-οικονομικές επιπτώσεις.

Η ανάλυση της ποιότητας και των ρυθμίσεων για την υλοποίηση δεν αναπτύσσεται επαρκώς.

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση παρουσιάζει ορισμένες αδυναμίες ως προς την ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το ζήτημα των ανθρωπίνων

πόρων και της σύνδεσής του τόσο με το εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση, όσο και με την ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση.

Παρά τις αδυναμίες αυτές, η εκ των προτέρων αξιολόγηση συνέβαλε στην ενίσχυση της ποιότητας και της συνάφειας του Σχεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

2.1 Παρουσίαση της συνολικής στρατηγικής

Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (ΚΠΣ) 2000-2006 παρουσιάζει μια αναπτυξιακή στρατηγική που καθορίστηκε μετά από συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των Ελληνικών Αρχών, για το πώς θα αξιοποιηθούν περίπου 22,7 δις Ευρώ που προέρχονται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, 3,3 δις Ευρώ που προέρχονται από το Ταμείο Συνοχής, καθώς και δάνεια και εγγυήσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων. Βασικός στόχος του ΚΠΣ είναι η μείωση των ανισοτήτων με τα υπόλοιπα Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με συγκεκριμένους και ποσοτικοποιημένους τρόπους.

Το ΚΠΣ θα συνεισφέρει στην εμβάθυνση της ενσωμάτωσης της Ελλάδας στην Ε.Ε. καθώς και στην παγκόσμια οικονομία της γνώσης, ενισχύοντας τις διαρθρωτικές αλλαγές και αξιοποιώντας το δυναμικό για βελτιωμένη παραγωγικότητα και περισσότερη απασχόληση. Η παρέμβαση του ΚΠΣ αναμένεται να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για υψηλότερη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη και πραγματική σύγκλιση με την υπόλοιπη Ε.Ε.

Το ζήτημα της παραγωγικότητας έχει ιδιαίτερη σημασία καθώς αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα για το ρυθμό της μακροπρόθεσμης και διατηρήσιμης ανάπτυξης και, κατά συνέπεια, για το επίπεδο διαβίωσης. Παίζει επίσης αποφασιστικό ρόλο για τη βελτίωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της χώρας.

Με την προοπτική της πλήρους ένταξης της Ελλάδας στη ζώνη του Ευρώ τον Ιανουάριο του 2001, συνεπώς με σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία ως προς το Ευρώ, και με συνθήκες εξάρτησης της μεταποίησης και του εμπορίου από παράγοντες που επηρεάζονται έντονα από τις εξελίξεις των τιμών, η αύξηση της παραγωγικότητας, σε συνδυασμό με τις κατάλληλες εξελίξεις όσον αφορά το κόστος, ανάγεται σε κρίσιμης σημασίας παράγοντα για την διεθνή ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας.

Οι προτεραιότητες του ΚΠΣ εστιάζονται σε επενδύσεις στο φυσικό, ανθρώπινο και γνωστικό κεφάλαιο, που μπορούν να συμβάλουν περισσότερο για την αύξηση της παραγωγικότητας και την ανάπτυξη στην Ελλάδα, στην περίοδο 2000-2006.

Οι επενδύσεις σε υποδομές μεταφορών, μέσω κυρίως της μείωσης του κόστους συναλλαγών, θα δημιουργήσουν τις άμεσες προϋποθέσεις για καλύτερη πρόσβαση στις αγορές της Κεντρικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, για περισσότερες ευκαιρίες στον εγχώριο ανταγωνισμό και το εμπόριο, καθώς και για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των εσωτερικών διασυνδέσεων μέσω της μείωσης φαινομένων συμφόρησης, ειδικά στους βασικούς μεταφορικούς διαδρόμους και στις αστικές περιοχές. Με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη, ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί επίσης στις επενδύσεις σε άλλες υποδομές οι οποίες είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της

ορθολογικής διαχείρισης των περιβαλλοντικών πόρων, όπως για παράδειγμα στους τομείς διαχείρισης των υδάτων και των αποβλήτων.

Ο εκσυγχρονισμός του παραγωγικού τομέα, συμπεριλαμβανομένου του τουρισμού και της γεωργίας, αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους στόχους του ΚΠΣ. Η προαγωγή των καινοτομιών καθώς και η περαιτέρω σύνδεση των ερευνητικών δραστηριοτήτων με τη βιομηχανία αποτελεί κρίσιμο σημείο για τον τομέα αυτό.

Η επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο αποτελεί βασικό συντελεστή της μακροπρόθεσμης οικονομικής ανάπτυξης, όχι μόνο μέσω της βελτίωσης των συστημάτων εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, αλλά και μέσω της ενίσχυσης των προσπάθειών διάχυσης της τεχνολογικής καινοτομίας, καθώς και δράσεων που αφορούν την Κοινωνία της Πληροφορίας. Η έμφαση που θα δοθεί στην προτεραιότητα αυτή οφείλει να προάγει την οικονομία που βασίζεται στη γνώση και να επιτρέψει στην Ελλάδα να βελτιώσει το συγκριτικό της πλεονέκτημα σε τομείς με υψηλή προστιθέμενη αξία, αλλά και να αναβαθμίσει την ποιότητα και την ενσωματωμένη γνώση για τα προϊόντα παραδοσιακών κυρίως τομέων.

Ενώ η αύξηση της παραγωγικότητας και των ρυθμών ανάπτυξης θα οδηγούν σε υψηλότερα ποσοστά απασχόλησης, η παρέμβαση του ΚΠΣ θα στοχεύει και στην πλήρη αξιοποίηση των ευκαιριών απασχόλησης, κυρίως μέσω της χάραξης μιας συνεκτικής και ενεργού στρατηγικής για την αγορά εργασίας καθώς και μέσω της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών στον τομέα της αγοράς εργασίας.

Η Ελλάδα θα οργανώσει και θα υλοποιήσει τις παρεμβάσεις για την ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων κυρίως μέσω δύο βασικών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων ανθρωπίνων πόρων, που είναι το Ε.Π. «Απασχόλησης και Επαγγελματικής Κατάρτισης» και το Ε.Π. «Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης». Δράσεις για τους ανθρωπίνους πόρους περιλαμβάνονται και στα Ε.Π. «Κοινωνία της Πληροφορίας», «Υγεία Πρόνοια», «Ανταγωνιστικότητα» καθώς και στα 13 περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα. Όλες οι δράσεις που θα συγχρηματοδοτηθούν από το ΕΚΤ θα είναι σαφώς συνδεδεμένες με τα πέντε πεδία πολιτικής του κανονισμού ΕΚΤ καθώς και με τους τέσσερις πυλώνες της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση, ώστε να συνεισφέρουν στην προώθηση και υλοποίηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση.

Ποσοστό ίσο με 65% των πιστώσεων ΕΚΤ που προορίζονται για το πεδίο πολιτικής 1 θα χρησιμοποιηθεί για την υλοποίηση προληπτικών δράσεων, ενώ το 35% θα κατευθυνθεί σε κατασταλτικές δράσεις. Τα παραπάνω αφορούν το σύνολο της περιόδου προγραμματισμού και θα πρέπει να παρακολουθούνται σε ετήσια βάση. Εφόσον δε κριθεί απαραίτητο, θα πρέπει να αναθεωρηθούν στην ενδιάμεση περίοδο ή/και προς το τέλος του 3ου ΚΠΣ.

Τα νέα Άρθρα 2 και 3 της Συνθήκης του Άμστερνταμ θεσμοθετούν την Κοινοτική δέσμευση υπέρ της λήψης μέτρων για την εξίσωση των δύο φύλων,

ως συγκεκριμένου καθήκοντος της Ένωσης, και ως γενικού οριζόντιου στόχου, ο οποίος θα διαπνέει κάθε Κοινοτική πράξη.

Η προώθηση των ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών αποτελεί οριζόντια αρχή η οποία διαπνέει ολόκληρο το ΚΠΣ. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, θα διαμορφωθεί μία στρατηγική ισότητας των δύο φύλων, στρατηγική η οποία δεν θα περιορίζεται σε εξειδικευμένα μέτρα αρωγής των γυναικών, αλλά θα επιφέρει κινητοποίηση όλων των γενικών πολιτικών και μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη ενεργά, ήδη από το στάδιο της κατάρτισής τους, τις επιπτώσεις τις οποίες πιθανόν να έχει η υλοποίησή τους ως προς τη σχετική θέση των γυναικών και των ανδρών. Θα τεθούν ποσοτικοποιημένοι στόχοι, θα συλλεχθούν στατιστικά στοιχεία όσον αφορά τα δύο φύλα και θα χρησιμοποιηθούν οι κατάλληλοι δείκτες παρακολούθησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού ΕΚΤ 1262/1999, το οποίο αναφέρεται σε ειδικές διευθετήσεις με στόχο την παροχή μικρών επιδοτήσεων σε μη κυβερνητικούς οργανισμούς και σε τοπικές συνεργασίες, η Ελλάδα θα διαθέσει τουλάχιστον 0,5% του συνόλου των πιστώσεων ΕΚΤ σε επιδοτήσεις κοινωνικού επιχειρηματικού κεφαλαίου (π.χ., στον τομέα της προώθησης των ίσων ευκαιριών για όλους, καθώς και για τα δύο φύλα).

Η Ελλάδα, στο πλαίσιο των δράσεων ενίσχυσης του ανθρώπινου κεφαλαίου και για τη βελτίωση της ποιότητας στον τομέα αυτό, θα προωθήσει περαιτέρω την διαδικασία πιστοποίησης, προσεγγίσεις προσανατολισμένες προς την αγορά, καθώς και ανοικτές διαδικασίες προκήρυξης διαγωνισμών. Μεγαλύτερη εξειδίκευση για το θέμα αυτό θα γίνει στο πλαίσιο των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

Το ΚΠΣ προβλέπει επίσης την ένταση των προσπαθειών σε θέματα φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος καθώς και στον τομέα της υγείας.

Τέλος, επιδιώκεται η ισόρροπη και αειφόρος ανάπτυξη όλης της χώρας, της υπαίθρου, όσο και των αστικών περιοχών. Επισημαίνεται ότι το 30% των πόρων του Κ.Π.Σ. προορίζεται για τα δεκατρία περιφερειακά προγράμματα.

Οι επιπτώσεις και η αποτελεσματικότητα της στρατηγικής του ΚΠΣ επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από την πρόοδο που θα σημειωθεί στα ακόλουθα πεδία:

- Διαρθρωτικές αλλαγές στις αγορές εργασίας, αγαθών και υπηρεσιών που θα οδηγήσουν σε υψηλότερη παραγωγικότητα και συγκράτηση τιμών, ενισχύοντας το δυναμικό ανάπτυξης και απασχόλησης.
- Με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη της υπαίθρου και της γεωργίας, προώθηση μίας ολοκληρωμένης προσέγγισης επικεντρωμένης στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και τον εκσυγχρονισμό.
- Κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα, έτσι ώστε να συνεισφέρει τόσο στη χρηματοδότηση έργων υποδομής μέσω συστήματος BOT (Built-Operate-Transfer) (Κατασκευή, Λειτουργία, Μεταβίβαση), όσο και ευρύτερα, στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας του συνόλου του παραγωγικού τομέα και όλων των περιφερειών.

- Ουσιαστική, τέλος, βελτίωση των ικανοτήτων διαχείρισης, παρακολούθησης και ελέγχου, ώστε να διασφαλιστεί όχι μόνον η απορρόφηση, αλλά και η αποτελεσματικότητα των έργων και δράσεων του ΚΠΣ.

Η στρατηγική του Κ.Π.Σ. εξειδικεύεται περαιτέρω στους παρακάτω άξονες προτεραιότητας:

2.1.1. Ανθρώπινοι πόροι

Στην προτεραιότητα αυτή το κύριο βάρος των προσπαθειών επικεντρώνεται στην ανάπτυξη ενεργών πολιτικών απασχόλησης. Στόχος είναι η πρόληψη και αντιμετώπιση της ανεργίας, η προώθηση των ίσων ευκαιριών για όλους ως προς την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, η βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης και κατάρτισης, στο πλαίσιο μιας πολιτικής διά βίου κατάρτισης, η συμβολή στην ανάπτυξη ενός ικανού, κατηρτισμένου και ευπροσάρμοστου εργατικού δυναμικού καθώς και η προώθηση δράσεων υπέρ της μεγαλύτερης συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας. Όλες αυτές οι πολιτικές συμβάλλουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και συνάδουν με το γενικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Απασχόλησης καθώς και με τις ειδικότερες κατευθύνσεις για πολιτικές, που προβλέπει ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

2.1.2. Μεταφορές

Για τις υποδομές στον τομέα των μεταφορών, στόχος είναι η μείωση της περιφερειακότητας σε σχέση με τις λοιπές Ευρωπαϊκές χώρες, η βελτίωση των συνδέσεων με τις Βαλκανικές χώρες, η δημιουργία ενός συστήματος μεταφορών το οποίο θα καλύπτει το σύνολο της επικράτειας και θα ενσωματώνει όλα τα μέσα μεταφοράς, οδικά, σιδηροδρομικά, θαλάσσια, αεροπορικά, και τέλος, η μείωση της κυκλοφοριακής συμφόρησης στα αστικά κέντρα. Προβλέπεται η κατασκευή 1000 περίπου χιλιομέτρων νέων τμημάτων αυτοκινητοδρόμων, ενώ ο ιδιωτικός τομέας θα συμμετάσχει σε μεγάλο βαθμό στη χρηματοδότηση του προγράμματος μέσω του συστήματος παραχώρησης των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης.

2.1.3. Ανταγωνιστικότητα

Η αναδιάρθρωση και η ενίσχυση της βιομηχανικής βάσης είναι πρωταρχικής σημασίας, όπως εξ άλλου είναι οι δράσεις προς όφελος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων καθώς και οι δράσεις Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (E&T), ιδιαίτερα μέσω της ανάδειξης νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Προβλέπεται μεταξύ άλλων η διασύνδεση μεταξύ εκπαίδευσης, κατάρτισης και αναγκών των επιχειρήσεων, η απλοποίηση και ο εξορθολογισμός του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, η προώθηση των νέων χρηματοδοτικών μέσων, μέτρων για τη μεταφορά τεχνολογίας, των μηχανισμών spin offs κλπ.

Για τον τομέα του τουρισμού, είναι αναγκαία η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της ποιότητας του προσφερομένου τουριστικού προϊόντος, μέσω της βελτίωσης των τουριστικών υποδομών, της μεγαλύτερης διαφοροποίησης του τουριστικού προϊόντος καθώς και της βελτίωσης των προσφερομένων υπηρεσιών.

Στον τομέα της ενέργειας, η προσπάθεια θα στραφεί κατά προτεραιότητα σε δράσεις διασύνδεσης δικτύων και διανομής, ενόψει της απελευθέρωσης της αγοράς, σε δράσεις ανάπτυξης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και των μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας. Επίσης στη διανομή φυσικού αερίου στις αστικές περιοχές, με την ανάπτυξη των συμβάσεων παραχώρησης δικαιωμάτων εκμετάλλευσης, λαμβανομένων υπόψη και των υποχρεώσεων περιβαλλοντικού χαρακτήρα.

2.1.4. Ανάπτυξη της υπαίθρου και αλιεία

Όσον αφορά τη γεωργία, την ανάπτυξη της υπαίθρου και την αλιεία, προτεραιότητα δίδεται στην πολύπλευρη ανταγωνιστικότητα των αγροτικών ζωνών μέσα σε ένα πνεύμα το οποίο διαπνέεται από τις αρχές της αειφόρου, μακροπρόθεσμης και ισόρροπης ανάπτυξης. Θα καταβληθεί προσπάθεια προσέλκυσης ιδιωτικών επενδύσεων και θα αναληφθούν δράσεις στήριξης, προώθησης της ποιότητας με παρεμβάσεις στο επίπεδο της αγροτικής εκμετάλλευσης καθώς και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων. Η προστασία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος και η υλοποίηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων ανάπτυξης της υπαίθρου παραμένει μία προτεραιότητα. Για την αλιεία, προτεραιότητα δίδεται στον εξορθολογισμό και τον εκσυγχρονισμό του παραγωγικού δυναμικού, σύμφωνα με τους κανόνες της ποιότητας και του περιβάλλοντος, προκειμένου να επιτευχθεί μία μόνιμη και ισορροπημένη ανάπτυξη του τομέα.

2.1.5. Ποιότητα ζωής

Όσον αφορά τον Πολιτισμό, προτεραιότητα δίδεται στην προστασία και περαιτέρω προώθηση της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, καθώς και στην ανάπτυξη του Σύγχρονου Πολιτισμού με διασφάλιση της ισόρροπης υποστήριξης του τομέα στην Περιφέρεια.

Στον τομέα της Υγείας και της Πρόνοιας, οι προσπάθειες θα επικεντρωθούν στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του όλου συστήματος, με την υποστήριξη της αναδιοργάνωσης μονάδων και υπηρεσιών υγείας, στενά συνδεδεμένης με πολιτική βελτίωσης του προσωπικού. Οι προσπάθειες για τη μεταρρύθμιση του συστήματος της ψυχικής υγείας και της βελτίωση του συστήματος πρόνοιας θα συνεχισθούν και θα ενταθούν.

Ο γενικός στόχος της αειφόρου ανάπτυξης θα επιτευχθεί κυρίως με τη δημιουργία και ολοκλήρωση α) των υποδομών και παρεμβάσεων που είναι αναγκαίες για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής και τη διατήρηση της φυσικής μας κληρονομιάς, β) νέων θεσμών, μηχανισμών και δομών, γ) της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης, της εισαγωγής της διάστασης της προστασίας του περιβάλλοντος σε άλλους άξονες οι οποίοι υποστηρίζονται από το ΚΠΣ, όπως για παράδειγμα στις μεταφορές και στον τουρισμό.

2.1.6. Κοινωνία της Πληροφορίας

Η ανάπτυξη της Κοινωνίας της Πληροφορίας στην Ελλάδα αποτελεί θεμελιώδη παράγοντα αύξησης της αποτελεσματικότητας των κυβερνητικών δράσεων και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Οι σχετικές παρεμβάσεις αφορούν πολλούς τομείς (εκπαίδευση, πολιτισμό, δημόσια διοίκηση, υγεία και πρόνοια, περιβάλλον, απασχόληση, ψηφιακή οικονομία, μεταφορές) και αποτελούν μέρος μίας ευρύτερης αναπτυξιακής στρατηγικής με στόχους την αποτελεσματικότητα, τον εκσυγχρονισμό, την ανοικτή κοινωνία και την καλύτερη ποιότητα ζωής. Θα συνεχισθούν οι προσπάθειες για τη διάδοση της γνώσης ψηφιακής τεχνολογίας, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισαβώνας και των σχετικών κατευθύνσεων πολιτικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2.1.7. Περιφερειακή Ανάπτυξη

Η αναπτυξιακή πολιτική σε περιφερειακό επίπεδο στοχεύει στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και στην αύξηση της απασχόλησης.

Πιο συγκεκριμένα, οι προτεραιότητες των παρεμβάσεων σε περιφερειακό επίπεδο έχουν ως εξής:

Παρεμβάσεις που ενισχύουν τη διεθνή ανταγωνιστικότητα της οικονομικής βάσης των περιφερειών, προάγουν τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα και την εξωστρέφειά τους, ενισχύουν το ρόλο των αστικών κέντρων και την ανάπτυξη της υπαίθρου. Επίσης περιλαμβάνονται παρεμβάσεις με στόχο την άρση της απομόνωσης, την τόνωση της δημογραφικής ανάπτυξης και της παραγωγικής ανάπτυξης των ορεινών, παραμεθόριων και νησιωτικών περιοχών, τη χάραξη

περιφερειακής πολιτικής διάχυσης της καινοτομίας, την πρόσβαση στην Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη, τη βελτίωση προϊόντων και υπηρεσιών. Ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται στον εκσυγχρονισμό και την προσαρμογή των ικανοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού, την προώθηση των ίσων ευκαιριών πρόσβασης στην αγορά εργασίας, την υποστήριξη των Τοπικών Συμφώνων για την Απασχόληση και άλλων τοπικών πρωτοβουλιών. Επίσης προβλέπονται παρεμβάσεις προστασίας και αξιοποίησης της πολιτιστικής και της φυσικής κληρονομιάς κάθε περιφέρειας.

2.1.8 Τεχνική Βοήθεια

Η τεχνική βοήθεια θα χρηματοδοτηθεί σε επίπεδο ΚΠΣ, καθώς και σε επίπεδο Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

2.2 Μακροοικονομικές επιπτώσεις των διαρθρωτικών ταμείων της Ε.Ε., 2000-2006.

Τρία υποδείγματα προσομοίωσης αποτύπωσαν τη μακροοικονομική επίδραση που αναμένεται να έχουν οι πόροι των Διαρθρωτικών Ταμείων στην Ελληνική οικονομία κατά την περίοδο 2000-2006 :

- Το υπόδειγμα του ΚΕΠΕ, το οποίο ανέπτυξε για τις Ελληνικές Αρχές το Κέντρο Προγραμματισμού και Ερευνών της Ελλάδας.
- Το υπόδειγμα HERMIN, το οποίο ανέπτυξε το Ινστιτούτο ESRI της Ιρλανδίας τη δεκαετία του '90 ώστε να δίνει συγκρίσιμα αποτελέσματα ως προς τις μακροοικονομικές επιπτώσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων στις 4 χώρες της Συνοχής, Ελλάδα, Ισπανία, Ιρλανδία, και Πορτογαλία.
- Το υπόδειγμα QUEST II, το οποίο αναπτύχθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής ως ένα μοντέλο ανάπτυξης και επιχειρηματικότητας που αφορά πολλές χώρες, με σκοπό να αναλυθούν οι οικονομίες όλων των Κρατών – Μελών της Ε.Ε. και οι αλληλεπιδράσεις τους με τον υπόλοιπο κόσμο.

Περισσότερες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των υποδειγμάτων αυτών περιγράφονται στο Παράρτημα 1.

Η μακροοικονομική επίδραση των Διαρθρωτικών Ταμείων είναι συνδυασμός τόσο των επιπτώσεων από την πλευρά της ζήτησης, όσο και των μακροπροθέσμων επιπτώσεων από την πλευρά της προσφοράς. Τα Διαρθρωτικά Ταμεία φιλοδοξούν, όχι μόνο να οργανώσουν μια μεταβίβαση πόρων που θα έχει ως αποτέλεσμα μία βραχυπρόθεσμη τόνωση της ζήτησης, αλλά επίσης και να βελτιώσουν την παραγωγική διάρθρωση της οικονομίας με επιπτώσεις οι οποίες θα διαρκέσουν και μετά την περίοδο κατά την οποία έλαβαν χώρα οι μεταβιβάσεις πόρων.

Εκτιμάται ότι το ΚΠΣ 2000-2006 θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στην Ελληνική οικονομία, καθώς οι προοπτικές ανάπτυξης επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από τη μακροοικονομική σταθερότητα. Σύμφωνα με το υπόδειγμα ΚΕΠΕ, το ΚΠΣ θα αυξάνει ετησίως το ΑΕΠ κατά 1,3 μονάδες. Τα Διαρθρωτικά Ταμεία και μόνον θα επιφέρουν αύξηση του ετήσιου πραγματικού ΑΕΠ κατά 0,9 μονάδες. Το 2006 το ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα κινηθεί σε επίπεδα κατά 6-7% υψηλότερα, συγκρίνοντας με το επίπεδο στο οποίο θα ευρισκόταν χωρίς τις εν λόγω μεταβιβάσεις και χωρίς τις σχετικές επιπτώσεις τους τόσο επί της προσφοράς, όσο και επί της ζήτησης.

Εξωτερικές, ανεξάρτητες προβολές (υπόδειγμα HERMIN), τις οποίες πραγματοποίησε το Ινστιτούτο ESRI για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκτιμούν ότι οι επιπτώσεις επί του πραγματικού ΑΕΠ θα είναι αύξηση περίπου 5-6% κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού. Τα συμπεράσματα αυτά βασίζονται στην υπόθεση ότι το ΚΠΣ δεν θα έχει μόνο θετική επίπτωση στις δαπάνες και τα εισοδήματα, αλλά και στην ολική παραγωγικότητα των συντελεστών παραγωγής, τη δυνατότητα της οικονομίας

να προσελκύει άμεσες ξένες επενδύσεις και στην ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Βιομηχανίας.

Σύμφωνα με το υπόδειγμα QUEST II της Επιτροπής, οι επιπτώσεις του Κ.Π.Σ. επί του ΑΕΠ είναι μικρότερες αλλά και πάλι το επίπεδο του πραγματικού ΑΕΠ θα είναι στο τέλος του 2006 κατά 2,4% υψηλότερο, σε σχέση με το υποθετικό ΑΕΠ χωρίς την ύπαρξη του ΚΠΣ.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις προσομοιώσεις αυτές, η Ελλάδα θα είναι σε θέση να επιτύχει ταχύτερους ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης και συνεπώς θα μπορέσει να υπερβεί το 75% του μέσου όρου του ΑΕΠ της Ε.Ε. των 15 έως το 2006.

Οι προβλέψεις τόσο του ESRI όσο και του QUEST II, δείχνουν ότι το ΚΠΣ θα συνεχίσει να αυξάνει το επίπεδο του πραγματικού ΑΕΠ κατά περίπου 2%, ακόμα και μετά το πέρας των πληρωμών. Το θετικό αυτό αποτέλεσμα θα εξαρτηθεί από το εύρος της βελτίωσης που επιτυγχάνεται στις παραγωγικές δομές.

Η αναπτυξιακή ώθηση, που προκαλείται από το ΚΠΣ είναι πιθανόν να οδηγήσει σε πληθωριστικές πιέσεις που με τη σειρά τους μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα τη χειροτέρευση του εμπορικού ισοζυγίου, καθώς οι εισαγωγές θα αυξάνονται ταχύτερα σε σχέση με τις εξαγωγές. Ο κίνδυνος αυτός δείχνει ακόμη καλύτερα τη σημασία της εφαρμογής των διαρθρωτικών αλλαγών, της διασφάλισης της συγκράτησης των μισθών και της στήριξης της μελλοντικής ευημερίας στο παραγωγικό δυναμικό της χώρας και όχι στις εισροές πόρων από το εξωτερικό.

Και οι τρεις προσομοιώσεις δείχνουν ότι το ΚΠΣ δημιουργεί αύξηση της απασχόλησης, παρά το γεγονός ότι το εύρος αυτής της αύξησης διαφέρει λόγω των διαφορετικών υποθέσεων στις οποίες στηρίζονται τα υποδείγματα. Για παράδειγμα η εκτίμηση του ΚΕΠΕ, όσον αφορά την απασχόληση είναι ότι θα διατηρηθούν ή θα δημιουργηθούν 156.000 θέσεις εργασίας ως αποτέλεσμα των παρεμβάσεων του ΚΠΣ. Ωστόσο, προκειμένου να επιτευχθούν παράλληλα υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και σημαντικός αριθμός θέσεων απασχόλησης, είναι αναγκαίο να συγκρατηθούν σε λογικά επίπεδα οι αυξήσεις των μισθών και να επιδιωχθούν διαρθρωτικές αλλαγές και βελτίωση της παραγωγικότητας της Ελληνικής οικονομίας.

Η λεπτομερής στρατηγική των τομεακών προγραμμάτων καθώς και των προγραμμάτων περιφερειακής ανάπτυξης που ακολουθεί, θέτει φιλόδοξους στόχους για την Ελληνική οικονομία. Ένα τέτοιο επίπεδο φιλοδοξιών υποδηλώνει από μόνο του την πρόθεση για μία σημαντική μείωση των ανισοτήτων.

2.3 Προτεραιότητες και αναμενόμενες αναπτυξιακές επιπτώσεις

2.3.1 Προτεραιότητα 1: Ανάπτυξη Ανθρώπινων Πόρων και Προώθηση της Απασχόλησης

2.3.1.1. Εισαγωγή

Η ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων και η προσαρμογή τους στις ολοένα μεταβαλλόμενες ανάγκες της αγοράς αποτελεί καθοριστικό στοιχείο για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας. Αποτελεί εξ άλλου και προαπαιτούμενο για την αύξηση της απασχόλησης και την καταπολέμηση της ανεργίας. Η επιτυχία στον τομέα αυτό εξαρτάται από την κινητοποίηση του συνόλου των ανθρωπίνων πόρων και ειδικότερα από τη διαθεσιμότητα ανθρώπινου δυναμικού υψηλής εξειδίκευσης με δεξιότητες που είναι απαραίτητες για την κατανόηση και χρησιμοποίηση προηγμένων τεχνολογιών και την προσαρμογή στις αλλαγές. Η Ευρωπαϊκή Στρατηγική Απασχόλησης, με τους τέσσερις πυλώνες και τις Κατευθυντήριες οδηγίες της, καθώς και ο νέος κανονισμός του ΕΚΤ παρέχουν το κατάλληλο στρατηγικό πλαίσιο και τον προσανατολισμό πολιτικής στο πεδίο αυτό. Το ΕΚΤ θα αποτελέσει κύριο χρηματοδοτικό εργαλείο εφαρμογής του Ελληνικού Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση. Στο πεδίο αυτό, οι σημαντικότερες προκλήσεις για την Ελλάδα στην προσεχή περίοδο προγραμματισμού 2000-2006 θα είναι οι ακόλουθες:

- η περαιτέρω βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας μέσω της ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων,
- η βελτίωση και διατήρηση της απασχολησιμότητας των ατόμων μέσω της ενίσχυσης των συστημάτων εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, της αναβάθμισης των προτύπων, της ανάπτυξης της δια βίου μάθησης και της υποστήριξης της συνεχιζόμενης κατάρτισης,
- η σαφής υιοθέτηση και εφαρμογή της ενεργούς, προληπτικής και εξατομικευμένης προσέγγισης στη μάχη κατά της ανεργίας, ιδιαίτερα δε της ανεργίας των νέων και των γυναικών καθώς και της μακροχρόνιας ανεργίας τόσο των νέων όσο και των ενηλίκων,
- ο εκσυγχρονισμός και η ανάπτυξη των δημοσίων υπηρεσιών απασχόλησης,
- η αύξηση του ποσοστού συμμετοχής των απασχολούμενων, ιδιαίτερα δε των γυναικών, ώστε να πλησιάσει τους μέσους όρους της ΕΕ,
- η αποτελεσματικότερη διασύνδεση της αρχικής εκπαίδευσης και των συστημάτων κατάρτισης με το σύστημα της συνεχιζόμενης κατάρτισης καθώς και με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και την οικονομική ανάπτυξη της χώρας,

- η ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού στον τομέα της έρευνας, η σύνδεσή του με το χώρο των επιχειρήσεων και η προώθηση των καινοτομιών στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις,
- ο εκσυγχρονισμός της αγοράς εργασίας, με την εισαγωγή ευελιξίας και προσαρμοστικότητας,
- η προώθηση της επιχειρηματικότητας
- η ενίσχυση των προσπαθειών με στόχο τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης,
- η ανάπτυξη της κοινωνίας της πληροφορίας σε επιλεγμένους τομείς μεγάλης οικονομικής και κοινωνικής σημασίας,
- η προώθηση ίσων ευκαιριών για όλους, ιδιαίτερα για τις μη προνομιούχες ομάδες που απειλούνται από κοινωνικό αποκλεισμό και η βελτίωση της απασχολησιμότητάς τους,
- η προώθηση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών.
- η στήριξη τοπικών πρωτοβουλιών και τοπικών συμφώνων απασχόλησης
- η στήριξη της υλοποίησης συγκεκριμένων δράσεων σε προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από τα άλλα Διαρθρωτικά Ταμεία.

Για να υλοποιηθούν οι παραπάνω στόχοι και λαμβανομένων υπόψη των εμπειριών του παρελθόντος, η Ελλάδα χρειάζεται να βελτιώσει σε σημαντικό βαθμό τις δομές και τους μηχανισμούς σχεδιασμού, διαχείρισης, υλοποίησης, συντονισμού, αξιολόγησης και ελέγχου στο πλαίσιο των νέων κανονισμών των Διαρθρωτικών Ταμείων. Επίσης θα πρέπει να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα αναβάθμισης του συστήματος στατιστικής παρακολούθησης των δράσεων. Οι κοινωνικοί εταίροι, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι επαγγελματικές ενώσεις και οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί πρέπει να εμπλακούν σε όλα τα στάδια του 3ου ΚΠΣ. Σε ορισμένους τομείς (π.χ., τουρισμός, υγεία) πρέπει να υιοθετηθεί μία προσέγγιση με γνώμονα την αγορά, μεταξύ άλλων για την εκπαίδευση των διευθυντικών στελεχών. Το Υπουργείο Εργασίας θα παίξει ενεργό συντονιστικό ρόλο, με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας, στο πλαίσιο τόσο των παρεμβάσεων του ΚΠΣ για τους ανθρώπινους πόρους, όσο και του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση. Για το σκοπό αυτό θα συσταθεί επιτροπή Ανθρωπίνων Πόρων (περισσότερες λεπτομέρειες για την Επιτροπή αυτή στο κεφάλαιο 4.3).

Με γνώμονα τους Πυλώνες και τις Κατευθυντήριες Γραμμές της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Απασχόλησης, θα αναπτυχθούν προτεραιότητες για κάθε πεδίο πολιτικής, με ολοκληρωμένο και στοχοθετημένο τρόπο, ανεξάρτητα από Φορέα ή από μέσο συγχρηματοδότησης. Θα καταβληθεί προσπάθεια ώστε οι δράσεις να επικεντρώνονται σε σαφώς προσδιορισμένες προτεραιότητες. Το ΚΠΣ θα κάνει χρήση ποσοτικοποιημένων στόχων καθώς και των ενδεδειγμένων δεικτών, και δεικτών φυσικού αποτελέσματος και δεικτών

αποτελεσμάτων και επιπτώσεων, οι οποίοι και θα προσδιοριστούν σε επίπεδο Επιχειρησιακού Προγράμματος και μέτρου.

Οι στρατηγικές προτεραιότητες όσον αφορά την ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων και των πολιτικών της αγοράς εργασίας χαράσσονται σύμφωνα με τα πέντε πεδία πολιτικής του Κανονισμού ΕΚΤ και γίνεται σαφής αναφορά στην ποσοστιαία κατανομή πιστώσεων σε κάθε πεδίο πολιτικής. Τα παραπάνω ποσοστά αφορούν το σύνολο των πιστώσεων ΕΚΤ στο ΚΠΣ. Επιπλέον, συγκεκριμένες και επαρκείς πιστώσεις θα κατευθυνθούν - και σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις θα κατευθυνθούν αποκλειστικά – για την υλοποίηση πολιτικών και δράσεων ιδιάζουσας σημασίας, όπως η πρόληψη, οι δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης, οι ίσες ευκαιρίες μεταξύ ανδρών και γυναικών καθώς και η καταπολέμηση της σχολικής αποτυχίας.

ΠΙΝΑΚΑΣ: ΣΥΝΟΛΟ ΕΚΤ

	Ποσό	%
Πεδίο 1	962,3	22,7%
Πεδίο 2	737,2	17,4%
Πεδίο 3	1513,4	35,7%
Πεδίο 4	526,7	12,4%
Πεδίο 5	501,6	11,8%
ΣΥΝΟΛΟ	4.241,2	100%

2.3.1.2 Πεδίο Πολιτικής 1: Ανάπτυξη και προώθηση ενεργών πολιτικών αγοράς εργασίας για την πρόληψη και καταπολέμηση της ανεργίας, την πρόληψη της μακροχρόνιας ανεργίας τόσο των ανδρών όσο και των γυναικών, τη διευκόλυνση της επανένταξης των μακροχρόνια άνεργων στην αγορά εργασίας και την υποστήριξη της επαγγελματικής ενσωμάτωσης των νέων και των ατόμων που επιστρέφουν στην αγορά εργασίας μετά από ένα διάστημα απουσίας.

Όπως ήδη αναφέρθηκε εκτενώς στο κεφάλαιο 1, στην Ελλάδα το συνολικό ποσοστό ανεργίας καθώς και τα ποσοστά ανεργίας των νέων, των γυναικών και των μακροχρόνια άνεργων είναι αρκετά υψηλότερα από τους αντίστοιχους μέσους όρους της ΕΕ. Επιπλέον, οι υφιστάμενες Δημόσιες Υπηρεσίες Απασχόλησης καθώς και το διαθέσιμο στατιστικό σύστημα είναι αδύναμα και ανεπαρκή για την παρακολούθηση των ροών προς και από την ανεργία καθώς και για την εφαρμογή της προληπτικής προσέγγισης, όπως αυτή περιγράφεται στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική Απασχόλησης. Εκτός αυτού, στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση, η Ελλάδα δεσμεύτηκε να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα και να συμμορφωθεί σταδιακά με τις προληπτικές, ενεργητικές και εξατομικευμένες πολιτικές της αγοράς εργασίας καθώς και με τους αντίστοιχους ποσοτικοποιημένους στόχους, όπως αυτοί περιγράφονται στις κατευθυντήριες οδηγίες 1 και 2 της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Απασχόλησης.

Συνεπώς, η ανάπτυξη και η υλοποίηση εξατομικευμένων προληπτικών και ενεργών πολιτικών της αγοράς εργασίας θα αποτελέσουν για την Ελλάδα σημαντικές προτεραιότητες κατά την προσεχή περίοδο προγραμματισμού. Οι παρεμβάσεις θα επικεντρωθούν στη βελτίωση των ικανοτήτων ενσωμάτωσης στην αγορά εργασίας στο πλαίσιο, ειδικότερα, της προσπάθειας να παρεμποδιστεί η μετάβαση των ανέργων νέων και ενηλίκων στη μακροχρόνια ανεργία αλλά και της μείωσης της ανεργίας των νέων και των γυναικών. Θα αναληφθούν, επιπροσθέτως, κατασταλτικές δράσεις για τους ήδη ανέργους. Πιο συγκεκριμένα, οι παρεμβάσεις θα επικεντρωθούν σε:

Προληπτική προσέγγιση

- Ανάληψη δράσης κατά τρόπο αποφασιστικό, συνεκτικό και μετρήσιμο, περιλαμβανομένης της κατάρτισης και του προσανατολισμού, με στόχο τη σαφή υιοθέτηση της προληπτικής και εξατομικευμένης προσέγγισης, σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες Γραμμές 1 και 2 της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Απασχόλησης και την αποτροπή της μακροχρόνιας ανεργίας νέων και ενηλίκων ανέργων. Τα συγκεκριμένα μέτρα θα προσδιοριστούν αναλυτικότερα στα αντίστοιχα Επιχειρησιακά Προγράμματα και ειδικότερα στο Ε.Π. για την «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» (είδος προσφοράς για ένα νέο ξεκίνημα, ποσοτικοποιημένοι στόχοι και δείκτες ανά μέτρο και ανά φύλο, συγκριτική αξιολόγηση των παρεμβάσεων, φορείς υλοποίησης, αρχές διαχείρισης και συντονισμού, μηχανισμοί και διαδικασίες). Η Ελλάδα θα λάβει όλα τα απαραίτητα νομοθετικά μέτρα, αλλά και θα προχωρήσει σε θεσμικές διευθετήσεις με στόχο να καταστήσει την πρόληψη υποχρεωτική τόσο για το κράτος, όσο και για τους ανέργους.

Κατασταλτική προσέγγιση

- Μέτρα που απευθύνονται στους άνεργους (κατασταλτική δράση για νέους που είναι άνεργοι για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 6 μηνών, καθώς και για ενήλικες που είναι άνεργοι για διάστημα μεγαλύτερο των 12 μηνών). Πρέπει να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των μέτρων «προληπτικής προσέγγισης» που αφορούν νέους και ενήλικες – με γνώμονα τις Κατευθυντήριες Γραμμές 1 και 2 της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Απασχόλησης – και άλλων μέτρων που αφορούν τους άνεργους. Στο διάστημα μέχρι την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού των Δημόσιων Υπηρεσιών Απασχόλησης και μέχρις ότου αρχίσουν να παρέχουν υπηρεσίες νέου είδους, η διάρκεια της ανεργίας θα μετράται με βάση την ημερομηνία εγγραφής στα μητρώα ανέργων.

Βελτίωση των Δημοσίων Υπηρεσιών Απασχόλησης καθώς και των άλλων Δομών της Αγοράς Εργασίας

- Συνέχιση, ενίσχυση και επιτάχυνση της μεταρρύθμισης των Δημοσίων Υπηρεσιών Απασχόλησης (ΔΥΑ), συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, του ΟΑΕΔ, (Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού) καθώς και των Κέντρων Προώθησης της Απασχόλησης. Η μεταρρύθμιση θα περιλαμβάνει την περαιτέρω ανάπτυξη και επέκταση της χρήσης καταλλήλου ηλεκτρονικού συστήματος για την παρακολούθηση των ροών των ανέργων. Δεδομένης της ζωτικής σημασίας που έχουν οι ΔΥΑ για την ουσιαστική υλοποίηση της προληπτικής και της εξατομικευμένης προσέγγισης, πρέπει να δοθεί σαφής προτεραιότητα στην ταχεία υλοποίηση της δράσης αυτής. Οι Ελληνικές αρχές θα υποβάλουν προς έγκριση στην Επιτροπή τις κατευθυντήριες γραμμές για την μεταρρύθμιση του ΟΑΕΔ το Φθινόπωρο του 2000, και το λεπτομερές Σχέδιο (Master Plan) της μεταρρύθμισης το πρώτο εξάμηνο του 2001. Θα αξιοποιηθεί η διεθνής εμπειρία και οι βέλτιστες πρακτικές με στόχο τη διασφάλιση των υψηλότερων δυνατών προτύπων. Η δράση αυτή θα συμπεριληφθεί στο ΕΠ «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση». Το συνολικό κόστος για την υλοποίηση της δράσης αυτής (που θα περιλαμβάνει τις νέες δομές, τον εξοπλισμό και την λειτουργία) θα υπολογιστεί και θα συμφωνηθούν και θα προβλεφθούν οι πιστώσεις που κρίνονται απαραίτητες για την υλοποίησή της στο πλαίσιο του παραπάνω Επιχειρησιακού Προγράμματος. Για να επιτευχθεί η μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα, θα εξετασθεί και ο ρόλος των Ιδιωτικών Υπηρεσιών Απασχόλησης και η συνέργειά τους με τις ΔΥΑ. Θα ζητηθεί η γνώμη της διαχειριστικής αρχής του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας» σχετικά με τα συστήματα πληροφορικής καθώς και τις ευρύτερες μεταρρυθμίσεις που θα πραγματοποιηθούν στις ΔΥΑ.
- Μέτρα για τη βελτίωση και την αποτελεσματικότερη χρήση των υφιστάμενων δομών (π.χ., Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης, Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας), με σκοπό, μεταξύ άλλων, τη συστηματική μελέτη και ανάλυση των τάσεων και αναγκών στην αγορά εργασίας, τη χάραξη και αξιολόγηση ολοκληρωμένων στρατηγικών και πολιτικών απασχόλησης

εθνικής εμβέλειας, καθώς και την παρακολούθηση και το συντονισμό του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση. Σχετικές προτάσεις θα υποβληθούν και θα εξετασθούν στα πλαίσια του Ε.Π. «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση ». Η δράση αυτή θα συντονιστεί με ευρύτερες μεταρρυθμιστικές δραστηριότητες, οι οποίες θα αναπτυχθούν στο πλαίσιο του προγράμματος της Κοινωνίας της Πληροφορίας.

Το κόστος της βελτίωσης των Δημοσίων Υπηρεσιών Απασχόλησης και των άλλων δομών της αγοράς εργασίας θα υπολογιστεί ως προληπτική δραστηριότητα.

2.3.1.3. Πεδίο Πολιτικής 2: Προώθηση ίσων ευκαιριών για όλους όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά εργασίας με ιδιαίτερη έμφαση σε όσους είναι εκτεθειμένοι στον κοινωνικό αποκλεισμό.

Όπως εκτίθεται στο κεφάλαιο 1, δεν υπάρχει ακριβής γνώση για το πλήθος, τη σύνθεση και την επαγγελματική κατάσταση των ατόμων που απειλούνται από αποκλεισμό κυρίως εξαιτίας της έλλειψης στατιστικών στοιχείων, μηχανισμών παρακολούθησης και επαρκούς έρευνας στον τομέα αυτό. Σε κάθε περίπτωση, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι μετανάστες, οι Έλληνες επαναπατρισθέντες, οι πρόσφυγες και άλλες ειδικές ομάδες είναι σε γενικές γραμμές λιγότερο απασχολήσιμοι και ανεπαρκώς ενσωματωμένοι στην αγορά εργασίας λόγω, μεταξύ άλλων, σημαντικών αποκλίσεων ανάμεσα στα προσόντα τους και στο είδος των εργασιών που τους προσφέρονται. Επιπλέον, οι χαμηλοί μισθοί και οι επισφαλείς μορφές απασχόλησης έχουν ως συνέπεια πολλοί απ' αυτούς να επανέρχονται στη φτώχεια και την ανεργία.

Η ολοένα και αυξανόμενη παρουσία ατόμων με έντονα προβλήματα όσον αφορά την πρόσβαση στην εργασία και εκτεθειμένα στον κοινωνικό αποκλεισμό, αποτελεί σήμερα ένα σημαντικό πρόβλημα της Ελληνικής αγοράς εργασίας, ενώ εξελίσσεται και σε κορυφαίο κοινωνικό πρόβλημα. Η κατάσταση επιδεινώθηκε αρκετά τα τελευταία χρόνια εξαιτίας της μαζικής εισροής μεταναστών και προσφύγων, των διαρθρωτικών προβλημάτων συγκεκριμένων παραγωγικών τομέων καθώς και της αποδυνάμωσης των παραδοσιακών (μη-θεσμικών) δομών αλληλεγγύης. Ιδιαίτερο πρόβλημα αποτελεί το γεγονός ότι συγκεκριμένες κατηγορίες κοινωνικά αποκλεισμένων ομάδων δεν διαθέτουν πολύ βασικές δεξιότητες – όπως για παράδειγμα ικανότητα ανάγνωσης και γραφής, ή και ομιλίας της γλώσσας – αλλά και πρόσβαση σε υπηρεσίες που θα διευκόλυναν την οικονομική και κοινωνική τους ενσωμάτωση.

Ο στόχος της δραστηριοποίησης στα πλαίσια αυτού του πεδίου πολιτικής είναι να ευνοήσει την ένταξη και επανένταξη στην αγορά εργασίας ατόμων που απειλούνται από κοινωνικό αποκλεισμό.

Τα μέτρα θα στοχεύσουν συγκεκριμένες πληθυσμιακές κατηγορίες που απειλούνται από αποκλεισμό, συμπεριλαμβανομένων των Ελλήνων επαναπατριζομένων, των μεταναστών και προσφύγων, των φυλακισμένων και πρώην παραβατών με ιδιαίτερη έμφαση στους ανήλικους παραβάτες,

στους πρώην χρήστες ναρκωτικών, στα άτομα με ειδικές ανάγκες (φυσικές ή/ και διανοητικές αναπηρίες), σε άλλες ειδικές ομάδες, καθώς και ανέργους άνω των 45 ετών.

Η Ελλάδα προκειμένου να προωθήσει τις ίσες ευκαιρίες για όλους και να καταπολεμήσει τον κοινωνικό αποκλεισμό, θα πρέπει να αναπτύξει ολοκληρωμένες και συντονισμένες πολιτικές. Η στρατηγική στο πεδίο αυτό συνίσταται τόσο στην υιοθέτηση κεντρικής κατεύθυνσης για τις ίσες ευκαιρίες όσο και στην ανάπτυξη ειδικών μέτρων που θα στοχεύουν στην άρση των εμποδίων για την ένταξη στην αγορά εργασίας.

Με γνώμονα τις κεντρικές κατευθύνσεις, η αρχή των ίσων ευκαιριών θα ισχύσει για όλα τα Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΚΠΣ. Επιπροσθέτως, θα δημιουργηθεί ειδικός άξονας προτεραιότητας στο Ε.Π. «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» με στόχο την ανάπτυξη κατάλληλων δομών και υπηρεσιών για να στηρίζουν ειδικά μέτρα προώθησης της κοινωνικής και οικονομικής ενσωμάτωσης μη προνομιούχων ομάδων. Συγκεκριμένες δράσεις που θα αφορούν το εκπαιδευτικό σύστημα, θα συμπεριληφθούν επίσης στο Ε.Π. «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση». Έμφαση θα δοθεί στην ελαχιστοποίηση του κινδύνου του κοινωνικού αποκλεισμού καθώς και στη βελτίωση της πρόσβασης στην αγορά εργασίας μέσω ολοκληρωμένης, εξατομικευμένης, προληπτικής και ενεργού προσέγγισης, σύμφωνα με την Κατευθυντήρια Οδηγία 9 της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Απασχόλησης.

Πιο συγκεκριμένα, στο πλαίσιο αυτού του πεδίου πολιτικής το ΕΚΤ θα δώσει προτεραιότητα:

- Στη διασφάλιση της καλύτερης πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες όπως η εκπαίδευση, η κατάρτιση, η δια βίου μάθηση, ο επαγγελματικός προσανατολισμός και η παροχή συμβουλών, η προώθηση της απασχόλησης, η εισαγωγή, όπου κριθεί απαραίτητο, των απαιτούμενων προσαρμογών ώστε να καλυφθούν οι συγκεκριμένες ανάγκες ατόμων που απειλούνται με αποκλεισμό.
- Σε ειδικά μέτρα που διευκολύνουν τη στήριξη ατόμων που απειλούνται με αποκλεισμό, ώστε να ξεπεράσουν τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν για την πλήρη συμμετοχή τους στην αγορά εργασίας, όπως για παράδειγμα δράσεις που στοχεύουν στην αντιμετώπιση του αναλφαριθμισμού και την εκμάθηση της γλώσσας, δράσεις που παρέχουν ή αναβαθμίζουν βασικές δεξιότητες πρόσβασης σε περαιτέρω κατάρτιση, υποστηρικτικές και συνοδευτικές δράσεις (π.χ., προσανατολισμός, παροχή συμβουλών, επιβοήθηση στην αναζήτηση εργασίας, υποστήριξη κατά την πρώτη φάση απασχόλησης, ψυχολογική υποστήριξη).
- Σε περίπτωση ατόμων με ειδικές ανάγκες, η εξατομικευμένη προσέγγιση προϋποθέτει ότι για τα άτομα αυτά θα ληφθούν επαρκώς υπόψη οι ειδικές συνθήκες, ο τύπος και η σοβαρότητα της αναπηρίας τους. Θα πρέπει επίσης να προβλέπεται η παροχή μακροχρόνιας υποστήριξης μέσω ολοκληρωμένων μέτρων καθώς και η παροχή στήριξης στις οικογένειες των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

- Στη διασφάλιση καλύτερης πρόσβασης των μη προνομιούχων ατόμων στην κοινωνία της πληροφορίας, στην προώθηση της κοινωνικής οικονομίας, στην τοπική οικονομική ανάπτυξη και στην αυτοαπασχόληση.
- Στην καταπολέμηση άμεσων και έμμεσων διακρίσεων που αντιμετωπίζουν οι μη προνομιούχες ομάδες στην αγορά εργασίας μέσω της εκπόνησης μιας σειράς μέτρων επίλυσης του προβλήματος συμπεριλαμβανομένων, όπου απαιτείται, ακόμη και νομοθετικών μέτρων.
- Σε δράσεις που επικεντρώνονται σε παιδιά σχολικής ηλικίας με πολιτιστικές και γλωσσικές ιδιομορφίες, όπως παιδιά Ελλήνων επαναπατρισθέντων, μεταναστών και μουσουλμανικών οικογενειών, με στόχο την καλύτερη ένταξή τους στο εκπαιδευτικό σύστημα και στην κοινωνία.

Επιπλέον, δεδομένων των εμπειριών της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού και των υφιστάμενων αδυναμιών, έχει μεγάλη σημασία η δέσμευση που αναλαμβάνουν οι ελληνικές αρχές ότι :

- Θα προσδιορίσουν τη συνολική τους στρατηγική η οποία θα παρουσιαστεί στο Ε.Π. «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» και θα περιλαμβάνει τις ειδικές δράσεις που θα υλοποιηθούν στο πλαίσιο άλλων επιχειρησιακών προγραμμάτων του ΚΠΣ.
- Θα προωθήσουν παράλληλα τη συστηματική ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης, με βάση κατάλληλες έρευνες και μελέτες όσον αφορά τον κοινωνικό-οικονομικό αποκλεισμό στην Ελλάδα, ιδιαίτερα δε ως προς το μέγεθος, τη σύνθεση, τα συγκεκριμένα προβλήματα, τις ανάγκες και τη γεωγραφική κατανομή των μη προνομιούχων ομάδων. Οι πολιτικές θα προσαρμοστούν κατά περίπτωση και θα οριστούν κατάλληλοι ποσοτικοποιημένοι στόχοι. Πρέπει επίσης να δημιουργηθούν και μηχανισμοί συνεχούς ανίχνευσης των αναγκών και των προτεραιοτήτων.
- Θα ενισχύσουν ή/και θα αναπτύξουν κατάλληλες δομές υποστήριξης, υποδοχής και φροντίδας με στόχο τη διευκόλυνση της συμμετοχής, της ένταξης και της αυτονομίας των ευπαθών ομάδων. Σχετικό σχέδιο δράσης πρέπει να συμφωνηθεί και να ορισθούν οι κατάλληλοι ποσοτικοποιημένοι στόχοι στο πλαίσιο του Ε.Π. «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση».
- Θα εξασφαλίσουν ότι στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης των Δημοσίων Υπηρεσιών Απασχόλησης θα ληφθεί η κατάλληλη μέριμνα για τα άτομα που είναι εκτεθειμένα σε αποκλεισμό συμπεριλαμβανομένων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- Θα δημιουργήσουν έναν κατάλληλο μηχανισμό συντονισμού των σχετικών εθνικών πολιτικών, δεδομένης της πολυδιάστατης φύσης του κοινωνικό-οικονομικού αποκλεισμού, κατεύθυνση που απαιτεί ολοκληρωμένες προσεγγίσεις πολιτικής.

Οι παρεμβάσεις υπέρ των ίσων ευκαιριών και της κοινωνικής ενσωμάτωσης απαιτείται να υλοποιηθούν στο πλαίσιο μιας σαφώς διαρθρωμένης πολιτικής, με συντονισμό μεταξύ των φορέων υλοποίησης και στενή συνεργασία με τους εκπροσώπους των αποκλεισμένων ομάδων, τους φορείς που διαθέτουν εμπειρία, καθώς και με τους κοινωνικούς εταίρους. Πρέπει επίσης να αναληφθούν συνοδευτικές δράσεις για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης.

Θα προωθηθεί η δημιουργία δικτύων που φέρνουν κοντά τις ευπαθείς ομάδες, τους παροχείς υπηρεσιών, τους εργοδότες και τις δημόσιες αρχές. Θα καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια βελτίωσης της συλλογής, ανάλυσης και διάχυσης πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων και των στατιστικών δεδομένων.

Το Υπουργείο Εργασίας θα συντονίσει όλες τις συναφείς δράσεις που εντάσσονται στο παρόν πεδίο πολιτικής.

2.3.1.4. Πεδίο Πολιτικής 3: Προώθηση και βελτίωση της κατάρτισης, της εκπαίδευσης και της παροχής συμβουλών, ως συνιστώσα μιας πολιτικής δια βίου μάθησης, ώστε να διευκολυνθεί και να βελτιωθεί η πρόσβαση και η ένταξη στην αγορά εργασίας, να βελτιωθεί και να διατηρηθεί η απασχολησιμότητα και να προαχθεί η εργασιακή κινητικότητα.

Όπως αναφέρεται στο κεφάλαιο 1, τα Ελληνικά συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν τα τελευταία χρόνια, παρουσιάζουν ακόμα σοβαρές αδυναμίες και χρήζουν περαιτέρω βελτιώσεων ώστε να γίνουν αποτελεσματικότερα.

Οι στρατηγικοί στόχοι στο πλαίσιο αυτού του πεδίου πολιτικής που πρέπει να επιδιωχθούν κατά την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006 είναι:

- Περαιτέρω ενίσχυση, αναβάθμιση και εκσυγχρονισμός των συστημάτων εκπαίδευσης και αρχικής κατάρτισης καθώς και συνολική βελτίωση της ποιότητας των προσφερομένων υπηρεσιών.
- Ανάπτυξη και υλοποίηση ολοκληρωμένης στρατηγικής καθώς και ειδικότερων πολιτικών με στόχο την καταπολέμηση της σχολικής αποτυχίας καθώς και τη μείωση του αριθμού των μαθητών που εγκαταλείπουν το σχολείο.
- Επέκταση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε συγκεκριμένους τομείς συνδεδεμένους με την αγορά εργασίας, ώστε να καλυφθεί η ολοένα και αυξανόμενη ζήτηση.
- Καλύτερη σύνδεση των συστημάτων εκπαίδευσης, αρχικής και συνεχούς κατάρτισης τόσο μεταξύ τους, όσο και με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

- *Πιστοποίηση της προσφερόμενης κατάρτισης και των αποκτηθέντων επαγγελματικών προσόντων καθώς και ανάπτυξη ολοκληρωμένης στρατηγικής δια βίου κατάρτισης.*

Αναλυτικότερα, στο πλαίσιο αυτού του πεδίου πολιτικής θα δοθεί προτεραιότητα σε δράσεις με στόχο:

- Την αναβάθμιση και επέκταση της αρχικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, κατάρτισης και μαθητείας, όπου το επίπεδο είναι ιδιαίτερα χαμηλό. Όσον αφορά τα διάφορα σχέδια αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης και μαθητείας, οι Ελληνικές αρχές θα χαράξουν και θα υλοποιήσουν μια κοινή συνεκτική στρατηγική και θα λάβουν μέτρα για τον εξορθολογισμό του συστήματος και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς του.
- Τη συνέχιση και ουσιαστική βελτίωση της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών, δράση που εφαρμόστηκε εκτεταμένα κατά το 2ο ΚΠΣ. Στην περίοδο 2000-2006, η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών πρέπει να επικεντρωθεί περισσότερο σε συγκεκριμένες ανάγκες – όπως για παράδειγμα στη γνώση και εξοικείωση με τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών (ICT) – να εξορθολογιστεί, να οργανωθεί καλύτερα και να συντονίζεται και να διοικείται αποκλειστικά από έναν ενιαίο φορέα. Το Υπουργείο Παιδείας θα υποβάλει σχετική πρόταση στα πλαίσια του Ε.Π. «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση» πριν από το τέλος του 2000. Το σύνολο των πόρων που θα διατεθούν για την προτεραιότητα αυτή πρέπει να καθορίζεται με σαφήνεια.
- Τη διεύρυνση της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε τομείς που συνδέονται με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.
- Τη δημιουργία βιώσιμων μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών σε τομείς που συνδέονται σαφώς με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.
- Τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων διευκόλυνσης της μετάβασης από το σχολείο στην εργασία.
- Τη καλύτερη σύνδεση των συστημάτων εκπαίδευσης και αρχικής κατάρτισης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας μέσω προγραμμάτων μαθητείας.
- Την σύνδεση της εκπαίδευσης και της αρχικής κατάρτισης με τη συνεχιζόμενη και τη δια βίου κατάρτιση. Σ' αυτό το πλαίσιο η Ελλάδα, μεταξύ άλλων, θα επιδιώξει την σύσταση ενός ενιαίου συστήματος πιστοποίησης για δομές, εκπαιδευτές καθώς και για προγράμματα και επαγγελματικά προσόντα. Θα καταρτιστεί σχετικό πρόγραμμα δράσης σε συνεργασία με την Επιτροπή. Η ενοποίηση των συστημάτων πρέπει να ολοκληρωθεί προ του τέλους του 2004.
- Την επέκταση της χρήσης νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών σε όλα τα επίπεδα του εκπαιδευτικού συστήματος

(περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο που αφορά την κοινωνία της πληροφορίας).

- Στην ανάπτυξη και επέκταση των συστηματικών παρεμβάσεων για τους ανθρώπινους πόρους σε περιβαλλοντικά και πολιτιστικά θέματα. Το σύνολο των πόρων που θα διατεθούν για κάθε προτεραιότητα θα καθορίζεται με ακρίβεια.
- Την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό της σχολικής και εκπαιδευτικής υποδομής. Η δραστηριότητα αυτή θα συγχρηματοδοτηθεί από το ΕΤΠΑ, μέσω του Ε.Π. “Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση” καθώς και μέσω των περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. Το Υπουργείο Παιδείας οφείλει να παίξει ουσιαστικό συντονιστικό ρόλο στον τομέα αυτό ως προς τις περιφερειακές αρχές.

2.3.1.5. Πεδίο Πολιτικής 4: Προώθηση ενός εξειδικευμένου, εκπαιδευμένου και προσαρμοσμένου εργατικού δυναμικού, προώθηση της καινοτομίας και προσαρμοστικότητας στην οργάνωση της εργασίας, της ανάπτυξης της επιχειρηματικότητας και προώθηση των συνθηκών διευκόλυνσης της δημιουργίας θέσεων εργασίας, της βελτίωσης των δεξιοτήτων και της ενίσχυσης του ανθρώπινου δυναμικού στην έρευνα, στην επιστήμη και στην τεχνολογία.

Οι στόχοι, που θα επιδιωχθούν στο πλαίσιο αυτού του πεδίου πολιτικής, είναι:

- Προώθηση της προσαρμοστικότητας στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς εργασίας μέσω της κατάρτισης των εργαζομένων σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και ειδικότερα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.
- Βελτίωση της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης σε επιλεγμένους τομείς ενδιαφέροντος κυρίως μέσω της συνεχούς κατάρτισης των δημοσίων υπαλλήλων.
- Προώθηση της επιχειρηματικότητας με στόχο τη διευκόλυνση της δημιουργίας θέσεων εργασίας.
- Προώθηση της ευελιξίας στην αγορά εργασίας.
- Ανάπτυξη του ανθρώπινου κεφαλαίου στην έρευνα, στην τεχνολογία και στην καινοτομία.

Αναλυτικότερα, στο πλαίσιο αυτού του πεδίου πολιτικής θα προωθηθούν δράσεις που αφορούν:

- Μέτρα για τη βελτίωση και προσαρμογή των δεξιοτήτων των εργαζόμενων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, μεγάλες εταιρείες και επιχειρήσεις του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, μέσω ενδοεπιχειρησιακής και άλλων μορφών κατάρτισης, με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους, της προσαρμοστικότητας και της ποιότητας των προσφερόμενων

υπηρεσιών. Οι Ελληνικές αρχές θα χαράξουν κατευθυντήριες γραμμές με στόχο τον προσανατολισμό ενεργειών τέτοιου είδους σε συγκεκριμένους στόχους πολιτικής (π.χ., επιχειρήσεις στο στάδιο της αναδιάρθρωσης, επιχειρήσεις που είναι εκτεθειμένες σε έντονο ανταγωνισμό, νέοι τομείς δραστηριοτήτων). Θα πρέπει να δοθεί προσοχή στην ουσιαστική βελτίωση της αποτελεσματικότητας παρόμοιων δραστηριοτήτων. Οι κανόνες που αφορούν Κρατικές Ενισχύσεις θα τηρηθούν με σχολαστικότητα. Η κύρια προσπάθεια στο πλαίσιο αυτής προτεραιότητας θα επικεντρωθεί στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, προς όφελος των οποίων θα διατεθεί και το 80% των συνολικών αντίστοιχων πόρων του πεδίου πολιτικής 4.

- Κατάρτιση δημοσίων υπαλλήλων σε θέματα που δεν άπτονται της Κοινωνίας της Πληροφορίας. Προτεραιότητα θα δοθεί στην κατάρτιση στελεχών σε τομείς ουσιαστικής σημασίας για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας, συμπεριλαμβανόμενης και της κατάρτισης σε σχολές του εξωτερικού μεγάλης εμπειρίας. Δεδομένων των αδυναμιών της Ελληνικής δημόσιας διοίκησης καθώς και του αντίκτυπου που έχουν στην ανάπτυξη της χώρας γενικότερα, θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ποιότητα της υλοποίησης του μέτρου αυτού, για το οποίο θα διατεθεί συνολικό ποσό 60 εκατομμυρίων ΕΥΡΩ, το οποίο και θα δεσμευτεί στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος. Οι Ελληνικές αρχές θα υποβάλουν συγκεκριμένο σχέδιο δράσης για την εκπαίδευση δημοσίων υπαλλήλων πριν το τέλος του 2000 στο πλαίσιο του ΕΠ « Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση».
- Ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας μέσω της χάραξης και υλοποίησης συνεκτικών στρατηγικών που θα περικλείουν ρυθμιστικά, φορολογικά και άλλα μέτρα σχεδιασμένα με στόχο τη μείωση του γραφειοκρατικού φόρτου για τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων (π.χ., δημιουργία μονάδων one stop shop).
- Μέτρα για τον εκσυγχρονισμό και την προώθηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Νέες πηγές θέσεων εργασίας θα αναζητηθούν τόσο σε εθνικό, όσο και σε τοπικό επίπεδο, κυρίως δε στον τριτογενή τομέα και συγκεκριμένα στους τομείς της κοινωνικής οικονομίας, των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών, στον χρηματοπιστωτικό τομέα, στον τουρισμό και τον πολιτισμό, στον τομέα του περιβάλλοντος καθώς και στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης. Γι' αυτό το τελευταίο θα πρέπει να ληφθούν υπόψη η αναμενόμενη μείωση της απασχόλησης στον πρωτογενή τομέα καθώς και η αξιοποίηση των δυνατοτήτων δημιουργίας θέσεων εργασίας στον τομέα των υπηρεσιών.
- Δράσεις με στόχο τη βελτίωση των δεξιοτήτων και την ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού στους τομείς της έρευνας, της επιστήμης, της τεχνολογίας, των καινοτομιών και των κοινωνικών ζητημάτων (π.χ., απασχόληση, εκπαίδευση). Προώθηση της καινοτομίας στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και σύνδεση της έρευνας μ' αυτές. Περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό δίδονται στο σχετικό κεφάλαιο για την έρευνα και ανάπτυξη.

- Υιοθέτηση μέτρων με στόχο την προώθηση της ευελιξίας στην αγορά εργασίας (π.χ., μερική απασχόληση, προσωρινή απασχόληση).
- Ενθάρρυνση μιας προσέγγισης στηριγμένης στην εταιρική σχέση με στόχο την προώθηση συγκεκριμένων δεσμεύσεων εκ μέρους των κοινωνικών εταίρων σε όλα τα κατάλληλα επίπεδα για τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας ώστε να καταστούν οι επιχειρήσεις παραγωγικότερες και πιο ανταγωνιστικές, με ταυτόχρονη επίτευξη της απαιτούμενης ισορροπίας μεταξύ ευελιξίας και ασφάλειας.

2.3.1.6. Πεδίο Πολιτικής 5: Συγκεκριμένα μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης και συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας συμπεριλαμβανομένης της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας, της πρόσβασης σε νέες ευκαιρίες απασχόλησης και της δυνατότητάς τους να συστήσουν νέες επιχειρήσεις αλλά και της μείωσης των οριζόντιων και κάθετων διακρίσεων με βάση το φύλο στην αγορά εργασίας

Ο στρατηγικός στόχος για την Ελλάδα κατά την προσεχή περίοδο είναι η αύξηση του ποσοστού γυναικείας απασχόλησης ώστε να πλησιάσει τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο του 50%, καθώς και η αντίστοιχη μείωση της ανεργίας και μακροχρόνιας ανεργίας των γυναικών.

Θα υιοθετηθεί προσέγγιση ενσωμάτωσης της διάστασης της ισότητας των φύλων σε όλα τα πεδία πολιτικής, και σε όλα τα σχετικά μέτρα των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΚΠΣ, συμπεριλαμβανομένων και των Περιφερειακών Προγραμμάτων (για περισσότερες λεπτομέρειες βλέπε το σχετικό κεφάλαιο).

Επιπλέον, μια συγκεκριμένη προτεραιότητα του Ε.Π. «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» θα επικεντρωθεί στη βελτίωση της πρόσβασης και συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας καθώς και στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και των προοπτικών επαγγελματικής τους ανέλιξης. Ειδικά μέτρα θα στοχεύσουν στην ανάπτυξη ολοκληρωμένης προσέγγισης για την αντιμετώπιση των ειδικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες όσον αφορά την πρόσβασή τους στην αγορά εργασίας, όπως για παράδειγμα θέματα ευαισθητοποίησης και πληροφόρησης, προκατάρτιση, πρόσβαση σε θέσεις εργασίας, επαγγελματική ανέλιξη, υποστήριξη δράσεων που στοχεύουν στη συμφιλίωση της επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής.

Ειδικότερα, στο πλαίσιο αυτού πεδίου πολιτικής θα δοθεί προτεραιότητα:

- Στην ανάπτυξη ειδικών υπηρεσιών παροχής συμβουλών και εξατομικευμένης υποστήριξης ώστε να διευκολυνθεί η ένταξη ή η επανένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας συμπεριλαμβανομένης και της πρόσβασης σε θέσεις εργασίας, της υποστήριξης εντός της εργασίας και της προαγωγής της γυναικείας επιχειρηματικότητας. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στη δημιουργία επιχειρήσεων από γυναίκες καθώς και στην αυτοαπασχόληση, τομείς οι οποίοι θα ενθαρρυνθούν και θα υποστηριχθούν.

- Στη διεύρυνση της ικανότητας και στη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών πρόνοιας και διευκόλυνσης για τη φροντίδα των παιδιών, των ηλικιωμένων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες, τόσο σε επίπεδο δήμων και κοινοτήτων, όσο και σε επίπεδο επιχειρήσεων προκειμένου να διευκολυνθούν οι γυναίκες στη συμφιλίωση του επαγγελματικού και του οικογενειακού βίου. Προκειμένου να αντιμετωπισθεί η πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου σε μειονεκτούσες περιοχές αλλά και ως μέτρο άρσης των εμποδίων στην απασχόληση των γυναικών, θα συγχρηματοδοτηθεί η δημιουργία και λειτουργία ολοήμερων σχολείων μέσω του Ε.Π. "Εκπαίδευση και αρχική επαγγελματική κατάρτιση".
- Σε συγκεκριμένες δράσεις με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και των προοπτικών επαγγελματικής ανέλιξης των γυναικών. Θα υποστηριχθεί η μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών στη λήψη αποφάσεων, καθώς και στον τομέα των επιστημών.
- Σε μέτρα με στόχο την ενημέρωση και την αύξηση της ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης σε θέματα ισότητας των δύο φύλων, την προώθηση της δικτύωσης μεταξύ γυναικείων οργανώσεων. Επίσης σε μέτρα με στόχο την ευαισθητοποίηση, ως προς τη διάσταση του φύλου, των πολιτικών απασχόλησης του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Παράλληλα με τις παραπάνω παρεμβάσεις θα προσαρμοστεί, όπου απαιτείται, τόσο το νομοθετικό, όσο και το θεσμικό πλαίσιο με σκοπό την ελαχιστοποίηση των εμποδίων για την είσοδο των γυναικών στην αγορά εργασίας.

Οι αρμόδιοι φορείς και ενώσεις θα εμπλακούν ενεργά στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση των παραπάνω παρεμβάσεων. Ειδικές δράσεις θα επικεντρωθούν στη βελτίωση του υφισταμένου συστήματος συλλογής δεδομένων και στατιστικών πληροφοριών ώστε να καταστεί δυνατή η συλλογή δεδομένων ανά φύλο.

2.3.2. Προτεραιότητα 2: «ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ»

2.3.2.1. Στόχοι για την ανάπτυξη του συστήματος μεταφορών της χώρας κατά την περίοδο 2000-2006.

Ένας από τους βασικούς στόχους του 3ου ΚΠΣ στον τομέα των μεταφορών είναι να εξασφαλίσει τη συνέχιση και ολοκλήρωση των μεγάλων έργων που ξεκίνησαν με το 2ο ΚΠΣ. Μετά από μια δεκαετή και πλέον συγχρηματοδότηση υποδομών μεταφορών στην Ελλάδα, διαφαίνεται πλέον, για πρώτη φορά, η δημιουργία ενός βασικού δικτύου μεταφορών στην Ελλάδα. Το δίκτυο αυτό περιλαμβάνει τον αυτοκινητόδρομο Πατρών-Αθηνών-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων (ΠΑΘΕ³), την Εγνατία Οδό⁴ και τις κάθετες διασυνδέσεις της με τις άλλες

³ Στο πλαίσιο του 1ου και του 2ου ΚΠΣ καθώς επίσης και με την συνδρομή του Ταμείου Συνοχής, έχουν ολοκληρωθεί περίπου 400 χιλιόμετρα του άξονα ΠΑΘΕ. Κατά την περίοδο 2000-2006 αναμένεται να ολοκληρωθούν περίπου 270 χιλιόμετρα.

Βαλκανικές χώρες. Οι άξονες αυτοί αποτελούν τμήμα των Διευρωπαϊκών Δικτύων. Το βασικό δίκτυο περιλαμβάνει επίσης το Δυτικό Άξονα (Ιονία Οδός), το σιδηροδρομικό άξονα ΠΑΘΕ καθώς και βασικούς λιμένες και αερολιμένες της χώρας, ειδικά δε όσους βρίσκονται στα κομβικά σημεία του δικτύου. Για το λόγο αυτό θεωρείται ως πρώτη προτεραιότητα η ολοκλήρωση των τμημάτων που λείπουν από το βασικό δίκτυο.

Πέραν από το βασικό αυτό δίκτυο, οι προσπάθειες πρέπει να επικεντρωθούν στη βελτίωση της προσβασιμότητας όλων των περιφερειών της ηπειρωτικής Ελλάδας (ειδικά δε όσων δεν εξυπηρετούνται από τον ΠΑΘΕ και την Εγνατία Οδό), των νήσων του Αιγαίου και του Ιονίου, καθώς και στην αντιμετώπιση της κυκλοφοριακής συμφόρησης των μεγάλων αστικών κέντρων της χώρας.

Όσον αφορά το σιδηροδρομικό άξονα ΠΑΘΕ, προτεραιότητα αποτελεί η ολοκλήρωση και θέση σε πλήρη λειτουργία της σύνδεσης υψηλών ταχυτήτων, σε όλο το μήκος, από την Κόρινθο έως τη Θεσσαλονίκη, μέσω των Αθηνών. Για το σκοπό αυτό κρίσιμη σημασία έχει η εξεύρεση, το ταχύτερο δυνατό, λύσης όσον αφορά τη σήραγγα της Δομοκού, ώστε να ολοκληρωθεί το τμήμα αυτό του δικτύου μέχρι το τέλος της περιόδου του 3^{ου} ΚΠΣ.

Θεμελιώδη σημασία έχει, τέλος, να αποκτήσει η Ελλάδα το ταχύτερο δυνατό ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας που θα καλύπτει το σύνολο της επικράτειας. Πρέπει να εκπονηθεί σχέδιο δράσης, ώστε να διασφαλιστεί η ταχύτερη δυνατή επίλυση του παραπάνω ζητήματος.

Οι δημόσιοι πόροι δεν είναι δυνατό να επαρκέσουν για την πλήρη επίτευξη των παραπάνω στόχων. Αναγκαία είναι η αναζήτηση ιδιωτικής συμμετοχής και, συνεπώς, κατά την περίοδο 2000-2006 η προετοιμασία και υλοποίηση εταιρικών σχέσεων δημοσίου-ιδιωτικού τομέα αποτελεί προτεραιότητα για την οποία πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια. Στόχος είναι να συγκεντρωθούν συνολικά περίπου 5 δις Ευρώ ιδιωτικών κεφαλαίων, κατά τη διάρκεια της νέας προγραμματικής περιόδου.

Για το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητη η χάραξη, το ταχύτερο δυνατό, σαφούς εθνικής πολιτικής όσον αφορά τα διόδια και την εξέλιξη των εσόδων, καθώς και όσον αφορά την πιθανή επέκταση των παραχωρήσεων των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης για ήδη κατασκευασμένα τμήματα υποδομών, έτσι ώστε να μειωθεί η εξάρτηση από τη δημόσια χρηματοδότηση. Οι αρχές της πολιτικής αυτής πρέπει να συμπεριληφθούν στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα.

Θα προταθεί στρατηγική χρηματοδότησης, η οποία θα κινητοποιεί πόρους του ΕΤΠΑ (ΚΠΣ και INTERREG), του Ταμείου Συνοχής, ενώ προβλέπεται και χρηματοδότηση από την ΕΤΕπ/Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων. Η χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ, που θα γίνει στο πλαίσιο τομεακών επιχειρησιακών προγραμμάτων, θα αποτελέσει το γενικό κανόνα για τους οδικούς και σιδηροδρομικούς άξονες, τα μετρό και τις δράσεις για την

⁴ Στα πλαίσια του 1ου και του 2ου ΚΠΣ καθώς επίσης και με την συνδρομή του Ταμείου Συνοχής, έχουν ολοκληρωθεί περίπου 300 χιλιόμετρα της Εγνατίας Οδού. Κατά την περίοδο 2000-2006 αναμένεται να ολοκληρωθούν περίπου 370 χιλιόμετρα.

ασφάλεια ναυσιπλοΐας, στο πλαίσιο του Άρθρου 25 του Κανονισμού 1260/99 που αφορά έργα των οποίων το συνολικό κόστος υπερβαίνει τα 50 εκατ. Ευρώ. Η χρηματοδότηση του Ταμείου Συνοχής θα αφορά έργα ελάχιστου μεγέθους 10 εκατ. Ευρώ.

Οι περιβαλλοντικές πτυχές της υποδομής και εν γένει της πολιτικής μεταφορών αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία. Για όλες τις υποδομές μεταφορών, ειδικότερα δε για τους οδικούς άξονες πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, τόσο στο στάδιο μελέτης και κατασκευής τους, όσο και κατά τη λειτουργία τους, οι επιπτώσεις που θα έχουν στο περιβάλλον οι παρεμβάσεις αυτές. Κατά την εκ των προτέρων αξιολόγηση των σχετικών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων, πρέπει να εκτιμηθούν οι επιπτώσεις των προτεινόμενων δράσεων στο περιβάλλον. Η εκτίμηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει και τις επιπτώσεις για περιοχές που εντάσσονται στις περιοχές Natura 2000. Για όλα τα έργα υποδομών μεταφορών, τα μέτρα που θα προβλέπουν οι «Περιβαλλοντικοί Όροι» (όπως απορρέουν από τη διαδικασία «Εκτίμησης των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων») πρέπει να γίνονται πλήρως σεβαστά και να εφαρμόζονται ουσιαστικά. Επιπλέον, το ποσοστό συνδρομής των διαρθρωτικών ταμείων για όλες τις παρεμβάσεις στον τομέα των μεταφορών θα προσδιορίζεται με βάση την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», σύμφωνα με τον Κανονισμό του Συμβουλίου 1260/99 για τα διαρθρωτικά ταμεία.

Δεδομένης της σημασίας του τομέα των μεταφορών για την ατμοσφαιρική ρύπανση λόγω των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, οι Ελληνικές αρχές πρέπει να προσδιορίσουν στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ή προγράμματα) τον τρόπο με τον οποίο έχουν ληφθεί υπόψη συγκεκριμένες δράσεις που στοχεύουν ειδικά στη μείωση των εκπομπών αυτών. (δεσμεύσεις του Κυότο και οδηγία που αφορά την ποιότητα του αέρα).

2.3.2.2. Οδικές μεταφορές

Οι στόχοι του ΚΠΣ 2000-2006 στον τομέα των οδικών μεταφορών είναι οι ακόλουθοι:

- α) Η βελτίωση της οδικής σύνδεσης της χώρας με άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ καθώς και με την υπόλοιπη Ευρώπη, μέσω της κατασκευής των κύριων οδικών αξόνων που έχουν ενταχθεί στο Διευρωπαϊκό Οδικό Δίκτυο (ειδικότερα δε, η ολοκλήρωση του ΠΑΘΕ και της Εγνατίας Οδού) και στους Πανευρωπαϊκούς Διαδρόμους. Η ανάπτυξη συστημάτων συνδυασμένων μεταφορών σε κομβικά σημεία του ελληνικού οδικού δικτύου καθώς και σε σημεία βασικών λιμένων (Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηγουμενίτσα, Αλεξανδρούπολη) αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του κύριου στόχου του ΚΠΣ, που είναι η καλύτερη διασύνδεση της Ελλάδας με την υπόλοιπη ΕΕ.
- β) Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της αναμενόμενης κίνησης επιβατών και εμπορευμάτων μεταξύ των μεγάλων αστικών κέντρων της Ελλάδας

– Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα – κυρίως μέσω της ολοκλήρωσης των αυτοκινητοδρόμων ΠΑΘΕ, Εγνατίας και Ιονίας Οδού καθώς και των διασυνδέσεων τους με κεντρικούς λιμένες και αερολιμένες (λιμένες Πάτρας, Πειραιά, Θεσσαλονίκης, Ηγουμενίτσας και Αλεξανδρούπολης, αερολιμένες Σπάτων και Θεσσαλονίκης).

- γ) Η προώθηση ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας, ιδιαίτερα μέσω βελτιωμένης προσβασιμότητας σε περιοχές που δεν εξυπηρετούνται από τους άξονες της Εγνατίας Οδού και του ΠΑΘΕ, καθώς και η βελτίωση των οδικών μεταφορών στα μεγάλα νησιά, όπως η Κρήτη, η Ρόδος, η Λέσβος, κτλ. Η ολοκλήρωση του άξονα Κεντρικής Ελλάδος καθώς και του άξονα Τρίπολης-Καλαμάτας-Σπάρτης, που έχει ήδη ξεκινήσει με το 2^ο ΚΠΣ, αποτελούν σημαντικά έργα που εξυπηρετούν το στόχο αυτό.

Το 3^ο ΚΠΣ οφείλει, κατά προτεραιότητα, να διασφαλίσει τη συνέχιση και ολοκλήρωση του αυτοκινητοδρόμου ΠΑΘΕ, που ξεκίνησε με το 1^ο ΚΠΣ και συνεχίστηκε με το 2^ο ΚΠΣ, συμπεριλαμβανομένης και της ολοκλήρωσης της γέφυρας Ρίου-Αντιρίου και των προσβάσεων της καθώς και της ολοκλήρωσης του Περιφερειακού Δακτυλίου Αττικής και της Δυτικής Περιφερειακής Λεωφόρου Υμηττού. Η συνέχιση και ολοκλήρωση της Εγνατίας Οδού, που ξεκίνησε με το 2^ο ΚΠΣ, συμπεριλαμβανομένων και των διασυνδέσεων της με τους λιμένες της Ηγουμενίτσας, της Θεσσαλονίκης και της Αλεξανδρούπολης, αποτελεί επίσης πρώτη προτεραιότητα για το 3^ο ΚΠΣ.

Το Ταμείο Συνοχής έχει ήδη χρηματοδοτήσει, κατά την περίοδο 94-99, την κατασκευή τμημάτων του ΠΑΘΕ και της Εγνατίας Οδού και αναμένεται, από κοινού με το ΕΤΠΑ, να εντείνει τις προσπάθειές με στόχο την ολοκλήρωση των αξόνων αυτών μέχρι το τέλος της περιόδου προγραμματισμού 2000-2006.

Θα εφαρμοσθούν σύγχρονα εργαλεία και δομές ηλεκτρονικής διαχείρισης της κυκλοφορίας σε αυτοκινητοδρόμους, τουλάχιστον στην περίπτωση του αυτοκινητοδρόμου ΠΑΘΕ και της Εγνατίας Οδού.

Έργα προτεραιότητας αποτελούν και οι συνδέσεις με τους Πανευρωπαϊκούς διαδρόμους προς τα Βαλκανικά κράτη και την υπόλοιπη Ευρώπη (διάδρομοι iv, ix, x, κυρίως δε οι διασυννοριακές συνδέσεις μέσω Ευζώνων, Προμαχώνα, Ορμενίου). Θα προωθηθούν συντονισμένες προσπάθειες ώστε οι διάδρομοι αυτοί να ολοκληρωθούν και στο έδαφος των όμορων Βαλκανικών κρατών, εφόσον είναι δυνατόν, με χρήση του ISPA ή άλλων χρηματοδοτικών εργαλείων.

Η ολοκλήρωση του Δυτικού άξονα (που ξεκίνησε με το 2^ο ΚΠΣ) από το Αντίριο έως τα Ιωάννινα αποτελεί επίσης έργο πρώτης προτεραιότητας.

Εάν οι πόροι είναι επαρκείς, πρέπει να ολοκληρωθούν και άλλοι σημαντικοί οδικοί άξονες περιφερειακής σημασίας μέχρι το πέρας του 3ου ΚΠΣ. Οι άξονες αυτοί είναι: ο άξονας Κεντρικής Ελλάδας, ο άξονας Νότιας Πελοποννήσου (Τρίπολη- Καλαμάτα- Σπάρτη), ο άξονας Χαλκιδικής

(Θεσσαλονίκη - Νέα Μουδανιά), ο άξονας Σιάτιστας-Κρυσταλλοπηγής προς την Αλβανία, ο Βόρειος άξονας της Κρήτης καθώς και σημαντικές οδικές συνδέσεις σε μεγάλους νήσους (Ρόδος, Λέσβος, Κέρκυρα, κτλ). Η χρηματοδότηση, ωστόσο, των προαναφερθέντων αξόνων θα είναι εφικτή μόνο εφ' όσον έχουν εξασφαλιστεί επαρκείς πόροι για τα έργα πρώτης προτεραιότητας, όπως επισημάνθηκε στις προηγούμενες παραγράφους.

Όσον αφορά ζητήματα που συνδέονται με την οργάνωση και την υλοποίηση των οδικών έργων, θα πρέπει να σχεδιασθούν και να υλοποιηθούν συγκεκριμένες δράσεις ώστε να βελτιωθεί η μελέτη, ο προγραμματισμός και η διαχείριση των έργων. Συγκεκριμένες δράσεις που πρέπει να αναληφθούν είναι:

- α) η μεταφορά της διαχείρισης των καθέτων αξόνων της Εγνατίας Οδού πρώτης προτεραιότητας στην Εγνατία Α.Ε., με ταυτόχρονη ενίσχυση της εταιρείας προκειμένου να ανταποκριθεί στο έργο αυτό.
- β) η προσαρμογή και βελτίωση των ΕΥΔΕ ΠΑΘΕ και ΕΥΔΕ ΜΕΔΕ, εντάσσοντας μέσα σε αυτές υπηρεσίες εταιρειών Συμβούλων που θα τις υποβοηθούν στη διαχείριση έργου, ως Σύμβουλοι διαχείρισης, όσο και στην Κατασκευή/Ποιότητα έργου, ως Σύμβουλοι Κατασκευής/Ποιότητας ώστε να ανταποκριθούν στην πρόκληση του 3ου ΚΠΣ.
- γ) η δημιουργία και οργάνωση των εταιρειών για το Μετρό Θεσσαλονίκης, καθώς και για τον Περιφερειακό Δακτύλιο Αττικής (αυτοκινητόδρομος ΕΛΕΣΣ) και το Ρίο-Αντίρριο. Για την τελευταία αυτή εταιρεία έχει ήδη υπογραφεί η σχετική υπουργική απόφαση. Η έγκριση των αντίστοιχων χρηματοδοτήσεων (Άρθρο 25) δεν θα ισχύσει πριν καταστούν λειτουργικές οι παραπάνω εταιρείες.
- δ) η δημιουργία νέων / ή χρησιμοποίηση υφιστάμενων εταιρειών για τη διαχείριση νέων συμβάσεων παραχώρησης δικαιωμάτων εκμετάλλευσης έργων που θα κατασκευασθούν, ανάλογα με την πρόοδο που θα σημειωθεί στον τομέα αυτό.
- ε) η δημιουργία ή ενίσχυση άλλων ΕΥΔΕ για μεγάλα έργα, όπως στην περίπτωση του άξονα Νότιας Πελοποννήσου ή του Βόρειου άξονα Κρήτης, συμπεριλαμβανομένης και της πρόσληψης εταιρειών ως συμβούλων για τη διαχείριση και την κατασκευή των έργων.

Κάθε παρόμοια δομή καθώς και οι αντίστοιχες απαιτήσεις πρέπει να προσδιοριστούν πλήρως στο σχετικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα.

Οδική ασφάλεια

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στο σχεδιασμό και την υλοποίηση ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης με στόχο τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας στην Ελλάδα. Απαραίτητη είναι η κατάρτιση σχεδίου δράσης για

την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού, καθώς και χρονοδιαγράμματος υλοποίησης. Το πρόγραμμα δράσης στο οποίο θα συμμετέχουν τα Υπουργεία Δημοσίων Έργων, Δημόσιας Τάξης και Μεταφορών, θα προβλέπει παρεμβάσεις σε εντοπισμένα επικίνδυνα σημεία, συγκεκριμένα μέτρα βελτίωσης της σηματοδότησης και σήμανσης, χρήση αντιολισθητικών στρώσεων, βελτίωση του φωτισμού, βελτίωση της εκπαίδευσης των νέων οδηγών και εκπαίδευσης σε σχολεία, καθώς και μέτρα βελτίωσης των αστυνομικών ελέγχων και της άμεσης βοήθειας σε περίπτωση ατυχημάτων.

2.3.2.3 Σιδηροδρομικές μεταφορές

Δύο είναι οι βασικές προϋποθέσεις για την επιτυχή υλοποίηση έργων υποδομής στον τομέα των σιδηροδρόμων. Η πρώτη προϋπόθεση αφορά τη βελτίωση της λειτουργίας της ΕΡΓΟΣΕ. Τα μέτρα που θα ληφθούν για να επιτευχθεί η βελτίωση αυτή, όπως π.χ. ο ρόλος του Συμβούλου Διαχείρισης, πρέπει να εφαρμοσθούν το ταχύτερο δυνατό και πάντως όχι αργότερα από το τέλος του 2000. Στο πλαίσιο αυτό, οι Ελληνικές αρχές πρέπει, επίσης μέχρι το τέλος του 2000, να αποσαφηνίσουν και να οριοθετήσουν τις αρμοδιότητες της ΕΡΓΟΣΕ έναντι του ΟΣΕ και αντιστρόφως, λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν κατά την υλοποίηση του 2ου ΚΠΣ.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι η επιτυχής υλοποίηση του επιχειρησιακού σχεδίου του ΟΣΕ και των επενδύσεων για τον εκσυγχρονισμό του. Ο σχεδιασμός και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του στόχου αυτού πρέπει να συμπεριληφθούν, ως ειδικός άξονας προτεραιότητας, στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Μεταφορών, για τον οποίο θα διασφαλιστούν επαρκείς πόροι.

Οι κύριοι στόχοι στον τομέα των σιδηροδρόμων είναι οι εξής:

- Βελτίωση της σιδηροδρομικής διασύνδεσης της χώρας με την ΕΕ, καθώς και με την υπόλοιπη Ευρώπη, μέσω παρεμβάσεων στα Ελληνικά τμήματα των Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών σιδηροδρομικών αξόνων, καθώς και μέσω δικτύων συνδυασμένων μεταφορών, ιδίως στο κομβικό σημείο βορείως της περιοχής Θεσσαλονίκης.
- Ολοκλήρωση, μέχρι το πέρας της περιόδου του 3ου ΚΠΣ, έργων υποδομής που έχουν ήδη ξεκινήσει, καθώς και νέων έργων για τα οποία θα διατεθεί επαρκής χρηματοδότηση με στόχο την αναβάθμιση του σιδηροδρομικού άξονα ΠΑΘΕ. Η νέα εξηλεκτρισμένη γραμμή θα πρέπει να καταστεί λειτουργική μέσα στο χρονικό ορίζοντα του 3^{ου} ΚΠΣ. Θα πρέπει, κατά συνέπεια, να ληφθεί απόφαση ως προς τη διέλευση από την περιοχή της Δομοκού το ταχύτερο δυνατό.
- Βελτίωση της διασύνδεσης του σιδηροδρομικού δικτύου με άλλα μέσα μεταφοράς, μέσω της προώθησης των συνδυασμένων μεταφορών, ειδικά σε λιμένες, αερολιμένες και άλλα διαμετακομιστικά κέντρα επιβατών-εμπορευμάτων, κατά προτεραιότητα στα αστικά κέντρα Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Πατρών.

2.3.2.4. Λιμένες / συνδυασμένες μεταφορές και εμπορευματικά κέντρα - Ασφάλεια στις θαλάσσιες μεταφορές

Η ανάπτυξη των λιμένων Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Πατρών και Αλεξανδρούπολης μπορεί να χρηματοδοτηθεί από το 3ο ΚΠΣ. Το ποσοστό συγχρηματοδότησης πρέπει να αντανakλά την πιθανή προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων. Το Ταμείο Συνοχής θα ολοκληρώσει τα σημαντικά έργα των λιμένων Ηγουμενίτσας και Ηρακλείου, που έχει ήδη συγχρηματοδοτήσει κατά την περίοδο 1994-99.

Ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί στη δημιουργία όλων των απαραίτητων εγκαταστάσεων συνδυασμένων μεταφορών στους λιμένες, που αποτελούν «πύλες» της χώρας. Έμφαση θα δοθεί στο να καταστούν λειτουργικά, μέχρι το πέρας του 3ου ΚΠΣ, τουλάχιστον δύο από το προτεινόμενο δίκτυο συνδυασμένων εμπορευματικών κέντρων, του Πειραιά-Θριασίου Πεδίου και της Θεσσαλονίκης.

Το περιφερειακό σκέλος του 3ου ΚΠΣ θα χρηματοδοτήσει ένα ολοκληρωμένο δίκτυο λιμένων που θα εξυπηρετεί την ισόρροπη ανάπτυξη των νησιωτικών περιοχών, αλλά και άλλων περιοχών της ηπειρωτικής Ελλάδας, ανάλογα και με τις προτεραιότητες και με βάση σχέδιο δράσης που πρέπει να καταρτιστεί σε εθνικό επίπεδο και να εξειδικευθεί στα αντίστοιχα περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα.

Οι προσπάθειες για τη βελτίωση της ασφάλειας των θαλάσσιων μεταφορών που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο του 2ου ΚΠΣ, θα συνεχισθούν και στο 3ο ΚΠΣ, με βάση ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης. Η περαιτέρω ανάπτυξη του Ηλεκτρονικού Συστήματος Κυκλοφορίας Σκαφών (Vessel Traffic System VTMS) θα αποτελέσει ουσιαστικό τμήμα του σχεδίου αυτού.

2.3.2.5 Αερολιμένες

Το πρόγραμμα ανάπτυξης των αερολιμένων θα χρηματοδοτηθεί κατά κύριο λόγο από τα ειδικά τέλη που καταβάλλονται από τους επιβάτες που χρησιμοποιούν τις εναέριες μεταφορές. Δύο έργα όμως εθνικής σημασίας, οι διεθνείς Αερολιμένες Θεσσαλονίκης και Ηρακλείου, θα συγχρηματοδοτηθούν από το 3ο ΚΠΣ.

Ο εκσυγχρονισμός του συστήματος ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας, που έχει ήδη ξεκινήσει την περίοδο 1994-99 και συγχρηματοδοτείται από το Ταμείο Συνοχής, θα ολοκληρωθεί, ώστε να διασφαλιστεί η δημιουργία, το ταχύτερο δυνατό, ενός πλήρως αυτοματοποιημένου συστήματος ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας που θα καλύπτει ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια. Η χρηματοδότηση θα γίνει από το νέο Ταμείο Συνοχής.

2.3.2.6. Αστικές μεταφορές

Μετρό Αθήνας

Η επιτυχής επέκταση του μετρό της Αθήνας στο πλαίσιο του 2^{ου} ΚΠΣ συνέβαλλε στην αποσυμφόρηση, στην μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης καθώς και στη συνολική βελτίωση της ποιότητας ζωής στην πόλη. Ο στόχος αυτός πρέπει να επιδιωχθεί ακόμη πιο συστηματικά στη νέα προγραμματική περίοδο.

Η ολοκλήρωση του βασικού έργου μήκους 18 χιλιομέτρων καθώς και η επέκταση των νέων γραμμών 2 και 3 θα συγχρηματοδοτηθούν από το 3ο ΚΠΣ. Στο επιχειρησιακό πρόγραμμα θα συμπεριληφθεί και εκτεταμένο πρόγραμμα κατασκευής σταθμών μετεπιβίβασης με χώρους στάθμευσης οχημάτων, μέσω παραχώρησης δικαιωμάτων εκμετάλλευσης.

Επίσης θα συγχρηματοδοτηθεί η αναβάθμιση της Γραμμής 1 του ΗΣΑΠ. Σημαντικό τμήμα της παρέμβασης αυτής θα πρέπει να αποτελέσει η κατάρτιση και υλοποίηση επιχειρησιακού σχεδίου για τον ΗΣΑΠ και ειδικότερα όσον αφορά τις συνθήκες συγχώνευσής του με τη θυγατρική εταιρεία της Αττικό Μετρό, που θα δημιουργηθεί για τη λειτουργία των νέων γραμμών 2 και 3.

Το 3ο ΚΠΣ πρέπει να συγχρηματοδοτήσει τη σιδηροδρομική διασύνδεση του νέου αερολιμένος των Σπάτων. Το είδος της σύνδεσης αυτής (Μετρό ή / και προαστιακός σιδηρόδρομος) θα προσδιοριστεί με βάση τα πλεονεκτήματα της κάθε λύσης, λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, και της ικανότητάς του να προσελκύσει ιδιωτικά κεφάλαια. Το έργο αυτό είναι ιδιαίτερα επείγον.

Μετρό Θεσσαλονίκης

Η κατασκευή του μετρό της Θεσσαλονίκης με βάση τη σύμβαση παραχώρησης που ήδη υπεγράφη το 1999, αποτελεί προτεραιότητα για το 3^ο ΚΠΣ. Η δημιουργία σταθμών μετεπιβίβασης για λεωφορεία καθώς και η κατασκευή χώρων στάθμευσης οχημάτων θα συμπεριληφθούν επίσης στο έργο αυτό, προκειμένου να συγχρηματοδοτηθούν, πιθανόν στα πλαίσια συμβάσεων παραχώρησης δικαιωμάτων εκμετάλλευσης.

Έχει ήδη επιτευχθεί συμφωνία με τις Ελληνικές αρχές σχετικά με τη δημιουργία εταιρείας που θα αναλάβει τη διαχείριση όλων των πλευρών του έργου (σύμβαση παραχώρησης, άλλα έργα όπως σταθμοί μετεπιβίβασης, μελέτες, αρχαιολογικά ζητήματα, κτλ) για λογαριασμό του Ελληνικού δημοσίου. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η εταιρεία αυτή πρέπει να δημιουργηθεί και να τεθεί σε λειτουργία πριν ισχύσει η έγκριση της σχετικής χρηματοδότησης (Άρθρο 25).

Προαστιακός Σιδηρόδρομος, αστικό οδικό δίκτυο και λοιπές αστικές μεταφορές

Οι παρεμβάσεις αυτές θα εξεταστούν στο πλαίσιο των αντίστοιχων Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. Παρόλα αυτά, επενδύσεις που αφορούν τον ΟΑΣΑ (Αθήνα), και γενικά όλες οι επενδύσεις που συγχρηματοδοτούνται από το ΚΠΣ και αφορούν αστικές μεταφορές στην περιοχή των Αθηνών, οφείλουν να είναι συμπληρωματικές και να επιλέγονται με βάση σαφείς προτεραιότητες, καθώς και να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη καλύτερης εκμετάλλευσης των επενδύσεων που έχουν ήδη υλοποιηθεί. Η αρχή αυτή ισχύει και για επενδύσεις που αφορούν το σύστημα αστικών συγκοινωνιών της Θεσσαλονίκης καθώς και οποιοδήποτε άλλο σύστημα μεγάλου αστικού κέντρου. Όπου οι περιστάσεις το απαιτούν, ο εκσυγχρονισμός της σχετικής δομής διαχείρισης και λειτουργίας πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για τη συγχρηματοδότηση από το 3^ο ΚΠΣ.

Ηλεκτρονική Ρύθμιση Κυκλοφορίας στα Αστικά Κέντρα

Η ρύθμιση της κυκλοφορίας με σύγχρονες ηλεκτρονικές μεθόδους και εξοπλισμό μπορεί να αποτελεί επένδυση με εξαιρετικά υψηλή απόδοση και προστιθέμενη αξία σε αστικά κέντρα με φαινόμενα συμφόρησης, όπως η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη, η Λάρισα, η Πάτρα, το Ηράκλειο και ο Βόλος, όπου τα υφιστάμενα συστήματα είναι απαρχαιωμένα και ανεπαρκή. Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για τις Μεταφορές θα συμπεριλάβει ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης για τις παρεμβάσεις στην ηλεκτρονική ρύθμιση της κυκλοφορίας στα προαναφερθέντα αστικά κέντρα.

2.3.3 Προτεραιότητα 3: Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων χρόνων, σημειώθηκε σημαντική βελτίωση στο οικονομικό περιβάλλον καθώς και στις μακροοικονομικές επιδόσεις καθιστώντας την Ελλάδα πλήρες μέλος της ΟΝΕ. Με δεδομένες τις σημαντικές οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις και στο πλαίσιο ενός απόλυτα ανοικτού οικονομικού περιβάλλοντος, η ενίσχυση της ανταγωνιστικής ικανότητας ανάγεται σε στοιχείο πρωταρχικής σημασίας για τη βελτίωση της οικονομικής ευημερίας. Με βάση τις διαπιστώσεις αυτές, η Ελληνική οικονομία χρειάζεται να ενισχύσει τις παραγωγικές της ικανότητες και να στηρίξει την ανταγωνιστικότητά της σε τρεις πυλώνες: την τεχνολογία, την επιχειρηματικότητα και την απασχόληση. Επιθυμητή ανταγωνιστικότητα είναι εκείνη που στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην ποιοτική διάσταση του παραγωγικού συστήματος.

Ο επιχειρηματικός τομέας απομακρύνθηκε από την τάση της αποκλίνουσας αποδοτικότητας που τον χαρακτήριζε κατά το μεγαλύτερο μέρος της τελευταίας εικοσαετίας. Με βάση το Δείκτη Διεθνούς Ανταγωνιστικότητας (IMD), η Ελληνική οικονομία βελτίωσε τη θέση της και ενώ το 1995 κατείχε την 40η θέση, το 1999 καταλάμβανε την 31η θέση. Ειδικότερα ο τομέας της μεταποίησης φαίνεται να έχει ξεπεράσει μια μακρά περίοδο ύφεσης καθώς

κατά την περίοδο 1994-1999, σημείωσε σωρευτική αύξηση στην παραγωγή ίση με 9%. Επιπλέον, ο τομέας των υπηρεσιών επέδειξε σημαντικό δυναμισμό (με μέσο ετήσιο ποσοστό αύξησης της απασχόλησης περίπου 3% κατά την τελευταία τριετία).

Ωστόσο, παρά τις θετικές αυτές εξελίξεις, η παραγωγικότητα της εργασίας παραμένει κάτω από το μέσο όρο της ΕΕ, ενώ η ελληνική οικονομία εξακολουθεί να είναι κυρίως προσανατολισμένη σε δραστηριότητες χαμηλής προστιθέμενης αξίας, όπου η ποιότητα, ο σχεδιασμός, η καινοτομία και η τεχνογνωσία των προϊόντων (αγαθών και υπηρεσιών) είναι σε σχετικά χαμηλά επίπεδα. Η συνολική εικόνα του Ελληνικού παραγωγικού συστήματος είναι, σε μεγάλο βαθμό, εικόνα "δυισμού". Ορισμένες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα στην προσπάθειά τους να αντιμετωπίσουν τις νέες συνθήκες και προκλήσεις. Μια άλλη ομάδα εταιρειών, ωστόσο, επιδεικνύει μεγάλο βαθμό ικανότητας προσαρμογής και δίνει σαφέστατα σημεία δυναμικής απόδοσης στις επικρατούσες νέες συνθήκες αγοράς. Η μεγάλη πρόκληση στα επόμενα χρόνια θα είναι η ισχυροποίηση του δυναμικότερου τμήματος του παραγωγικού συστήματος, εμπλουτίζοντάς το, μεταξύ άλλων, με τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων.

Στο πλαίσιο αυτό, μια στρατηγική βελτίωσης της ποιοτικής διάστασης της ανταγωνιστικότητας πρέπει να στηριχθεί σε μια σειρά πλεονεκτημάτων στα εξής βασικά σημεία:

- Τη συμμετοχή της Ελλάδας στην ΟΝΕ που θα εξασφαλίσει συνθήκες διαρκούς νομισματικής και μακροοικονομικής σταθερότητας για τη συνεχή ανάπτυξη των ελληνικών επιχειρήσεων.
- Τη δυνατότητα χρηματοδότησης των επιχειρήσεων με χαμηλότερο κόστος (επιτόκια Ευρωζώνης) και με διαφοροποιημένες και προσαρμοσμένες μορφές, λόγω της μεταρρύθμισης του χρηματοπιστωτικού και τραπεζικού τομέα καθώς και της βελτίωσης της λειτουργίας του χρηματιστηρίου.
- Τις νέες ευκαιρίες ανάπτυξης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που θα δημιουργήσουν οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις των αγορών προϊόντων και κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης και της απελευθέρωσης του τομέα των υπηρεσιών.
- Τη γεωγραφική θέση της Ελλάδας καθώς και τα επιχειρηματικά δίκτυα με τις γειτονικές Βαλκανικές χώρες, την Ανατολική Ευρώπη και την περιοχή του Ευξείνου Πόντου, ανοίγουν νέες προοπτικές για την ελληνική βιομηχανία και τις υπηρεσίες και προσφέρουν ευκαιρίες προώθησης συνεργασίας με ξένες επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων ξένων άμεσων επενδύσεων
- Τις επιτυχείς προσπάθειες αναδιάρθρωσης στις οποίες μέχρι στιγμής έχουν προχωρήσει μια σειρά επιχειρήσεων του τομέα της μεταποίησης και των υπηρεσιών.

Όσον αφορά τη **Μεταποίηση και τις Υπηρεσίες** στόχος είναι η ισόρροπη ανάπτυξη επιλεγμένων δραστηριοτήτων.

Η φθίνουσα συμμετοχή της μεταποίησης στο Ελληνικό ΑΕΠ, καθώς και η τομεακή διάρθρωση της Ελληνικής μεταποίησης (εγχώρια εξειδίκευση σε τομείς χαμηλής προστιθέμενης αξίας) θεωρούνται συχνά ως ουσιαστικά εμπόδια στην αναπτυξιακή πορεία. Η εικόνα όμως στην πραγματικότητα φαίνεται να είναι πολύ πιο αισιόδοξη αφ' ενός γιατί η διάκριση μεταξύ καθαρής μεταποίησης και υπηρεσιών γίνεται ολοένα και πιο δυσδιάκριτη (καθώς αρκετές δραστηριότητες στον τομέα των υπηρεσιών συνδέονται άμεσα με το χώρο της μεταποίησης), αλλά και αφ' ετέρου είναι περισσότερο εύλογη η διάκριση των δραστηριοτήτων με βάση την προστιθέμενη αξία παρά τους τομείς. Παρόλο λοιπόν που η Ελλάδα σαφώς πρέπει να βελτιώσει και να ενισχύσει τις δραστηριότητες με μεγάλη προστιθέμενη αξία, για την επίτευξη του στόχου αυτού απαιτείται αλλαγή των επιχειρηματικών συμπεριφορών και στρατηγικών που συνυπάρχουν σε όλους ανεξαιρέτως τους τομείς (δηλ., σε όλο το φάσμα του παραγωγικού συστήματος).

Εντούτοις, βασικές προτεραιότητες εξακολουθούν να παραμένουν η περαιτέρω αναδιάρθρωση και ενίσχυση της βιομηχανικής βάσης της χώρας, καθώς και η διατήρηση των επενδύσεων σε επίπεδο υψηλότερο από το μέσο όρο της ΕΕ. Η διαδικασία αυτή θα προωθηθεί κυρίως μέσω του συστήματος κρατικών ενισχύσεων, της αναδιοργάνωσης των βιομηχανικών περιοχών και πάρκων, των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο καθώς και της μείωσης του κόστους ενέργειας, μεταφορών και τηλεπικοινωνιών.

Παράλληλα, για να εκσυγχρονιστεί και να προσαρμοστεί το παραγωγικό σύστημα, απαιτείται αλλαγή της επιχειρηματικής συμπεριφοράς και αναβάθμιση της τεχνολογίας και του ανθρώπινου παράγοντα στο επιχειρηματικό περιβάλλον. Υπάρχει σαφής ανάγκη συνεκτικής και επικεντρωμένης στην παραγωγική αναπροσαρμογή προσέγγισης, με ουσιαστικούς μοχλούς: α) την τεχνολογική αναβάθμιση και καινοτομία, β) την μακροπρόθεσμη ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και γ) την πρόοδο (ποσοτική και ποιοτική) στο ζήτημα της απασχόλησης.

Η προώθηση των νέων τεχνολογιών, που θα αξιοποιούν επιστημονικό δυναμικό υψηλού επιπέδου, θα συνεισφέρει στη δημιουργία επιχειρήσεων 'έντασης τεχνολογίας', μέσω της κινητοποίησης του αναγκαίων κεφαλαίων και με την ορθή χρήση σύγχρονων χρηματοπιστωτικών εργαλείων. Αυτό θα διευκολύνει την ανάδειξη δραστηριοτήτων της «νέας οικονομίας» στην Ελλάδα και θα ευνοήσει τη δημιουργία νέων εταιρειών, τομέων και δραστηριοτήτων με βάση εφαρμογές πληροφορικής και επικοινωνιών ιδιαίτερα μάλιστα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, μέσω της ανάπτυξης των κατάλληλων χρηματοπιστωτικών (όπως το κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου) και θεσμικών μηχανισμών (όπως οι "θερμοκοιτίδες" επιχειρήσεων).

Οι επιχειρήσεις πρέπει να βελτιώσουν την ικανότητά τους να ανταποκρίνονται με επιτυχία στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς, να επιζητούν την αριστεία, να επικεντρώνονται σε κρίσιμα σημεία της ανταγωνιστικής ικανότητας, να καλλιεργούν δίκτυα συνεργασίας, να στοχεύουν σε αγορές

συγκεκριμένων προϊόντων ή υπηρεσιών, να επενδύουν στην Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη και να αναπτύσσονται διεθνώς. Προκειμένου να ανταποκριθούν οι επιχειρήσεις στα παραπάνω απαιτείται σταθερότητα επιχειρηματικού περιβάλλοντος και συνεπώς είναι αναγκαία η προώθηση της συνεργασίας και η αναβάθμιση των εταιρικών σχέσεων.

Η επιχειρηματικότητα αποτελεί έναν από τους κυριότερους συντελεστές της στρατηγικής βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας. Στόχος είναι να αυξηθεί σημαντικά μέχρι το 2006 το ποσοστό ίδρυσης νέων επιχειρήσεων. Για το σκοπό αυτό απαιτείται πλήρης αξιοποίηση επιχειρηματικών κεφαλαίων και κεφαλαίων υψηλού κινδύνου (ειδικά για νέες επιχειρήσεις), καθώς και βελτίωση της διασύνδεσης μεταξύ των εκπαιδευτικών, επιμορφωτικών και επιχειρηματικών αναγκών.

Η βελτίωση δεξιοτήτων και ικανοτήτων αποτελεί προϋπόθεση για να ικανοποιηθεί η σαφής ανάγκη αύξησης εξειδικευμένου προσωπικού στον επιχειρηματικό τομέα. Πρέπει συνεπώς να σχεδιαστούν ειδικά προγράμματα ώστε να αυξηθεί η πρόσβαση του επιχειρηματικού τομέα σε κατάλληλες και υψηλού επιπέδου προσαρμοσμένες δεξιότητες.

Λαμβάνοντας υπόψη αφ' ενός τη διάρθρωση της παραγωγικής βάσης και αφ' ετέρου το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν διαφορετικά προβλήματα και έχουν διαφορετικό βαθμό συνεισφοράς στην αύξηση της απασχόλησης, υφίσταται σαφής προτεραιότητα αντιμετώπισης των προβλημάτων των μικρότερων επιχειρήσεων με χρήση όλων των ενδεδειγμένων εργαλείων από πλευράς πολιτικής (όπως απλούστευση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, πρόσβαση σε τεχνολογίες και δίκτυα συνεργασίας, πρόσβαση σε νέα χρηματοπιστωτικά εργαλεία, πρόσβαση σε δεξιότητες).

Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, τέλος, απαιτεί εντατικές προσπάθειες απλούστευσης και εξορθολογισμού του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Εάν εξαλειφθούν ουσιαστικά εμπόδια για τη λειτουργία των επιχειρήσεων, η απλούστευση των κανόνων και των διαδικασιών σε κάθε στάδιο της επιχειρηματικής δραστηριότητας μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα, ταχύτερη ανταπόκριση σε νέες επενδυτικές ευκαιρίες, αλλά και να διευκολύνει τις άμεσες ξένες επενδύσεις.

Όσον αφορά την **Έρευνα και την Τεχνολογία**, στόχος είναι η ενθάρρυνση της δημιουργίας νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και η ενίσχυση του σχηματισμού νέων ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων με βάση συνεκτικά τεχνο-οικονομικά δίκτυα. Αυτό συνεπάγεται ότι – πέρα από την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών των υφιστάμενων επιχειρήσεων και δραστηριοτήτων - ουσιαστική σημασία έχει η προσέλκυση και η υποστήριξη δημιουργίας νέων δραστηριοτήτων 'έντασης γνώσης' από το εξωτερικό, καθώς και η ανάπτυξη νέων δραστηριοτήτων που στηρίζονται στην εγχώρια έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη.

Ο τομέας του τουρισμού έχει να επιδείξει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών. Κατά συνέπεια, η Ελλάδα θεωρείται

αναγνωρισμένος τουριστικός προορισμός, ενώ κατατάσσεται στη 16η θέση σύμφωνα με διεθνή συγκριτικά κριτήρια. Παρά τα διαρθρωτικά της προβλήματα (επιχειρήσεις μικρού μεγέθους, χαμηλή σχετικά ποιότητα σημαντικού αριθμού μονάδων, εποχικότητα, κτλ), ο τουριστικός τομέας παίζει σημαντικό ρόλο στη δυναμική τόσο στο οικονομικό, όσο και στο κοινωνικό πεδίο (ιδιαίτερα σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο).

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών η ανταγωνιστικότητα του Ελληνικού τουριστικού τομέα βρέθηκε αντιμέτωπη με μεγάλες απειλές, οι οποίες πηγάζουν κυρίως από αυξανόμενες διεθνείς ανταγωνιστικές πιέσεις. Η ικανότητα της Ελληνικής οικονομίας να διαφοροποιήσει και να αναβαθμίσει τη θέση της στην παγκόσμια αγορά, εξαρτάται από την εκμετάλλευση των συγκριτικών της πλεονεκτημάτων, της πολιτιστικής της κληρονομιάς και του υψηλής ποιότητας φυσικού της περιβάλλοντος.

Οι προκλήσεις του διεθνούς ανταγωνισμού μπορούν να αντιμετωπιστούν επιτυχώς μέσω της προώθησης αειφόρου τουριστικής ανάπτυξης που βασίζεται στην ήπια διαχείριση των φυσικών πόρων, στον εκσυγχρονισμό των τουριστικών επιχειρήσεων, καθώς και στην εκμετάλλευση του δυναμικού του ανθρωπίνου κεφαλαίου και των νέων τεχνολογιών.

Ο **τομέας της ενέργειας** θα παίξει επίσης ένα σημαντικό ρόλο στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Στόχος της προσεχούς περιόδου προγραμματισμού είναι να ολοκληρωθούν οι μεγάλες επενδύσεις υποδομής (φυσικό αέριο, ηλεκτρισμός, πετρέλαιο), προκειμένου η χώρα να αναδειχθεί ως σημαντικός ενεργειακός κόμβος στην ευρύτερη περιοχή.

Σχετικά με την υλοποίηση του ΕΠ «Ανταγωνιστικότητα», στο πλαίσιο του ΚΠΣ 2000-2006 απαραίτητο είναι να εξασφαλιστεί η συνοχή, η συνέργια και ο αποτελεσματικός συντονισμός του με άλλα επιχειρησιακά προγράμματα (ιδιαίτερα δε με εκείνα που αφορούν την Κοινωνία της Πληροφορίας καθώς και εκείνα που υλοποιούνται από τα Υπουργεία Εργασίας και Παιδείας).

2.3.3.1. Μεταποίηση και Υπηρεσίες

Η κύρια κατευθυντήρια γραμμή στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος, είναι η παροχή υποστήριξης στον επιχειρησιακό τομέα κατά την επόμενη περίοδο προγραμματισμού, ώστε να ολοκληρωθεί η πολιτική που ξεκίνησε κατά την προηγούμενη περίοδο. Προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στην εξάλειψη των διαρθρωτικών εμποδίων για την επίτευξη υψηλότερου επιπέδου οικονομικής δραστηριότητας και απασχόλησης.

Η στρατηγική αυτή θα έχει ως στόχο:

1. Την απλούστευση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος:

- α) Μέσω νομοθετικών βελτιώσεων για τα στάδια της ίδρυσης επιχειρήσεων και της χορήγησης αδειών. Η αρχή "one-stop-shop" του ΕΛΚΕ πρέπει να ενισχυθεί στο πλαίσιο της προσπάθειας προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδύσεων. Το ΕΛΚΕ πρέπει να αναλάβει την ετήσια εκπόνηση ενός κυλιόμενου σχεδίου δράσης, το οποίο θα υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές καθώς και στην Επιτροπή Παρακολούθησης του παρόντος Επιχειρησιακού Προγράμματος. Το ζήτημα είναι να εντοπιστούν τα ισχυρά και τα αδύνατα σημεία όσον αφορά την προσέλκυση ξένων επενδύσεων στην Ελλάδα.
- β) Μέσω της δημιουργίας δικτύου βιομηχανικών και επιχειρηματικών ζωνών ώστε να διευκολυνθεί η στήριξη μιας σύγχρονης υποδομής δικτύου. Επίσης μέσω της προώθησης της επιχειρηματικότητας και της συγκέντρωσης επιχειρήσεων (clusters), καθώς και της ενσωμάτωσης της προστασίας του περιβάλλοντος σε όλες τις πτυχές της επιχειρηματικής δραστηριότητας

Πρωταρχική έμφαση θα δοθεί στην αναβάθμιση, στον εκσυγχρονισμό και στην ενδεχόμενη επέκταση των υφιστάμενων βιομηχανικών ζωνών. Μπορεί να υποστηριχθεί επίσης - μέχρις ενός ορισμένου ορίου - και η κινητοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων για τη δημιουργία νέων βιομηχανικών ζωνών, εφόσον υπάρχει επαρκής τεκμηρίωση όσον αφορά τις επενδυτικές ευκαιρίες. Σε κάθε περίπτωση, όλες οι πρωτοβουλίες που αφορούν τις βιομηχανικές ζώνες θα αξιολογηθούν και θα υλοποιηθούν με βάση ένα λεπτομερές συνολικό σχέδιο (master plan).

2. Την ενίσχυση και επέκταση του Εθνικού Συστήματος Ποιότητας στο πλαίσιο των βασικών του πυλώνων: Τυποποίηση, Μετρολογία, Πιστοποίηση, Διαπίστευση και Εποπτεία της Αγοράς. Η αναβάθμιση των παραπάνω είναι αναγκαία ώστε να προσεγγίσουν τα διεθνή πρότυπα. Για κάθε κέντρο πρέπει να εκπονηθεί σχέδιο δράσης με βάση αξιολόγηση που θα πραγματοποιηθεί από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

3. Τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του επιχειρηματικού τομέα καθώς και την ισόρροπη ενίσχυση της παραγωγικής βάσης μέσω των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων:

α) Νόμος 2601/98 περί κινήτρων ιδιωτικών επενδύσεων

Στο πλαίσιο αυτού του καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων, η συγχρηματοδοτούμενη από την ΕΕ παρέμβαση πρέπει να επικεντρώνεται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (τουλάχιστον 80% όλων των συγχρηματοδοτούμενων ενισχύσεων πρέπει να χορηγηθούν σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις) και να αποδεικνύει τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Στο ίδιο πλαίσιο, θα υποστηριχθούν και ειδικές επενδύσεις (όπως για την καινοτομία, ποιότητα, την εισαγωγή καθαρών τεχνολογιών, την υποστήριξη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σχετικών με βιομηχανίες ανακύκλωσης και τη δημιουργία διεθνών δικτύων και συνεργασιών).

Ειδική έμφαση πρέπει να δοθεί στην ενίσχυση της παρακολούθησης και του ελέγχου των αποτελεσμάτων της ανάπτυξης, του επιχειρηματικού επαναπροσανατολισμού και ειδικότερα του αντίκτυπου που έχει για τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, με προοπτική αναθεώρησης της νομοθεσίας που θα συμπίπτει χρονικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση του 3ου ΚΠΣ.

β) Νόμος 2545/97 για Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Ζώνες.

Αναγκαίες είναι οι βελτιώσεις κυρίως όσον αφορά τις διαδικασίες υποβολής, αξιολόγησης και έγκρισης έργων.

4. Την προώθηση της επιχειρηματικής αριστείας με έμφαση στη φροντίδα του Περιβάλλοντος, στην Καινοτομία και στην Επιχειρηματική Κοινωνική Ευθύνη. Πρόκειται να υλοποιηθεί μια ομάδα καινοτόμων δράσεων που μπορούν να στηρίξουν τον επιχειρηματικό προσανατολισμό προς τη νέα αυτή στρατηγική, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένας σημαντικός αριθμός επιχειρήσεων που θα κινητοποιήσουν την αγορά τόσο προς την κατεύθυνση βελτίωσης της περιβαλλοντικής διάστασης στη βιομηχανία, όσο και προς την επιχειρηματική αναδιάρθρωση. Ο στόχος αυτός, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει:

- την περιβαλλοντική πιστοποίηση, οικολογική επισήμανση (eco-labelling), κατάρτιση περιβαλλοντικών επιχειρησιακών σχεδίων και τη δημιουργία αλυσίδων επικοινωνίας για περιβαλλοντικά θέματα (environmental clusters)
- την οργάνωση (logistics) και αναδιοργάνωση των επιχειρηματικών διαδικασιών με βάση την εισαγωγή προηγμένων δικτύων τηλεπικοινωνιών και ολοκληρωμένων συστημάτων πληροφορικής.

5. Την ανάληψη ειδικής και στοχοθετημένης δράσης όσον αφορά τις μικρομεσαίες και μικρές επιχειρήσεις:

- παρέχοντας πλήρεις υπηρεσίες υποστήριξης σχετικά με την πληροφόρηση και την παροχή συμβουλών, π.χ, σε τομείς όπως η νομοθεσία, τα χρηματοπιστωτικά θέματα και η εμπορία (μάρκετινγκ).

- προωθώντας την επιχειρηματικότητα, κυρίως με το να βελτιωθεί η πρόσβαση σε εναλλακτικές πηγές κεφαλαίων (αγορά επιχειρηματικών κεφαλαίων και ταμεία εγγυήσεων).
- διευρύνοντας την επιχειρηματική βάση της χώρας, με την παροχή οικονομικής ενίσχυσης σε ειδικά τμήματα του πληθυσμού (όπως γυναίκες, νέοι, κτλ.).
- προωθώντας τη συνεργασία και τις συγκεντρώσεις επιχειρήσεων (clustering). Εφόσον κρίνεται απαραίτητο, μπορούν να προωθηθούν και συγκεντρώσεις, οι οποίες θα συνδέουν την έρευνα και τις εκπαιδευτικές δεξιότητες με εξειδικευμένες επιχειρηματικές υποδομές, σε περιορισμένο αριθμό μεγάλων αστικών κέντρων.
- ενισχύοντας το διεθνή προσανατολισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με αναζήτηση τόσο συνεργασιών (μεταφορά τεχνογνωσίας και αγορά αδειών και διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας), όσο και αγορών.

Με βάση την εμπειρία του 2^{ου} ΚΠΣ, πρέπει να προωθηθεί η επέκταση και ο συντονισμός αποκεντρωμένων δομών (ενδιάμεσων φορέων) που θα διαχειρίζονται αναπτυξιακούς πόρους για τις μικρομεσαίες και μικρές επιχειρήσεις. Πρέπει οι φορείς αυτοί να ενθαρρυνθούν, να ενισχύσουν τη συνεργασία τους με τις τράπεζες και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ώστε να προσφέρουν προγράμματα υποστήριξης που θα περιλαμβάνουν και την κατάρτιση, όταν απαιτείται.

6. Την υλοποίηση ενός πειραματικού σχεδίου καινοτόμων δράσεων με στόχο την αναβάθμιση των δεξιοτήτων των ανθρωπίνων πόρων, ενδεχομένως συνδέοντας τις επιχορηγήσεις επενδύσεων με ολοκληρωμένα προγράμματα κατάρτισης, ώστε να καλυφθούν τόσο οι προσδιορισμένες, όσο και οι λιγότερο εμφανείς και στρατηγικά σημαντικές επιχειρηματικές ανάγκες.

2.3.3.2. Ενίσχυση και εξορθολογισμός της τεχνολογικής και ερευνητικής βάσης

Το ερευνητικό σύστημα στην Ελλάδα παρουσιάζει ανισορροπία όσον αφορά τη συνεισφορά των επιχειρήσεων στις μικτές δαπάνες Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης, σχετικά υπερβολικό κατακερματισμό της προσπάθειας του δημόσιου σε μια πληθώρα τομέων και ερευνητικών ομάδων (όχι κρίσιμης σημασίας μεγέθους), έλλειψη επαρκούς αριθμού έμπειρων επιστημόνων και μηχανικών σε ταχέως αναπτυσσόμενους τομείς της τεχνολογίας, περιορισμένο σχετικά ενδιαφέρον για την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και χαμηλή επιχειρηματικότητα των ερευνητών. Οι υπηρεσίες που παρέχονται στις επιχειρήσεις, ειδικά δε στις μικρομεσαίες, είναι στοιχειώδεις, ενώ η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης και των μικρών παραδοσιακών επιχειρηματιών όσον αφορά τη νέα τεχνολογία και τον κοινωνικό και οικονομικό της αντίκτυπο, δεν είναι ικανοποιητική.

Η κύρια προτεραιότητα στον άξονα αυτό είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας στο επίπεδο της μεμονωμένης επιχείρησης.

Ο άξονας πρέπει να ενισχύσει τα υφιστάμενα δίκτυα και να συμβάλει στη δημιουργία νέων δικτύων τεχνολογικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων που δημιουργούν διεθνές ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και να στηρίξει τις ερευνητικές ομάδες στην προσπάθειά τους να εκμεταλλευτούν τα αποτελέσματα των ερευνών κυρίως μέσω της παροχής υπηρεσιών κατασκευής πρωτοτύπων, κατοχύρωσης ευρεσιτεχνιών, δοκιμής, διοίκησης, εμπορίας (μάρκετινγκ) και χρηματοπιστωτικής υποστήριξης. Σε νέες επιχειρήσεις που αξιοποιούν την τεχνολογία θα παρασχεθούν θερμοκοιτίδες επιστημών και τεχνολογικά πάρκα, ενώ θα παρακολουθείται η εφαρμογή πρόσφατων νομοθετικών ρυθμίσεων ώστε να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα. Βρίσκεται ήδη στο στάδιο της προετοιμασίας μία δέσμη κινήτρων για επιτυχημένες και εκμεταλλεύσιμες καινοτομίες (spin off) των κρατικών ερευνητικών προγραμμάτων. Εξέχουσα θέση στο πρόγραμμα θα έχει η αναγνώριση εμπορικά αξιοποιήσιμων ερευνητικών αποτελεσμάτων σε πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα. Αναμένεται ότι θα υποστηριχθεί σημαντικός αριθμός εταιρειών με εκμεταλλεύσιμα υποπροϊόντα (spin off) που βασίζονται στην εκμετάλλευση καινοτομιών. Ένας σημαντικός επίσης αριθμός εταιρειών προβλέπεται ότι θα εγκατασταθεί στα επιστημονικά και τεχνολογικά πάρκα. Τουλάχιστον ένα από τα υφιστάμενα πάρκα θα γίνει αποδέκτης περαιτέρω υποστήριξης, με στόχο την επέκταση των δραστηριοτήτων του ως επιχειρηματικού κέντρου.

Ο άξονας πρέπει να παρέχει περαιτέρω κίνητρα στον επιχειρηματικό τομέα για να αυξήσει τη συμμετοχή του στις μικτές δαπάνες για την Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη προκειμένου στο τέλος της περιόδου προγραμματισμού να φτάσουν από το 20% σήμερα * σε 30% περίπου (σε όρους χρηματοδότησης). Αυτό πρέπει να συνδεθεί με την επέκταση του παραγωγικού τομέα σε δραστηριότητες που στηρίζονται σε μεγαλύτερο βαθμό στη γνώση.

Η περαιτέρω ανάπτυξη των υφιστάμενων ερευνητικών κέντρων καθώς και η δημιουργία νέων θα αποφασίζονται με βάση τα κριτήρια του περιορισμού των θεματικών πεδίων και του σαφούς ενδιαφέροντος των επιχειρήσεων. Προτεραιότητα θα δοθεί στην ανάπτυξη ερευνητικών υποδομών που θα συγχρηματοδοτηθούν από ιδιωτικές επιχειρήσεις. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η ανάπτυξη ερευνητικών υποδομών θα συνδέεται με δεσμεύσεις που αφορούν την παροχή υπηρεσιών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Η προώθηση των τεχνολογικών επιτευγμάτων τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό, είναι απαραίτητη για την επιτάχυνση των καινοτομιών καθώς και για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων με υψηλό γνωστικό αντικείμενο.

Οι δραστηριότητες αυτές στοχεύουν κυρίως στη σημαντική αύξηση της απασχόλησης σε τομείς υψηλής προστιθέμενης αξίας και στις θετικές επιπτώσεις στην αναλογία εξαγωγών/εισαγωγών.

Η ευαισθητοποίηση των επιχειρηματιών και διευθυντικών στελεχών όσον αφορά τη χρήση γενικών ή εξειδικευμένων τεχνολογιών, καθώς και ο αναμενόμενος αντίκτυπός στην οικονομική τους δραστηριότητα είναι κρίσιμης σημασίας για την επιτάχυνση της μεταφοράς τεχνολογίας μεταξύ των επιχειρήσεων, αλλά και για το πεδίο της έρευνας προς τις επιχειρήσεις.

Επιτακτική είναι η ανάγκη κωδικοποίησης και ταξινόμησης των ερευνητικών αποτελεσμάτων, κυρίως στις κοινωνικές και διοικητικές επιστήμες, ώστε να παραχθεί γνώση σε συγκεκριμένους τομείς πολιτικής. Για τη δραστηριότητα αυτή θα διατεθεί ένα πολύ μικρό μόνο ποσοστό του προϋπολογισμού του Επιχειρησιακού Προγράμματος.

Η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης θα ενισχυθεί με οργάνωση σχετικών εκδηλώσεων εκλαΐκευσης, με ενθάρρυνση των διδασκόντων και των μαθητών ώστε να εξοικειωθούν και να κατανοήσουν καλύτερα την επιστήμη και την τεχνολογία. Η ανάπτυξη ενός τεχνολογικού μουσείου, που θα αποτελούσε το «φάρο» της τεχνολογίας στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης καθώς και άλλων μόνιμων επιστημονικών εκδηλώσεων, αναμένεται να προσελκύσουν κεφάλαια από τον ιδιωτικό τομέα, ώστε να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των δράσεων αυτών.

Θα δοθούν επίσης ευκαιρίες για τη μεταφορά τεχνολογίας μέσω της ένταξης ερευνητών υψηλής κατάρτισης από το εξωτερικό στο Ελληνικό σύστημα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης. Θα δοθεί έμφαση σε έργα με επιχειρηματικό προσανατολισμό.

Η παρακολούθηση της αγοράς εργασίας στους τομείς της επιστήμης και της τεχνολογίας θα οργανωθεί σε συστηματική βάση, ενώ θα καταβληθούν επίσης συστηματικές προσπάθειες για να εντοπιστούν ελλείψεις δεξιοτήτων στους τομείς αυτούς.

Προκειμένου να βελτιωθούν ουσιαστικά οι δεξιότητες και ο αριθμός του υψηλά εξειδικευμένου ερευνητικού προσωπικού που απασχολείται σε επιχειρήσεις, απαιτούνται συγκροτημένα προγράμματα ώστε να διευκολυνθεί η τοποθέτηση σε επιχειρήσεις ατόμων που ολοκληρώνουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση ή ακόμη η προσωρινή απόσπασση προσωπικού από τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα σε επιχειρήσεις. Στόχος είναι η πρόσβαση στο κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό, τόσο όσον αφορά τις επιστημονικές, όσο και τις διοικητικές δεξιότητες. Θα καταβληθεί προσπάθεια να βελτιωθεί η ποιότητα του ερευνητικού προσωπικού και να εμπλουτιστεί με εμπειρίες από τη βιομηχανική έρευνα.

Συμπληρωματικά με δράσεις μεταφοράς τεχνολογίας, εμπορικής προώθησης κλπ., θα προσφέρεται και κατάρτιση σε επιχειρηματίες και διευθυντικά στελέχη, με στόχο την επιτάχυνση της χρήσης των ερευνητικών αποτελεσμάτων και των νέων τεχνολογιών.

2.3.3.3. Τουρισμός

Οι κύριες προτεραιότητες της πολιτικής που θα εφαρμοσθεί στον τομέα του τουρισμού μέσω του 3^{ου} ΚΠΣ είναι:

- Η αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και η διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου ποιότητας, μέσω ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού για τον εκσυγχρονισμό των τουριστικών επιχειρήσεων, με εξαίρεση δράσεις που αφορούν νέες τεχνολογίες (που καλύπτονται από το

ΕΠ Κοινωνία της Πληροφορίας). Η χορήγηση ενισχύσεων για νέες ξενοδοχειακές κλίνες πρέπει να γίνεται με βάση τη φυσική, περιβαλλοντική και κοινωνικά φέρουσα ικανότητα των τουριστικών περιοχών σε όλες τις περιφέρειες. Οι περιοχές που χαρακτηρίζονται από επάρκεια τουριστικών καταλυμάτων προσδιορίζονται με γνώμονα την ικανότητα αυτή, λαμβανομένου βέβαια υπόψη ότι δεν θα γίνονται επενδύσεις σε νέες κλίνες με βάση οικονομικά κίνητρα. Έμφαση στις περιοχές αυτές θα δίδεται στην αναβάθμιση των υφιστάμενων μονάδων.

- Ο εμπλουτισμός της σύνθεσης του τουριστικού προϊόντος, μέσω της δημιουργίας της κατάλληλης υποδομής και της οργάνωσης συγκεκριμένων προϊόντων για εναλλακτικές μορφές τουρισμού, με βάση αναβαθμισμένη στρατηγική σε περιφερειακό επίπεδο, η οποία θα υιοθετηθεί μέχρι το τέλος του 2000. Ειδικά έργα τουριστικής υποδομής πρέπει να χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά ως ιδιωτικές επενδύσεις. Ειδικότερα δε όσον αφορά τις ενισχύσεις για επενδύσεις σε μαρίνες, στο πλαίσιο της υφιστάμενης αναπτυξιακής νομοθεσίας, οι ενισχύσεις αυτές θα χορηγηθούν αποκλειστικά και μόνο με βάση τα συμπεράσματα της μελέτης για το Εθνικό Σύστημα Λιμένων Αναψυχής (ΕΣΥΛΑ). Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση των λιμένων αναψυχής, ακόμα κι αν έχουν προγραμματιστεί ως δημόσιες επενδύσεις. Στο πλαίσιο της διαφοροποίησης του τουριστικού προϊόντος, μόνον δημόσιες επενδύσεις σε συγκεκριμένους τομείς μπορούν μόνο να συγχρηματοδοτηθούν από το 3^ο ΚΠΣ, όπως εγκαταστάσεις τουριστικών αγκυροβολίων, ενέργειες εμπλουτισμού του τουριστικού προϊόντος μέσω της προώθησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, που αποτελεί το συγκριτικό πλεονέκτημα της Ελλάδας (με σύγχρονες τεχνικές οργάνωσης), καθώς και ενέργειες βελτίωσης του φυσικού περιβάλλοντος ως τουριστικού πόρου, σε συνέργια με δράσεις που περιλαμβάνονται σε άλλα Επιχειρησιακά Προγράμματα (Πολιτισμός και Περιβάλλον).
- Η μείωση της εποχικότητας της τουριστικής δραστηριότητας. Η διαμορφωμένη ήδη στρατηγική πρέπει να εκσυγχρονισθεί μέχρι το τέλος του 2000.
- Η ενίσχυση της προσπάθειας προβολής της Ελλάδας ως τουριστικού προορισμού, μέσω κυρίως μιας δράσης, με επαρκή και σταθερό προϋπολογισμό, που θα επικεντρώνεται σε ειδικές ομάδες-στόχους, με βάση εξειδικευμένη και αξιόπιστη έρευνα αγοράς, λαμβανομένων υπόψη και συνεργιών με παράλληλες πρωτοβουλίες από τον ιδιωτικό τομέα. Η πρόσφατη έρευνα αγοράς και το σχέδιο που στηρίχθηκε σ' αυτήν καλύπτουν τη διετία 2000-2002. Πρέπει συνεπώς να εκπονηθεί νέα έρευνα και ανάλυση των ισχυρών και αδύνατων σημείων του ελληνικού τουριστικού προϊόντος για την περίοδο του 2002.
- Η αναδιάρθρωση της αρχικής και επαγγελματικής κατάρτισης στον τομέα του τουρισμού. Μέχρι τα μέσα του 2001 πρέπει να καταρτιστεί και να εγκριθεί σχέδιο δράσης σχετικά με το ζήτημα αυτό. Η σύνδεση της εκπαίδευσης αυτής με τις ανάγκες του τομέα πρέπει να βελτιωθεί ουσιαστικά. Για το σκοπό αυτό πρέπει να δημιουργηθούν νέες μορφές δομών συνεργασίας με στόχο τον προσδιορισμό του περιεχομένου των

εκπαιδευτικών προγραμμάτων καθώς και της πρακτικής άσκησης κατά τη διάρκεια της κατάρτισης. Πρέπει να επιτευχθεί καλύτερη γεωγραφική κατανομή της προσφοράς εκπαίδευσης. Ο δημόσιος τομέας πρέπει να ενθαρρύνει διακρατικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων εκπαίδευσης και αναγνωρισμένων κέντρων αριστείας σε άλλες χώρες. Η δράση στο πεδίο αυτό πρέπει να ενισχύεται κατά τη διάρκεια των περιόδων χαμηλής τουριστικής κίνησης.

Όλες οι παραπάνω αρχές και προτεραιότητες πρέπει να εφαρμοστούν σε όλα τα αντίστοιχα μέτρα και τις ενέργειες που θα συμπεριληφθούν στο 3^ο ΚΠΣ και θα χρηματοδοτηθούν από το Ε.Π. Τουρισμός, από τα 13 περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα και από τα Ε.Π. Ανθρωπίνων Πόρων.

2.3.3.4 Ενέργεια – Φυσικοί Πόροι

Κύριος στόχος στον τομέα αυτό είναι να βελτιωθεί η συνεισφορά της ενέργειας ως εργαλείου αύξησης της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής Οικονομίας με ταυτόχρονο σεβασμό των περιβαλλοντικών δεσμεύσεων της χώρας.

Προτεραιότητα έχει:

1. η ενίσχυση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού τόσο στην Ελλάδα, όσο και την Ευρωπαϊκή Ένωση, λαμβάνοντας υπόψη και την προοπτική της Διεύρυνσης,
2. η διευκόλυνση της προσαρμογής του ενεργειακού συστήματος στις Οδηγίες της Ε.Ε., που αφορούν την απελευθέρωση του ενεργειακού τομέα,
3. η στήριξη της Ελληνικής οικονομίας να συνεισφέρει στην επίτευξη των στόχων του Κυότο, όσον αφορά τις εκπομπές αερίων στην ατμόσφαιρα και η προσπάθεια να ληφθεί υπόψη το περιβάλλον με ουσιαστικότερο τρόπο στην ενεργειακή πολιτική.

Προτεραιότητα μπορεί επίσης να δοθεί σε έργα και δράσεις που συνεισφέρουν στην ανάπτυξη των νήσων, καλύπτοντας ειδικές ανάγκες.

Όσον αφορά την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, ο σχεδιασμός και η δημιουργία υποδομής που θα διευκολύνει και θα επιτρέψει την επόπτευση της αγοράς υπό το νέο καθεστώς, συμπεριλαμβανομένης και της ρυθμιστικής αρχής στον τομέα της ενέργειας, καθώς και η κατά περίπτωση περαιτέρω ανάπτυξη και βελτίωση των υποδομών μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος, αποτελούν προτεραιότητες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι έτοιμη να εξετάσει τη χρηματοδότηση της ολοκλήρωσης του δικτύου TEN με διασυνδέσεις φυσικού αερίου προς την Ιταλία και πιθανώς προς την Ασία, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του Άρθρου 29 του κανονισμού 1260/99. Παρόμοιας φύσεως επενδύσεις, ωστόσο, μπορεί να δικαιολογηθούν μόνο εάν υφίσταται ρεαλιστική προοπτική σημαντικού μεγέθους αγοράς φυσικού αερίου, βάσει έγκαιρης απόφασης

τόσο από πλευράς νέων επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, όσο και από πλευράς της ΔΕΗ, να προωθήσουν την κατασκευή στο ελληνικό έδαφος κι άλλων εγκαταστάσεων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος από φυσικό αέριο, αλλά και να επεκτείνουν τη χρήση του αερίου σε νέους πελάτες εφ' όσον οι πόροι το επιτρέπουν. Για να καταστούν εφικτά τα παραπάνω, η τιμολογιακή πολιτική για το φυσικό αέριο στο Ελληνικό έδαφος, και όχι μόνο στα σύνορα, πρέπει να είναι ανταγωνιστική σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Επίσης, οι όροι των σχετικών συμβάσεων πρέπει να καθιστούν σαφές ότι η επιπλέον προμήθεια φυσικού αερίου από την Ιταλία θα συμβάλει πραγματικά στον υγιή ανταγωνισμό μεταξύ προμηθευτών στην αγορά φυσικού αερίου.

Όσον αφορά την επίτευξη των στόχων του Κυότο, το φυσικό αέριο έχει στρατηγική σημασία για την επίτευξη του στόχου αυτού αν και στην Ελλάδα σήμερα η κύρια εγχώρια πηγή ενέργειας είναι η ηλεκτρική ενέργεια και το κύριο καύσιμο για την παραγωγή ηλεκτρισμού είναι ο λιγνίτης. Στο πλαίσιο αυτό, προτεραιότητα αποτελεί η μείωση, όσο ταχύτερα είναι εφικτό, της συμβατικής χρήσης του λιγνίτη στην παραγωγή ηλεκτρισμού, κυρίως μέσω της υποκατάστασής του από φυσικό αέριο και της εισαγωγής καθαρών τεχνολογιών καύσης του λιγνίτη. Οι επενδύσεις που αφορούν στην υποκατάσταση από φυσικό αέριο πρέπει, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, να υλοποιηθούν χωρίς χρηματοδοτική στήριξη μέσω επιδοτήσεων. Αυτό συνεισφέρει στη δημιουργία προϋποθέσεων ανταγωνιστικής αγοράς φυσικού αερίου. Πρέπει επίσης να επιδιωχθούν και άλλες περιβαλλοντικές παρεμβάσεις σε υφιστάμενους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Τα τοπικά δίκτυα διανομής φυσικού αερίου στις πόλεις πρέπει να υλοποιηθούν μέσω εκχώρησης δικαιώματος χρήσης σε ιδιώτες. Εάν αυτό δεν είναι προς το παρόν εφικτό, τότε ενδέχεται να είναι απαραίτητο να αναθεωρηθούν οι συνθήκες σύμφωνα με τις οποίες προτείνεται να επιχορηγηθούν οι εκχωρήσεις αλλά και να ενθαρρυνθούν οι προσδοκίες που αφορούν στην πολιτική τιμολόγησης του φυσικού αερίου. Επιπλέον, η διείσδυση του φυσικού αερίου στον τομέα της ενέργειας θα εξασφαλιστεί αν εφαρμοστούν τα ενδεδειγμένα μέτρα όσον αφορά τη βελτίωση της ευελιξίας, της σταθερότητας και της αξιοπιστίας του συστήματος φυσικού αερίου.

Όσον αφορά τα έργα φυσικού αερίου, πρέπει να χρησιμοποιηθεί πλήρως ανεξάρτητο και αντικειμενικό σύστημα διοίκησης των έργων, που θα επιλέγει μέσω ανοικτής διαγωνιστικής διαδικασίας και το οποίο θα έχει την πλήρη ευθύνη για το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης και τον έλεγχο του κόστους και της ποιότητας των έργων.

Για τα προβλήματα ασφάλειας καθώς και τα περιβαλλοντικά και κοινωνικά προβλήματα που προκαλεί η ύπαρξη μεγάλου αριθμού δεξαμενών πετρελαίου σε πυκνοκατοικημένες αστικές περιοχές, η απομάκρυνση ή υπογείωση τους θα ενθαρρυνθεί με κάποιου μεγέθους δημόσια επιχορήγηση.

Η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα εξακολουθήσει να ενθαρρύνεται, ειδικά μάλιστα καθαρών μορφών ενέργειας, όπως η υδροηλεκτρική, η ηλιακή, η γεωθερμική, η αιολική ή κυματική, η βιομάζα, καθώς και η ορθολογικότερη

χρήση της ενέργειας και της συμπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας/θέρμανσης/ψύξης.

Επιπρόσθετα της δαπάνης των ιδίων των εγκαταστάσεων, η δαπάνη των μικρών διασυνδέσεων τους με το σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας θα πρέπει να θεωρείται επιλέξιμη δαπάνη. Βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου (Νόμος 2244/94) χρειάζεται προς όφελος των ανεξάρτητων προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και συμπαραγωγή ηλεκτρισμού – θερμότητας. Με τη βελτίωση αυτή, θα μπορούσε να επιτευχθεί απλούστευση των διαδικασιών χορήγησης αδειών και επαρκείς όροι για το δικαίωμα προτεραιότητας στο σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Επιπρόσθετα, για τη μέγιστη δυνατή εκμετάλλευση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε περιοχές μεγάλου δυναμικού (π.χ. νησιά του Αιγαίου, Εύβοια, Λακωνία, Ερμιονίδα, κτλ) απαιτείται υποστήριξη της ανάπτυξης και βελτίωσης της υποδομής μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος σε ολόκληρη τη περιοχή.

Ειδικότερα στα νησιά, μπορεί να υποστηριχθεί η κατασκευή καλωδιακών συνδέσεων τόσο μεταξύ νησιών, όσο και μεταξύ νησιών και του ηλεκτρικού δικτύου μεταφοράς της ηπειρωτικής χώρας, καθώς και περιβαλλοντικές παρεμβάσεις σε ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς που βρίσκονται κοντά σε ευαίσθητες τουριστικά περιοχές. Πρέπει να συμπεριληφθεί σχετικό σχέδιο δράσης στο αντίστοιχο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα. Επιπλέον, απαιτούνται καινοτόμες λύσεις στα προβλήματα παροχής ενέργειας, πιθανόν συνδυασμένες με την ύδρευση και την επεξεργασία αποβλήτων. Έργα που αφορούν τα παραπάνω ζητήματα πρέπει να ενθαρρύνονται μέσω ειδικού καθεστώτος παροχής ενισχύσεων για τα νησιά, στο πλαίσιο υποστήριξης της διαφοροποίησης προμηθευτών ενέργειας.

Ο τομέας των φυσικών πόρων περιλαμβάνει τους υδάτινους και τους γεωθερμικούς πόρους καθώς και τα ορυκτά και μεταλλεύματα (είτε συνδέονται με την ενέργεια, είτε όχι). Σ' αυτό τον τομέα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα:

- 1) Στην αποτίμηση, το σχεδιασμό και τη διαχείριση των υδάτινων και γεωθερμικών πόρων, με στόχο την ορθολογική χρήση τους, συμπεριλαμβανομένης και της εκπόνησης σχεδίων διαχείρισης για κάθε υδατικό διαμέρισμα της χώρας. Παράλληλα, θα εκπονηθεί πρόταση μέχρι το τέλος του 2002⁵ (με συνεργασία μεταξύ του Υπουργείου Ανάπτυξης και του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθώς και άλλων αρμόδιων Υπουργείων/Φορέων), η οποία θα αφορά ένα αποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο διαχείρισης των υδάτινων πόρων της Ελλάδας,
- 2) Στη στρατηγική αποτίμηση των κοιτασμάτων μεταλλευμάτων και ορυκτών, της εκμετάλλευσης και επεξεργασίας τους με σύγχρονες τεχνολογίες, καθώς και των εν δυνάμει νέων χρήσεων ή παραγωγής νέων προϊόντων.

⁵ Βλέπε επίσης Προτεραιότητα: Φυσική και Πολιτιστική Κληρονομιά.

2.3.4. Προτεραιότητα 4: Αγροτική Ανάπτυξη και Αλιεία

2.3.4.1. Αγροτική Ανάπτυξη

Κατά τη διάρκεια του 2^{ου} ΚΠΣ ενισχύθηκε η χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ/FEOGA-Τμήμα Προσανατολισμού από 1,8 δις ECU (1994) που έχει αρχικά προβλεφθεί, στο 1,98 δις Ευρώ (τέλος 1999). Η ενίσχυση αυτή που βελτίωσε την αναλογία στο σύνολο των διαρθρωτικών ταμείων (από 12,87% αρχικά, σε 13,59%), προήλθε από τον αποπληθωριστή καθώς και από την ανακατανομή των πόρων του ΚΠΣ. Οι χρηματοδοτήσεις αυτές συνέβαλαν στη μερική βελτίωση της υποδομής και των τεχνολογικών διαρθρώσεων στη γεωργία (π.χ. έγγειες βελτιώσεις, διαχείριση υδατικών πόρων, εξοπλισμός) και σε ορισμένους μάλιστα τομείς η κάλυψη των αναγκών ήταν ικανοποιητική. Στα αποτελέσματα του 2^{ου} ΚΠΣ που απορρόφησαν παραπάνω από τους μισούς πόρους του ΕΓΤΠΕ, προέχει να αναφερθεί η πραγματοποίηση 30.000 περίπου σχεδίων για τη βελτίωση των εκμεταλλεύσεων, η εγκατάσταση 15.000 περίπου νέων αγροτών, η ένταξη 750 περίπου έργων στο καθεστώς επενδύσεων στον αγρο-διατροφικό τομέα. Τα σχέδια βελτίωσης καλύπτουν ποσοστό 8,5% του αριθμού των εν δυνάμει "βελτιώσιμων" εκμεταλλεύσεων, ενώ οι νέοι αγρότες που εγκαταστάθηκαν αντιπροσωπεύουν το 4% του αριθμού των κατόχων εκμεταλλεύσεων κάτω των 40 ετών. Παρά τη σημασία σε απόλυτους αριθμούς αυτών των αποτελεσμάτων, η ποσοστιαία έκφρασή τους είναι απόδειξη της ανεπάρκειας σε σχέση με τις ανάγκες. Σ' αυτό το πλαίσιο, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι συνολικές αποδόσεις στον τομέα της γεωργίας δεν παρουσίασαν βελτίωση, ιδιαίτερα αν λάβουμε υπόψη ότι οι διαθέσιμοι πόροι δεν επαρκούσαν ώστε να καλύψουν την κρίσιμη μάζα, που θα επέτρεπε την επίτευξη αντιστοιχίας μεταξύ πόρων και ελαχίστων αναγκών, και επομένως θα αντέστρεφε την τάση ύφεσης στον τομέα αυτό. Σημειώνεται δε ότι οι εθνικές χρηματοδοτήσεις για τις γεωργικές δομές και την αγροτική ανάπτυξη, εκτός των συγχρηματοδοτούμενων ενεργειών, είναι ελάχιστες.

Στις συνθήκες αυτές, δεν είναι υπερβολικό να υποστηριχθεί ότι οι χρηματοδοτήσεις από το ΕΓΤΠΕ στο πλαίσιο του 2ου ΚΠΣ δημιούργησαν ένα δίκτυο ασφάλειας που απέτρεψε σημαντικούς κινδύνους για τον οικονομικό και κοινωνικό ιστό στις αγροτικές περιοχές.

Στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης η στρατηγική πρέπει να λάβει υπόψη την ανάγκη να συμπληρωθούν τα κενά που εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμα όσον αφορά την υλική και τεχνολογική υποδομή, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια για τη στήριξη των αδύνατων σημείων όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα τόσο του γεωργικού τομέα όσο και των αγροτικών περιοχών συνολικά. Η στήριξη αυτή θα πρέπει να γίνει κυρίως μέσω παρεμβάσεων που θα επικεντρώνονται στο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου, στην ποιότητα, στην ισόρροπη ανάπτυξη και τις δράσεις στήριξης περιλαμβανομένου και του ανθρώπινου παράγοντα. Αυτή η στρατηγική πρέπει επίσης να λάβει υπόψη και άλλες πολιτικές όπως την πολιτική ισότητας ευκαιριών και την περιβαλλοντική πολιτική. Επίσης πρέπει να

βασιστεί στη ριζική μεταρρύθμιση των μηχανισμών διαχείρισης και υλοποίησης .

Η στρατηγική για την αγροτική ανάπτυξη στο πλαίσιο του 3ου ΚΠΣ για την Ελλάδα πρέπει να χαραχθεί λαμβάνοντας υπόψη το παγκόσμιο πλαίσιο συναλλαγών και την Κοινή Αγροτική Πολιτική που μεταβάλλονται όλο και ταχύτερα τα τελευταία χρόνια. Η ελληνική γεωργία πρέπει να ανταποκριθεί στις κατευθύνσεις της ευρωπαϊκής γεωργικής πολιτικής (βλ. Έγγραφο COM(98) 158 τελικό), που οδηγεί μεταξύ άλλων σε μείωση στήριξης των τιμών των γεωργικών προϊόντων και σταδιακή στροφή προς τις άμεσες πληρωμές για ορισμένες παραγωγές προϊόντων και προς μία ολοκληρωμένη και αειφόρο διαρθρωτική πολιτική αγροτικής ανάπτυξης λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες των αγροτικών περιοχών της Ελλάδας. Σ' αυτό το πλαίσιο, οι αγροτικές περιοχές της

Ευρώπης όπως εξάλλου και της Ελλάδας θα παρέχουν ευρύτερο φάσμα υπηρεσιών στην κοινωνία (οικολογικές, ψυχαγωγικές υπηρεσίες κ.λπ.), ανταποκρινόμενες σε ένα καταναλωτικό πρότυπο που θα βασίζεται περισσότερο στην ποιότητα και την ασφάλεια των τροφίμων και όχι αποκλειστικά στην αύξηση της παραγωγής . Παράλληλα με το νέο αυτό ρόλο που θα αποκτήσουν οι περιοχές της υπαίθρου στην Ελλάδα, η στρατηγική του 3^{ου} ΚΠΣ πρέπει ακόμη να λάβει υπόψη το πλαίσιο που θα δημιουργηθεί με τη διεύρυνση, το οποίο θα ανοίξει προοπτικές συναλλαγών με τις νέες χώρες αλλά θα δημιουργήσει και συνθήκες έντονου ανταγωνισμού για παρεμφερή προϊόντα, κυρίως από τις βαλκανικές γειτονικές χώρες. Στο πλαίσιο αυτό, η αναζήτηση συμπληρωματικότητας αποδεικνύεται επιτακτική.

Τα παραπάνω καθώς και η ανάλυση των ανισοτήτων στον τομέα αυτό, σε συνδυασμό με τις εξελίξεις στο 2^ο ΚΠΣ, συνεπάγονται ότι ο γεωργικός τομέας πρέπει να συνεχίσει την προσαρμογή του με επιταχυνόμενους ρυθμούς δίνοντας έμφαση στην ποιότητα και τις ιδιαιτερότητες των γεωργικών προϊόντων στην Ελλάδα και σε μια ολοκληρωμένη και αειφόρο γεωργική ανάπτυξη των αγροτικών ζωνών στο σύνολό τους. Στη βάση των προβλημάτων που έχουν εντοπισθεί, η αγροτική ανάπτυξη που θα προωθηθεί μέσα από το 3^ο ΚΠΣ διαρθρώνεται γύρω από τους τρεις γενικούς στόχους που ακολουθούν:

1. Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας με στόχο την αντιμετώπιση των προκλήσεων στο ολοένα και πιο ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον.
2. Αειφόρος και ολοκληρωμένη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών ώστε να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα και η ελκυστικότητά τους και να επανακτήσουν την οικονομική και κοινωνική λειτουργία τους.
3. Διατήρηση και βελτίωση του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων και του τοπίου στις αγροτικές περιοχές.

Οι παραπάνω στόχοι βρίσκονται σε αρμονία με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ανάλογα με τους πόρους που θα διατεθούν και την αναγκαία συγκέντρωση των παρεμβάσεων, οι γενικοί στόχοι που προαναφέρθηκαν αναλύονται στους παρακάτω ειδικούς στόχους:

(i) Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της γεωργίας

- Βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων – πρωτογενούς παραγωγής και μεταποιημένων – με σκοπό την εξισορρόπηση προσφοράς και ζήτησης και την αύξηση της αποδοτικότητας της παραγωγής στις αγορές, συμπεριλαμβανομένων των εξαγωγών.
- Διαφοροποίηση προς την κατεύθυνση προϊόντων που παρουσιάζουν νέες προοπτικές στην αγορά και ικανοποιούν τις απαιτήσεις του καταναλωτή (νέα προϊόντα, προϊόντα ποιότητας ΠΟΠ/ΠΓΕ, προϊόντα βιολογικής καλλιέργειας, κ.λπ.).
- Βελτίωση του πλαισίου της τεχνικής στήριξης και της τεχνογνωσίας των φορέων στον γεωργικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης της οργάνωσης και παροχής εργαλείων κατάρτισης, πληροφόρησης και ευαισθητοποίησης.
- Δημιουργία προϋποθέσεων για τη βελτίωση της ελκυστικότητας του γεωργικού επαγγέλματος προς τους νέους, με στόχο να επιταχυνθεί η ανανέωση και η τόνωση του ενεργού αγροτικού πληθυσμού κυρίως στις περιοχές οι οποίες παρουσιάζουν αντιστροφή στην ηλικιακή πυραμίδα.
- Βελτίωση και αναβάθμιση των εισροών της γεωργικής παραγωγής.
- Άμβλυση των αδυναμιών των έγγειων διαρθρώσεων των εκμεταλλεύσεων (μέγεθος και τεμαχισμός).

(ii) Αειφόρος και ολοκληρωμένη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών

- Διατήρηση και τόνωση του πληθυσμού στις αγροτικές ζώνες.
- Δημιουργία συμπληρωματικών ή εναλλακτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο των ολοκληρωμένων παρεμβάσεων τοπικής ανάπτυξης.
- Αρση της απομόνωσης των αγροτικών περιοχών και βελτίωση των βασικών υπηρεσιών για την οικονομία και τον αγροτικό πληθυσμό.
- Βελτίωση των λειτουργιών των τοπικών οικονομιών στις ορεινές και νησιωτικές περιοχές.
- Προώθηση της φυσιογνωμίας των αγροτικών περιοχών, των πλεονεκτημάτων τους και του φυσικού τους πλούτου.

(iii) Διατήρηση και βελτίωση του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων και του τοπίου

- Προστασία, ανάπτυξη και ορθολογική αξιοποίηση των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένων των δασικών πόρων.
- Διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και των παραδόσεων του αγροτικού κόσμου.

- Πρόληψη και αναβάθμιση αγροτικού ή δασοκομικού δυναμικού που έχει πληγεί από πυρκαγιές ή άλλες φυσικές καταστροφές.

Οι παρεμβάσεις που θα καταστήσουν δυνατή την υλοποίηση των ειδικών στόχων που προαναφέρθηκαν βαρύνουν το ΕΓΤΠΕ και κατανέμονται μεταξύ του τομεακού άξονα αγροτικής ανάπτυξης και του περιφερειακού άξονα του Γ' ΚΠΣ (περιφερειακά Ε.Π.). Τα δύο σκέλη βρίσκονται σε σχέση συμπληρωματικότητας και συνέργειας. Ορισμένοι από τους στόχους που προαναφέρθηκαν και αφορούν την ανανέωση και τόνωση του αγροτικού πληθυσμού, τη διατήρηση του πληθυσμού και των αγροτικών του δραστηριοτήτων ιδιαίτερα στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, την περιβαλλοντική διαχείριση των αγροτικών και φυσικών πόρων και τη δασοκομία, θα εξυπηρετηθούν μέσα από τα τέσσερα συνοδευτικά μέτρα (πρόωρη συνταξιοδότηση, μειονεκτικές ζώνες, γεωργία-περιβάλλον και δάσωση αγροτικών γαιών) τα οποία θα περιλαμβάνονται στο σχέδιο αγροτικής ανάπτυξης του τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ, αν και αυτό το σχέδιο δεν εντάσσεται στο ΚΠΣ.

Στον εθνικό άξονα του 3^{ου} ΚΠΣ οι παρεμβάσεις προτεραιότητας εντάσσονται σε ένα μονοταμειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΕΓΤΠΕ - Τμήμα Προσανατολισμού) που φέρει την ονομασία "Αγροτική Ανάπτυξη – Ανασυγκρότηση της Υπαίθρου 2000-06". Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει τους παρακάτω άξονες προτεραιότητας:

- *"Ολοκληρωμένες παρεμβάσεις σε επίπεδο αγροτικών εκμεταλλεύσεων"*.

Αυτός ο άξονας περιλαμβάνει τον επιχειρησιακό στόχο της συνέχειας και αναπροσαρμογής της προσπάθειας εκσυγχρονισμού των διαρθρώσεων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων. Αυτή η σημαντική προσπάθεια διευκολύνεται από μία δράση στήριξης που αφορά τη δημιουργία μητρώου εκμεταλλεύσεων και την αναβάθμιση των δομών πιστοποίησης και ελέγχου ποιότητας των γεωργικών προϊόντων.

- *"Παρεμβάσεις σε επίπεδο μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών και δασοκομικών προϊόντων"*.

Στον άξονα αυτό υπάρχουν σημαντικά περιθώρια βελτίωσης του γεωργο-βιομηχανικού τομέα και της εμπορίας προϊόντων, ώστε αφ' ενός να αυξηθεί η εμπορική τους αξία και αφ' ετέρου να προσαρμοσθεί η ποιότητά τους. Υπολογίζεται ότι στο τέλος του 3^{ου} ΚΠΣ 900 επιχειρήσεις στον αγρο-διατροφικό τομέα θα έχουν επωφεληθεί του καθεστώτος των επενδύσεων και θα έχουν δημιουργηθεί 5.000 νέες θέσεις εργασίας.

- *"Βελτίωση της ηλικιακής σύνθεσης του ενεργού αγροτικού πληθυσμού"*
Πρόκειται για την ενίσχυση της εγκατάστασης νέων αγροτών, τη διευκόλυνση στο ξεκίνημα λειτουργίας της νέας εκμετάλλευσης και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας των νέων. Ο στόχος είναι να εγκατασταθούν 14.000 νέοι κάτοχοι εκμεταλλεύσεων.

- *"Βελτίωση των μηχανισμών στήριξης και πληροφόρησης"*
Αφορά στην αναβάθμιση των μηχανισμών και των μέσων ευαισθητοποίησης του αγροτικού πληθυσμού, την προώθηση και ανάπτυξη των διασυνδέσεων μεταξύ των τομέων, την ανάπτυξη των τεχνικών δομών διασφάλισης της ποιότητας των προϊόντων και της προστασίας των καταναλωτών, την εφαρμογή ταχέων διαγνωστικών μεθόδων ασθενειών των φυτών και την ανάπτυξη δικτύου πληροφόρησης στον τομέα της φυτοπροστασίας.
Οι δράσεις αυτές αναμένεται να έχουν κυρίως ποιοτικές επιπτώσεις.
- *"Παρεμβάσεις σε επίπεδο γεωργικού προϊόντος "*
Αυτός ο άξονας περιλαμβάνει ενέργειες που στοχεύουν στην κτηνοτροφία και στην προστασία των φυτών. Τα πιο σημαντικά αποτελέσματα θα είναι η ορθολογικοποίηση των αποδόσεων των ζώων, η μείωση του κόστους φυτοπροστασίας και η μείωση της χρήσης φυτοφαρμάκων στη γεωργική παραγωγή.
- *"Προστασία και ανάπτυξη των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος"*
Ο άξονας περιλαμβάνει την ορθολογική και περιβαλλοντική διαχείριση των υδατικών πόρων συμπεριλαμβανομένης της ολοκλήρωσης έργων που ξεκίνησαν κατά τη διάρκεια του 2^{ου} ΚΠΣ και αφορούν την αποθήκευση και τη διανομή ύδατος, την προστασία των υδατικών πόρων και των εδαφών, τη βελτίωση της ποιότητας των υδάτων άρδευσης. Για κάθε νέο έργο θα εφαρμόζονται αυστηρά κριτήρια ένταξης σε επίπεδο προγράμματος.
- Ο άξονας συμπληρώνεται με την ανάπτυξη τυπολογίας αγροτικών γαιών και τη χαρτογράφησή τους, με μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης του δυναμικού της αγροτικής παραγωγής σε περίπτωση φυσικής καταστροφής, καθώς με τη προώθηση σχεδίων βιώσιμης διαχείρισης για τα δάση και τις ευαίσθητες ζώνες και τη δημιουργία μιας τράπεζας γενετικού υλικού για τη χλωρίδα.
Το καθεστώς άρδευσης και οικολογικής διαχείρισης ύδατος θα επεκταθεί στο τέλος του 3ου ΚΠΣ στα 15.000 εκτάρια, θα δημιουργηθεί νέο δυναμικό αποθήκευσης $10 \cdot 10^6 \text{ m}^3$, ενώ ο εμπλουτισμός του υδροφόρου ορίζοντα θα επιτρέψει τη βελτίωση της κατάστασης 10.000 εκταρίων περίπου.
- *"Ολοκληρωμένα προγράμματα ανάπτυξης της υπαίθρου "*
Θα τεθούν σε εφαρμογή ολοκληρωμένα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης που βασίζονται σε ένα ευρύ φάσμα μέτρων που καταγράφονται κυρίως στο άρθρο 33 του Κ. (CE)1257/99 και αφορούν ζώνες με ειδικά προβλήματα, επιλεγμένες βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Η δράση αυτή θα τεθεί σε εφαρμογή με ενδιάμεσες δομές και με την μέθοδο της συνολικής επιδότησης. Ο άξονας συμπληρώνεται με μία ενέργεια παροχής τεχνικών και συμβουλευτικών υπηρεσιών για τον πληθυσμό που αφορούν τα ολοκληρωμένα σχέδια, αλλά και γενικότερα για τους απασχολούμενους και φορείς της υπαίθρου. Θα τεθούν σε εφαρμογή 30 έως 40 σχέδια.

Παράλληλα, στον περιφερειακό άξονα (τα 13 περιφερειακά Ε.Π.) οι παρεμβάσεις του ΕΓΤΠΕ επικεντρώνονται σε διακριτούς άξονες που σχετίζονται με την αγροτική ανάπτυξη και περιλαμβάνουν δράσεις

συμπληρωματικές προς τον εθνικό άξονα, για την αξιοποίηση των φυσικών πόρων, τις έγγειες βελτιώσεις (συμπεριλαμβανομένου του αναδάσμου), την τοπική αξιοποίηση των προϊόντων με έμφαση στην ποιότητα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, την διαφοροποίηση των καλλιεργειών, την ανάπτυξη των παραδοσιακών τομέων και την εισαγωγή νέων δραστηριοτήτων, την προστασία και ανάπτυξη των δασών και των φυσικών πόρων μέσα από μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης, την ολοκληρωμένη συμπληρωματική ανάπτυξη και την ανάπτυξη εναλλακτικών δραστηριοτήτων, την παροχή υπηρεσιών και δομών στήριξης στον αγροτικό πληθυσμό, τη δικτύωση των γεωργικών επιχειρήσεων, τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος, του τοπίου και της κληρονομιάς της υπαίθρου. Όπως και στο εθνικό σκέλος, έτσι και στα Περιφερειακά Προγράμματα θα εφαρμοστούν τα ίδια κριτήρια για την ένταξη έργων διαχείρισης ύδατος για τη γεωργία. Η σύνθεση των δράσεων προσαρμόζεται ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες και τις προτεραιότητες της κάθε περιοχής.

Πρέπει επίσης να διευκρινιστούν δύο ακόμα σημεία:

- Σύμφωνα με άρθρο 52(3) του Καν. (ΕΚ) 1260/99, το ΕΠ «Αγροτική Ανάπτυξη-Εκσυγχρονισμός της Υπαίθρου» θα συμπεριλάβει δαπάνες από την 01.01.2000 για τις ενέργειες που έχουν ήδη εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά την προηγούμενη περίοδο και έχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις κατά την περίοδο που καλύπτει το 3^ο ΚΠΣ. Πρόκειται για πολυετείς δεσμεύσεις που συνεπάγονται πληρωμές στο πλαίσιο μιας σειράς μέτρων, όπως οι επενδύσεις σε εκμεταλλεύσεις, οι ενισχύσεις για την εγκατάσταση νέων αγροτών, οι ενισχύσεις εκκίνησης για τις ομάδες παραγωγών, κ.λπ.
- Οι δράσεις για την επαγγελματική κατάρτιση (αρχική και συνεχιζόμενη) των εργαζομένων του γεωργικού πληθυσμού και του πληθυσμού της υπαίθρου, και για τη βελτίωση των επαγγελματικών τους ικανοτήτων θα υλοποιηθούν στο πλαίσιο των τομεακών προγραμμάτων του ΕΚΤ, καθώς και με τα μέτρα που προβλέπονται από το ΕΚΤ στο πλαίσιο των περιφερειακών προγραμμάτων.

2.3.4.2. Αλιεία

Η αλιεία, παρά την πολύ περιορισμένη συνεισφορά της (0.36 %) στο ΑΕΠ της χώρας και στο ΑΑΠ (4, 34%), εξακολουθεί να είναι σημαντικός τομέας για ορισμένες παράκτιες περιοχές για τις οποίες αποτελεί τη βασική πηγή εισοδήματος, συμβάλλοντας έτσι στην ενίσχυση του οικονομικού και κοινωνικού ιστού των περιοχών αυτών.

Κατά την περίοδο 1994-99, τα δύο προγράμματα που υλοποιήθηκαν για την ενίσχυση του τομέα της αλιείας, κινητοποίησαν δημόσιες ενισχύσεις 239,0 εκατ. €. Τα πρώτα αποτελέσματα των ενισχύσεων αυτών έχουν ως εξής:

- για το στόλο: τήρηση των στόχων των Πολυετών Προγραμμάτων Προγραμματισμού (ΠΠΠ) και εκσυγχρονισμός του στόλου σε ποσοστό 10 % ως προς τη χωρητικότητα (ΚΟΧ)

- για την υδατοκαλλιέργεια: ανάπτυξη θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας (λαυράκια / τσιπούρες / μύδια)
- για τη μεταποίηση: εκσυγχρονισμό του παραγωγικού δυναμικού μεταποιημένων προϊόντων.

Εντούτοις, παρά τις πρώτες αυτές θετικές διαπιστώσεις, εξακολουθούν να υπάρχουν αδυναμίες και δυσκολίες:

Θαλάσσια αλιεία : τα περισσότερα σκάφη του στόλου είναι πολύ μικρά (το 90 % μικρότερα των 12 μ.), παλαιά (το 70 % παλαιότερα των 15 ετών) και ο μέσος όρος ηλικίας των αλιέων είναι 50 ετών.

Υδατοκαλλιέργεια : ο ρυθμός αύξησης της παραγωγής των θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών εντείνεται και πρέπει να δημιουργηθούν νέες αγορές και νέες διέξοδοι εμπορικής διάθεσης των προϊόντων.

Μεταποίηση / εμπορία : η συμμόρφωση ως προς τους κανόνες ποιότητας, υγιεινής και περιβάλλοντος απαιτεί βελτιώσεις.

Θαλάσσιες υποδομές : εξακολουθούν να είναι ανεπαρκείς ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες του τομέα της αλιείας, οι δραστηριότητες του οποίου αναπτύσσονται σε ακτογραμμή μήκους 15.000 km.

Κατάρτιση / έρευνα : η έλλειψη αρχικής και συνεχιζόμενης κατάρτισης γίνεται αισθητή στο σύνολο των επαγγελματιών, ενώ τα ερευνητικά προγράμματα δεν μπορούν ακόμα να ανταποκριθούν με συγκεκριμένο τρόπο στις ανάγκες του τομέα.

Για το λόγο αυτό, παρά τις προσπάθειες που έχουν ήδη καταβληθεί, πρέπει να συνεχισθεί η αναδιάρθρωση του τομέα μέσω του εξορθολογισμού και του εκσυγχρονισμού του παραγωγικού δυναμικού καθώς και μέσω άλλων ενεργειών που θα διασφαλίσουν σε μόνιμη βάση τη βιωσιμότητα του τομέα της αλιείας, λαμβάνοντας υπόψη τα παρακάτω στοιχεία :

I. Στον τομέα των αλιευτικών στόλων :

- ♦ Τα Πολυετή Προγράμματα Προγραμματισμού (ΠΠΠ IV μέχρι το 2001 και στη συνέχεια ΠΠΠ V) παραμένουν η βάση αναφοράς του μηχανισμού πλαισίωσης του αλιευτικού δυναμικού. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να διατεθούν επαρκείς πόροι για την υλοποίησή τους (συμπεριλαμβανομένης της υλοποίησης του μελλοντικού ΠΠΠ V).
- ♦ Οι στρεβλώσεις θα πρέπει να αποφευχθούν. Η ανεπαρκής ανανέωση θα μπορούσε να προκαλέσει γενικευμένη γήρανση του στόλου, ενώ αντιστρόφως, η τεχνολογική πρόοδος στον τομέα αυτό θα μπορούσε να μειώσει σημαντικά τους αλιευτικούς πόρους, ακόμα και να επιδεινώσει την έλλειψη ισορροπίας ανάμεσα στην αλιευτική προσπάθεια και τους αλιευτικούς πόρους.
- ♦ Οι ακόλουθες προτεραιότητες οφείλουν να τηρηθούν όσον αφορά το τεχνικό επίπεδο: η ενθάρρυνση χρήσης πιο επιλεκτικών εργαλείων και μεθόδων αλιείας, η βελτίωση της ποιότητας των αλιευμένων και

συντηρούμενων επί του σκάφους προϊόντων και η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας.

II. Στο υπόλοιπο του παραγωγικού τομέα (ιχθυοκαλλιέργεια, μεταποίηση των προϊόντων) :

- ◆ Οι δράσεις συλλογικού ενδιαφέροντος που ευνοούν τα συμφέροντα ολόκληρου του κλάδου αποτελούν πρώτη προτεραιότητα, σε σχέση με τις επενδύσεις σε μεμονωμένες επιχειρήσεις.
- ◆ Η καταπολέμηση των περιβαλλοντικών οχλήσεων, η βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων ή ακόμα και η διάθεση πλεονασματικής ή ελλειμματικής εκμετάλλευσης ειδών είναι εξίσου σημαντικές προτεραιότητες.
- ◆ Η ανάπτυξη της παραγωγής σε λαυράκια/τσιπούρες πρέπει να καθορίζεται από τη δυνατότητα διάθεσής της στις αγορές.

Στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος για την αλιεία θα πρέπει να καθορισθούν οι τομεακές προτεραιότητες καθώς και οι αντίστοιχες πιστώσεις, σύμφωνα με την ακόλουθη ονοματολογία:

1. Προσαρμογή αλιευτικής προσπάθειας
2. Ανανέωση και εκσυγχρονισμός του αλιευτικού στόλου
3. Προστασία και ανάπτυξη των υδάτινων πόρων, της υδατοκαλλιέργειας, εξοπλισμός των λιμένων αλιείας, μεταποίηση και εμπορία, και αλιεία στα εσωτερικά ύδατα
4. Άλλα μέτρα
5. Τεχνική Βοήθεια
6. Μέτρα χρηματοδοτούμενα από τα άλλα διαρθρωτικά ταμεία στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος.

Ο πλήρης κατάλογος των προβλεπόμενων μέτρων θα πρέπει επίσης να αναφέρεται στο κείμενο του προγράμματος. Το συμπλήρωμα προγραμματισμού θα πρέπει να περιλαμβάνει την περιγραφή όλων αυτών των μέτρων με την ένδειξη των αντίστοιχων κονδυλίων, των ποσοτικοποιημένων στόχων και των δεικτών.

Στο τέλος της περιόδου προγραμματισμού προβλέπεται :

- Η διατήρηση 3.000 θέσεων εργασίας καθώς και η δημιουργία 1.000 θέσεων εργασίας για το σύνολο του τομέα.
- Η σχέση ανάμεσα στην παραγωγή από θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια (65.000 T. το 1999) και στην παραγωγή από εκφορτώσεις ιχθύων (160.000 T.) προβλέπεται να περάσει από το 41 % στο 66 %.

Η εξέλιξη της παραγωγής σε λαυράκια / τσιπούρες συμπεριλαμβανομένων των ενδιάμεσων και τελικών στόχων της, πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διαρκούς παρακολούθησης που θα λαμβάνει υπόψη τη ζήτηση στις αγορές. Οι τελικοί στόχοι πρόκειται να επιβεβαιωθούν το 2002 βάσει εξειδικευμένων μελετών που θα αφορούν τις αγορές αυτών των προϊόντων.

- Το δυναμικό της μεταποιημένης παραγωγής, που σήμερα φτάνει τους 45.000 Τ., θα μπορούσε να αυξηθεί μέχρι και 52.000 Τ.

Οι παρεμβάσεις στον τομέα της αλιείας θα υποστηριχθούν κυρίως από ένα εθνικό πολυταμειακό πρόγραμμα.

Παράλληλα:

- Περιφερειακές παρεμβάσεις στον τομέα που θα σχετίζονται με τις υποδομές θα υποστηριχθούν από το ΕΤΠΑ στο πλαίσιο των περιφερειακών προγραμμάτων.
- Δράσεις κατάρτισης υπέρ των νεο-εισερχομένων στο επάγγελμα όπως και δράσεις υπέρ των επαγγελματιών θα υποστηριχθούν από το ΕΚΤ στο πλαίσιο των ΕΠ Αρχικής Κατάρτισης και Συνεχιζόμενης Κατάρτισης.
- Δράσεις εφαρμοσμένης έρευνας στους τομείς της αλιείας / υδατοκαλλιέργειας / μεταποίησης κ.λπ. θα υποστηριχθούν από το ΕΠ Ανταγωνιστικότητας.

Η υλοποίηση των ενεργειών της αλιείας με την ευρεία έννοια μέσω των παραπάνω προγραμμάτων πρέπει να συντονιστεί με την υλοποίηση του ΕΠ Αλιεία προκειμένου τα αποτελέσματα να έχουν συνοχή.

Οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις που υλοποιούνται, στα πλαίσια του παρόντος ΚΠΣ, στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους ("ο τομέας") πρέπει να είναι σύμφωνες με την κοινή πολιτική για την αλιεία. Οι παρεμβάσεις αυτές υπόκεινται επίσης στις ειδικές διατάξεις που καθορίζονται από τους κανονισμούς (ΕΚ) n° 1263/1999 και 2792/1999 του Συμβουλίου, έστω και αν, κατ' εξαίρεση, κληθεί να συμβάλει Διαρθρωτικό Ταμείο διαφορετικό από το ΧΜΠΑ [Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας].

Οι παρεμβάσεις που αφορούν την ανανέωση του στόλου και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών υπόκεινται στις αποφάσεις που έχουν ληφθεί από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) n° 3760/92 του Συμβουλίου, στις διατάξεις των Πολυετών Προγραμμάτων Προσανατολισμού για τους αλιευτικούς στόλους που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) n° 2792/1999 και τέλος στις διατάξεις που αναφέρονται στον τίτλο II του ίδιου κανονισμού. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή ρυθμιστικών μέτρων για την αλιευτική προσπάθεια, και ιδιαίτερα η εφαρμογή μέτρων οριστικής απόσυρσης αλιευτικού δυναμικού, αποτελεί παρέμβαση προτεραιότητας στον τομέα αυτό.

Οι παρεμβάσεις που αφορούν την προστασία και την ανάπτυξη των υδάτινων πόρων, την υδατοκαλλιέργεια, τον εξοπλισμό των λιμένων αλιείας, τη μεταποίηση και την εμπορία, καθώς και την αλιεία εσωτερικών υδάτων, πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη μονίμων οικονομικών αποτελεσμάτων για τη σχετική διαρθρωτική δράση και να παρέχουν επαρκή εγγύηση ως προς την τεχνική και την οικονομική βιωσιμότητα, αποφεύγοντας κυρίως τον κίνδυνο να δημιουργηθεί πλεονασματικό παραγωγικό δυναμικό.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) n° 2792/1999 της 17 Δεκεμβρίου 1999, τα σχέδια που ορίζονται στο άρθρο 9, σημείο β) του κανονισμού (CE) n° 1260/1999 πρέπει να καταδεικνύουν ότι οι δημόσιες ενισχύσεις είναι απαραίτητες όσον αφορά τους επιδιωκόμενους στόχους, και κυρίως ότι, ελλείψει δημοσίων ενισχύσεων, οι εν λόγω αλιευτικοί στόλοι θα ήταν αδύνατο να ανανεωθούν ή να εκσυγχρονισθούν καθώς και ότι τα προβλεπόμενα μέτρα δεν θα πλήξουν μακροπρόθεσμα την ισορροπία των αλιευτικών πόρων.

2.3.5 Προτεραιότητα 5 : Ποιότητα Ζωής

Μία βασική προτεραιότητα για την περίοδο 2000-2006 είναι να εναρμονισθεί η Ελλάδα με την κοινοτική νομοθεσία και τις διεθνείς της υποχρεώσεις όσον αφορά την αειφόρο ανάπτυξη. Η σχετική παρέμβαση θα αφορά τόσο τη φυσική και πολιτιστική κληρονομιά όσο και το δομημένο περιβάλλον, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά συγκροτήματα. Στην ίδια προτεραιότητα υπόκειται επίσης και η παρέμβαση για την υποστήριξη της μεταρρύθμισης στον τομέα της υγείας.

2.3.5.1. Περιβάλλον και Φυσική Κληρονομιά

Νερό

Τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί ουσιαστική πρόοδος ως προς τη συλλογή και την επεξεργασία των λυμάτων. Με την ολοκλήρωση των έργων του 2^{ου} ΚΠΣ το 45% περίπου του πληθυσμού της χώρας θα έχει συνδεθεί με συστήματα επεξεργασίας λυμάτων. Μέχρι το 2006, το 75% του πληθυσμού της Ελλάδας αναμένεται ότι θα είναι συνδεδεμένο με ανάλογα συστήματα.

Στο πλαίσιο των νέων επενδύσεων θα συμπεριληφθούν επίσης μικρότεροι δήμοι και αστικές περιοχές, ανάλογα με τις ανάγκες πλήρωσης των απαιτήσεων που απορρέουν από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως σε ευαίσθητες περιοχές. Στις περιπτώσεις όπου παρουσιάζεται εποχιακά μεγάλος όγκος λυμάτων, θα πρέπει να προταθούν λύσεις λογικές από οικονομικής πλευράς και εφικτές από τεχνικής πλευράς. Και σ' αυτόν τον τομέα, χρειάζεται να υπάρξει προσέγγιση που να ενθαρρύνει τη συνεργασία, όπου αυτό είναι δυνατό, μεταξύ ομάδων δήμων. Κάθε μονάδα βιολογικού καθαρισμού θα συγχρηματοδοτείται σε συνδυασμό με το υπάρχον ή ταυτόχρονα κατασκευαζόμενο δίκτυο. Χρειάζονται κατάλληλες τεχνικές και οικονομικές λύσεις για την επεξεργασία και τη διάθεση των λυμάτων. Πρέπει επίσης να δοθεί μεγάλη προσοχή στον εκ των προτέρων καθορισμό ρυθμίσεων για τη λειτουργία των υποδομών μόλις αυτές θα έχουν

ολοκληρωθεί, ώστε να διασφαλισθεί ότι οι υποδομές αυτές, μετά την κατασκευή τους, θα έχουν σωστή διαχείριση και συντήρηση.

Η Ελλάδα χαρακτηρίζεται από ένα κλίμα σχετικά ξηρό με γεωγραφικές και εποχιακές διακυμάνσεις των βροχοπτώσεων. Αυτό έχει σαν επακόλουθο το νερό να μην είναι διαθέσιμο πάντα όπου και όταν χρειάζεται.

Όσον αφορά τον τομέα της ύδρευσης, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην εκτίμηση, στον σχεδιασμό και στη διαχείριση των υδατικών πόρων, με στόχο την ορθολογική χρήση τους, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας σχεδίων διαχείρισης για κάθε ένα από τα υδατικά διαμερίσματα της χώρας. Παράλληλα, θα γίνει επεξεργασία πρότασης μέχρι το τέλος του 2002 (σε συνεργασία μεταξύ των Υπουργείων Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθώς και άλλων αρμόδιων Φορέων), η οποία θα αφορά ένα αποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο για τη διαχείριση των υδατικών πόρων της Ελλάδας (βλ. ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ 3: ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΕΙΦΟΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, Τμήμα Ενέργεια – Φυσικοί Πόροι).

Οι ελληνικές αρχές θα λάβουν τις κατάλληλες πρωτοβουλίες για την εναρμόνιση της πολιτικής στον τομέα του νερού στην Ελλάδα και τις πρακτικές τιμολόγησης μέχρι το τέλος του 2002. Μια κατάλληλη πολιτική για το νερό θα προσδιορίζει συνθήκες που θα επιτρέπουν μια σημαντικότερη κινητοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων και θα ενθαρρύνουν τη βιώσιμη χρήση του νερού από όλους τους χρήστες. Η συνένωση μικρών επιχειρήσεων ύδρευσης σε μεγαλύτερες θα ενθαρρύνει την καλύτερη διαχείριση του νερού και θα διευκολύνει τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα.

Οι διάφορες χρήσεις του νερού όπως για την ύδρευση, την άρδευση, την ενέργεια, τη βιομηχανία κ.λπ., οι οποίες αντανακλώνται και στην παρουσία αντίστοιχων υποδομών σε διάφορους φορείς, καθιστούν αναγκαία την επεξεργασία σχεδίων διαχείρισης των υδατικών πόρων. Στα σχέδια διαχείρισης που θα αφορούν κάθε ένα από τα υδατικά διαμερίσματα της χώρας, θα ληφθεί υπόψη τόσο η ποιότητα του νερού, όσο και άλλα θέματα που τίθενται από τη σχετική Κοινοτική Οδηγία, π.χ. η τιμολόγηση του ύδατος, αλλά και κοινωνικο-οικονομικά κριτήρια. Οι ενέργειες διαχείρισης των υδατικών πόρων θα πρέπει να υποστηριχθούν μέσω του υπάρχοντος Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της Ποιότητας των Υδάτων, της Εθνικής Τράπεζας Υδρολογικών και Μετεωρολογικών Πληροφοριών (NDBHMI/ΕΤΥΜΠ, έργο του Ταμείου Συνοχής) και από το Δίκτυο για την Παρακολούθηση Υπογείων Υδάτων της Ελλάδος (ΕΤΠΑ, “Πιεζομετρικό Δίκτυο”). Προτεραιότητα θα πρέπει επίσης να δοθεί στις περιοχές με τα πλέον έντονα προβλήματα, όπως το Αργολικό πεδίο, η Κρήτη, οι περιοχές γύρω από τις λίμνες Κορώνειας στη Βόρεια Μακεδονία, και Κάρλας στη Θεσσαλία, και ορισμένες νησιωτικές περιοχές. Οι δαπάνες ίδρυσης που προκύπτουν για τους νέους φορείς διαχείρισης των υδατικών πόρων είναι επιλέξιμες δαπάνες.

Ιδιαίτερη μέριμνα θα πρέπει να ληφθεί για την παροχή πόσιμου ύδατος στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Όσον αφορά την Αθήνα, είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η χωρητικότητα των αγωγών που μεταφέρουν νερό από τον ταμιευτήρα του

Μόρνου, για δε τη Θεσσαλονίκη είναι αναγκαίο να αντιμετωπισθούν οι δυσκολίες που απορρέουν από τη διπλή χρήση του δικτύου υδροδότησης για άρδευση και για πόσιμο νερό και να αναβαθμιστεί ο αγωγός ύδατος που συνδέει την πόλη με τον ποταμό Αλιάκμονα.

Θα πρέπει επίσης να γίνουν προτάσεις για ειδικά προγράμματα δράσης για την κατασκευή και θέση σε λειτουργία ειδικών χώρων συλλογής των ομβρίων υδάτων στα νησιά συμπεριλαμβάνοντας την ολοκλήρωση και τη θέση σε λειτουργία εκείνων που κατασκευάστηκαν κατά την προηγούμενη περίοδο. Αυτό το πρόγραμμα δράσης θα πρέπει να εγκριθεί από τις αρμόδιες Επιτροπές Παρακολούθησης πριν από τον Ιούλιο του 2001. Στο βαθμό που το επιτρέπουν οι σχετικοί πόροι, μπορεί να αναληφθεί και η κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων κυρίως στην περιοχή της Αττικής.

Επιπροσθέτως, προβλέπονται μεγάλα έργα για την αποκατάσταση της λίμνης της Κορώνειας και της πρώην λίμνης της Κάρλας. Το μεγάλο έργο για τη λίμνη Κορώνεια περιλαμβάνει και τη γειτνιάζουσα λίμνη Βόλβη. Ένα γενικό σχέδιο για την αποκατάστασή της και μια πρώτη δόση για την υλοποίησή του έχουν ήδη χρηματοδοτηθεί από το Ταμείο Συνοχής. Όσον αφορά τη λίμνη Κάρλα, η πρόθεση είναι να δημιουργηθεί ένας ταμιευτήρας στην περιοχή όπου κατά το παρελθόν υπήρχε η λίμνη.

Στερεά και επικίνδυνα απόβλητα.

Η διαχείριση των στερεών και τοξικών αποβλήτων είναι ένας τομέας περιβαλλοντικής πολιτικής όπου η Ελλάδα υστερεί ιδιαίτερα. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι υπάρχουν περίπου 3.500 μη ελεγχόμενες χωματερές οι οποίες είναι πηγή μόλυνσης, όχλησης και δασικών πυρκαγιών.

Η Αθήνα παράγει 1.350.000 τόνους περίπου στερεών αποβλήτων το χρόνο. Στη στρατηγική για τη διαχείριση αποβλήτων πρέπει να συμπεριληφθεί προληπτική δράση για τη μείωση του όγκου των αποβλήτων και για την ενθάρρυνση της ανάκτησης και της ανακύκλωσης. Τα σχέδια για την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη θα πρέπει να συμφωνηθούν ως προτεραιότητα στο πλαίσιο του εθνικού σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων και η εφαρμογή τους να χρηματοδοτηθεί στο πλαίσιο της νέας προγραμματικής περιόδου. Οι σωστά ελεγχόμενοι χώροι υγειονομικής ταφής μπορούν να αποτελέσουν λύση εάν επιλεγούν έγκαιρα οι κατάλληλοι χώροι με τις αναγκαίες άδειες.

Ένα εθνικό σχέδιο διαχείρισης των αποβλήτων, εξειδικευμένο σε νομαρχιακό ή περιφερειακό επίπεδο, θα δίνει τις κατευθύνσεις για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων. Η στρατηγική του θα πρέπει να περιλαμβάνει την προληπτική δράση με στόχο τη μείωση του όγκου των αποβλήτων καθώς και την ενθάρρυνση της ανάκτησης και της ανακύκλωσης. Στο πλαίσιο εθνικών και τοπικών σχεδίων θα πρέπει να υιοθετηθεί και σταδιακά να εφαρμοστεί σε όλες τις περιοχές ένα ορθό σύστημα χρέωσης για τη διάθεση αποβλήτων. Τα έσοδα από τη διαχείριση θα πρέπει να δεσμεύονται αυστηρά και αποκλειστικά στον ίδιο τομέα και να μην χρησιμοποιούνται σε άλλους τομείς. Στα τοπικά αυτά σχέδια συμπεριλαμβάνονται ενέργειες για τον καθαρισμό των παραλιών ιδιαίτερα εκείνων που επισκέπτεται μεγάλος αριθμός τουριστών καθώς και

εγκαταλελειμμένες χωματερές. Οι Νομαρχίες και οι Δήμοι θα μπορούσαν να ενθαρρυνθούν στη θέσπιση της εκάστοτε αναγκαίας πολιτικής για τη διάθεση αποβλήτων, μέσα από ολοκληρωμένες ενέργειες περιβαλλοντικής διαχείρισης ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής στις πόλεις και τις αγροτικές περιοχές. Αυτό θα μπορούσε, όπου ενδείκνυται, να καλύπτει ομάδες Δήμων, και να περιλαμβάνει έτσι και συνολικές βελτιωτικές ενέργειες σε τομείς όπως τα πάρκα και οι παιδικές χαρές, καθώς και ενέργειες για την επίλυση του προβλήματος της διάθεσης των απορριμμάτων.

Όσον αφορά τα βιομηχανικά και επικίνδυνα απόβλητα, η κάθε ενέργεια θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Αυτή τη στιγμή, τα βιομηχανικά τοξικά απόβλητα κυρίως εξάγονται ή αποθηκεύονται προκειμένου να γίνει αλλού η επεξεργασία τους. Κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί ένας χώρος επεξεργασίας μέσα στην ελληνική επικράτεια ώστε να αποφευχθεί η απώλεια ελέγχου ως προς τον τρόπο διάθεσης των αποβλήτων αυτών. Για τα νοσοκομειακά απόβλητα απαιτείται η ολοκλήρωση των υποδομών επεξεργασίας ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες όλης της χώρας (μία μονάδα αποτέφρωσης νοσοκομειακών αποβλήτων στην Αθήνα είναι υπό κατασκευή μέσω του 2^{ου} ΚΠΣ, Ε.Π. Περιβάλλοντος).

Πρέπει επίσης να βρεθούν κατάλληλες λύσεις για τη λάσπη εκ των εγκαταστάσεων βιολογικών καθαρισμών και λυμάτων, ιδιαίτερα αυτή που παράγεται σε μεγάλα αστικά συγκροτήματα (σύμφωνα με την Οδηγία 91/271/EC) καθώς και για τα γεωργικά απόβλητα, ιδιαίτερα αυτά που δημιουργούνται από την εντατική κτηνοτροφία και την παραγωγή φρούτων οι οποίες υπόκεινται σε πολιτικές παρέμβασης.

Τεχνική υποστήριξη που αφορά τα στερεά απόβλητα και τα λύματα

Προβλέπεται ένας μηχανισμός τεχνικής υποστήριξης για δράσεις που αφορούν τα στερεά απόβλητα και τα λύματα. Ο μηχανισμός αυτός έχει ως στόχο να καθιερώσει κοινές τεχνικές προδιαγραφές για τον καλύτερο σχεδιασμό, υλοποίηση, λειτουργία και συντήρηση των έργων αυτών. Επιπλέον, θα προσφέρει τεχνική υποστήριξη στους οργανισμούς που είναι υπεύθυνοι για την υλοποίηση και λειτουργία των έργων. Ο μηχανισμός αυτός, που θα έχει επίσης και μία περιφερειακή δομή, θα τεθεί σε εφαρμογή μέχρι το τέλος του 2001.

Προστασία του χερσαίου και του θαλάσσιου τοπίου

Ενέργειες για την προστασία του χερσαίου τοπίου και των δασών, οι οποίες δεν προβλέπονται στον άξονα προτεραιότητας «Ανάπτυξη της Υπαίθρου», προτείνονται στον άξονα αυτό και αφορούν :

- τον καθαρισμό των παραλιών, ιδιαίτερα εκείνων που επισκέπτεται μεγάλος αριθμός τουριστών
- την ανάπτυξη αποτελεσματικότερων συστημάτων οργάνωσης (logistics) της προστασίας πολιτών.

- τον καθαρισμό του τοπίου γενικότερα παρέχοντας κατάλληλες λύσεις για τις εγκαταλελειμμένες δημόσιες χωματερές ή για τις χωματερές χωρίς άδεια και γενικότερα ενθαρρύνοντας την κινητοποίηση για τον καθαρισμό του φυσικού τοπίου σε ευρεία κλίμακα. Θα πρέπει επίσης να αναπτυχθεί μία δράση διαρκούς χαρακτήρα η οποία να βασίζεται και στην πρόληψη (βλέπε τμήμα για την επιθεώρηση περιβάλλοντος κατωτέρω).
- την αντιμετώπιση της θαλάσσιας ρύπανσης.

Καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και ηχορύπανσης

Η διαχείριση του συστήματος κυκλοφορίας και η μεγαλύτερη χρήση των δημόσιων μεταφορών στα μεγάλα αστικά κέντρα συμβάλλουν θετικά στην αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων.

Εντούτοις, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα όπως της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, θα πρέπει να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να υπάρχει συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των κοινοτικών κανονισμών για την ατμοσφαιρική ρύπανση.

Επιπλέον, σ' αυτή την προτεραιότητα, θα πρέπει να ξεκινήσει ειδική ενέργεια καταπολέμησης της ηχορύπανσης με έμφαση στα ευαίσθητα σημεία των αστικών συγκροτημάτων (νοσοκομεία, σχολεία, τουριστικές εγκαταστάσεις, χώροι πολιτιστικού ενδιαφέροντος).

Επιθεώρηση περιβάλλοντος

Είναι αναγκαία η ύπαρξη κατάλληλα στελεχωμένης Επιθεώρησης που θα παρακολουθεί την εφαρμογή των νόμων και διαταγμάτων που σχετίζονται με τη διαχείριση των λυμάτων, των στερεών αποβλήτων και της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και η οποία θα είναι σε θέση να επιβάλει αποτελεσματικές κυρώσεις στους ρυπαίνοντες. Η Ελλάδα είναι ένα από τα λίγα Κράτη Μέλη που δεν έχει ακόμα θέσει σε λειτουργία μία κατάλληλα στελεχωμένη επιθεώρηση. Η υιοθέτηση της αναγκαίας νομοθεσίας αποτελεί πλέον επείγον ζήτημα. Οι δαπάνες ίδρυσης που θα προκύψουν για το ειδικό Σώμα Επιθεωρητών Περιβάλλοντος είναι επιλέξιμες. Είναι ζωτικής σημασίας να επιτευχθεί πρόοδος σ' αυτόν τον τομέα, όχι μόνο για να υπάρξει ουσιαστική πρόοδος στη μείωση της ρύπανσης και τη συνειδητοποίηση των πολιτών αλλά και για τη μακροχρόνια αειφορία (κυρίως του τουρισμού στην Ελλάδα). Η ενέργεια αυτή θα πρέπει να συνοδεύεται από άλλες ενέργειες συνειδητοποίησης των πολιτών με προτεραιότητα στους νέους και τις επιχειρήσεις, μέσα από ενέργειες εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης.

Χωροταξικός Σχεδιασμός και Διαχείριση Χρήσεων Γης

Θα πρέπει να ενισχυθεί η πρακτική εφαρμογή της νομοθεσίας για το χωροταξικό σχεδιασμό και το σχεδιασμό των χρήσεων γης σε δημοτικό και σε περιφερειακό επίπεδο.

Είναι αναγκαία η ύπαρξη ενός γεωγραφικού συστήματος πληροφοριών περιβαλλοντικής παρακολούθησης σε εθνικό επίπεδο.

Το έργο που έχει ξεκινήσει για τη δημιουργία κτηματολογίου θα πρέπει να επιταχυνθεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό, με στόχο την κάλυψη του 55% της ελληνικής επικράτειας μέχρι το 2006. Το έργο αυτό μπορεί να ενισχυθεί με την αύξηση των εσόδων από τη διάθεση των πληροφοριών που περιλαμβάνει το κτηματολόγιο.

Μπορούν επίσης να ενισχυθούν παρεμβάσεις στο δομημένο περιβάλλον καινοτόμου ή / και εθνικής σημασίας.

Κατάλληλη διαχείριση προστατευόμενων περιοχών

Θεωρητικά, και λόγω του εξαιρετικού πλούτου και της διεθνούς σημασίας των ελληνικών βιοτόπων απαιτούνται διαχειριστικά σχέδια για όλες τις προστατευόμενες περιοχές και ιδίως για τις 268 περιοχές NATURA 2000 που καλύπτουν περίπου 20% της Ελληνικής Επικράτειας. Τα σχέδια διαχείρισης μπορεί να οδηγήσουν σε επενδύσεις, όπως αυτές για τη δημιουργία συνθηκών προστασίας υδραυλικών έργων, ή τη μετεγκατάσταση δραστηριοτήτων. Ενας εφικτός στόχος για την περίοδο 2000-2006 ενδέχεται να είναι η σύσταση δομών ολικής προστασίας των περιοχών για τις οποίες ανελήφθη δράση μέσω του 2^{ου} ΚΠΣ ή άλλων χρηματοδοτικών μέσων, καθώς και ο προσδιορισμός και η εφαρμογή σχεδίων ολικής προστασίας για άλλες σημαντικές περιοχές στην ελληνική επικράτεια, σύμφωνα με ένα ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο. Στο σχέδιο αυτό θα δοθεί προτεραιότητα σε ενέργειες που στοχεύουν στον προσδιορισμό και την εφαρμογή σχεδίων ολικής προστασίας για τουλάχιστον 25 έως 30 πιο σημαντικές περιοχές στην ελληνική επικράτεια, συμπεριλαμβανομένων των 11 περιοχών RAMSAR. Το σχέδιο αποτελεί προϋπόθεση για νέες ενέργειες και θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί πριν τον Ιούνιο του 2001.

Θα πρέπει να διερευνηθούν επίσης ενδεχόμενες δυνατότητες μερικής χρηματοδότησης αυτών των έργων από εισοδήματα που προέρχονται από εξειδικευμένες μορφές τουρισμού. Επιπροσθέτως, ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην υποστήριξη της προστασίας των θαλάσσιων πάρκων στις Σποράδες και τη Ζάκυνθο.

Ενέργειες ευαισθητοποίησης των πολιτών σε περιβαλλοντικά θέματα

Ενέργειες εκπαίδευσης και κατάρτισης για περιβαλλοντικά θέματα θα χρηματοδοτηθούν από τα Ε.Π. «Αρχικής και Επαγγελματικής Κατάρτισης» και «Απασχόλησης και Επαγγελματικής Κατάρτισης». Το ποσό της κοινοτικής συνδρομής για τις ενέργειες αυτές θα είναι της τάξεως των 150 εκ. Ευρώ.

Μία ολοκληρωμένη στρατηγική

Σχετικά με τις επενδύσεις στον τομέα των υποδομών, θα υπάρξει μία ολοκληρωμένη εθνική περιβαλλοντική στρατηγική για τους πόρους του Ταμείου Συνοχής και του ΕΤΠΑ. Το Ταμείο Συνοχής θα επικεντρωθεί σε μεγάλα έργα, ενώ το ΕΤΠΑ σε μικρότερες επενδύσεις. Οι ενέργειες του ΕΤΠΑ που σχετίζονται με την ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική μπορούν να αναληφθούν στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος που αφορά το περιβάλλον καθώς και των περιφερειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων. Οι συνδρομές του Ταμείου Συνοχής και του ΕΤΠΑ θα είναι ανάλογες της δυνατότητας απόδοσης εισοδημάτων (πραγματικών ή εν δυνάμει) των επενδύσεων αυτών, αντανakλώντας πρακτικά την εφαρμογή της αρχής ο “ρυπαίνων πληρώνει”.

Αυτή η προτεραιότητα θα καλύπτει όλες τις βασικές ενέργειες που προβλέπονται στο πλαίσιο μιας εθνικής στρατηγικής διαχείρισης υδάτων και αποβλήτων, ενώ τα μικρότερα έργα θα εντάσσονται στα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα.

Τα έργα που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο Συνοχής πρέπει να συντονίζονται στενά με εκείνα που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ, σύμφωνα με διαδικασίες που θα καθορισθούν στα Επιχειρησιακά Προγράμματα.

Είναι τέλος αναγκαίος ένας αποτελεσματικότερος διυπουργικός συντονισμός της κυβερνητικής πολιτικής, όσον αφορά τη φυσική κληρονομιά και το δομημένο περιβάλλον.

2.3.5.2. Πολιτισμός

Το γενικό πλαίσιο

Η πολιτιστική κληρονομιά αποτελεί συγκριτικό πλεονέκτημα για την Ελλάδα καθώς και έναν σημαντικό παράγοντα προσέλκυσης τουριστικού ενδιαφέροντος για τη χώρα, κυρίως στο χώρο του πολιτιστικού και συνεδριακού τουρισμού. Παράλληλα, η ανάπτυξη του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού, ο οποίος παρουσιάζει σήμερα σχετική καθυστέρηση σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημιουργεί νέες δυνατότητες απασχόλησης. Οι νέες τεχνολογίες και η διάδοση της Κοινωνίας της Πληροφορίας προσφέρουν και αυτές ευκαιρίες αξιοποίησης των πολιτιστικών αγαθών και υπηρεσιών.

Η στρατηγική

Η συνολική στρατηγική της ανάπτυξης για τον τομέα του Πολιτισμού στοχεύει:

- στην προστασία και την αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, καθώς και στην ανάπτυξη του σύγχρονου πολιτισμού.

- στην ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, τόσο σε ό,τι αφορά τις συνθήκες προσφοράς, όσο και σε ό,τι αφορά τη ζήτηση των πολιτιστικών αγαθών και υπηρεσιών, λαμβάνοντας υπόψη τα εκάστοτε ειδικά χαρακτηριστικά και τις ιδιαίτερες ανάγκες.

Η στρατηγική αυτή θα πραγματοποιηθεί μέσα από το Ε.Π. «Πολιτισμός», καθώς και μέσα από τα έργα και τις ενέργειες που θα ενταχθούν στα περιφερειακά προγράμματα, στο Ε.Π. «Κοινωνία της Πληροφορίας» και στις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες.

Για την υλοποίηση αυτής της στρατηγικής, επιπλέον των άλλων παρεμβάσεων σημειώνονται τα παρακάτω :

- Οι σύγχρονες τεχνολογίες της πληροφορίας και των τηλεπικοινωνιών καθώς και οι ευκαιρίες που προσφέρονται στο πλαίσιο της Κοινωνίας της Πληροφορίας θα αξιοποιηθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτή η προβληματική εξετάζεται στο Ε.Π. « Κοινωνία της Πληροφορίας».
- Προτεραιότητα θα δοθεί στις ενέργειες στήριξης οι οποίες, από τη μία πλευρά οδηγούν στην ποιοτική βελτίωση του τουριστικού προϊόντος που προσφέρει η χώρα και, από την άλλη, ενισχύουν τη συνολική ανάπτυξη στον τομέα του πολιτισμού. Οι δράσεις που θα έχουν άμεσα και ορατά αποτελέσματα σε σχέση με την ελκυστικότητα και την ευχέρεια πρόσβασης στους αρχαιολογικούς χώρους και τα μουσεία θα τύχουν ιδιαίτερης προσοχής.
- Επιπλέον, ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί στις δράσεις στήριξης ανθρωπίνων πόρων, οι οποίες θα συγχρηματοδοτηθούν από το Κοινωνικό Ταμείο, μέσα από την προτεραιότητα «Ανθρώπινοι Πόροι» με ενδεικτικό ύψος κοινοτικής συνδρομής 70 εκατ. ΕΥΡΩ. Αυτή η σημαντική προσπάθεια στο χώρο της εκπαίδευσης και της κατάρτισης θα τεθεί σε ισχύ με την ενεργοποίηση αυτού του άξονα προτεραιότητας.

Οι άξονες προτεραιότητας και οι κατηγορίες δράσεων

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα παραπάνω, οι άξονες προτεραιότητας στον τομέα του πολιτισμού για την περίοδο 2000-2006 είναι οι ακόλουθοι:

- Η προστασία και η αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς που αντιστοιχεί στα δύο τρίτα περίπου των διαθέσιμων πιστώσεων.
- Η ανάπτυξη του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού.
- Η ανάπτυξη του τομέα του πολιτισμού στο πλαίσιο της κοινωνίας της πληροφορίας.
- Η ενίσχυση και η εξειδίκευση των ανθρωπίνων πόρων.

Ο άξονας «Προστασία και αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς» περιλαμβάνει έργα και ενέργειες που στοχεύουν στη βελτίωση της υποδομής

των μουσείων, των υπηρεσιών, που παρέχονται από αυτά, καθώς και στην αξιοποίηση των μνημείων, και των αρχαιολογικών συνόλων και χώρων.

Όσον αφορά τα μουσεία, οι ενέργειες θα αφορούν, ενδεικτικά, τη βελτίωση της υποδομής και του τεχνολογικού εξοπλισμού στα ήδη υπάρχοντα αλλά και την κατασκευή νέων στην περίπτωση που αυτό κριθεί αναγκαίο. Παράλληλα, στο πλαίσιο μιας σύγχρονης αντίληψης για τη λειτουργία τους οι παρεχόμενες υπηρεσίες θα βελτιωθούν μέσα από μία σειρά παρεμβάσεων που θα στοχεύουν στα εξής:

- την ανάδειξη της εκπαιδευτικής τους διάστασης
- την ένταξή τους στην καθημερινή πολιτιστική ζωή της χώρας
- τη βελτίωση της επικοινωνιακής τους πολιτικής
- την προώθηση ενός δικτύου παραγωγής και εμπορίας πιστών αντιγράφων και αντικειμένων υψηλής ποιότητας για εμπορική εκμετάλλευση.

Επιπλέον, προβλέπονται οριζόντιες δράσεις στήριξης ως προς τη λειτουργία των μουσείων όπως η δημιουργία και ανάπτυξη ενός δικτύου κέντρων συντήρησης και ενός δικτύου χώρων αποθήκευσης αρχαιολογικών ευρημάτων.

Όσον αφορά τα μνημεία, και τους αρχαιολογικούς χώρους και σύνολα, θα αναληφθεί σειρά ενεργειών προκειμένου :

- να προστατευθούν και να αξιοποιηθούν
- να δημιουργηθούν σύγχρονοι και καλά οργανωμένοι χώροι υποδοχής του κοινού
- να προωθηθούν ευρύτερες πολιτιστικές διαδρομές
- να οργανωθούν, στα πλαίσια του δυνατού, σύγχρονες πολιτιστικές δραστηριότητες σε ορισμένα μνημεία
- να αναδειχθεί η εκπαιδευτική τους διάσταση
- να χρησιμοποιηθούν οι νέες τεχνολογίες για την πληροφόρηση του κοινού και την προώθηση και διάδοση των πολιτιστικών αγαθών σε διεθνές επίπεδο.

Ως προς τον άξονα του σύγχρονου πολιτισμού, ο στόχος είναι να ενισχυθεί η προσφορά και η ζήτηση των πολιτιστικών αγαθών και υπηρεσιών. Ο στόχος αυτός θα επιτευχθεί από τη μια πλευρά μέσω της ενίσχυσης των υποδομών του σύγχρονου πολιτισμού και από την άλλη μέσω της ενίσχυσης των θεσμικών του δομών. Σ' αυτό το πλαίσιο θα ολοκληρωθεί η δημιουργία των μεγάλων πολιτιστικών κέντρων και των μητροπολιτικών συνεδριακών κέντρων. Παράλληλα, θα αναπτυχθούν και άλλες υποδομές του σύγχρονου πολιτισμού, κυρίως πολυ-πολιτισμικά κέντρα, αλλά και ειδικές πολιτιστικές υποδομές, σε σχέση με την τοπική παράδοση και το πολιτισμικό δυναμικό της περιφέρειας και σε συνδυασμό με το σύνολο του πολιτιστικού δικτύου της χώρας.

Επιπλέον θα ενισχυθούν θεσμοί και δίκτυα συνεργασίας με εταίρους από την Ευρώπη και τον κόσμο για την ανταλλαγή και την προώθηση καλών πρακτικών. Επίσης θα προχωρήσει η υλοποίηση μεγάλων επικοινωνιακών γεγονότων που θα λάβουν χώρα κατά την περίοδο 2000-2006. Τέλος, όσον αφορά τους άξονες για το σύγχρονο πολιτισμό και την κοινωνία της

πληροφορίας, θα ενθαρρυνθεί η προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων (όπως πχ. χορηγίες) και θα υποβληθούν συγκεκριμένες προτάσεις εφαρμογής μετά την ενδιάμεση αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

2.3.5.3. Υγεία

Η βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας στην Ελλάδα παραμένει μία από τις σημαντικότερες προτεραιότητες για την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006.

Κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, οι μεγάλες επενδύσεις σε υποδομές και εξοπλισμό είχαν ως αποτέλεσμα τη σαφή μείωση των ανισοτήτων τόσο ως προς τις παρεχόμενες στην ελληνική επικράτεια υπηρεσίες, όσο και σε σύγκριση με άλλα κράτη – μέλη της Ε.Ε. Εντούτοις, οι επενδύσεις αυτές δεν απέδωσαν πλήρως λόγω καθυστερημένης ολοκλήρωσής τους, των αδυναμιών διαχείρισης στο σύστημα υγείας και της ανεπαρκούς αναβάθμισης των δεξιοτήτων του προσωπικού, κυρίως του νοσηλευτικού, βοηθητικού προσωπικού καθώς και των στελεχών διοίκησης και του διοικητικού προσωπικού.

Ενέργειες κατάρτισης υλοποιήθηκαν μόνο προς το τέλος του 2^{ου} ΚΠΣ. Δεδομένου ότι ήταν η πρώτη φορά που υλοποιήθηκαν ενέργειες για τους ανθρώπινους πόρους στον τομέα της υγείας, οι ενέργειες αυτές δεν κάλυψαν αποτελεσματικά τις ανάγκες των ομάδων-στόχων και δεν έγινε χρήση συγχρόνων μεθόδων. Παρ' όλα αυτά, προσέφεραν μία βάση για τον προσδιορισμό της μελλοντικής στρατηγικής ανθρωπίνων πόρων στον τομέα της υγείας.

Τέλος οι προσπάθειες που γίνονται εδώ και χρόνια στο πεδίο της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης στην Ελλάδα, χρειάζεται να συνεχιστούν με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, ώστε να επιτευχθεί το ενδεδειγμένο επίπεδο φροντίδας σύμφωνα με τις σύγχρονες αρχές χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση.

Η μεταρρύθμιση του εθνικού συστήματος υγείας η οποία βρίσκεται υπό σχεδιασμό (το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο θα κατατεθεί προς συζήτηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο το φθινόπωρο του 2000) θα πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις απαιτούμενες θεσμικές αλλαγές για τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας και της διοίκησης των υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας. Αυτό είναι πρωταρχικής σημασίας και αποτελεί ένα βασικό στοιχείο για την επιτυχία της μεταρρύθμισης.

Οι μελλοντικές παρεμβάσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας θα βασίζονται στους στρατηγικούς προσανατολισμούς της σχεδιαζόμενης μεταρρύθμισης και θα στοχεύουν ιδιαίτερα στην εφαρμογή εκείνων των χαρακτηριστικών της που αντιμετωπίζουν τις οργανωτικές και διοικητικές αδυναμίες, τις αδυναμίες στην ποιότητα και απόδοση του προσωπικού και τις αδυναμίες στη δομή των υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας. Αυτές οι παρεμβάσεις θα συμβάλουν επίσης στην επίτευξη των στόχων των νέων ευρωπαϊκών πολιτικών για την απασχόληση, τη μεταρρύθμιση των συστημάτων κοινωνικής προστασίας, την

κοινωνική ενσωμάτωση και την καταπολέμηση των διακρίσεων, τη νέα στρατηγική για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και την προώθηση μιας κοινωνίας για όλες τις ηλικίες.

Όσον αφορά το στόχο της βελτίωσης της ποιότητας, της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της παροχής υγειονομικής περίθαλψης, απαιτείται ο λειτουργικός εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών σε όλα τα επίπεδα της παροχής υγειονομικής περίθαλψης (πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια), μέσα από τον εξορθολογισμό της λειτουργίας των υφιστάμενων δομών, και τη δημιουργία σύγχρονων συστημάτων διαχείρισης, διοίκησης και ελέγχου. Παράλληλα, η ανάπτυξη και η λειτουργία των αναγκαίων δομών στον τομέα της πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης, θα επιτρέψει στα νοσοκομεία και στα κέντρα υγείας να διαδραματίσουν έναν περισσότερο διακριτό και αυτόνομο ρόλο, συμβάλλοντας στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του συστήματος υγείας.

Ο διοικητικός και λειτουργικός εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών υγείας θα πρέπει να συμβαδίζει με μία ορθολογικότερη αναδιάταξη του προσωπικού, στο πλαίσιο μίας πολιτικής ανάπτυξης του προσωπικού, προκειμένου να επιτευχθεί το βέλτιστο αποτέλεσμα από ποσοτική και ποιοτική άποψη.

Στο Γ' ΚΠΣ, η προτεραιότητα ως προς τη διάθεση των πιστώσεων θα δοθεί στην κατάρτιση του προσωπικού των νοσοκομείων (ιατρικό, νοσηλευτικό, παρα-ιατρικό, διοικητικό προσωπικό), καθώς και στην κατάρτιση των ανωτέρων διοικητικών στελεχών νοσοκομείων. Η εν λόγω κατάρτιση θα πρέπει να συνδέεται άμεσα με τις συγκεκριμένες ανάγκες οι οποίες απορρέουν από τις πλέον πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις και τάσεις στο χώρο. Επιπλέον, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η επαρκής κατάρτιση του προσωπικού υγειονομικής περίθαλψης στις πρωτοβάθμιες υπηρεσίες υγείας και του προσωπικού που απασχολείται στο πεδίο της προστασίας της δημόσιας υγείας και της πρόληψης.

Η λειτουργία υποστηρικτικών μηχανισμών της μεταρρύθμισης του εθνικού συστήματος υγείας και η πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού θα μπορούσε επίσης να εξετασθεί για χρηματοδότηση κατά τρόπο ο οποίος θα περιγραφεί στο Ε.Π. Υγείας.

Η εισαγωγή ολοκληρωμένων συστημάτων πληροφορικής τόσο σε διαχειριστικό όσο και σε ιατρικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης δικτύων τηλε-ιατρικής, προβλέπεται στο πλαίσιο της προτεραιότητας «Κοινωνία της Πληροφορίας».

Μία τρίτη προτεραιότητα είναι η ενίσχυση και η περαιτέρω ανάπτυξη των πρωτοβάθμιων υπηρεσιών της υγειονομικής περίθαλψης στα αστικά κέντρα συμβάλλοντας στη μείωση της άνισης πρόσβασης των πολιτών στο σύστημα υγείας και στη βελτίωση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας των νοσοκομείων μειώνοντας το φόρτο εργασίας τους. Αυτό, σε συνδυασμό με άλλα μέτρα, θα συνεισφέρει και στην προώθηση της πρόληψης και την προστασία της δημόσιας υγείας. Επιπλέον, θα προωθηθούν επίσης παρεμβάσεις για τη λειτουργική ολοκλήρωση του Εθνικού Κέντρου Αμεσης Βοήθειας (ΕΚΑΒ). Οι προσπάθειες κατάρτισης που απαιτούνται για το σκοπό

αυτό θα πρέπει να βασιστούν ανάλογα με τις ανάγκες, σε εκσυγχρονισμό του περιεχομένου μαθημάτων και σε νέους τύπους διεπιστημονικών προσόντων.

Λαμβανομένων υπόψη των προοπτικών εξέλιξης της μεταρρύθμισης του εθνικού συστήματος υγείας, ξεκινώντας με την υιοθέτηση του σχετικού νομοθετικού πλαισίου το φθινόπωρο του 2000, θα μπορούσε να εξετασθεί το ενδεχόμενο διάθεσης πιστώσεων για τον εκσυγχρονισμό της υποδομής και του εξοπλισμού των νοσοκομειακών μονάδων ιδιαίτερα στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.

Κάτι τέτοιο θα πρέπει να αφορά επενδύσεις άμεσα συνδεδεμένες με τον διοικητικό και λειτουργικό εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών υγείας, με την προϋπόθεση ότι προτείνονται στο πλαίσιο ενός στρατηγικού σχεδίου το οποίο αναμένεται να εγκριθεί μέχρι το τέλος του 2000. Αυτό το σχέδιο θα πρέπει να περιέχει όλα τα στοιχεία της προσπάθειας εκσυγχρονισμού (διοίκηση, λειτουργία με ιδιαίτερη προσοχή στη βελτίωση της απόδοσης του προσωπικού, εκσυγχρονισμός και ολοκλήρωση των υποδομών και του εξοπλισμού των νοσοκομειακών μονάδων ιδιαίτερα στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη). Θα έχει σαφώς αρθρωμένες φάσεις και συγκεκριμένους βραχυπρόθεσμους, μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους. Είναι επίσης σημαντικό να δημιουργηθεί ένα αποτελεσματικό σύστημα το οποίο θα διασφαλίζει τη συστηματική παρακολούθηση και αποτίμηση της εφαρμογής του σχεδίου, καθώς και την ποιότητα και την απόδοση του προσωπικού ως μέρους αυτού του σχεδίου.

Ψυχική Υγεία

Σχετικά με την ψυχική υγεία, είναι σημαντικό οι παρεμβάσεις να εναρμονίζονται και να εξασφαλίζουν τη συνέχεια της προσπάθειας ψυχιατρικής μεταρρύθμισης η οποία ξεκίνησε με τον Κανονισμό 815/84. Θα αναληφθεί δράση κυρίως ως προς την επιτάχυνση της απο-ιδρυματοποίησης χρόνιων ασθενών σε μεγάλα ψυχιατρικά νοσοκομεία και την αποφυγή χρόνιας νοσηλείας μέσα από εξατομικευμένη διαδικασία η οποία θα καθιστά τους ασθενείς ικανούς, και ενεργά υποκείμενα με δικαιώματα για πλήρη συμμετοχή στην κοινωνία και στην αγορά εργασίας. Αυτό θα επιτευχθεί μέσα από την ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού τομεοποιημένου δικτύου μονάδων ψυχικής υγείας, σε επίπεδο τοπικής κοινότητας, για την πρόληψη, άμεση παρέμβαση, παροχή φροντίδας/υποστήριξης, καθώς και δομών που διευκολύνουν τη μετάβαση στην κοινωνικο-οικονομική (επαν)ένταξη.

Επιπλέον θα πρέπει να υιοθετηθούν κατάλληλα μέτρα κοινωνικής πολιτικής καθώς και εκπαίδευσης/κατάρτισης, σε συνδυασμό με τις αναγκαίες προληπτικές και ενεργητικές πολιτικές που να προωθούν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας.

Προκειμένου να εξασφαλισθεί μια ολοκληρωμένη και συνεκτική προσέγγιση και να τεθούν οι κατάλληλες προτεραιότητες δράσης, οι παρεμβάσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων στον τομέα της Ψυχικής Υγείας προϋποθέτουν ένα εθνικό σχέδιο δράσης, το οποίο θα περιλαμβάνει όλες τις ενέργειες οι οποίες απαιτούνται ακόμη για τη συνέχιση και εδραίωση της ψυχιατρικής

μεταρρύθμισης στην Ελλάδα, περιλαμβανομένου του οργανωτικού και διοικητικού εκσυγχρονισμού των μονάδων ψυχικής υγείας με μία ορθολογικότερη αναδιάταξη του προσωπικού. Το σχέδιο αυτό θα πρέπει να εγκριθεί εντός του πρώτου εξαμήνου του 2001 και θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει μία ειδική δράση στο ψυχιατρικό νοσοκομείο Αττικής για την άμεση βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ασθενών καθώς και την απο-ιδρυματοποίηση ασθενών. Θα πρέπει να αποτελείται από φάσεις σαφώς αρθρωμένες και με κατάλληλους βραχυπρόθεσμους, μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους ποσοτικοποιημένους στόχους. Η συστηματική παρακολούθηση και αποτίμηση της εφαρμογής του σχεδίου θα πρέπει να διασφαλίζεται από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Ειδικότερα, η συνέχιση της προσπάθειας της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης απαιτεί τη δέσμευση των Ελληνικών αρχών όσον αφορά:

- Την εφαρμογή του πρόσφατα ψηφισθέντος νόμου για την ψυχική υγεία (Νόμος 2716/99) διασφαλίζοντας ότι το σύνολο της απαραίτητης σχετικής νομοθεσίας θα έχει θεσπισθεί το αργότερο μέχρι το τέλος του 2001.
- Την κατάλληλη χρήση και λειτουργία όλων των δομών που δημιουργήθηκαν με τον Κανονισμό 815/84, τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες, και το Ε.Π. "Καταπολέμηση του Αποκλεισμού από την Αγορά Εργασίας" (ΚΠΣ 1994-99 για την Ελλάδα).
- Τη συνέχιση της λειτουργίας όλων των δομών που πρόκειται να δημιουργηθούν είτε για την απο-ιδρυματοποίηση των ασθενών είτε για την πρόληψη, την άμεση παρέμβαση, την παροχή φροντίδας υποστήριξης καθώς και την διευκόλυνση της μετάβασης στην κοινωνικοοικονομική επανένταξη, στο πλαίσιο του ΚΠΣ 2000-2006 για την Ελλάδα.
- Τη διατήρηση, στο βαθμό του δυνατού, και με την προϋπόθεση ότι θα αποτιμηθεί η ποιότητα του προσωπικού που έχει ήδη προσληφθεί στο πλαίσιο του ΚΠΣ 1994-99 για την Ελλάδα, μέσα από κατάλληλες διοικητικές / νομοθετικές ρυθμίσεις που θα διασφαλίσουν τη συνέχεια της προσπάθειας.
- Την εισαγωγή θεσμικών / νομοθετικών μεταρρυθμίσεων για την απλοποίηση των ισχυουσών διαδικασιών χρηματο-οικονομικής διαχείρισης και πρόσληψης προσωπικού στα ψυχιατρικά νοσοκομεία και σε άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου στον τομέα υγείας και πρόνοιας.

Πρόνοια

Η απομάκρυνση από την παραδοσιακή προσέγγιση "προστατευτισμού" προς μία προσέγγιση η οποία βασίζεται στα δικαιώματα και στις ίσες ευκαιρίες θα πρέπει να αποτελεί τη στρατηγική που θα διέπει τις παρεμβάσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων στον τομέα της Πρόνοιας για την περίοδο 2000-2006.

Στο πλαίσιο εθνικών πολιτικών κοινωνικής προστασίας και ειδικότερα πολιτικών που προωθούν την κοινωνική ενσωμάτωση, το επιχειρησιακό πρόγραμμα θα στηρίξει κατά προτεραιότητα:

- Ενέργειες καταγραφής του εύρους και της συνεισφοράς των υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας συμπεριλαμβανομένης μιας ποσοτικής και ποιοτικής αποτίμησης του υπάρχοντος προσωπικού.
- Όπου υπάρχουν αποτελέσματα, οι παρεμβάσεις θα πρέπει να βασίζονται στην προηγούμενη ενέργεια, θα αφορούν δε τον εξορθολογισμό στην οργάνωση, τη διαχείριση και τον έλεγχο των υπηρεσιών πρόνοιας, συμπεριλαμβανομένου του λειτουργικού εκσυγχρονισμού αυτών και της σύνδεσης αυτών με υπηρεσίες υγείας και ψυχικής υγείας, ώστε να εξυπηρετούν καλύτερα τη νέα προσέγγιση για ίσες ευκαιρίες, κοινωνική ενσωμάτωση, την καταπολέμηση των διακρίσεων και την (επαν)ένταξη στην αγορά εργασίας σε επίπεδο τοπικής κοινότητας.
- Θα μπορούσε να εξετασθεί η δημιουργία νέων δομών εφόσον εξυπηρετούν την προσέγγιση των ίσων ευκαιριών, της κοινωνικής ενσωμάτωσης και (επαν)ένταξης στην αγορά εργασίας και με βάση τους όρους οι οποίοι θα αναφέρονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα υγείας.

Η κατάρτιση του προσωπικού θα πρέπει κατά προτεραιότητα να συνδέεται με το στόχο της διευκόλυνσης της συμμετοχής, της αυτονομίας και της ανεξαρτησίας ιδιαίτερα των ατόμων σε μειονεκτική θέση, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Επιπλέον, οι ενέργειες αποκατάστασης και πρόληψης θα πρέπει να είναι πιο στενά συνδεδεμένες, όπου ενδείκνυται, με την επιδίωξη ίσων ευκαιριών.

2.3.6 Προτεραιότητα 6: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Η ελληνική κυβέρνηση αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην προώθηση της Κοινωνίας της Πληροφορίας (ΚτΠ) στην Ελλάδα. Θεωρεί ότι οι νέες Τεχνολογίες Πληροφοριών και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) αποτελούν ουσιαστικό εργαλείο για ανοιχτή και αποτελεσματική διακυβέρνηση καθώς και για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Δημιουργούν νέες μεθόδους εργασίας, νέες δεξιότητες και την ανάγκη για συνεχή μάθηση και προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος. Ταυτόχρονα, συμβάλλουν στη καλύτερη ποιότητα ζωής με την παροχή βελτιωμένων υπηρεσιών υγείας, μεταφορών και προστασίας του περιβάλλοντος. Συμβάλλουν, επίσης, στην προώθηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και της ελληνικής γλώσσας. Κύριο μέλημα της Κυβέρνησης είναι να εξασφαλίσει ότι η αναδυόμενη ΚτΠ θα είναι μία κοινωνία για όλους, χωρίς διακρίσεις μεταξύ εχόντων και μη εχόντων πρόσβαση στην πληροφορία, διασφαλίζοντας τα δικαιώματα των πολιτών και την ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης.

Με στόχο την προώθηση της ΚτΠ με τρόπο συνεκτικό και ολοκληρωμένο, προτείνεται ένα ξεχωριστό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για την ΚτΠ (ΕΠΚτΠ) στο πλαίσιο του παρόντος ΚΠΣ. Το εν λόγω ΕΠ έχει καινοτομικό και οριζόντιο χαρακτήρα, διαπερνώντας διαφορετικές κυβερνητικές υπηρεσίες. Στόχος του είναι να εφαρμοστούν τα σημαντικότερα σημεία της Λευκής Βίβλου της ελληνικής κυβέρνησης με τίτλο “Η Ελλάδα στην Κοινωνία της Πληροφορίας” του

Φεβρουαρίου του 1999. Κινείται επίσης στην κατεύθυνση της πρωτοβουλίας eEurope και των συμπερασμάτων της Συνόδου Κορυφής που πραγματοποιήθηκε στη Λισσαβόνα τον Μάρτιο του 2000.

Εντούτοις, η ανάπτυξη των εφαρμογών για την ΚτΠ δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Μπορεί να επιτύχει μόνο στο πλαίσιο μιας ευρύτερης προοπτικής για την επίτευξη αποτελεσματικότητας και εκσυγχρονισμού, μιας ανοιχτής κοινωνίας και ενός ποιοτικά καλύτερου επιπέδου διαβίωσης. Για το λόγο αυτό, είναι απαραίτητο οι δράσεις για την ΚτΠ να είναι πλήρως ενσωματωμένες στο σχεδιασμό και στην εφαρμογή όλων των πλευρών κάθε αναπτυξιακής δράσης και να μην περιορίζονται σε μία συγκεκριμένη χρηματοδοτική προτεραιότητα. Η Επιτροπή Παρακολούθησης του ΚΠΣ θα πρέπει να δώσει συγκεκριμένες σχετικές οδηγίες προς τις Επιτροπές Παρακολούθησης των Τομεακών και Περιφερειακών Προγραμμάτων, ιδιαίτερα όσον αφορά στον καθορισμό των κριτηρίων επιλογής έργων, στην παρακολούθηση και στην αποτίμηση των αναπτυξιακών επιπτώσεων.

Συνολικά, προτείνεται να αξιοποιηθούν στο πλαίσιο του ΕΠΚτΠ περίπου 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ δημόσιας χρηματοδότησης για την προσεχή επταετία. Το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει επίπεδα δαπάνης ανάλογα με εκείνα των πλέον φιλόδοξων περιοχών της Βορείου Ευρώπης κατά την παρελθούσα περίοδο. Μολονότι η απαστελεσματική αξιοποίηση ενός τόσο μεγάλου ποσού αποτελεί σημαντική πρόκληση, είναι βέβαιο ότι απαιτούνται αποφασιστικές ενέργειες προκειμένου να μειωθεί η απόσταση που χωρίζει την Ελλάδα από τα υπόλοιπα Κράτη-Μέλη της Ε.Ε. όσον αφορά τις εφαρμογές για την ΚτΠ.

Σήμερα, οι συνολικές δαπάνες για ΤΠΕ αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 4% του (ελληνικού) ΑΕΠ, ποσοστό μικρότερο από τον αντίστοιχο κοινοτικό μέσο όρο, αλλά αυξάνουν με ρυθμό μεγαλύτερο από 16% κάθε χρόνο. Τα ποσοστά διείσδυσης των προσωπικών ηλεκτρονικών υπολογιστών (PCs) και του Internet, 15% και 5% αντίστοιχα, παραμένουν χαμηλά αλλά αναμένεται να αυξηθούν σημαντικά. Θεμελιώδης προϋπόθεση επιτυχίας είναι η ταχεία ολοκλήρωση της απελευθέρωσης της αγοράς τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Το γεγονός αυτό θα οδηγήσει σε σημαντικές μειώσεις του μέσου κόστους των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που, ιδιαίτερα για τις επιχειρήσεις, παραμένει υψηλό, καθώς και σε περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας και του εύρους των προσφερομένων υπηρεσιών. Μεγάλες δυνατότητες για αύξηση της χρήσης των ΤΠΕ εμφανίζονται, επίσης, στη δημόσια διοίκηση, στα σχολεία και στους χώρους εργασίας, δυνατότητες που προς το παρόν δεν έχουν πλήρως ενεργοποιηθεί.

Το παρόν ΕΠ θα περιλαμβάνει τους παρακάτω άξονες δράσης:

2.3.6.1. Παιδεία και Πολιτισμός

Αξιοποιώντας δράσεις που χρηματοδοτήθηκαν από το 2^ο ΚΠΣ, στόχος είναι να προσαρμοστεί το εκπαιδευτικό σύστημα στις απαιτήσεις της ψηφιακής εποχής και να χαρακτηρίζεται από αυξημένη χρήση των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση, τη δικτύωση σχολείων, πανεπιστημίων και ακαδημαϊκής κοινότητας (συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών υπηρεσιών), από καλά καταρτισμένους εκπαιδευτικούς και μαθητές, καθώς και από την ανάπτυξη

ψηφιακού εκπαιδευτικού περιεχομένου. Επίσης, οι ΤΠΕ πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την προώθηση του ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού, μέσω της τεκμηρίωσης της πολιτιστικής κληρονομιάς και της προστασίας της ελληνικής γλώσσας.

Σύμφωνα και με τις συστάσεις του κειμένου eEurope, όλα τα σχολεία της Ελλάδας πρέπει να διαθέτουν πρόσβαση στο Internet και εργαλεία πολυμέσων, καθώς και ικανοποιητικές υπηρεσίες υποστήριξης μέσω Web, έως το τέλος του 2001. Ιδιαίτερη προσπάθεια θα πρέπει να καταβληθεί προς όφελος των νέων που κατοικούν στις λιγότερο ευνοημένες περιοχές, εξασφαλίζοντάς τους πρόσβαση μέσω δημοσίων σημείων σύνδεσης. Έως το τέλος του 2002, όλοι οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να έχουν καταρτιστεί, ατομικά όπου απαιτείται, στη χρήση του Internet και των εργαλείων πολυμέσων. Στόχος, έως το τέλος του 2003, αποτελεί να είναι ψηφιακά “εγγράμματοι” όλοι οι απόφοιτοι της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Η επίτευξη όλων των παραπάνω στόχων εξαρτάται από την ενεργοποίηση νέων μεθόδων εφαρμογής που θα επιτρέψουν την επιτάχυνση της διαδικασίας υλοποίησης. Το ποσοστό διείσδυσης των PCs στην εκπαιδευτική και μαθητική κοινότητα μπορεί επίσης να βελτιωθεί με την ενθάρρυνση της προμήθειας εξοπλισμού σε χαμηλό κόστος.

Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να εκπαιδεύονται και να ενημερώνονται συνεχώς για τις νέες τεχνολογίες. Πρέπει να αναπτυχθούν κατάλληλες εφαρμογές εκπαιδευτικών πολυμέσων και λογισμικού για την κατάρτιση. Η διασφάλιση υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης με εφαρμογές πολυμέσων εξαρτάται κυρίως από την ύπαρξη κατάλληλου παιδαγωγικού και εκπαιδευτικού υλικού. Θα είναι, συνεπώς, σημαντικό να αναπτυχθεί και να διαχυθεί εκπαιδευτικό υλικό πολυμέσων, να προωθηθεί η πιστοποίηση εφαρμογών εκπαιδευτικού λογισμικού, να δημιουργηθούν ψηφιακές βιβλιοθήκες συνδεδεμένες στα κατάλληλα δίκτυα, καθώς και να συσταθούν κέντρα τηλε-εκπαίδευσης για εκπαιδευτικούς και μαθητές. Οι κοινωνικά μειονεκτούσες ομάδες δεν πρέπει να αποκλειστούν από την ΚτΠ και οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως εργαλείο για την ειδική εκπαίδευση αυτών των ατόμων.

Μία άλλη προτεραιότητα είναι να εξασφαλιστεί, έως το τέλος του 2001, γρήγορο Internet για ερευνητές και σπουδαστές, με τη συνέχιση της αναβάθμισης του ελληνικού ακαδημαϊκού δικτύου.

Προτεραιότητα αποτελεί επίσης η αξιοποίηση εφαρμογών ΤΠΕ στον τομέα του πολιτισμού. Μέσω επιταχυνόμενων διαδικασιών και θεσμικής προσαρμογής όπου απαιτείται, θα δοθεί έμφαση στη χρήση πληροφορικής και δικτύων για την επιστημονική και διοικητική τεκμηρίωση και διαχείριση της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς (συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων), την προώθηση της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς (αρχαίας και σύγχρονης) και πολιτισμού με τη χρήση σύγχρονων δικτύων επικοινωνίας, καθώς και την υποστήριξη νέων μορφών πολιτιστικής έκφρασης με χρήση εργαλείων ΤΠΕ.

2.3.6.2 Δημόσια Διοίκηση και Ποιότητα Ζωής

Ο δεύτερος άξονας προτεραιότητας έχει στόχο τη δημιουργία ανοικτής και αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης, με καλύτερες υπηρεσίες σε πολίτες και

επιχειρήσεις, σε ένα περιβάλλον διαφάνειας και αυξημένης προσπέλασης στη δημόσια πληροφορία. Αποσκοπεί, επίσης, στην αξιοποίηση των ΤΠΕ σε τομείς όπως η υγεία και η πρόνοια, η προστασία του περιβάλλοντος και οι μεταφορές, προκειμένου να βελτιωθεί το επίπεδο της ποιότητας ζωής των πολιτών.

Πρώτη προτεραιότητα είναι να αξιοποιηθούν οι ΤΠΕ για να βελτιωθεί η ποιότητα των παρεχομένων σε πολίτες και επιχειρήσεις υπηρεσιών από την δημόσια διοίκηση σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Οι απαιτούμενες, για την υποστήριξη αυτού του σκοπού, εφαρμογές πληροφορικής γραφείου θα χρηματοδοτηθούν ως τμήματα έργων που οδηγούν σε βελτίωση των παρεχομένων προς τους πολίτες υπηρεσιών με καθορισμένο και επαληθεύσιμο τρόπο. Στο πλαίσιο αυτό, περιλαμβάνεται η ανάπτυξη on-line εφαρμογών (συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών δημοσίων προκηρύξεων και προμηθειών), καθώς και η χρήση ΤΠΕ για απλοποίηση και επανακαθορισμό διαδικασιών και επικοινωνίας εντός και μεταξύ δημοσίων υπηρεσιών, σε όλη τη δημόσια διοίκηση και ιδιαίτερα στον δημοσιονομικό και χρηματοοικονομικό τομέα, στην κοινωνική ασφάλιση, στον τομέα της δικαιοσύνης, στην περιφερειακή ανάπτυξη και διοίκηση, καθώς και στον τομέα των υπηρεσιών άμεσης βοήθειας και αντιμετώπισης έκτακτων περιστατικών. Περιλαμβάνεται επίσης η συνέχιση και ολοκλήρωση συναφών δράσεων του Β' ΚΠΣ. Στόχος είναι έως το 2003 να παρέχεται on-line μία σειρά βασικών υπηρεσιών.

Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη έμφαση αποδίδεται στην αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της αγοράς εργασίας, σύμφωνα με το σχέδιο δράσης που αναφέρεται στο κείμενο της προτεραιότητας 'Ανθρώπινοι Πόροι', σε συνεργασία και συντονισμό με την Διαχειριστική Αρχή του ΕΠΚτΠ.

Δεύτερη προτεραιότητα είναι η υποστήριξη της διαχείρισης των πόρων των Διαρθρωτικών Ταμείων και της μετάβασης στο ευρώ σε κάθε επίπεδο της δημόσιας διοίκησης.

Τρίτη προτεραιότητα είναι η χρησιμοποίηση ΤΠΕ για την υποστήριξη μιας ευρύτερης στρατηγικής παροχής βελτιωμένων υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας σε όλους τους πολίτες, καθώς και για την αναδιοργάνωση της διοίκησης και του προϋπολογισμού στον τομέα της υγείας. Σκοπός είναι να δημιουργηθεί ένα πλήρως αναθεωρημένο σύστημα υγείας και πρόνοιας που να υποστηρίζεται από εφαρμογές της ΚτΠ. Αυτό συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, τη σύνδεση του επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού του τομέα με υποδομές ιατρικής τηλεματικής για πρόληψη, διάγνωση και θεραπεία, τη διασύνδεση περιφερειακών και τοπικών κέντρων υγείας (συμπεριλαμβανομένων κέντρων σε απομακρυσμένες, νησιωτικές και ορεινές περιοχές) με ιατρικές υπηρεσίες που παρέχονται από κεντρικά σημεία, την ανάπτυξη εφαρμογών τηλεϊατρικής, ηλεκτρονικών συστημάτων για ηλικιωμένους και ανάπηρους, καθώς και συστημάτων για ασφαλή και εμπιστευτική πρόσβαση σε δίκτυα πληροφοριών για τους ασθενείς.

Τέταρτη προτεραιότητα πρέπει να είναι η καθιέρωση ενός συστήματος επιχορήγησης για τη χρηματοδότηση καινοτομικών πιλοτικών ενεργειών στις οποίες εμπλέκονται δημόσιες υπηρεσίες σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο,

στη βάση αξιολογικής και ανταγωνιστικής διαδικασίας. Τα διδάγματα από τις εν λόγω πιλοτικές ενέργειες θα πρέπει να διαχέονται ενεργά από τον μηχανισμό διαχείρισης του συστήματος.

Πέμπτη προτεραιότητα είναι η καθιέρωση και υποστήριξη γεωγραφικών και περιβαλλοντικών χαρτογραφικών και διαχειριστικών πληροφοριακών συστημάτων, που θα διασυνδέουν την κεντρική με την περιφερειακή και τοπική διοίκηση.

Τέλος, η έκτη προτεραιότητα αφορά στις “έξυπνες μεταφορές” μέσω της εισαγωγής εφαρμογών τηλεματικής, σε συνεργασία και συντονισμό με τη διαχειριστική αρχή του ΕΠ ‘Μεταφορές’ προκειμένου να διασφαλιστεί η συμπληρωματικότητα των σχετικών δράσεων. Στο πλαίσιο αυτό συμπεριλαμβάνονται η αποτελεσματική χρήση υπηρεσιών διαχείρισης της κυκλοφορίας και πληροφόρησης στον τομέα των οδικών μεταφορών, η υποστήριξη της ανάπτυξης συστημάτων ελέγχου της κυκλοφορίας και ηλεκτρονικών συστημάτων κρατήσεων στον τομέα των εναέριων μεταφορών, καθώς και συστήματα διαχείρισης εκτάκτων γεγονότων (“αναζήτησης και διάσωσης”) στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών.

Οι προαναφερόμενες προτεραιότητες θα υλοποιηθούν μέσω ολοκληρωμένων προγραμμάτων που θα περιλαμβάνουν εκπαίδευση και επανειδίκευση, προμήθεια υλικού και λογισμικού, καθώς και την αξιοποίηση εξωτερικών ειδικών συμβούλων. Στην κατεύθυνση αυτή, το ΕΠ θα υποστηρίξει τη δημιουργία και λειτουργία ενός Παρατηρητηρίου για την ΚτΠ, κύριο έργο του οποίου θα είναι να υποστηρίζει τη διαμόρφωση της πολιτικής για την ΚτΠ (μέσω συγκριτικών ερευνών κ.λ.π.) και να μεριμνά για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σε θέματα σχετικά με την ΚτΠ.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στη σύσταση και συγκρότηση των ομάδων που θα είναι υπεύθυνες για την προετοιμασία και εφαρμογή των σχεδίων δράσης, καθώς και στην απαιτούμενη δέσμευση της διοίκησης, προκειμένου να εφαρμοστούν με επιτυχία οι διοικητικές και διαχειριστικές αλλαγές που πρέπει να συνοδεύουν την εισαγωγή σύγχρονων συστημάτων αυτοματισμού γραφείων και τηλεπικοινωνιών.

2.3.6.3 Απασχόληση και Κοινωνική Ένταξη

Ο τρίτος άξονας προτεραιότητας έχει στόχο τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος με αυξημένες ευκαιρίες απασχόλησης για όλους στην ΚτΠ, υποστηρίζοντας την επιχειρηματικότητα και τη δημιουργία θέσεων εργασίας που σχετίζονται με την εφαρμογή των τεχνολογιών της ΚτΠ σε καθιερωμένους και αναδυόμενους τομείς της οικονομίας, την αναβάθμιση των δεξιοτήτων στις ΤΠΕ και της απασχολησιμότητας του εργατικού δυναμικού, καθώς και την ενθάρρυνση της ανάπτυξης νέων μορφών εργασίας όπως η τηλε-εργασία.

Όσον αφορά στην κατάρτιση, το ΕΠΚτΠ θα εστιαστεί αφενός στην ανάπτυξη βασικών δεξιοτήτων στην πληροφορική για ευρύτερες ομάδες του πληθυσμού και θα συμβάλλει αφετέρου στη γεφύρωση του υπάρχοντος χάσματος μεταξύ επαγγελματικών προσόντων και αναγκών στα επαγγέλματα των ΤΠΕ. Στο πλαίσιο αυτό, θα αναπτυχθούν ειδικά εκπαιδευτικά προγράμματα και υλικό

πολυμέσων στην ελληνική γλώσσα. Με την ευκαιρία αυτή θα πρέπει να υιοθετηθούν πιο ευέλικτες διαδικασίες και να αξιοποιηθούν όσο το δυνατό καλύτερα βιβλιοθήκες, δημοτικά κέντρα και άλλες ανάλογες εγκαταστάσεις. Σε κατάλληλες περιπτώσεις, η δράση αυτή θα μπορούσε να συνδεθεί με την επανένταξη στην αγορά εργασίας. Θα πρέπει, επίσης, να αναληφθεί ειδική δράση για την προώθηση της κατανόησης και χρήσης των εφαρμογών της ΚτΠ και του Internet μεταξύ των γυναικών, των ηλικιωμένων και κοινωνικά μειονεκτουςών ομάδων του πληθυσμού.

Η ενεργητική υποστήριξη δράσεων για την αγορά εργασίας στις ΤΠΕ θα εξειδικευτεί μέσω της προώθησης της απασχολησιμότητας με συνδυασμένες ενέργειες κατάρτισης και προώθησης της απασχόλησης, μέσω ενεργειών για την απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας σε επιχειρήσεις του συγκεκριμένου κλάδου (εκπαιδευόμενοι), μέσω της προώθησης της απασχόλησης νέων αποφοίτων σε εξειδικευμένους τομείς των ΤΠΕ ή της προσαρμογής στις ανάγκες συγκεκριμένων μειονεκτουςών ομάδων του πληθυσμού και των γυναικών, καθώς και μέσω της ενθάρρυνσης πιλοτικών εφαρμογών τηλε-εργασίας και τηλε-κατάρτισης, ιδιαίτερα σε γεωγραφικά απομονωμένες και νησιωτικές περιοχές.

Στο πλαίσιο του παρόντος άξονα προτεραιότητας θα προβλέπεται, επίσης, η χρηματοδότηση έργων 'αιχμής', που θα επιλέγονται με ανοικτή και ανταγωνιστική διαδικασία, μέσω των οποίων θα προωθούνται νέες μέθοδοι και βοηθήματα κατάρτισης, καθώς και νέες μορφές συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων και δομών εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης. Συγκεκριμένοι ποσοτικοί στόχοι για τις δράσεις κατάρτισης θα προσδιοριστούν στο ΕΠΚτΠ.

2.3.6.4. Η Ψηφιακή Οικονομία

Ο τέταρτος άξονας προτεραιότητας έχει στόχο να συμβάλει στην ανάπτυξη της "νέας οικονομίας" στην Ελλάδα, με την ενθάρρυνση της δημιουργίας νέων επιχειρήσεων, της ανάδειξης νέων τομέων επιχειρηματικής δραστηριότητας και της αύξησης της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας σε ολόκληρη την ελληνική οικονομία. Στο πλαίσιο αυτό, το ΕΠΚτΠ θα προωθήσει και θα ενισχύσει:

- ♦ Τη χρήση εφαρμογών ΤΠΕ από Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (ΜΜΕ) και των τριών τομέων της οικονομίας (πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή), προκειμένου να αυξηθεί η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητά τους.
- ♦ Τη χρήση εφαρμογών ηλεκτρονικού εμπορίου, προκειμένου οι ελληνικές εταιρίες να υιοθετήσουν ηλεκτρονικές μορφές επιχειρηματικής δράσης, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.
- ♦ Τη δημιουργία κανονιστικού πλαισίου που θα διευκολύνει την ηλεκτρονική πραγματοποίηση συναλλαγών σε ένα περιβάλλον που θα διασφαλίζει την προστασία της ιδιωτικής ζωής και την εμπιστοσύνη των καταναλωτών.

- ◆ Την ενδυνάμωση της υποδομής που είναι απαραίτητη για τη λειτουργία των ηλεκτρονικών επιχειρήσεων (εξασφαλίζοντας, για παράδειγμα, υπηρεσίες πιστοποίησης, προτυποποίησης, πληροφόρησης και δικτύωσης).
- ◆ Την εισαγωγή ηλεκτρονικών διαδικασιών πρόσκλησης και υποβολής προσφορών, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων προμηθειών μέχρι το 2003.
- ◆ Την ανάπτυξη της βιομηχανίας ψηφιακού περιεχομένου, με την παραγωγή και διανομή προϊόντων πολυμέσων (που θα αφορούν, για παράδειγμα, τον αρχαίο και τον σύγχρονο ελληνικό πολιτισμό, τον τουρισμό, κ.λπ.).
- ◆ Την ίδρυση ΜΜΕ υψηλής τεχνολογίας στον τομέα των εφαρμογών και των υπηρεσιών ΤΠΕ, μέσω της ανάπτυξης μηχανισμών όπως τα κεφάλαια υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου (venture capital), οι 'θερμοκοιτίδες', κ.ά.
- ◆ Τη χρήση εφαρμογών ΤΠΕ από επιχειρήσεις για ενεργειακούς και περιβαλλοντικούς σκοπούς.
- ◆ Συστήματα τηλε-εργασίας.
- ◆ Εφαρμογές για επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε απομακρυσμένες και νησιωτικές περιοχές.

Μεσοπρόθεσμα, η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα στην 'ψηφιακή οικονομία' εξαρτάται από τη συνέργια μεταξύ των συστημάτων επιστήμης, τεχνολογίας και παραγωγής και την ικανότητά τους να προσαρμόζονται και να ανανεώνονται συνεχώς. Ενισχύοντας αυτή τη διαδικασία, το ΕΠΚΤΠ θα ενθαρρύνει και θα προωθήσει:

- ◆ Συνεργασίες μεταξύ επιχειρήσεων και μεταξύ επιχειρήσεων και ακαδημαϊκών και ερευνητικών ιδρυμάτων, για την ανάπτυξη ή την παραγωγική χρήση εφαρμογών που σχετίζονται με τις τεχνολογίες της ΚτΠ όπως, για παράδειγμα, η ατομική ηλεκτρονική πλοήγηση, ηλεκτρονικά περιβάλλοντα μάθησης, εναλλακτικά οργανωτικά περιβάλλοντα για εργασία εντάσεως γνώσης, η δικτύωση επιχειρήσεων και οι 'έξυπνες' κάρτες.
- ◆ Την αναβάθμιση του υψηλής ταχύτητας εθνικού ερευνητικού δικτύου, των τηλεματικών υπηρεσιών αιχμής και της υποδομής ΤΠΕ στα ερευνητικά ιδρύματα.
- ◆ Την ανάπτυξη και διάχυση περιεχομένου και πληροφορίας σε ψηφιακή μορφή (βάσεις δεδομένων, βιβλιοθήκες, κ.λπ.) για τις ανάγκες της ερευνητικής κοινότητας, καθώς και εκπαίδευση και εξειδίκευση νέων ερευνητών στον τομέα των ΤΠΕ.

2.3.6.5. Επικοινωνίες

Η εθνική υποδομή επικοινωνιών αποτελεί τη σπονδυλική στήλη της ΚτΠ. Η ανάπτυξή της θα διασφαλίσει την ταχύτητα, τη φιλικότητα και την οικονομικότητα της αποθήκευσης, διακίνησης και επεξεργασίας της ψηφιακής πληροφορίας, διευκολύνοντας επομένως την ανάπτυξη της ποικιλίας προϊόντων και υπηρεσιών που συνολικά χαρακτηρίζουν την ΚτΠ. Σκοπός είναι να δημιουργηθεί ένα περιβάλλον εκτεταμένης προσφοράς εξελιγμένων τηλεπικοινωνιακών και οπτικοακουστικών υπηρεσιών με χαμηλό κόστος.

Η εξασφάλιση της απαραίτητης υποδομής σε απομακρυσμένες και δυσπρόσιτες περιοχές θα πρέπει να διασφαλιστεί όχι μόνον μέσω των κατάλληλων κανονιστικών ρυθμίσεων που θα συνοδεύουν τον ανταγωνισμό σε μία απελευθερωμένη αγορά, αλλά και προωθώντας τη ζήτηση για τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες στις περιοχές αυτές μέσω της πρόσβασης ιδιωτών και επιχειρήσεων σε υποδομή που διατίθεται για χρήση στις δημόσιες υπηρεσίες.

Γενικότερα, οι δράσεις αυτού του άξονα προτεραιότητας θα πρέπει να εφαρμοστούν σε ένα περιβάλλον πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς των τηλεπικοινωνιών, ενθάρρυνσης του ανταγωνισμού και τήρησης ανοικτών διαγωνιστικών διαδικασιών. Ιδιαίτερη έμφαση αποδίδεται στην παροχή βελτιωμένων υπηρεσιών, χαμηλότερων τιμών και περισσότερου εύρους ζώνης μέσω της εισαγωγής μεγαλύτερου ανταγωνισμού στα τοπικά δίκτυα πρόσβασης. Σκοπός είναι να διατίθενται οι τηλεπικοινωνιακές υποδομές κατ' αναλογία των οδικών. Στο πλαίσιο αυτό, καθώς και με βάση την πρωτοβουλία eEurope, ζητείται από τα Κράτη-Μέλη να δεσμευτούν ότι θα αναλάβουν τα κατάλληλα μέτρα που θα εξασφαλίσουν τα ακόλουθα αποτελέσματα έως τις αρχές του 2001:

- ◆ Διάθεση αποδεσμευμένων τοπικών βρόγχων (έως τα μέσα του 2001).
- ◆ Σημαντική μείωση των τιμολογίων για τις μισθωμένες γραμμές.
- ◆ Ελάφρυνση των απαιτήσεων για τη χορήγηση αδειών.

Παράλληλα, για να ενισχυθεί η πρόοδος προς την προαναφερθείσα κατεύθυνση, θα χρηματοδοτηθούν μέτρα που υποστηρίζουν την διαδικασία απελευθέρωσης στην τηλεπικοινωνιακή αγορά, όπως είναι τα πάρκα κεραιών και ο εξοπλισμός για τον έλεγχο των εκπομπών και τη διαχείριση του φάσματος συχνοτήτων. Ο εξοπλισμός και τα συστήματα αυτά θα συμβάλλουν στην καλύτερη δυνατή εφαρμογή των κανονισμών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και στην αποτελεσματικότερη παρακολούθηση της αγοράς, ώστε να αναβαθμιστεί και να υποστηριχθεί η λειτουργία των αρμόδιων κανονιστικών αρχών στην αναδυόμενη απελευθερωμένη αγορά και να προστατευθεί το περιβάλλον και τα πνευματικά δικαιώματα.

Το 3^ο ΚΠΣ θα χρηματοδοτήσει υποδομές τοπικών δικτύων πρόσβασης. Οι σχετικοί όροι θα πρέπει να περιγράφουν τις τοπικές ανάγκες και τις απαιτούμενες υπηρεσίες, χωρίς τεχνολογική προτίμηση. Οι παρέχοντες τις υπηρεσίες, οι οποίοι προσφέρουν εναλλακτικές δυνατότητες σε μικρές πόλεις και απομακρυσμένες περιοχές θα πρέπει να αναλάβουν τις εν λόγω τοπικές τηλεπικοινωνιακές υποδομές.

Επιπλέον των ενεργειών για την ανάπτυξη των τοπικών δικτυακών υποδομών πρόσβασης, είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθούν ευρυζωνικές υπηρεσίες για το δημόσιο τομέα, ειδικές δράσεις για ηλικιωμένους και άτομα με ειδικές ανάγκες, καθώς και έργα επίδειξης συγκεκριμένων νέων τεχνολογιών.

Προτεραιότητα θα πρέπει να δοθεί, τέλος, στην εξασφάλιση πρόσβασης στις εφαρμογές της ΚτΠ στους κατοίκους των λιγότερων ανεπτυγμένων περιοχών, χρησιμοποιώντας ως αντίστοιχα σημεία προσπέλασης τα υπάρχοντα ταχυδρομικά γραφεία στις εν λόγω περιοχές. Η συνέχιση της χρηματοδότησης της αναδιοργάνωσης και του εκσυγχρονισμού των ελληνικών ταχυδρομείων θα βασιστεί σε ένα εγκεκριμένο σχέδιο δράσης, που θα προετοιμάζει την απελευθέρωση της αγοράς.

Εφαρμογή του ΕΠΚτΠ

Το παρόν ΕΠ έχει την ιδιαιτερότητα να εφαρμόζεται από πολλούς Φορείς Υλοποίησης (ΦΥ), σε αντίθεση με ένα συνηθισμένο τομεακό ΕΠ. Οι βασικοί παράγοντες που εμπλέκονται στην εφαρμογή του ΕΠΚτΠ είναι οι εξής:

Η **Επιτροπή Παρακολούθησης του ΕΠ (ΕπΠα)**, οι αρμοδιότητες της οποίας περιγράφονται στον κανονισμό και τις διατάξεις εφαρμογής του ΚΠΣ, αποτελείται από εκπροσώπους των εμπλεκόμενων υπουργείων και οργανισμών καθώς και διαφόρων κοινωνικών εταίρων, οι οποίοι ορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση.

Η **Διαχειριστική Αρχή ΕΠ (ΔΑ)**, οι αρμοδιότητες της οποίας περιγράφονται στον κανονισμό και τις διατάξεις εφαρμογής του ΚΠΣ, η οποία θα λειτουργεί υπό την εποπτεία Ειδικού ή Γενικού Γραμματέα και θα διευθύνεται από “συντονιστή”.

Το **Παρατηρητήριο της ΚτΠ**, στο οποίο θα μετέχουν προσωπικότητες και υψηλού επιπέδου εμπειρογνώμονες, θα είναι υπεύθυνο μεταξύ άλλων για την εισαγωγή διεθνούς τεχνογνωσίας αιχμής, τη διάδοση βέλτιστων μεθόδων και πρακτικών, την υποβοήθηση ανταλλαγής εμπειριών, τεχνογνωσίας και πληροφόρησης, τη διάθεση εκπαιδευτικών εργαλείων, τη διενέργεια και την εποπτεία διεξαγωγής συγκριτικών μελετών, την πρόβλεψη των απαραίτητων δεξιοτήτων και των αντίστοιχων ελλείψεων στους τομείς των εφαρμογών για την ΚτΠ. Το Παρατηρητήριο θα συνεργάζεται στενά με διευρωπαϊκούς και περιφερειακούς μηχανισμούς, όπως οι LOCREGIS και IRISI.

Ένας **Οργανισμός Υλοποίησης**, που θα πρέπει να δημιουργηθεί για να βοηθήσει δημόσιες υπηρεσίες και άλλους φορείς στην εφαρμογή των δράσεων του ΕΠ. Η δομή και η λειτουργία αυτού του οργανισμού (ή οργανισμών) θα περιγραφούν αναλυτικά στο ΕΠ.

Η ακριβής διαδικασία διαχείρισης και χρηματοδότησης των διαφόρων υπηρεσιών μέσω του ΕΠΚτΠ θα περιγραφεί λεπτομερώς στο ΕΠ. Η ΔΑ θα λειτουργεί ως “ομπρέλα” για τη διαχείριση όλων των δράσεων που θα χρηματοδοτηθούν από το παρόν ΕΠ. Η διοίκηση κάθε επιμέρους έργου είτε θα ασκείται απευθείας από τον αντίστοιχο ΦΥ είτε θα μεταβιβάζεται στον(στους) Οργανισμό(ούς) Υλοποίησης διασφαλίζοντας τον ποιοτικό έλεγχο. Τα σχέδια δράσης των διαφόρων υπηρεσιών θα χρηματοδοτούνται στη βάση ενός “επιχειρηματικού σχεδίου” που θα εγκρίνεται εκ των προτέρων. Θα χρησιμοποιούνται ευρέως υπηρεσίες εξωτερικών συμβούλων. Όσον αφορά στις αναθέσεις των έργων θα εφαρμόζονται ανταγωνιστικές διαδικασίες διαγωνισμών όπου είναι απαραίτητο και σύμφωνα με την Κοινοτική και Εθνική Νομοθεσία. Σε κάθε σχέδιο δράσης θα πρέπει να ορίζονται με σαφήνεια συγκεκριμένα ορόσημα ώστε να παρακολουθείται η εξέλιξη του έργου και να αποφεύγονται αποκλίσεις στον προϋπολογισμό ή/και στο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.

Ιδιαίτερη έμφαση αποδίδεται στη διαμόρφωση και εφαρμογή ενός εκτεταμένου προγράμματος ευαισθητοποίησης και πληροφόρησης, προκειμένου να ενημερωθεί το ευρύ κοινό για τις δυνατότητες και τη δυναμική των εφαρμογών και των υπηρεσιών της ΚτΠ.

Η εφαρμογή των προαναφερθέντων στόχων θα μπορούσε ν’ αποτιμηθεί με τη χρήση διαφόρων δεικτών, οι σημαντικότεροι από τους οποίους βρίσκονται σε παράρτημα.

2.3.7. Προτεραιότητα 7 : Περιφερειακή ανάπτυξη

Προβλέπονται δεκατρία περιφερειακά προγράμματα, ένα για κάθε περιφέρεια της Ελλάδας και στα οποία έχει κατανεμηθεί το 1/3 περίπου των διαθέσιμων πιστώσεων των Διαρθρωτικών Ταμείων για την περίοδο 2000-2006.

Τα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης καθορίζονται και υλοποιούνται μέσω τοπικών και περιφερειακών εταιρικών σχέσεων.

Τα κοινά σημεία όσον αφορά τον περιφερειακό σχεδιασμό είναι τα ακόλουθα:

- Παρεμβάσεις οι οποίες ενδυναμώνουν τη διεθνή ανταγωνιστικότητα των περιφερειακών οικονομιών, εντοπίζουν τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα των περιοχών και προάγουν την εξωστρέφεια του παραγωγικού δυναμικού τους, ενδυναμώνουν και εξειδικεύουν τον αναπτυξιακό ρόλο των αστικών κέντρων και αναπτύσσουν την υπαίθρο.
- Υλοποίηση στρατηγικής για τη διάδοση καινοτομιών, ίσων ευκαιριών για πρόσβαση στην έρευνα και την τεχνολογία καθώς και για την αναβάθμιση των δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού.
- Παρεμβάσεις για τη μείωση της απομόνωσης, τη διατήρηση του πληθυσμού και τον παραγωγικό εμπλουτισμό των ορεινών, νησιωτικών και παραμεθόριων περιοχών.
- Παρεμβάσεις για την προστασία και προώθηση των πολιτισμικών και περιβαλλοντικών πόρων κάθε Περιφέρειας.

Στα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης παρουσιάζονται ολοκληρωμένες προτεραιότητες για την περιφερειακή ανάπτυξη, οι οποίες είναι εξειδικευμένες για κάθε περιφέρεια. Μέσα στις προτεραιότητες κάθε προγράμματος θα περιληφθούν επίσης οι ακόλουθοι τρεις τύποι δράσεων :

1. Ανάπτυξη ενός πνεύματος καινοτομίας στις περιφέρειες. Στην πρόκληση αυτή θα πρέπει να απαντήσουν όλες οι περιφέρειες της Ελλάδας συμπεριλαμβανομένων των λιγότερο προνομιούχων περιοχών. Η συγκεκριμένη δράση θα περιληφθεί στο πλαίσιο των προτεραιοτήτων των ΠΕΠ που αφορούν την ανάπτυξη του παραγωγικού περιβάλλοντος.
2. Η εξέλιξη των αστικών προγραμμάτων τα οποία στο παρελθόν αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο των Κοινοτικών Πρωτοβουλιών. Προτεραιότητα δίδεται σε υποβαθμισμένες αστικές περιοχές των μεγάλων αστικών κέντρων στο πλαίσιο των μέτρων/ προτεραιοτήτων που αφορούν την αστική ανάπτυξη.
3. Τοπική ανάπτυξη και ανάπτυξη της υπαίθρου. Μέσα στο πλαίσιο των προτεραιοτήτων που αφορούν την αγροτική ανάπτυξη και ιδιαίτερα την ανάπτυξη ορεινών ή άλλων μειονεκτουσών περιοχών, εκτός από τις κλασσικές παρεμβάσεις για την ανάπτυξη της υπαίθρου, ένα νέο είδος δράσεων με την μορφή ολοκληρωμένων σχεδίων θα εστιάσουν την προσοχή τους κυρίως σε τοπικές πρωτοβουλίες, κάνοντας χρήση

στοιχείων από την εμπειρία του “Leader” σύμφωνα με μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την επίλυση των προβλημάτων.

Από τη συνολική χρηματοδότηση που διατίθεται για την ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων σε κάθε πρόγραμμα, ένα μέρος της χρηματοδότησης μπορεί να διατεθεί στους τρεις προαναφερθέντες τύπους δράσεων, με παρεμβάσεις που στοχεύουν στην πρόληψη και καταπολέμηση της ανεργίας και στην προώθηση ίσων ευκαιριών για όλους όσον αφορά την πρόσβαση στην περιφερειακή και τοπική αγορά εργασίας.

Δράσεις που αφορούν τους ανθρώπινους πόρους θα συμπεριλαμβάνουν μεταξύ άλλων :

- Τα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης και άλλες πρωτοβουλίες που απορρέουν από την περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη, τις οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες των περιφερειών και τις τοπικές ή περιφερειακές πολιτισμικές και περιβαλλοντικές πρωτοβουλίες που προωθούν την απασχόληση.
- Τις υπηρεσίες φροντίδας παιδιών και ηλικιωμένων με σκοπό την προώθηση της ισότητας των φύλων.

Η διαχείριση των Τοπικών Συμφώνων για την Απασχόληση πρέπει να απλοποιηθεί, όσο το δυνατόν περισσότερο, λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία του 2^{ου} ΚΠΣ.

Η κατανομή πόρων μπορεί να διαφέρει από περιφέρεια σε περιφέρεια αντανακλώνοντας τις τοπικές προτεραιότητες και την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα. Το ποσοστό που θα διατεθεί από τα Διαρθρωτικά Ταμεία στην αγροτική ανάπτυξη δεν μπορεί να είναι λιγότερο του 30% (εκτός από τις περιφέρειες Αττικής, Κεντρικής Μακεδονίας και των νησιωτικών περιοχών).

Οι περιφερειακές αρχές, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές, είναι υπεύθυνες για τη προώθηση ενός πνεύματος καινοτομίας. Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει, εάν δεν αποτελεί ήδη, προτεραιότητα της κάθε περιφέρειας. Στόχος είναι να δημιουργηθούν μορφές συνεργασίας και σύσταση δικτύων μεταξύ των πιο δυναμικών στοιχείων του επιχειρηματικού κόσμου, της εκπαίδευσης και του δημοσίου τομέα. Η συνεργασία και η σύσταση δικτύων πρέπει να επεκταθούν επίσης και σε εταίρους στην υπόλοιπη Ελλάδα αλλά και σε άλλες χώρες, σύμφωνα με στρατηγική που θα καθορισθεί. Πρόκειται για συνεργασία με επίκεντρο την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας με σημαντική συμμετοχή των ΜΜΕ. Όταν είναι δυνατόν, θα αναδεικνύονται τομείς ειδίκευσης και αριστείας, οι οποίοι μπορούν να προβάλλονται ως μέρος της "εικόνας" της περιφέρειας στον υπόλοιπο κόσμο. Ο τομέας παροχής υπηρεσιών συμπεριλαμβανομένου του τουρισμού περιλαμβάνεται στο πεδίο αυτής της δράσης.

Οι **τοπικές αρχές** είναι υπεύθυνες για την προετοιμασία των προαναφερθέντων ολοκληρωμένων αστικών προγραμμάτων σε τοπικές ζώνες μικρής κλίμακας. Ενεργούν, βάσει των αρμοδιοτήτων τους, σε

συνεργασία με τις εθνικές και περιφερειακές αρχές και τους κοινωνικούς εταίρους. Αυτό γίνεται σε συμφωνία με την περιφερειακή αρχή και στο πλαίσιο της Επιτροπής Παρακολούθησης για κάθε περιφερειακό πρόγραμμα. Οι περιοχές προτεραιότητας για δράση θα πρέπει να καθοριστούν στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2001 βάσει στατιστικών παραμέτρων όσο αυτό είναι δυνατόν και βάσει οδηγιών που θα έχουν προσδιορισθεί για τη σχετική υποβολή προτάσεων. Η τοπική διοίκηση θα πρέπει να κληθεί να υποβάλει προτάσεις για μία συνολική χρηματοδότηση ομάδας έργων σύμφωνα με διαδικασίες που θα οριστούν έως το τέλος του 2001, ενώ μία πρώτη χρηματοδότηση πρέπει να εγκριθεί περί τα μέσα του 2002. Ως περιοχές προτεραιότητας θα οριστούν εκείνες όπου το αστικό περιβάλλον είναι σημαντικά υποβαθμισμένο και στις οποίες υπάρχει συγκέντρωση μειονεκτούντων ομάδων πληθυσμού.

Οι δράσεις για την ανάπτυξη της υπαίθρου θα επικεντρωθούν σε δύο βασικούς τύπους αγροτικών περιοχών :

- Σε περιοχές όπου έχουν περισσότερο επηρεαστεί ή αναμένεται να επηρεαστούν από τις πιθανές μελλοντικές αλλαγές στην Κοινή Αγροτική Πολιτική και για τις οποίες θα υλοποιηθούν ειδικά μέτρα μέσα από συνήθεις διοικητικές διαδικασίες.
- Σε σαφώς προσδιορισμένες μειονεκτούσες περιοχές και περιοχές με ειδικά προβλήματα ανάπτυξης, όπου θα εφαρμοστούν ολοκληρωμένα σχέδια και θα υλοποιηθούν με την ευθύνη των περιφερειακών αρχών. Για δράσεις που αφορούν κυρίως τον ιδιωτικό τομέα θα χρησιμοποιηθούν προσεγγίσεις παρόμοιες αυτής του LEADER. Τα κριτήρια και οι κατευθυντήριες οδηγίες θα προσδιοριστούν από την Επιτροπή Παρακολούθησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Στο πλαίσιο των τριών τύπων δράσεων που αναφέρθηκαν προηγουμένως, και όταν αυτό είναι δυνατόν, θα δίδεται προτεραιότητα σε προτάσεις οι οποίες προωθούν τη δυναμική συνεργασία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα αναζητώντας την υποκίνηση ιδιωτικής χρηματοδότησης με τη συνεργασία των κοινωνικών εταίρων.

Το περιφερειακό πρόγραμμα της Αττικής θα περιλαμβάνει και ειδικές δράσεις προς όφελος περιοχών που επλήγησαν από το σεισμό του 1999. Όσον αφορά το νησί της Λέρου (Νότιο Αιγαίο) θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις ήδη ανειλημμένες προσπάθειες μέσω ειδικής ολοκληρωμένης δράσης για την ενθάρρυνση νέων μορφών οικονομικής δραστηριότητας στο νησί.

Τα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης οφείλουν να αναπτύσσουν σαφείς στρατηγικές για την επίτευξη συνέργειας και συμπληρωματικότητας με τα τομεακά προγράμματα και το Ταμείο Συνοχής στην περιφέρειά τους. Η ετήσια έκθεση προς την Επιτροπή Παρακολούθησης θα περιλαμβάνει μία σύντομη αναφορά για το θέμα αυτό.

Ποσοτικοποιημένοι Στόχοι:

Βλέπε στο **παράρτημα 2** τους ποσοτικοποιημένους στόχους για κάθε ένα από τα δεκατρία Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα. Οι στόχοι αυτοί αποτελούν εκτιμήσεις, που αναφέρονται στις συνολικές επιπτώσεις του ΚΠΣ (για τη διάρκεια ταξιδιού από τις έδρες των περιφερειών προς Αθήνα και Θεσ/νικη, τους περιβαλλοντικούς δείκτες και τους δείκτες ανεργίας) καθώς και στις επιπτώσεις από την εφαρμογή των περιφερειακών προγραμμάτων.

2.3.8 Τεχνική βοήθεια

Για την αποτελεσματικότερη υλοποίηση του 3^{ου} ΚΠΣ, είναι αναγκαία η τεχνική υποστήριξη για την εφαρμογή των μεμονωμένων επιχειρησιακών παρεμβάσεων καθώς και για την παρακολούθηση της υλοποίησης του ΚΠΣ.

Οι κύριοι στόχοι των δράσεων της Τεχνικής Βοήθειας θα είναι οι εξής:

- Η διασφάλιση ενός αποδοτικού συστήματος διοίκησης και διαχείρισης του ΚΠΣ και η υποστήριξη των απαραίτητων σχετικών λειτουργιών, συμπεριλαμβανομένου και ενός αποτελεσματικού συστήματος διαχείρισης της υλοποίησης του ΚΠΣ..
- Η διασφάλιση της προβολής και δημοσιότητας των παρεμβάσεων του ΚΠΣ.
- Η υποστήριξη του σχεδιασμού, μέσω του οποίου οι μακροπρόθεσμες αναπτυξιακές στρατηγικές και επιλογές θα μεταφραστούν σε επιχειρησιακούς στόχους και συγκεκριμένες δράσεις.

Μικρό μέρος του συνολικού προϋπολογισμού της τεχνικής βοήθειας, όχι μεγαλύτερο των 2 εκατ. Ευρώ, μπορεί να χρησιμοποιείται από την Επιτροπή για δραστηριότητες που αναλαμβάνει με δική της πρωτοβουλία. Τα κριτήρια για τη χρησιμοποίηση αυτού του τμήματος του προϋπολογισμού της τεχνικής βοήθειας θα αποφασίζονται από κοινού από το Κράτος Μέλος και την Επιτροπή. Το Κράτος μέλος θα ενημερώνεται για τις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό.

Οι ενέργειες της Τεχνικής Βοήθειας στο επίπεδο των μεμονωμένων παρεμβάσεων (όπως μελέτες, ανταλλαγή εμπειριών, συνεδριάσεις των Επιτροπών Παρακολούθησης κλπ) θα χρηματοδοτούνται από την Τεχνική Βοήθεια των αντίστοιχων παρεμβάσεων. Θα χρηματοδοτούνται μέσω ενός ευέλικτου μηχανισμού, κατόπιν λεπτομερών προτάσεων των αρμόδιων Αρχών Διαχείρισης. Η Αρχή Διαχείρισης του 3^{ου} ΚΠΣ θα πρέπει να οργανώσει και να ομογενοποιήσει τη διαχείριση των μελετών.

2.4 Γενική επισκόπηση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων

Η στρατηγική του 3^{ου} ΚΠΣ προβλέπεται να υλοποιηθεί μέσω 24 Επιχειρησιακών Προγραμμάτων, εκ των οποίων τα 11 αφορούν εθνικές τομεακές πολιτικές και τα 13 αποτελούν ολοκληρωμένα περιφερειακά αναπτυξιακά προγράμματα, ένα για κάθε μία περιφέρεια της Ελλάδας.

Τα επιχειρησιακά προγράμματα θα ορίσουν λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο θα εκφραστούν οι στρατηγικές κατευθύνσεις του ΚΠΣ σε ειδικές προτεραιότητες χρηματοδότησης και επιμέρους μεμονωμένα μέτρα για κάθε προτεραιότητα. Θα παρέχουν επίσης ενδείξεις όσον αφορά τη γεωγραφική ισορροπία των δράσεων κάθε τομεακού προγράμματος εντός της ελληνικής επικράτειας. Η εν λόγω γεωγραφική κατανομή θα παρακολουθείται κατά την φάση της υλοποίησης. Επιπλέον, θα ορισθούν λεπτομερέστερα οι δείκτες των επιπτώσεων και αποτελεσμάτων και θα τεθούν κάποια ορόσημα ως βάση για τη στενή παρακολούθηση της προόδου κατά τη διάρκεια της υλοποίησης. Τέλος, θα ορισθούν λεπτομερέστερα οι διοικητικές ρυθμίσεις για την υλοποίηση των προγραμμάτων και οι κατανομές αρμοδιοτήτων και πόρων μεταξύ των φορέων υλοποίησης.

Η χρηματοδοτική κατανομή για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα περιγράφεται στο 3^ο Κεφάλαιο, μαζί με μία ενδεικτική γεωγραφική κατανομή για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και για το ΚΠΣ στο σύνολό του. Όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης, προτείνεται κάποιος βαθμός συγκέντρωσης των πόρων στις λιγότερο ευημερούσες περιοχές της Ελλάδας, όπως παρουσιάζεται στον πίνακα που ακολουθεί

ΣΠΑ 2000 - 2006 Παρεμβάσεις ανά κάτοικο

Περιφέρειες	Πληθυσμός	Δημόσιες δαπάνες		Κοινοτική συνδρομή		ΑΕΠ/κάτοικο[1]	
		εκατ Ευρώ	ευρώ ανά κάτοικο	εκατ. Ευρώ	ευρώ ανά κάτοικο	ευρώ ανά κάτοικο	δείκτης SPA Ευρ15=100
ΗΠΕΙΡΟΣ	339.728	566,6	1.667,80	424,9	1.250,71	8.225,10	42,5
ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	199.231	467,4	2.346,02	350,6	1.759,77	9.805,30	50,7
ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	707.687	623,2	880,62	467,4	660,46	10.879,10	56,2
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	607.428	594,9	979,38	446,2	734,57	11.037,70	57,1
ΑΝΑΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΘΡΑΚΗ	570.496	963,2	1.688,36	722,4	1.266,27	11.537,90	59,6
ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ	193.734	311,6	1.608,39	233,7	1.206,29	11.589,20	59,9
ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	293.015	481,6	1.643,60	361,2	1.232,70	11.652,90	60,2
ΘΕΣΣΑΛΙΑ	734.846	736,5	1.002,25	552,4	751,72	11.845,90	61,2
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	582.280	694,1	1.192,04	520,5	893,90	12.384,50	64,0
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	1.708.977	1.189,8	696,21	892,4	522,18	12.672,60	65,5
ΚΡΗΤΗ	540.054	609,1	1.127,85	456,8	845,84	13.666,50	70,6
ΝΟΤΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	257.481	481,6	1.870,43	361,2	1.402,82	14.164,00	73,2
ΑΤΤΙΚΗ	3.523.407	977,3	277,37	733,0	208,04	14.530,30	75,1
ΣΥΝΟΛΟ	10.258.364						

Σημείωση: Τα αριθμητικά στοιχεία για την Αττική δεν περιλαμβάνουν τις πρόσθετες ειδικές πιστώσεις για ανασυγκρότηση λόγω σεισμού.

Η στρατηγική που περιγράφεται στα Ε.Π. Μεταφορών και Περιβάλλοντος αποτελεί επίσης τη γενική στρατηγική που προβλέπεται βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2 του κανονισμού 1265/99 ο οποίος διέπει το Ταμείο Συνοχής.

2.4.1. Κατάλογος των αξόνων προτεραιότητας και των επιχειρησιακών προγραμμάτων

Άξονας προτεραιότητας 1: Ανθρώπινοι Πόροι

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση.

Άξονας προτεραιότητας 2: Μεταφορές

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Οδικοί άξονες, Λιμένες, Αστική Ανάπτυξη
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Σιδηρόδρομοι, Αερολιμένες, Αστικές Μεταφορές

Άξονας προτεραιότητας 3: Ανταγωνιστικότητα

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητα.

Άξονας προτεραιότητας 4: Ανάπτυξη της Υπαίθρου και Αλιεία

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αγροτική Ανάπτυξη και ανασυγκρότηση της Υπαίθρου.
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιεία

Άξονας προτεραιότητας 5: Ποιότητα ζωής

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Πολιτισμός
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Υγεία - Πρόνοια

Άξονας προτεραιότητας 6: Κοινωνία της Πληροφορίας

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κοινωνία της Πληροφορίας

Άξονας προτεραιότητας 7: Περιφερειακή Ανάπτυξη

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αττικής
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κεντρικής Μακεδονίας
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δυτικής Μακεδονίας
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ηπείρου
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κρήτης
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Βορείου Αιγαίου
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Νοτίου Αιγαίου
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Στερεάς Ελλάδας
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δυτικής Ελλάδας
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Θεσσαλίας
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Πελοποννήσου
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ιονίων νήσων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ

3.1. Χρηματοδότηση

Το πρόγραμμα χρηματοδότησης των Διαρθρωτικών Ταμείων (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, ΕΓΤΠΕ- Προσανατολισμού και ΧΜΠΑ) για την περίοδο 2000-2006 προβλέπει εισροή κοινοτικών πόρων 22.707 εκατ. Ευρώ σε τρέχουσες τιμές.

Στους πόρους αυτούς πρέπει να προστεθεί η εθνική δημόσια δαπάνη που ανέρχεται περίπου στα 11.206 εκατ. ΕΥΡΩ σε τρέχουσες τιμές. Συνεπώς, το μέσο ποσοστό κοινοτικής συγχρηματοδότησης ανέρχεται στο 67%.

Προστίθεται επίσης η χρηματοδότηση του Ταμείου Συνοχής η οποία, για την περίοδο αυτή, ανέρχεται στα 3.320 εκατ. Ευρώ σε τρέχουσες τιμές. Λαμβάνοντας υπόψη την αρχή ο ρυπαίνων πληρώνει και την ύπαρξη επιπρόσθετων εσόδων λόγω μελλοντικών εισπράξεων, το ποσοστό κοινοτικής συγχρηματοδότησης των επενδύσεων που υποστηρίζονται από το Ταμείο Συνοχής τοποθετείται περίπου στο επίπεδο του 60%. Συνεπώς η συνολική δημόσια δαπάνη θα ανέρχεται περίπου στα 5.300 εκατ. Ευρώ σε τρέχουσες τιμές.

Στις κοινοτικές χρηματοδοτήσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της περιόδου 2000-2006, προβλέπεται ως πρόσθετη υποστήριξη για την υλοποίηση της αναπτυξιακής στρατηγικής, χρηματοδότηση που προέρχεται από την Ε.Τ.Επ και η οποία εκτιμάται σε 3.800 εκατ. Ευρώ περίπου σε τρέχουσες τιμές. Οι χρηματοδοτήσεις αυτές δύνανται να περιλαμβάνουν, μέσα στα πλαίσια των καθιερωμένων κριτηρίων της ΕΤΕπ, είτε δάνεια είτε εγγυήσεις που σχετίζονται με τις επιλέξιμες επενδύσεις.

Κατά συνέπεια, το συνολικό ποσόν της δημόσιας δαπάνης που θα κινητοποιηθεί για την πραγματοποίηση των παρεμβάσεων στην Ελλάδα μεταξύ 2000-2006, μέσω του 3^{ου} ΚΠΣ και του Ταμείου Συνοχής, ανέρχεται περίπου στα 39.200 εκατ. Ευρώ σε τρέχουσες τιμές.

Στα ποσά αυτά θα πρέπει φυσικά, να προστεθεί η ιδιωτική χρηματοδότηση, ειδικότερα μέσω του πλαισίου των αναπτυξιακών κινήτρων και των παραχωρήσεων για την δημιουργία και την εκμετάλλευση των υποδομών. Το εκτιμώμενο ποσόν ανέρχεται σε 11.500 εκατ. Ευρώ περίπου. Έτσι ένα συνολικό ποσόν περίπου 50.000 εκατ. Ευρώ, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα προγράμματα Κοινοτικών Πρωτοβουλιών, θα κινητοποιηθεί για την επίτευξη της αναπτυξιακής στρατηγικής που περιγράφεται στο παρόν ΚΠΣ 2000-2006.

Η ενδεικτική κατανομή των χρηματοδοτήσεων που συνδέονται με το ΚΠΣ για την περίοδο 2000-2006, κατά Άξονες Προτεραιότητας και Επιχειρησιακά Προγράμματα καθώς και ανά έτος παρουσιάζονται στους πίνακες που ακολουθούν.

3.2. - Προσθετικότητα

Η επαλήθευση της προσθετικότητας λαμβάνει χώρα σε τρεις χρονικές στιγμές: εκ των προτέρων, ενδιάμεσα και στο τέλος της περιόδου.

3.2.1 Η εκ των προτέρων επαλήθευση της προσθετικότητας

Στον πίνακα 6 παρουσιάζεται ο ετήσιος μέσος όρος των εθνικών δημόσιων επιλέξιμων δαπανών ο οποίος πρέπει να διατηρηθεί στη διάρκεια της περιόδου 2000 – 2006 στο σύνολο όλων των περιφερειών Στόχου 1. Στη βάση της πληροφόρησης που παρέχεται από τις Ελληνικές Αρχές, οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και οι Ελληνικές Αρχές έχουν καθορίσει τον ετήσιο μέσο όρο σε 8.952 εκατ. Ευρώ (σε τιμές 1999). Πρόκειται για αύξηση της τάξης του 30% σε σχέση με το μέσο επίπεδο των δαπανών για την περίοδο 1994 – 1999. Το επίπεδο των ετήσιων μέσων δαπανών για την περίοδο 2000 – 2006 βασίζεται στην υπόθεση ότι ο ετήσιος μέσος ρυθμός ανάπτυξης των συνολικών τρεχόντων εσόδων γενικής κυβέρνησης θα είναι 3,6% σε πραγματικές τιμές. Η υπόθεση αυτή είναι σύμφωνη με το ενημερωμένο Πρόγραμμα Σύγκλισης που αξιολογήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο στις αρχές του έτους 2000.

Οι Ελληνικές Αρχές θα παράσχουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την κατάλληλη πληροφόρηση και θα την ενημερώνουν σχετικά με εξελίξεις, ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού, οι οποίες είναι πιθανό να αμφισβητούν την ικανότητά των Ελληνικών Αρχών να διατηρήσουν αυτό το επίπεδο δαπανών.

3.2.2 Η ενδιάμεση επαλήθευση της προσθετικότητας

Τρία χρόνια μετά την έγκριση του εγγράφου προγραμματισμού, και κατά κανόνα όχι αργότερα από την 31η Δεκεμβρίου 2003, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να αξιολογήσει αν οι Ελληνικές Αρχές έχουν συμμορφωθεί ή όχι με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την αρχή της προσθετικότητας όπως αυτές έχουν εκ των προτέρων προσδιορισθεί. Θεωρείται ότι η προσθετικότητα επαληθεύεται αν ο ετήσιος μέσος όρος των εθνικών δημόσιων επιλέξιμων δαπανών κατά την περίοδο 2000 – 2002 ανέρχεται τουλάχιστον στο εκ των προτέρων συμφωνημένο επίπεδο δαπανών. Η μη υποβολή πληροφοριών ή η υποβολή πληροφόρησης που κρίνεται μεθοδολογικά ανεπαρκής, θα θεωρηθεί ως μη συμμόρφωση.

Επομένως, οι Ελληνικές Αρχές πρέπει να παράσχουν τη σχετική πληροφόρηση σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ακολουθεί:

- το αργότερο μέχρι 31 Ιουλίου του 2003: παρουσίαση συνολικών και ετήσιων πινάκων με τα τελικά στοιχεία για τα έτη 2000 και 2001 καθώς και προσωρινά στοιχεία για το έτος 2002·
- το αργότερο μέχρι 31 Οκτωβρίου του 2003: εάν απαιτείται, μεθοδολογικές βελτιώσεις επί τη βάσει σχολίων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- το αργότερο μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2003: λήξη προθεσμίας για την υποβολή τυχόν επιπρόσθετων πληροφοριών.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δε θα λάβει απόφαση σχετικά με την ενδιάμεση αξιολόγηση έως ότου παρασχεθούν αυτές οι πληροφορίες κατά τρόπο ικανοποιητικό. Σε εξαιρετικές και δικαιολογημένες περιπτώσεις, και προκειμένου να αποφευχθεί τυχόν καθυστέρηση στη διαδικασία προγραμματισμού, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα προσθέσει μία ρήτρα στην απόφαση σχετικά με την ενδιάμεση αξιολόγηση, έτσι ώστε να ανασταλεί περαιτέρω ανάληψη υποχρεώσεων έως ότου παρασχεθούν όλες οι πληροφορίες σχετικά με την ενδιάμεση επαλήθευση της προσθετικότητας.

Οι Ελληνικές Αρχές θα ενημερώσουν την Επιτροπή Παρακολούθησης σχετικά με τα αποτελέσματα της επαλήθευσης. Μετά την ενδιάμεση επαλήθευση και στη βάση αυτών των αποτελεσμάτων, οι Ελληνικές Αρχές και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μπορούν να συμφωνήσουν σχετικά με την αναθεώρηση του επιπέδου δαπανών που έχει τεθεί ως στόχος για το υπόλοιπο της περιόδου. Η αναθεώρηση μπορεί να λάβει χώρα αν η οικονομική κατάσταση έχει οδηγήσει σε εξελίξεις όσον αφορά τα συνολικά τρέχοντα έσοδα γενικής κυβέρνησης που να διαφέρουν σημαντικά από τις εκ των προτέρων προβλέψεις. Στην περίπτωση αυτή, ενδέχεται να είναι αναγκαία η ενημέρωση του πίνακα για την περίοδο 1994 –1999, αν σε αυτόν συμπεριλαμβάνονταν κάποια προσωρινά ή κατ' εκτίμηση στοιχεία τη στιγμή της εκ των προτέρων επαλήθευσης. Η αίτηση αναθεώρησης μπορεί να υποβληθεί με πρωτοβουλία είτε του Κράτους Μέλους είτε της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3.2.3. Επαλήθευση της προσθετικότητας στο τέλος της περιόδου

Θα γίνει επαλήθευση πριν την 31η Δεκεμβρίου 2005. Θεωρείται ότι επαληθεύεται η προσθετικότητα εάν ο ετήσιος μέσος όρος των εθνικών δημόσιων επιλέξιμων δαπανών κατά την περίοδο 2000 έως 2004 έχει φτάσει τουλάχιστον στο επίπεδο των δαπανών που έχει συμφωνηθεί εκ των προτέρων ή που έχει αναθεωρηθεί ενδιάμεσα. Η μη υποβολή πληροφοριών ή η υποβολή μεθοδολογικά ανεπαρκούς πληροφόρησης θα θεωρηθεί ως μη συμμόρφωση. Επομένως, οι Ελληνικές Αρχές πρέπει να παράσχουν τη σχετική πληροφόρηση σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ακολουθεί:

- το αργότερο μέχρι 31 Ιουλίου του 2005: παρουσίαση συνολικών και ετήσιων πινάκων με τα τελικά στοιχεία για την περίοδο 2000 έως 2003 καθώς και προσωρινά στοιχεία για το έτος 2004·
- το αργότερο μέχρι 31 Οκτωβρίου του 2005: εάν απαιτείται, βελτιώσεις μεθοδολογίας επί τη βάσει σχολίων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- το αργότερο μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2005: λήξη προθεσμίας για την υποβολή τυχόν επιπρόσθετων πληροφοριών.

Οι Ελληνικές Αρχές θα ενημερώσουν την Επιτροπή Παρακολούθησης σχετικά με τα αποτελέσματα της επαλήθευσης και τα αποτελέσματα αυτά θα ληφθούν υπ' όψιν κατά τις προετοιμασίες για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού.

ΠΙΝΑΚΑΣ : Δημόσια ή άλλη ισοδύναμη διαρθρωτική δαπάνη στην Ελλάδα (σε εκατ. € σε τιμές 1999)

	Μέσος ετήσιος όρος 1994-1999						Μέσος ετήσιος όρος 2000-2006					
	Σύνολο Δημόσιας Δαπάνης	Εκ των οποίων: Δημόσιες(1) Επιχειρήσεις	ΚΠΣ		Μη συγχρημ ατοδ. από Ε.Ε.	Σύνολο	Σύνολο Δημόσιας Δαπάνης	Εκ των οποίων: Δημόσιες Επιχειρήσεις	ΚΠΣ		Μη συγχρημ ατοδ. από Ε.Ε.	Σύνολο
			ΕΕ	Εθν.					ΕΕ	Εθν.		
1	2	3	4	5	6	7=5+6-4	8	9	10	11	12	13=11+12-10
	Εθν. + ΕΕ	Εθν. + ΕΕ	ΕΕ	Εθν.	Εθν.	Εθν.	Εθν. + ΕΕ	Εθν. + ΕΕ	ΕΕ	Εθν.	Εθν.	Εθν.
1. Βασικές Υποδομές	5159	2772	1004	675	3480	4155	6695	3429	1293	683	4719	5402
-Μεταφορές	2177	594	581	372	1224	1596	2900	735	928	492	1480	1972
-Τηλεπικοινωνίες	891	845	72	49	770	819	1109	1045	48	16	1045	1061
-Ενέργεια	1215	1081	117	133	965	1098	1520	1337	103	130	1287	1417
-Περιβάλλον και ύδατα	651	215	177	82	392	474	863	266	125	15	723	738
-Υγεία	225	37	57	39	129	168	303	46	89	30	184	214
2 Ανθρώπινοι πόροι	1655	200	442	195	1018	1213	2238	247	617	206	1415	1621
-Εκπαίδευση	1154	1	299	143	712	855	1579	1	395	132	1052	1184
-Κατάρτιση	342	199	98	35	209	244	442	246	174	58	210	268
-Ερευνα & Τεχνολογία	159	0	45	17	97	114	217	0	48	16	153	169
3 Παραγωγικό Περιβάλλον	1305	51	573	241	491	732	1779	64	717	227	835	1062
-Γεωργία/ανάπτυξη υπαίθρου/ Αλιεία	713	0	341	148	224	372	975	0	435	164	376	540
-Μεταποίηση/Υπηρεσίες	455	36	138	61	256	317	618	45	113	53	452	505
-Τουρισμός	137	15	94	32	11	43	186	19	169	10	7	17
4 Άλλα	901	0	117	73	711	784	1233	0	366	136	731	867
Σύνολο	9020	3023	2136	1184	5700	6884	11945	3740	2993	1252	7700	8952

(1) Στη στήλη αυτή περιλαμβάνονται τα κάτωθι:
 Μεταφορές: ΜΕΤΡΟ, ΡΙΟ-ΑΝΤΙΡΙΟ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ, ΟΣΕ, ΟΑ, Ο. ΑΕΡΟΠΟΙΪΑ, ΟΛΠ, ΟΛΘ, ΟΑΣΑ
 Επικοινωνίες: ΟΤΕ, ΕΛΤΑ, ΕΡΤ
 Ενέργεια: ΔΕΗ, ΔΕΠΑ, ΕΚΟ, ΔΕΗ, ΕΑΑΑ, ΔΕΦΑ, ΙΓΜΕ
 Περιβάλλον και νερό: ΕΥΔΑΠ, ΟΥΘ, ΟΑΘ, ΔΕΥΔΑΠ
 Υγεία: ΕΟΠ, ΙΚΑ, Εργαστική Εστία
 Παιδεία: Σ.Τ.Ε., Ε.Κ.Δ.Δ.
 Κατάρτιση (κεφάλαιο): ΕΑΚΕΠΙΑ, Ε.Ε.Δ.Ε., Σ.Τ.Ε., Ε.Κ.Δ.Δ.
 Κατάρτιση (τροχίσκος): ΟΑΕΑ, Ε.Κ.Δ.Δ.
 Βιομηχανία / Υπηρεσίες: ΕΛΟΤ, ΟΠΕ, ΕΟΜΜΕΧ, ΔΕΘ
 Τουρισμός: ΕΟΤ

3.3 ΣΧΕΔΙΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΚΠΣ 2000 - 2006 ΣΧΕΔΙΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ κατά ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ και Ε.Π

(σε EURO) - τρέχουσες τιμές

Άξονες Προτεραιότητας και Επιχειρησιακά προγράμματα	Συνολικό κόστος	Σύνολο δημόσιας δαπάνης	Δημόσια δαπάνη οριζοντιώδη συμμετοχή										Ιδιωτική συμμετοχή	ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ	Άλλα Χρηματοδοτικά Μέσα	Ε.Τ.Ε	
			Εθνική δημόσια δαπάνη														
			Σύνολο	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	ΕΓΤΠΕ-Π	ΧΜΠΑ	Σύνολο	Κράτος	Περιφέρεια	Τοπικά	Άλλοι					
1=2+13	2=3+8	3=4 α 7	4	5	6	7	8=9 α 12	9	10	11	12	13					
Προτεραιότητα Νο 1																	
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ	4.483.494.409	4.373.494.409	3.280.120.807	392.436.259	2.887.684.548			1.093.373.602	1.093.373.602					110.000.000			
Ε.Π ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	2.484.599.224	2.484.599.224	1.863.449.418	382.436.259	1.481.013.159			621.149.806	621.149.806								
Ε.Π ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ	1.998.895.185	1.888.895.185	1.416.671.389	10.000.000	1.406.671.389			472.223.796	472.223.796					110.000.000			
Προτεραιότητα Νο 2																	
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	12.087.578.359	8.571.578.359	4.501.755.761	4.501.755.761				4.069.822.598	4.069.822.598					3.516.000.000	1.660.000.000		
Ε.Π Οδικοί άξονες, λιμάνια, αστ. αναπ.	9.149.977.978	5.883.977.978	3.033.003.071	3.033.003.071				2.850.974.907	2.850.974.907					3.266.000.000			
Ε.Π Σιδηρόδρομοι, Αεροδρόμια και Αστικές Συγκοινωνίες	2.937.600.381	2.687.600.381	1.468.752.690	1.468.752.690				1.218.847.691	1.218.847.691					250.000.000			
Προτεραιότητα Νο 3																	
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ	6.098.265.992	3.288.086.682	1.976.705.391	1.826.705.391	150.000.000			1.311.381.291	1.311.381.291					2.810.179.310			
Ε.Π ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ	6.098.265.992	3.288.086.682	1.976.705.391	1.826.705.391	150.000.000			1.311.381.291	1.311.381.291					2.810.179.310			
Προτεραιότητα Νο 4																	
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ και ΑΛΙΕΙΑ	3.773.504.306	2.096.283.334	1.470.014.251	25.495.752				626.269.083	626.269.083					1.677.220.972			
Ε.Π ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	3.286.842.762	1.776.211.024	1.233.418.499			1.233.418.499		542.792.525	542.792.525					1.510.631.738			
Ε.Π ΑΛΙΕΙΑ	486.661.544	320.072.310	236.595.752	25.495.752			211.100.000	83.476.558	83.476.558					166.589.234			
Προτεραιότητα Νο 5																	
ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ	1.811.255.538	1.796.755.538	1.284.353.655	1.064.073.656	220.279.999			512.401.883	512.401.883					14.500.000	1.660.000.000		
Ε.Π ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	693.048.875	693.048.875	485.073.656	485.073.656				207.975.219	207.975.219								
Ε.Π ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	604.900.000	590.400.000	414.300.002	414.300.002				176.099.998	176.099.998					14.500.000			
Ε.Π ΥΓΕΙΑΣ - ΠΡΟΝΟΙΑΣ	513.306.663	513.306.663	384.979.997	164.699.998	220.279.999			128.326.666	128.326.666								
Προτεραιότητα Νο 6																	
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ	2.839.078.394	2.269.578.394	1.702.183.796	1.266.033.996	436.149.800			567.394.598	567.394.598					569.500.000			
Ε.Π ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ	2.839.078.394	2.269.578.394	1.702.183.796	1.266.033.996	436.149.800			567.394.598	567.394.598					569.500.000			
Προτεραιότητα Νο 7																	
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	10.825.072.268	9.357.650.172	7.041.737.630	5.483.694.653	531.161.476	1.026.881.501		2.315.912.542	2.315.912.542					1.467.422.096			
Π.Ε.Π ΑΝΑΤ. ΜΑΚΕΔ & ΘΡΑΚΗΣ	1.115.648.896	977.799.896	733.349.922	514.874.999	63.690.308	154.784.615		244.449.974	244.449.974					137.849.000			
Π.Ε.Π ΚΕΝΤΡ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.390.505.236	1.204.505.236	903.378.927	694.249.002	70.113.309	139.016.616		301.126.309	301.126.309					186.000.000			
Π.Ε.Π ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	560.027.899	496.227.899	372.170.924	267.400.001	23.371.307	81.399.616		124.056.975	124.056.975					53.800.000			
Π.Ε.Π ΗΠΕΙΡΟΥ	680.013.237	581.313.237	435.984.928	324.700.002	31.900.309	79.384.617		145.328.309	145.328.309					98.700.000			
Π.Ε.Π ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	919.679.893	751.179.893	563.384.920	401.099.999	42.500.306	119.784.615		187.794.973	187.794.973					168.500.000			
Π.Ε.Π ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	372.346.561	326.246.561	244.684.921	194.999.999	23.400.306	26.284.616		81.561.640	81.561.640					46.100.000			
Π.Ε.Π ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ	781.434.565	637.934.565	478.450.924	370.600.001	31.851.309	75.999.614		159.483.641	159.483.641					143.500.000			
Π.Ε.Π ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	873.110.227	708.821.227	531.615.920	405.315.997	42.600.306	83.699.617		177.205.307	177.205.307					164.289.000			
Π.Ε.Π ΑΤΤΙΚΗΣ	1.588.697.167	1.461.946.167	1.119.959.625	1.033.259.701	68.000.308	18.699.616		341.986.542	341.986.542					126.751.000			
Π.Ε.Π ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΟΥ	698.690.896	609.599.896	457.199.922	356.499.999	21.200.310	79.499.613		152.399.974	152.399.974					89.091.000			
Π.Ε.Π ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	545.822.565	482.122.565	361.591.924	283.200.000	33.992.308	44.399.616		120.530.641	120.530.641					63.700.000			
Π.Ε.Π ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	600.110.460	496.291.765	372.218.824	300.200.000	36.080.707	35.938.117		124.072.941	124.072.941					103.818.695			
Π.Ε.Π ΚΡΗΤΗΣ	708.984.666	623.661.265	467.745.949	337.294.953	42.460.383	87.990.613		155.915.316	155.915.316					85.323.401			
ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ	84.971.612	84.971.612	63.728.709	47.804.532	15.924.177			21.242.903	21.242.903								
ΣΥΝΟΛΟ ΚΠΣ	42.003.220.878	31.838.398.500	21.320.600.000	14.608.000.000	4.241.200.000	2.260.300.000	211.100.000	10.517.798.500	10.517.798.500					10.164.822.378	3.320.000.000		3.787.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΣΗΣ	1.411.361.418	1.411.361.418	945.000.000					466.361.418	466.361.418								
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ	877.448.844	663.248.844	441.400.000					221.848.844	221.848.844					214.200.000			
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΚΠΣ	44.292.031.140	33.913.008.762	22.707.000.000	14.608.000.000	4.241.200.000	2.260.300.000	211.100.000	11.206.008.762	11.206.008.762					10.379.022.378	3.320.000.000		3.787.000.000
ΕΤΠΑ	31.129.620.228	22.752.018.929	14.608.000.000					8.144.018.929	8.144.018.929					8.377.601.299			
ΕΚΤ	5.764.933.333	5.654.933.333	4.241.200.000		4.241.200.000			1.413.733.333	1.413.733.333					110.000.000			
ΕΓΤΠΕ-Π	4.656.001.547	3.145.386.359	2.260.300.000			2.260.300.000		885.086.359	885.086.359					1.510.615.188			
ΧΜΠΑ	452.665.793	286.076.558	211.100.000				211.100.000	74.976.558	74.976.558					166.589.235			

Παρατηρήσεις:

Τα στοιχεία τα σχετικά με τις δημόσιες δαπάνες και τις άλλες συγχρηματοδοτήσεις είναι ενδεικτικά και πιθανόν να τροποποιηθούν στα πλαίσια των συζητήσεων επί των αναλυτικών χρηματοδοτικών πινάκων κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

ΚΠΣ 2000 - 20006 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ κατά ΤΑΜΕΙΟ και ΕΤΟΣ

x EURO - τρέχουσες τιμές

ΕΤΟΣ	Συνολικό κόστος		Δημόσια δαπάνη										Ιδιωτική συμμετοχή	
			Εύνολο	Κοινοτική Συμμετοχή					Εθνική δημόσια δαπάνη					Εύνολο
	1=2+13	2=3+8		Εύνολο	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	ΕΓΤΠΕ-Π	ΧΜΠΑ	Εύνολο	Κράτος	Περιφέρεια	Τοπικά	Άλλοι	
	3=4 a 7	4	5	6	7	8=9 a 12	9	10	11	12				
2000	6.351.623.218	4.691.202.171	3.054.000.000	2.083.600.000	610.000.000	338.200.000	22.200.000	1.637.202.171	1.637.202.171				1.660.421.047	1.660.421.047
2001	6.316.025.073	4.704.289.257	3.115.000.000	2.122.400.000	624.900.000	341.200.000	26.500.000	1.589.289.257	1.589.289.257				1.611.735.816	1.611.735.816
2002	6.220.388.881	4.669.382.660	3.179.000.000	2.163.500.000	640.300.000	344.400.000	30.800.000	1.490.382.660	1.490.382.660				1.551.006.221	1.551.006.221
2003	6.168.871.961	4.743.122.238	3.172.100.000	2.197.000.000	617.400.000	324.800.000	32.900.000	1.571.022.238	1.571.022.238				1.425.749.723	1.425.749.723
2004	5.483.734.977	4.243.003.296	2.875.300.000	1.973.500.000	571.700.000	297.200.000	32.900.000	1.367.703.296	1.367.703.296				1.240.731.681	1.240.731.681
2005	5.670.703.332	4.342.525.611	2.933.000.000	2.013.400.000	582.800.000	303.900.000	32.900.000	1.409.525.611	1.409.525.611				1.328.177.721	1.328.177.721
2006	5.791.873.436	4.444.873.267	2.992.200.000	2.054.600.000	594.100.000	310.600.000	32.900.000	1.452.673.267	1.452.673.267				1.347.000.169	1.347.000.169
Υποσύνολο ΚΠΣ	42.003.220.878	31.838.398.500	21.320.600.000	14.608.000.000	4.241.200.000	2.260.300.000	211.100.000	10.517.798.500	10.517.798.500				10.164.822.378	10.164.822.378
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜ	877.447.844	663.247.844	441.400.000					221.847.844	221.847.844				214.200.000	214.200.000
2003	157.005.017	103.455.017	68.900.000					34.555.017	34.555.017				53.550.000	53.550.000
2004	237.880.406	184.330.406	122.700.000					61.630.406	61.630.406				53.550.000	53.550.000
2005	239.821.722	186.271.722	124.000.000					62.271.722	62.271.722				53.550.000	53.550.000
2006	242.740.699	189.190.699	125.800.000					63.390.699	63.390.699				53.550.000	53.550.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΣΗΣ	1.411.361.418	1.411.361.418	945.000.000					466.361.418	466.361.418					
2004	461.492.781	461.492.781	309.000.000					152.492.781	152.492.781					
2005	470.453.806	470.453.806	315.000.000					155.453.806	155.453.806					
2006	479.414.831	479.414.831	321.000.000					158.414.831	158.414.831					
Σύνολο ΚΠΣ	44.292.030.140	33.913.007.762	22.707.000.000	14.608.000.000	4.241.200.000	2.260.300.000	211.100.000	11.206.007.762	11.206.007.762				10.379.022.378	10.379.022.378
ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ	6.392.200.000	5.292.200.000	3.320.000.000					1.972.200.000	1.972.200.000				1.100.000.000	
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	4.018.200.000	3.018.200.000	1.660.000.000					1.358.200.000	1.358.200.000				1.000.000.000	
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	2.374.000.000	2.274.000.000	1.660.000.000					614.000.000	614.000.000				100.000.000	
Γενικό σύνολο ΚΠΣ + Τ.Σ	50.684.230.140	39.205.207.762	26.027.000.000	14.608.000.000	4.241.200.000	2.260.300.000	211.100.000	13.178.207.762	13.178.207.762				11.479.022.378	10.379.022.378

Παρατηρήσεις:

- α) Τα στοιχεία που αφορούν το Ταμείο Συνοχής είναι ενδεικτικά για την περίοδο, λαμβανομένων υπόψη των δυνατών κατανομών για την Ελλάδα και των αποπληθωριστών αλλά πιθανόν να τροποποιηθούν στα πλαίσια επομένων αποφάσεων
β) Τα στοιχεία τα σχετικά με τις δημόσιες δαπάνες και τις άλλες συγχρηματοδοτήσεις είναι ενδεικτικά και πιθανόν να τροποποιηθούν στα πλαίσια των συζητήσεων επί των αναλυτικών χρηματοδοτικών πινάκων κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος

ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ	Άλλα Χρηματοδοτικά Μέσα b)	Ε.Τ.Ε
3.320.000.000		
1.660.000.000		
1.660.000.000		
3.320.000.000		3.787.000.000

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Εντός του νομικού πλαισίου που καθορίζεται από την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την έγκριση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης της περιόδου 2000-2006 για την Ελλάδα, θα υιοθετηθεί μία σειρά λεπτομερέστερων πράξεων.

Αυτές οι πράξεις αφορούν τον προγραμματισμό, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την εφαρμογή του ΚΠΣ και θα συμφωνούν με τις ρυθμίσεις του παρόντος κεφαλαίου καθώς και με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 "περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία". Οι πράξεις αυτές δεν προδικάζουν τις ρυθμίσεις που ενδέχεται να υιοθετηθούν για την οικονομική διαχείριση και τον έλεγχο στο πλαίσιο νέων κανονισμών σε εφαρμογή του άρθρου 53 του Καν. 1260/99, ή άλλων ισοδύναμων ρυθμίσεων.

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δύνανται να τροποποιηθούν στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, μετά από πρόταση των εθνικών αρχών ή της Επιτροπής ΕΚ.

Στην περίπτωση που οι καινοτόμες παρεμβάσεις ή/και η αποκεντρωμένη εφαρμογή απαιτούν την υιοθέτηση νέων πράξεων, οι βασικές αρχές και το χρονοδιάγραμμα αυτών θα καθορίζονται από τα αντίστοιχα επιχειρησιακά προγράμματα.

4.1 Εισαγωγή

Η εμπειρία του Α' ΚΠΣ ενσωματώθηκε στο Β'ΚΠΣ. Η προσπάθεια για βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των κοινοτικών δράσεων, πέραν του θέματος της απορρόφησης των πόρων, ενισχύθηκε. Η Ελληνική Κυβέρνηση και η Επιτροπή ΕΚ συμφώνησαν σ' ένα σημαντικό αριθμό μέτρων για τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας σε ότι αφορά τόσο την υλοποίηση των έργων και ενεργειών όσο και τη διαχείριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων και του ΚΠΣ.

Ειδικότερα στο πλαίσιο του Β' ΚΠΣ ξεκίνησαν σημαντικές θεσμικές μεταρρυθμίσεις προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων και η χρηστή και ορθολογική διαχείριση των εθνικών και κοινοτικών πόρων. Με τις θεσμικές, οργανωτικές και λειτουργικές παρεμβάσεις που έγιναν έχει διανυθεί σημαντική απόσταση στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της διαχειριστικής ικανότητας. Τέτοιες παρεμβάσεις έγιναν σε διαφορετικούς τομείς όπως στον τομέα της οργάνωσης της διαχείρισης του ΚΠΣ με τη Μονάδα Οργάνωσης της Διαχείρισης του ΚΠΣ (Μ.Ο.Δ.Α.Ε.), και με την καθιέρωση των Τεχνικών Δελτίων Έργου (ΤΔΕ) και των ΔΕΕΤΚ, στον τομέα των μεγάλων έργων με τη σύσταση Ανωνύμων Εταιρειών (Κτηματολόγιο Α.Ε., Αττικό Μετρό Α.Ε., ΕΡΓΟΣΕ Α.Ε., Εγνατία Α.Ε. και τις υπό σύσταση Α.Ε. για το Μετρό Θεσσαλονίκης, το Ρίο –Αντίρριο και τον Περιφερειακό Δακτύλιο Αττικής), στον τομέα των ιδιωτικών επενδύσεων με τη

σύσταση του ΕΛΚΕ, στον τομέα της κατάρτισης με τη δημιουργία του ΕΚΕΠΙΣ, στον τομέα της βελτίωσης της παραγωγής των δημοσίων έργων της χώρας από τη Μικτή Επιτροπή Καθοδήγησης (Μ.Ε.Κ.), με την ολοκλήρωση και ανάπτυξη των συστημάτων υποστήριξης των περιφερειακών προγραμμάτων (τεχνικοί σύμβουλοι κ.λ.π.), τη θέσπιση της εγκ. 37/95 περί πληρότητας μελετών, την τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου δημοσίων έργων σε ότι αφορά τις υπερβάσεις κόστους (Ν.2272/96, Π.Δ. 402/96, Εγκ. 43/95 κλπ.). Κατά τη διάρκεια υλοποίησης του Β' ΚΠΣ αναπτύχθηκε επίσης το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (ΟΠΣ) που θα επιτρέψει τη λεπτομερή καταγραφή των στοιχείων που αφορούν την πορεία και χρηματοδότηση όλων των έργων στη χώρα (συγχρηματοδοτούμενων και μη) που θα καλύπτει το ΚΠΣ, τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες, το Ταμείο Συνοχής, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και τις Ιδιωτικές Επενδύσεις.

Η πρόκληση για το Γ' ΚΠΣ συνίσταται στο να διαφυλάξει και να ενισχύσει αυτό το κεκτημένο ιδίως σε ότι αφορά την αξιόπιστη διαχείριση και, στη συνέχεια:

- να θέσει σε εφαρμογή ένα ανανεωμένο σύστημα για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του εθνικού συστήματος ελέγχων, του ελέγχου της νομιμότητας και κανονικότητας των δαπανών, σύμφωνα με τους κανονισμούς των διαρθρωτικών Ταμείων και τις διατάξεις για την καταπολέμηση της απάτης, και
- να διασφαλίσει την καλύτερη αξιοποίηση της αξιολόγησης

Οι θεσμικές, οργανωτικές και λειτουργικές παρεμβάσεις του Β' ΚΠΣ θα ενταχθούν αρμονικά το νέο πλαίσιο που αφορά τη διαχείριση, τον έλεγχο, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των παρεμβάσεων του ΚΠΣ σύμφωνα με το νέο Καν. 1260/1999.

Στο πλαίσιο του Γ' ΚΠΣ οι διαχειριστικές αρχές διασφαλίζουν την τήρηση των απαιτήσεων για τη σωστή χρήση των πόρων. Σε περίπτωση διαπίστωσης αδυναμιών, οι εθνικές αρχές υιοθετούν τα κατάλληλα μέτρα.

Τα βασικά στοιχεία του νέου συστήματος που θα ισχύσει περιγράφονται στη συνέχεια.

4.2. Διαχείριση

Για την αποτελεσματική διαχείριση των συγχρηματοδοτούμενων παρεμβάσεων από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους σύμφωνα με τις διατάξεις του Καν.(ΕΚ)1260/1999 συστήνονται μία διαχειριστική αρχή για το ΚΠΣ και μία διαχειριστική αρχή για κάθε επιμέρους επιχειρησιακό πρόγραμμα (ΕΠ). Η σύνθεση, η εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων και ο τρόπος λειτουργίας αυτών των αρχών καθορίζονται με νόμο. Οι αρμοδιότητες των διαχειριστικών αρχών διαχωρίζονται σαφώς από τις αρμοδιότητες της αρχής πληρωμής και των τελικών δικαιούχων.

4.2.1. Διαχειριστική Αρχή Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης 2000-2006

Η διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. είναι υπηρεσία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Αποτελεί τον κύριο συνομιλητή της Επιτροπής και συνεργάζεται με αυτήν στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, τηρουμένων των θεσμικών, νομικών και δημοσιονομικών αρμοδιοτήτων κάθε εταιρού.

Οι αρμοδιότητες της διαχειριστικής αρχής καθορίζονται στο άρθρο 34 του Καν. 1260/99.

Η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ εξασφαλίζει το συντονισμό των παρεμβάσεων στο επίπεδο του ΚΠΣ. Λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα και προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες προς τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων (ΕΠ) προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι και να διασφαλίζεται η τήρηση των πολιτικών του ΚΠΣ.

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ιδίως για:

1. Την έκδοση οδηγιών και κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά τη διαχείριση, αξιολόγηση και έλεγχο καθώς και κάθε άλλη δραστηριότητα των διαχειριστικών αρχών των Ε.Π. και των τελικών δικαιούχων.
2. Τη δημιουργία και, σε συνεργασία με την αρχή πληρωμής, την απρόσκοπτη λειτουργία και διοίκηση του ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος παρακολούθησης (ΟΠΣ) καθώς και τη δημιουργία βάσης οικονομικών και στατιστικών δεδομένων για την υποστήριξη της διαχείρισης, της παρακολούθησης, του ελέγχου και της αξιολόγησης όλων των παρεμβάσεων. Αυτό το σύστημα θα διευκολύνει την ποσοτικοποίηση των δεικτών παρακολούθησης (άρθρο 36 Καν.(ΕΚ)1260/99), τη διάθεση των απαραίτητων στοιχείων για την αξιολόγηση (άρθρα 42 και 43 Καν.(ΕΚ)1260/99) και την ανταλλαγή δεδομένων με την Επιτροπή ΕΚ (άρθρο 18 παρ. 3ε Καν. (ΕΚ)1260/99).

Το ΟΠΣ θα πρέπει να είναι πλήρως λειτουργικό για το ΚΠΣ 2000-2006 από την ημερομηνία των πρώτων εγκρίσεων χρηματοδοτήσεων και να

υποστηρίζεται από «Γραφείο Υποστήριξης» (help desk), που συστήνεται από τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ σε συνεργασία με την αρχή πληρωμής.

3. Τις απαραίτητες προσαρμογές του συστήματος και των κωδικοποιημένων στοιχείων και αρχείων του, προκειμένου αυτό να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των διαχειριστικών αρχών, των Επιτροπών Παρακολούθησης, της αρχής πληρωμής, των ελεγκτικών αρχών, και της Επιτροπής ΕΚ..
4. Την οργάνωση της ενδιάμεσης αξιολόγησης (άρθρο 42 του Καν. 1260/1999) και της εκ των υστέρων αξιολόγησης του ΚΠΣ σε συνεργασία με την Επιτροπή ΕΚ (άρθρο 43 του Καν.(ΕΚ) 1260/99).
5. Τη σύνταξη και, μετά από έγκριση της Επιτροπής Παρακολούθησης, την υποβολή της ετήσιας έκθεσης καθώς και της τελικής έκθεσης εκτέλεσης του ΚΠΣ στην Επιτροπή ΕΚ. Τον καθορισμό των διαδικασιών εξέτασης των ετήσιων εκθέσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων (άρθρο 34 παρ.2).
6. Τη λήψη των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να εξασφαλίζεται η συμβατότητα των παρεμβάσεων με το εθνικό και κοινοτικό δίκαιο. Η τήρηση αυτών των διατάξεων αποτελεί προϋπόθεση για την παροχή συνδρομής από τα διαρθρωτικά Ταμεία.

Η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ μεριμνά για τη συστηματική ενημέρωση των διαχειριστικών αρχών των Ε.Π για το εθνικό και κοινοτικό εφαρμοστέο δίκαιο. Προκειμένου να εξασφαλίσει την ορθή εφαρμογή τους παρέχει ειδικές οδηγίες.

Για την πρόληψη παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου καθώς και παρατυπιών, η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ θέτει ομάδα παροχής νομικών συμβουλών στη διάθεση των διαχειριστικών αρχών των Ε.Π. και των τελικών δικαιούχων.

Οι διαχειριστικές αρχές εφιστούν την προσοχή των τελικών δικαιούχων καθώς και των τελικών αποδεκτών στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το εθνικό και κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα σε ότι αφορά το κοινοτικό δίκαιο:

Ι. Δημόσιες Συμβάσεις: οι διαχειριστικές αρχές διασφαλίζουν την τήρηση των όρων και των γενικών αρχών της Συνθήκης ΕΚ καθώς και των οδηγιών που αφορούν την κατάρτιση των δημοσίων συμβάσεων.

Στις προκηρύξεις των διαγωνισμών για κατάρτιση δημοσίων συμβάσεων που τυγχάνουν ή θα τύχουν συνδρομής από τα διαρθρωτικά Ταμεία και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των ΕΚ γίνεται μνεία της εν λόγω συνδρομής.

ΙΙ. Περιβάλλον: οι διαχειριστικές αρχές εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση των παρεμβάσεων στους κοινοτικούς κανόνες για το περιβάλλον, και ιδίως προς τις οδηγίες 76/464/ΕΟΚ που αφορά τη ρύπανση του υδάτινου περιβάλλοντος από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες, την οδηγία που αφορά

τα αζωτούχα άλατα, την οδηγία 96/61/ΕΚ (IPPC) καθώς και την οδηγία 85/337/ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/11/ ΕΚ, σχετικά με την αξιολόγηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να αποδοθεί:

- Στην κατάρτιση των σχεδίων διαχείρισης των απορριμμάτων σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία.
- Στη βελτίωση της υφιστάμενης διαδικασίας για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων (οδηγία 85/337/ΕΟΚ), ιδίως δε, τη διάθεση στο κοινό ικανού χρόνου διαβούλευσης.
- Στη χορήγηση των αδειών σύμφωνα με την οδηγία 96/61/ΕΚ Ως προς την εφαρμογή των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ (“πηρνά”) και 92/43/ΕΟΚ (“Habitats”), ειδικότερα δε, σε ότι αφορά τα έργα που θα μπορούσαν να επηρεάσουν σημαντικά περιοχές που ενδέχεται να ενταχθούν στο δίκτυο NATURA 2000, δεδομένου ότι ο σχετικός κατάλογος των περιοχών αυτών έχει ήδη κοινοποιηθεί στην Επιτροπή ΕΚ , οι εθνικές αρχές δεσμεύονται να μην επιτρέψουν την υποβάθμιση της κατάστασης κατά την υλοποίηση των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων. Επίσης, οι διαχειριστικές αρχές παρέχουν στην Επιτροπή πληροφορίες για τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να αποφευχθεί η υποβάθμιση των περιοχών που χρήζουν προστασίας στα πλαίσια του εν λόγω δικτύου κατά την ένταξη και εκτέλεση των σχετικών έργων.

iii. Κρατικές ενισχύσεις (με την επιφύλαξη του άρθρου 51 παρ.1. του Καν.(ΕΚ)1257/99): Αυτές πρέπει να εγγράφονται σε επίπεδο μέτρων.

Η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ διασφαλίζει ότι οι διαχειριστικές αρχές των Ε.Π. αναφέρουν τις αναγκαίες πληροφορίες βάσει των κανονισμών (τίτλος καθεστώτος, ενίσχυση ad hoc, αύξων αριθμός κοινοποίησης, αριθμός εγκριτικής απόφασης, ημερομηνία λήξης εφαρμογής της έγκρισης).

Οι διαχειριστικές αρχές των Ε.Π. πρέπει επίσης να συμπληρώνουν και να ενημερώνουν τους αντίστοιχους πίνακες. Επίσης, με την υποβολή του συμπληρώματος προγραμματισμού, ενημερώνεται η Επιτροπή για τυχόν τροποποιήσεις καθώς και για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση.

Θέσπιση νέου καθεστώτος ενισχύσεων οδηγεί σε τροποποίηση της σχετικής με την παρέμβαση απόφασης της Επιτροπής ΕΚ.

Όπου τα Ε.Π. περιλαμβάνουν κρατικές ενισχύσεις που δεν έχουν κοινοποιηθεί ή δεν έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή, τα εν λόγω προγράμματα μπορούν να υιοθετηθούν υπό τον όρο ότι συμπεριλαμβάνεται ρήτρα αναστολής των σχετικών μέτρων. Η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ διασφαλίζει ότι οι διαχειριστικές αρχές των Ε.Π. θεσπίζουν τους κατάλληλους μηχανισμούς προκειμένου να

τηρούνται οι κανόνες σε εθνικό, περιφερειακό, τοπικό επίπεδο και κοινοτικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του κανόνα “de minimis” καθώς και των καθεστώτων ενισχύσεων που καλύπτονται στο πλαίσιο κανονισμών εξαιρέσεων που στο μεταξύ εγκρίνονται.

Οι διαδικασίες για τη χορήγηση των κρατικών ενισχύσεων πρέπει να είναι, κατά το δυνατόν, απλές, διαφανείς και φιλικές προς τους τελικούς αποδέκτες.

iv. Ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών: πρέπει να λαμβάνεται υπόψη με τρόπο ουσιαστικό και ολοκληρωμένο κατά την υλοποίηση των παρεμβάσεων που συγχρηματοδοτούνται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία.

Κάθε δράση που θα αναληφθεί για το θέμα αυτό πρέπει να συμφωνεί με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σχετική εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

Στόχοι που προωθούν την ισότητα ανδρών και γυναικών θα πρέπει να εξειδικευτούν σε μεταγενέστερη φάση.

v. Κοινή Αγροτική πολιτική: οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις πρέπει να έχουν συνοχή και να συμμορφώνονται με τους κανόνες της ΚΑΠ, ιδίως δε, με εκείνους που αφορούν τις Κοινές Οργανώσεις Αγοράς (ΚΟΑ) και τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ε.Ε. Κάθε εξαίρεση πρέπει να αιτιολογείται σύμφωνα με το άρθρο 37 παρ.3 του Καν. 1257/99.

vi. Κοινή Πολιτική Αλιείας: οι συγχρηματοδοτούμενες από τα Διαρθρωτικά Ταμεία δράσεις πρέπει να έχουν συνοχή και να είναι σύμφωνες με τους κανόνες που διέπουν την Κοινή Πολιτική Αλιείας.

7. Την επεξεργασία και πρόταση τροποποιήσεων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των επιχειρησιακών προγραμμάτων προς την Επιτροπή Παρακολούθησης του ΚΠΣ με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των διαχειριστικών αρχών των Ε.Π.
Την επεξεργασία και πρόταση ποσοτικοποιημένων δεικτών, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή ΕΚ, που θα χρησιμοποιηθούν για την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης σύμφωνα με το άρθρο 44.
8. Την οργάνωση της δημοσιότητας του ΚΠΣ καθώς και τη διαμόρφωση πλαισίου αρχών δημοσιότητας προς τις διαχειριστικές αρχές των Ε.Π.
9. Τη γραμματειακή υποστήριξη των συνεδριάσεων της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ με την επιφύλαξη του εσωτερικού της κανονισμού.
10. Το συντονισμό των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων για την εφαρμογή των αποφάσεων της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ.

11. Την παροχή των απαραίτητων στοιχείων για την επαλήθευση της προσθετικότητας.
12. Την κωδικοποίηση των εθνικών και κοινοτικών κανόνων επιλεξιμότητας καθώς και την έκδοση οδηγιών για την υποστήριξη των διαχειριστικών αρχών και των τελικών δικαιούχων.
13. Την κατάρτιση και την κοινοποίηση στην Επιτροπή ενός λεπτομερούς σχεδίου δράσης για τη συνέχιση και ολοκλήρωση των εργασιών που αφορούν τον εκσυγχρονισμό του συστήματος δημοσίων έργων που έχει ξεκινήσει από τη Μικτή Επιτροπή Καθοδήγησης (ΜΕΚ) στο πλαίσιο του Β'ΚΠΣ. Στη βάση αυτού του σχεδίου δράσης μέχρι το τέλος του 2001, το μεγαλύτερο μέρος της μεταρρύθμισης θα έχει ολοκληρωθεί συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων μέτρων καθώς και νέων ρυθμίσεων, ιδιαίτερα στο θέμα του περιορισμού των υπερβάσεων, που λαμβάνονται προκειμένου να εφαρμοστούν αποτελεσματικά από τις αρχές που υλοποιούν τα έργα. Σε αυτό το πλαίσιο καθώς και για την παρακολούθηση εφαρμογής αυτής της μεταρρύθμισης στην πράξη, η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ υποστηρίζεται από ειδική επιτροπή εμπειρογνομώνων για τα δημόσια έργα.

Ειδική μέριμνα θα ληφθεί για θέματα όπως η βελτίωση των συνθηκών μελέτης, των διαδικασιών ανάθεσης, της διοίκησης και της παραγωγής των δημοσίων έργων, η βελτίωση και η διασφάλιση της ποιότητας των δημοσίων έργων, η εισαγωγή του θεσμού της ασφάλισης των δημοσίων έργων, η βελτίωση και ανάπτυξη των συστημάτων δημοπράτησης και η προτυποποίηση των τευχών δημοπράτησης, ο διαρκής εκσυγχρονισμός των τεχνικών προδιαγραφών, των εθνικών κοστολογίων, των μητρώων εργοληπτών και μελετητών δημοσίων έργων, καθώς και η διαρκής εκπαίδευση και επιμόρφωση της διοίκησης στα θέματα που συνδέονται με τα δημόσια έργα κοκ.

14. Την επεξεργασία και εισήγηση των κατάλληλων μέτρων για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της υλοποίησης των δράσεων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του ΚΠΣ (ιδίως για αυτές που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις, τις άυλες ενέργειες (soft actions), τις δράσεις του ΕΚΤ κλπ.).

4.2.2. Διαχειριστική Αρχή Επιχειρησιακού Προγράμματος

Η διαχειριστική αρχή ορίζεται σε κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και είναι υπεύθυνη για την αποτελεσματικότητα και κανονικότητα της διαχείρισης και της εφαρμογής του αντίστοιχου Ε.Π. Οι αρμοδιότητες της διαχειριστικής αρχής σε επίπεδο Ε.Π. ορίζονται στο άρθρο 34 του Καν.(ΕΚ) 1260/1999 και για την άσκησή τους έχουν ή θα πρέπει να ληφθούν τα ακόλουθα μέτρα για:

1. Τη δημιουργία μηχανισμού συλλογής αξιόπιστων οικονομικών και στατιστικών δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή, τους δείκτες παρακολούθησης και την αξιολόγηση καθώς και την εισαγωγή τους στο

Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (ΟΠΣ) του ΥΠΕΘΟ και την ηλεκτρονική διαβίβαση των στοιχείων αυτών στην Ε.Ε. (αρθ. 34 παρ. 1α) του Καν. 1260/1999). Στο πλαίσιο αυτό η διαχειριστική αρχή:

1.1. Μεριμνά ώστε οι τελικοί δικαιούχοι - για διάστημα τριών ετών μετά την τελευταία πληρωμή από την Επιτροπή- να τηρούν φάκελο έργου/υποέργου με τα απαιτούμενα στοιχεία και παραστατικά.

Η διαχειριστική αρχή και ο τελικός αποδέκτης τηρούν φάκελο έργου/υποέργου με ανάλογο περιεχόμενο .

1.2. Τηρεί αναλυτικά στοιχεία παρακολούθησης στο ΟΠΣ με μηνιαία δελτία δαπανών και τριμηνιαία δελτία παρακολούθησης

1.3. Ελέγχει την αξιοπιστία των δηλωθέντων στοιχείων με τυποποιημένους ελέγχους που διενεργεί το ΟΠΣ και η διαχειριστική αρχή.

1.4 Παρακολουθεί την τήρηση των υποχρεώσεων των τελικών δικαιούχων για την υποβολή των πληροφοριών του μηνιαίου και τριμηνιαίου δελτίου του ΟΠΣ, που επηρεάζει τη χρηματοδότηση των έργων από τον κρατικό προϋπολογισμό.

1.5. Αποστέλλει στην Ε.Ε. όλα τα τυποποιημένα αρχεία (flat files) που προβλέπονται για την ηλεκτρονική διασύνδεση. Τα ανωτέρω αρχεία παράγονται από το ΟΠΣ.

2. Τη σύνταξη και πρόταση προσαρμογής του συμπληρώματος προγραμματισμού σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 3 του Καν. 1260/99 και τις απαιτήσεις που απορρέουν από την εφαρμογή του ΟΠΣ (αρθ. 34 παρ. 1β και παρ. 3 του Καν. 1260/99).

3. Την εφαρμογή του συμπληρώματος προγραμματισμού.(αρθ. 34 παρ. 1β και παρ. 3).

Στο πλαίσιο αυτό η διαχειριστική αρχή:

3.1. Εφαρμόζει τα μέτρα του Ε.Π. επιλέγοντας τα έργα σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παρ. 4.2.3.

3.2. Παρακολουθεί την υλοποίηση των έργων και προβαίνει στους ελέγχους του πρώτου επιπέδου, έτσι όπως ορίζονται στην παρ. 4.5.1.

4. Τη σύνταξη και υποβολή προς την Επιτροπή ΕΚ και τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ των ετήσιων εκθέσεων εκτέλεσης και της τελικής έκθεσης μετά από έγκριση της Επιτροπής Παρακολούθησης του Ε.Π. (άρθ.34 παρ.1γ του Καν.(ΕΚ)1260/1999).

Στο πλαίσιο αυτό η διαχειριστική αρχή:

- 4.1. Συντάσσει τις ετήσιες εκθέσεις καθώς και την τελική έκθεση εκτέλεσης, με βάση τα στοιχεία του ΟΠΣ και τις οδηγίες της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ.
 - 4.2 Υποβάλλει προς έγκριση στην Επιτροπή Παρακολούθησης τις ετήσιες εκθέσεις και την τελική έκθεση εκτέλεσης.
 - 4.3 Υποβάλλει τις ανωτέρω εκθέσεις στη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ και στην Επιτροπή ΕΚ (συμπεριλαμβανομένης και της ανταλλαγής ηλεκτρονικών στοιχείων).
5. Την προετοιμασία και οργάνωση της αξιολόγησης.(αρθ. 34 παρ 1δ, αρθ. 42 και άρθ. 43 του Κ.1260/1999.

Στο πλαίσιο αυτό η διαχειριστική αρχή :

- 5.1 Συνεργάζεται με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ, την Επιτροπή Παρακολούθησης και την Επιτροπή ΕΚ για την οργάνωση της ενδιάμεσης αξιολόγησης αξιοποιώντας και τα στοιχεία που παρέχονται από το ΟΠΣ (δείκτες αποτελέσματος και επιπτώσεων).
- Η διαχειριστική αρχή συνεργάζεται με την Επιτροπή και τις Εθνικές Αρχές στο πλαίσιο της εκ των υστέρων αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 43 του Καν 1260/1999.
- 5.2 Μεριμνά για την αξιοποίηση των συμπερασμάτων της αξιολόγησης.
6. Τη χρησιμοποίηση, είτε χωριστού λογιστικού συστήματος, είτε κατάλληλης λογιστικής κωδικοποίησης όλων των συναλλαγών που σχετίζονται με το επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Στο πλαίσιο αυτό η διαχειριστική αρχή μεριμνά ώστε:

- 6.1.Οι τελικοί δικαιούχοι που υποχρεούνται με βάση την ελληνική νομοθεσία να τηρούν το ενιαίο λογιστικό σύστημα να υποχρεωθούν να δημιουργήσουν ειδική λογιστική μερίδα για το συγχρηματοδοτούμενο έργο.
 - 6.2.Για τους τελικούς δικαιούχους, οι οποίοι δεν υποχρεούνται να τηρούν λογιστικό σύστημα, η διαχειριστική αρχή με την έγκριση του έργου θα δίνει λογιστική κωδικοποίηση, την οποία ο τελικός δικαιούχος υποχρεούται να τηρεί.
7. Τη θέσπιση μέτρων εσωτερικών ελέγχων για την ορθή χρηματοδοτική διαχείριση και υιοθέτηση μέτρων για προσαρμογές που απαιτούνται ή ενδεχόμενες διορθώσεις.

8. Τη διασφάλιση της κανονικότητας και της συμβατότητας προς τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές των πράξεων που χρηματοδοτούνται από το επιχειρησιακό πρόγραμμα. (άρθ. 12, αρθ. 35 παρ. 1στ) όπως αυτές αναφέρονται στο κεφάλαιο 4.2.1. για τη «διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ»

Στο πλαίσιο αυτό η διαχειριστική αρχή:

8.1. *Λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να υποστηρίξει τους τελικούς δικαιούχους για να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.*

8.2. *Πραγματοποιεί ελέγχους κατά την διαδικασία ένταξης των έργων/ενεργειών στο πρόγραμμα (βλ. παρ.4.2.3.) και ελέγχους κατά την υλοποίηση και ολοκλήρωση των πράξεων (βλ. παρ.4.5.1.)*

9. Την τήρηση των υποχρεώσεων σχετικά με την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα.

Στο πλαίσιο αυτό η διαχειριστική αρχή:

9.1. *Συνεργάζεται με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ, την Επιτροπή Παρακολούθησης και την Επιτροπή ΕΚ για την εξειδίκευση και το συντονισμό των ενεργειών δημοσιότητας του Ε.Π.*

9.2. *Παρακολουθεί την ορθή τήρηση των υποχρεώσεων των τελικών δικαιούχων σχετικά με την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα των έργων που υλοποιούνται.*

10. Την εξασφάλιση των αναγκαίων πληροφοριών στη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ όταν πρόκειται για την παροχή συνδρομής για μεγάλα έργα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 του Καν.(ΕΚ)1260/1999 καθώς και των οδηγιών της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ.

11. Τη γραμματειακή υποστήριξη των συνεδριάσεων της Επιτροπής Παρακολούθησης του Ε.Π. με την επιφύλαξη του εσωτερικού της κανονισμού.

12. Σε συνεργασία με την Επιτροπή, την επεξεργασία και την πρόταση των δεικτών που θα χρησιμοποιηθούν για την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης σύμφωνα με το άρθρο 44.

13. Την οργάνωση της ετήσιας συνάντησης διαχείρισης με την Επιτροπή ΕΚ και την παρακολούθηση της συνέχειας που δίδεται στις παρατηρήσεις και στις αιτιολογημένες συστάσεις της Επιτροπής ΕΚ (άρθρο 34 παρ.2).

Ορισμένες από τις αρμοδιότητες της διαχειριστικής αρχής μπορούν να εκχωρηθούν με γραπτή συμφωνία σε άλλες διοικητικές υπηρεσίες. Σε κάθε περίπτωση η ευθύνη έναντι της Επιτροπής παραμένει στη διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος.

Οι διαχειριστικές αρχές θα στελεχωθούν με τρεις τρόπους :

- α) με το υφιστάμενο προσωπικό της ΜΟΔ, που θα αξιοποιηθεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό, καθώς και με το προσωπικό της ΜΕΚ σε περιφερειακό επίπεδο και ειδικότερα με τους τεχνικούς συμβούλους.
- β) με απόσπαση προσωπικού που υπηρετεί στο δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα με διαδικασίες αξιολόγησης από επιτροπή, κατά πλειοψηφία, εξωτερικών εμπειρογνομόνων με την υποστήριξη της ΜΟΔ.
- γ) με νέες προσλήψεις προσωπικού, κατά κανόνα μέσω της ΜΟΔ, αλλά επίσης και με τις διαδικασίες μέσω του ΑΣΕΠ ή με προσωπικό προερχόμενο από τους αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης.

4.2.3. Έγκριση πράξεων (έργων/ενεργειών)

Η διαδικασία έγκρισης των πράξεων είναι το σύνολο των ενεργειών που απαιτούνται για την επιλογή και ένταξη των πράξεων, προκειμένου να εγκριθεί η χρηματοδότησή τους στο πλαίσιο επιχειρησιακού προγράμματος του ΚΠΣ 2000-2006.

Η πρόταση, η επιλογή και έγκριση χρηματοδότησης των πράξεων καθορίζονται με διαφανείς και αντικειμενικές διαδικασίες.

Η διαχειριστική αρχή πληροφορεί τους δυνητικούς δημόσιους και ιδιωτικούς τελικούς δικαιούχους για τις δυνατότητες συγχρηματοδότησης σε κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Η διαχειριστική αρχή κάθε επιχειρησιακού προγράμματος έχει την ευθύνη για την επιλογή ή την απόρριψη ένταξης μιας πράξης στη βάση των προτεραιοτήτων και των κριτηρίων επιλογής όπως καθορίζονται από την Επιτροπή Παρακολούθησης.

Σε περίπτωση μέτρων στο πλαίσιο των οποίων περισσότερα έργα και περισσότεροι τελικοί δικαιούχοι μπορούν να τύχουν συνδρομής η κατευθυντήρια αρχή είναι ότι οι προτάσεις έργων υποβάλλονται, αξιολογούνται και εγκρίνονται σύμφωνα με την ανοικτή διαδικασία που περιγράφεται στις ακόλουθες παραγράφους. Επίσης η πρόθεση είναι να επεκταθεί προοδευτικά η πρακτική της ιεράρχησης των προτάσεων προκειμένου να επιλέγονται οι καλύτερες προς χρηματοδότηση στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος. Η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ, με τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ υιοθετεί, εντός του 2001, οδηγίες για την εφαρμογή της πρακτικής αυτής από τις διαχειριστικές αρχές των ΕΠ. Όσον αφορά τα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα, θα ληφθεί υπόψη το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο που αφορά το δημοκρατικό προγραμματισμό.

Σε κάθε περίπτωση έργα που δεν έχουν αξιολογηθεί από τη διαχειριστική αρχή ή δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο θετικής αξιολόγησης δεν

εντάσσονται στο πλαίσιο του Ε.Π. και κατά συνέπεια δεν χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του ΚΠΣ.

Η διαδικασία έγκρισης έργου/ενέργειας περιλαμβάνει τα ακόλουθα στάδια:

- *Πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος ή ενημέρωση (για κατάθεση της πρότασης)* σε δυνητικούς τελικούς δικαιούχους για την υποβολή των προτάσεων τους σε τυποποιημένα έντυπα (παρουσίαση των σχετικών προτάσεων υπό τη μορφή Τεχνικών Δελτίων έργων).
- *Αξιολόγηση* των προτάσεων με βάση τα προκαθορισμένα κριτήρια επιλογής και *πρόταση ένταξης έργου/ενέργειας* στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.
- *Έκδοση απόφασης ένταξης έργου/ενέργειας* στο πρόγραμμα και *δέσμευση των αναγκαίων πιστώσεων* καθώς και κοινοποίηση στον τελικό δικαιούχο της απόφασης και των όρων χρηματοδότησης.

A. Αντικείμενο των αιτήσεων χρηματοδοτικής συνδρομής

Οι αιτήσεις μπορούν να αφορούν είτε τις προπαρασκευαστικές μελέτες (ή άλλη τεχνική υποστήριξη), είτε την υλοποίηση του έργου/ενέργειας.

ι) αιτήσεις για τις προπαρασκευαστικές μελέτες -υπηρεσίες

Οι αιτήσεις αυτές αφορούν τόσο την εκπόνηση προπαρασκευαστικών μελετών όσο και την παροχή υπηρεσιών εξωτερικών εμπειρογνομόνων για την προετοιμασία του έργου/ενέργειας.

Η αίτηση χρηματοδοτικής συνδρομής αξιολογείται βάσει:

- της συμβατότητας του επιδιωκόμενου από τη μελέτη έργου με το σχετικό Ε.Π.
- της συμβατότητας με τις τεθείσες ιεραρχήσεις.

Οι αιτήσεις υποβάλλονται στη διαχειριστική αρχή του Ε.Π. Η διαδικασία για την έγκριση της χρηματοδοτικής συνδρομής μελετών - υπηρεσιών είναι η ίδια με τη διαδικασία έγκρισης των έργων.

Η απόφαση χρηματοδότησης για τις προπαρασκευαστικές μελέτες-υπηρεσίες δεν αποτελεί θετικό προηγούμενο για ένταξη του έργου (στο οποίο θα οδηγήσει η μελέτη) στο ΕΠ. Αυτό δηλώνεται ρητά στην κοινοποίηση προς τον τελικό δικαιούχο.

ii) Αιτήσεις ένταξης έργου

Βάσει των μέτρων του συμπληρώματος προγραμματισμού, η διαχειριστική αρχή Ε.Π. καλεί τους δυνητικούς τελικούς δικαιούχους για εκδήλωση ενδιαφέροντος και κατάθεση αιτήσεων. Ανάλογα με τη φύση των

έργων/ενεργειών και τη νομική προσωπικότητα των τελικών δικαιούχων (νπδδ/νπιδ), αυτή η πρόσκληση θα γίνεται είτε με εγκύκλιο προς όλους τους δημόσιους φορείς είτε/και με δημοσίευση στον τύπο.

Κάθε αίτηση ένταξης έργου/ενέργειας περιλαμβάνει σχέδιο υλοποίησης φυσικού και οικονομικού αντικειμένου ή -όπου απαιτείται- επιχειρηματικό σχέδιο και χρονοδιάγραμμα υλοποίησης με αναφορά στις κρίσιμες δραστηριότητες του έργου.

Για όλες τις πράξεις χρησιμοποιούνται τυποποιημένα τεχνικά δελτία από τους δυνητικούς τελικούς δικαιούχους.

B. Αξιολόγηση προτάσεων –Επιλογή έργων/ενεργειών

1. Εξέταση των προτάσεων από τη διαχειριστική αρχή του Ε.Π.

Η διαχειριστική αρχή του Ε.Π. εξετάζει τις αιτήσεις βάσει κριτηρίων που εξειδικεύονται από την Επιτροπή Παρακολούθησης κάθε Ε.Π. Ενδεικτικές κατηγορίες κριτηρίων είναι:

- α. Επιλεξιμότητα έργου/ενέργειας στο πλαίσιο του μέτρου, όπως αυτό προσδιορίζεται στο συμπλήρωμα προγραμματισμού (άρθρο 18 παρ.3β).
- β. Σκοπιμότητα έργου/ενέργειας (οικονομική βιωσιμότητα και κοινωνικό όφελος).

Εάν το έργο δημιουργεί έσοδα, η αξιολόγηση πρέπει επιπροσθέτως να οδηγεί σε μια σύσταση για το ποσοστό της δημόσιας συμμετοχής σύμφωνα με το άρθρο 29 του Καν. (ΕΚ)1260/1999 και στη βάση ανάλυσης κόστους-οφέλους. Όπου απαιτείται, υποβάλλεται μελέτη κόστους-οφέλους.

- γ. Πληρότητα έργου/ενέργειας., δηλ. εάν εκπληρώνονται οι στόχοι του μέτρου με αυτοτελή τρόπο ή εάν αποτελεί μέρος ενός ήδη ενταγμένου έργου και εάν το έργο έχει προοπτικές σωστής λειτουργίας.
- δ. Ωριμότητα έργου. Αξιολόγηση της ωριμότητας με βάση την κατηγορία του έργου και τα στοιχεία του τεχνικού δελτίου του έργου. Επιπλέον διενεργείται έλεγχος αδειοδοτήσεων που απαιτούνται. Ελέγχεται επίσης η ύπαρξη και η ποιότητα των απαιτούμενων μελετών και αξιολογούνται οι δομές για την υλοποίηση του έργου/ενέργειας.
- ε. Συνέπεια του έργου με τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές (π.χ. πολιτική απασχόλησης, προώθηση της ισότητας των ευκαιριών, περιβάλλον).

Στις περιπτώσεις συγκριτικής αξιολόγησης, η μεθοδολογία αξιολόγησης δημοσιοποιείται πριν από την υποβολή των προτάσεων. Η αξιολόγηση της οικονομικής βιωσιμότητας και του κοινωνικού οφέλους γίνονται με απλές και τυποποιημένες μεθόδους.

Ο έλεγχος της επιλεξιμότητας και της συμβατότητας ασκείται από τη διαχειριστική αρχή του Ε.Π.

Η διαχειριστική αρχή κάθε Ε.Π. συγκροτείται με την κατάλληλη οργάνωση (με διακριτή υπηρεσία) για την αξιολόγηση των προτάσεων (έργων/ενεργειών). Στα ειδικά θέματα κατά την αξιολόγηση, η διαχειριστική αρχή μπορεί να υποστηριχθεί και με υπηρεσίες εξωτερικών εμπειρογνομώνων.

Εάν το προτεινόμενο έργο/ενέργεια κρίνεται ανεπαρκές για ένταξη, η διαχειριστική αρχή ενημερώνει τον τελικό δικαιούχο για την απόρριψη, με σχετική αιτιολόγηση. Όπου κρίνεται αναγκαίο προσκαλεί τον τελικό δικαιούχο να επανυποβάλλει βελτιωμένη την αρχική πρόταση ένταξης του έργου/ενέργειας.

2. Διαδικασία συντονισμού για την ένταξη του έργου/ενέργειας

Μετά την αξιολόγηση από τη διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος, οι πράξεις υποβάλλονται σε μια διαδικασία συντονισμού για την ένταξή τους στο Ε.Π.

Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας λαμβάνεται υπόψη η γνώμη του εκπροσώπου της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ, του εκπροσώπου του Υπουργείου που έχει την ευθύνη για το σχετικό διαρθρωτικό Ταμείο καθώς και του εκπροσώπου του/ων καθ' ύλην αρμόδιου/ων Υπουργείου/ων για την άσκηση των σχετικών πολιτικών.

Αυτή η διαδικασία αποσκοπεί κυρίως στην εξασφάλιση της συμβατότητας των έργων/ενεργειών με τη στρατηγική και τις προτεραιότητες του ΚΠΣ και στην επιβεβαίωση ή προσαρμογή του χρηματοδοτικού σχήματος. Ιδιαίτερη προσοχή αποδίδεται ώστε αυτή η διαδικασία συντονισμού να ολοκληρώνεται σε σύντομο χρόνο. Αυτή η διαδικασία μπορεί να πραγματοποιείται π.χ. με ηλεκτρονικό τρόπο ή με σύσκεψη που θα συγκαλεί η διαχειριστική αρχή κάθε Ε.Π.

3. Απόφαση ένταξης-χρηματοδότησης έργου/ενέργειας

Κατά κανόνα εντός 3 μηνών από την υποβολή της αίτησης, η διαχειριστική αρχή αποφασίζει την ένταξη του έργου/ενέργειας στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και εκδίδει τη σχετική απόφαση. Η απόφαση ένταξης κοινοποιείται αμέσως στον τελικό δικαιούχο και υποβάλλεται στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για τη δέσμευση των απαραίτητων πιστώσεων από τον κρατικό προϋπολογισμό. Στην ίδια απόφαση αναφέρονται, μεταξύ άλλων, οι υποχρεώσεις του τελικού δικαιούχου (υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και εκθέσεων για τα οικονομικά και φυσικά ορόσημα καθώς και υποχρεώσεις οικονομικού ελέγχου).

Όπου είναι αναγκαίο (π.χ. κρατικές ενισχύσεις) ο τελικός δικαιούχος ενημερώνει τις επιχειρήσεις ή εκείνον που υλοποιεί το έργο για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει (ως τελικός αποδέκτης) με τα κατάλληλα μέσα (π.χ. με τη μορφή μιας επιστολής έγκρισης της ενίσχυσης).

Στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής των έργων/ενεργειών, όλες οι αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένες.

4. Ένταξη έργων/ενεργειών κατά τη διάρκεια της υλοποίησης/εκτέλεσής τους

Εργα/ενέργειες που κατά τη χρονική στιγμή της αίτησης ένταξης βρίσκονται ήδη σε φάση υλοποίησης/εκτέλεσης αξιολογούνται σύμφωνα με την προαναφερθείσα διαδικασία. Οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την απόφαση ένταξης στο επιχειρησιακό πρόγραμμα είναι επιλέξιμες με την επιφύλαξη του άρθρου 30 παρ.2 και του άρθρου 52 παρ.4 του Καν. (ΕΚ)1260/1999.

Η παραπάνω ρύθμιση αφορά έργα που η εκτέλεσή τους έχει αρχίσει πριν από την απόφαση με την οποία εγκρίνεται το ΕΠ - και κατ' εξαίρεση ορισμένων άλλων έργων - κι έχει εφαρμογή εντός του ορίου του 10% του συνολικού προϋπολογισμού του ΚΠΣ. Πέραν αυτού του ορίου, απαιτείται διαδικασία διαβούλευσης των Εθνικών Αρχών με την Επιτροπή ΕΚ.

5. Εισαγωγή των στοιχείων στο ΟΠΣ – Τήρηση των φακέλων

Η διαχειριστική αρχή είναι υπεύθυνη για την εισαγωγή των σχετικών στοιχείων του έργου/ενέργειας στο ΟΠΣ, με την ένταξή του στο ΕΠ.

Είναι επίσης υπεύθυνη για την τήρηση των στοιχείων καθ' όλη τη διάρκεια υλοποίησης του έργου καθώς και για την τήρηση και επικαιροποίηση των στοιχείων του ΟΠΣ, τουλάχιστον για την περίοδο που προβλέπεται από το άρθρο 38 παρ. 6 του Καν.1260/1999.

6. Τροποποίηση έργου/ενέργειας

Οποιαδήποτε τροποποίηση των στοιχείων του έργου και των υποέργων του (που καθορίζονται στις αντίστοιχες συμβάσεις) όπως εγκρίθηκε από την διαχειριστική αρχή του Ε.Π. γίνεται με βάση διαδικασία που θα καθορίσει η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ. Οι τροποποιήσεις δεν μπορούν να οδηγούν σε ουσιαστικές αλλαγές του αντικειμένου του έργου/ενέργειας (άρθρου 30 παρ.4 του Καν. 1260/1999).

Ειδικά οι δαπάνες που οφείλονται σε υπερβάσεις προϋπολογισμού και χρονοδιαγράμματος δεν είναι επιλέξιμες για εθνική και κοινοτική χρηματοδότηση.

Οι δαπάνες αυτές καθίστανται επιλέξιμες μόνο σε περίπτωση μιας δεύτερης θετικής έγκρισης χρηματοδότησης, για τη λήψη της οποίας επαναλαμβάνεται η διαδικασία της αρχικής έγκρισης (αξιολογώντας και τη συμβατότητα με την εθνική και κοινοτική νομοθεσία).

Ο προϋπολογισμός του έργου χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την υλοποίηση του φυσικού αντικειμένου που εγκρίθηκε από την διαχειριστική αρχή του Ε.Π. και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για άλλους σκοπούς.

7. Επιλεξιμότητα δαπανών για την κτήση γης

Οι δαπάνες για την κτήση των απαραίτητων εδαφικών εκτάσεων σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες και προδιαγραφές για την εκτέλεση των έργων είναι κατά κανόνα επιλέξιμες μέχρι του ύψους 10% του προϋπολογισμού του έργου σύμφωνα με τον κανόνα υπ' αριθ.5 επιλεξιμότητας του Καν.(ΕΚ) 1685/2000. Στις περιπτώσεις των μεγάλων έργων ή των έργων που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει ένα υψηλότερο ποσοστό σύμφωνα με το ίδιο δελτίο, αφού πρώτα εξετάσει την ιδιαιτερότητα κάθε περίπτωσης.

8. Πρόσβαση στα έγγραφα

Με την επιφύλαξη των ισχυουσών εθνικών διατάξεων για την πρόσβαση στα έγγραφα, ειδική βαρύτητα αποδίδεται στη διαφάνεια. Τα έγγραφα που αφορούν τη διαδικασία και τα αποτελέσματα της επιλογής των έργων/ενεργειών τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας Επιτροπής Παρακολούθησης κάθε Ε.Π. Επιπλέον όλα τα έγγραφα που αφορούν το έργο/ενέργεια καταχωρούνται στο ΟΠΣ.

4.2.4. Μονάδα Οργάνωσης της Διαχείρισης Α.Ε.

Η εφαρμογή και η οργάνωση της διαχείρισης του ΚΠΣ υποστηρίζεται από την μονάδα οργάνωσης της διαχείρισης (ΜΟΔ ΑΕ). Η υποστήριξη που παρέχει η ΜΟΔ ΑΕ συνίσταται ιδίως σε :

- i) Επεξεργασία συστημάτων και εργαλείων για την οργάνωση της διαχείρισης.
- ii) Μεταφορά τεχνογνωσίας με τη συνεχή κατάρτιση των στελεχών των εμπλεκόμενων αρχών και υπηρεσιών στο ΚΠΣ και στα Ε.Π. και λοιπών διοικητικών υπηρεσιών καθώς και την οργάνωση ανταλλαγής εμπειριών.
- iii) Υποστήριξη των τελικών δικαιούχων κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, μετά από πρόταση της διαχειριστικής αρχής.
- iv) Υποστήριξη της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ για την αξιολόγηση της διαχειριστικής ικανότητας και οργάνωσης των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων.
- v) Πρόταση ανάλογα με τις ανάγκες κάθε διαχειριστικής αρχής συγκεκριμένης δομής οργάνωσης (οργανόγραμμα, αριθμός και περιγραφή απαιτούμενων θέσεων εργασίας και προσόντων, καθήκοντα).
- vi) Προκήρυξη θέσεων υποψηφίων για λογαριασμό των ενδιαφερομένων αρμοδίων υπηρεσιών.

- vii) Υποστήριξη της συνολικής οργάνωσης των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων και συγκεκριμένα στην αξιολόγηση και πρόταση του κατάλληλου προσωπικού και τη συνόδευσή του στην υπηρεσία υποδοχής.

4.2.5. Δομές διαχείρισης για την αγροτική ανάπτυξη

Οι δομές διαχείρισης για την αγροτική ανάπτυξη προσδιορίζονται στο πλαίσιο των αντίστοιχων επιχειρησιακών προγραμμάτων.

4.3. Παρακολούθηση

Σε επίπεδο ΚΠΣ και σε επίπεδο επιχειρησιακού προγράμματος συστήνεται Επιτροπή Παρακολούθησης βάσει του άρθρου 35 του Καν.(ΕΚ) 1260/99.

4.3.1. Επιτροπή Παρακολούθησης ΚΠΣ

Η παρακολούθηση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης είναι ευθύνη ενός συλλογικού οργάνου, της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ, που συστήνεται εντός τριών μηνών από την απόφαση της Επιτροπής ΕΚ για την έγκριση του ΚΠΣ. Η Επιτροπή Παρακολούθησης λειτουργεί στο πλαίσιο της εθνικής έννομης τάξης.

ΣΥΝΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ προεδρεύει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Ως μέλη στην Επιτροπή Παρακολούθησης του ΚΠΣ συμμετέχουν:

- Οι πρόεδροι των Επιτροπών Παρακολούθησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων.
- Ο εκπρόσωπος της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ (Γενικός Γραμματέας του ΥΠ.ΕΘ.Ο).
- Ο εκπρόσωπος της αρχής πληρωμής (ΥΠ.ΕΘ.Ο.)
- Ο εκπρόσωπος της Υπηρεσίας Δημοσιονομικού ελέγχου του ΚΠΣ (Υπ. Οικονομικών)
- Εκπρόσωποι Δημοσίων Αρχών (απασχόληση, περιβάλλον, ισότητα).
- Εκπρόσωπος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων.
- Εκπρόσωποι των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων καθ' υπόδειξη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.
- Εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Ισότητας.
- Αντιπροσωπεία της Επιτροπής ΕΚ με επικεφαλής εκπρόσωπο της υπεύθυνης για την παρέμβαση Γενικής Διεύθυνσης και της ΕΤΕπ με συμβουλευτική ιδιότητα.
- Εκπρόσωποι αντιπροσωπευτικών μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Επίσης κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής Παρακολούθησης μπορούν να προσκληθούν ειδήμονες σε οικονομικά, τεχνικά, κοινωνικά, επιστημονικά και λοιπά θέματα.

Κατά τη συγκρότηση της Επ.Παρ. καταβάλλεται προσπάθεια για την ισόρροπη συμμετοχή ανδρών και γυναικών.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

1. Θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ.
2. Δημιουργεί Υποεπιτροπές συμβουλευτικού χαρακτήρα για το συντονισμό των παρεμβάσεων σε ειδικούς τομείς, οι οποίες προεδρεύονται από μέλη της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ στις οποίες συμμετέχουν συμβουλευτικά εκπρόσωποι της Επιτροπής ΕΚ και της ΕΤΕπ.
 - 2.1. Για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων δυνάμει του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση, συγκροτείται Υποεπιτροπή ανθρωπίνων πόρων, που προεδρεύεται από εκπρόσωπο του Υπουργείου Εργασίας, μέλος της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ. Αυτή η Υποεπιτροπή διατυπώνει συστάσεις προκειμένου να βελτιώνεται ο συντονισμός των παρεμβάσεων του ΕΚΤ.
 - 2.2. Για το συντονισμό των παρεμβάσεων του αγροτικού χώρου και της αγροτικής ανάπτυξης συγκροτείται αντίστοιχα Υποεπιτροπή αγροτικής ανάπτυξης, που προεδρεύεται από εκπρόσωπο του Υπουργείου -Γεωργίας, μέλος της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ.
 - 2.3. Ο συντονισμός και η παρακολούθηση των θεμάτων που αφορούν την ισότητα των ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών διασφαλίζεται μέσω της Υποεπιτροπής ανθρωπίνων πόρων.

Η υποεπιτροπή θα παρέχει συμβουλές και στήριξη σε όλες τις Επιτροπές Παρακολούθησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων, τις διαχειριστικές αρχές και τους τελικούς δικαιούχους προκειμένου να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις που απορρέουν από την πολιτική της ισότητας των ευκαιριών.

Επίσης αυτή η υποεπιτροπή θα εξετάζει κάθε θέμα σχετικό με την προώθηση της ισότητας των ευκαιριών, θα διαμορφώνει και θα προβαίνει σε συστάσεις για τους κατάλληλους δείκτες σε ότι αφορά την αξιολόγηση των επιπτώσεων όλων των μέτρων σε σχέση με τη διάσταση της ισότητας των φύλων.

Ένα μέλος της Επιτροπής Παρακολούθησης κάθε ΕΠ είναι επιφορτισμένο με την παρακολούθηση του θέματος της ισότητας.

3. Αξιολογεί τακτικά τις εξελίξεις σε θέματα ανισοτήτων και αναπτυξιακών καθυστερήσεων βάσει των δεικτών που έχουν προσδιοριστεί για το ΚΠΣ καθώς και την πρόοδο στην επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων του προγράμματος.
4. Εξετάζει τα αποτελέσματα της εφαρμογής του ΚΠΣ, ιδίως την επίτευξη των στόχων των επιχειρησιακών προγραμμάτων, καθώς και την ενδιάμεση αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 42 του Καν. 1260/1999.
5. Εξετάζει και εγκρίνει την ετήσια και την τελική έκθεση εκτέλεσης πριν αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή ΕΚ.
6. Εξετάζει και εγκρίνει οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης του περιεχομένου της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή των Ταμείων.
7. Προτείνει στη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ οποιαδήποτε τροποποίηση που μπορεί να συντελέσει στην επίτευξη των στόχων του ΚΠΣ ή να βελτιώσει τη διαχείριση της παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής διαχείρισης. Κάθε προσαρμογή των παρεμβάσεων γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 3 του Καν. 1260/1999.

Στην Επιτροπή Παρακολούθησης του ΚΠΣ παρέχεται γραμματειακή υποστήριξη από τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ.

4.3.2. Επιτροπή Παρακολούθησης Επιχειρησιακού Προγράμματος

Η Επιτροπή Παρακολούθησης του Ε.Π. συστήνεται εντός τριών μηνών από την απόφαση της Επιτροπής ΕΚ για την έγκριση του Ε.Π. Αυτή η Επιτροπή λειτουργεί στο πλαίσιο της ελληνικής έννομης τάξης.

ΣΥΝΘΕΣΗ

Πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης είναι ο Γενικός Γραμματέας Υπουργείου ή Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας.

Ως μέλη στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Ε.Π. συμμετέχουν:

- Ο εκπρόσωπος της διαχειριστικής αρχής του Ε.Π.
- Ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας
- Ο εκπρόσωπος της αρχής πληρωμής
- Ο εκπρόσωπος της Υπηρεσίας Δημοσιονομικού Ελέγχου του ΚΠΣ (ΥΠΟΙΚ)

- Εκπρόσωποι αρμοδίων Υπουργείων.
- Εκπρόσωποι κρατικών αρχών που είναι αρμόδιες για θέματα απασχόλησης, περιβάλλοντος και ισότητας;
- Εκπρόσωπος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (για τα ΠΕΠ ορίζεται εκπρόσωπος της αντίστοιχης περιφέρειας).
- Εκπρόσωποι των Οικονομικών και Κοινωνικών Εταίρων καθ' υπόδειξη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.
- Αντιπροσωπεία της Επιτροπής ΕΚ με επικεφαλής εκπρόσωπο της αρμόδιας για το ΕΠ Γενικής Διεύθυνσης και ένας εκπρόσωπος της ΕΤΕπ με συμβουλευτική ιδιότητα.
- Εκπρόσωπος αντιπροσωπευτικών μη κυβερνητικών οργανώσεων (για όποιο Ε.Π. κρίνεται κατάλληλο).

Επίσης κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής Παρακολούθησης μπορούν να προσκληθούν ειδήμονες σε οικονομικά, τεχνικά, κοινωνικά, επιστημονικά και λοιπά θέματα.

Στη σύνθεση της Επιτροπής Παρακολούθησης διασφαλίζεται, κατά το δυνατόν, η ισόρροπη συμμετοχή ανδρών και γυναικών.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

1. Θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή του ΕΠ.
2. Σύμφωνα με το άρθρο 15 του Καν.(ΕΚ) 1260/99, επιβεβαιώνει ή προσαρμόζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών και δημοσιονομικών δεικτών που θα χρησιμοποιηθούν στην παρακολούθηση του. Επίσης εγκρίνει κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση του συμπληρώματος προγραμματισμού.
3. Εξετάζει και εγκρίνει εντός έξι μηνών μετά από την έγκριση του προγράμματος τα κριτήρια επιλογής των χρηματοδοτούμενων πράξεων,
4. Αξιολογεί τακτικά τις εξελίξεις καθώς και την πρόοδο στην επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων του προγράμματος.
5. Εξετάζει τα αποτελέσματα της εφαρμογής, ιδίως την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για τα διάφορα μέτρα, καθώς και την ενδιάμεση αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 42 του Καν.(ΕΚ)1260/1999.
6. Εξετάζει και εγκρίνει την ετήσια και την τελική έκθεση εκτέλεσης πριν αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή ΕΚ.

7. Εξετάζει και εγκρίνει οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης του περιεχομένου της απόφασης της Επιτροπής ΕΚ, σχετικά με την συμμετοχή των Ταμείων, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής ΕΚ και της Επιτροπής Παρακολούθησης ΚΠΣ.
8. Προτείνει στη διαχειριστική αρχή οποιαδήποτε τροποποίηση του προγράμματος, που μπορεί να συντελέσει στην επίτευξη των στόχων του Ε.Π. ή να βελτιώσει τη διαχείριση της παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής διαχείρισης. Κάθε προσαρμογή του προγράμματος, πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 34, παρ. 3 του Καν.1260/1999.

Στην Επιτροπή Παρακολούθησης παρέχεται γραμματειακή υποστήριξη από τη διαχειριστική αρχή του Ε.Π..

Προκειμένου να ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους, οι Επιτροπές Παρακολούθησης του ΚΠΣ και του ΕΠ έχουν δικαίωμα πληροφόρησης για όλες τις παρεμβάσεις του σχετικού Ε.Π. Ειδικότερα κάθε Επιτροπή Παρακολούθησης, κατόπιν αιτήματός της, έχει δικαίωμα πρόσβασης σε όλα τα έγγραφα που αφορούν την επιλογή των έργων/ενεργειών και την εφαρμογή τους, τηρουμένων των εθνικών διατάξεων που αφορούν θέματα εμπιστευτικότητας (π.χ. κρατικές ενισχύσεις).

4.4. Χρηματοδότηση

4.4.1. Αρχή Πληρωμής

Για την αποτελεσματικότητα και τη διαφάνεια των χρηματοδοτικών ροών δημιουργείται μία ειδική υπηρεσία πληρωμών στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, σε επίπεδο Κ.Π.Σ. για όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΚΠΣ και όλα τα διαρθρωτικά Ταμεία. Η ίδια υπηρεσία έχει τα ανάλογα καθήκοντα και αρμοδιότητες για το Ταμείο Συνοχής.

Η αρχή πληρωμής σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 32 του Καν.(ΕΚ) 1260/1999 και την εθνική νομοθεσία:

1. Είναι υπεύθυνη για την επεξεργασία και την υποβολή των αιτήσεων πληρωμών στην Ε.Ε. (η υποβολή γίνεται ηλεκτρονικά μέσω του ΟΠΣ) ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά διαρθρωτικό Ταμείο σύμφωνα με το 32 παρ. 3 Καν.(ΕΚ) 1260/1999 καθώς και για την αποδοχή των πιστώσεων της Επιτροπής.
2. Διασφαλίζει την απόδοση της κοινοτικής και εθνικής συμμετοχής στους τελικούς δικαιούχους (στις περιπτώσεις κρατικών ενισχύσεων και στους τελικούς αποδέκτες) μέσω του ΠΔΕ το συντομότερο δυνατόν και χωρίς καμία κράτηση.
3. Υποβάλλει τις πιστοποιημένες δηλώσεις στην Επιτροπή ΕΚ (η υποβολή γίνεται ηλεκτρονικά μέσω του ΟΠΣ) ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά διαρθρωτικό Ταμείο σύμφωνα με το 32 παρ. 3 και 4 του Καν.(ΕΚ)1260/1999.
4. Υποβάλλει τις προβλέψεις για μελλοντικές αιτήσεις πληρωμών στην Ε.Ε. σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ.7 του Καν.(ΕΚ)1260/1999.
5. Καθορίζει σε συνεργασία με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ τους κανόνες λειτουργίας του ΟΠΣ για την επεξεργασία των πληροφοριών που χρησιμοποιεί (ελέγχει, πιστοποιεί, εγκρίνει). Μεριμνά για την ορθή λειτουργία των λογιστικών συστημάτων στο επίπεδο των διαχειριστικών αρχών κατόπιν απόφασης της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ. Κάθε διαχειριστική αρχή Ε.Π. ορίζει έναν υπεύθυνο, που θα διαχειρίζεται τις πληροφορίες αυτές και θα συνομιλεί με την αρχή πληρωμής. Η αρχή πληρωμής υποστηρίζεται από το «Γραφείο Υποστήριξης» (help desk).
6. Διενεργεί τον εξωτερικό έλεγχο στις διαχειριστικές αρχές και στους τελικούς δικαιούχους που προβλέπεται στην παρ. 4.5. 2. (έλεγχος δευτέρου επιπέδου).
7. Προβαίνει σε αναστολή των πληρωμών σε περίπτωση εικαζόμενης παρατυπίας, ενημερώνοντας ταυτόχρονα την αρμόδια για το τρίτο επίπεδο ελέγχου (Ειδική Υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών), την αρμόδια διαχειριστική αρχή, το ΟΠΣ, τον τελικό δικαιούχο και τον

τελικό αποδέκτη.

Σε περίπτωση διαπίστωσης παρατυπίας προβαίνει στη διαγραφή των σχετικών πληρωμών αφού ακούσει τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι αποφάσεις της αρχής πληρωμής, που θα πρέπει να είναι αιτιολογημένες και να συμφωνούν με την αρχή της αναλογικότητας, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διοικητικών ή/και δικαστικών προσφυγών.

8. Είναι υπεύθυνη για την εποπτεία και το συντονισμό των χρηματοδοτικών ροών και την διαχείριση των λογαριασμών που κατατίθενται οι πιστώσεις των διαρθρωτικών Ταμείων.

4.4.2 Χρηματοδοτικές ροές

1.Ροές χρηματοδοτήσεων

Προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης διαφάνεια των χρηματοδοτικών ροών του ΚΠΣ, με την έννοια ότι η παροχή της εθνικής και της κοινοτικής συνδρομής στον τελικό δικαιούχο θα πρέπει να παρακολουθείται στο πλαίσιο κάθε Ε.Π., η χρηματοδοτική διαδρομή θα είναι η ακόλουθη:

i) Η αρχή πληρωμής είναι ο αποκλειστικός διαχειριστής των συγκεκριμένων λογαριασμών που θα διατηρεί το Υπουργείο Οικονομικών στην Τράπεζα της Ελλάδας: τέσσερις λογαριασμούς για το ΚΠΣ και τις κοινοτικές πρωτοβουλίες (ένας λογαριασμός για κάθε διαρθρωτικό ταμείο: ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, ΕΓΤΠΕ, ΧΜΠΑ) και έναν λογαριασμό για το Ταμείο Συνοχής.

Κάθε λογαριασμός υποδιαιρείται σε υπο-λογαριασμούς ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Οι κοινοτικές πιστώσεις κατατίθενται απ' ευθείας από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στους λογαριασμούς, ανά διαρθρωτικό Ταμείο και ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα. Οι διαχειριστικές αρχές ενημερώνονται σχετικά.

ii) Με εντολή της αρχής πληρωμής, οι κοινοτικές πιστώσεις εγγράφονται στο τμήμα εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού - Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Στο τμήμα δαπανών εγγράφονται οι προβλέψεις μεταφοράς πιστώσεων (κοινοτικών και δημόσιων εθνικών) προς τους τελικούς δικαιούχους. Σε περίπτωση ιδιωτικής συμμετοχής αυτή εμφανίζεται στα αντίστοιχα υποσυστήματα του ΟΠΣ για το ΚΠΣ, τις κοινοτικές πρωτοβουλίες και το Ταμείο Συνοχής.

Οι προκαταβολές των κοινοτικών πόρων με την αντίστοιχη εθνική συμμετοχή χρησιμοποιούνται προκειμένου να γίνει η χρηματοδότηση των τελικών δικαιούχων.

Στον κρατικό προϋπολογισμό υπάρχουν στοιχεία με τα οποία καθορίζεται σαφώς η παρέμβαση, ο τελικός δικαιούχος και το ύψος της οικονομικής συνδρομής, όπως:

- Η επωνυμία του τελικού δικαιούχου,
- Ο τίτλος του έργου/ενέργειας
- Ο εγκριθείς από τη διαχειριστική αρχή προϋπολογισμός κατά την ένταξη του έργου/ενέργειας στο επιχειρησιακό πρόγραμμα
- Η ετήσια κατανομή του παραπάνω προϋπολογισμού
- Το επιχειρησιακό πρόγραμμα στο οποίο έχει ενταχθεί το έργο/ενέργεια.

iii) Η αρχή πληρωμής μεριμνά για την απόδοση των ετήσιων πιστώσεων (κοινοτικών και δημόσιων εθνικών) στους τελικούς δικαιούχους. Η απόδοση των πιστώσεων αυτών γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού – Π.Δ.Ε. και τους ρυθμούς υλοποίησης των έργων όπως πιστοποιούνται από τη διαχειριστική αρχή.

Η απόδοση στους τελικούς δικαιούχους γίνεται χωρίς καμία μείωση ή κράτηση ή μεταγενέστερη ειδική επιβάρυνση που επιφέρει μείωση των ποσών αυτών (άρθρο 32 παρ. 1 του Καν. 1260/1999).

2. Ροή χρηματοδοτικών πληροφοριών

i) Η απόφαση έγκρισης χρηματοδότησης κοινοποιείται στον τελικό δικαιούχο.

Ο τελικός δικαιούχος πρέπει να υποβάλει στη διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος τις πραγματοποιηθείσες πληρωμές μέσω ενός *μηνιαίου δελτίου* καθώς και την εξέλιξη του φυσικού και του οικονομικού αντικειμένου μέσω ενός *τριμηνιαίου δελτίου παρακολούθησης*.

Οι πληροφορίες αυτές μετά την έγκριση και επιβεβαίωσή τους από τη Διαχειριστική Αρχή κάθε επιχειρησιακού προγράμματος καταχωρούνται στο ΟΠΣ.

Η αρχή πληρωμής κάνει χρήση αυτών των πληροφοριών μέσω του ΟΠΣ και διασταυρώνει τα στοιχεία που βεβαιώνει η διαχειριστική αρχή με τις πληρωμές του ΠΔΕ, έτσι όπως αυτές προκύπτουν από κατάλληλα τραπεζικά στοιχεία.

ii) Η αρχή πληρωμής υποβάλλει τις αιτήσεις στην Επιτροπή αφού:

- ελέγξει την ακρίβεια των παραπάνω πληροφοριών και ιδίως σε ότι αφορά τις πληρωμές που έχουν γίνει από τους τελικούς δικαιούχους
- ελέγξει την ύπαρξη εκκρεμών ζητημάτων που προκύπτουν από τους σχετικούς ελέγχους. ελέγξει εάν το συμπλήρωμα προγραμματισμού και οι σχετικές ετήσιες εκθέσεις της διαχειριστικής αρχής έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή ΕΚ.

iii) Το ΟΠΣ πραγματοποιεί ελέγχους για τις πληρωμές των σχετικών ποσών και για τα παραστατικά των δαπανών που παρέχονται από τη διαχειριστική αρχή προκειμένου να διασφαλίζεται η ορθότητα των παρεχόμενων πληροφοριών (κυρίως η ακρίβεια των καταχωρούμενων

πληροφοριών και των πραγματοποιηθεισών πληρωμών καθώς και η τήρηση των κανόνων επιλεξιμότητας).

Η αρχή πληρωμής διαθέτει στο ΟΠΣ αναλυτικά δεδομένα των δαπανών που δηλώνονται από τους τελικούς δικαιούχους.

Το ΟΠΣ τροφοδοτείται με στοιχεία που αφορούν τις δαπάνες που πραγματοποιούνται μέσω των λογαριασμών που διατηρούνται σε άλλους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς.

- iv) Εκπονείται μια πρώτη ανεξάρτητη αξιολόγηση των χρηματοδοτικών ροών για την περίοδο 2000-2006 μέχρι το τέλος του 2001 σύμφωνα με τα άρθρα 31 & 32 του Καν.(ΕΚ) 1260/1999).

4.5. Έλεγχοι

Σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ.1 του Καν. (ΕΚ) 1260/99, το κράτος μέλος έχει την κύρια ευθύνη για την άσκηση του οικονομικού ελέγχου του ΚΠΣ.

Ενεργεί σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, κατά τρόπον ώστε να διασφαλίσει ότι οι κοινοτικοί πόροι χρησιμοποιούνται σωστά και αποτελεσματικά, βάσει των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Σύμφωνα με το άρθρο 34 του ίδιου Κανονισμού, η διαχειριστική αρχή του Ε.Π. είναι η κατά πρώτο λόγο υπεύθυνη αρχή για το σύννομο των συγχρηματοδοτούμενων έργων/ ενεργειών και της εφαρμογής του συστήματος εσωτερικού ελέγχου.

Είναι επίσης υπεύθυνη για τις αναλύσεις και τις απαντήσεις, οι οποίες δίδονται σε παρατηρήσεις και σε αιτήσεις λήψεως διορθωτικών μέτρων της Επιτροπής βάσει του άρθρου 38 παρ. 4, εδ.α του Καν.(ΕΚ) 1260/99 ή στις συστάσεις αναπροσαρμογής, οι οποίες διατυπώνονται βάσει του άρθρου 34 παρ. 2 του ίδιου Κανονισμού.

Για την αποτελεσματική άσκηση των ελέγχων η Ελλάδα διαθέτει ένα σύστημα ελέγχου των διαρθρωτικών Ταμείων που οργανώνεται σε τρία επίπεδα:

- Ο έλεγχος πρώτου επιπέδου είναι εσωτερικής φύσεως και ασκείται από τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Περιλαμβάνει τον έλεγχο όλων των έργων στη φυσική, χρηματοοικονομική και λογιστική τους διάσταση, τόσο στον τόπο υλοποίησής τους, όσο και στην έδρα των φορέων που έχουν στην κατοχή τους πρωτότυπους τεχνικούς φακέλους και τα παραστατικά δαπανών.

- Ο έλεγχος του δεύτερου επιπέδου συνίσταται σε εξωτερικό διαχειριστικό έλεγχο.

Ο έλεγχος αυτός περιλαμβάνει την ανάλυση και την αξιολόγηση του συστήματος ελέγχων του πρώτου επιπέδου. Υπεισέρχεται, όπου είναι απαραίτητο, στις ειλημμένες από τα διαχειριστικά όργανα αποφάσεις, καθώς και στον έλεγχο των τελικών δικαιούχων.

Ο έλεγχος αυτού του επιπέδου ασκείται από την αρχή πληρωμής του ΚΠΣ. Η αρχή πληρωμής μπορεί να χρησιμοποιήσει προς τούτο υφιστάμενες εθνικές διοικητικές αρχές.

- Ο έλεγχος του τρίτου επιπέδου αφορά το συνολικό συντονισμό των συστημάτων ελέγχου καθώς και εξειδικευμένες επιθεωρήσεις-στόχους. Ασκείται από ειδική υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών/Γενικό Λογιστήριο του Κράτους που διενεργεί ελέγχους επί των διαχειριστικών αρχών, της αρχής πληρωμής και των τελικών δικαιούχων προκειμένου να διασφαλίσει τη χρηστή και αποτελεσματική δημοσιονομική διαχείριση. Επίσης διενεργεί δειγματοληπτικούς ελέγχους σε έργα/ενέργειες σύμφωνα

με τις ρυθμίσεις του Καν.(ΕΚ) 2064/97 ή του εν ισχύ Κανονισμού κατά τη στιγμή πραγματοποίησης των ελέγχων.

Κατά τη διενέργεια εξειδικευμένων ελέγχων σε όλα τα επίπεδα μπορούν να χρησιμοποιηθούν υπηρεσίες εξωτερικών ελεγκτών ή ιδιωτικών ελεγκτικών εταιρειών.

Η Επιτροπή ΕΚ, στο πλαίσιο της άσκησης της αρμοδιότητάς της ως θεματοφύλακα για την ορθή εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διασφαλίζει την ύπαρξη και την ομαλή λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, ώστε οι κοινοτικοί πόροι να χρησιμοποιούνται με τρόπο ορθό και αποτελεσματικό. Προς τούτο, και με την επιφύλαξη των ελέγχων από πλευράς των εθνικών ελεγκτικών αρχών, υπάλληλοι ή το λοιπό προσωπικό της Επιτροπής ΕΚ μπορούν να διεξάγουν επιτόπιους ελέγχους, και ιδίως δειγματοληπτικούς, για όλες τις πράξεις οι οποίες χρηματοδοτούνται από τα ταμεία, καθώς και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, με προειδοποίηση τουλάχιστον μίας εργάσιμης ημέρας. Η Επιτροπή ΕΚ ενημερώνει σχετικά τη διαχειριστική αρχή κατά τρόπον ώστε να έχει κάθε δυνατή βοήθεια. Υπάλληλοι ή εκπρόσωποι του κράτους μέλους μπορούν να συμμετέχουν στους ελέγχους αυτούς.

Η Επιτροπή ΕΚ μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος να πραγματοποιήσει επιτόπιο έλεγχο για να βεβαιωθεί για την κανονικότητα ή/ και το σύννομο μίας ή περισσοτέρων πράξεων. Υπάλληλοι ή το λοιπό προσωπικό της Επιτροπής ΕΚ μπορούν να συμμετέχουν στους ελέγχους αυτούς.

4.5.1. Ο έλεγχος στο πρώτο επίπεδο

Προληπτικός έλεγχος

Η διαχειριστική αρχή του Ε.Π. ελέγχει πριν από την έναρξη έργου/ενέργειας (συμπεριλαμβανομένων των έργων/ενεργειών που βρίσκονται στο στάδιο πραγματοποίησης ή εκτέλεσης κατά την παρουσίαση της αίτησης βλ. παρ.4.2.3. σημ. Β4) όλα τα στάδια προετοιμασίας για την εφαρμογή του έργου/ενέργειας.

Ιδιαίτερα, διασφαλίζει ότι:

α) Ο τελικός δικαιούχος έχει λάβει όλα τα μέτρα που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην επιλογή αναδόχων ικανών να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του έργου,

β) έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα τα οποία εξασφαλίζουν την τήρηση της ισχύουσας νομοθεσίας.

Έλεγχος κατά την εκτέλεση του έργου.

Ο έλεγχος των υπό εκτέλεση έργων διασφαλίζεται διαρκώς με ελέγχους που πραγματοποιούνται μέσω του ΟΠΣ.

Επιτόπιος έλεγχος θα διενεργείται τουλάχιστον μια φορά, κατά γενικό κανόνα, για κάθε έργο και -ενδεχομένως- στον τελικό δικαιούχο. Προκειμένου για ενέργειες χαμηλού προϋπολογισμού και μικρής διάρκειας, ιδίως δε εκείνων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων ή από το ΕΚΤ, ο επιτόπιος έλεγχος γίνεται στο επίπεδο του τελικού δικαιούχου και συμπληρώνεται από δειγματοληπτικούς ελέγχους των έργων/ενεργειών.

Ο έλεγχος περιλαμβάνει:

- Τον έλεγχο της νομιμότητας και κανονικότητας των πράξεων και των διαδικασιών.
- Τον έλεγχο της αξιοπιστίας των πληροφοριών που δηλώνονται από τον τελικό δικαιούχο.
- Τον έλεγχο της τήρησης των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει ο τελικός δικαιούχος στα πλαίσια του έργου.
- Τον έλεγχο της τήρησης των κανόνων δημοσιότητας.

Κάθε έλεγχος γίνεται αντικείμενο μιας τυποποιημένης έκθεσης ελέγχου που καταχωρείται στο ΟΠΣ.

Έλεγχος κατά την ολοκλήρωση του έργου.

Μετά τη δήλωση ολοκλήρωσης του έργου, η διαχειριστική αρχή προβαίνει σε επιτόπιο έλεγχο του έργου/ενέργειας όσον αφορά το φυσικό και οικονομικό αντικείμενο καθώς και το λειτουργικό αποτέλεσμα, λαμβάνοντας υπόψη το εγκεκριμένο τεχνικό δελτίο και τα καταχωρημένα στο ΟΠΣ δεδομένα. Υπογράφει μια δήλωση τήρησης των υποχρεώσεων, η οποία συνοδεύει το φάκελο ολοκλήρωσης (κλεισίματος) του έργου και αυτή καταχωρείται στο ΟΠΣ.

Τα αποτελέσματα των ελέγχων καταχωρούνται στο ΟΠΣ.

Η διαχειριστική αρχή ενημερώνει την Επιτροπή ΕΚ για τα συμπεράσματα των ελέγχων καθώς και για τις διοικητικές ή δικαστικές πράξεις που χρειάστηκε να πραγματοποιηθούν εξαιτίας τους.

4.5.2. Ο έλεγχος στο δεύτερο επίπεδο

Ο χρηματοοικονομικός έλεγχος ασκείται από την αρχή πληρωμής. Εκτός από τον προκαταρκτικό έλεγχο κάθε πληρωμής (έλεγχος διασταύρωσης πληροφοριών), η αρχή πληρωμής πραγματοποιεί δειγματοληπτικούς ελέγχους στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της.

Η αρχή πληρωμής είναι επιφορτισμένη με την παροχή των απαραίτητων στοιχείων στο Υπουργείο Οικονομικών για την υποβολή της δήλωσης που προβλέπεται στο άρθρο 38 παρ. 1, σημ. στ. του Καν. (ΕΚ)1260/99.

Τα αποτελέσματα των ελέγχων της αρχής πληρωμής καταχωρούνται στο ΟΠΣ και γνωστοποιούνται στη διαχειριστική αρχή, στην Επιτροπή Παρακολούθησης, στον τελικό δικαιούχο και στην Επιτροπή.

Σε περίπτωση διαπίστωσης παρατυπίας, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων υπεράσπισης του ενδιαφερόμενου μέρους και αφού ζητήσει τη γνώμη της διαχειριστικής αρχής, η αρχή πληρωμής με δική της πρωτοβουλία, ή μετά από πρόταση άλλων εμπλεκόμενων αρχών (Διαχειριστική αρχή, Επιτροπή Παρακολούθησης, ΣΔΟΕ) δύναται να προχωρήσει στην αναστολή της χρηματοδότησης και ενδεχομένως στην ακύρωση της χρηματοδότησης.

4.5.3. Ο έλεγχος στο τρίτο επίπεδο

Αυτός ο έλεγχος περιλαμβάνει:

- Την πραγματοποίηση ελέγχων επί των συστημάτων ελέγχων, ελέγχων της νομιμότητας και κανονικότητας για όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στα πλαίσια του ΚΠΣ καθώς και των επιχειρησιακών προγραμμάτων.
- Την πραγματοποίηση δειγματοληπτικών ελέγχων κάθε επιχειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Καν.(ΕΚ) 2064/97 ή του εν ισχύ Κανονισμού κατά τη στιγμή πραγματοποίησης των ελέγχων.
- Την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν στο πρώτο και στο δεύτερο επίπεδο.
- Την αξιολόγηση των ενεργειών και των μέτρων που υιοθετήθηκαν προκειμένου να συμμορφωθούν οι εμπλεκόμενες αρχές με τα συμπεράσματα των ελέγχων.
- Την παρακολούθηση των διοικητικών και δικαστικών διώξεων σε περιπτώσεις παρατυπίας και την εντολή στην αρχή πληρωμής για την ανάκτηση των ποσών που έχουν εισπραχθεί αχρεωστήτως.
- Την ανακοίνωση, στην Επιτροπή, των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 38 παρ.1 σημ. ε του Καν. (ΕΚ)1260/99.
- Την υποβολή της δήλωσης που προβλέπεται στο άρθρο 38 παρ. 1, σημ. στ. του Καν.(ΕΚ) 1260/99.

4.6. Αξιολόγηση

Σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 5 του Καν.(ΕΚ) 1260/99, ο τρόπος αξιολόγησης διευκρινίζεται στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και στις παρεμβάσεις. Τα άρθρα 41-44 του Κανονισμού καθορίζουν τις ευθύνες του κάθε μέρους, ενώ η παράγραφος 2 του άρθρου 8 τοποθετεί την αξιολόγηση στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης και της συμπληρωματικότητας. Θα πρέπει επομένως οι εθνικές αρχές και η Επιτροπή ΕΚ να συμφωνήσουν σε θέματα δομών, διαδικασιών, μεθόδων και χρονοδιαγράμματος που θα χρησιμοποιηθούν για την εφαρμογή των διατάξεων σε θέματα αξιολόγησης του ΚΠΣ, των προγραμμάτων, των μεγάλων έργων και των συμπληρωμάτων προγραμματισμού καθώς και της ποσοτικοποίησης των στόχων.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους και ιδίως οι διαχειριστικές αρχές και η Επιτροπή εξοπλίζονται με τα κατάλληλα μέσα και συγκεντρώνουν τα απαραίτητα στοιχεία για την αποτελεσματικότερη διεξαγωγή της αξιολόγησης. Σ' αυτό το πλαίσιο, η ποιότητα της ποσοτικοποίησης των στόχων και η συστηματική και έγκαιρη συγκέντρωση των δεδομένων των σχετικών με τους δείκτες έχουν ιδιαίτερη σημασία.

4.6.1. Η εκ των προτέρων αξιολόγηση (άρθρα 41 και 26 του Καν.(ΕΚ) 1260/99)

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση (ex ante) των σχεδίων, προγραμμάτων και συμπληρωμάτων προγραμματισμού.

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση (ex ante) αποτελεί ευθύνη των αρμοδίων αρχών για την προετοιμασία των σχεδίων, των παρεμβάσεων και των συμπληρωμάτων προγραμματισμού. Διεξάγεται στο επίπεδο του σχεδίου και των προγραμμάτων συμπεριλαμβανομένου του συμπληρώματος προγραμματισμού. Αφορά :

- την ανάλυση των αποτελεσμάτων των προηγούμενων αξιολογήσεων
- την ανάλυση των ισχυρών σημείων, των αδύνατων σημείων και του δυναμικού των περιφερειών ή/και των τομέων
- την εκτίμηση του λόγου ύπαρξης και της συνοχής της προτεινόμενης στρατηγικής
- την ποσοτικοποίηση των προτεραιοτήτων και των στόχων
- την ανάλυση των αναμενόμενων επιπτώσεων και την αιτιολόγηση της πολιτικής
- την ποιότητα των μηχανισμών εφαρμογής

Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δίνεται στην αξιολόγηση των ανθρώπινων πόρων και στη συνοχή με την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Απασχόληση και τα Εθνικά Σχέδια Δράσης για την Απασχόληση, την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και της προώθησης ίσων ευκαιριών μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Σε εφαρμογή του άρθρου 15 παρ. 3 του Καν.(ΕΚ) 1260/99, η Επιτροπή εκτιμά τα σχέδια σε συνάρτηση με τους στόχους του κανονισμού, με τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 41.

Η αξιολόγηση των έργων

Οι αιτήσεις συνδρομής από το ΕΤΠΑ σχετικά με τα μεγάλα έργα που αναφέρονται στο άρθρο 25 του Καν.(ΕΚ)1260/99 (δηλαδή αυτά που το συνολικό κόστος τους υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια ευρώ), πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παρ.1 του ως άνω αναφερόμενου κανονισμού. Υπογραμμίζεται ιδιαίτερα η ανάγκη πραγματοποίησης αναλύσεων κόστους-οφέλους που να καλύπτουν την χρηματοοικονομική ανάλυση, την κοινωνικοοικονομική ανάλυση καθώς και την ανάλυση κινδύνων και βιωσιμότητας του έργου. Αξιολογείται επίσης η επίπτωση στην απασχόληση και η περιβαλλοντική επίπτωση όπως ορίζεται στο σημείο ζ της παραγράφου 1 του άρθρου 26.

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 26, η Επιτροπή ΕΚ – πριν την επιβεβαίωση ή την τροποποίηση του ποσοστού συμμετοχής – εκτιμά το έργο συμβουλευόμενη, αν κριθεί αναγκαίο, την ΕΤΕπ.

Τα άλλα έργα, με κόστος μικρότερο των 50 εκατομμυρίων ευρώ, αποτελούν αντικείμενο κατάλληλης αξιολόγησης εκ μέρους των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους βάσει διαφανών κριτηρίων και διαδικασιών.

4.6.2. Η ενδιάμεση αξιολόγηση

Η ενδιάμεση αξιολόγηση πραγματοποιείται στο επίπεδο του ΚΠΣ και των επιμέρους επιχειρησιακών προγραμμάτων που υλοποιούνται στα πλαίσια αυτού. Έχει ουσιαστικά ως στόχο να τροφοδοτήσει το ΚΠΣ και τα προγράμματα στο μέσο της περιόδου υλοποίησής τους, με τις ενδεχόμενες απαραίτητες προσαρμογές και να προσφέρει στοιχεία για την εκτίμηση της απόδοσης των παρεμβάσεων.

Η ενδιάμεση αξιολόγηση διεξάγεται υπό την ευθύνη της διαχειριστικής αρχής του Ε.Π., σε συνεργασία με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ και την Επιτροπή ΕΚ στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης.

Στοχεύει, βάσει των πρώτων αποτελεσμάτων, στην εξέταση της ορθότητας και των προοπτικών υλοποίησης των στόχων. Αξιολογεί επίσης τη χρήση των πιστώσεων καθώς και την εξέλιξη της παρακολούθησης και της υλοποίησης. Η ενδιάμεση αξιολόγηση περιλαμβάνει μια κριτική ανάλυση με βάση τα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν στα πλαίσια της παρακολούθησης και άλλων πηγών που χρησιμοποιήθηκαν. Αποφαίνεται επίσης για την ορθότητα και την αιτιολόγηση των ενδεχομένων προσαρμογών σε σχέση με τους αρχικά ποσοτικοποιημένους στόχους.

Η ενδιάμεση αξιολόγηση πραγματοποιείται από ανεξάρτητο αξιολογητή και υποβάλλεται στην Επιτροπή Παρακολούθησης του ΚΠΣ/Ε.Π. πριν διαβιβαστεί

στην Επιτροπή ΕΚ, το αργότερο την 31/12/2003. Οι ανεξάρτητοι αξιολογητές οφείλουν να σεβαστούν, κατά την επεξεργασία, το απόρρητο των δεδομένων παρακολούθησης στα οποία έχουν πρόσβαση. Η δημοσίευση των αποτελεσμάτων της ενδιάμεσης αξιολόγησης απαιτεί την προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής Παρακολούθησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 42 παρ. 3 του Καν.(ΕΚ) 1260/99, η Επιτροπή εξετάζει την ορθότητα και την ποιότητα της αξιολόγησης βάσει των κριτηρίων που έχουν εκ των προτέρων συμφωνηθεί με το κράτος μέλος σε εταιρική βάση, ενόψει της αναθεώρησης των παρεμβάσεων και της χορήγησης του αποθεματικού επίδοσης.

Η ενδιάμεση αξιολόγηση επικαιροποιείται υπό τη μορφή ενός πρώτου απολογισμού το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2005. Έγκειται στο κράτος μέλος να αποφασίσει εάν για δικούς του λόγους και ανάγκες, θα προβεί σε αξιολογήσεις πέραν των δύο υποχρεωτικών βάσει του κανονισμού, που αναφέρθηκαν προηγουμένως (ενδιάμεση και πρώτου απολογισμού) .

Για την τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τον κανονισμό, την εξασφάλιση αποτελεσματικών και χρήσιμων αξιολογήσεων και την ανάδραση αυτών με τις παρεμβάσεις, είναι σκόπιμη η λειτουργία μιας εθνικής επιτροπής αξιολόγησης καθώς και ο ορισμός ενός υπευθύνου για την αξιολόγηση στα πλαίσια της διαχειριστικής αρχής κάθε Ε.Π.

Στο πλαίσιο της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ, μια διοικητική δομή αρμόδια για την αξιολόγηση είναι αναγκαία για το συντονισμό και τη συνολική οργάνωση της αξιολόγησης, τη μέριμνα για την ποιότητα και την ορθότητα των δεδομένων, τη σύνθεση των αποτελεσμάτων σε εθνικό επίπεδο προς ένταξη σε ετήσιες ή ad hoc εκθέσεις καθώς και την εκτίμηση της ανάδρασης της αξιολόγησης.

Θα αποτελέσει επίσης τον συνομιλητή μεταξύ εθνικών και κοινοτικών αρχών στα θέματα της αξιολόγησης.

4.6.3. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση (άρθρο 43 του Καν. (ΕΚ) 1260/99)

Η εκ των υστέρων (ex post) αξιολόγηση αφορά τις παρεμβάσεις και υπάγεται στην ευθύνη της Επιτροπής ΕΚ σε συνεργασία με το κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή. Έχει ως στόχο την ανάλυση σχετικά με τη χρήση των πόρων, την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των παρεμβάσεων και των επιπτώσεων τους καθώς και τη χρησιμότητα και διάρκεια αυτών.

Διεξάγεται βάσει μεθοδολογικών προτάσεων της Επιτροπής, σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη, κατά τρόπο συντονισμένο και ομοιογενή, για την άντληση διδαγμάτων τόσο σχετικά με τις παρεμβάσεις όσο και με την πολιτική της οικονομικής και κοινωνικής Συνοχής στο σύνολο της. Διεξάγεται από ανεξάρτητους αξιολογητές και πρέπει να ολοκληρωθεί το αργότερο τρία χρόνια μετά το πέρας της προγραμματικής περιόδου.

4.7 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ

4.7.1. Το αποθεματικό επίδοσης

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 5 του Καν.(ΕΚ) 1260/99, 4% των πιστώσεων που προβλέπονται σε κάθε ενδεικτική εθνική κατανομή, κατανέμονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 44 του ίδιου Κανονισμού. Στο σχέδιο χρηματοδότησης, το ποσό των 945 εκ. ευρώ σε τρέχουσες τιμές προορίζεται για κατανομή σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή.

Η εκτίμηση της επίδοσης για το σύνολο των προγραμμάτων – περιφερειακών και τομεακών – αποτελεί μέρος κοινής διαδικασίας, η οποία θα πραγματοποιηθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους σε στενή συνεννόηση με την Επιτροπή και το αργότερο μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2003.

Η επίδοση των προγραμμάτων εκτιμάται βάσει περιορισμένου αριθμού δεικτών που αντανακλούν την αποτελεσματικότητα, τη διαχείριση και τη χρηματοοικονομική εκτέλεση, για τους οποίους γίνεται ενδιάμεση μέτρηση των αποτελεσμάτων σε σχέση με τους αρχικά τεθέντες ειδικούς στόχους. Τα κριτήρια διαχείρισης και χρηματοοικονομικής εκτέλεσης είναι κοινά για το σύνολο των προγραμμάτων, ενώ τα κριτήρια αποτελεσματικότητας διαφοροποιούνται στο κάθε πρόγραμμα.

Ως προς τη διαχείριση, τίθενται τέσσερα κριτήρια:

- ποιότητα του συστήματος παρακολούθησης
- ποιότητα του χρηματοοικονομικού ελέγχου
- ποιότητα των συστημάτων επιλογής έργων/ενεργειών
- ποιότητα του συστήματος αξιολόγησης

Ως προς τα κριτήρια χρηματοοικονομικής εκτέλεσης, το κριτήριο απορρόφησης των πόρων όπως ορίζεται στα έγγραφα της Επιτροπής, είναι γενικής εφαρμογής, ενώ το κριτήριο προσέλκυσης περαιτέρω πόρων έχει εφαρμογή μόνο στα προγράμματα που στο χρηματοοικονομικό σχέδιό τους προβλέπουν συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαίων ύψους μεγαλύτερου του 10% του συνολικού κόστους του προγράμματος.

Ως προς τα κριτήρια αποτελεσματικότητας καθορίζεται μια ομάδα δεικτών σε κάθε πρόγραμμα, που ποσοτικοποιείται στα πλαίσια του συμπληρώματος προγραμματισμού. Τα κριτήρια θα αφορούν κυρίως την υλοποίηση φυσικού αντικείμενου και εάν είναι δυνατό, το επίπεδο των πρώτων σημαντικών και μετρήσιμων το 2003 αποτελεσμάτων. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 44, αυτοί οι δείκτες θα καθοριστούν σε στενή συνεννόηση με την Επιτροπή ΕΚ.

Η πρόοδος σε σχέση με τους ποσοτικοποιημένους στόχους θα αναλύεται κάθε έτος κατά την ετήσια συνάντηση της Επιτροπής με τη διαχειριστική αρχή.

Κάθε τροποποίηση των ποσοτικοποιημένων στόχων πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη και να συναποφασίζεται με την Επιτροπή ΕΚ. Η ενδιάμεση αξιολόγηση θα συμβάλει στον εντοπισμό των πλέον αποτελεσματικών προγραμμάτων.

Η Επιτροπή ΕΚ θα πάρει την τελική απόφαση κατανομής των πιστώσεων του αποθεματικού πριν από την 31^η Μαρτίου 2004, ύστερα από πρόταση και σε στενή συνεννόηση με τις αρμόδιες εθνικές αρχές..

4.7.2 Αποθεματικό προγραμματισμού

Πέραν του 4% που αφορά το αποθεματικό επίδοσης, στα πλαίσια του ΚΠΣ προβλέπεται και ένα αποθεματικό προγραμματισμού για την περίοδο 2000-2006.

Η χρήση του αποθεματικού προγραμματισμού αποτελεί το μέσο για τη διασφάλιση της απαιτούμενης ευελιξίας κατά την εφαρμογή του ΚΠΣ και στοχεύει ιδίως στην αύξηση της ικανότητας ανταπόκρισης σε απρόβλεπτες εξελίξεις (είτε λόγω της μακράς περιόδου προγραμματισμού είτε και λόγω της αλλαγής των συνθηκών) που πιθανόν να προκύψουν κατά τη νέα προγραμματική περίοδο. Τέτοιες εξελίξεις είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε αναγκαίες προσαρμογές των προγραμμάτων ή ακόμα και σε δημιουργία νέων επιχειρησιακών προγραμμάτων. Το αποθεματικό προγραμματισμού χρησιμοποιείται παράλληλα και κατά συνεκτικό τρόπο με το αποθεματικό επίδοσης.

Η κατανομή αυτού του αποθεματικού γίνεται σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και λαμβάνει υπόψη μεταξύ των άλλων τις ακόλουθες οριζόντιες πολιτικές:

- την ενδυνάμωση της προσπάθειας προς όφελος των ανθρωπίνων πόρων ιδίως από δράσεις άμεσα συνδεδεμένες με την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.
- σε περιφερειακό επίπεδο, την ενίσχυση εκείνων των περιφερειών που θα έχουν επιτύχει την περισσότερο αποδοτική εφαρμογή του προγράμματός τους και ειδικότερα σε ότι αφορά καινοτόμες δράσεις.

4.8. Δημοσιότητα και πληροφόρηση

Περιγραφή των σχετικών με τη δημοσιότητα και πληροφόρηση διατάξεων

Τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας που αφορούν τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών Ταμείων στοχεύουν στην αύξηση του κύρους και της διαφάνειας της δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κράτους μέλους και στην παροχή ομοιογενούς εικόνας των εν λόγω παρεμβάσεων. Τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας που παρατίθενται ακολούθως αναφέρονται στο ΚΠΣ και στα επιχειρησιακά προγράμματα, όπως ορίζονται από τον Καν.(ΕΚ) 1260/99. Οι όροι της υλοποίησης, το περιεχόμενο και η στρατηγική των ενεργειών της πληροφόρησης και της δημοσιότητας, οι εργασίες των Επιτροπών Παρακολούθησης, η υλοποίηση της εταιρικής σχέσης και της ανταλλαγής εμπειριών καθώς και οι προβλεπόμενοι όροι για την εφαρμογή εργαλείων πληροφόρησης και δημοσιότητας, ορίζονται από τον Καν.(ΕΚ) 1159/2000 "σχετικά με τις δράσεις πληροφόρησης και δημοσιότητας που πρέπει να διεξαχθούν από τα κράτη μέλη, όσον αφορά τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών Ταμείων".

Η δημοσιότητα είναι ευθύνη της διαχειριστικής αρχής που είναι επιφορτισμένη με την υλοποίηση των παρεμβάσεων. Πραγματοποιείται σε συνεργασία με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ και την Επιτροπή ΕΚ, η οποία ενημερώνεται για τα μέτρα που λαμβάνονται για την επίτευξη αυτών των στόχων. Οι αρμόδιες εθνικές και περιφερειακές αρχές, λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα διοικητικά μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα σχετικά με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών Ταμείων και να συνεργαστούν με την Επιτροπή ΕΚ.

Η υλοποίηση των δράσεων πληροφόρησης και δημοσιότητας των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων αναστέλλονται δύο μήνες πριν από τη διεξαγωγή των ευρωπαϊκών, εθνικών, περιφερειακών, νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών.

Οι δράσεις πληροφόρησης και δημοσιότητας εξυπηρετούν αποκλειστικά τους στόχους που προβλέπονται στον Καν.(ΕΚ)1159/2000 και έχουν ως σκοπό **την πληροφόρηση:**

- Των δυνητικών και τελικών δικαιούχων, καθώς και των περιφερειακών, τοπικών και άλλων αρμοδίων δημοσίων αρχών, των επαγγελματικών οργανώσεων και οικονομικών κύκλων, των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων, των μη κυβερνητικών οργανώσεων (ιδίως των οργανώσεων προώθησης της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και των οργανώσεων που δρουν για τη βελτίωση και την προστασία του περιβάλλοντος), και των παραγόντων ή φορέων έργων, για την εξασφάλιση της διαφάνειας σχετικά με τις δυνατότητες που παρέχει η κοινή παρέμβαση της Ε.Ε και του κράτους μέλους.

Η διαχειριστική αρχή μεριμνά για τη δημιουργία κατάλληλου συστήματος

διάδοσης των πληροφοριών, οι οποίες έχουν ως σκοπό τη διασφάλιση της διαφάνειας απέναντι στους διάφορους εταίρους και δυνητικούς δικαιούχους και ιδίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνουν σαφείς ενδείξεις των προτεινόμενων διοικητικών διαδικασιών, μια περιγραφή των μηχανισμών διαχείρισης των φακέλων, πληροφορίες σχετικές με τα κριτήρια επιλογής των έργων/ενεργειών και με τους μηχανισμούς αξιολόγησης, καθώς και τους υπευθύνους σε εθνικό, περιφερειακό, ή τοπικό επίπεδο οι οποίοι θα μπορούσαν να εξηγήσουν τη λειτουργία των παρεμβάσεων και τα κριτήρια επιλεξιμότητας.

- **Της κοινής γνώμης** σχετικά με το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

Η διαχειριστική αρχή πληροφορεί τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (συμπεριλαμβανομένων των διευθύνσεων του διαδικτύου, δίγλωσσων κατά προτίμηση) με τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο σχετικά με τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις, που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε αυτές τις πληροφορίες πρέπει να διακρίνεται με σαφήνεια η συμμετοχή της Ε.Ε. (κυρίως με την αναφορά στο ύψος της κοινοτικής συνδρομής και το ποσοστό συμμετοχής στις προβαλλόμενες δράσεις). Τα μηνύματα πρέπει να είναι ενδεικτικά της αποστολής του κάθε Ταμείου. Η προβολή των παρεμβάσεων που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή, και οι σημαντικές φάσεις της υλοποίησής τους αποτελούν αντικείμενο ενεργειών ευαισθητοποίησης μέσω των εθνικών ή περιφερειακών μέσων μαζικής ενημέρωσης κατά περίπτωση. Οι καταχωρήσεις υπό την μορφή δελτίου τύπου, ή διαφημιστικής ανακοίνωσης θα πρέπει να αναφέρουν σε απλή και κατανοητή γλώσσα για το ευρύ κοινό τη συμμετοχή της Ε.Ε. Πρέπει να διασφαλιστεί μια καλή συνεργασία με το γραφείο της αντιπροσωπείας της Επιτροπής ΕΚ στην Ελλάδα.

Υλοποίηση των μέτρων πληροφόρησης και δημοσιότητας

Τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας παρουσιάζονται με τη μορφή ενός σχεδίου δράσεων που αφορά την επικοινωνία τόσο στο επίπεδο του ΚΠΣ όσο και στο επίπεδο κάθε επιχειρησιακού προγράμματος.

Τα σχέδια δράσης κάθε επιχειρησιακού προγράμματος παρουσιάζονται στο συμπλήρωμα προγραμματισμού σύμφωνα με τον Καν. (ΕΚ)1159/2000.

Για την εξασφάλιση της ομοιογένειας, συνοχής και συνέργειας μεταξύ των μέτρων δημοσιότητας και πληροφόρησης του ΚΠΣ και των επιχειρησιακών προγραμμάτων, η διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ παρέχει ενιαίες αρχές και πλαίσια προς τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων και φροντίζει για τη συνολική παρακολούθηση, εποπτεία και συντονισμό.

Τα ποσά που προβλέπονται για την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα, περιλαμβάνονται στη χρηματοδότηση του ΚΠΣ και των ΕΠ στα πλαίσια της τεχνικής βοήθειας (απαραίτητα ποσά για την επεξεργασία την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των παρεμβάσεων που προβλέπονται από το άρθρο 17 παρ.2 ε), στο άρθρο 18 παρ.2β), στο άρθρο 19 παρ.3β) του

Καν. (ΕΚ) 1260/1999).

Κάθε διαχειριστική αρχή ορίζει τον/τους υπεύθυνο/ους για τα θέματα πληροφόρησης και δημοσιότητας και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή ΕΚ. Στα πλαίσια της ετήσιας συνάντησης, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 34 παρ. 2 του Καν.(ΕΚ)1260/1999, η διαχειριστική αρχή πληροφορεί την Επιτροπή ΕΚ για την πρόοδο των θεμάτων πληροφόρησης και δημοσιότητας που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις. Προκειμένου να διασφαλισθεί η δημοσιότητα των έργων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία, η αρμόδια διαχειριστική αρχή έχει την ευθύνη της τήρησης των μέτρων πληροφόρησης και δημοσιότητας που προβλέπονται από το παρόν ΚΠΣ, καθώς και στον Καν. (ΕΚ) 1159/2000.

Οι Επιτροπές Παρακολούθησης διασφαλίζουν επαρκή πληροφόρηση για τις εργασίες τους. Προς τούτο και με ευθύνη του προέδρου τους πληροφορούν, στο μέτρο του δυνατού, τα μέσα ενημέρωσης για το βαθμό προόδου των παρεμβάσεων των οποίων έχουν την ευθύνη.

Σε σημαντικές εκδηλώσεις που συνδέονται με τις συνεδριάσεις των Επιτροπών Παρακολούθησης, τις συναντήσεις υψηλού επιπέδου ή διάφορα εγκαίνια, ενημερώνεται η Επιτροπή ΕΚ και η αντιπροσωπεία της στην Ελλάδα.

Η Επιτροπή Παρακολούθησης εξετάζει την ετήσια έκθεση εκτέλεσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 37 του Καν.(ΕΚ)1260/1999, στην οποία περιλαμβάνεται ένα κεφάλαιο σχετικό με τα μέτρα δημοσιότητας και πληροφόρησης, σύμφωνα με το άρθρο 35 του ίδιου Κανονισμού. Η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή Παρακολούθησης τις απαιτούμενες πληροφορίες επί της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των ενεργειών που έχουν γίνει με σκοπό την πληροφόρηση και την δημοσιότητα καθώς επίσης και κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία όπως φωτογραφικό υλικό.

Οι Ελληνικές Αρχές διαβιβάζουν στην Επιτροπή ΕΚ, με την ετήσια έκθεση που προβλέπεται από το άρθρο 45 του Καν.(ΕΚ) 1260/1999, όλα τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 46 του εν λόγω Κανονισμού. Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να είναι επαρκείς ώστε βάσει αυτών να κρίνεται η τήρηση των διατάξεων του παρόντος ΚΠΣ καθώς και του Καν.(ΕΚ)1159/2000.

Οι διαχειριστικές αρχές μπορούν σε κάθε περίπτωση, να λάβουν πρόσθετα μέτρα, ιδιαίτερα δε πρωτοβουλίες οι οποίες θα συνεισφέρουν στην καλή υλοποίηση της ακολουθούμενης πολιτικής στο πλαίσιο των διαρθρωτικών Ταμείων. Πληροφορούν την Επιτροπή περί των ειλημμένων πρωτοβουλιών ώστε να μπορέσει η Επιτροπή να συνεισφέρει με τον προσήκοντα τρόπο στην

υλοποίησή τους. Στο πνεύμα της εταιρικής σχέσης και της εξυπηρέτησης του κοινού συμφέροντος, η Επιτροπή ΕΚ θέτει στη διάθεση των καθ' ύλην αρμοδίων αρχών την πείρα και τον εξοπλισμό της. Υποστηρίζει την ανταλλαγή εμπειριών, οι οποίες αποκτήθηκαν στο πλαίσιο της υλοποίησης του άρθρου 46 του Καν.(ΕΚ) 1260/1999 και εμπυχώνει άτυπα δίκτυα των υπευθύνων της πληροφόρησης.

4.9. Ταμείο Συνοχής

Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας είναι αρμόδιο για την υποβολή στην Επιτροπή ΕΚ των προτάσεων για χρηματοδότηση έργων από το Ταμείο Συνοχής και είναι κύριος συνομιλητής της στα σχετικά θέματα.

Οι προτάσεις των έργων από τους τελικούς δικαιούχους (υπηρεσίες αρμόδιες για την υλοποίηση) υποβάλλονται κατ' αρχήν στις αντίστοιχες διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων: Κατά περίπτωση πρόκειται για τις διαχειριστικές αρχές των περιφερειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων (αποκεντρωμένα έργα) ή τις διαχειριστικές αρχές του ΕΠ. «Περιβάλλον» και τις διαχειριστικές αρχές των Ε.Π. στον άξονα προτεραιότητας «Μεταφορές» του ΚΠΣ (ΥΠΕΧΩΔΕ και ΥπΜΕ). Αυτές οι διαχειριστικές αρχές είναι υπεύθυνες για την τεχνική αξιολόγηση των προτάσεων έργων. Μετά από αυτή την αξιολόγηση οι προτάσεις διαβιβάζονται στο ΥΠΕΘΟ για τελική εκτίμηση και ιεράρχηση σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές πριν από την υποβολή τους στην Επιτροπή ΕΚ.

Η παρακολούθηση υλοποίησης του φυσικού και οικονομικού αντικειμένου των έργων, ο έλεγχος του πρώτου επιπέδου και κυρίως η κανονικότητα, η συμβατότητα με τις κοινοτικές πολιτικές, η τήρηση των υποχρεώσεων πληροφόρησης και δημοσιότητας καθώς και η τήρηση άλλων υποχρεώσεων των τελικών δικαιούχων γίνονται από τις παραπάνω διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Η παρακολούθηση των έργων γίνεται στο πλαίσιο των συσκέψεων των αντιστοίχων Επιτροπών Παρακολούθησης. Η συνολική παρακολούθηση καθώς και τα οριζόντια θέματα που αφορούν το Ταμείο Συνοχής μπορούν να εξεταστούν στο πλαίσιο της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΚΠΣ.

Η πληροφόρηση σχετικά με τα στοιχεία της πρότασης και της έγκρισης καθώς και τα στοιχεία παρακολούθησης και ελέγχου των έργων καταχωρούνται στο ΟΠΣ.

Σε ότι αφορά το Ταμείο Συνοχής, η αρχή πληρωμής είναι επιφορτισμένη με υποχρεώσεις ανάλογες με εκείνες του ΚΠΣ. Πέραν των άλλων αρμοδιοτήτων της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας είναι υπεύθυνο για το συντονισμό και την εποπτεία των εμπλεκόμενων διαχειριστικών αρχών. Τηρουμένων των διατάξεων του Καν.(ΕΚ) 1164/1994 για την ίδρυση του Ταμείου Συνοχής, όπως τροποποιήθηκε από τον Καν.(ΕΚ) 1265/1999, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας καθορίζει το πλαίσιο και τους κανόνες αξιολόγησης των προτεινόμενων έργων, το πλαίσιο και τους κανόνες παρακολούθησης και ελέγχου των έργων που εγκρίνονται από το Ταμείο Συνοχής και ελέγχει την εφαρμογή τους.

4.10 ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

1. Το ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ αποτελείται από τα ακόλουθα υποσυστήματα :

ΥΠΟΣΥΣΤΗΜΑ Κ.Π.Σ. & ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ
ΥΠΟΣΥΣΤΗΜΑ ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ
ΥΠΟΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΥΠΟΣΥΣΤΗΜΑ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
ΥΠΟΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ

2. Ειδικά το Υποσύστημα ΚΠΣ και Κοινοτικές Πρωτοβουλίες υποστηρίζει τις παρακάτω λειτουργίες:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ: Την δομή του κάθε προγράμματος με τους άξονες προτεραιότητας και τα μέτρα με όλα τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο υποβληθέν πρόγραμμα, στην απόφαση έγκρισης και στο συμπλήρωμα προγραμματισμού. Επίσης τους χρηματοδοτικούς πίνακες τόσο του ΚΠΣ όσο και των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. (ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΚΠΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ)

ΕΝΤΑΞΗ–ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΡΓΩΝ: Περιλαμβάνονται όλα τα στοιχεία των έργων με τα υποέργα τους (συμβατικά αντικείμενα) και οι διαδικασίες από την υποβολή μιας πρότασης από τον Τελικό Δικαιούχο μέχρι την έγκρισή της από την Διαχειριστική Αρχή του Επιχειρησιακού Προγράμματος καθώς και οι τροποποιήσεις του. (ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ)

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ: Περιλαμβάνονται οι οθόνες καταχώρησης των μηνιαίων και τριμηνιαίων στοιχείων των έργων και παρακολουθούνται όλα τα επίπεδα από τα υποέργα μέχρι το επίπεδο του ΚΠΣ, με τις εκτυπώσεις των απαραίτητων εκθέσεων. Επίσης τα αρχεία με τα απαραίτητα στοιχεία που υποβάλλονται στην Επιτροπή ΕΚ. (ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ)

ΧΡΗΜΑΤΟΡΡΟΕΣ: Τη δημιουργία των αιτήσεων–πιστοποιήσεων που υποβάλλονται στην Επιτροπή ΕΚ σε HARD και των flat files. Την καταγραφή των εισροών και την κατανομή τους. (ΑΡΧΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ)

ΕΛΕΓΧΟΙ: Καταγραφή των πορισμάτων ελέγχων που πραγματοποιούν όλες οι ελεγκτικές αρχές και καταχώρηση παρατηρήσεων σε όλα τα επίπεδα από το ΚΠΣ-Ε.Π., υποπρόγραμμα -μέτρο– έργο – σύμβαση – πληρωμή. Τις απαντήσεις των Τελικών Δικαιούχων, των Διαχειριστικών Αρχών και την τελική απόφαση. (ΕΛΕΓΚΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ)

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ:

Καταγραφή της σύνθεσης, της ημερήσιας διάταξης και των αποφάσεων της Επιτροπής παρακολούθησης.
(ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ)

ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ:

Στις βοηθητικές εργασίες περιλαμβάνονται όλα τα κωδικοποιημένα αρχεία του συστήματος, τα οποία είναι οι κατηγορίες επιλέξιμων ενεργειών: τομείς και υποτομείς παρέμβασης, κατηγορίες επιλέξιμων δαπανών, δείκτες εκροών-επιπτώσεων, περιφερειακής, νομαρχιακής και τοπικής δομής, οι φορείς που εμπλέκονται σε όλο το φάσμα των διαδικασιών, τελικοί αποδέκτες (επιχειρήσεις που λαμβάνουν κρατικές ενισχύσεις και ανάδοχοι) κατηγορίες υποέργων (συμβατικών αντικειμένων), διοικητικές καταστάσεις υποέργων, πηγές και χρηματοδοτικά μέσα, ελεγκτικές αρχές, κατηγορίες παραστατικών των Τελικών Δικαιούχων και τελικών Αποδεκτών. Επίσης βοηθητικά αρχεία για την σύνδεση με αρχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το σύστημα λειτουργεί σε εφαρμογή INTRANET. Τα επίπεδα εξουσιοδοτήσεων πρόσβασης στο σύστημα είναι πολλαπλά και αναφέρονται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για κάθε Διαχειριστική Αρχή, στις γραμμές εντολών, όπως αναφέρονται ενδεικτικά παραπάνω, και στις εξουσιοδοτήσεις καταχώρησης και ελέγχου των πληροφοριών .

ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Ανταλλαγή πληροφοριών με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με όλα τα flat files που προβλέπονται.
2. Ανταλλαγή πληροφοριών με το υποσύστημα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων σχετικά με τις πιστώσεις που διατίθενται για κάθε έργο και Τελικό Δικαιούχο.
3. Ανταλλαγή πληροφοριών με Τραπεζικά Ιδρύματα για τον έλεγχο των πληρωμών
4. Έλεγχος των πληρωμών που καταχωρούνται σε όλα τα υποσυστήματα για την αποφυγή διπλοεγγραφών.

Η Επιτροπή ΕΚ και οι αρμόδιες για την εφαρμογή του συστήματος Εθνικές Αρχές πρέπει να συμφωνήσουν στα οργανωτικά ζητήματα πριν από το τέλος Οκτωβρίου 2000. Το σύστημα θα πρέπει να είναι σε λειτουργία πριν από την πρώτη μεταφορά κοινοτικών χρηματοδοτήσεων προς την Ελλάδα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Αξιολόγηση των μακροοικονομικών επιπτώσεων του ΚΠΣ ΙΙΙ

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση των μακροοικονομικών επιπτώσεων του 3^{ου} ΚΠΣ μπορεί να πραγματοποιηθεί με τρόπους οι οποίοι διαφοροποιούνται κυρίως λόγω εναλλακτικών υποθέσεων για τις διόδους μέσω των οποίων φαίνεται να μπορεί το ΚΠΣ να επηρεάσει τις μακροοικονομικές μεταβλητές. Ένα βασικό ζήτημα είναι αν θα ληφθούν υπόψη μόνον οι βραχυπρόθεσμες επιδράσεις που απορρέουν από την ενεργοποίηση της ζήτησης (οι επιδράσεις από την πλευρά της ζήτησης), ή αν θα ληφθούν επίσης υπόψη οι μακροπρόθεσμες επιδράσεις στην παραγωγικότητα (οι επιδράσεις από την πλευρά της προσφοράς). Τα αποτελέσματα μπορεί να ποικίλουν σημαντικά λόγω των διαφορών στη δομή και στις προδιαγραφές των διάφορων υποδειγμάτων που χρησιμοποιούνται για την προσομοίωση των πολύπλοκων αλληλεπιδράσεων μεταξύ των μεταβλητών.

Στη συνέχεια αναφέρονται οι προσομοιώσεις που βασίζονται σε τρία διαφορετικά υποδείγματα που δείχνουν ότι το ΚΠΣ δημιουργεί θετικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη και στην απασχόληση. Εντούτοις, είναι δύσκολο να συγκριθούν άμεσα μεταξύ τους και τα αποτελέσματα πρέπει να ερμηνευθούν στη βάση των διαύλων μέσω των οποίων εκτιμάται ότι επιδρά το ΚΠΣ, καθώς και ως προς τις γενικές δημοσιονομικές και νομισματικές παραμέτρους στις οποίες αυτά τα υποδείγματα είτε δίνουν έμφαση είτε αγνοούν. Για παράδειγμα, τόσο η προσομοίωση του HERMIN όσο κι αυτή του QUEST II δείχνουν ότι οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις από την πλευρά της προσφοράς, οι οποίες βελτιώνουν την παραγωγική δομή μιας οικονομίας και αποτελούν την κύρια στόχευση των Διαρθρωτικών Ταμείων της ΕΕ, εξακολουθούν να προκαλούν αύξηση στο ΑΕΠ της τάξης του 2% ακόμη και μετά τη λήξη των πληρωμών του ΚΠΣ. Ωστόσο, η προσομοίωση του Quest II δείχνει ότι ορισμένες από τις γενικές θετικές επιπτώσεις του ΚΠΣ ενδέχεται να μειωθούν μέσω μιας επιδείνωσης του εμπορικού ισοζυγίου και των πιέσεων που μπορεί να ασκηθούν στις ιδιωτικές επενδύσεις από μια ανατίμηση των πραγματικών συναλλαγματικών ισοτιμιών και μια αύξηση των πραγματικών επιτοκίων.

Το μοντέλο του ΚΕΠΕ

Το υπόδειγμα του ΚΕΠΕ έχει αναπτυχθεί για τις Ελληνικές Αρχές από το Κέντρο Οικονομικού Προγραμματισμού και Έρευνας (ΚΕΠΕ) προκειμένου να αναλύσει τις μακροοικονομικές επιπτώσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων στην Ελλάδα. Το υπόδειγμα διακρίνει την οικονομία σε 3 κύριους τομείς: Γεωργία, Βιομηχανία - Υπηρεσίες και Δημόσιο Τομέα. Οι συναλλαγματικές ισοτιμίες και τα μακροπρόθεσμα επιτόκια είναι ενδογενείς παράμετροι, ενώ τα βραχυπρόθεσμα επιτόκια είναι εξωγενείς

Μέσω του υποδείγματος, αναλύονται τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα από την πλευρά της προσφοράς, καθώς και τα βραχυπρόθεσμα από την πλευρά της ζήτησης. Η πλευρά της ζήτησης έχει σχεδιασθεί σύμφωνα με τους

παραδοσιακούς Κευσιανούς μηχανισμούς. Το ΚΠΣ θεωρείται ότι κινητοποιεί μηχανισμούς προσφοράς μέσω των επιδράσεων που ασκούν οι δημόσιες υποδομές και το ανθρώπινο κεφάλαιο στο κόστος της παραγωγής. Οι επιδράσεις από την πλευρά της προσφοράς θεωρείται ότι θα εμφανιστούν από το 2003 και θα αυξάνονται σταδιακά.

Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης δείχνουν αύξηση στο ΑΕΠ από 0,5% περίπου το έτος 2000, σε πλέον του 6% το 2006. Αυτό σημαίνει ότι το ΚΠΣ αναμένεται να προκαλέσει μια μέση επίδραση της τάξης του 2,3% στο ΑΕΠ. Η αξιολόγηση παρουσιάζει επίσης λεπτομέρειες των προβλεπόμενων επιπτώσεων του 3^{ου} ΚΠΣ κατά την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006 και σε άλλες βασικές μακροοικονομικές μεταβλητές. Αναμένεται δηλαδή ακόμα, μια επιπλέον συνολική επίπτωση της τάξεως του 3,8% στην ιδιωτική κατανάλωση και του 15% στις ιδιωτικές επενδύσεις. Οι εξαγωγές προϊόντων και υπηρεσιών προβλέπεται να αυξηθούν κατά 2,3% το 2000-2006, ενώ οι εισαγωγές αναμένεται να αυξηθούν κατά 16,3%. Το κόστος της εργασίας αναμένεται να πέσει κατά 3,8% και περίπου 156.000 θέσεις εργασίας θα διατηρηθούν ή δημιουργηθούν την ίδια περίοδο (2000-2006).

Η προσομοίωση HERMIN

Τα υποδείγματα HERMIN για την Ελλάδα, την Ισπανία, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία σχεδιάστηκαν κατά τη δεκαετία του 1990 προκειμένου να είναι δυνατή η εξαγωγή συγκρίσιμων αποτελεσμάτων για τις μακροοικονομικές επιπτώσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων. Κάθε εθνικό υπόδειγμα αποτελείται από τρία τμήματα (της προσφοράς, της απορρόφησης και της διανομής του εισοδήματος), τα οποία λειτουργούν ως ένα ολοκληρωμένο σύστημα εξισώσεων. Μολονότι οι συμβατικοί Κευσιανοί μηχανισμοί βρίσκονται στον πυρήνα του υποδείγματος, το τμήμα της προσφοράς καθορίζει το προϊόν της μεταποίησης μέσω της ανταγωνιστικότητας τιμών και κόστους. Τα επιτόκια και οι συναλλαγματικές ισοτιμίες θεωρούνται εξωγενή στοιχεία του υποδείγματος. Το HERMIN προσδιορίζει τρεις διαύλους για την επίδραση του ΚΠΣ στο μακροπρόθεσμο δυναμικό της προσφοράς μιας οικονομίας: μέσω των αυξημένων επενδύσεων σε βασικές υποδομές, μέσω των βελτιώσεων του ανθρώπινου δυναμικού και μέσω της άμεσης ενίσχυσης στον ιδιωτικό παραγωγικό τομέα. Οι δίαυλοι αυτοί εισάγονται στο υπόδειγμα κατά τον συνήθη τρόπο (μέσω μεταβολής των δαπανών και εσόδων) και επιπλέον μέσω δύο τύπων εξωτερικών επιδράσεων. Στην πρώτη περίπτωση προκύπτει επίδραση από την αυξημένη συνολική ή ενσωματωμένη παραγωγικότητα συντελεστών που ενδέχεται να σχετίζεται με τη βελτιωμένη υποδομή ή με ένα υψηλότερο επίπεδο ανθρώπινου κεφαλαίου. Στη δεύτερη περίπτωση η επίδραση σχετίζεται με το ρόλο της βελτιωμένης υποδομής και της επιμόρφωσης στην προσέλκυση παραγωγικών δραστηριοτήτων μέσω των ξένων άμεσων επενδύσεων και της ενίσχυσης της δυνατότητας των εγχώριων βιομηχανιών να ανταγωνιστούν στη διεθνή αγορά.

Το Ινστιτούτο ESRI διεξήγαγε διάφορες προσομοιώσεις στο 3^ο ΚΠΣ για τις υπηρεσίες της Επιτροπής αλλά ο Πίνακας 1 παρουσιάζει μόνον εκείνες που εξετάζουν τις επιπτώσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων της ΕΕ και της εθνικής δημόσιας συμμετοχής. Η χρηματοδότηση θεωρείται ότι λήγει μετά το έτος

2006, έτσι ώστε να είναι δυνατή η αναγνώριση των συνεχιζόμενων επιδράσεων από την πλευρά της προσφοράς. Οι τιμές που έχουν επιλεγεί για τις εξωτερικές επιδράσεις βασίστηκαν σε εκτιμήσεις που ήταν διαθέσιμες στη σχετική βιβλιογραφία και βρίσκονται στο κατώτερο άκρο της κλίμακας των εκτιμήσεων. Οι εξωτερικές επιδράσεις εισάγονται κατά τη διάρκεια μιας πενταετούς περιόδου που ξεκινά το έτος 2000.

Ο Πίνακας 1 παρουσιάζει τα συνδυασμένα αποτελέσματα τόσο από την πλευρά της ζήτησης όσο και από την πλευρά της προσφοράς. Η επίπτωση στο πραγματικό ΑΕΠ είναι περίπου 5-6% κατά την περίοδο προγραμματισμού, ενώ οι συνεχιζόμενες επιπτώσεις από την πλευρά της προσφοράς παραμένουν περίπου στο 2% και μετά το 2006, για το οποίο γίνεται η παραδοχή ότι ολοκληρώνονται οι πληρωμές. Το 3^ο ΚΠΣ αυξάνει τις επενδύσεις κατά 25% περίπου, γεγονός που οδηγεί σε υψηλότερη ζήτηση μέσω πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων και σε υψηλότερη παραγωγικότητα μέσω εξωτερικών επιδράσεων, λόγω των βελτιώσεων στις υποδομές, στο ανθρώπινο κεφάλαιο και στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Οι τιμές προβλέπεται να αυξηθούν κατά 4% περίπου, κατά την διάρκεια της προγραμματικής περιόδου, αν και οι επιδράσεις αυτές θα επιβραδυνθούν μετά το τέλος των πληρωμών. Θεωρείται ότι τα κέρδη της παραγωγικότητας διοχετεύονται πλήρως σε υψηλότερους πραγματικούς μισθούς, γεγονός το οποίο καταλήγει σε άμβλυση των θετικών επιπτώσεων στην ανταγωνιστικότητα και την αύξηση του προϊόντος.

Πίνακας 1:
Αποτελέσματα προσομοίωσης HERMIN – Απόκλιση σε σχέση με το
επίπεδο αναφοράς χωρίς το ΚΠΣ ΙΙΙ, σε πραγματικούς όρους σε %

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
ΑΕΠ	5.08	5.77	5.94	6.12	5.95	6.18	6.19	2.42	1.73	1.53	1.41
Ιδιωτική κατανάλωση	3.08	5.52	6.14	6.49	6.52	6.62	6.70	4.31	2.36	1.80	1.52
Πάγιες επενδύσεις	27.02	26.89	26.38	26.00	23.63	23.53	23.16	2.82	2.02	1.77	1.63
Απασχόληση	4.74	5.27	5.16	4.95	4.34	4.05	3.92	0.40	-0.19	-0.30	-0.33
Επίπεδο τιμών	1.67	3.46	4.59	4.98	4.85	4.51	4.44	3.45	2.19	1.22	0.67
Δημόσιο έλλειμμα**	0.06	-0.35	-0.44	-0.40	-0.32	-0.17	-0.14	-0.40	-0.12	-0.02	0.04
Εμπορικό ισοζύγιο*	-1.56	-1.87	-1.74	-1.66	-1.52	-1.50	-1.56	-0.32	0.05	0.01	-0.03

* Αλλαγή σε ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το ΑΕΠ

+ Αρνητικό πρόσημο δείχνει χαμηλότερο έλλειμμα, θετικό πρόσημο δείχνει υψηλότερο έλλειμμα.

Πηγή: ESRI

Η προσομοίωση QUEST II

Το QUEST II είναι ένα πολυεθνικό υπόδειγμα ανάλυσης του επιχειρηματικού κύκλου και της οικονομικής μεγέθυνσης, σχεδιασμένο για να αναλύει τις οικονομίες των Κρατών-Μελών της ΕΕ καθώς επίσης και των αμφίδρομων σχέσεων τους με τον υπόλοιπο κόσμο. Το μοντέλο QUEST II βασίζει τις συμπεριφορικές εξισώσεις του σε διαχρονικές βελτιστοποιήσεις των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων. Τα νοικοκυριά, των οποίων η κατανάλωση εξαρτάται σε βαθμό 40% από το τρέχον διαθέσιμο εισόδημα και σε βαθμό περίπου 60% από τις υποθέσεις κύκλου ζωής, προβλέπουν τις μελλοντικές πληρωμές φόρων. Σε αντίθεση με την πλειονότητα των άλλων μακροοικονομικών υποδειγμάτων, τα πραγματικά επιτόκια και οι πραγματικές συναλλαγματικές ισοτιμίες προσδιορίζονται ενδογενώς, λαμβάνοντας έτσι υπόψη του ενδεχόμενα φαινόμενα εκτοπισμού (crowding out). Στο υπόδειγμα η πλευρά της προσφοράς στην οικονομία προσομοιώνεται καθαρά στη βάση μιας νεοκλασικής συνάρτησης παραγωγής. Η μακροοικονομική επίπτωση των Διαρθρωτικών Ταμείων προσομοιώνεται έτσι ώστε ν' αυξάνονται εκείνα τα δημόσια κεφαλαιουχικά αποθέματα των οποίων το οριακό προϊόν, όπως υποθέτει το υπόδειγμα, είναι κατά 50% υψηλότερο απ' αυτό του ιδιωτικού κεφαλαίου, όπως επίσης ότι έχει θετικές εξωτερικές οικονομίες. Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται ως απόκλιση από το σενάριο βάσης, δηλαδή εκπεφρασμένο σε όρους των επιδόσεων που θα είχαμε εάν δεν υπήρχαν οι δαπάνες των Διαρθρωτικών Ταμείων της ΕΕ καθώς και η εθνική δημόσια συμμετοχή. Οι πληρωμές προσομοιώνονται ως να σταματούν μετά το 2006, ούτως ώστε να εξακολουθούν να υφίστανται μόνο οι επιδράσεις από την πλευρά της προσφοράς.

Τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων του QUEST II αναφορικά με την αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας δίνουν συνήθως χαμηλά μεγέθη σε σύγκριση με άλλα υποδείγματα, πράγμα που κυρίως οφείλεται στην υπόθεση των προβλέψεων αναφορικά με τις προσδοκίες, καθώς επίσης και στον ενδογενή προσδιορισμό των πραγματικών επιτοκίων και των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Μακροπρόθεσμα (μετά την πάροδο περίπου 5 ετών), η αύξηση του ΑΕΠ φαίνεται να είναι υψηλότερη από τις προκαλούμενες βραχυπρόθεσμες επιδράσεις στη ζήτηση λόγω των θετικών επιπτώσεων στην προσφορά οι οποίες είναι μονιμότερου χαρακτήρα και συνεχίζουν να υφίστανται πέραν της περιόδου πληρωμών των Διαρθρωτικών Ταμείων. Οι μακροπρόθεσμες επιδράσεις στην απασχόληση εμφανίζονται μέτριες λόγω των πιέσεων που ασκεί η αύξηση της παραγωγικότητας στις τιμές, κατάσταση που οδηγεί σε αύξηση των πραγματικών μισθών.

Όπως δείχνει κι ο Πίνακας 2, το κύριο αποτέλεσμα είναι μια θετική επίδραση στο ΑΕΠ η οποία διατηρείται πέραν της προγραμματικής περιόδου λόγω των συνεχιζόμενων επιπτώσεων στην προσφορά. Η μέση ετήσια επιπρόσθετη αύξηση του ΑΕΠ μεταξύ 2000 και 2006 ανέρχεται σύμφωνα με το υπόδειγμα σε 1,4%. Ο πολλαπλασιαστής εισοδήματος κυμαίνεται μόνο στο 0,3% το 2000 αλλά κινείται ανοδικά προς το 0,8% το 2006. Οι πληθωριστικές πιέσεις στο πρώτο ήμισυ του προγράμματος μεταφράζονται σε αύξηση των πραγματικών συναλλαγματικών ισοτιμιών, οδηγώντας έτσι σε επιδείνωση του εμπορικού

ισοζυγίου και σε συμπίεση της κερδοφορίας του ιδιωτικού τομέα. Έτσι, οι ιδιωτικές επενδύσεις μειώνονται και δεν λειτουργούν ως συμπληρωματικές προς τις δημόσιες επενδύσεις. Από το 2004 και μετά ενεργοποιούνται οι αντιπληθωριστικές επιπτώσεις και μειώνονται τα επίπεδα εκτοπισμού των ιδιωτικών επενδύσεων, αυξάνοντας έτσι την επίδραση του ΚΠΣ στους ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

QUEST II αποτελέσματα προσομοιώσεων – Απόκλιση από το σενάριο βάσης, σε πραγματικές τιμές και %

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
ΑΕΠ	1.21	1.08	0.91	1.19	1.53	2.01	2.39	1.86	2.42	2.55
Ιδιωτική Κατανάλωση	1.17	1.70	1.53	1.57	1.65	1.82	1.90	1.69	1.91	1.96
Ιδιωτικές Επενδύσεις	-1.62	-3.84	-3.80	-2.97	-1.83	- 1.10	-0.45	1.53	2.53	2.76
Απασχόληση	0.34	0.34	0.20	0.18	0.19	0.23	0.31	0.20	0.23	0.27
Επίπεδα Τιμών	0.77	1.24	0.95	0.46	-0.15	-0.60	-0.95	-1.88	-2.17	-2.22
Δημόσιο Έλλειμμα*	1.10	0.73	0.77	0.66	0.44	0.28	0.14	-0.53	-0.69	-0.75
Εμπορικό Ισοζύγιο +	-0.68	-1.01	-0.96	-0.91	-0.82	-0.78	-0.75	-0.23	-0.22	-0.22

* Μεταβολή σε ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το ΑΕΠ.

+ Αρνητικό πρόσημο δείχνει χαμηλότερο έλλειμμα, θετικό πρόσημο δείχνει υψηλότερο έλλειμμα

Πηγή : Ε.Ε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2
ΠΟΣΟΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΣΤΟΧΟΙ
ΑΝΑ ΑΞΟΝΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

Οι ποσοτικοποιημένοι στόχοι των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων που αφορούν στη διάρκεια ταξιδιού από τις έδρες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη, τους περιβαλλοντικούς δείκτες και τους δείκτες ανεργίας, αναφέρονται στις συνολικές επιπτώσεις του ΚΠΣ και του Ταμείου Συνοχής 2000-2006, και όχι μόνον στις επιπτώσεις από την υλοποίηση των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

**ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ: ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ
ΠΟΣΟΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΤΑ ΠΕΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (Όλοι οι δείκτες κατά φύλο)**

Πεδίο Πολιτικής I	Πηγή	Ετος βάσης	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δυναμικότητα δομών (Δημόσιες Υπηρεσίες Απασχόλησης- αριθμός ΚΠΑ)	ΟΑΕΔ	1999	52	150
Δυναμικότητα δομών συνεχιζόμενης κατάρτισης (αριθμός θέσεων)	ΟΑΕΔ/ΕΚΕΠΙΣ	1999	44.547	48.000
% νέων (κάτω των 25) ανέργων που τους έχει προσφερθεί μία ευκαιρία για κατάρτιση ή απασχόληση (ΕΣΑ ΚΓ 1)	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	M.O. 1994-1999	Μη διαθέσιμο	M.O. 2000-2006 70% (στόχος για το τέλος της περιόδου 100%)
% ενηλίκων ανέργων που τους έχει προσφερθεί μία ευκαιρία για κατάρτιση ή απασχόληση (ΕΣΑ ΚΓ 2)	ΟΑΕΔ	M.O.1994-1999	Μη διαθέσιμο	70% (στόχος για το τέλος της περιόδου 100%)
% ανέργων που ωφελούνται από ενεργητικά μέτρα για την απασχόληση (ΕΣΑ ΚΓ 3)	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	M.O. 1994-1999	Μη διαθέσιμο	15% (περιλαμβάνονται ορισμένες παρεμβάσεις από άλλες Προτεραιότητες του ΚΠΣ)

Πεδίο Πολιτικής II	Πηγή	Ετος βάσης	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Αριθμός ατόμων που εξυπηρετήθηκαν από ειδικές δομές (ΚΕΣΥΥ)	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	Σύνολο 1994-1999	28.096	140.000
Αριθμός ατόμων που απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό και έχουν λάβει κατάρτιση ή έχουν τοποθετηθεί σε θέση εργασίας, στην περίοδο *	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	Σύνολο 1994-1999	31.147	70.000
Νέοι	Idem		16.013	42.000
% ατόμων που απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό και ωφελούνται από συνοδευτικές / υποστηρικτικές υπηρεσίες *	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	M.O.1994-1999	2,7%	M.O. 2000-2006 *
				ΚΕΣΥΥ 10,9%
Νέοι	-		8,6%	39,3% 100,0%

* Πληθυσμός βάσης υπολογισμένος βάσει του ποσοστού των ανέργων ΑΜΕΑ που είναι διαθέσιμοι για άμεση απασχόληση, ανεξάρτητα από το εάν λαμβάνουν ή όχι επίδομα ανεργίας.

Πεδίο Πολιτικής III	Πηγή	Ετος βάσης	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Ποσοστό σχολικής διαρροής (Ο στόχος του 2006 αναφέρεται στο	ΥΠΕΠΘ	1999	11%	6%

σύνολο της εθνικής προσπάθειας για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση)				
Συνολικός αριθμός εκπαιδευτικών που επιμορφώθηκαν στην περίοδο (σε εκπαιδευτήρια)	Idem	1994-1999	196.970	317.000 (+61%)
Αριθμός εργαστηρίων αρχικής κατάρτισης/εκπαίδευσης	ΥΠΕΠΘ	1999	400	4.524
Εργαστήρια πληροφορικής	Idem	1999	400	1.688
Εργαστήρια φυσικών επιστημών	Idem	1999	0	2.342
Εργαστήρια τεχνολογίας	Idem	1999	0	494
Αριθμός βιβλιοθηκών	Idem	1999	526	1.170
Συνολικός αριθμός ωφελουμένων από μία δράση (Ανοικτό Πανεπιστήμιο) δια βίου μάθησης	ΕΑΠ	1999	5.170	27.600 (+434%)
Αριθμός νέων θέσεων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που θα δημιουργηθούν μέσω της χρηματοδότησης του ΚΠΣ	ΥΠΕΠΘ	1999	48.000	18.000

Πεδίο Πολιτικής IV	Πηγή	Ετος βάσης	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Αριθμός εργαζομένων σε ΜΜΕ που καταρτίστηκαν	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	Total 1994-1999	140.000	20.000
Αριθμός αυτοαπασχολούμενων που έλαβαν κατάρτιση	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	Total 1994-1999	141.416	120.000
Αριθμός νέων επιχειρήσεων που θα δημιουργηθούν	Αξιολόγηση ΕΠ 94-99	Total 1994-1999	36.800	40.000
Αριθμός (%) δημοσίων υπαλλήλων που συμμετείχαν σε προγράμματα κατάρτισης	-	Total 1994-1999	43.000 (20%)	100.000 (47%)

Πεδίο Πολιτικής V	Πηγή	Ετος βάσης	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Ποσοστό απασχόλησης γυναικών	ΕΣΥΕ	1998	41 %	46 %
Ποσοστό ανεργίας γυναικών	Idem	1998	16,5%	8,7%
Αριθμός δομών εξυπηρέτησης παιδιών	Υπ.Εργασίας	1999	200	200
Αριθμός δομών εξυπηρέτησης ηλικιωμένων και λοιπών ομάδων που χρήζουν ιδιαίτερης φροντίδας	-	-	Μη διαθέσιμο	200

Άξονας Προτεραιότητας "ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ"

Ποσοτικοποίηση στόχων	Πηγή	Έτος βάσης	Τιμή έτους βάσης	Τιμή στόχος 2006	
Δείκτες εκροών (φυσικοί)					
Οδικά					
Ολοκλήρωση ⁽¹⁾ TEN σε χλμ (ΕΠ+ΤΣ+Περιφερειακά+Interreg)	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	980	+1950	(2), (3)
'- TEN αυτοκινητόδρομοι σε χλμ (ΕΠ+ΤΣ+Περιφερειακά+Interreg)	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	680	+1220	(2), (3)
'- TEN λοιποί δρόμοι σε χλμ (ΕΠ+ΤΣ+Περιφερειακά+Interreg)	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	300	+730	(2), (3)
Μετρό					
Χλμ γραμμής	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	18	+22,9	(2)
Σιδηρόδρομος					
χλμ ηλεκτροκινούμενης διπλής γραμμής	ΥΜΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	0	+354	(2)
Δείκτες αποτελεσμάτων					
Οδικά					
Βαθμός ολοκλήρωσης TEN (έγκριση 1996) (%)	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	24%	73%	(3)
Βαθμός ολοκλήρωσης TEN πρώτης προτεραιότητας (ορισμός Essen : ΠΑΘΕ με Ρίο-Αντίρριο, ΕΛΛΕΣ, Περ. Υμηττού και ΕΓΝΑΤΙΑ) (%)	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	43%	98%	
Χρονοαπόσταση Αθήνα - Θεσσαλονίκη, μετρούμενη σε ώρες	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	5:34	4:20	
Χρονοαπόσταση Πάτρα - Αθήνα - Θεσσαλονίκη, μετρούμενη σε ώρες	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	7:45	6:13	
Χρονοαπόσταση Ηγουμενίτσα - Αλεξανδρούπολη, μετρούμενη σε ώρες	ΥΠΕΧΩΔΕ	Μέχρι και Β' ΚΠΣ	8:08	5:43	
Μετρό					
Αύξηση της μεταφορικής ικανότητας Δημοσίων Μέσων Μεταφοράς					
Αθήνα, σε ποσοστό μετακινήσεων ανά ημέρα (με ΗΣΑΠ, νέες γραμμές 2 & 3, και επεκτάσεις)	ΥΠΕΧΩΔΕ	-	-	26%	
Θεσσαλονίκη, , σε ποσοστό μετακινήσεων ανά ημέρα	ΥΠΕΧΩΔΕ	-	-	11%	

Άξονας Προτεραιότητας "ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ"

Ποσοτικοποίηση στόχων	Πηγή	Έτος βάσης	Τιμή έτους βάσης	Τιμή στόχος 2006
Σιδηρόδρομος				
Μείωση χρόνου διαδρομής Αθήνα - Θεσσαλονίκη, μετρούμενη σε ώρες	ΥΜΕ	1999	5.45'	3.50'
Λιμάνια				
Αύξηση δυναμικότητας ταυτόχρονης εξυπηρέτησης για τέσσερα λιμάνια	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	28	38
Αύξηση δυναμικότητας μετακίνησης επιβατών (εκατ επιβάτες/έτος) για τέσσερα λιμάνια	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	1,30	3,88
Περιβαλλοντικοί δείκτες				
Μείωση των εκπομπών CO ₂ από τα μέσα μεταφοράς στο λεκανοπέδιο Αττικής (λόγω Μετρό)	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999		
σε τόνους ανά ώρα			36,8	32,5
σε %				-12%
Δείκτες επιπτώσεων				
Βελτίωση ασφάλειας υπεραστικών οδών (ΕΠ+ΤΣ+Περιφερειακά+Interreg)	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999		+51%
Θέσεις απασχόλησης από την κατασκευή του συνόλου των έργων μεταφορών (Οδικά, Μετρό, Σιδηρόδρομος, Λιμάνια)	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999		
μεικτές κατά τη διάρκεια της κατασκευής, θέσεις ανά έτος				35000
μεικτές κατά τη φάση της λειτουργίας				4700

Σημειώσεις

- (1) Η "ολοκλήρωση" νοείται σε επίπεδο συμβατό με την εκάστοτε ζήτηση
- (2) Πρόσθετα χιλιόμετρα, πέραν των περαιωθέντων μέχρι και το Β' ΚΠΣ
- (3) Τα τμήματα του Διευρωπαϊκού Δικτύου ορίστηκαν με βάση την Απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ-ΓΓΔΕ-Δ1α/0/14/74 της 8-12-97, σε συνδυασμό με την ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 22/95 (95/С 331/01) και την ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1692/96/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Αξονας Προτεραιότητας Ενίσχυση Ανταγωνιστικότητας

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
% τουριστικών καταλυμάτων που υφίστανται εκσυγχρονισμό	ΕΟΤ	Μ.Ο. 94-99	2%	2%
Ανθρώπινο δυναμικό που απασχολείται στην Ε&ΤΑ		1997	20000	+40%
<i>Ενέργεια</i>				
% πληθυσμού συνδεδεμένο με Φυσικό Αέριο	ΔΕΠΑ	1998	0,2 %	6,5 %
Δείκτες Επιπτώσεων				
Ρυπογόνες εκπομπές αερίων				
Μείωση εκπομπών CO2 σε Εθνικό επίπεδο (επίπτωση μόνο των δράσεων για Ενέργεια)	Αξιολόγηση			
χιλ τόνοι / έτος				7580
σε % των δεσμεύσεων για την Ελλάδα				56%
Μείωση των ρυπογόνων εκπομπών CO2 από τις μεταφορές στην Αθήνα	Μετρό Αθήνας			
τόνοι / ώρα			36,8	32,5
σε %				- 12 %
Ενταση ενέργειας μετρούμενη σε TREP/GTP (Toe/MEUR)	EU Energie outlook	2000	345,1	319,2
Αριθμός θέσεων εργασίας (μεικτές) που δημιουργούνται κατά την υλοποίηση των δράσεων				
Τουρισμός	Αξιολόγηση	1994-99	5.700	10.300
E&TA	Αξιολόγηση	"		8.250
Αριθμός θέσεων εργασίας (μεικτές) που δημιουργούνται κατά την λειτουργία των δράσεων				
Τουρισμός	Αξιολόγηση	1994-99	1.400	2.000
Ενέργεια (αφορά στο 52% των πόρων)	Αξιολόγηση			3150
Μεταποίηση / υπηρεσίες	Αξιολόγηση	"	8.100	16.200
Εξαγωγική επίδοση της μεταποίησης	ΣΕΠΜΥ	1998	29,40%	35 %
Ανταγωνιστικότητα μετρούμενη ως σχέση εξαγωγών προς εισαγωγές	Εθνικοί Λογαριασμοί	1999	0,39	0,44
Ανταγωνιστικότητα : Εξαγωγιμότητα τομέα προς εισαγωγική διείσδυση στον τομέα	ΣΕΠΜΥ	1998	0,58	>0,62
Προστιθέμενη αξία στην βιομηχανική παραγωγή	Βιομηχανική Στατιστική	1996	37%	> 40 %
Συμμετοχή μεταποίησης και επιλέξιμων υπηρεσιών στο συνολικό ΑΕΠ	Εθνικοί Λογαριασμοί	1998	45%	>50%
Ενταση συσσώρευσης στη μεταποίηση : ΑΕΠΚ/ Ακαθάριστη Αξία Παραγωγής	Εθνικοί Λογαριασμοί	μ.ο 89-96	5,9%	~ 7%
Μέση ετήσια αύξηση παραγωγικότητας στη μεταποίηση	Εθνικοί Λογαριασμοί	1994-98	3,3%	~ 4%
BERD/GERD	INFOSTAT	1998	26%	30%

Αξονας Προτεραιότητας Γεωργία - Αλιεία

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
Αριθμός επενδύσεων στη μεταποίηση και εμπορία αγροτικών προϊόντων	Υπ. Γεωργίας	1994-99	750	800/1000
Αριθμός επωφελούμενων νέων γεωργών (<45ετών)	Ερευνα Εργ. Δυναμ.	1994-99	15000	14000
Δείκτες Επιπτώσεων				
% αγροτικών εκμεταλλεύσεων που είναι δυνατόν να ενισχυθούν (Ε.Π. και ΠΕΠ)	ΕΣΥΕ, RICA	1994-99	12%	14%
% καλλιεργουμένων εκτάσεων που καλύπτονται από ολοκληρωμένο πρόγραμμα φυτοπροστασίας	Υπ. Γεωργίας			2,8%
Συμβολή στη δημιουργία Παγίου Κεφαλαίου στον Αγροδιατροφικό τομέα	Εθνικοί Λογαριασμοί	1997	4 δις δρχ	+ 7,5%
Μέσο μέγεθος αγροτικών εκμεταλλεύσεων (Ha)	Υπ. Γεωργίας	1995	4,3	5
Μεταβολή εκτάσεων βιολογικών καλλιεργειών (δείκτης)	"	1999	100	120
Αλιευτικός στόλος - προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας	"	1999	109.000	-14%
Δυναμικότητα αλιευτικής μεταποιητικής βιομηχανίας (σε τόννους)	"	1999	45.000	+15%
Σχέση παραγωγής υδατοκαλλιέργειας προς εκφορτώσεις αλιευτικού στόλου	"	1999	41%	66%
Δείκτες Αξίας				
Αξία Ακαθάριστου Αγροτικού Προϊόντος / ΑΕΠ χώρας	Υπ. Γεωργίας	1998	7,4%	5,8%
% απασχολούμενων στον αγροτικό τομέα στο σύνολο της απασχόλησης	"	1998	18,5%	14,0%
Ισοζύγιο εξαγωγών εισαγωγών στον αγροτικό τομέα	"	1998	75%	80%
Αύξηση εισοδήματος σε MAE (Μονάδες Ανθρώπινης Εργασίας) στις ενισχυόμενες εκμεταλλεύσεις(εκατ δρχ)	RICA	1999	2,0	+20%
Αύξηση του αριθμού των απασχολούμενων στη βιομηχανία τροφίμων	Εθνικοί Λογαριασμοί	1997	115.800	+4%
Αριθμός θέσεων απασχόλησης (μεικτές) που δημιουργούνται με τη λειτουργία των δράσεων του προγράμματος για τον γεωργικό τομέα	Αξιολόγηση			20.000
Αύξηση της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας στο αγροδιατροφικό τομέα (δείκτης)	Εθνικοί Λογαριασμοί	1997	100	102,6
Δημιουργία θέσεων εργασίας στον τομέα Αλιείας (διατηρούμενων και νέων)	Υπ. Γεωργίας	1999	40.000	(3.000 +1.000) + 10%

Αξονας Προτεραιότητας Ποιότητα Ζωής

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
Τομέας υδάτων				
% πληθυσμού συνδεδεμένου με αποχετευτικό σύστημα (ισοδύναμα πληθυσμού)	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	50%	70-75%
% πληθυσμού εξυπηρετούμενου από Βιολογικούς Καθαρισμούς (ισοδύναμα πληθυσμού)	"	2000	45%	75%
% πόσιμοι ύδατος σύμφωνα με τις Κοινοτικές οδηγίες	"	2000	75%	95%
Τομέας απορριμάτων				
Δυναμικότητα διαχείρισης αστικών απορριμάτων σύμφωνα με τις Κοιν. Οδηγίες	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	25%	70-75%
Δυναμικότητα ανακύκλωσης αστικών απορριμάτων	"	2000	14%	25%
Δυναμικότητα διαχείρισης νοσοκομειακών απορριμάτων	"	2000	50%	80%
Δυναμικότητα χώρων απόρριψης βιομηχανικών και τοξικών απορριμάτων σύμφωνα με τις Κοιν., Οδηγίες	"	2000	1%	20%
Τομέας αέρα				
Μείωση του VOC στον αέρα των πόλεων	ΥΠΕΧΩΔΕ			- 40%
Συμφωνία με τις οδηγίες 85/203 και 80/779 για τη μείωση του SO2 και NO2 στον αέρα				100%
Κτηματολόγιο				
% της επιφάνειας της χώρας που καλύπτεται από το κτηματολόγιο	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	13% (φάση III)	55% (φάση VIII)
Ολοκληρωμένη προστασία για ειδικές προστατευόμενες περιοχές (βιότοποι κλπ)	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000		25
Τομέας Υγείας - Πρόνοιας				
% νοσοκομειακής δυναμικότητας μετρούμενης με τον αριθμό των κλινών που υφίστανται βελτίωση και εκσυγχρονισμό	Υπ. Υγείας	1999	17.000	15-20%
% αστικού πληθυσμού που καλύπτεται από υπηρεσίας Α' βάθμιας φροντίδας	Υπ. Υγείας	2000	0	30-40%
αποασυλοποίηση εσωτερικών ασθενών από μεγάλα Ψυχιατρικά Νοσοκομεία				40-50%
Τομέας Πολιτισμού				
% Μουσείων που εκσυγχρονίζονται βελτιώνονται	Υπ. Πολιτισμού			60 %
% αρχαιολογικών χώρων που βελτιώνονται	Υπ. Πολιτισμού			60 %
% ολοκλήρωσης των μητροπολιτικών πολιτιστικών και συνεδριακών κέντρων Αθήνας - Θεσ/νίκης	Υπ. Πολιτισμού			100 %
Αριθμός μεικτών θέσεων εργασίας που δημιουργούνται κατά την υλοποίηση των δράσεων Πολιτισμού	Αξιολ.	94-99	4.900	13.500
Αριθμός μεικτών θέσεων εργασίας που δημιουργούνται κατά την λειτουργία των δράσεων Πολιτισμού	Αξιολ.	94-100	1.200	4.000

Αξονας Προτεραιότητας Κοινωνία της Πληροφορίας

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
Χρήστες internet/100 κατοίκους	Υπ. Μεταφορών	2000	5	50
Αριθμός μαθητών / PC	Υπ. Μεταφορών	2000	51	10
% σχολείων συνδεδεμένων με το Internet	Υπ. Παιδείας	2000	5%	100%
% Κέντρων Υγείας συνδεδεμένα με δίκτυο	Υπ. Υγείας	2000	0%	100%
% ΜΜΕ που χρησιμοποιούν ηλεκτρονικό εμπόριο		2000	<1%	15%
Αριθμός PC/100 Δημοσίου Υπαλλήλου	ΥΠΕΣΔΑ	2000	15	70
% πληθυσμού που καλύπτεται από σύστημα ελέγχου συχνότητων		2000	5%	80%
Δείκτες Επιπτώσεων				
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης (μεικτών) που δημιουργούνται	Αξιολ.	1998	47.850	80%
% ΑΕΠ που αφορά ΚτΠ		2000	4,1 %	6,2 %

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	120	220
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ				
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	Σ. Διαχειρ.	1999	0	20
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	"	1999	0	30
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Αξιολ. Οδ. Αξ.			
Αθήνα		2000	N.A.	N.A.
Θεσσαλονίκη		2000	5h34	4h20
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	ΕΣΥΕ	96-97	58,5 %	61,8 %
2. Σε δύο βάρδιες	ΕΣΥΕ	96-97	41,5 %	38,2 %
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	ΕΣΥΕ	1995	869.084	878.643
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	ΕΣΥΕ	1995	84.171	-
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	60%	75%
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	85 %	95 %
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	ΕΣΔΚΝΑ	1999	90%	70%
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	0%	28%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	ΕΣΥΕ	1996	7,3	7,3
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	75 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	111,1 %	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	1999	13.300	25.000
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	1999	3.300	4.100
- Ποσοστό ανεργίας				
1. Άνδρες	ΕΣΥΕ	1997	12,1 %	8,9 %
2. Γυναίκες	ΕΣΥΕ	1997	8,4 %	5,0 %
3. Ανέργων μακράς διάρκειας	ΕΣΥΕ	1997	17,7 %	14,7 %
	ΕΣΥΕ	1997	56,9 %	50%

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	285	300
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	"	-	-	-
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	Τεχν. Πάρκο	1999	10	+30
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	ΕΤΒΑ	1998	371	+300
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη				
Αθήνα		2000	5h34	4h20
Θεσσαλονίκη				
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :	Περιφ.			
1. Σε μία βάρδια	"	1999	78	90 %
2. Σε δύο βάρδιες	"	1999	22 %	10 %
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	Αξιολ.	1999	113.000	128.000
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ			90.000	
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	52 %	70 %
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	"	1999	83 %	90 %
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	Αξιολ.	1999	57 %	73 %
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	1 %	22 %
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Υπ. Υγείας	1998	3,9	3,9
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	66 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	96,9 %	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-99	5.000	18.000
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-99	3.000	5.000
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1997	10,16 %	8,5 %
Γυναίκες	"	"	16 %	14 %
Ανέργων μακράς διάρκειας	"	"	51,68 %	40 %

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ -ΘΡΑΚΗΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Est.Aut.Rég.	94-99	38	55
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	Αξιολ.	94-99	18	+20
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα			-	-
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	ΕΤΒΑ	1997	190	+30
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Αξιολ. Οδ. Αξ.			
Αθήνα		2000	8h12	6h31
Θεσσαλονίκη		2000	2h37	2h11
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	Περιφερ.	1997	81-82 %	95 %
2. Σε δύο βάρδιες	"	"	18-19 %	5 %
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	Περιφερ.	1997	36.500	38.300
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	"	"	11.000	13.700
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	45 %	65 %
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	58%	80%
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	Περιφερ.	1999	25%	55%
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	0%	3%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Περιφερ.		3,4	4,3
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	61.1 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	88.2 %	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται	Περιφερ.	94-99		
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)			4.700	8.000
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)			2.000	3.300
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1998	10,04 %	8,58 %
1. Άνδρες	ΕΣΥΕ	1997	6,02 %	5,47 %
2. Γυναίκες	ΕΣΥΕ	1997	14,33 %	13,04 %
3. Ανέργων μακράς διάρκειας	ΕΣΥΕ	1997	51,05 %	46,45 %

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	50	150
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ			32	+150
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα			-	-
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.			50	+100
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Αξιολ. Οδ. Αξ.			
Αθήνα		2000	5h45	4h23
Θεσσαλονίκη		2000	1h45	1h06
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :	Περιφ.			
1. Σε μία βάρδια		1999	100 %	100 %
2. Σε δύο βάρδιες		-	-	-
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης	ΕΣΥΕ			
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	"	1997	24.260	+ 14 %
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ				
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	40%	63%
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	50%	76%
- % στερεών λυμμάτων	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000		
1. Που ενταφιάζονται				100%
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ			4%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	ΕΣΥΕ	1999	3,9	3,9
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	60 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	89,1 %	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται	Αξιολ.			
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)			6500	9000
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)			450	2.000
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1998	14 %	11 %
Γυναίκες	"	1998	24,3 %	21,4 %
Ανέργων μακράς διάρκειας	"	"	58 %	54 %

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ./Αξιολ.	94-99	94	130
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	"	94-99	7	+20
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	ΕΤΒΑ	1999	0	+20
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	"	1999	85	+30
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Αξιολ. Οδ. Αξ.			
Αθήνα		2000	6h32	3h55
Θεσσαλονίκη		2000	4h07	2h23
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	Περιφ.		100%	100%
2. Σε δύο βάρδιες	"		0%	0%
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	Περιφ.	1999-2000	35.160	+2,9%
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	"	"	15.300	+50,3%
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	41%	57%
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	"	1999	74%	82%
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	"			50%
2. Που ανακυκλώνονται	"	1999	0%	1%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	ΕΣΥΕ	1998	4,4	4,5
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	43%	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	62,9%	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-99	6.000	7.000
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	"	94-99	1.200	1.800
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1997	11,2%	6,9%
Γυναίκες	"	1997	22,2%	13,6%
Ανέργων μακράς διάρκειας	"	1997	66,9%	40,6%

ΑΞΙΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	46	65
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	"	94-99	16	+25
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	"	1999	20	+5
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	"	1999	289	+20
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη			N.A.	N.A.
Αθήνα				
Θεσσαλονίκη				
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	Υπ. Παιδείας	1999	87%	100%
2. Σε δύο βάρδιες	"	1999	13%	0%
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	"	1999	25.739	30.800
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	"	1999	8.941	9.800
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	42%	63%
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	"	1999	73%	81%
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	ΥΠΕΧΩΔΕ		29%	45%
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ		0	15%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Περιφ.	1999	3,7	3,9
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	71%	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	104,5%	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-99	9900	12.000
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-99	820	1.200
- Ποσοστό ανεργίας				
1. Άνδρες	ΕΣΥΕ	1997	4,58%	3,0%
2. Γυναίκες	ΕΣΥΕ	1997	2,64%	2,0%
3. Ανέργων μακράς διάρκειας	ΕΣΥΕ	1997	7,31%	4,8%
	ΕΣΥΕ	1997	2,0%	1,3%

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	100	200
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	7	15
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :	Περιφ.	94-99		
1. Τεχνολογικά Πάρκα			-	-
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.			-	-
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη			N.A.	N.A.
Αθήνα				
Θεσσαλονίκη				
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	Υπ. Παιδείας	1997	96 %	100 %
2. Σε δύο βάρδιες	"	1997	4 %	0 %
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	"	1995	10.700	10.700
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	Παν. Αιγαίου	1998	2.000	+25%
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	39 %	55 %
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	65 %	70 %
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	1998	15 %	84 %
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	0	2%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Υπ. Αιγαίου	1998	4	4.5
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	51 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	75 %	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	1999	5.000	8.500
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	1999	1.100	1.800
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1997	7,5 %	5,3 %
1. Άνδρες	ΕΣΥΕ	1997	5,3 %	3,9 %
2. Γυναίκες	ΕΣΥΕ	1997	13,9 %	9,4 %
3. Ανέργων μακράς διάρκειας	ΕΣΥΕ	1997	55.6 %	34,3 %

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	35	100
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	Περιφ.	94-99	0	40
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	-	-	0	0
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	Αξιολόγηση	1999	0	15
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη				
Αθήνα			NA	NA
Θεσσαλονίκη				
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :	Υπ. Παιδείας			
1. Σε μία βάρδια	"	96-97	96 %	100 %
2. Σε δύο βάρδιες	"	96-97	4 %	0 %
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	"	96-97	20.000	+ 10 %
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	"	96-97	1.200	1.200
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	45%	65%
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	64 %	80 %
- % στερεών λυμμάτων	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999		
1. Που ενταφιάζονται			20,7 %	80 %
2. Που ανακυκλώνονται			0 %	2 %
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	ΕΣΥΕ	1999	2,2	2,3
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	73,0 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1998	124,0%	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολόγηση	94-99	2.190	6.580
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Αξιολόγηση	94-99	1.125	2.700
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1998	5,4 %	4,9 %
Γυναίκες	ΕΣΥΕ	1998	9,8 %	8,6 %
Ανέργων μακράς διάρκειας	ΕΣΥΕ	1998	33,3 %	27,0 %

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφ./Αξιολ.	94-99	40	+70
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	"	94-99	45	+50
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	Περιφ./Αξιολ.	1999	20	+25
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Αξιολ. Οδ. Αξ.			
Αθήνα		2000	2h11	1h55
Θεσσαλονίκη		2000	2h51	2h45
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	Περιφ.	1999	99%	100%
2. Σε δύο βάρδιες	"	1999	1%	-
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	Περιφ.	1999	39.400	+9,4%
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	ΤΕΙ	1999	2.950	+23%
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	31%	55%
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	"	1999	58%	72%
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	"	1999	20%	26%
2. Που ανακυκλώνονται	"	1999	0	2%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Υπ. Υγείας	1999	3,3	3,3
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	64%	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	94,7%	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-99	9.000	11.000
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	"	94-99	2.000	2.200
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1998	12,8%	11,4%
Γυναίκες	"	1998	21,5%	19,4%
Ανέργων μακράς διάρκειας	"	1998	66,4%	62%

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	"	94-99	120	130
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	"	94-99	35	70
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	"	1999	10	
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	"	1999	60	+10
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Αξιολ. Οδ. Αξ.			
Αθήνα		2000	2h30	1h53
Θεσσαλονίκη		2000	7h45	6h13
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	ΟΣΚ	1998	84,2%	90%
2. Σε δύο βάρδιες	"	1998	15,8%	10%
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	ΕΣΥΕ	1998	15.175	16.220
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	"	1998	11.956	
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	45%	65%
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	-		72%	84%
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	Περιφ.	1999	20%	50%
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	1%	14%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	ΕΣΥΕ	1999	2,9	2,9
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	56%	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	83,2%	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-98	5.880	6.150
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-98	718	1.000
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1998	8,4%	8%
1. Άνδρες	"	1998	5,6%	5%
2. Γυναίκες	"	1998	12,9%	12,2%
3. Ανέργων μακράς διάρκειας	"	1998	67,7%	60%

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφέρεια	94-99	64	100
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	Περιφέρεια	94-99	32	+50
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	Περιφέρεια	2000	0	+30
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	Περιφέρεια	2000	42	+50
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Αξιολ. Ο.Αξ.			
Αθήνα		2000	3h58	2h57
Θεσσαλονίκη		2000	1h37	1h23
- % σχολείων Β' βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :				
1. Σε μία βάρδια	Περιφέρεια	2000	85 %	100 %
2. Σε δύο βάρδιες	Περιφέρεια	2000	15 %	0 %
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	40.000	45.000
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	Α.Π.Θ.	2000	5.000	6.000
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	38 %	51 %
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	Περιφέρεια	2000	50 %	70 %
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	Περιφέρεια	2000	45 %	53 %
2. Που ανακυκλώνονται	Περιφέρεια	2000	0 %	8 %
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Περιφέρεια	2000	2.5	2.8
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	61 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	90,6 %	
- Αριθμός θέσων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Περιφέρεια	94-00	8.200	9.800
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Περιφέρεια	idem	2.900	3.450
- Ποσοστό ανεργίας	Παρατηρητήριο Απασχ.	1997	8.5 %	5.6 %
1. Άνδρες		1997	4.8 %	4.5 %
2. Γυναίκες		1997	14.5 %	6.9 %
3. Ανέργων μακράς διάρκειας		1997	63,8 %	40,0 %

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	Περιφέρεια	94-99	48	80
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	Περιφέρεια	94-99	3	10
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :				
1. Τεχνολογικά Πάρκα	-	-	-	-
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	ΕΤΒΑ	2000	68	+20
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	Εκτίμηση Αξιολ. Ο.Αξόνων			
Αθήνα		2000	1h27	1h27
Θεσσαλονίκη		2000	7h01	5h47
- % σχολείων Β'βάθμιας εκπαίδευσης που λειτουργούν :	Περιφέρεια			
1. Σε μία βάρδια		2000	100 %	100 %
2. Σε δύο βάρδιες		2000	0 %	0 %
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	Περιφέρεια	1999	40.567	+ 3 %
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	-	-	-	-
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	31 %	50 %
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000	65%	72 %
- % στερεών λυμμάτων	ΥΠΕΧΩΔΕ	2000		
1. Που ενταφιάζονται			66,5 %	85 %
2. Που ανακυκλώνονται			0	13%
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Αξιολ.	2000	3,35	3,52
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	57 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	84,4 %	
- Αριθμός θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	Β' ΚΠΣ	15.700	27.200
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	Β' ΚΠΣ	1.200	2.300
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1998	8.2 %	4,5%
1. Άνδρες	ΕΣΥΕ	1998	4.4 %	3,5%
2. Γυναίκες	ΕΣΥΕ	1998	13.9 %	7,5%
3. Ανέργων μακράς διάρκειας	ΕΣΥΕ	1998	70,2 %	55%

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ποσοτικοποιημένοι στόχοι	Πηγή	Ετος αναφοράς	Τιμή βάσης	Στόχος 2006
Δείκτες Αποτελεσμάτων				
- Αριθμός ενισχυόμενων ΜΜΕ	-	-	-	150
- Αριθμός δημιουργούμενων ΜΜΕ	-	-	-	-
- ΜΜΕ εγκατεστημένες σε :	-	-	-	-
1. Τεχνολογικά Πάρκα	-	-	-	-
2. ΒΙΠΕ, ΒΙΟΠΑ κλπ.	ΕΤΒΑ	1999	40	-
- Εκτιμώμενη διάρκεια ταξιδιού (οδικώς) από τις πρωτεύουσες των Περιφερειών προς Αθήνα και Θεσσαλονίκη	-	-	N.A.	N.A.
Αθήνα				
Θεσσαλονίκη				
- % σχολείων Β' βαθμίας εκπαίδευσης που λειτουργούν :	Περιφ			
1. Σε μία βάρδια	"	1999	95 %	100 %
2. Σε δύο βάρδιες	"	"	5 %	
- Δυναμικότητα Κατάρτισης / Εκπαίδευσης				
1. Στη Β'βάθμια (Γυμνάσια - Λύκεια)	"	1999	12.875	+ 5 %
2. Σε ΤΕΙ & ΑΕΙ	"	"	1.856	
- % του πληθυσμού συνδεδεμένο με αποχετευτικό σύστημα	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	32%	47 %
- % χρησιμοποιημένων υδάτων που υφίστανται επεξεργασία	ΥΠΕΧΩΔΕ	"	58%	66 %
- % στερεών λυμμάτων				
1. Που ενταφιάζονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	"	55 %	65 %
2. Που ανακυκλώνονται	ΥΠΕΧΩΔΕ	1999	1,2 %	23 %
- Αριθμός νοσοκομειακών κλινών / 1000 κατοίκους	Υπ. Υγείας	1999	4,9	5,5
Δείκτες Επιπτώσεων				
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Ε.Ε.	Eurostat	1997	60 %	
ΑΠΠ/Μέσο ΑΕΠ Χώρας	Eurostat	1997	88,6 %	
- Αριθμός θέσων απασχόλησης που δημιουργούνται				
1. Κατά την υλοποίηση (Ανθρωποέτη)	Αξιολ.	94-99	2.730	4.400
2. Με τη λειτουργία (Ανθρωποέτη)	"	"	500	1.280
- Ποσοστό ανεργίας	ΕΣΥΕ	1997	6,4%	3,7%
1. Άνδρες	ΕΣΥΕ	1997	5,5%	3,2%
2. Γυναίκες	ΕΣΥΕ	1997	7,7%	4,5%
3. Ανέργων μακράς διάρκειας	ΕΣΥΕ	1997	3,2%	1,9%

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 28-11-2000

E(2000)3405

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28-11-2000

**σχετικά με την έγκριση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης για τις κοινοτικές
διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες που υπάγονται στο στόχο αριθ. 1 στην
Ελλάδα**

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28-11-2000

σχετικά με την έγκριση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες που υπάγονται στο στόχο αριθ. 1 στην Ελλάδα

(Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2000/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία¹, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 4,

μετά από διαβούλευση με την επιτροπή ανάπτυξης και ανασυγκρότησης των περιφερειών, την επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 147 της συνθήκης, την επιτροπή γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης και την επιτροπή του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας,
Εκτιμώντας τα εξής:

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 στον τίτλο II, άρθρα 13 και επόμενα, καθορίζει τους όρους εκπόνησης και υλοποίησης των κοινοτικών πλαισίων στήριξης.

Το άρθρο 15, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 προβλέπει ότι το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 8 του ίδιου κανονισμού, ένα αναπτυξιακό σχέδιο του οποίου το περιεχόμενο διευκρινίζεται στο άρθρο 16 του ανωτέρω κανονισμού.

Δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή, με βάση το σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης που υποβάλλεται από το κράτος μέλος, στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης όπως ορίζεται στο άρθρο 8 του ίδιου κανονισμού και σε συμφωνία με το οικείο κράτος μέλος, καταρτίζει ένα κοινοτικό πλαίσιο στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις.

Η ελληνική κυβέρνηση υπέβαλε στην Επιτροπή, στις 29 Σεπτεμβρίου 1999, το σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης για ολόκληρη τη χώρα που υπάγεται στον στόχο αριθ. 1 σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999· το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει τα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 16 του ανωτέρω κανονισμού και, ιδίως, την περιγραφή των επιλεγέντων αξόνων προτεραιότητας, καθώς και ενδείξεις για τη χρηματοδοτική συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΠΕ), Τμήμα «Προσανατολισμού», του Χρηματοδοτικού Μέσου

¹ ΕΕ L 161, της 26.6.1999, σελ. 1

Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ), του Ταμείου Συνοχής, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και των λοιπών χρηματοδοτικών μέσων για την υλοποίηση του σχεδίου.

Το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης καταρτίστηκε σε συμφωνία με το οικείο κράτος μέλος στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης.

Η Επιτροπή βεβαιώθηκε ότι το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης καταρτίστηκε σύμφωνα με την αρχή της προσθετικότητας.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή και το κράτος μέλος καλούνται να εξασφαλίσουν, τηρώντας την αρχή της εταιρικής σχέσης, τον συντονισμό μεταξύ των παρεμβάσεων των διαφόρων Ταμείων, αφενός, και μεταξύ των παρεμβάσεων των Ταμείων και εκείνων της ΕΤΕπ και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών μέσων, αφετέρου.

Η ΕΤΕπ έχει συμπράξει στην εκπόνηση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999· δήλωσε ότι είναι διατεθειμένη να συμβάλει στην υλοποίηση αυτού του προγράμματος επί τη βάση των προβλεπομένων ποσών των δανείων που αναφέρονται στην παρούσα απόφαση και σύμφωνα με τις καταστατικές ρυθμίσεις που την διέπουν.

- (1) Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας για το σύνολο της περιόδου προγραμματισμού καθώς και η ετήσια κατανομή της εκφράζονται σε ευρώ· η ετήσια κατανομή πρέπει να συμβιβάζεται με τις ισχύουσες δημοσιονομικές προοπτικές. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7, παράγραφος 7 και 44, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, αυτή η συμμετοχή μπορεί να επενεξετασθεί στα μέσα της περιόδου προγραμματισμού και όχι αργότερα από την 31η Μαρτίου 2004 προκειμένου να ληφθεί υπόψη η πραγματική εξέλιξη της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής και η κατανομή του αποθεματικού επίδοσης. Σύμφωνα δε με το άρθρο 7, παράγραφος 7 του ίδιου κανονισμού, η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο ετήσιας τιμαριθμικής προσαρμογής κατά 2%.
- (2) Λαμβανομένου υπόψη του πραγματικού ρυθμού υλοποίησης των αξόνων του παρόντος κοινοτικού πλαισίου στήριξης, η κατανομή των ποσών ανάμεσα στους άξονες προτεραιότητας μπορεί να αναπροσαρμοσθεί σε συμφωνία με το οικείο κράτος μέλος ανάλογα με τις ανάγκες και εντός ενός προκαθορισμένου ορίου.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο πρώτο

Εγκρίνεται το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες που υπάγονται στο στόχο αριθ. 1 στην Ελλάδα, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2000 έως 31 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 2

Σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τους άξονες προτεραιότητας που επιλέγονται για τη δράση των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων από κοινού με τα κράτη μέλη, τους ποσοτικοποιημένους ειδικούς στόχους των, την εκ των προτέρων αξιολόγηση των αναμενομένων επιπτώσεών τους και τη συνεκτικότητά τους με τις οικονομικές, κοινωνικές και περιφερειακές πολιτικές, καθώς και τη στρατηγική για την απασχόληση στην Ελλάδα ·

οι άξονες προτεραιότητας είναι οι ακόλουθοι:

- i. Ανάπτυξη ανθρώπινων πόρων και προώθηση της απασχόλησης·
- ii. Μεταφορές·
- iii. Βελτίωση ανταγωνιστικότητας·
- iv. Αγροτική ανάπτυξη και αλιεία·
- v. Βελτίωση ποιότητας ζωής·
- vi. Κοινωνία της πληροφορίας·
- vii. Περιφερειακή ανάπτυξη ·

β) τη συνοπτική περιγραφή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των ειδικών στόχων και των προτεραιοτήτων που έχουν επιλεγεί·

γ) το ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης που προσδιορίζει, για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε έτος, το ποσό των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται για τη συμμετοχή των διαφόρων Ταμείων, ενδεχομένως δε και της ΕΤΕπ, καθώς και των λοιπών χρηματοδοτικών μέσων, συμπεριλαμβανομένου του συνολικού ποσού των δημοσίων επιλέξιμων χρηματοδοτήσεων και των κατ'εκτίμηση ιδιωτικών χρηματοδοτήσεων της Ελλάδας.

Η συνολική συμμετοχή των Ταμείων που προβλέπεται ετησίως για το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης συμβιβάζεται με τις εφαρμοστέες δημοσιονομικές προοπτικές·

δ) τις διατάξεις εφαρμογής του κοινοτικού πλαισίου στήριξης, οι οποίες περιλαμβάνουν την υπόδειξη διαχειριστικής αρχής και τις διατάξεις για τη συμμετοχή των εταίρων στις επιτροπές παρακολούθησης·

ε) την εκ των προτέρων επαλήθευση της τήρησης της προσθετικότητας και τις πληροφορίες σχετικά με τη διαφάνεια των χρηματικών ροών·

στ) τις πληροφορίες σχετικά με τις αναγκαίες πιστώσεις για την προπαρασκευή, παρακολούθηση και αξιολόγηση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης και των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Στο ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης ορίζεται το συνολικό κόστος των αξόνων προτεραιότητας που έχουν επιλεγεί για την από κοινού δράση της Κοινότητας με το οικείο κράτος μέλος, που ανέρχεται σε 44.292.031.140 ευρώ για το σύνολο της χρονικής περιόδου, καθώς και τα συνολικά κονδύλια που προβλέπονται για τη συμμετοχή των διαρθρωτικών Ταμείων, που ανέρχονται σε 22.707 εκατ. ευρώ.

Η ανάγκη εθνικής χρηματοδότησης ανέρχεται σε 11.206.008.762 ευρώ για τον δημόσιο τομέα και 10.379.022.378 ευρώ για τον ιδιωτικό και δύναται εν μέρει να καλυφθεί με προσφυγή σε κοινοτικά δάνεια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα

Επενδύσεων και τα λοιπά δανειοδοτικά μέσα. Ενδεικτικώς αναφέρεται ότι τα δάνεια της ΕΤΕπ μπορούν να ανέλθουν στο ποσό των 3.787 εκατ. ευρώ.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι η κατ'αρχήν προβλεπόμενη κατανομή του συνόλου της διαθέσιμης κοινοτικής συμμετοχής μεταξύ των διαρθρωτικών Ταμείων είναι η ακόλουθη:

ΕΤΠΑ	14.608	εκατ. Ευρώ
ΕΚΤ	4.241,2	εκατ. Ευρώ
ΕΓΤΠΕ, τμήμα "προσανατολισμού"	2.260,3	εκατ. Ευρώ
ΧΜΠΑ	211,1	εκατ. Ευρώ
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΣΗΣ	945,0	εκατ. Ευρώ
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ	441,4	εκατ. Ευρώ

Ενδεικτικώς επίσης αναφέρεται ότι η συνδρομή του Ταμείου Συνοχής, η οποία προστίθεται στη συνδρομή των διαρθρωτικών Ταμείων, ανέρχεται στο ποσό των 3.320 εκατ. ευρώ για την περίοδο 2000 έως 2006.

3. Κατά την εκτέλεση του σχεδίου χρηματοδότησης, το συνολικό ποσό για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού ή το ποσό της συμμετοχής των Ταμείων αναφορικά με ένα άξονα προτεραιότητας ή με μία παρέμβαση μπορεί, εφόσον παραμένει εντός των ορίων της συνολικής κοινοτικής συνδρομής που ορίζεται στην παράγραφο 2, να αναπροσαρμοσθεί, σε συμφωνία με το κράτος μέλος, κατ'ανώτατο όριο 25% για κάθε άξονα προτεραιότητας ή κατά ένα μεγαλύτερο ποσοστό, υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό δεν υπερβαίνει τα 60 εκατ. ευρώ.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ελληνική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 28-11-2000

Για την Επιτροπή
Michel BARNIER
Μέλος της Επιτροπής

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Ιουνίου 1999

περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 161,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

την σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι το άρθρο 158 της συνθήκης προβλέπει ότι, προς ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της, η Κοινότητα αποσκοπεί στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών· ότι το άρθρο 159 προβλέπει ότι η δράση αυτή ενισχύεται μέσω των διαρθρωτικών Ταμείων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών μέσων·
- (2) ότι, δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών Ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων⁽⁵⁾, το Συμβούλιο οφείλει να επανεξετάσει τον εν λόγω κανονισμό, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, εντός προθε-

σμίας η οποία λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1999· ότι, για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια της κοινοτικής νομοθεσίας, είναι σκόπιμο να συγκεντρωθούν σε έναν και μόνο κανονισμό οι διατάξεις που αφορούν τα διαρθρωτικά Ταμεία, και κατά συνέπεια, να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών Ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων⁽⁶⁾.

- (3) ότι, δυνάμει του άρθρου 5 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 περί των ειδικών διατάξεων του στόχου αριθ. 6 στα πλαίσια των δραστηριοτήτων των διαρθρωτικών ταμείων στη Φινλανδία και τη Σουηδία, το οποίο είναι προσαρτημένο στην Πράξη Προχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, οι διατάξεις του εν λόγω πρωτοκόλλου θα πρέπει να επανεξεταστούν πριν από το τέλος του 1999, ταυτόχρονα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88·
- (4) ότι, για να ενισχυθεί η συγκέντρωση και να απλουστευθεί η δράση των διαρθρωτικών Ταμείων, ενδείκνυται να μειωθεί ο αριθμός των κατά προτεραιότητα στόχων σε σχέση με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88· ότι ως στόχοι θα πρέπει να ορισθούν η ανάπτυξη και η διαρθρωτική προσαρμογή των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών, η οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση των περιοχών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες και η προσαρμογή και ο εκσυγχρονισμός της πολιτικής και των συστημάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης·
- (5) ότι, στο πλαίσιο της δράσης της για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής μέσω των διαρθρωτικών Ταμείων, η Κοινότητα επιδιώκει επίσης να προαγάγει την αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων και να επιτύχει υψηλό επίπεδο απα-

(1) ΕΕ C 176 της 9.6.1998, σ. 1.

(2) Σύμφωνη γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 74.

(4) ΕΕ C 373 της 2.12.1998, σ. 1.

(5) ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94 (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11).

(6) ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94.

σχόλησης, ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών και υψηλό επίπεδο προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος· ότι ειδικότερα η δράση αυτή θα πρέπει να ενσωματώνει τις περιπτώσεις προστασίας του περιβάλλοντος απαιτήσεις στον ορισμό και την εφαρμογή της δράσης των διαρθρωτικών Ταμείων και να συμβάλει στην εξάλειψη των ανισοτήτων και στην προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών· ότι η δράση των Ταμείων μπορεί επίσης να επιτρέψει την καταπολέμηση κάθε μορφής διακρίσεων λόγω φυλετικής ή εθνικής προέλευσης, αναπηρίας ή ηλικίας, ιδίως με αξιολόγηση των αναγκών, των οικονομικών κινήτρων και μιας διευρυνμένης εταιρικής σχέσης·

- (6) ότι η πολιτιστική ανάπτυξη, η ποιότητα του φυσικού και οικοδομημένου περιβάλλοντος και η ποιτική και πολιτιστική διάσταση του πλαισίου ζωής και η ανάπτυξη του τουρισμού συμβάλλουν στο να καταστούν οι διάφορες περιφέρειες ελκυστικότερες από οικονομική και κοινωνική άποψη, στο βαθμό που ευνοούν τη δημιουργία βιώσιμων θέσεων απασχόλησης·
- (7) ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) συμβάλλει κυρίως στην επίτευξη του στόχου της ανάπτυξης και της διαρθρωτικής προσαρμογής των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών και την οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση των περιοχών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες·
- (8) ότι θα πρέπει να αναπροσαρμοστεί η αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), ώστε να ληφθεί υπόψη και να εφαρμοσθεί η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση·
- (9) ότι το διαρθρωτικό σκέλος της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η οποία αποτελεί αυτοτελή και ισότιμη διαρθρωτική πολιτική, έχει ενταχθεί από το 1993 στον μηχανισμό των διαρθρωτικών Ταμείων· ότι θα πρέπει να συνεχιστεί η εφαρμογή του στο πλαίσιο των διαρθρωτικών Ταμείων μέσω του Χρηματοδοτικού Μέσου Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ)· ότι η συνδρομή από το ΧΜΠΑ στον στόχο αριθ. 1 αποτελεί μέρος του προγραμματισμού του στόχου αυτού και η συνδρομή εκτός του στόχου αριθ. 1 υπόκειται σε ενιαίο πρόγραμμα σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος·
- (10) ότι η Κοινότητα προχωρεί στη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής, η οποία συνεπάγεται διαρθρωτικά και συνοδευτικά μέτρα υπέρ της αγροτικής ανάπτυξης· ότι, στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ)-Τμήμα Προσανατολισμού, θα πρέπει να εξακολουθήσει να συμβάλλει στην επίτευξη του κατά προτεραιότητα στόχου, που είναι η ανάπτυξη και η διαρθρωτική προσαρμογή των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών, μέσω της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας των διαρθρώσεων παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών και δασοκομικών προ-

ϊόντων, καθώς και μέσω της ανάπτυξης του ενδογενούς δυναμικού των αγροτικών περιοχών· ότι το ΕΓΤΠΕ-Τμήμα Εγγυήσεων θα πρέπει να συμβάλει στην επίτευξη του κατά προτεραιότητα στόχου, που είναι η οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση των περιοχών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών⁽¹⁾·

- (11) ότι οι κανόνες που εφαρμόζονται ειδικά σε καθένα από τα Ταμεία εξειδικεύονται με εκτελεστικές αποφάσεις εκδιδόμενες δυνάμει των άρθρων 37, 148 και 162 της συνθήκης·
- (12) ότι είναι ανάγκη να τεθούν κριτήρια για τον καθορισμό των επιλεξιμών περιφερειών και περιοχών· ότι, για τον σκοπό αυτό, ο προσδιορισμός των περιφερειών και περιοχών που έχουν προτεραιότητα σε κοινοτικό επίπεδο ενδείκνυται να γίνει βάσει του κοινού συστήματος ταξινόμησης των περιφερειών, που αποκαλείται «ονοματολογία στατιστικών εδαφικών μονάδων (NUTS)», και έχει καταρτισθεί από τη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε συνεργασία με τα εθνικά ινστιτούτα στατιστικής·
- (13) ότι, ως αναπτυξιακά καθυστερημένες περιφέρειες, ενδείκνυται να ορισθούν εκείνες, των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ είναι μικρότερο του 75% του κοινοτικού μέσου όρου· ότι, για να εξασφαλιστεί η ουσιαστική συγκέντρωση των παρεμβάσεων, είναι αναγκαίο να εφάρμοσει η Επιτροπή το κριτήριο αυτό αυστηρά, βάσει αντικειμενικών στατιστικών στοιχείων· ότι οι εξόχως απόκεντρες περιοχές και οι περιοχές με εξαιρετικά χαμηλή πυκνότητα πληθυσμού που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 6, όπως αυτός ορίζεται στο Πρωτόκολλο αριθ. 6 που είναι προσαρτημένο στην Πράξη Προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας για την περίοδο 1995-1999, θα πρέπει να υπαχθούν επίσης στον στόχο αριθ. 1, που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό·
- (14) ότι, ως περιοχές υπό οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση, ενδείκνυται να ορισθούν στο σύνολό τους εκείνες που περιλαμβάνουν τις περιοχές υπό κοινωνικοοικονομική μεταλλαγή στους τομείς της βιομηχανίας και των υπηρεσιών, τις φθίνουσες αγροτικές περιοχές, τις αστικές περιοχές που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και τις εξαρτώμενες από την αλιεία περιοχές που διέρχονται κρίση· ότι είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί η ουσιαστική συγκέντρωση στις περιοχές της Κοινότητας που πλήττονται βαρύτερα· ότι οι περιοχές αυτές θα πρέπει να καθοριστούν από την Επιτροπή κατόπιν προτάσεως των κρατών μελών, και σε στενή συνεργασία μαζί τους·

(1) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

- (15) ότι, για να εξασφαλισθεί ο κοινοτικός χαρακτήρας της δράσης των Ταμείων, οι περιοχές υπό κοινωνικοοικονομική μεταλλαγή στον τομέα της βιομηχανίας και οι φθίνουσες αγροτικές περιοχές, θα πρέπει να οριστούν, στο μέτρο του δυνατού, με βάση αντικειμενικούς δείκτες εφαρμοζόμενους σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, εξάλλου, ο πληθυσμός που καλύπτεται από τον εν λόγω κατά προτεραιότητα στόχο, ενδείκνυται να αντιπροσωπεύει, συνολικά σε κοινοτικό επίπεδο και κατά τρόπο ενδεικτικό, το 10 % περίπου του κοινοτικού πληθυσμού προκειμένου για βιομηχανικές περιοχές, το 5 % προκειμένου για αγροτικές περιοχές, το 2 % προκειμένου για αστικές περιοχές και το 1 % προκειμένου για περιοχές αλιείας· ότι, για να εξασφαλισθεί ότι κάθε κράτος μέλος συμβάλλει με δίκαιο τρόπο στη συνολική προσπάθεια συγκέντρωσης, η μέγιστη δυνατή μείωση, από άποψη πληθυσμού, του πεδίου που θα καλύπτει κατά το έτος 2006 ο προβλεπόμενος από τον παρόντα κανονισμό στόχος αριθ. 2, δεν πρέπει να υπερβαίνει το ένα τρίτο σε σχέση με το πεδίο που καλύπτουν οι στόχοι αριθ. 2 και αριθ. 5β το 1999 οι προβλεπόμενοι από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88·
- (16) ότι, για λόγους αποτελεσματικότητας του προγραμματισμού, οι αναπτυξιακά καθυστερημένες περιφέρειες, των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ είναι μικρότερο του 75 % του κοινοτικού μέσου όρου, είναι ανάγκη να αντιστοιχούν με τις περιφέρειες που ενισχύονται από τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης, λαμβανομένων υπόψη ενδεχόμενων ειδικών μέτρων που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 229 παράγραφος 2 της συνθήκης υπέρ των εξόχως απόκεντρων περιοχών (Γαλλικά Υπερόντια Διαμερίσματα, Αζόρες, Μαδέρα και Κανάριοι Νήσοι)· ότι, ομοίως, οι περιοχές υπό οικονομική και κοινωνική μεταλλαγή θα πρέπει να παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη δυνατή αντιστοιχία με τις περιοχές που ενισχύονται από τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης· ότι ο στόχος της Κοινότητας θα πρέπει να είναι η αύξηση της αντιστοιχίας αυτής κατά το τέλος της περιόδου 2000 έως 2006 χάρις στις κατάλληλες προσπάθειες που καταβάλλουν τα κράτη μέλη σε σχέση με τη σημερινή τους κατάσταση·
- (17) ότι ο στόχος της προσαρμογής και του εκσυγχρονισμού της πολιτικής και των συστημάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης παρεμβαίνει για χρηματοδοτήσεις στις περιφέρειες και περιοχές που δεν καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1· ότι ο στόχος αριθ. 3 θα πρέπει επίσης να προβλέπει ένα πλαίσιο αναφοράς που αποσκοπεί στην εξασφάλιση της συνέπειας προς το σύνολο των δράσεων υπέρ των ανθρωπίνων πόρων σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος·
- (18) ότι οι παρεμβάσεις του ΕΚΤ στο στόχο αριθ. 2 θα πρέπει να αφορούν τις περιφερειακές και τοπικές δράσεις οι οποίες ανταποκρίνονται στη συγκεκριμένη κατάσταση που επικρατεί σε κάθε περιοχή του στόχου αριθ. 2 και διεξάγονται σε συντονισμό με τις παρεμβάσεις των άλλων διαρθρωτικών Ταμείων· ότι κάθε συμβολή του ΕΚΤ σε ένα ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού του στόχου αριθ. 2, θα πρέπει να συνίσταται σε ποσό επαρκές ώστε να δικαιολογεί χωριστή διαχείριση και θα πρέπει, συνεπώς, να ανέρχεται τουλάχιστον στο 5 % του συνόλου της συμβολής των διαρθρωτικών Ταμείων·
- (19) ότι είναι αναγκαίο οι περιφέρειες που το 1999 εμπίπτουν σ' έναν κατά προτεραιότητα στόχο, αλλά δεν πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας, να τύχουν μεταβατικής στήριξης, η οποία θα μειώνεται προοδευτικά· ότι η στήριξη αυτή θα πρέπει να είναι χαμηλότερη το 2000 σε σχέση με το 1999·
- (20) ότι ενδείκνυται να προβλεφθούν διατάξεις για την κατανομή των διαθέσιμων πόρων· ότι οι πόροι αυτοί θα πρέπει να υπόκεινται σε ετήσια κατανομή και ότι συγκεντρώνονται, μέχρις σημαντικού ύψους τους, στις αναπτυξιακά καθυστερημένες περιφέρειες, συμπεριλαμβανομένων όσων τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης·
- (21) ότι οι ετήσιες συνολικές εισπράξεις κάθε κράτους μέλους από τα διαρθρωτικά Ταμεία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, σε συνδυασμό με την συνδρομή που παρέχει από το Ταμείο Συνοχής, θα πρέπει να περιορίζονται από ένα γενικό ανώτατο όριο το οποίο θα εξαρτάται από την εθνική ικανότητα απορρόφησης·
- (22) ότι η Επιτροπή ενδείκνυται να προβαίνει στην ενδεικτική κατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων υποχρεώσεων για έκαστο από τους κατά προτεραιότητα στόχους, βασιζόμενη στα κατάλληλα αντικειμενικά κριτήρια· ότι το 4 % των πιστώσεων που διατίθενται κατά τον τρόπο αυτό στα κράτη μέλη, ενδείκνυται να διατίθεται στο μέσο της περιόδου από την Επιτροπή· ότι, σε αναγνώριση των ειδικών προσπαθειών για την ειρηνευτική διαδικασία στη Βόρειο Ιρλανδία, το πρόγραμμα PEACE θα πρέπει να συνεχιστεί έως το 2004· ότι θα θεσπιστεί, για την περίοδο 2000-2006 ειδικό πρόγραμμα ενίσχυσης για τις σουηδικές περιφέρειες NUTS-II οι οποίες δεν καλύπτονται από τον κατάλογο που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και οι οποίες πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της Πράξης Προσχώρησης της Αυστρίας, της Σουηδίας και της Φινλανδίας·
- (23) ότι το 5,35 % του συνόλου των διαθέσιμων πιστώσεων υποχρεώσεων διατίθεται για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες και το 0,65 % για τις καινοτόμες ενέργειες και την τεχνική βοήθεια·
- (24) ότι οι διαθέσιμες πιστώσεις των διαρθρωτικών Ταμείων θα πρέπει να αναπροσαρμόζονται με τιμαριθμικά με ενιαίο συντελεστή για τον προγραμματισμό τους και η τιμαριθμική αυτή αναπροσαρμογή θα πρέπει, εάν χρειαστεί, να υποβληθεί σε τεχνική διόρθωση πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2003·
- (25) ότι οι θεμελιώδεις αρχές της μεταρρύθμισης των διαρθρωτικών Ταμείων του 1988 θα πρέπει να εξακολουθήσουν να διέπουν τις δραστηριότητες των Ταμείων έως το 2006· ότι η πείρα κατέδειξε την

- ανάγκη να επέλθουν βελτιώσεις, ώστε να αυξηθεί η απλούστευση και η διαφάνειά τους· ότι θα πρέπει ειδικότερα η επιδίωξη της αποτελεσματικότητας να θεωρηθεί ως θεμελιώδης αρχή·
- (26) ότι η αποτελεσματικότητα και η διαφάνεια των δραστηριοτήτων των διαρθρωτικών Ταμείων απαιτούν ακριβή καθορισμό των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών και της Κοινότητας· ότι οι αρμοδιότητες αυτές πρέπει να καθορίζονται για κάθε στάδιο του προγραμματισμού, της παρακολούθησης, της αξιολόγησης και του ελέγχου· ότι, κατ' εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, και με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, η εφαρμογή των παρεμβάσεων και ο έλεγχός του ανήκει κατά πρώτο λόγο στην αρμοδιότητα των κρατών μελών·
- (27) ότι η δράση της Κοινότητας αποτελεί συμπλήρωμα ή συμβολή στη δράση των κρατών μελών και ότι, για να προσφέρει αξιολογη προστιθέμενη αξία, θα πρέπει να ενισχυθεί η εταιρική σχέση· ότι η σχέση αυτή αφορά τις περιφερειακές και τοπικές αρχές, τις άλλες αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων αυτών που είναι αρμόδιες για το περιβάλλον και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους και τους άλλους αρμόδιους οργανισμούς· ότι οι σχετικοί εταίροι θα πρέπει να συμμετέχουν στην προπαρασκευή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των παρεμβάσεων·
- (28) ότι ενδείκνυται να καθοριστεί η διαδικασία προγραμματισμού από το στάδιο του σχεδιασμού έως τον τελικό δικαιούχο και να διευκολυνθεί η διαδικασία αυτή στα κράτη μέλη χάρις σε ενδεικτικές γενικές κατευθύνσεις που χαράσσει η Επιτροπή για τις σχετικές και συμπεφωνημένες κοινοτικές πολιτικές όσον αφορά τα διαρθρωτικά Ταμεία·
- (29) ότι ο προγραμματισμός πρέπει να εξασφαλίζει τον συντονισμό των διαρθρωτικών Ταμείων μεταξύ τους και με τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά όργανα και την ΕΤΕπ· ότι ο εν λόγω συντονισμός αποσκοπεί επίσης στο συνδυασμό επιχορηγήσεων και δανείων·
- (30) ότι οι δραστηριότητες των Ταμείων και οι πράξεις στη χρηματοδότηση των οποίων αυτά συνεισφέρουν πρέπει να συνάδουν με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές και να τηρούν την κοινοτική νομοθεσία, και ότι, πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις· ότι, στη συνάρτηση αυτή, οι ενέργειες διάδοσης και αξιοποίησης των αποτελεσμάτων της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης που αναλαμβάνονται στα πλαίσια των διαρθρωτικών Ταμείων, πρέπει να εξασφαλίζουν την προστασία των δικαιωμάτων των συνδεδεμένων με την απόκτηση και την αξιοποίηση των γνώσεων και να διεξάγονται τηρουμένων των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού·
- (31) ότι θα πρέπει να καθοριστούν απλούστερα κριτήρια και τρόποι επαλήθευσης και εφαρμογής της αρχής της προσθετικότητας·
- (32) ότι είναι αναγκαίο να απλουστευθεί το σύστημα του προγραμματισμού, με την εφαρμογή ενιαίας διάρκειας προγραμματισμού επτά ετών· ότι, για τον ίδιο σκοπό, θα πρέπει να περιορισθούν οι μορφές και ο αριθμός των παρεμβάσεων, μέσω της, κατά γενικό κανόνα, διεξαγωγής τους υπό μορφή ολοκληρωμένης παρέμβασης κατά περιφέρεια, μέσω της γενίκευσης της χρήσης των ενιαίων εγγράφων προγραμματισμού για τους κατά προτεραιότητα στόχους, και μέσω της ενσωμάτωσης των μεγάλων έργων και των συνολικών επιχορηγήσεων στις άλλες μορφές παρέμβασης·
- (33) ότι, για να ενισχυθεί η ολοκληρωμένη προσέγγιση της ανάπτυξης, ενδείκνυται να εξασφαλιστεί, λαμβανομένων πάντως υπόψη των περιφερειακών ιδιαιτεροτήτων, η συνέπεια των δράσεων των διαφόρων Ταμείων προς τις κοινοτικές πολιτικές, τη στρατηγική για την απασχόληση, την οικονομική και κοινωνική πολιτική των κρατών μελών και την περιφερειακή πολιτική των κρατών μελών·
- (34) ότι, για να επιστευσθούν και να απλουστευθούν οι διαδικασίες προγραμματισμού, θα πρέπει να διακριθούν οι αρμοδιότητες της Επιτροπής από εκείνες των κρατών μελών· ότι, για τον σκοπό αυτό, ενδείκνυται να προβλεφθεί ότι η Επιτροπή, κατόπιν προτάσεων των κρατών μελών, εγκρίνει τις στρατηγικές και τις αναπτυξιακές προτεραιότητες του προγραμματισμού, την κοινοτική χρηματοδοτική συμμετοχή και τους συναφείς λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής, και ότι τα κράτη μέλη αποφασίζουν για την εφαρμογή τους· ότι θα πρέπει επίσης να διευκρινιστεί το περιεχόμενο των διαφόρων μορφών παρέμβασης·
- (35) ότι η αποκεντρωμένη εφαρμογή των ενεργειών των διαρθρωτικών Ταμείων από τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχει εγγυήσεις όσον αφορά τον τρόπο και την ποιότητα της εφαρμογής, τα αποτελέσματα και την αξιολόγησή τους και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση και τον έλεγχο της·
- (36) ότι η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να εγκρίνει, συνεργαζόμενη εάν χρειάζεται με την ΕΤΕπ, τα μεγάλα επενδυτικά έργα που υπερβαίνουν ορισμένο ύψος χρηματοδότησης, για να αξιολογεί την επίπτωσή τους και την προβλεπόμενη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πόρων·
- (37) ότι οι ενέργειες κοινοτικού ενδιαφέροντος που αναλαμβάνονται με πρωτοβουλία της Επιτροπής, ενδείκνυται να συμπληρώνουν τις ενέργειες που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο των κατά προτεραιότητα στόχων·

- (38) ότι αυτές οι κοινοτικές πρωτοβουλίες είναι ανάγκη να αφιερωθούν στην προώθηση της διασυνοριακής, διακρατικής και διαπεριφερειακής συνεργασίας (INTERREG), της οικονομικής και κοινωνικής αναβάθμισης των πόλεων και των προαστίων που διέρονται κρίση (URBAN), αμφοτέρων με χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ, της αγροτικής ανάπτυξης (LEADER, με χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ-Τμήμα Προσανατολισμού, και της ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων με πλαίσιο την ισότητα ευκαιριών (EQUAL), με χρηματοδότηση από το ΕΚΤ· ότι είναι ιδιαίτερα σημαντική η προώθηση της διασυνοριακής, διακρατικής και διαπεριφερειακής συνεργασίας — ιδίως με την προοπτική της διεύρυνσης· ότι θα πρέπει να δοθεί η δέουσα προσοχή στη συνεργασία με τις εξόχως απόκεντρες περιοχές· ότι θα πρέπει να βελτιωθεί ο συντονισμός της διασυνοριακής, διακρατικής και διαπεριφερειακής συνεργασίας με τις ενέργειες που διεξάγονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89⁽¹⁾, του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 1279/96⁽²⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/96⁽³⁾, ιδίως με την προοπτική της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λαμβάνοντας υπόψη την ευρύτερη μεσογειακή συνεργασία· ότι θα πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη η κοινωνική και επαγγελματική ένταξη των αιτούντων άσυλο στα πλαίσια της πρωτοβουλίας EQUAL·
- (39) ότι τα διαρθρωτικά Ταμεία θα πρέπει να στηρίζουν μελέτες, πιλοτικά προγράμματα και ανταλλαγές εμπειριών, ώστε να προωθούν καινοτόμες προσεγγίσεις και πρακτικές με απλότητα και διαφάνεια στην εφαρμογή τους·
- (40) ότι, για να ενισχθεί το μοχλευτικό φαινόμενο που προκύπτει από τη χρήση των κοινοτικών πόρων, ευνοώντας κατά το δυνατόν περισσότερο την προσφυγή σε ιδιωτικές πηγές χρηματοδότησης, και για να λαμβάνεται αποτελεσματικότερα υπόψη η αποδοτικότητα των έργων, θα πρέπει να διαφοροποιούνται οι μορφές ενισχύσεων που δίνουν τα διαρθρωτικά Ταμεία και να αναπροσαρμόζονται τα ποσοστά παρεμβάσης με στόχο την προώθηση του κοινοτικού συμφέροντος, την παροχή κινήτρων για τη χρησιμοποίηση διαφοροποιημένων χρηματοδοτικών πόρων, και τον περιορισμό της συμμετοχής των Ταμείων, χάρις στην παροχή κινήτρων για τη χρησιμοποίηση κατάλληλων μορφών ενίσχυσης· ότι, προς τούτο, θα πρέπει να καθοριστούν μειωμένα ποσοστά συμμετοχής στην περίπτωση επενδύσεων σε επιχειρήσεις και επενδύσεων σε υποδομή οι οποίες παράγουν σημαντικά έσοδα· ότι, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ενδείκνυται ως σημαντικά καθαρά έσοδα να ορισθούν ενδεικτικώς τα έσοδα που ανέρχονται στο 25% τουλάχιστον του ολικού κόστους της συγκεκριμένης επένδυσης·
- (41) ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όταν δεν υπάρχουν κοινοτικοί κανόνες, θα πρέπει να εφαρμόζονται στις επιλέξιμες δαπάνες, οι σχετικοί εθνικοί κανόνες. Οι κοινοτικοί κανόνες μπορούν να θεσπιστούν από την Επιτροπή, όταν φαίνονται αναγκαίοι για την εξασφάλιση της ομοιομορφίας και δίκαιης χρησιμοποίησης των διαρθρωτικών Ταμείων στην Κοινότητα· ότι είναι πάντως αναγκαίο να προσδιορισθεί η επιλεξιμότητα των δαπανών όσον αφορά τις ημερομηνίες έναρξης και λήξης της επιλεξιμότητας και τη μακρά διάρκεια ζωής των επενδύσεων· ότι, συνεπώς, για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα και η μακροχρόνια επίπτωση της παρέμβασης των Ταμείων, μια πράξη θα πρέπει να διατηρεί το δικαίωμά της για πλήρη ή μερική ενίσχυση από τα Ταμεία μόνον εφόσον δεν επέλθει σημαντική μεταβολή ως προς τη φύση της ή τους όρους εφαρμογής της, η οποία να εκτρέπει την ενισχυόμενη πράξη από τον αρχικό στόχο της·
- (42) ότι είναι αναγκαίο να απλουστευθούν οι κανόνες και οι διαδικασίες ανάληψης υποχρεώσεων και πληρωμών· ότι, προς τούτο, οι αναλήψεις υποχρεώσεων από τον προϋπολογισμό πρέπει να πραγματοποιούνται μία φορά το έτος, σύμφωνα με τις πολυετείς δημοσιονομικές προοπτικές και το σχέδιο χρηματοδότησης των παρεμβάσεων, οι δε πληρωμές πρέπει να πραγματοποιούνται με τη μορφή προκαταβολής και στη συνέχεια επιστροφής των δαπανών που έχουν πραγματοποιηθεί· ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, οι τόκοι που ενδεχομένως παράγονται από την προκαταβολή αποτελούν πόρους του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και ότι, για να ενισχθεί η επίπτωση των Ταμείων, είναι σημαντικό να διατίθενται οι τόκοι αυτοί για τον ίδιο σκοπό με την αντίστοιχη προκαταβολή·
- (43) ότι είναι αναγκαίο να εισαχθούν εγγυήσεις χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, με την υποχρέωση δικαιολόγησης και απόδειξης των δαπανών και με τη θέσπιση όρων πληρωμής που να αναφέρονται στην τήρηση των βασικών αρμοδιοτήτων σε θέματα παρακολούθησης του προγραμματισμού, δημοσιονομικού ελέγχου και εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου·
- (44) ότι, για να εξασφαλισθεί η χρηστή διαχείριση των κοινοτικών πόρων, είναι αναγκαίο να βελτιωθούν οι προβλέψεις και η εκτέλεση των δαπανών· ότι, προς τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαβιβάζουν τακτικά στην Επιτροπή τις οικείες προβλέψεις χρησιμοποίησης των κοινοτικών πόρων και ότι οι καθυστερήσεις στη δημοσιονομική εκτέλεση μπορούν να προκαλέσουν επιστροφή της προκαταβολής και αυτεπάγγελτες αποδεσμεύσεις πιστώσεων·
- (45) ότι, κατά την μεταβατική περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1999 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 2001, κάθε μνεία του ευρώ θα πρέπει, κατά γενικό κανόνα, να ερμηνεύεται ως εθνικό νόμισμα·

(1) ΕΕ L 375 της 23.12.1989, σ. 11 (PHARE)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 753/96 (ΕΕ L 103 της 26.4.1996, σ. 5).

(2) ΕΕ L 165 της 4.7.1996, σ. 1 (TACIS).

(3) ΕΕ L 189 της 30.7.1996, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 780/98 [ΕΕ L 113 της 15.4.1998, σ. 2 (MEDA)].

- νεύεται ως μνεία του ευρώ ως νομισματικής μονάδας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, δεύτερη φράση, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την εισαγωγή του ευρώ⁽¹⁾.
- (46) ότι, ένα από τα εχέγγυα αποτελεσματικότητας της δράσης των διαρθρωτικών Ταμείων, είναι η αποτελεσματική παρακολούθηση· ότι είναι αναγκαίο να βελτιωθεί η παρακολούθηση και να καθοριστούν σαφέστερα οι σχετικές αρμοδιότητες· ότι θα πρέπει ιδίως να γίνει διάκριση μεταξύ των καθηκόντων διαχείρισης και των καθηκόντων παρακολούθησης·
- (47) ότι είναι αναγκαίο να ορίζεται μία και μόνη διαχειριστική αρχή για κάθε παρέμβαση και να καθορίζονται οι αρμοδιότητές της· ότι οι αρμοδιότητες αυτές αφορούν κυρίως τη συλλογή στοιχείων σχετικά με τα αποτελέσματα και τη διαβίβασή τους στην Επιτροπή, την ορθή δημοσιονομική εκτέλεση, την οργάνωση της αξιολόγησης και την τήρηση των υποχρεώσεων σε θέματα δημοσιότητας και κοινοτικού δικαίου· ότι, στο πλαίσιο αυτό, ενδείκνυται να προβλέπονται τακτικές συναντήσεις για την παρακολούθηση της παρέμβασης μεταξύ Επιτροπής και διαχειριστικής αρχής·
- (48) ότι ενδείκνυται να διευκρινιστεί ότι η επιτροπή παρακολούθησης είναι όργανο ορισμένο από το κράτος μέλος που συνοδεύει την παρέμβαση, ελέγχει τη διαχείρισή της εκ μέρους της διαχειριστικής αρχής, εξασφαλίζει την τήρηση των οικείων κατευθύνσεων και κανόνων εφαρμογής και εξετάζει την αξιολόγησή της·
- (49) ότι οι δείκτες και οι ετήσιες εκθέσεις εκτέλεσης είναι ουσιώδεις για την παρακολούθηση και ότι είναι ανάγκη να προσδιοριστούν σαφέστερα, ώστε να αντικατοπτρίζουν με αξιόπιστο τρόπο την πρόοδο των παρεμβάσεων και την ποιότητα του προγραμματισμού·
- (50) ότι είναι ανάγκη, για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και ομαλή εφαρμογή, να προσδιοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, την πιστοποίηση των δαπανών και την πρόληψη, τον εντοπισμό και τη διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου·
- (51) ότι, με την επιφύλαξη των υφισταμένων αρμοδιοτήτων της Επιτροπής σε θέματα δημοσιονομικού ελέγχου, θα πρέπει να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτόν και να προβλεφθούν ιδίως τακτικές διαβουλεύσεις μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, με σκοπό την εξέταση των μέτρων που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη και την υποβολή
- εκ μέρους της Επιτροπής, εάν χρειάζεται, αιτήσεων για λήψη διορθωτικών μέτρων·
- (52) ότι είναι αναγκαίο να καθοριστεί η αρμοδιότητα των κρατών μελών σε θέματα δώξης και διόρθωσης των παρατυπιών και των παραβάσεων, καθώς και η αρμοδιότητα της Επιτροπής σε περίπτωση που τα κράτη μέλη δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους·
- (53) ότι η αποτελεσματικότητα και η επίπτωση των δραστηριοτήτων των διαρθρωτικών Ταμείων εξαρτώνται επίσης από τη βελτίωση και την ενδυνάμυνση της αξιολόγησης, και ότι θα πρέπει να διευκρινιστούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής στο θέμα αυτό, καθώς και οι λεπτομερείς κανόνες που εγγυώνονται την αξιοπιστία της αξιολόγησης·
- (54) ότι θα πρέπει να αξιολογούνται οι παρεμβάσεις ενόψει της προπαρασκευής τους και της ενδιάμεσης αναθεώρησής τους και της αποτίμησης των επιπτώσεών τους, και ότι η διαδικασία αξιολόγησης θα πρέπει να ενσωματωθεί στην παρακολούθηση των παρεμβάσεων· ότι, προς τούτο, ενδείκνυται να ορισθούν οι στόχοι και το περιεχόμενο κάθε σταδίου της αξιολόγησης και να ενισχυθεί η αξιολόγηση της κατάστασης όσον αφορά την κοινωνική και οικονομική κατάσταση, το περιβάλλον και την ισότητα ανδρών και γυναικών·
- (55) ότι η ενδιάμεση αξιολόγηση και η διατήρηση ενός μέρους των πιστώσεων ως αποθεματικού, επιτρέπει τη χορήγηση συμπληρωματικών πιστώσεων σε κάθε κράτος μέλος σε συνάρτηση με την επίδοση των παρεμβάσεων· ότι η χορήγηση αυτή πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά, απλά και διαφανή κριτήρια, τα οποία να αντικατοπτρίζουν την αποτελεσματικότητα, τη διαχείριση και τη δημοσιονομική εκτέλεση·
- (56) ότι θα πρέπει, ανά τριετία, να υποβάλλεται έκθεση σχετικά με την πρόοδο που επιτελείται στην πραγματοποίηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και ότι η έκθεση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει ανάλυση της κατάστασης και της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των περιφερειών της Κοινότητας·
- (57) ότι, για να καταστεί δυνατή η ουσιαστική άσκηση της εταιρικής σχέσης και η επαρκής προώθηση των κοινοτικών παρεμβάσεων, θα πρέπει να εξασφαλισθεί η ευρύτερη δυνατή πληροφόρηση και δημοσιότητα· ότι οι αρχές που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση των παρεμβάσεων έχουν τη σχετική ευθύνη, όπως και την ευθύνη να τηρούν ενήμερη την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνονται·
- (58) ότι ενδείκνυται να καθορισθούν οι λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη λειτουργία των επιτροπών που καλούνται να επικουρήσουν την Επιτροπή στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού·

(1) ΕΕ L 139 της 11.5.1998, σ. 1.

(59) ότι θα πρέπει να καθορισθούν ειδικές μεταβατικές διατάξεις, οι οποίες θα επιτρέψουν να προετοιμαστεί ο νέος προγραμματισμός μόλις αρχίσει να ισχύει ο παρών κανονισμός, και θα εξασφαλίσουν ότι, δεν θα διακοπεί η παροχή ενίσχυσης προς τα

κράτη μέλη εν αναμονή της κατάρτισης των σχεδίων και των παρεμβάσεων σύμφωνα με το νέο σύστημα,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Άρθρο 2

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Μέσα και αποστολή

Άρθρο 1

Στόχοι

Η δράση της Κοινότητας μέσω των διαρθρωτικών Ταμείων, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων — ΕΓΤΠΕ-Τμήμα Εγγυήσεων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων, αποσκοπεί στην επίτευξη των γενικών στόχων που αναφέρονται στα άρθρα 158 και 160 της Συνθήκης. Τα διαρθρωτικά Ταμεία, η ΕΤΕπ και τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά όργανα συμβάλλουν, το καθένα με τον κατάλληλο τρόπο, στην επίτευξη των εξής τριών κατά προτεραιότητα στόχων:

1. προώθηση της ανάπτυξης και της διαρθρωτικής προσαρμογής των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών, εφεξής «στόχος αριθ. 1»,
2. στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης των περιοχών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες, εφεξής «στόχος αριθ. 2»,
3. στήριξη της προσαρμογής και του εκσυγχρονισμού των πολιτικών και των συστημάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης, εφεξής «στόχος αριθ. 3». Ο στόχος αυτός παρεμβαίνει στις χρηματοδοτήσεις εκτός των περιφερειών που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1 και θέτει ένα πολιτικό πλαίσιο αναφοράς για το σύνολο των μέτρων προς όφελος των ανθρωπίνων πόρων στο εθνικό έδαφος, με την επιφύλαξη των περιφερειακών ιδιομορφιών.

Κατά την επιδίωξη αυτών των στόχων, η Κοινότητα, συμβάλλει στην προώθηση μιας αρμονικής, ισόρροπης και αειφόρου ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων, στην ανάπτυξη της απασχόλησης και των ανθρωπίνων πόρων, στην προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος και στην εξάλειψη των ανισοτήτων, καθώς και στην προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

1. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ως «διαρθρωτικά Ταμεία» νοούνται: τα Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), το Ευρωπαϊκό Ταμείο (ΕΚΤ), το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Τμήμα Προσανατολισμού και το Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ), εφεξής καλούμενα «Ταμεία».

2. Σύμφωνα με τα άρθρα 33, 146 και 160 της συνθήκης, τα Ταμεία συμβάλλουν, το καθένα σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που το διέπουν, στην επίτευξη των στόχων αριθ. 1, αριθ. 2 και αριθ. 3, βάσει της ακόλουθης κατανομής:

- α) στόχος αριθ. 1: ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, ΕΓΤΠΕ-Τμήμα Προσανατολισμού, και ΧΜΠΑ·
- β) στόχος αριθ. 2: ΕΤΠΑ και ΕΚΤ·
- γ) στόχος αριθ. 3: ΕΚΤ.

3. Το ΧΜΠΑ συμβάλλει στην υλοποίηση των διαρθρωτικών δράσεων στον αλιευτικό τομέα εκτός των περιφερειών του στόχου αριθ. 1, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, για το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας⁽¹⁾.

Το ΕΓΤΠΕ-Τμήμα Εγγυήσεων συμβάλλει επίσης στην επίτευξη του στόχου αριθ. 2, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

4. Τα ταμεία συμβάλλουν στη χρηματοδότηση κοινωνικών πρωτοβουλιών και στη στήριξη καινοτόμων ενεργειών και τεχνικής βοήθειας.

Τα μέτρα τεχνικής βοήθειας εκτελούνται στο πλαίσιο του προγραμματισμού που ορίζεται στα άρθρα 13 έως 27 ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 23.

(1) Βλέπε σελίδα 54 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

5. Οι άλλοι πόροι του κοινοτικού προϋπολογισμού που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 1, είναι ιδίως οι πόροι που διατίθενται για τα άλλα μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα και για το Ταμείο Συνοχής.

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μερμούν για τη συνέπεια των πράξεων των Ταμείων προς τις λοιπές κοινοτικές πολιτικές και ενέργειες, ιδίως στους τομείς της απασχόλησης, της ισότητας ανδρών και γυναικών, της κοινωνικής πολιτικής, της παιδείας και της επαγγελματικής εκπαίδευσης, της κοινής γεωργικής πολιτικής, της κοινής αλιευτικής πολιτικής, των μεταφορών, της ενέργειας και των διευρωπαϊκών δικτύων, καθώς και για την ενσωμάτωση των απαιτήσεων προστασίας του περιβάλλοντος στον ορισμό και την εφαρμογή των πράξεων των Ταμείων.

6. Η ΕΤΕΠ συνεργάζεται για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 1, σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού της.

Τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά όργανα τα οποία μπορούν να παρέμβουν, το καθένα σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που το διέπουν, για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 1, είναι ιδίως το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ) (δάνεια, εγγυήσεις), εφεξής «άλλα χρηματοδοτικά όργανα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΔΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟΧΟΥΣ

Άρθρο 3

Στόχος αριθ. 1

1. Οι περιφέρειες τις οποίες αφορά ο στόχος αριθ. 1 είναι οι περιφέρειες που αντιστοιχούν στο επίπεδο II της ονοματολογίας στατιστικών εδαφικών μονάδων (NUTS II), και των οποίων το κατά κεφαλήν ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ), μετρούμενο σε μονάδες αγοραστικής δύναμης και υπολογιζόμενο με βάση τα κοινοτικά στοιχεία των τριών τελευταίων ετών, τα οποία είναι διαθέσιμα στις 26 Μαρτίου 1999, είναι μικρότερο του 75 % του κοινοτικού μέσου όρου.

Ο στόχος αυτός αφορά επίσης τις εξόχως απόκεντρες περιοχές (Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα, Αζόρες, Κανάριες Νήσους και Μαδέρα), οι οποίες δεν φθάνουν το κατώτατο όριο του 75 % και τις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 6 κατά το διάστημα 1995-1999 δυνάμει του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της Πράξης Προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας.

2. Κατ' αυστηρή εφαρμογή της παραγράφου 1, πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο των περιφερειών που υπάγονται στο στόχο αριθ. 1, με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1 και του άρθρου 7 παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο.

Ο κατάλογος αυτός ισχύει για επτά έτη από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Άρθρο 4

Στόχος αριθ. 2

1. Οι περιφέρειες τις οποίες αφορά ο στόχος αριθ. 2 είναι οι περιφέρειες που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα, οι οποίες είναι σκόπιμο να τύχουν στήριξης για την οικονομική και κοινωνική τους ανασυγκρότηση, σύμφωνα με το άρθρο 1 σημείο 2, και οι οποίες έχουν σημαντικό πληθυσμό ή έκταση. Ειδικότερα, περιλαμβάνονται οι περιοχές υπό κοινωνικοοικονομική μεταλλαγή στους τομείς της βιομηχανίας και των υπηρεσιών, οι φθίνουσες αγροτικές περιοχές, οι αστικές περιοχές που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και οι εξαρτώμενες από την αλιεία περιοχές που διέρχονται κρίση.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη προσπαθούν να εξασφαλίσουν ότι η παρέμβαση συγκεντρώνεται πράγματι στις περιοχές της Κοινότητας που πλήττονται βαρύτερα και στο πλέον ενδεδειγμένο γεωγραφικό επίπεδο. Ο πληθυσμός των περιοχών περί των οποίων η παράγραφος 1, δεν πρέπει να αντιπροσωπεύει ποσοστό μεγαλύτερο του 18 % του συνολικού πληθυσμού της Κοινότητας. Σ' αυτή τη βάση, η Επιτροπή καθορίζει ανώτατο όριο πληθυσμού κατά κράτος μέλος, σε συνάρτηση με τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) το σύνολο πληθυσμού στις περιφέρειες NUTS III κάθε κράτους μέλους, που πληρούν τα κριτήρια των παραγράφων 5 και 6·
- β) τη σοβαρότητα των διαρθρωτικών προβλημάτων σε εθνικό επίπεδο, σε κάθε κράτος μέλος, σε σχέση με τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Η σοβαρότητα αυτή εκτιμάται με βάση το επίπεδο της ολικής ανεργίας και της ανεργίας μακράς διάρκειας, εκτός των περιφερειών που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1·
- γ) την ανάγκη να συμβάλει κάθε κράτος μέλος με δίκαιο τρόπο στη γενική προσπάθεια συγκέντρωσης, όπως αυτή ορίζεται στο παρόν εδάφιο· η μέγιστη μείωση του πληθυσμού που καλύπτεται από τον στόχο αριθ. 2, δεν υπερβαίνει το ένα τρίτο σε σχέση με τον πληθυσμό που το 1999 καλύπτεται από τους στόχους αριθ. 2 και αριθ. 5β, οι οποίοι προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88.

Η Επιτροπή διαβιβάζει στα κράτη μέλη όλα τα στοιχεία που διαθέτει και αφορούν τα κριτήρια των παραγράφων 5 και 6.

3. Εντός των ανωτάτων ορίων περί των οποίων η παράγραφος 2, τα κράτη μέλη προτείνουν στην Επιτροπή τον κατάλογο των σημαντικών περιοχών, οι οποίες αντιπροσωπεύουν:

- α) περιφέρειες επιπέδου NUTS III ή περιοχές που πλήττονται βαρύτερα στο εσωτερικό των περιφερειών αυτών και πληρούν είτε τα κριτήρια της παραγράφου 5 είτε τα κριτήρια της παραγράφου 6·
- β) περιοχές που πληρούν τα κριτήρια περί των οποίων η παράγραφος 7 ή τα κριτήρια περί των οποίων η παράγραφος 8 ή τα ειδικά κριτήρια των κρατών μελών περί των οποίων η παράγραφος 9.

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα στατιστικά και άλλα στοιχεία, στο καταλληλότερο γεωγραφικό επίπεδο, τα οποία της είναι απαραίτητα για την αξιολόγηση των προτάσεων αυτών.

4. Βάσει των στοιχείων που ορίζονται στην παράγραφο 3, η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, καταρτίζει τον κατάλογο των περιοχών που αφορά ο στόχος αριθ. 2, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές προτεραιότητες, με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 2.

Οι περιοχές που πληρούν τα κριτήρια των παραγράφων 5 και 6 καλύπτουν τουλάχιστον το 50% του πληθυσμού που αφορά ο στόχος αριθ. 2 σε κάθε κράτος μέλος, πλην εξαιρέσεων που δικαιολογούνται δεόντως από τις αντικειμενικές συνθήκες.

5. Οι περιοχές υπό οικονομική και κοινωνική μεταλλαγή στο βιομηχανικό τομέα, περί των οποίων η παράγραφος 1, πρέπει να αντιστοιχούν ή να ανήκουν σε εδαφική μονάδα επιπέδου NUTS III, πληρούσα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) μέσο ποσοστό ανεργίας μεγαλύτερο από τον κοινοτικό μέσο όρο που έχει καταγραφεί κατά τα τρία τελευταία έτη·
- β) ποσοστό απασχόλησης στη βιομηχανία σε σχέση με τη συνολική απασχόληση ίσο ή ανώτερο από τον κοινοτικό μέσο όρο για κάθε έτος αναφοράς από το 1985 και μετά·
- γ) διαπιστωμένη μείωση της απασχόλησης στη βιομηχανία σε σχέση με το έτος αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη στο στοιχείο β).

6. Οι αγροτικές περιοχές που ορίζονται στην παράγραφο 1, πρέπει να αντιστοιχούν ή να ανήκουν σε εδαφική μονάδα επιπέδου NUTS III, πληρούσα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) είτε πυκνότητα πληθυσμού κάτω των 100 κατοίκων ανά km², είτε ποσοστό απασχόλησης στη γεωργία σε σχέση με τη συνολική απασχόληση ίσο ή μεγαλύτερο από το διπλάσιο του κοινοτικού μέσου όρου για κάθε έτος αναφοράς από το 1985 και μετά·

- β) είτε μέσο ποσοστό ανεργίας μεγαλύτερο από τον κοινοτικό μέσο όρο που έχει καταγραφεί κατά τα 3 τελευταία έτη, είτε μείωση του πληθυσμού από το 1985 και μετά.

7. Οι αστικές περιοχές περί των οποίων η παράγραφος 1 είναι πυκνοκατοικημένες περιοχές, που πληρούν ένα τουλάχιστον από τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) ποσοστό μακροχρόνιας ανεργίας υψηλότερο από τον κοινοτικό μέσο όρο·
- β) υψηλό βαθμό φτώχειας, συμπεριλαμβανομένων επισφαλών συνθηκών στέγασης·
- γ) ιδιαίτερα υποβαθμισμένη κατάσταση του περιβάλλοντος·
- δ) υψηλό δείκτη αξιοποιούν πράξεων και εγκληματικότητας·
- ε) χαμηλό μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού.

8. Οι εξαρτώμενες από την αλιεία περιοχές περί των οποίων η παράγραφος 1, είναι οι παράκτιες περιοχές, στις οποίες ο αριθμός θέσεων απασχόλησης του τομέα της αλιείας αντιπροσωπεύει σημαντικό ποσοστό της όλης απασχόλησης, και οι οποίες αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά κοινωνικοοικονομικά προβλήματα συνδεδεμένα με την αναδιάρθρωση του τομέα της αλιείας, επακόλουθο της οποίας είναι η σημαντική μείωση του αριθμού των θέσεων απασχόλησης στον τομέα αυτόν.

9. Η κοινοτική παρέμβαση μπορεί να επεκταθεί σε περιοχές με σημαντικό πληθυσμό ή έκταση, που αντιστοιχούν σε ένα από τους ακόλουθους τύπους:

- α) περιοχές που πληρούν τα κριτήρια της παραγράφου 5, οι οποίες είναι όμορες μιας βιομηχανικής περιοχής· περιοχές που πληρούν τα κριτήρια της παραγράφου 6, οι οποίες είναι όμορες μιας αγροτικής περιοχής· περιοχές που πληρούν είτε τα κριτήρια της παραγράφου 5 είτε τα κριτήρια της παραγράφου 6, οι οποίες είναι όμορες μιας περιφέρειας που καλύπτεται από τον στόχο αριθ. 1·
- β) αγροτικές περιοχές που αντιμετωπίζουν κοινωνικοοικονομικά προβλήματα, τα οποία απορρέουν είτε από τη γήρανση είτε από τη μείωση του ενεργού γεωργικού πληθυσμού·
- γ) περιοχές που λόγω σχετικών και επαληθεύσιμων χαρακτηριστικών, αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρά διαρθρωτικά προβλήματα ή από υψηλό επίπεδο ανεργίας, το οποίο απορρέει από την εν εξελίξει ή μέλλουσα αναδιάρθρωση μιας ή περισσότερων δραστηριοτήτων στους τομείς της γεωργίας, της βιομηχανίας ή των υπηρεσιών.

10. Η ίδια περιοχή μπορεί να είναι επιλέξιμη για έναν μόνον από τους στόχους αριθ. 1 ή αριθ. 2.

11. Ο κατάλογος των περιοχών ισχύει για επτά έτη από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Κατόπιν προτάσεως ενός κράτους μέλους, σε περίπτωση σοβαρής κρίσης σε μια περιφέρεια, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει τον κατάλογο των περιοχών κατά τη διάρκεια του έτους 2003, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 10, χωρίς να αυξήσει την κάλυψη του πληθυσμού στο εσωτερικό κάθε περιφέρειας που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 5

Στόχος αριθ. 3

Περιοχές επιλέξιμες να χρηματοδοτηθούν βάσει του στόχου αριθ. 3, είναι εκείνες που δεν καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1.

Άρθρο 6

Μεταβατική στήριξη

1. Παρά το άρθρο 3, οι περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1 το 1999 δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και τις οποίες δεν αναφέρει το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, τυγχάνουν της στήριξης των Ταμείων στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 1 για μια μεταβατική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2000 έως την 31η Δεκεμβρίου 2005.

Κατά την έγκριση του καταλόγου περί του οποίου το άρθρο 3 παράγραφος 2, η Επιτροπή καταρτίζει, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6, τον κατάλογο των περιοχών επιπέδου NUTS III που ανήκουν στις εν λόγω περιφέρειες και τυγχάνουν της μεταβατικής στήριξης των Ταμείων πλαίσιο του στόχου αριθ. 1 για το έτος 2006.

Ωστόσο, εντός του ορίου του πληθυσμού των περιοχών που μνημονεύονται στο δεύτερο εδάφιο και σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή δύναται, έπειτα από πρόταση κράτους μέλους, να υποκαταστήσει τις περιοχές αυτές με περιοχές του επιπέδου NUTS III ή μικρότερες από το επίπεδο NUTS III που ανήκουν στις περιφέρειες εκείνες που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 4 παράγραφοι 5 έως 9.

Οι περιοχές που ανήκουν σε περιφέρειες μη περιλαμβανόμενες στον κατάλογο του δεύτερου και του τρίτου εδαφίου, εξακολουθούν να τυγχάνουν, το 2006, στήριξης από το ΕΚΤ, το ΧΜΠΑ και το ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Προσανατολισμού, μόνον, στο πλαίσιο της ίδιας παρέμβασης.

2. Παρά το άρθρο 4, οι περιφέρειες που καλύπτονται από τους στόχους αριθ. 2 και αριθ. 5β το 1999 δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης του ΕΤΠΑ από της 1η Ιανουαρίου 2000 έως την 31η

Δεκεμβρίου 2005, στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 2, δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Οι περιοχές αυτές τυγχάνουν, από την 1η Ιανουαρίου 2000 έως την 31η Δεκεμβρίου 2006, της στήριξης του ΕΚΤ στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 3, ως περιοχές τις οποίες αφορά ο στόχος αριθ. 3, καθώς και του ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων στο πλαίσιο της στήριξης που αυτό παρέχει για την αγροτική ανάπτυξη και του ΧΜΠΑ στο πλαίσιο των διαρθρωτικών μέτρων που αναλαμβάνει στον τομέα της αλιείας, εκτός του στόχου αριθ. 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 7

Πόροι και συγκέντρωση

1. Οι διαθέσιμοι πόροι για την ανάληψη υποχρεώσεων από τα Ταμεία, εκφραζόμενοι σε τιμές του 1999, ανέρχονται σε 195 δισεκατομμύρια ευρώ, για την περίοδο 2000-2006.

Η ετήσια κατανομή αυτών των πόρων εμφανίζεται στο παράρτημα.

2. Η κατανομή των δημοσιονομικών πόρων μεταξύ των στόχων πρέπει να πραγματοποιείται έτσι ώστε να επιτυγχάνεται σημαντική συγκέντρωση υπέρ των περιφερειών που αφορά ο στόχος αριθ. 1.

Στο στόχο αριθ. 1 θα διατεθούν 69,7% των χρηματοδοτήσεων των διαρθρωτικών Ταμείων συμπεριλαμβανομένου 4,3% για μεταβατική στήριξη (δηλαδή συνολικά 135,9 δισεκατομμύρια ευρώ).

Στο στόχο αριθ. 2 θα διατεθούν 11,5% των χρηματοδοτήσεων των διαρθρωτικών Ταμείων συμπεριλαμβανομένου 1,4% για μεταβατική στήριξη (δηλαδή συνολικά 22,5 δισεκατομμύρια ευρώ).

Στο στόχο αριθ. 3 θα διατεθούν 12,3% των χρηματοδοτήσεων των διαρθρωτικών Ταμείων (δηλαδή συνολικά 24,05 δισεκατομμύρια ευρώ).

Τα στοιχεία που αναφέρονται στους στόχους αριθ. 1, αριθ. 2 και αριθ. 3, δεν περιλαμβάνουν τους δημοσιονομικούς πόρους της παραγράφου 6 ούτε τη χρηματοδότηση για το ΧΜΠΑ εκτός του στόχου αριθ. 1.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει, με διαφανείς διαδικασίες, ενδεικτικές κατανομές κατά κράτος μέλος των διαθέσιμων πιστώσεων υποχρεώσεων για τον προγραμματισμό που προβλέπεται στα άρθρα 13 έως 19, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη, για τους στόχους αριθ. 1 και αριθ. 2, ένα ή περισσότερα από τα αντικειμενικά κριτήρια τα οποία είναι ανάλογα εκείνων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88, ήτοι: επιλέξιμος πληθυσμός,

ευημερία σε περιφερειακό και σε εθνικό επίπεδο και σχετική σοβαρότητα των διαρθρωτικών προβλημάτων, ιδίως το επίπεδο ανεργίας.

Για τον στόχο αριθ. 3, η κατανομή κατά κράτος μέλος βασίζεται κυρίως στον επιλέξιμο πληθυσμό, στην κατάσταση στον τομέα της απασχόλησης και στη σοβαρότητα προβλημάτων, όπως ο κοινωνικός αποκλεισμός, τα επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης και η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά της εργασίας.

Στις κατανομές που αφορούν τους στόχους αριθ. 1 και αριθ. 2, γίνεται διάκριση των πιστώσεων που διατίθενται για περιφέρειες και περιοχές οι οποίες τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης. Οι πιστώσεις αυτές διατίθενται σύμφωνα με τα κριτήρια του πρώτου εδαφίου. Η ετήσια κατανομή των πιστώσεων αυτών ακολουθεί σταδιακή μείωση, από την 1η Ιανουαρίου 2000 και θα είναι μικρότερη το 2000 σε σχέση με το 1999. Η μορφή της μεταβατικής στήριξης μπορεί να διαμορφωθεί ανάλογα με τις ειδικές ανάγκες των επί μέρους περιφερειών υπό τον όρο ότι θα τηρείται το κονδύλι για κάθε περιφέρεια.

Η Επιτροπή καταρτίζει επίσης, με διαφανείς διαδικασίες, ενδεικτικές κατανομές κατά κράτος μέλος των διαθέσιμων πιστώσεων υποχρεώσεων για τα διαρθρωτικά μέτρα στον αλιευτικό τομέα, εκτός των περιφερειών του στόχου αριθ. 1, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο.

4. Δυνάμει του στόχου αριθ. 1, θεσπίζεται για την περίοδο 2000-2004 πρόγραμμα σε υποστήριξη της ειρηνευτικής διαδικασίας στη Βόρειο Ιρλανδία (PEACE) προς όφελος της Βορείου Ιρλανδίας και των παραμεθόριων περιοχών της Ιρλανδίας.

Δυνάμει του στόχου αριθ. 1, θεσπίζεται για την περίοδο 2000-2006 ειδικό πρόγραμμα ενίσχυσης για τις σουηδικές περιοχές NUTS-II οι οποίες δεν καλύπτονται από τον κατάλογο που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και οι οποίες πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της Πράξης Προσχώρησης της Αυστρίας, της Σουηδίας και της Φινλανδίας.

5. Το 4% των πιστώσεων υποχρεώσεων, που προβλέπονται για κάθε εθνική ενδεικτική κατανομή περί της οποίας η παράγραφος 3, διατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 44.

6. Για την περίοδο που προβλέπεται στην παράγραφο 1, το 5,35% των πιστώσεων υποχρεώσεων των διαρθρωτικών Ταμείων περί των οποίων η παράγραφος 1, διατίθεται για τη χρηματοδότηση των κοινοτικών πρωτοβουλιών.

Το 0,65% των πιστώσεων της παραγράφου 1, διατίθεται για τη χρηματοδότηση καινοτόμων ενεργειών και τεχνικής βοήθειας, όπως αυτές ορίζονται στα άρθρα 22 και 23.

7. Εν όψει του προγραμματισμού τους και της μετέπειτα εγγραφής τους στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα ποσά της παραγράφου 1 υφίστανται ετήσια τιμαριθμική αναπροσαρμογή 2% από 1ης Ιανουαρίου 2000.

Η τιμαριθμική αναπροσαρμογή των κονδυλίων που προβλέπονται για τα έτη 2004, 2005 και 2006 επανεξετάζεται, αν συντρέχει λόγος, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003 το αργότερο, στα πλαίσια τεχνικής αναπροσαρμογής από την Επιτροπή βάσει των τελευταίων διαθέσιμων οικονομικών στοιχείων. Η διαφορά σε σχέση με τον αρχικό προγραμματισμό ανακατανέμεται προκειμένου να συμπληρωθεί στο προβλεπόμενο στην παράγραφο 5 ποσό.

8. Οι συνολικές ετήσιες εισπράξεις κάθε κράτους μέλους από τα διαρθρωτικά Ταμεία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, σε συνδυασμό με τη συνδρομή που παρέχεται δυνάμει του Ταμείου Συνοχής, δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν το 4% του εθνικού ΑΕγχΠ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Άρθρο 8

Συμπληρωματικότητα και εταιρική σχέση

1. Οι κοινοτικές δράσεις θεωρείται ότι συμπληρώνουν ή συμβάλλουν στις αντίστοιχες δράσεις των κρατών μελών. Εκπονούνται με τη στενή συνεργασία, καλούμενη στο εξής «εταιρική σχέση» της Επιτροπής και του κράτους μέλους, καθώς και των αρχών και φορέων που ορίζει το κράτος μέλος στα πλαίσια των εθνικών του κανόνων και των τρεχουσών πρακτικών, ιδίως δε:

- των περιφερειακών και τοπικών αρχών και των λοιπών αρμοδίων δημοσίων αρχών,
- των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων,
- κάθε άλλου σχετικού αρμόδιου φορέα στα πλαίσια αυτά.

Η εταιρική σχέση λειτουργεί με απόλυτη τήρηση των θεσμικών, νομικών και δημοσιονομικών αρμοδιοτήτων κάθε εταίρου, όπως ορίζονται στο πρώτο εδάφιο.

Υποδεικνύοντας τους πλέον αντιπροσωπευτικούς εταίρους σε εθνικό, περιφερειακό, τοπικό ή άλλο επίπεδο, το κράτος μέλος δημιουργεί μια ευρεία και αποτελεσματική σύμπραξη όλων των ενδεδειγμένων φορέων, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες και πρακτικές, λαμβάνοντας

υπόψη του την ανάγκη προώθησης της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και της αειφόρου ανάπτυξης, μέσω της ενσωμάτωσης των απαιτήσεων προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος.

Όλα τα μέρη που ορίζονται αποτελούν εταίρους που επιδιώκουν ένα κοινό σκοπό, καλούνται δε στο εξής «εταίροι».

2. Η εταιρική σχέση καλύπτει την προπαρασκευή, χρηματοδότηση, παρακολούθηση και αξιολόγηση των παρεμβάσεων. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συμμετοχή των ενδεδειγμένων εταίρων στα διάφορα στάδια του προγραμματισμού, λαμβάνοντας υπόψη τους την προθεσμία που έχει οριστεί για κάθε στάδιο.

3. Κατ' εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, η εφαρμογή των παρεμβάσεων εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών στο κατάλληλο εδαφικό επίπεδο ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες κάθε κράτους μέλους, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, και ιδίως όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή για να εξασφαλίσουν ότι τα κοινοτικά κονδύλια χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

5. Κάθε χρόνο, η Επιτροπή συμβουλευεται τις οργανώσεις που εκπροσωπούν τους κοινωνικούς εταίρους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σχετικά με τη διαρθρωτική πολιτική της Κοινότητας.

Άρθρο 9

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) *προγραμματισμός*: η διαδικασία οργάνωσης, λήψης αποφάσεων και χρηματοδότησης που πραγματοποιείται σε περισσότερα του ενός στάδια και αποσκοπεί στην εφαρμογή, σε πολυετή βάση, της κοινής δράσης της Κοινότητας και των κρατών μελών για την επίτευξη των στόχων που αναφέρει το άρθρο 1·
- β) *σχέδιο ανάπτυξης* (καλούμενο στο εξής «σχέδιο»): η ανάλυση την οποία εκπονεί ένα κράτος μέλος για την κατάσταση, σε σχέση με τους στόχους που αναφέρει το άρθρο 1 και τις κατά προτεραιότητα ανάγκες μέσα για την επίτευξη των στόχων αυτών, καθώς και η στρατηγική και οι προβλεπόμενες προτεραιότητες δράσης, οι ειδικοί στόχοι τους και οι ενδεικτικοί χρηματοδοτικοί πόροι που τους αντιστοιχούν·
- γ) *πλαίσιο αναφοράς του στόχου αριθ. 3*: το έγγραφο που περιγράφει το πλαίσιο της παρέμβασης υπέρ της

απασχόλησης και της ανάπτυξης των ανθρώπινων πόρων σε ολόκληρο το έδαφος ενός εκάστου κράτους μέλους και το οποίο προσδιορίζει τις σχέσεις με τις προτεραιότητες τις εγγεγραμμένες στο εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση·

- δ) *κοινοτικό πλαίσιο στήριξης*: το έγγραφο που εγκρίνεται από την Επιτροπή, σε συμφωνία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, μετά από εκτίμηση του σχεδίου που έχει υποβληθεί από ένα κράτος μέλος και το οποίο περιέχει τη στρατηγική και τις προτεραιότητες δράσης των Ταμείων και του κράτους μέλους, τους ειδικούς στόχους τους, τη συμμετοχή των Ταμείων και τους λοιπούς χρηματοδοτικούς πόρους. Το έγγραφο αυτό διαιρείται σε άξονες προτεραιότητας και εφαρμόζεται μέσω ενός ή περισσότερων επιχειρησιακών προγραμμάτων·
- ε) *παρεμβάσεις*: οι μορφές παρέμβασης των Ταμείων, ήτοι:
 - i) τα επιχειρησιακά προγράμματα ή τα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού,
 - ii) τα προγράμματα κοινοτικής πρωτοβουλίας,
 - iii) η στήριξη της τεχνικής βοήθειας και των καινοτόμων ενεργειών·
- στ) *επιχειρησιακό πρόγραμμα*: το εγκριθέν από την Επιτροπή έγγραφο που αποσκοπεί στην εφαρμογή ενός κοινοτικού πλαισίου στήριξης και περιέχει ένα συνεπές σύνολο αξόνων προτεραιότητας αποτελούμενων από πολυετή μέτρα, για την πραγματοποίηση του οποίου μπορεί να ζητηθεί η συνδρομή ενός ή περισσότερων Ταμείων και ενός ή περισσότερων από τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά όργανα, καθώς και της ΕΤΕπ. Ολοκληρωμένο επιχειρησιακό πρόγραμμα είναι το επιχειρησιακό πρόγραμμα, του οποίου η χρηματοδότηση γίνεται από περισσότερα του ενός Ταμεία·
- ζ) *ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού*: ένα και μόνο έγγραφο, το οποίο εγκρίνεται από την Επιτροπή και στο οποίο συγκεντρώνονται τα στοιχεία που περιέχονται σε ένα κοινοτικό πλαίσιο στήριξης και σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα·
- η) *άξονας προτεραιότητας*: μία από τις προτεραιότητες της στρατηγικής που έχει επιλεγεί σε ένα κοινοτικό πλαίσιο στήριξης ή σε παρέμβαση. Συνοδεύεται από τη συμμετοχή των Ταμείων και των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων και από τους χρηματοδοτικούς πόρους του κράτους μέλους που του αντιστοιχούν, καθώς και από συγκεκριμένους στόχους·
- θ) *συνολική επιχορήγηση*: το μέρος μιας παρέμβασης η υλοποίηση και η διαχείριση του οποίου μπορεί να ανατεθεί στον ή στους συγκεκριμένους ενδιάμεσους φορείς σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1,

συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών, των οργανισμών περιφερειακής ανάπτυξης ή των μη κυβερνητικών οργανισμών, κατά προτίμηση χρησιμοποιούμενου υπέρ πρωτοβουλιών τοπικής ανάπτυξης. Η απόφαση προσφυγής σε συνολική επιχορήγηση λαμβάνεται από συμφώνου με την Επιτροπή από το κράτος μέλος ή, από συμφώνου με αυτό, από τη διαχειριστική αρχή.

Στην περίπτωση των προγραμμάτων κοινοτικής πρωτοβουλίας και καινοτόμων ενεργειών, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να προσφύγει σε συνολική επιχορήγηση για το σύνολο ή μέρος της παρέμβασης. Στην περίπτωση των κοινοτικών πρωτοβουλιών, η απόφαση αυτή μπορεί να ληφθεί μόνον μετά από προηγούμενη συμφωνία των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

- ι) *μέτρο*: το μέσο με το οποίο υλοποιείται ένας άξονας προτεραιότητας σε πολυετή βάση και το οποίο επιτρέπει τη χρηματοδότηση των πράξεων. Κάθε καθεστώς ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης και κάθε χορήγηση ενισχύσεων από φορείς που έχουν ορισθεί από τα κράτη μέλη ή κάθε ομάδα καθεστώτων ενισχύσεων ή χορηγουμένων ενισχύσεων του τύπου αυτού ή ακόμα και συνδυασμός τους, που έχουν τον ίδιο σκοπό, απάγονται στην έννοια του μέτρου.
- ια) *πράξη*: κάθε έργο ή δράση που εκτελείται από τους τελικούς δικαιούχους των παρεμβάσεων.
- ιβ) *τελικοί δικαιούχοι*: οι φορείς και οι επιχειρήσεις του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα που είναι αρμόδιες για την εκτέλεση των πράξεων. Στην περίπτωση καθεστώτων ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης και στην περίπτωση χορήγησης ενισχύσεων από φορείς που έχουν ορισθεί από τα κράτη μέλη, οι τελικοί δικαιούχοι είναι οι φορείς που χορηγούν τις ενισχύσεις.
- ιγ) *συμπλήρωμα προγραμματισμού*: το έγγραφο περί εφαρμογής της στρατηγικής και των αξόνων προτεραιότητας της παρέμβασης το οποίο περιλαμβάνει λεπτομερή στοιχεία σε επίπεδο μέτρων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3, το οποίο καταρτίζεται από το κράτος μέλος ή τη διαχειριστική αρχή και, ενδεχομένως, προσαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3· διαβάζεται προς ενημέρωση στην Επιτροπή.
- ιδ) *διαχειριστική αρχή*: κάθε εθνική, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή φορέας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, που ορίζεται από κράτος μέλος ή το κράτος μέλος εφόσον ασκεί τα σχετικά καθήκοντα, για να διαχειρίζεται μια παρέμβαση για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Στην περίπτωση που το κράτος μέλος ορίζει διαφορετική από το ίδιο διαχειριστική αρχή, καθορίζει όλες τις λεπτομέρειες της σχέσης του με αυτή την αρχή καθώς και όλες τις λεπτομέρειες της

σχέσης της διαχειριστικής αρχής με την Επιτροπή. Εάν το οικείο κράτος μέλος το αποφασίσει, η διαχειριστική αρχή πληρωμής μπορεί να είναι ο ίδιος ο φορέας που αποτελεί την αρχή πληρωμής για τη συγκεκριμένη παρέμβαση.

- ιε) *αρχή πληρωμής*: μία ή περισσότερες εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές ή φορείς που ορίζονται από τα κράτη μέλη για τους σκοπούς της κατάρτισης και υποβολής των αιτήσεων πληρωμών και την είσπραξη των πληρωμών από την Επιτροπή. Το κράτος μέλος καθορίζει όλες τις λεπτομέρειες της σχέσης του με την αρχή πληρωμής καθώς και τη σχέση της αρχής πληρωμής με την Επιτροπή.

Άρθρο 10

Συντονισμός

- Ο συντονισμός μεταξύ των διαφόρων Ταμείων πραγματοποιείται ιδίως μέσω:
 - των σχεδίων, των κοινοτικών πλαισίων στήριξης, των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των ενιαίων εγγράφων προγραμματισμού (όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 9), συμπεριλαμβανομένου, εφόσον ενδείκνυται, του πλαισίου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ).
 - της παρακολούθησης και της αξιολόγησης των παρεμβάσεων που εκτελούνται στο πλαίσιο ενός στόχου.
 - των κατευθύνσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3.
- Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, κατά τρόπο που συνάδει με την αρχή της εταιρικής σχέσης, τον συντονισμό μεταξύ των παρεμβάσεων των διαφόρων Ταμείων, αφ' ενός, και μεταξύ των παρεμβάσεων των Ταμείων και εκείνων της ΕΤΕπ και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων, αφ' ετέρου.

Πα να μεγιστοποιηθούν τα αλυσιδωτά αποτελέσματα των χρησιμοποιούμενων πόρων του προϋπολογισμού με την προσφυγή στα κατάλληλα χρηματοδοτικά μέσα, οι κοινοτικές παρεμβάσεις υπό μορφή επιχορηγήσεων μπορούν να συνδυάζονται κατά τον κατάλληλο τρόπο με δάνεια και εγγυήσεις. Ο συνδυασμός αυτός μπορεί να καθορίζεται με τη συμμετοχή της ΕΤΕπ κατά την κατάρτιση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης ή του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού, μπορούν δε να λαμβάνονται υπόψη η ισορροπία του προτεινόμενου σχεδίου χρηματοδότησης, η συμμετοχή των Ταμείων, καθώς και οι επιδιωκόμενοι αναπτυξιακοί στόχοι.
- Το αργότερο εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, σε μεταγενέστερο δε στάδιο, πριν από την ενδιάμεση αναθεώρηση που αναφέρει το άρθρο 42, και κάθε φορά μετά από διαβούλευση με όλα

τα κράτη μέλη, η Επιτροπή δημοσιεύει γενικές ενδεικτικές κατευθύνσεις βασισμένες στις κατάλληλες συμπεφωνημένες κοινοτικές πολιτικές σε σχέση με τα διαρθρωτικά Ταμεία που αναφέρονται στο άρθρο 1, για να βοηθή τις αρμόδιες εθνικές και περιφερειακές αρχές κατά την κατάρτιση των αναπτυξιακών σχεδίων και τη διεξαγωγή της ενδεχόμενης αναθεώρησης των παρεμβάσεων. Οι κατευθύνσεις αυτές δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 11

Προσθετικότητα

1. Για να εξασφαλισθεί πραγματική οικονομική επίδραση, οι πιστώσεις των Ταμείων δεν μπορούν να υποκαθιστούν τις δημόσιες διαρθρωτικές δαπάνες ή τις εξομοιώσιμες με αυτές δαπάνες του κράτους μέλους.

2. Προς το σκοπό αυτόν, η Επιτροπή και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καθορίζουν το επίπεδο των δημόσιων ή εξομοιώσιμων διαρθρωτικών δαπανών που διατηρεί το κράτος μέλος στο σύνολο των περιφερειών του τις οποίες αφορά ο στόχος αριθ. 1, κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

Όσον αφορά τους στόχους αριθ. 2 και αριθ. 3 ως σύνολο, η Επιτροπή και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καθορίζουν το επίπεδο των δαπανών για την άσκηση ενεργού πολιτικής στον τομέα της αγοράς εργασίας, και, οσάκις τούτο δικαιολογείται, στις άλλες δράσεις με σκοπό να υποβοηθηθεί η επίτευξη των αποτελεσμάτων περί των οποίων οι δύο αυτοί στόχοι, τους οποίους διατηρεί το κράτος μέλος σε εθνικό επίπεδο κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

Οι δαπάνες αυτές καθορίζονται από το κράτος μέλος και την Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του τετάρτου εδαφίου, πριν ληφθεί απόφαση της Επιτροπής περί εγκρίσεων κοινοτικού πλαισίου στήριξης ή ενιαίων εγγράφων προγραμματισμού για το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, ενσωματώνονται δε στα έγγραφα αυτά.

Κατά γενικό κανόνα, το επίπεδο των δαπανών που προβλέπουν το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο είναι τουλάχιστον ίσο με το επίπεδο των μέσων ετησίων δαπανών σε πραγματικές τιμές το οποίο είχε επιτευχθεί κατά την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού και το οποίο καθορίζεται σε συνάρτηση με τις μακροοικονομικές συνθήκες εντός των οποίων πραγματοποιείται η χρηματοδότηση, λαμβανομένων εν τούτοις υπ' όψη ορισμένων ειδικών οικονομικών συνθηκών, και συγκεκριμένα των ιδιωτικοποιήσεων, ενός ασυνήθιστου επιπέδου δημοσίων διαρθρωτικών προσαρτημάτων ή εξομοιώσιμων προσαρτημάτων του κράτους μέλους κατά τη διάρκεια της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού, και των εθνικών συγκυριακών εξελίξεων.

Λαμβάνεται επίσης υπόψη η ενδεχόμενη μείωση των δαπανών στο πλαίσιο των διαρθρωτικών Ταμείων, σε σχέση με την περίοδο 1994-1999.

3. Κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού, γίνονται, στο τοπικό επίπεδο περί του οποίου η παράγραφος 2, τρεις επαληθεύσεις της προσθετικότητας:

α) επαλήθευση εκ των προτέρων, όπως αυτή περιγράφεται στην παράγραφο 2, τρίτο εδάφιο, και η οποία χρησιμεύει ως πλαίσιο αναφοράς για όλη την περίοδο προγραμματισμού·

β) ενδιάμεση επαλήθευση το αργότερο τρία έτη μετά την έγκριση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης ή των ενιαίων εγγράφων προγραμματισμού αλλά, κατά γενικό κανόνα, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003, μετά την οποία η Επιτροπή και το κράτος μέλος μπορούν να συμφωνήσουν να επανεξετασθεί το επίπεδο των προς κάλυψη διαρθρωτικών δαπανών, εάν η οικονομική κατάσταση έχει οδηγήσει σε εξέλιξη των δημοσίων εσόδων ή της απασχόλησης στο κράτος μέλος, η οποία αποκλίνει σημαντικά από την προεξοφληθείσα κατά την εκ των προτέρων επαλήθευση·

γ) επαλήθευση το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005.

Προς το σκοπό αυτό, το κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή τις δέουσες πληροφορίες κατά την υποβολή των σχεδίων, κατά την ενδιάμεση επαλήθευση και κατά την επαλήθευση που διενεργείται πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2005. Εν ανάγκη, χρησιμοποιούνται στατιστικές μέθοδοι εκτίμησης.

Ανεξάρτητα από τις επαληθεύσεις αυτές, το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού για τις εξελίξεις που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την ικανότητά του να διατηρήσει το επίπεδο δαπανών που αναφέρει η παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Συμβατότητα

Οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από τα Ταμεία, από την ΕΤΕπ ή από άλλο χρηματοδοτικό όργανο, πρέπει να είναι σύμφωνες προς τις διατάξεις της συνθήκης και των πράξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής, καθώς και προς τις κοινοτικές πολιτικές και δράσεις, περιλαμβανομένων όσων αφορούν τους κανόνες ανταγωνισμού, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, την εξάλειψη των ανισοτήτων, καθώς και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ
ΑΡΙΘ. 1, ΑΡΙΘ. 2 ΚΑΙ ΑΡΙΘ. 3

Άρθρο 13

Γεωγραφικό πεδίο

1. Τα σχέδια που υποβάλλονται στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 1, καταρτίζονται στο καταλληλότερο, κατά την κρίση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, γεωγραφικό επίπεδο αλλά καλύπτουν, κατά γενικό κανόνα μία περιφέρεια επιπέδου NUTS II. Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν ένα γενικό σχέδιο ανάπτυξης που να καλύπτει ορισμένες ή το σύνολο των περιφερειών τους που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 3 παράγραφος 2, του άρθρου 6 παράγραφος 1 και του άρθρου 7 παράγραφος 4, υπό τον όρον ότι το σχέδιο αυτό απαριθμεί τα στοιχεία που αναφέρει το άρθρο 16.

2. Τα σχέδια που υποβάλλονται στα πλαίσια του στόχου αριθ. 2, καταρτίζονται στο καταλληλότερο, κατά την κρίση του κράτους μέλους, γεωγραφικό επίπεδο αλλά καλύπτουν κατά γενικό κανόνα, το σύνολο των περιοχών των υπαγομένων σε μια περιφέρεια επιπέδου NUTS II, που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 4 παράγραφος 4 και του άρθρου 6 παράγραφος 2. Ωστόσο τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν σχέδιο που να καλύπτει ορισμένες ή όλες τις περιφέρειες τους οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο περί του οποίου το άρθρο 4 παράγραφος 4 και το άρθρο 6 παράγραφος 2, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω σχέδιο περιλαμβάνει τα στοιχεία τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 16. Εάν τα σχέδια καλύπτουν περιφέρειες εκτός των επιλέξιμων για τον στόχο αριθ. 2, πραγματοποιούν διάκριση μεταξύ των πράξεων που διεξάγονται σε περιφέρειες ή περιοχές καλυπτόμενες από το στόχο αριθ. 2 και των πράξεων που διεξάγονται αλλού.

3. Τα σχέδια που υποβάλλονται στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 3, καλύπτουν την επικράτεια του κράτους μέλους για παρεμβάσεις εκτός των περιφερειών που υπάγονται στον στόχο αριθ. 1 και, λαμβάνοντας υπόψη τις γενικές ανάγκες των περιοχών που αντιμετωπίζουν διαθρωτικά προβλήματα οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης, αποτελούν, για το σύνολο της εθνικής επικράτειας, ένα πλαίσιο αναφοράς για την αξιοποίηση των ανθρωπίνων πόρων.

Άρθρο 14

Διάρκεια και αναθεώρηση

1. Κάθε σχέδιο, κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, επιχειρησιακό πρόγραμμα και ενιαίο έγγραφο προγραμματι-

σμού, καλύπτει περίοδο επτά ετών, με την επιφύλαξη του άρθρου 6 και του άρθρου 7 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο.

Η περίοδος προγραμματισμού αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2000.

2. Τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης, τα επιχειρησιακά προγράμματα και τα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού επανεξετάζονται και, εφόσον είναι απαραίτητο, προσαρμόζονται κατόπιν πρωτοβουλίας του κράτους μέλους ή της Επιτροπής σε συμφωνία με το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου μετά την ενδιάμεση αξιολόγηση που αναφέρει το άρθρο 42 και την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης που αναφέρει το άρθρο 44.

Μπορούν επίσης να αναθεωρηθούν σε άλλη χρονική στιγμή εάν υπάρξουν σημαντικές μεταβολές στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση και την αγορά εργασίας.

Άρθρο 15

Προπαρασκευή και έγκριση

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή σχέδιο για τους στόχους, αριθ. 1, αριθ. 2 και αριθ. 3. Το σχέδιο αυτό καταρτίζεται από τις αρμόδιες αρχές που έχει ορίσει το κράτος μέλος σε εθνικό, περιφερειακό ή άλλο επίπεδο. Σε περίπτωση που οι παρεμβάσεις πρόκειται να λάβουν τη μορφή ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού, το εν λόγω σχέδιο αντιμετωπίζεται ως σχέδιο ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού.

Όσον αφορά τον στόχο αριθ. 1, τα πλαίσια κοινοτικής στήριξης χρησιμοποιούνται για όλες τις περιφέρειες που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1· ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου η κοινοτική χορήγηση είναι μικρότερη ή δεν υπερβαίνει σημαντικά το 1 δισεκατομμύριο ευρώ, τα κράτη μέλη υποβάλλουν, κατά γενικό κανόνα, σχέδιο ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού.

Όσον αφορά τους στόχους αριθ. 2 και αριθ. 3, κατά γενικό κανόνα, χρησιμοποιούνται τα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού· ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν την κατάρτιση κοινοτικού πλαισίου στήριξης.

2. Τα σχέδια υποβάλλονται από το κράτος μέλος στην Επιτροπή κατόπιν διαβούλευσης με τους εταίρους, οι οποίοι εκφράζουν τις απόψεις τους εγκαίρως ώστε να τηρηθεί η προθεσμία που ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο.

Πλην αντιθέτου συμφωνίας με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τα σχέδια υποβάλλονται το αργότερο τέσσερις μήνες μετά την κατάρτιση των καταλόγων των επιλέξιμων περιοχών που αναφέρει το άρθρο 3 παράγραφος 2 και το άρθρο 4 παράγραφος 4.

3. Η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση των σχεδίων προκειμένου να διαπιστώσει εάν είναι συνεπή προς τους στόχους του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη της το πλαίσιο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, στοιχείο γ) άλλες κοινοτικές πολιτικές και το άρθρο 41 παράγραφος 2.

Επίσης, η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση κάθε σχεδίου του στόχου αριθ. 3 στη συνάρτηση της συνοχής μεταξύ των προβλεπόμενων μέτρων και του εθνικού σχεδίου για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής στον τομέα της απασχόλησης, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β), αλλά και λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο και το βαθμό της συνεκτίμησης των γενικών αναγκών των περιοχών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 1, η Επιτροπή καταρτίζει τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης, σε συμφωνία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διαδικασίες των άρθρων 48 έως 51. Η ΕΤΕπ δύναται να συμμετέχει στην εκπόνηση των κοινοτικών πλαισίων στήριξης. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση για τη συμμετοχή των Ταμείων το αργότερο πέντε μήνες μετά την παραλαβή του ή των αντίστοιχων σχεδίων, εφόσον αυτά περιλαμβάνουν τα σύνολο των στοιχείων που απαριθμεί το άρθρο 16.

Η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση των προτάσεων για επιχειρησιακά προγράμματα που υποβάλλονται από το κράτος μέλος, προκειμένου να προσδιορίσει εάν είναι συνεπείς προς τους στόχους του αντίστοιχου κοινοτικού πλαισίου στήριξης και συμβατές με τις κοινοτικές πολιτικές. Εκδίδει απόφαση για τη συμμετοχή των Ταμείων σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1, σε συμφωνία με το οικείο κράτος μέλος, εφ' όσον οι προτάσεις περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία που αναφέρει το άρθρο 18 παράγραφος 2.

Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν, ταυτόχρονα με τα σχέδιά τους, σχέδια επιχειρησιακών προγραμμάτων, ώστε να επιταχύνεται η εξέταση των αιτήσεων και η εκτέλεση των προγραμμάτων. Εγκρίνοντας την απόφαση που αφορά το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, η Επιτροπή εγκρίνει επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1, τα επιχειρησιακά προγράμματα που έχουν υποβληθεί ταυτόχρονα με τα σχέδια, εφόσον περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία που αναφέρει το άρθρο 18 παράγραφος 2.

5. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 1, η Επιτροπή αποφασίζει, βάσει των σχεδίων, τα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού, σε συμφωνία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και σύμφωνα με τις διαδικασίες των άρθρων 48 έως 50. Η ΕΤΕπ δύναται να συμμετέχει στην εκπόνηση των ενιαίων εγγράφων προ-

γραμματισμού. Η Επιτροπή εκδίδει ενιαία απόφαση για το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού και τη συμμετοχή των Ταμείων σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1, το αργότερο πέντε μήνες μετά την παραλαβή του αντίστοιχου σχεδίου, εφόσον αυτό περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που απαριθμεί το άρθρο 19 παράγραφος 3.

6. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή, καθορίζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού που ορίζεται στο άρθρο 9, στοιχείο ιγ) κατόπιν συμφωνίας της επιτροπής παρακολούθησης, εάν το συμπλήρωμα προγραμματισμού καθορίζεται μετά την απόφαση περί συμμετοχής των Ταμείων της Επιτροπής, ή ύστερα από διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους εταίρους, εάν αυτό καθορίζεται πριν από την απόφαση περί συμμετοχής των Ταμείων. Στην τελευταία περίπτωση, η επιτροπή παρακολούθησης επιβεβαιώνει το συμπλήρωμα προγραμματισμού ή ζητεί προσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3.

Το κράτος μέλος διαβιβάζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού στην Επιτροπή υπό μορφή ενιαίου εγγράφου, προς ενημέρωσή της, το αργότερο εντός τριών μηνών από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής για την έγκριση επιχειρησιακού προγράμματος ή ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού.

7. Οι αποφάσεις της Επιτροπής για το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης ή το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού, δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Αιτήσεϊ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή του διαβιβάζει, προς ενημέρωσή του, τις αποφάσεις αυτές, καθώς και τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού που εγκρίνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΑΡΙΘ. 1, ΑΡΙΘ. 2 ΚΑΙ ΑΡΙΘ. 3

Άρθρο 16

Σχέδια

1. Τα σχέδια που υποβάλλονται στα πλαίσια των στόχων αριθ. 1, αριθ. 2 και αριθ. 3 βασίζονται στις κατάλληλες εθνικές και περιφερειακές προτεραιότητες, λαμβάνουν δε υπόψη τις ενδεικτικές κατευθύνσεις που αναφέρει το άρθρο 10 παράγραφος 4, και περιλαμβάνουν:

α) περιγραφή, με ποσοτικά στοιχεία, όπου αυτό είναι δυνατό, της παρούσας κατάστασης είτε όσον αφορά τις ανισότητες, τις καθυστερήσεις και τις δυνατότητες ανάπτυξης στις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1 είτε όσον αφορά την ανασυγκρότηση στις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2, είτε όσον αφορά την ανάπτυξη των

ανθρώπινων πόρων και του τομέα της πολιτικής της απασχόλησης στο κράτος μέλος και στις περιφέρειες του στόχου αριθ. 3, καθώς και περιγραφή των διατιθέμενων χρηματοδοτικών πόρων και των κυριότερων αποτελεσμάτων της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων·

- β) περιγραφή μιας κατάλληλης στρατηγικής για την επίτευξη των στόχων που αναφέρει το άρθρο 1 και των βασικών προτεραιοτήτων που έχουν επιλεγεί για την αειφόρο ανάπτυξη και ανασυγκρότηση των περιφερειών και των περιοχών, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών, καθώς και για την αντίστοιχη ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων και την προσαρμογή και τον εκσυγχρονισμό των πολιτικών και των συστημάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης.

Εκτός των άλλων στοιχείων που αναφέρονται στο παρόν σημείο, τα κράτη μέλη καταδεικνύουν ότι για κάθε σχέδιο του στόχου αριθ. 3, οι προβλεπόμενοι άξονες προτεραιότητας είναι συνεπείς προς το υπάρχον εθνικό πρόγραμμα απασχόλησης, λαμβανομένης υπόψη της περιγραφής των κυρίων στόχων της εν λόγω στρατηγικής και των κυρίων μέσων επίτευξής τους.

Επίσης, τα κράτη μέλη καταδεικνύουν ότι οι δραστηριότητες που προβλέπει κάθε σχέδιο υπαγόμενο στο στόχο αριθ. 2 όσον αφορά τους ανθρώπινους πόρους και την απασχόληση, το οποίο ενισχύεται από το ΕΚΤ, είναι οι δραστηριότητες που εντάσσονται στη στρατηγική ανασυγκρότησης, συντονίζονται με τα άλλα Ταμεία και αντιστοιχούν στην εκ των προτέρων αξιολόγηση ως προς τους ανθρώπινους πόρους και την απασχόληση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 2. Εάν αυτές οι ανάγκες δεν φθάνουν ένα σημαντικό ποσό, καλύπτονται στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 3·

- γ) ενδείξεις για την σκοπούμενη μορφή και χρησιμοποίηση της χρηματοδοτικής συμμετοχής των Ταμείων και, ενδεχομένως, της ΕΤΕπ και των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων, συμπεριλαμβανομένου, προς ενημέρωση, του συνολικού ποσού του Τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999· τις προβλεπόμενες ανάγκες όσον αφορά την τεχνική βοήθεια· ενδείξεις όσον αφορά την προσθετικότητα σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2, η οποία για τον στόχο αριθ. 1 πρέπει να έχει τη μορφή ενδεικτικού συνολικού πίνακα χρηματοδότησης που θα συνοψίζει τους δημόσιους ή εξομοίωσιμους και, κατά περίπτωση, τους κατ' εκτίμηση ιδιωτικούς πόρους καθώς και τους κοινοτικούς διαρθρωτικούς πόρους που χορηγούνται ανάλογα με κάθε προτεραιότητα που προτείνεται στο σχέδιο.

Εν πάση περιπτώσει, τα σχέδια πρέπει να κάνουν διάκριση μεταξύ των χρηματοδοτήσεων που χορηγούνται σε τομείς που λαμβάνουν μεταβατική ενίσχυση και αυτών που χορηγούνται σε άλλους τομείς που εμπíπτουν στους στόχους αριθ. 1 ή αριθ. 2.

Σε περίπτωση που το ΕΚΤ παρεμβαίνει στο πλαίσιο των στόχων αριθ. 2 ή αριθ. 3, τα ποσοστά συμμετοχής μπορεί να είναι υψηλότερα στις περιοχές του στόχου αριθ. 2 από ό,τι στις άλλες περιοχές.

Στην περίπτωση του στόχου αριθ. 3, στο εν λόγω σχέδιο χρηματοδότησης εμφανίζεται η συγκέντρωση των πιστώσεων που προβλέπονται για τις περιοχές που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης.

- δ) απολογισμό των διατάξεων που τέθηκαν σε εφαρμογή για διαβούλευση με τους εταίρους·

2. Στις περιφέρειες που υπάγονται στον στόχο αριθ. 1, τα σχέδια περιλαμβάνουν κάθε πρόσφορη ενέργεια σχετική με την οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση, την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου αναφοράς περί του οποίου το άρθρο 9 παράγραφος 1, στοιχείο γ), καθώς και την αγροτική ανάπτυξη και τις αλιευτικές διαρθρώσεις.

Στην περίπτωση κρατών μελών που καλύπτονται εξ ολοκλήρου από το στόχο αριθ. 1, τα σχέδια περιλαμβάνουν τα στοιχεία που αναφέρει η παράγραφος 1, στοιχείο β), δεύτερο εδάφιο.

3. Τα κράτη μέλη αναφέρουν τα στοιχεία που αφορούν καθένα από τα Ταμεία, συμπεριλαμβανομένου του ύψους της ζητούμενης χρηματοδοτικής συμμετοχής, καθώς και μια συνοπτική περιγραφή των προβλεπόμενων επιχειρησιακών προγραμμάτων, και ιδίως τους ειδικούς στόχους τους και τους κυριότερους προβλεπόμενους τύπους μέτρων.

Άρθρο 17

Κοινοτικά πλαίσια στήριξης

1. Το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης εξασφαλίζει το συντονισμό του συνόλου κοινοτικής διαρθρωτικής ενίσχυσης στις αφορώμενες περιφέρειες, συμπεριλαμβανομένης, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 3, της παρεμβάσης για την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων.

2. Τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης περιλαμβάνουν:

- α) τη στρατηγική και τους επιλεγέντες άξονες προτεραιότητας της κοινής δράσης της Κοινότητας και του ενδιαφερομένου κράτους μέλους· τους ειδικούς στόχους τους, ει δυνατόν ποσοτικά προσδιορισμένους· την εκτίμηση των αναμενόμενων επιδράσεων, σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 2· ενδεικτικά στοιχεία ως προς το βαθμό στον οποίο αυτή η στρατηγική και αυτοί οι άξονες προτεραιότητας λαμβάνουν υπόψη τις ενδεικτικές κατευθύνσεις του άρθρου 10 παράγραφος 3, την οικονομική πολιτική, τη στρατηγική ανάπτυξης της απασχόλησης μέσω της βελτίωσης της ικανότητας προσαρμογής και των δεξιοτήτων των ανθρώπων και, ενδεχομένως, την περιφερειακή πολιτική του ενδιαφερομένου κράτους μέλους·

β) τη συνοπτική περιγραφή του είδους και της διάρκειας των επιχειρησιακών προγραμμάτων που δεν αποφασίζονται ταυτόχρονα με το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, στην οποία συμπεριλαμβάνονται οι ειδικοί στόχοι τους και οι άξονες προτεραιότητας που έχουν επιλεγεί·

γ) το ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο να προσδιορίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29, για κάθε άξονα προτεραιότητας, το ύψος των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται, για κάθε έτος, για τη συμμετοχή κάθε Ταμείου, ενδεχομένως της ΕΤΕπ, και των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων, συμπεριλαμβανομένου, προς ενημέρωση, του συνολικού ποσού του Τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, όταν αυτά συνεισφέρουν άμεσα στο σχέδιο χρηματοδότησης, καθώς και το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δημοσίων χρηματοδοτήσεων και των κατ' εκτίμηση ιδιωτικών χρηματοδοτήσεων του κράτους μέλους που αντιστοιχούν στη συμμετοχή κάθε Ταμείου.

Στην περίπτωση του στόχου αριθ. 3, στο εν λόγω σχέδιο χρηματοδότησης εμφανίζεται η προβλεπόμενη συγκέντρωση των πιστώσεων που προβλέπονται για τις περιοχές που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης.

Στο εν λόγω σχέδιο χρηματοδότησης, αναγράφονται χωριστά οι πιστώσεις που προβλέπονται για τις περιφέρειες που τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης.

Το συνολικό ποσό της συμμετοχής των Ταμείων που προβλέπεται για κάθε έτος και για κάθε κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, πρέπει να είναι συμβατό με τις εφαρμοστέες δημοσιονομικές προοπτικές, λαμβανομένης υπόψη της σταδιακής μείωσης που αναφέρει το άρθρο 7 παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο·

δ) τις διατάξεις εφαρμογής του κοινοτικού πλαισίου στήριξης, οι οποίες περιλαμβάνουν:

— την υπόδειξη, από το κράτος μέλος, διαχειριστικής αρχής, κατά την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο ιδ), αρμοδίας για τη διαχείριση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης, σύμφωνα με το άρθρο 34,

— ρυθμίσεις για τη συμμετοχή των εταίρων στις επιτροπές παρακολούθησης που περιγράφει το άρθρο 35·

ε) εάν χρειάζεται, πληροφορίες σχετικά με τις αναγκαίες πιστώσεις για την προπαρασκευή, παρακολούθηση και αξιολόγηση των παρεμβάσεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 11, τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης περιλαμβάνουν την εκ των προτέρων επαλήθευση της τήρησης της προσθετικότητας και τις ενδεχόμενες πληροφορίες σχετικά με τη διαφάνεια των χρηματοδοτικών ροών, ιδίως από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προς τις δικαιούχες περιφέρειες.

Άρθρο 18

Επιχειρησιακά προγράμματα

1. Οι παρεμβάσεις που καλύπτονται από κοινοτικό πλαίσιο στήριξης διεξάγονται, κατά γενικό κανόνα, με τη μορφή ενός ολοκληρωμένου επιχειρησιακού προγράμματος κατά περιφέρεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 9.

2. Κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα περιλαμβάνει:

α) τους άξονες προτεραιότητας του προγράμματος, τη συνέπειά τους προς το αντίστοιχο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, τους ειδικούς στόχους τους, ποσοτικά προσδιορισμένους όπου είναι δυνατόν, και εκτίμηση των αναμενόμενων επιπτώσεων, σύμφωνα, με το άρθρο 41 παράγραφος 2·

β) συνοπτική περιγραφή των μέτρων που μελετώνται για την εφαρμογή των αξόνων προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που είναι απαραίτητα για να εξακριβωθεί η συμμόρφωσή τους προς τα συστήματα ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης· ενδεχομένως, το είδος των αναγκαίων για την προπαρασκευή, παρακολούθηση και αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος μέτρων·

γ) το ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο προσδιορίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29, για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε έτος, το ύψος των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται για τη συμμετοχή κάθε Ταμείου, ενδεχομένως της ΕΤΕπ και των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων, συμπεριλαμβανομένου, προς ενημέρωση, του συνολικού ποσού του Τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, εφ' όσον συνεισφέρουν άμεσα στο χρηματοδοτικό σχέδιο, και το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δημοσίων χρηματοδοτήσεων και των ιδιωτικών κατ' εκτίμηση χρηματοδοτήσεων του κράτους μέλους, που αντιστοιχούν στη συμμετοχή κάθε Ταμείου.

Στον εν λόγω σχέδιο χρηματοδότησης, αναγράφονται χωριστά, στο σύνολο της συμμετοχής των διαφόρων Ταμείων, οι πιστώσεις που προβλέπονται για τις περιφέρειες που τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης.

Το συνολικό ποσό της συμμετοχής των Ταμείων που προβλέπεται για κάθε έτος, πρέπει να είναι συμβατό με τις εφαρμοστέες δημοσιονομικές προοπτικές, λαμβανομένης υπόψη της σταδιακής μείωσης που αναφέρει το άρθρο 7 παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο·

δ) τις διατάξεις για την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος, που περιλαμβάνουν:

i) την υπόδειξη, από το κράτος μέλος, διαχειριστικής αρχής κατά την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο ιδ), αρμοδίας για τη διαχείριση του επι-

χειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με το άρθρο 34,

- ii) την περιγραφή του τρόπου διαχείρισης του επιχειρησιακού προγράμματος,
- iii) την περιγραφή των συστημάτων παρακολούθησης και αξιολόγησης, και δη του ρόλου της επιτροπής παρακολούθησης,
- iv) τον καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνειά τους,
- v) την περιγραφή των ειδικών μέτρων και διαδικασιών ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Το συμπλήρωμα προγραμματισμού περιλαμβάνει:

- α) τα μέτρα με τα οποία εφαρμόζονται οι αντίστοιχοι άξονες προτεραιότητας του επιχειρησιακού προγράμματος· την εκ των προτέρων αξιολόγησή των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 3, με ποσοτικό προσδιορισμό τους, εφόσον είναι δυνατόν· τους αντίστοιχους δείκτες παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 36·
- β) τον καθορισμό των κατηγοριών τελικών δικαιούχων των μέτρων·
- γ) το σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο προσδιορίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29, για κάθε μέτρο, το ύψος των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται για τη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου Ταμείου, ενδεχομένως της ΕΤΕπ, καθώς και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων, και το ύψος των επιλέξιμων δημοσίων ή εξομοιωσίων χρηματοδοτήσεων, και των κατ' εκτίμηση ιδιωτικών χρηματοδοτήσεων, που αντιστοιχούν στη συμμετοχή των Ταμείων· το ποσοστό συμμετοχής ενός Ταμείου σε ένα μέτρο καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 και λαμβανομένου υπόψη του συνολικού ποσού των κοινοτικών πιστώσεων που χορηγούνται για το συγκεκριμένο άξονα προτεραιότητας.

Στο εν λόγω σχέδιο χρηματοδότησης, αναγράφονται χωριστά οι πιστώσεις που προβλέπονται για τις περιφέρειες που τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης.

Το σχέδιο χρηματοδότησης παρέχει περιγραφή των λαμβανομένων μέτρων συγχρηματοδότησης των σχεδίων, λαμβανομένων υπόψη των θεσμικών, νομικών και χρηματοδοτικών συστημάτων του ενδιαφερομένου κράτους μέλους·

- δ) τα μέτρα που μπορούν να εξασφαλίσουν δημοσιότητα στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 46·
- ε) την περιγραφή των τρόπων που συμφωνούνται μεταξύ της Επιτροπής και του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους για την ηλεκτρονική ανταλλαγή, ει δυνατόν, των στοιχείων που απαιτούνται για την κάλυψη των αναγκών διαχείρισης, παρακολούθησης και αξιολόγησης που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 19

Ενιαία έγγραφα προγραμματισμού

1. Οι παρεμβάσεις που γίνονται βάσει των στόχων αριθ. 2 και αριθ. 3 και βάσει του στόχου αριθ. 1, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, λαμβάνουν, κατά γενικό κανόνα, τη μορφή ενιαίων εγγράφων προγραμματισμού. Όσον αφορά τους στόχους αριθ. 2 και αριθ. 3, εφαρμόζεται το άρθρο 15 παράγραφος 1, στοιχείο γ).

2. Το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού του στόχου αριθ. 1, περιλαμβάνει κάθε πρόσφορη ενέργεια σχετική με την οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση, την ανάπτυξη της απασχόλησης μέσω της βελτίωσης της ικανότητας προσαρμογής και των δεξιοτήτων των ανθρώπων, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου αναφοράς περί του οποίου το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ), καθώς και την αγροτική ανάπτυξη και τις διαρθρώσεις της αλιείας.

Το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού του στόχου αριθ. 2, εξασφαλίζει τον συντονισμό του συνόλου της κοινοτικής διαρθρωτικής ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένου, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, του συντονισμού των μέτρων που αφορούν την αγροτική ανάπτυξη σύμφωνα με το άρθρο 33 του ίδιου κανονισμού, εξαιρουμένης όμως της ενίσχυσης για την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων που χορηγείται στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 3, στο σύνολο των περιοχών που αφορά ο στόχος αριθ. 2.

Το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού του στόχου αριθ. 3 εξασφαλίζει τον συντονισμό του συνόλου της κοινοτικής διαρθρωτικής ενίσχυσης για την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων στις περιοχές που αναφέρει το άρθρο 5, εξαιρουμένων των ενισχύσεων που χορηγούνται σ' αυτό τον τομέα στο πλαίσιο του στόχου αριθ. 2.

3. Κάθε ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τη στρατηγική και τους επιλεγέντες άξονες προτεραιότητας της κοινής δράσης της Κοινότητας και του ενδιαφερομένου κράτους μέλους· τους ειδικούς στόχους τους, ει δυνατόν ποσοτικά προσδιορισμένους· την εκτίμηση των αναμενόμενων επιδράσεων ιδίως επί του περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 2· ενδεικτικά στοιχεία ως προς τον βαθμό στον οποίο αυτή η στρατηγική και αυτοί οι άξονες προτεραιότητας λαμβάνουν υπόψη τις ενδεικτικές κατευθύνσεις που αναφέρει το άρθρο 10 παράγραφος 3, την οικονομική πολιτική, τη στρατηγική ανάπτυξης της απασχόλησης μέσω της βελτίωσης της ικανότητας προσαρμογής και των

- δεξιοτήτων των ανθρώπων και, ενδεχομένως, την περιφερειακή πολιτική του οικείου κράτους μέλους·
- β) τη συνοπτική περιγραφή των μέτρων που σχεδιάζονται για την εφαρμογή των αξόνων προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που απαιτούνται για να εξακριβωθεί η συμμόρφωσή τους προς τα συστήματα ενισχύσεων κατά το άρθρο 87 της συνθήκης. Ενδεχομένως, το είδος των μέτρων που απαιτούνται για την προετοιμασία, παρακολούθηση και αξιολόγηση του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού·
- γ) το ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο προσδιορίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29, για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε έτος, το ύψος των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται για τη συμμετοχή κάθε Ταμείου, ενδεχομένως της ΕΤΕπ και των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων, συμπεριλαμβανομένου, προς ενημέρωση, του συνολικού ποσού του Τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, εφ' όσον συνεισφέρουν άμεσα στο σχέδιο χρηματοδότησης, καθώς και το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δημοσίων ή εξομοιωσίων χρηματοδοτήσεων και των ιδιωτικών κατ' εκτίμηση χρηματοδοτήσεων του κράτους μέλους, που αντιστοιχούν στη συμμετοχή Ταμείου.
- iv) τον καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνειά τους,
- v) την περιγραφή των ειδικών μέτρων και διαδικασιών για τον έλεγχο του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού·
- ε) εάν χρειάζεται, πληροφορίες σχετικά με τους αναγκαίους πόρους για την προπαρασκευή, παρακολούθηση και αξιολόγηση των παρεμβάσεων.
- Σύμφωνα με το άρθρο 11, το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού περιλαμβάνει την εκ των προτέρων επαλήθευση της τήρησης της προσθετικότητας όσον αφορά τον ή τους κατάλληλους στόχους που συμφωνούνται μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους και τις ενδεδειγμένες πληροφορίες σχετικά με τη διαφάνεια των χρηματοδοτικών ροών, ιδίως από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προς τις δικαιούχες περιφέρειες.
4. Τα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού συνοδεύονται από συμπλήρωμα προγραμματισμού, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 9, στοιχείο ιγ) και περιγράφεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Άρθρο 20

Περιεχόμενο

- Στο εν λόγω σχέδιο χρηματοδότησης, αναγράφονται χωριστά οι πιστώσεις που προβλέπονται για τις περιφέρειες που τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης.
- Το συνολικό ποσό της συμμετοχής των Ταμείων που προβλέπεται για κάθε έτος, πρέπει να είναι συμβατό με τις εφαρμοστέες δημοσιονομικές προοπτικές, λαμβανομένης υπόψη της σταδιακής μείωσης που αναφέρει το άρθρο 7 παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο.
- Στην περίπτωση του στόχου αριθ. 3, αυτό το σχέδιο χρηματοδότησης αναφέρει την συγκέντρωση των προβλεπόμενων πιστώσεων για τις περιοχές που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης·
- δ) τις διατάξεις εφαρμογής του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού, οι οποίες περιλαμβάνουν:
- i) την υπόδειξη, από το κράτος μέλος, διαχειριστικής αρχής, κατά την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο ιγ), αρμόδιας για τη διαχείριση του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού, σύμφωνα με το άρθρο 34,
- ii) την περιγραφή του τρόπου διαχείρισης του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού,
- iii) την περιγραφή των συστημάτων παρακολούθησης και αξιολόγησης, και ιδίως το ρόλο της επιτροπής παρακολούθησης,
1. Οι κοινοτικές πρωτοβουλίες αφορούν τους ακόλουθους τομείς:
- α) τη διασυνοριακή, διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία που αποσκοπεί να δώσει ώθηση στην αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη όλου του κοινοτικού χώρου (INTERREG)·
- β) την οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση των πόλεων και των προαστείων που διέρχονται κρίση για την προώθηση βιώσιμης αστικής ανάπτυξης («URBAN»·
- γ) την αγροτική ανάπτυξη (LEADER)·
- δ) τη διακρατική συνεργασία για την προαγωγή νέων μεθόδων καταπολέμησης των διακρίσεων και ανισοτήτων πάσης φύσεως σε σχέση με την αγορά εργασίας (EQUAL).
2. Τουλάχιστον το 2,5% των πιστώσεων υποχρεώσεων των διαρθρωτικών Ταμείων, περί των οποίων το άρθρο 7 παράγραφος 1, δίνεται στο INTERREG, στα πλαίσια

του οποίου θα πρέπει να δίδεται η δέουσα προσοχή στις διασυνοριακές δραστηριότητες, ιδίως με την προοπτική της διεύρυνσης, και στα κράτη μέλη που έχουν εκτεταμένα σύνορα με τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, καθώς και στη βελτίωση του συντονισμού με τα προγράμματα PHARE, TACIS και MEDA. Θα δίδεται επίσης η δέουσα προσοχή στη συνεργασία με τις εξόχως απόκεντρες περιοχές.

Στα πλαίσια του EQUAL, θα δίδεται η δέουσα προσοχή στην κοινωνική και επαγγελματική ένταξη των αιτούντων άσυλο.

3. Τα προγράμματα που εγκρίνονται στο πλαίσιο των κοινοτικών πρωτοβουλιών, μπορούν να αφορούν περιοχές άλλες από τις αναφερόμενες στα άρθρα 3 και 4.

Άρθρο 21

Εκπόνηση, έγκριση και εφαρμογή

1. Σύμφωνα με τις διαδικασίες των άρθρων 48 έως 51 και μετά από κοινοποίηση προς ενημέρωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Επιτροπή εγκρίνει κατευθύνσεις που περιγράφουν, για κάθε πρωτοβουλία, τους στόχους, το πεδίο εφαρμογής και τις ενδεδειγμένες διατάξεις εφαρμογής. Οι κατευθύνσεις δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Κάθε τομέας τον οποίο αναφέρει το άρθρο 20 παράγραφος 1, χρηματοδοτείται από ένα και μόνο Ταμείο και, συγκεκριμένα, το ΕΤΠΑ για τον τομέα της παραγράφου 1, στοιχεία α) και β), το ΕΓΤΠΕ-Τμήμα Προσανατολισμού για τον τομέα της παραγράφου 1, στοιχείο γ) και το ΕΚΤ για τον τομέα της παραγράφου 1, στοιχείο δ). Για να καλυφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του σχετικού προγράμματος κοινοτικής πρωτοβουλίας, η απόφαση συμμετοχής των Ταμείων μπορεί να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής που ορίζεται στους ειδικούς κανονισμούς κάθε Ταμείου, χωρίς να εξέρχεται από το πλαίσιο των εν λόγω ειδικών διατάξεων.

3. Βάσει προτάσεων που καταρτίζονται σύμφωνα με τις κατευθύνσεις που ορίζει η παράγραφος 1 και το άρθρο 41 παράγραφος 1, υποβάλλονται δε από το κράτος μέλος, η Επιτροπή αποφασίζει τα προγράμματα κοινοτικής πρωτοβουλίας σύμφωνα με το άρθρο 28.

4. Τα προγράμματα κοινοτικής πρωτοβουλίας επανεξετάζονται μετά την ενδιάμεση αξιολόγηση περί της οποίας το άρθρο 42, ενδεχομένως δε τροποποιούνται με πρωτοβουλία του ενδιαφερόμενου ή των ενδιαφερομένων κρατών ή της Επιτροπής σε συμφωνία με το εν λόγω ή τα εν λόγω κράτη μέλη.

5. Τα προγράμματα κοινοτικής πρωτοβουλίας, καλύπτουν επταετή περίοδο, η οποία αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο 22

Καινοτόμες ενέργειες

1. Τα Ταμεία μπορούν να χρηματοδοτούν, με πρωτοβουλία της Επιτροπής και αφού οι επιτροπές των άρθρων 48 έως 51 διατυπώσουν τη γνώμη τους για τις κατευθύνσεις τις σχετικές με τους διαφόρους τύπους καινοτόμων ενεργειών, και εντός ορίου 0,7% των αντίστοιχων ετήσιων κονδυλίων τους, καινοτόμες ενέργειες σε κοινοτικό επίπεδο. Οι ενέργειες αυτές περιλαμβάνουν μελέτες, πιλοτικά σχέδια και ανταλλαγές εμπειριών.

Οι καινοτόμες ενέργειες συμβάλλουν στην εκπόνηση καινοτόμων μεθόδων και πρακτικών που αποβλέπουν στη βελτίωση της ποιότητας των παρεμβάσεων στο πλαίσιο των στόχων αριθ. 1, αριθ. 2 και αριθ. 3. Τίθενται σε εφαρμογή με τρόπο απλό, διαφανή και σύμφωνο με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Κάθε τομέας δράσης για πιλοτικά σχέδια χρηματοδοτείται από ένα και μόνο Ταμείο. Για να καλυφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του συγκεκριμένου πιλοτικού σχεδίου, η απόφαση συμμετοχής των Ταμείων μπορεί να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής που ορίζεται στους ειδικούς κανονισμούς κάθε Ταμείου, χωρίς να εξέρχεται από το πλαίσιο των εν λόγω ειδικών διατάξεων.

Άρθρο 23

Τεχνική βοήθεια

Τα Ταμεία μπορούν να χρηματοδοτούν, με πρωτοβουλία ή για λογαριασμό της Επιτροπής, και αφού γνωμοδοτήσουν οι επιτροπές των άρθρων 48 έως 51 σχετικά με τα διάφορα είδη μέτρων και εντός ορίου 0,25% των αντίστοιχων ετήσιων κονδυλίων τους, τα μέτρα προπαρασκευής, παρακολούθησης, αξιολόγησης και ελέγχου που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Αυτά περιλαμβάνουν ιδίως:

α) μελέτες, συμπεριλαμβανομένων μελετών γενικού χαρακτήρα, σχετικές με τη δράση των ταμείων

β) μέτρα τεχνικής βοήθειας, ανταλλαγή εμπειριών και ενημέρωση που προορίζονται για τους εταίρους, τους τελικούς δικαιούχους των παρεμβάσεων των Ταμείων και το ευρύ κοινό·

γ) την εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση μηχανογραφικών συστημάτων διαχείρισης, παρακολούθησης και αξιολόγησης·

δ) τη βελτίωση των μεθόδων αξιολόγησης και την ανταλλαγή πληροφοριών για τις πρακτικές που ακολουθούνται σε αυτόν τον τομέα.

Άρθρο 24

Έγκριση καινοτόμων ενεργειών και τεχνικής βοήθειας

1. Κατόπιν ενημέρωσης των ενδιαφερόμενων κρατών μελών για τις καινοτόμες ενέργειες, η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση των αιτήσεων για συμμετοχή των Ταμείων, που υποβάλλονται δυνάμει των άρθρων 22 και 23, με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την περιγραφή της προτεινόμενης παρέμβασης, του πεδίου εφαρμογής της, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής κάλυψης, και των ειδικών στόχων της·

β) τους αρμόδιους για την εκτέλεση της παρέμβασης οργανισμούς και τους δικαιούχους·

γ) το χρονοδιάγραμμα και το σχέδιο χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής οποιασδήποτε άλλης κοινοτικής πηγής χρηματοδότησης·

δ) τις διατάξεις που εξασφαλίζουν την αποτελεσματική και ομαλή εφαρμογή·

ε) οιοδήποτε στοιχείο απαιτείται, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμβατότητα με τις κοινοτικές πολιτικές και με τις κατευθύνσεις που αναφέρει το άρθρο 10 παράγραφος 3.

Η Επιτροπή εγκρίνει τη συμμετοχή των Ταμείων, εφόσον οι πληροφορίες αυτές επιτρέπουν την εκτίμηση της αίτησης.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει πάραυτα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη σχετικά με την έγκριση της αίτησης.

3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν για κάθε κράτος μέλος από τις δικές του θεσμικές διατάξεις, τα κράτη μέλη δεν υπέχουν οικονομική ευθύνη κατά την έννοια που παρόντος κανονισμού για τις

καινοτόμες ενέργειες και τα μέτρα τεχνικής βοήθειας που αναφέρονται στα άρθρα 22 και 23 αντιστοίχως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Άρθρο 25

Ορισμός

Τα Ταμεία μπορούν να χρηματοδοτούν, στο πλαίσιο μιας παρέμβασης, δαπάνες που συνδέονται με μεγάλα έργα, δηλαδή έργα:

α) περιλαμβάνοντα σύνολο εργασιών που δεν μπορούν να διαχωριστούν από οικονομική άποψη, εκπληρώνουν συγκεκριμένη λειτουργία τεχνικής φύσεως και αποσκοπούν σε σαφώς προσδιορισμένους στόχους και

β) των οποίων το συνολικό κόστος που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του ύψους της συμμετοχής των Ταμείων, υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια ευρώ.

Άρθρο 26

Έγκριση και εφαρμογή

1. Κατά την εφαρμογή των παρεμβάσεων, εάν το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή προβλέπει συμμετοχή των Ταμείων σε ένα μεγάλο έργο, ενημερώνει προηγουμένως την Επιτροπή, διαβιβάζοντας τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τον υπεύθυνο για την εκτέλεση οργανισμό·

β) τη φύση της επένδυσης και την περιγραφή της, καθώς και το δημοσιονομικό της πλαίσιο και τη γεωγραφική της θέση·

γ) το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης του έργου·

δ) την ανάλυση κόστους-ωφελειών, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών, αξιολόγηση των κινδύνων καθώς και στοιχεία για την οικονομική βιωσιμότητα του έργου·

ε) επιπλέον:

— για τις επενδύσεις σε υποδομή, την ανάλυση του κόστους και των κοινωνικοοικονομικών ωφελειών από το έργο, στην οποία πρέπει να εμφάνεται το προβλεπόμενο ποσοστό χρησιμοποίησης, οι προβλεπόμενες επιπτώσεις στην ανάπτυξη ή ανασυγκρότηση της περιφέρειας για την οποία πρόκειται, και η εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων περί των δημοσίων έργων,

- για τις παραγωγικές επενδύσεις: την ανάλυση των προοπτικών της αγοράς στον συγκεκριμένο τομέα και της προβλεπόμενης αποδοτικότητας του έργου·
- στ) τις άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις στην κατάσταση της απασχόλησης, ει δυνατόν σε επίπεδο Κοινότητας·
- ζ) τα στοιχεία που επιτρέπουν να εκτιμηθούν, αφενός μεν, οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και η εφαρμογή των αρχών της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης — κατά προτεραιότητα στην πηγή — των περιβαλλοντικών ζημιών και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», αφετέρου δε, η τήρηση των κοινοτικών κανόνων σε θέματα περιβάλλοντος·
- η) τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την εκτίμηση της τήρησης των κανόνων ανταγωνισμού, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις·
- θ) μνεία των συνεπειών της συμμετοχής των Ταμείων στην πραγματοποίηση του έργου·
- ι) το σχέδιο χρηματοδότησης και το συνολικό ποσό των χρηματοδοτικών πόρων που προβλέπονται ως συμμετοχή των Ταμείων και οποιασδήποτε άλλης κοινοτικής πηγής χρηματοδότησης.
2. Η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση του έργου, συμβουλευόμενη εάν χρειάζεται την ΕΤΕΠ, με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) τον τύπο της προβλεπόμενης επένδυσης και, ενδεχομένως, τα αναμενόμενα έσοδα·
- β) τα αποτελέσματα της ανάλυσης κόστους-ωφελειών,
- γ) το πόρισμα από την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον·
- δ) τη συνέπειά του προς τους άξονες προτεραιότητας της αντίστοιχης παρέμβασης·
- ε) τη συμμόρφωσή του με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές·
- στ) τα αναμενόμενα κοινωνικά και οικονομικά οφέλη, ιδίως από την άποψη της απασχόλησης, σε σχέση με τους κινητοποιούμενους χρηματοδοτικούς πόρους·
- ζ) το συντονισμό των χρηματοδοτικών μέσων και τον συνδυασμό επιχορηγήσεων και δανείων που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2.
3. Εντός δύο μηνών από τη λήψη των πληροφοριών που αναφέρει η παράγραφος 1 ή τριών μηνών εάν απαιτείται διαβούλευση με την ΕΤΕΠ, η Επιτροπή αποφασίζει να επιβεβαιώσει ή να τροποποιήσει το ποσοστό της κοινοτικής συμμετοχής. Εάν κρίνει ότι το έργο δεν φαίνε-

ται να δικαιολογεί ούτε εν μέρει ούτε εν όλω τη συμμετοχή των Ταμείων, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να αρνηθεί πλήρως ή εν μέρει τη συμμετοχή αυτή, αιτιολογώντας την άρνηση αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ

Άρθρο 27

Συνολική επιχορήγηση

1. Σε περίπτωση που η εφαρμογή και η διαχείριση μέρους παρέμβασης έχουν ανατεθεί σε ενδιάμεσους φορείς σύμφωνα με το άρθρο 9, στοιχείο θ), οι εν λόγω ενδιάμεσοι φορείς πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις για τη φερεγγυότητά τους και να διαθέτουν αναγνωρισμένη ικανότητα και πείρα στη διοικητική και στην οικονομική διαχείριση. Πρέπει να είναι κανονικά εγκατεστημένοι ή να εκπροσωπούνται εντός της ενδιαφερομένης περιφέρειας ή περιφερειών, όμως μπορούν, σε περιορισμένες και αιτιολογημένες περιπτώσεις, να είναι εγκατεστημένοι εκτός αυτών. Πρέπει να διαθέτουν πολυετή πείρα στον σχετικό τομέα, να έχουν κοινωφελή αποστολή και να συνεργάζονται καταλλήλως με τους κοινωνικοοικονομικούς κύκλους που αφορά άμεσα η εφαρμογή των σχεδιαζόμενων μέτρων.

2. Η προσφυγή σε συνολική επιχορήγηση περιλαμβάνεται στην αντίστοιχη απόφαση συμμετοχής των Ταμείων, ως ειδική διάταξη εφαρμογής της παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2, στοιχείο δ), καθώς και στο άρθρο 19 παράγραφος 3, στοιχείο δ). Για τις λεπτομέρειες χρησιμοποίησης των συνολικών επιχορηγήσεων, συνάπτεται συμφωνία μεταξύ του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, ή της ενδιαφερομένης διαχειριστικής αρχής και του αφορωμένου ενδιάμεσου φορέα.

Στην περίπτωση προγραμματίων κοινοτικής πρωτοβουλίας και καινοτόμων μέτρων, για τις λεπτομέρειες χρησιμοποίησης των συνολικών επιχορηγήσεων συνάπτεται συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής και του συγκεκριμένου ενδιάμεσου φορέα. Στην περίπτωση προγραμματίων κοινοτικής πρωτοβουλίας, αυτές οι διαδικασίες πρέπει να συμφωνούνται και με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Το συμπλήρωμα προγραμματισμού που αναφέρει το άρθρο 18, δεν αφορά του μέρους της παρέμβασης που αφορά τη συνολική επιχορήγηση.

3. Οι λεπτομέρειες χρησιμοποίησης της συνολικής επιχορήγησης, διευκρινίζουν ιδίως:

- α) τα εφαρμοστέα μέτρα·

- β) τα κριτήρια επιλογής των δικαιούχων·
- γ) τους όρους και τα ποσοστά της παρέμβασης των Ταμείων, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποίησης των τόκων που ενδεχομένως θα προκύψουν·
- δ) τις λεπτομέρειες για την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και τον δημοσιονομικό έλεγχο της συνολικής επιχορήγησης·
- ε) ενδεχομένως, την προσφυγή σε τραπεζική εγγύηση σ' αυτή την περίπτωση, πρέπει να ενημερώνεται η Επιτροπή.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ*Άρθρο 28***Απόφαση συμμετοχής των Ταμείων**

1. Η Επιτροπή αποφασίζει με μια και μόνη απόφαση τη συμμετοχή του συνόλου των Ταμείων, εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τον παρόντα κανονισμό, εντός προθεσμίας πέντε μηνών από τη λήψη της αίτησης παρέμβασης. Εφόσον συντρέχει λόγος, η απόφαση διακρίνει σαφώς τις πιστώσεις που χορηγούνται στις περιφέρειες ή περιοχές που τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης.

Η μέγιστη συμμετοχή των Ταμείων καθορίζεται για κάθε άξονα προτεραιότητας της παρέμβασης.

Η χρηματοδότηση μέτρου επί συγκεκριμένη περίοδο γίνεται από ένα μόνο Ταμείο εκάστοτε.

Ένα μέτρο ή πράξη δεν μπορεί να χρηματοδοτείται από διαρθρωτικό Ταμείο παρά μόνον στα πλαίσια ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1 ταυτόχρονα.

Μια και η αυτή πράξη δεν μπορεί να χρηματοδοτείται από Ταμείο στα πλαίσια του στόχου αριθ. 1, αριθ. 2 ή αριθ. 3 και ταυτόχρονα στα πλαίσια κοινοτικής πρωτοβουλίας.

Μια και η αυτή πράξη δεν μπορεί να χρηματοδοτείται από Ταμείο στα πλαίσια του στόχου αριθ. 1, αριθ. 2 ή αριθ. 3, και ταυτόχρονα από το Τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ.

Μια και η αυτή πράξη δεν μπορεί να χρηματοδοτείται από Ταμείο στα πλαίσια κοινοτικής πρωτοβουλίας και ταυτόχρονα από το Τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ.

2. Η συμμετοχή των Ταμείων σε επιχειρησιακά προγράμματα που αποσκοπούν στην εφαρμογή ενός κοινοτικού πλαισίου στήριξης, πρέπει να συμβιβάζεται με το σχέδιο χρηματοδότησης που έχει καταρτισθεί στο αντί-

στοιχο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, όπως ορίζεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, στοιχείο γ).

3. Κατά την εφαρμογή των μέτρων, η συμμετοχή των Ταμείων λαμβάνει κυρίως τη μορφή μη επιστρεπτέας ενίσχυσης (εφεξής καλούμενης «άμεσης ενίσχυσης», αλλά και άλλες μορφές, κυρίως δε επιστρεπτέα ενίσχυση, επιδότηση επιτοκίου, εγγύηση, συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο, συμμετοχή σε επιχειρηματικά κεφάλαια ή άλλης μορφής χρηματοδότηση.

Οι ενισχύσεις που επιστρέφονται στη διαχειριστική αρχή ή σε άλλη δημόσια αρχή, διατίθενται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό από την εν λόγω αρχή.

*Άρθρο 29***Διαφοροποίηση των ποσοστών συμμετοχής**

1. Η συμμετοχή των Ταμείων διαφοροποιείται σε συνάρτηση με τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τη σοβαρότητα των συγκεκριμένων προβλημάτων, ιδίως των περιφερειακών ή κοινωνικών, τα οποία πρέπει να αντιμετωπισθούν με τις παρεμβάσεις·
- β) τη χρηματοδοτική ικανότητα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της σχετικής ευημερίας του και της ανάγκης να αποφευχθεί η υπερβολική αύξηση των δαπανών του προϋπολογισμού·
- γ) εντός του πλαισίου των στόχων των Ταμείων που ορίζονται στο άρθρο 1, το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν από κοινοτική άποψη οι παρεμβάσεις και οι άξονες προτεραιότητας για την εξάλειψη, ενδεχομένως, των ανισοτήτων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, και για την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, ειδικότερα με την εφαρμογή των αρχών της προφύλαξης, της προληπτικής δράσης και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει»·

- δ) το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν οι παρεμβάσεις και οι άξονες προτεραιότητας από περιφερειακή και εθνική άποψη·
- ε) τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου τύπου παρέμβασης και άξονα προτεραιότητας, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες που καταγράφονται κατά την εκ των προτέρων αξιολόγηση, ιδίως όσον αφορά το ανθρωπινό δυναμικό και την απασχόληση·
- στ) τη βέλτιστη χρησιμοποίηση των χρηματοδοτικών πόρων στα σχέδια χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων του συνδυασμού δημόσιων και ιδιωτικών πόρων, της προσφυγής στα κατάλληλα χρηματοδοτικά όργανα σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3, και της επιλογής μορφών χρηματοδότησης τις οποίες απαριθμεί το άρθρο 28 παράγραφος 3.

Όταν η συμμετοχή του ΕΚΤ διαφοροποιείται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1, η διαφοροποίηση αυτή λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες που καταγράφονται κατά την εκ των προτέρων αξιολόγηση, ιδίως όσον αφορά το ανθρωπινό δυναμικό και την απασχόληση.

2. Η συμμετοχή των Ταμείων υπολογίζεται είτε σε σχέση με το συνολικό επιλέξιμο κόστος είτε σε σχέση με το σύνολο των επιλέξιμων δημοσίων ή εξομοιούμενων δαπανών (εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών και κοινοτικών) που αφορούν κάθε παρέμβαση.

3. Η συμμετοχή των Ταμείων υπόκειται στα ακόλουθα όρια:

- α) 75 % κατ' ανώτατο όριο του συνολικού επιλέξιμου κόστους και, κατά γενικό κανόνα, 50 % τουλάχιστον των επιλέξιμων δημοσίων δαπανών, για τα μέτρα που εφαρμόζονται στις περιφέρειες που αφορούν ο στόχος αριθ. 1. Όταν οι περιφέρειες αυτές βρίσκονται σε κράτος μέλος που καλύπτεται από το Ταμείο Συνοχής, η κοινοτική συμμετοχή μπορεί, σε εξαιρετικές, δεόντως αιτιολογημένες, περιπτώσεις, να ανέρχεται στο 80 % κατ' ανώτατο όριο του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, καθώς και στα περιφερειακά ελληνικά νησιά που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση λόγω απόστασης,
- β) 50 % κατ' ανώτατο όριο του συνολικού επιλέξιμου κόστους και, κατά γενικό κανόνα, 25 % τουλάχιστον των επιλέξιμων δημοσίων δαπανών, για τα μέτρα που εφαρμόζονται στις περιοχές που αφορούν ο στόχος αριθ. 2 ή αριθ. 3.

Στην περίπτωση επενδύσεων σε επιχειρήσεις, για τη συμμετοχή των Ταμείων τηρούνται τα ανώτατα όρια έντασης ενισχύσεων και σώρευσης που καθορίζονται για τις κρατικές ενισχύσεις.

4. Όταν η συγκεκριμένη παρέμβαση συνεπάγεται τη χρηματοδότηση επενδύσεων που δημιουργούν έσοδα, η συμμετοχή των Ταμείων στις επενδύσεις αυτές καθορίζε-

ται, λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους, του εύρους του μεικτού περιθωρίου αυτοχρηματοδότησης που αναμένεται συνήθως για τη σχετική κατηγορία επενδύσεων σε συνάρτηση με τις μακροοικονομικές συνθήκες υπό τις οποίες θα πραγματοποιηθούν οι επενδύσεις, και χωρίς η συμμετοχή των Ταμείων να επιφέρει αύξηση της εθνικής δημοσιονομικής προσπάθειας.

Εν πάση περιπτώσει, η συμμετοχή των Ταμείων υπόκειται στα ακόλουθα ανώτατα όρια:

- α) στην περίπτωση επενδύσεων σε υποδομή που δημιουργούν καθαρά έσοδα, η παρέμβαση δεν πρέπει να υπερβαίνει:
- i) το 40 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περιφέρειες που καλύπτει ο στόχος αριθ. 1, ποσοστό στο οποίο μπορεί να προστίθεται μέγιστη προσαύξηση κατά 10 % στα κράτη μέλη που καλύπτονται από το Ταμείο Συνοχής,
 - ii) το 25 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περιοχές που καλύπτει ο στόχος αριθ. 2,
 - iii) τα ποσοστά αυτά μπορούν να προσαυξάνονται κατά ένα ποσοστό για μορφές χρηματοδότησης άλλες πλην των έμμεσων ενισχύσεων, χωρίς η προσαύξηση αυτή να μπορεί να υπερβαίνει το 10 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους·
- β) στην περίπτωση επενδύσεων σε επιχειρήσεις, η παρέμβαση δεν μπορεί να υπερβαίνει:
- i) το 35 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περιφέρειες που καλύπτει ο στόχος αριθ. 1,
 - ii) το 15 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περιφέρειες που καλύπτει ο στόχος αριθ. 2,
 - iii) στην περίπτωση επενδύσεων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τα ποσοστά αυτά μπορούν να προσαυξάνονται κατά ένα ποσοστό για μορφές χρηματοδότησης άλλες πλην των άμεσων ενισχύσεων, χωρίς η προσαύξηση αυτή να μπορεί να υπερβαίνει το 10 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους.

5. Η κατά τις παραγράφους 3 και 4 μνεία των περιφερειών και περιοχών που αφορούν οι στόχοι αριθ. 1 και αριθ. 2, νοείται επίσης ως μνεία και των περιφερειών και των περιοχών που τυγχάνουν αφενός, μεταβατικής στήριξης δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 και, στήριξης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 4, και, αφετέρου, στήριξης δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 2, αντιστοίχως.

6. Τα μέτρα που εφαρμόζονται με πρωτοβουλία της Επιτροπής και ορίζονται στα άρθρα 22 και 23, είναι δυνατόν να χρηματοδοτούνται σε ποσοστό 100 % του συνολικού κόστους. Τα μέτρα που εφαρμόζονται για λογαριασμό της Επιτροπής και αναφέρονται στο άρθρο 23, χρηματοδοτούνται σε ποσοστό 100 % του συνολικού κόστους.

7. Τα ποσοστά που ορίζονται στο παρόν άρθρο, ισχύουν για τα μέτρα τεχνικής βοήθειας στο πλαίσιο του προγραμματισμού και των κοινοτικών πρωτοβουλιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 31

Αναλήψεις υποχρεώσεων από τον προϋπολογισμό

Άρθρο 30

Επιλεξιμότητα

1. Οι δαπάνες που συνδέονται με πράξεις είναι επιλέξιμες για συμμετοχή των Ταμείων μόνον εάν οι πράξεις αυτές εντάσσονται στην αφορώμενη παρέμβαση.

2. Μια δαπάνη δεν μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη για τη συμμετοχή των Ταμείων, εάν καταβληθεί πράγματι από τον τελικό δικαιούχο πριν από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της αίτησης για παρέμβαση. Η ημερομηνία αυτή αποτελεί την αφετηρία της επιλεξιμότητας των δαπανών.

Η καταληκτική ημερομηνία επιλεξιμότητας των δαπανών ορίζεται στην απόφαση συμμετοχής των Ταμείων. Αφορά τις πληρωμές που εκτελούνται από τους τελικούς δικαιούχους. Μπορεί να παρατείνεται από την Επιτροπή κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης του κράτους μέλους, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15.

3. Οι συναφείς εθνικοί κανόνες εφαρμόζονται στις επιλέξιμες δαπάνες, εκτός εάν η Επιτροπή θεσπίσει, εφόσον χρειαστεί, κοινούς κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών, σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 53 παράγραφος 2.

4. Τα κράτη μέλη βεβαιούνται ότι, μια πράξη διατηρεί το δικαίωμα της στη συμμετοχή των Ταμείων, μόνον εάν, επί διάστημα πέντε ετών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης της αρμόδιας εθνικής αρχής ή της διαχειριστικής αρχής σχετικά με τη συμμετοχή των Ταμείων, η πράξη αυτή δεν υποστεί σημαντική τροποποίηση ή οποία:

- α) να επηρεάζει τη φύση της ή τους όρους πραγματοποίησής της ή να παρέχει αδικαιολόγητο πλεονέκτημα σε μια επιχείρηση ή δημόσιο οργανισμό και
- β) να απορρέει είτε από μεταβολή της φύσης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος μιας υποδομής είτε από τη διακοπή ή τη μετεγκατάσταση μιας παραγωγής δραστηριότητας.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε τέτοια αλλαγή. Σε περίπτωση αλλαγής αυτού του είδους, εφαρμόζεται το άρθρο 39.

1. Οι αναλήψεις υποχρεώσεων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, πραγματοποιούνται βάσει της απόφασης για τη χορήγηση της συμμετοχής των Ταμείων.

2. Οι αναλήψεις υποχρεώσεων για παρεμβάσεις, οι προοριζόμενες να εκτελεστούν επί διάστημα δύο ή περισσότερων ετών, πραγματοποιούνται, κατά γενικό κανόνα, σε ετήσια βάση. Η πρώτη ανάληψη υποχρεώσεων πραγματοποιείται, κατά την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής για την έγκριση της παρέμβασης. Οι επόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων πραγματοποιούνται, κατά γενικό κανόνα, έως τις 30 Απριλίου κάθε έτους.

Το τμήμα μιας ανάληψης υποχρεώσεων, το οποίο δεν έχει ρυθμιστεί με πληρωμή έναντι ή για το οποίο δεν έχει υποβληθεί στην Επιτροπή καμία παραδεκτή αίτηση πληρωμής, όπως ορίζεται στο άρθρο 32 παράγραφος 3, έως η λήξη του δεύτερου έτους που έπεται του έτους της ανάληψης υποχρεώσεων, ή, όπου συντρέχει η περίπτωση και για τα ποσά για τα οποία εκάστοτε πρόκειται, εντός διετίας από την ημερομηνία τυχόν μετέπειτα απόφασης της Επιτροπής αναγκασίας για να επιτραπεί ένα μέτρο ή μια πράξη, ή έως την πάροδο της καταληκτικής ημερομηνίας για τη διαβίβαση της τελικής έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 1, αποδεδειγμένα αντεπαγγέλτως από την Επιτροπή η συμμετοχή των Ταμείων στην εν λόγω παρέμβαση, μειώνεται κατά το ισόποσο.

Η αναφερόμενη στο δεύτερο εδάφιο προθεσμία αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης, παύει να τρέχει για το μέρος των ανειλημμένων υποχρεώσεων που αντιστοιχεί σε πράξεις για τις οποίες, κατά την προσδιοριζόμενη ημερομηνία αποδέσμευσης, εκκρεμεί δικαστική διαδικασία ή διοικητική προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα, υπό την επιφύλαξη ότι η Επιτροπή έχει ενημερωθεί προηγουμένως από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για τους σχετικούς λόγους και ότι έχει δώσει τις πληροφορίες.

Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή ενημερώνει εγκαίρως το κράτος μέλος και την αρχή πληρωμής, όποτε υπάρχει κίνδυνος εφαρμογής της προβλεπόμενης στο δεύτερο εδάφιο αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης.

Αν ο παρών κανονισμός τεθεί σε ισχύ μετά την 1η Ιανουαρίου 2000, η αναφερόμενη στο δεύτερο εδάφιο προθεσμία αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης παρατείνεται, για την πρώτη αποδέσμευση, κατά τόσους μήνες όσοι μεσολαβούν από την 1η Ιανουαρίου 2000 μέχρι την ημερομηνία της αναφερόμενης στο άρθρο 28 απόφασης για τη συμμετοχή των Ταμείων.

3. Για τις παρεμβάσεις των οποίων η διάρκεια είναι κατώτερη των δύο ετών, η ανάληψη υποχρεώσεων για το

συνολικό ποσό της συμμετοχής των Ταμείων, πραγματοποιείται κατά την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής για τη χορήγηση της συμμετοχής των Ταμείων.

Άρθρο 32

Πληρωμές

1. Η πληρωμή από την Επιτροπή της συμμετοχής των Ταμείων πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αντίστοιχες αναλήψεις υποχρεώσεων από τον προϋπολογισμό και απευθύνεται στην αρχή πληρωμής, που ορίζεται στο άρθρο 9, στοιχείο ιε).

Οι πληρωμές καταλογίζονται στην παλαιότερη ανοικτή ανάληψη υποχρέωσης που έχει πραγματοποιηθεί δυνάμει του άρθρου 31.

Η πληρωμή μπορεί να λαμβάνει τη μορφή πληρωμών έναντι, ενδιάμεσων πληρωμών ή καταβολής του τελικού υπολοίπου. Οι ενδιάμεσες πληρωμές ή οι πληρωμές του υπολοίπου αφορούν δαπάνες που έχουν πράγματι καταβληθεί και πρέπει να αντιστοιχούν σε πληρωμές που έχουν εκτελεστεί από τους τελικούς δικαιούχους και δικαιολογούνται με εξοφλημένα τιμολόγια ή λογιστικά στοιχεία ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας.

Με την επιφύλαξη των διαθεσίμων του προϋπολογισμού, η Επιτροπή πραγματοποιεί τις ενδιάμεσες πληρωμές εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες από τη λήψη παραδεκτής αίτησης πληρωμής, όπως ορίζεται στην παράγραφο 3.

Η αρχή πληρωμής μεριμνά ώστε οι τελικοί δικαιούχοι να λαμβάνουν τα ποσά της συμμετοχής των Ταμείων που δικαιούνται το συντομότερο δυνατό και στο ακέραιο. Δεν γίνεται καμία μείωση, κράτηση ούτε μεταγενέστερη ειδική επιβάρυνση που επιφέρει μείωση των ποσών αυτών.

2. Κατά την πρώτη ανάληψη υποχρέωσης, η Επιτροπή καταβάλλει στην αρχή πληρωμής μια πληρωμή έναντι. Αυτή η πληρωμή έναντι είναι το 7% της συμμετοχής των Ταμείων στη σχετική παρέμβαση. Κατ' αρχήν, μπορεί να δίνεται τμηματικά επί δύο το πολύ οικονομικά έτη, ανάλογα με τα διαθέσιμα του προϋπολογισμού.

Καθ' όλη τη διάρκεια της παρέμβασης, η αρχή πληρωμής χρησιμοποιεί την πληρωμή έναντι για να καταβάλλει την κοινοτική συμμετοχή στις δαπάνες που αφορούν αυτή την παρέμβαση.

Ανάλογα με την πρόοδο της εφαρμογής της παρέμβασης, το σύνολο ή ένα μέρος της πληρωμής έναντι επιστρέφεται στην Επιτροπή από την αρχή πληρωμής, εάν καμία αίτηση πληρωμής δεν έχει αποσταλεί στην Επιτροπή εντός 18 μηνών από την απόφασή της για τη χορήγηση συμμετοχής των Ταμείων. Εάν η πληρωμή έναντι αποφέρει τόκους, οι τόκοι αυτοί καταλογίζονται από την αρχή πληρωμής στην οικεία παρέμβαση.

3. Με τις ενδιάμεσες πληρωμές αποδίδονται από την Επιτροπή οι δαπάνες που έχουν πράγματι καταβληθεί στο πλαίσιο των Ταμείων και πιστοποιηθεί από την αρχή πληρωμής. Οι πληρωμές αυτές πραγματοποιούνται στο επίπεδο κάθε παρέμβασης και υπολογίζονται στο επίπεδο των μέτρων που περιέχονται στο σχέδιο χρηματοδότησης του συμπληρώματος προγραμματισμού. Οι εν λόγω πληρωμές υπόκεινται στην τήρηση των ακόλουθων όρων:

- α) να έχει υποβληθεί στην επιτροπή το συμπλήρωμα προγραμματισμού που περιέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3·
- β) να έχει διαβιβαστεί στην Επιτροπή η τελευταία οφειλόμενη ετήσια έκθεση εκτέλεσης, που περιέχει τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 37·
- γ) να έχει διαβιβαστεί στην Επιτροπή, η ενδιάμεση αξιολόγηση της παρέμβασης που αναφέρει το άρθρο 42, όταν αυτή οφείλεται·
- δ) οι αποφάσεις της διαχειριστικής αρχής και της επιτροπής παρακολούθησης να τηρούν το συνολικό ποσό της συμμετοχής των Ταμείων που χορηγείται στους σχετικούς άξονες προτεραιότητας·
- ε) να έχει δοθεί συνέχεια, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, στις τυχόν συστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 2, ή να έχει κοινοποιηθεί από το κράτος μέλος αιτιολόγηση του γεγονότος ότι δεν ελήφθησαν μέτρα, όταν οι συστάσεις αυτές αποσκοπούν στην κάλυψη σοβαρών ελλείψεων του συστήματος παρακολούθησης ή διαχείρισης, οι οποίες υπονομεύουν την ορθή δημοσιονομική διαχείριση της παρέμβασης· να έχει δοθεί συνέχεια στα αιτήματα διορθωτικών μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 4, εάν το αίτημα αφορά το ή τα συγκεκριμένα μέτρα·
- στ) να μην έχει επέλθει αναστολή πληρωμών δυνάμει του άρθρου 39 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, και η Επιτροπή να μην έχει λάβει απόφαση για κίνηση διαδικασίας επί παραβάσει δυνάμει του άρθρου 226 της συνθήκης, σχετικά με τα μέτρα που αποτελούν το αντικείμενο της συγκεκριμένης αίτησης.

Το κράτος μέλος και η αρχή πληρωμής ενημερώνονται αμελλητί από την Επιτροπή εάν δεν πληρούται ένας από τους όρους αυτούς και δεν είναι, ως εκ τούτου, παραδεκτή η αίτηση πληρωμής, και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επανορθώσουν την κατάσταση.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν, στο μέτρο του δυνατού, ώστε οι αιτήσεις για τις ενδιάμεσες πληρωμές να υποβάλλονται στην Επιτροπή, συγκεντρωτικά τρεις φορές το χρόνο, η δε τελευταία αίτηση πληρωμής πρέπει να υποβάλλεται το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου.

Οι αιτήσεις ενδιάμεσης πληρωμής διακρίνουν, για κάθε άξονα προτεραιότητας, τις δαπάνες που έχουν καταβληθεί στις περιφέρειες ή περιοχές που τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης.

Το σωρευτικό άθροισμα των πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και στην παρούσα παράγραφο, και οι οποίες καταβάλλονται για μια παρέμβαση, ανέρχεται, κατ' ανώτατο όριο, στο 95% της συμμετοχής των Ταμείων στην παρέμβαση αυτή.

4. Η πληρωμή του τελικού υπολοίπου της παρέμβασης πραγματοποιείται εάν:

- α) η αρχή πληρωμής έχει υποβάλει στην Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την καταλητική ημερομηνία πληρωμής που καθορίζεται στην απόφαση για τη χορήγηση συμμετοχής των Ταμείων, πιστοποιημένη δήλωση των δαπανών που έχουν πράγματι καταβληθεί·
- β) έχει υποβληθεί στην Επιτροπή και εγκριθεί η τελική έκθεση εκτέλεσης·
- γ) το κράτος μέλος έχει αποστείλει στην Επιτροπή τη δήλωση που αναφέρει το άρθρο 38 παράγραφος 1, στοιχείο στ).

5. Η οριστική πληρωμή του υπολοίπου δεν μπορεί πλέον να διορθωθεί με αίτηση του κράτους μέλους, εάν η αρχή πληρωμής δεν έχει υποβάλει τη σχετική αίτηση στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία καταβολής του εν λόγω τελικού υπολοίπου.

6. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για την έκδοση των πιστοποιήσεων και δηλώσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4.

7. Το αργότερο στις 30 Απριλίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή ενημερωμένες προβλέψεις τους σχετικά με την υποβολή αιτήσεων πληρωμής για την τρέχουσα δημοσιονομική χρήση και τις προβλέψεις για την επόμενη δημοσιονομική χρήση.

8. Η Επιτροπή καθορίζει τις κατάλληλες διαδικασίες πληρωμής, σύμφωνα με τους στόχους αυτών των διατάξεων, για τις καινοτόμες ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 22 και τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 23, και ενημερώνει τις επιτροπές των άρθρων 48 έως 51.

Άρθρο 33

Χρησιμοποίηση του ευρώ

Τα ποσά των αποφάσεων, των αναλήψεων υποχρεώσεων και των πληρωμών της Επιτροπής εκφράζονται και καταβάλλονται σε ευρώ, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που θα θεσπιστούν από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 53, παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Άρθρο 34

Διαχείριση από τη διαχειριστική αρχή

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8 παράγραφος 3, η διαχειριστική αρχή, όπως ορίζεται στο άρθρο 9, στοιχείο ιδ), είναι υπεύθυνη για την αποτελεσματικότητα και την κανονικότητα της διαχείρισης και της εφαρμογής, και ιδίως για:

- α) τη δημιουργία μηχανισμού συλλογής αξιόπιστων οικονομικών και στατιστικών δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή, τους δείκτες παρακολούθησης που αναφέρει το άρθρο 36 και την αξιολόγηση που προβλέπεται στα άρθρα 42 και 43, καθώς και τη διαβίβαση αυτών των στοιχείων σύμφωνα με τους όρους που συμφωνούνται μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής, χρησιμοποιώντας, στο μέτρο του δυνατού, ηλεκτρονικά συστήματα που επιτρέπουν

την ανταλλαγή δεδομένων με την Επιτροπή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3, στοιχείο στ)·

- β) την αναπροσαρμογή σύμφωνα με την παράγραφο 3 και την εφαρμογή του συμπληρώματος προγραμματισμού κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 3 και με την επιφύλαξη του άρθρου 35·
- γ) τη σύνταξη και, κατόπιν εγκρίσεως της επιτροπής παρακολούθησης, την υποβολή της ετήσιας έκθεσης εκτέλεσης στην Επιτροπή·
- δ) τη διοργάνωση, σε συνεργασία με την Επιτροπή και το κράτος μέλος, της ενδιάμεσης αξιολόγησης που αναφέρει το άρθρο 42·
- ε) τη χρησιμοποίηση από τους οργανισμούς που συμμετέχουν στη διαχείριση και εφαρμογή της παρέμβασης είτε χωριστού λογιστικού συστήματος, είτε κατάλληλης λογιστικής κωδικοποίησης όλων των συναλλαγών που σχετίζονται με την παρέμβαση·
- στ) την κανονικότητα των πράξεων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της παρέμβασης, ιδίως την εφαρ-

μογή μέτρων εσωτερικού ελέγχου συμβατών με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης καθώς και την αντίδραση σε τυχόν παρατηρήσεις ή αιτήματα διορθωτικών μέτρων που εγκρίνονται βάσει του άρθρου 38 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, ή σε συστάσεις που διατυπώνονται δυνάμει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τις διατάξεις των εν λόγω άρθρων·

- ζ) τη συμβατότητα προς τις κοινοτικές πολιτικές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12· στο πλαίσιο της εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις, οι προκηρύξεις που προορίζονται για δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αναφέρουν τα στοιχεία των έργων για τα οποία έχει ζητηθεί ή αποφασιστεί συμμετοχή των Ταμείων·
- η) την τήρηση των υποχρεώσεων σχετικά με την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα που προβλέπονται στο άρθρο 46.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της, η αρχή διαχείρισης ενεργεί σε πλήρη συμμόρφωση προς τα θεσμικά, νομοθετικά και χρηματοπιστωτικά συστήματα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

2. Κάθε χρόνο, η Επιτροπή και η αρχή διαχείρισης, επ' ευκαιρία της κατάθεσης της ετήσιας έκθεσης εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 37, εξετάζουν τα κυριότερα αποτελέσματα του προηγούμενου έτους, σύμφωνα με λεπτομερείς κανόνες που καθορίζονται με συμφωνία του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και της οικείας διαχειριστικής αρχής.

Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να διατυπώσει παρατηρήσεις προς το κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για τη συνέχεια που δόθηκε σε αυτές τις παρατηρήσεις εάν, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή θεωρήσει ότι, τα μέτρα που ελήφθησαν δεν είναι επαρκή, μπορεί να απευθύνει συστάσεις αναπροσαρμογών στο κράτος μέλος και στη διαχειριστική αρχή για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κανόνων της παρακολούθησης ή της διαχείρισης της παρέμβασης, καθώς και αιτιολόγηση των συστάσεων αυτών. Όταν δέχεται συστάσεις, η διαχειριστική αρχή παρουσιάζει στη συνέχεια τα μέτρα που λαμβάνει για τη βελτίωση των κανόνων παρακολούθησης ή διαχείρισης, ή εξηγεί γιατί δεν έλαβε μέτρα.

3. Η διαχειριστική αρχή, έπειτα από σχετικό αίτημα της επιτροπής παρακολούθησης ή με δική της πρωτοβουλία, εγκρίνει το συμπλήρωμα προγραμματισμού, χωρίς να τροποποιήσει το συνολικό ποσό της συμμετοχής των Ταμείων που χορηγείται στον σχετικό άξονα προτεραιότητας ούτε τους ειδικούς στόχους του τελευταίου. Κατόπιν εγκρίσεως της επιτροπής παρακολούθησης, ενημερώνει εντός ενός μηνός την Επιτροπή για την εν λόγω αναπροσαρμογή.

Οι ενδεχόμενες τροποποιήσεις που αφορούν τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση συμμετοχής των Ταμείων, αποφασίζονται από την Επιτροπή, σε συμφωνία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης.

Άρθρο 35

Επιτροπές παρακολούθησης

1. Κάθε κοινοτικό πλαίσιο στήριξης ή ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού και κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, παρακολουθείται από μια επιτροπή παρακολούθησης.

Οι επιτροπές παρακολούθησης συγκροτούνται από το κράτος μέλος, σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή ύστερα από διαβουλεύσεις με τους εταίρους. Οι εταίροι προωθούν την ισόρροπη συμμετοχή γυναικών και ανδρών.

Οι επιτροπές παρακολούθησης συγκροτούνται εντός τριών μηνών το πολύ μετά την απόφαση σχετικά με τη συμμετοχή των Ταμείων. Οι επιτροπές παρακολούθησης υπάγονται στη δικαιοδοσία, περιλαμβανομένης και της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων, του κράτους μέλους.

2. Εκπρόσωπος της Επιτροπής και, ενδεχομένως, εκπρόσωπος της ΕΤΕπ, συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης, με συμβουλευτική ιδιότητα.

Η επιτροπή παρακολούθησης θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό εντός του θεσμικού, νομοθετικού και χρηματοπιστωτικού πλαισίου του οικείου κράτους μέλους και σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή.

Κανονικά, η επιτροπή παρακολούθησης προεδρεύεται από εκπρόσωπο του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής.

3. Η επιτροπή παρακολούθησης βεβαιώνεται για την αποτελεσματικότητα και την ποιότητα της εκτέλεσης της παρέμβασης. Για το σκοπό αυτό:

- α) σύμφωνα με το άρθρο 15, επιβεβαιώνει ή προσαρμόζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού, συμπεριλαμβανομένων των υλικών και δημοσιονομικών δεικτών που θα χρησιμοποιηθούν στην παρακολούθηση της παρέμβασης. Απαιτείται η έγκρισή της πριν από κάθε μεταγενέστερη προσαρμογή·
- β) εξετάζει και εγκρίνει εντός έξι μηνών μετά από την έγκριση της παρέμβασης, τα κοιτήρια επιλογής των πράξεων που χρηματοδοτούνται βάσει εκάστου μέτρου·
- γ) αξιολογεί τακτικά την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων της παρέμβασης·

- δ) εξετάζει τα αποτελέσματα της εφαρμογής, ιδίως την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για τα διάφορα μέτρα, καθώς και την ενδιάμεση αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 42·
- ε) εξετάζει και εγκρίνει την ετήσια και την τελική έκθεση εκτέλεσης πριν αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή·
- στ) εξετάζει και εγκρίνει οιαδήποτε πρόταση τροποποίησης του περιεχομένου της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή των Ταμείων·
- ζ) μπορεί να προτείνει στη διαχειριστική αρχή οιαδήποτε προσαρμογή ή επανεξέταση της παρέμβασης μπορεί να συντελέσει στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 1 ή να βελτιώσει τη διαχείριση της παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής της διαχείρισης. Κάθε αναπροσαρμογή της παρέμβασης, παραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3.

Άρθρο 36

Δείκτες παρακολούθησης

1. Η διαχειριστική αρχή και η επιτροπή παρακολούθησης εξασφαλίζουν την παρακολούθηση μέσω φυσικών και δημοσιονομικών δεικτών που καθορίζονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού ή το συμπλήρωμα προγραμματισμού. Για την κατάρτιση των εν λόγω δεικτών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η ενδεικτική μεθοδολογική κατεύθυνση και ο κατάλογος παραδειγμάτων δεικτών που δημοσιεύονται από την Επιτροπή, καθώς και ο καθορισμός κατηγοριών πεδίων παρέμβασης που θα προτείνει η Επιτροπή μόλις τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός. Οι δείκτες αυτοί αναφέρονται στον ειδικό χαρακτήρα της συγκεκριμένης παρέμβασης, στους στόχους της και στην κοινωνικοοικονομική, διαρθρωτική και περιβαλλοντική κατάσταση του κράτους μέλους και, κατά περίπτωση, των περιφερειών του, λαμβάνουν δε υπόψη, ενδεχομένως, την ύπαρξη περιφερειών ή περιοχών που τυγχάνουν μεταβατικής στήριξης. Μεταξύ των δεικτών αυτών, συγκαταλέγονται, ειδικότερα, οι δείκτες οι οποίοι χρησιμοποιούνται για την κατανομή του αποθεματικού που προβλέπεται στο άρθρο 44.

2. Οι δείκτες αυτοί εμφανίζουν για τις σχετικές παρεμβάσεις:

- α) τους ειδικούς στόχους, με ποσοτικό προσδιορισμό, εφόσον προσφέρονται γι' αυτό, των μέτρων και των αξόνων προτεραιότητας, και τη συνεκτικότητά τους·
- β) την πρόοδο εφαρμογής της παρέμβασης από άποψη εκτέλεσης, αποτελέσματος και, μόλις καταστεί δυνατό, επιπτώσεων στο κατάλληλο επίπεδο (άξονα προτεραιότητας ή μέτρο)·

γ) την πρόοδο εφαρμογής του σχεδίου χρηματοδότησης.

Εάν η φύση της παρέμβασης το επιτρέπει, τα στατιστικά στοιχεία αναλύονται κατά φύλο και κατά κατηγορία μεγέθους των δικαιούχων επιχειρήσεων.

3. Οι οικονομικοί δείκτες και οι δείκτες προόδου καταρτίζονται κατά τρόπον ώστε οι πληροφορίες που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 στοιχεία α), β) και γ), να μπορούν να εντοπίζονται χωριστά για τα μεγάλα έργα.

Άρθρο 37

Ετήσια και τελική έκθεση εκτέλεσης

1. Για τις πολυετείς παρεμβάσεις, η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες που ορίζονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1, στοιχείο γ), εντός έξι μηνών από το τέλος κάθε πλήρους ημερολογιακού έτους εφαρμογής, έκθεση εκτέλεσης. Υποβάλλεται επίσης στην Επιτροπή τελική έκθεση το αργότερο έξι μήνες μετά την καταληκτική ημερομηνία επιλεξιμότητας των δαπανών.

Για κάθε παρέμβαση διάρκειας κάτω των δύο ετών, η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή τελική μόνο έκθεση. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται εντός έξι μηνών από την τελευταία πληρωμή που πραγματοποιεί η αρχή πληρωμής.

Πριν από τη διαβίβασή της στην Επιτροπή, η έκθεση εξετάζεται και εγκρίνεται από την επιτροπή παρακολούθησης.

Εντός δύο μηνών μετά την παραλαβή της ετήσιας έκθεσης εκτέλεσης, η Επιτροπή δηλώνει, με τη δέουσα αιτιολόγηση, αν η έκθεση θεωρείται ανεπαρκής. Σε αντίθετη περίπτωση, θεωρείται ότι η έκθεση έγινε αποδεκτή. Στην περίπτωση τελικής έκθεσης, η Επιτροπή αντιδρά εντός πέντε μηνών μετά την παραλαβή της έκθεσης.

2. Κάθε ετήσια και τελική έκθεση εκτέλεσης, περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) οιαδήποτε αλλαγή των γενικών όρων έχει σημασία για την εφαρμογή της παρέμβασης, ιδίως δε τις σημαντικές κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις, τις αλλαγές των εθνικών, περιφερειακών ή τομεακών πολιτικών, του πλαισίου αναφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 9, στοιχείο γ), και, ενδεχομένως, τις επιπτώσεις τους στη λογική συνοχή μεταξύ των παρεμβάσεων των διαφόρων Ταμείων ή μεταξύ αυτών και των παρεμβάσεων των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων·

β) την πρόοδο εφαρμογής των αξόνων προτεραιότητας και των μέτρων για καθένα από τα Ταμεία, σε σχέση με τους εκάστοτε ειδικούς στόχους, προβαίνοντας σε ποσοτικό προσδιορισμό, εάν και εφόσον προσφέρονται γι' αυτό, των υλικών δεικτών, του αποτελέσματος και των επιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 36, στο κατάλληλο επίπεδο (άξονας προτεραιότητας ή μέτρο).

γ) τη δημοσιονομική εκτέλεση της παρέμβασης, με παρουσίαση, για κάθε μέτρο, της κατάστασης των συνολικών δαπανών που έχουν πράγματι καταβληθεί από την αρχή πληρωμής, καθώς και των καταστάσεων των συνολικών πληρωμών που έχει λάβει η Επιτροπή, και με ποσοτικό προσδιορισμό των δημοσιονομικών δεικτών που προβλέπονται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, στοιχείο γ): η δημοσιονομική εκτέλεση στις περιοχές που λαμβάνουν μεταβατική στήριξη, παρουσιάζεται χωριστά για κάθε άξονα προτεραιότητας, η δε δημοσιονομική εκτέλεση του Τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ, για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, παρουσιάζεται στο επίπεδο του συνολικού ποσού της δημοσιονομικής εκτέλεσης.

δ) τα μέτρα που έχουν ληφθεί από την διαχειριστική αρχή και από την επιτροπή παρακολούθησης προς εξασφάλιση της ποιότητας και αποτελεσματικότητας της εφαρμογής, και ειδικότερα:

i) τις ενέργειες παρακολούθησης, δημοσιονομικού ελέγχου και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τη συλλογή των στοιχείων,

ii) σύνθεση των σημαντικών προβλημάτων που έχουν ανακύψει κατά τη διαχείριση της παρέμβασης καθώς και τα τυχόν ληφθέντα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της ανταποκρίσεως στις συστάσεις αναπροσαρμογών που διατυπώνονται δυνάμει του άρθρου 34 παράγραφος 2 ή στα ατήματα διορθωτικών μέτρων δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 4,

iii) τη χρησιμοποίηση της τεχνικής βοήθειας,

iv) τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εξασφάλιση δημοσιότητας στην παρέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 46.

ε) τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εξασφάλιση της συμβατότητας με τις κοινοτικές πολιτικές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12, και του συντονισμού του συνόλου των κοινοτικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 και στο άρθρο 19 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο.

στ) ένα χωριστό κεφάλαιο, ενδεχομένως, σχετικό με την πρόοδο εκτέλεσης και τη χρηματοδότηση των μεγάλων έργων και των συνολικών επιχορηγήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Άρθρο 38

Γενικές διατάξεις

1. Με την επιφύλαξη της ευθύνης της Επιτροπής για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα κράτη μέλη φέρουν την ευθύνη σε πρώτο βαθμό για τον δημοσιονομικό έλεγχο των παρεμβάσεων. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνουν ιδίως τα ακόλουθα μέτρα:

α) εξακριβώνουν ότι έχουν δημιουργηθεί και εφαρμόζονται συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική και ορθή χρησιμοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων.

β) διαβιβάζουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων αυτών.

γ) διαφαλίζουν ότι η διαχείριση των παρεμβάσεων γίνεται σύμφωνα με το σύνολο των εφαρμοστέων κοινοτικών κανόνων και ότι τα κονδύλια που τίθενται στη διάθεσή τους χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

δ) πιστοποιούν ότι οι δηλώσεις δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή είναι ακριβείς, και διαβεβαιώνουν ότι προκύπτουν από την εφαρμογή λογιστικών συστημάτων βάσει δικαιολογητικών που ελιδέχονται επαλήθευση.

ε) προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν τις παρατυπίες, τις ανακρινόμενες στην Επιτροπή σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες, και τηρούν την Επιτροπή ενήμερη όσον αφορά την εξέλιξη των διοικητικών και δικαστικών διώξεων.

στ) υποβάλλουν στην Επιτροπή, κατά την περάτωση κάθε παρέμβασης, δήλωση προσώπου ή υπηρεσίας λειτουργικά ανεξάρτητου ή ανεξάρτητης από την ορισθείσα διαχειριστική αρχή. Στη δήλωση, παρατίθεται σύνθεση των πορισμάτων των ελέγχων που διεξήχθησαν κατά τα προηγούμενα έτη και κρίνεται η εγκυρότητα της αίτησης πληρωμής του υπολοίπου, καθώς και η νομιμότητα και η κανονικότητα των πράξεων που καλύπτονται από το οριστικό πιστοποιητικό δαπανών. Τα κράτη μέλη επισυνάπτουν στο εν λόγω πιστοποιητικό τη γνώμη τους, εφόσον το κρίνουν απαραίτητο.

ζ) συνεργάζονται με την Επιτροπή για να εξασφαλιστεί ότι η χρησιμοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων είναι σύμφωνη με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

η) ανακτούν τα ποσά που ενδεχομένως έχουν απολεσθεί λόγω παρατυπιών οι οποίες διαπιστώθηκαν, χρεώνοντας, ανάλογα με την περίπτωση, τόκους υπερημερίας.

2. Η Επιτροπή, στα πλαίσια της ευθύνης της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν ομαλώς λειτουργούντα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, ώστε τα κοινοτικά κονδύλια να χρησιμοποιούνται με τρόπο αποτελεσματικό και ορθό.

Προς τούτο, με την επιφύλαξη των ελέγχων που διενεργούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές, νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, οι υπάλληλοι ή το λοιπό προσωπικό της Επιτροπής μπορούν, σύμφωνα με ρυθμίσεις που έχουν συμφωνηθεί με το κράτος μέλος στα πλαίσια της συνεργασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 3, να διενεργούν επιτόπιους ελέγχους, μεταξύ άλλων με δειγματοληψία, των πράξεων που χρηματοδοτούν τα Ταμεία και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, με προειδοποίηση τουλάχιστον μιας εργάσιμης ημέρας. Η Επιτροπή ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος, ώστε να της παράσχει κάθε αναγκαία βοήθεια. Στους ελέγχους αυτούς, μπορούν να συμμετέχουν οι υπάλληλοι ή το λοιπό προσωπικό του οικείου κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το οικείο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο για να εξακριβώσει την κανονικότητα μιας ή περισσότερων πράξεων. Στους ελέγχους αυτούς, μπορούν να συμμετέχουν οι υπάλληλοι ή το λοιπό προσωπικό της Επιτροπής.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συνεργάζονται, βάσει διμερών διοικητικών ρυθμίσεων, για τον συντονισμό των προγραμμάτων, της μεθοδολογίας και της εφαρμογής των ελέγχων, με σκοπό τη μεγιστοποίηση των ωφέλιμων αποτελεσμάτων των διενεργούμενων ελέγχων. Διαβιβάζουν μεταξύ τους αμελλητί, τα αποτελέσματα των διεξαχθέντων ελέγχων.

Τουλάχιστον μια φορά το χρόνο, και πάντως πριν από την ετήσια επανεξέταση που προβλέπει το άρθρο 34 παράγραφος 2, εξετάζονται και αξιολογούνται τα εξής:

- α) τα αποτελέσματα των ελέγχων που διεξήχθησαν από το κράτος μέλος και την Επιτροπή·
- β) οι παρατηρήσεις που ενδεχομένως έχουν υποβληθεί από άλλους εθνικούς ή κοινοτικούς φορείς ή όργανα ελέγχου·
- γ) οι δημοσιονομικές επιπτώσεις των παρατυπιών που σημειώθηκαν, των μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί ή απαιτείται να ληφθούν για τη διόρθωσή τους και, ενδεχομένως, των προσαρμογών των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου.

4. Μετά την εξέταση και την αξιολόγηση αυτή και με την επιφύλαξη των μέτρων που πρέπει να ληφθούν αμέσως από το κράτος μέλος, δυνάμει του παρόντος άρθρου και του άρθρου 39, η Επιτροπή μπορεί να διατυπώσει παρατηρήσεις, ιδίως για τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των παρατυπιών που ενδεχομένως διαπιστώθηκαν. Οι παρατηρήσεις αυτές διαβιβάζονται στο κράτος μέλος και στην αρχή διαχείρισης της συγκεκριμένης παρέμβασης. Οι παρατηρήσεις συνοδεύονται, ενδεχομένως, από αιτήματα για τη λήψη διορθωτικών μέτρων με σκοπό τη θεραπεία των ελλείψεων ως προς τη διαχείριση και τη διόρθωση των παρατυπιών που εντοπίστηκαν και που δεν έχουν ήδη διορθωθεί. Το κράτος μέλος μπορεί να σχολιάζει τις παρατηρήσεις αυτές.

Όταν, κατόπιν ή ελλείψει σχολίων του κράτους μέλους, η Επιτροπή εγκρίνει συμπεράσματα, το κράτος μέλος λαμβάνει, εντός της τασσομένης προθεσμίας, τα απαιτούμενα μέτρα για να ανταποκριθεί στα αιτήματα της Επιτροπής και ενημερώνει την Επιτροπή για τις ενέργειές του.

5. Με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή, μετά τη δέουσα επαλήθευση, μπορεί να αναστείλει εν όλω ή εν μέρει μια ενδιάμεση πληρωμή, εάν διαπιστώσει ότι οι σχετικές δαπάνες χαρακτηρίζονται από σημαντική παρατυπία που δεν έχει διορθωθεί και ότι επιβάλλεται η άμεση λήψη μέτρων. Η Επιτροπή ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος σχετικά με τα μέτρα που έλαβε και την αιτιολογία τους. Εάν, μετά πέντε μήνες, οι λόγοι της αναστολής εξακολουθούν να υφίστανται ή εάν το οικείο κράτος μέλος δεν έχει γνωστοποιήσει στην Επιτροπή τα μέτρα που έλαβε για τη διόρθωση της σημαντικής παρατυπίας, εφαρμόζεται το άρθρο 39.

6. Επί τρία έτη, εκτός αντιθέτου αποφάσεως στις διμερείς διοικητικές ρυθμίσεις, μετά την πληρωμή από την Επιτροπή του τελικού υπολοίπου για μια παρέμβαση, οι αρμόδιες αρχές τηρούν στη διάθεση της Επιτροπής όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα (είτε τα πρωτότυπα έγγραφα είτε αντίγραφα για τα οποία βεβαιώνεται ότι είναι σύμφωνα με τα πρωτότυπα σε κοινώς αποδεκτά υποθέματα δεδομένων) τα σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους που αφορούν τη συγκεκριμένη παρέμβαση. Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικών δώξεων ή κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

Άρθρο 39

Δημοσιονομικές διορθώσεις

1. Τα κράτη μέλη φέρουν κατά πρώτο λόγο την ευθύνη για τη δώξη των παρατυπιών, ενεργώντας κατόπιν αποδείξεων για οιαδήποτε μείζονα τροποποίηση επι-

ρεάζει τη φύση ή τους όρους εφαρμογής ή ελέγχου μιας παρέμβασης, και πραγματοποιώντας τις αναγκαίες δημοσιονομικές διορθώσεις.

Το κράτος μέλος πραγματοποιεί τις δημοσιονομικές διορθώσεις που απαιτούνται σε σχέση με την επί μέρους ή τη συστηματικής φύσεως παρατυπία. Οι διορθώσεις που πραγματοποιούνται από το κράτος μέλος συνίστανται σε ολική ή μερική κατάργηση της σχετικής κοινοτικής συμμετοχής. Τα κοινοτικά κονδύλια που ελευθερώνονται με τον τρόπο αυτό, μπορούν να διατεθούν εκ νέου από το κράτος μέλος στη συγκεκριμένη παρέμβαση, τηρουμένων των λεπτομερών κανόνων που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 53 παράγραφος 2.

2. Αν, μετά την ολοκλήρωση των αναγκαίων επαληθεύσεων, η Επιτροπή διαπιστώνει:

- α) ότι ένα κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της παραγράφου 1· ή
- β) ότι το σύνολο ή μέρος μιας πράξης δεν δικαιολογεί ούτε μέρος ούτε το σύνολο της συμμετοχής των Ταμείων· ή
- γ) ότι υφίστανται σοβαρές ελλείψεις στα συστήματα διαχείρισης ή ελέγχου, ικανές να προκαλέσουν ανωμαλίες συστηματικής φύσεως,

η Επιτροπή αναστέλλει τις σχετικές ενδιάμεσες πληρωμές και, αφού εκθέσει τους λόγους, ζητεί από το κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του και, αν απαιτείται, να προβεί σε διορθώσεις εντός τακτής προθεσμίας.

Εάν το κράτος μέλος έχει αντιρρήσεις σχετικά με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή, το κράτος μέλος καλείται σε ακρόαση από την Επιτροπή, κατά την οποία οι δύο πλευρές, σε συνεργασία βασιζόμενη στην εταιρική σχέση, καταβάλλουν προσπάθειες για την επίτευξη συμφωνίας σχετικά με τις παρατηρήσεις και τα συμπεράσματα που πρέπει να συναχθούν από αυτές.

3. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή, εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία και εάν το κράτος μέλος δεν έχει προβεί στις διορθώσεις, και λαμβάνοντας υπόψη τις τυχόν παρατηρήσεις του κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει εντός τριών μηνών:

- α) να μειώσει την πληρωμή έναντι που αναφέρει το άρθρο 32 παράγραφος 2· ή
- β) να πραγματοποιήσει τις απαιτούμενες δημοσιονομικές διορθώσεις, καταργώντας εν όλω ή εν μέρει τη συμμετοχή των Ταμείων στη συγκεκριμένη παρέμβαση.

Όταν αποφασίζει για το ποσό μιας διόρθωσης, η Επιτροπή, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνει υπόψη τη φύση της παρατυπίας ή της τροπο-

ποίησης, καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στα συστήματα διαχείρισης ή ελέγχου των κρατών μελών.

Εάν δεν ληφθεί απόφαση για την ανάληψη δράσης είτε σχετικά με το στοιχείο α) είτε σχετικά με το στοιχείο β), παύει αμέσως η αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών.

4. Κάθε ποσό το οποίο αποτελεί αντικείμενο απαίτησης ως αχρεωστικώς καταβληθέν, πρέπει να επιστρέφεται στην Επιτροπή. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται με τόκους υπερημερίας.

5. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 32.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 40

Γενικές διατάξεις

1. Για να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητά τους, οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις της Κοινότητας αποτελούν αντικείμενο εκ των προτέρων αξιολόγησης, ενδιάμεσης αξιολόγησης και εκ των υστέρων αξιολόγησης, που αποσκοπούν στην εκτίμηση του αντικτύπου τους σε σχέση με τους στόχους του άρθρου 1 και στην ανάλυση των επιπτώσεών τους σε συγκεκριμένα διαρθρωτικά προβλήματα.

2. Η αποτελεσματικότητα της δράσης των Ταμείων μετράται συναρτήσει των εξής κριτηρίων:

- α) το γενικό αντίκτυπο της στους στόχους του άρθρου 158 της συνθήκης, και ιδίως στην ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της Κοινότητας·
- β) τον αντίκτυπο των προτεραιοτήτων που προτείνονται στα προγράμματα και τους άξονες προτεραιότητας που προβλέπονται σε κάθε κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, και σε κάθε παρέμβαση.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και η Επιτροπή προικίζονται με τα κατάλληλα μέσα και συγκεντρώνουν τα αναγκαία στοιχεία, ώστε η αξιολόγηση να μπορεί να διεξαχθεί με τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο. Προς τούτο, για την αξιολόγηση χρησιμοποιούνται τα διάφορα στοιχεία που παρέχει το σύστημα παρακολούθησης, τα οποία συμπληρώνονται, αν χρειασθεί, με τη συλλογή πληροφοριών που αποβλέπουν στη βελτίωση της ευστοχίας της.

Με πρωτοβουλία των κρατών μελών ή της Επιτροπής, ύστερα από ενημέρωση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, μπορούν να γίνονται συμπληρωματικές αξιολο-

γήσεις, ενδεχομένως θεματικές, με στόχο να προσδιοριστούν οι μεταβιβάσιμες εμπειρίες.

4. Τα πορίσματα της αξιολόγησης τίθενται στη διάθεση του κοινού, κατόπιν σχετικής αιτήσεως. Για τα πορίσματα της αξιολόγησης που αναφέρει το άρθρο 42, απαιτείται συναίνεση της επιτροπής παρακολούθησης σύμφωνα με τις θεσμικές διατάξεις εκάστου κράτους μέλους.

5. Οι λεπτομερείς κανόνες της αξιολόγησης καθορίζονται στα κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τις παρεμβάσεις.

Άρθρο 41

Εκ των προτέρων αξιολόγηση

1. Η εκ των προτέρων αξιολόγηση χρησιμεύει ως βάση για την προπαρασκευή των σχεδίων, των παρεμβάσεων και του συμπληρώματος προγραμματισμού, στα οποία ενσωματώνεται.

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση εμπίπτει στην ευθύνη των αρμοδίων αρχών για την προπαρασκευή των σχεδίων, των παρεμβάσεων και του συμπληρώματος προγραμματισμού.

2. Κατά την προπαρασκευή των σχεδίων και των παρεμβάσεων, η εκ των προτέρων αξιολόγηση περιλαμβάνει ανάλυση των πλεονεκτημάτων, των αδυναμιών και των δυνατοτήτων του συγκεκριμένου κράτους μέλους, περιφέρειας ή τομέα. Εκτιμά, βάσει των κριτηρίων που απαριθμούνται στο άρθρο 40 παράγραφος 2, στοιχείο α), τη συνέπεια της στρατηγικής και των στόχων που έχουν επιλεγεί προς τα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων περιφερειών ή περιοχών, συμπεριλαμβανομένης της δημογραφικής εξέλιξής τους, καθώς και τον αναμενόμενο αντίκτυπο των σχεδιαζόμενων προτεραιοτήτων δράσης, προσδιορίζοντας ποσοτικά, εάν η φύση τους το επιτρέπει, τους ειδικούς στόχους τους σε σχέση με την αρχική κατάσταση.

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση λαμβάνει ιδίως υπόψη την κατάσταση όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, την απασχόληση καθώς και την αγορά εργασίας, λαμβανομένης υπόψη της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση, το περιβάλλον και την ισότητα ανδρών και γυναικών, ειδικότερα δε περιλαμβάνει:

α) την εκ των προτέρων αξιολόγηση της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης, κυρίως των τάσεων της αγοράς εργασίας, μεταξύ άλλων και στις περιφέρειες που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα απασχόλησης, και της σφαιρικής στρατηγικής στον τομέα της ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού, καθώς και του τρόπου με τον οποίο η στρατηγική αυτή συνδέεται με την εθνική στρατηγική απασχόλησης, όπως περιγράφεται στα εθνικά σχέδια δράσης·

β) την εκ των προτέρων αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης της συγκεκριμένης περιφέρειας, ιδίως δε των τομέων του περιβάλλοντος οι οποίοι ευλόγως αναμένεται ότι θα επηρεαστούν σημαντικά από την παρέμβαση των διατάξεων που αποβλέπουν στην ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στην παρέμβαση και της συνέπειας των διατάξεων αυτών προς τους βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους που καθορίζονται σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο (π.χ. σχέδια διαχείρισης του περιβάλλοντος) των διατάξεων που αποσκοπούν στην τήρηση των κοινοτικών ρυθμίσεων για θέματα περιβάλλοντος. Η εκ των προτέρων αξιολόγηση περιλαμβάνει, στο μέτρο του δυνατού, περιγραφή με ποσοτικά στοιχεία της τρέχουσας περιβαλλοντικής κατάστασης και εκτίμηση του αναμενόμενου αντίκτυπου της στρατηγικής και των παρεμβάσεων στην περιβαλλοντική κατάσταση·

γ) την εκ των προτέρων αξιολόγηση της κατάστασης από άποψη ισότητας ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών στην αγορά εργασίας και ίσης μεταχείρισης κατά την εργασία, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών περιορισμών κάθε ομάδας· εκτίμηση των αναμενόμενων επιπτώσεων της στρατηγικής και των παρεμβάσεων, ιδίως για την ένταξη ανδρών και γυναικών στην αγορά εργασίας, την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση, την προώθηση γυναικών επιχειρηματιών και τη συνύπαρξη οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση ελέγχει την ευστοχία του προβλεπόμενου τρόπου εφαρμογής και παρακολούθησης, καθώς και τη συνέπεια προς τις κοινοτικές πολιτικές και τη συμμόρφωση με τις ενδεικτικές κατευθύνσεις, που αναφέρει το άρθρο 10 παράγραφος 3.

Λαμβάνει υπόψη τα πορίσματα των αξιολογήσεων προηγούμενων περιόδων προγραμματισμού.

3. Η αξιολόγηση των μέτρων που προβλέπονται στο συμπλήρωμα προγραμματισμού σκοπό έχει να καταδεικνύεται η συνέπειά τους προς τους στόχους των αντίστοιχων αξόνων προτεραιότητας, να προσδιορίζονται ποσοτικά οι ειδικοί στόχοι τους, όταν αυτό είναι δυνατόν εκ της φύσεώς τους, και μελλοντικά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 35 παράγραφος 3, στοιχείο β), να επαληθεύεται η ορθότητα των κριτηρίων επιλογής.

Άρθρο 42

Ενδιάμεση αξιολόγηση

1. Η ενδιάμεση αξιολόγηση εξετάζει, λαμβάνοντας υπόψη την εκ των προτέρων αξιολόγηση, τα πρώτα αποτελέσματα των παρεμβάσεων, την ορθότητα τους και την επίτευξη των στόχων. Εκτιμά επίσης τη χρησιμοποίηση των πιστώσεων, καθώς και την εξέλιξη της παρακολούθησης και της εφαρμογής.

2. Η ενδιάμεση αξιολόγηση διενεργείται υπό την ευθύνη της διαχειριστικής αρχής, σε συνεργασία με την Επιτροπή και το κράτος μέλος. Καλύπτει κάθε κοινοτικό πλαίσιο στήριξης και κάθε παρέμβαση. Εκτελείται από ανεξάρτητο αξιολογητή, υποβάλλεται στην επιτροπή παρακολούθησης του κοινοτικού πλαισίου στήριξης ή της παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 3, και στη συνέχεια διαβιβάζεται στην Επιτροπή, κατά γενικό κανόνα τρία έτη μετά την έγκριση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης ή της παρέμβασης, το αργότερο δε στις 31 Δεκεμβρίου 2003, ενόψει της αναθεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2.

3. Η Επιτροπή εξετάζει την ορθότητα και την ποιότητα της αξιολόγησης βάσει κριτηρίων που έχουν προηγουμένως καθορισθεί από την Επιτροπή και το κράτος μέλος σε εταιρική βάση, ενόψει της αναθεώρησης της παρέμβασης και της κατανομής του αποθεματικού που αναφέρει το άρθρο 44.

4. Στη συνέχεια της ενδιάμεσης αξιολόγησης, διενεργείται, για κάθε κοινοτικό πλαίσιο στήριξης και για κάθε παρέμβαση, ενημέρωση της αξιολόγησης αυτής. Οι εργασίες αξιολόγησης ολοκληρώνονται το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2005, ώστε να προετοιμασθούν οι μεταγενέστερες παρεμβάσεις.

Άρθρο 43

Εκ των υστέρων αξιολόγηση

1. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση αποσκοπεί, λαμβάνοντας υπόψη τα ήδη διαθέσιμα πορίσματα της αξιολόγησης, στην ανάλυση της χρησιμοποίησης των πόρων, της αποτελεσματικότητας και της επάρκειας των παρεμβάσεων και του αντικτύπου τους, και στην άντληση διδαγμάτων για την πολιτική της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Αναφέρεται στους παράγοντες επιτυχίας ή αποτυχίας της εφαρμογής, καθώς και στα επιτεύγματα και τα αποτελέσματά τους, συμπεριλαμβανομένης της αιτιολογίας τους.

2. Η Επιτροπή φέρει την ευθύνη της εκ των υστέρων αξιολόγησης, σε συνεργασία με το κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή. Καλύπτει τις παρεμβάσεις και εκτε-

λείται από ανεξάρτητους αξιολογητές. Ολοκληρώνεται το αργότερο τρία έτη μετά τη λήξη της περιόδου προγραμματισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΣΗΣ

Άρθρο 44

Κατανομή του αποθεματικού επίδοσης

1. Κάθε κράτος μέλος, σε στενή συνεννόηση με την Επιτροπή, αξιολογεί, στο πλαίσιο κάθε στόχου και το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2003, την επίδοση καθενός από τα επιχειρησιακά του προγράμματα ή ενιαία έγγραφα προγραμματισμού βάσει περιορισμένου αριθμού δεικτών παρακολούθησης που αντανακλούν την αποτελεσματικότητα, τη διαχείριση και τη δημοσιονομική εφαρμογή και που μετρούν τα ενδιάμεσα αποτελέσματα σε σχέση με τους συγκεκριμένους αρχικούς του στόχους.

Οι δείκτες αυτοί καθορίζονται από το κράτος μέλος, σε στενή συνεννόηση με την Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη συνολικά ή εν μέρει έναν ενδεικτικό κατάλογο δεικτών που προτείνεται από την Επιτροπή, και εκφράζονται ποσοτικά στις υφιστάμενες διάφορες ετήσιες εκθέσεις εφαρμογής καθώς και στην ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή τους.

2. Μεσοπρόθεσμα και το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή κατανέμει, σε στενή συνεννόηση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, για κάθε στόχο, βάσει προτάσεων κάθε κράτους μέλους και λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα θεσμικά χαρακτηριστικά τους και τον αντίστοιχο προγραμματισμό τους, τις πιστώσεις υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 5, στα επιχειρησιακά προγράμματα ή ενιαία έγγραφα προγραμματισμού ή στους άξονες προτεραιότητάς τους που θεωρούνται επιτυχή. Τα επιχειρησιακά προγράμματα ή ενιαία έγγραφα προγραμματισμού προσαρμόζονται σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

Άρθρο 45

Εκθέσεις

1. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 159 της συνθήκης, η Επιτροπή υποβάλλει ανά τριετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών έκθεση σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην πραγματοποίηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και σχετικά με τον τρόπο που συνέβαλαν σ' αυτήν τα Ταμεία, το Ταμείο Συνοχής, η ΕΤΕπ και τα άλλα χρηματοδοτικά όργανα. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει ιδίως:

- α) απολογισμό της προόδου που έχει σημειωθεί στην πραγματοποίηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης και εξέλιξης των περιφερειών, καθώς και ανάλυση των ροών άμεσων επενδύσεων και των επιπτώσεών τους στην κατάσταση της απασχόλησης σε κοινοτικό επίπεδο·
- β) απολογισμό του ρόλου των Ταμείων, του Ταμείου Συνοχής, της ΕΤΕπ και των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων, καθώς και της επίπτωσης των άλλων κοινοτικών ή εθνικών πολιτικών στην ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής·
- γ) τις ενδεχόμενες προτάσεις σχετικά με τις κοινοτικές πολιτικές και ενέργειες, οι οποίες πρέπει να εγκριθούν για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

2. Πριν από την 1η Νοεμβρίου κάθε έτους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κατά το προηγούμενο έτος. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει ιδίως:

- α) απολογισμό των δραστηριοτήτων κάθε Ταμείου, της χρησιμοποίησης των οικείων πόρων του προϋπολογισμού και της συγκέντρωσης των παρεμβάσεων, καθώς και απολογισμό της χρησιμοποίησης των άλλων χρηματοδοτικών οργάνων για τα οποία έχει αρμοδιότητα η Επιτροπή και της συγκέντρωσης των πόρων τους· ο απολογισμός περιλαμβάνει:
 - ετήσια ανάλυση, κατά κράτος μέλος, των πιστώσεων για τις οποίες έχουν αναληφθεί υποχρεώσεις και έχουν γίνει πληρωμές για κάθε Ταμείο, συμπεριλαμβανομένων των πιστώσεων για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες,
 - ετήσια αξιολόγηση των καινοτόμων ενεργειών και της τεχνικής βοήθειας·

β) απολογισμό του συντονισμού των παρεμβάσεων των Ταμείων μεταξύ τους και με τις παρεμβάσεις της ΕΤΕπ και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων·

γ) τα πορίσματα, μόλις είναι έτοιμα, της αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 42, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων σχετικά με την προσαρμογή των παρεμβάσεων, και στο άρθρο 43, καθώς και αξιολόγηση της συνέπειας των ενεργειών των Ταμείων προς τις κοινοτικές πολιτικές που αναφέρει το άρθρο 12·

δ) κατάλογο των μεγάλων έργων που έτυχαν συμμετοχής των Ταμείων·

ε) τα αποτελέσματα των διενεργηθέντων από την Επιτροπή ελέγχων σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 2, καθώς και τα διδάγματα που αντλήθηκαν από τους ελέγχους αυτούς, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού και του ύψους των διαπιστωθεισών παρατυπιών και των οικονομικών διορθώσεων που έγιναν σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2·

στ) στοιχεία σχετικά με τις γνώμες των επιτροπών που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 48 έως 51.

Άρθρο 46

Πληροφόρηση και δημοσιότητα

1. Για να πραγματοποιηθεί η διαβούλευση που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δημοσιότητα των αναπτυξιακών σχεδίων.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 23 παράγραφος 1, η διαχειριστική αρχή είναι αρμόδια να εξασφαλίσει τη δημοσιότητα της παρέμβασης, και ιδίως να ενημερώσει:

- α) τους ενδεχόμενους τελικούς δικαιούχους, τις επαγγελματικές οργανώσεις, τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους, τους οργανισμούς προώθησης της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και τις αφορώμενες μη κυβερνητικές οργανώσεις, για τις δυνατότητες που παρέχει η παρέμβαση,
- β) την κοινή γνώμη για το ρόλο που διαδραματίζει η Κοινότητα υπέρ της συγκεκριμένης παρέμβασης και για τα αποτελέσματά της.

3. Τα κράτη μέλη συμβουλεύονται την Επιτροπή και, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 2, την ενημερώνουν κάθε έτος για τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν για τους σκοπούς που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Άρθρο 47

Γενικές διατάξεις

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή επικουρείται από τέσσερις επιτροπές:

- α) την επιτροπή για την ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση των περιφερειών
- β) την επιτροπή του άρθρου 147 της συνθήκης
- γ) την επιτροπή γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης
- δ) την επιτροπή διαρθρώσεων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

2. Όταν οι επιτροπές περί των οποίων η παράγραφος 1, στοιχεία α), γ) και δ), ασκούν αρμοδιότητες συμβουλευτικής επιτροπής, δυνάμει των άρθρων 48, 50 και 51 αντιστοίχως, εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο ληπτέου μέτρου,
- η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το προαναφερόμενο σχέδιο εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος, προβαίνοντας ενδεχομένως σε ψηφοφορία,
- οι γνώμες καταχωρούνται στα πρακτικά· εξάλλου, κάθε κράτος μέλος έχει δικαίωμα να ζητά να καταχωρηθεί η θέση του στα εν λόγω πρακτικά,
- η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη τις γνώμες της επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη της τις γνώμες της.

3. Όταν οι επιτροπές περί των οποίων η παράγραφος 1, στοιχεία α), γ) και δ) ασκούν αρμοδιότητες διαχειριστικής επιτροπής, δυνάμει των άρθρων 48, 50 και 51 αντιστοίχως, εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο του ληπτέου μέτρου,

— η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το προαναφερόμενο σχέδιο εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του συγκεκριμένου θέματος. Η γνώμη εκδίδεται με την πλειοψηφία που ορίζεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης προκειμένου για έκδοση αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών σταθμίζονται όπως περιγράφεται στο προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία,

— η Επιτροπή εκδίδει μέτρα που μπορούν να εφαρμοστούν αμέσως. Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν συμφωνούν με τη γνώμη της επιτροπής, η Επιτροπή τα γνωστοποιεί αμέσως στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

- η Επιτροπή μπορεί να αναστέλλει την εφαρμογή του μέτρου που έχει αποφασίσει για διάστημα το πολύ ενός μηνός από την ημερομηνία της γνωστοποίησης,
- το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει άλλως με ειδική πλειοψηφία, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην τέταρτη περίπτωση.

4. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλλει στις επιτροπές τις εκθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 45, μπορεί δε να ζητά τη γνώμη μιας επιτροπής για κάθε θέμα που σχετίζεται με τις παρεμβάσεις των Ταμείων, πλην εκείνων που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο. Αυτό περιλαμβάνει τα ζητήματα που κατά κύριο λόγο διεκπεραιώνουν άλλες επιτροπές.

5. Οι γνώμες κάθε επιτροπής γνωστοποιούνται στις άλλες επιτροπές του παρόντος τίτλου.

6. Κάθε επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

7. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται τακτικά για τις εργασίες των επιτροπών.

Άρθρο 48

Επιτροπή για την ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση των περιφερειών

1. Συνιστάται παρά τη Επιτροπή, επιτροπή για την ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση των περιφερειών, την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Η ΕΤΕπ ορίζει ένα αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα ψήφου.

2. Η επιτροπή αυτή ασκεί αρμοδιότητες διαχειριστικής επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 3, όταν ασχολείται με τα ακόλουθα θέματα:

α) τις λεπτομέρειες εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφος 2.

Εφόσον το θέμα τις αφορά, ζητείται η γνώμη και άλλων επιτροπών, στα πλαίσια των συμβουλευτικών τους αρμοδιοτήτων, για τις προαναφερόμενες λεπτομέρειες εφαρμογής.

β) τις λεπτομέρειες εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1261/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21 Ιουνίου 1999, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) ⁽¹⁾.

γ) τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κοινοτικές πρωτοβουλίες που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1, στοιχείο α) (INTERREG), και στο άρθρο 20 παράγραφος 1, στοιχείο β) (URBAN).

δ) τις κατευθυντήριες γραμμές για τους διάφορους τύπους καινοτόμων ενεργειών που προβλέπονται στο άρθρο 22, εφ' όσον προβλέπεται συμμετοχή του ΕΤΠΑ.

3. Η επιτροπή αυτή ασκεί καθήκοντα συμβουλευτικής επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 2, όταν ασχολείται με τα ακόλουθα θέματα:

α) τον καθορισμό και την αναθεώρηση του καταλόγου των επιλέξιμων περιοχών δυνάμει του στόχου αριθ. 2.

β) τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τις σχετικές πληροφορίες που περιέχονται στα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού δυνάμει των στόχων αριθ. 1 και αριθ. 2.

γ) τους τύπους των μέτρων τεχνικής βοήθειας που προβλέπονται στο άρθρο 23, εφ' όσον προβλέπεται συμμετοχή του ΕΤΠΑ.

δ) οποιαδήποτε άλλα θέματα που αφορούν τα άρθρα 20 έως 22.

Άρθρο 49

Επιτροπή του άρθρου 147 της συνθήκης

1. Η επιτροπή του άρθρου 147 της συνθήκης αποτελείται από δύο αντιπροσώπους της κυβέρνησης, δύο αντι-

προσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων και δύο αντιπροσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργοδοτών για κάθε κράτος μέλος. Το μέλος της Επιτροπής που ασκεί την προεδρία, μπορεί να μεταβιβάξει το καθήκον αυτό σε ανώτερο υπάλληλο της Επιτροπής.

Για κάθε κράτος μέλος, ορίζεται ένας αναπληρωτής για κάθε κατηγορία αντιπροσώπων που αναφέρει το πρώτο εδάφιο. Σε περίπτωση απουσίας του ενός ή/και των δύο μελών, ο αναπληρωτής συμμετέχει αυτοδικαίως στη λήψη των αποφάσεων.

Τα μέλη και οι αναπληρωτές διορίζονται από το Συμβούλιο έπειτα από πρόταση της Επιτροπής για μια τριετία. Η θητεία τους μπορεί να ανανεώνεται. Το Συμβούλιο προσπαθεί να μεριμνήσει, ως προς τη σύνθεση της επιτροπής, για δίκαιη εκπροσώπηση των διαφόρων ενδιαφερόμενων ομάδων. Η ΕΤΕπ ορίζει, για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης που την αφορούν, έναν αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα ψήφου.

2. Η επιτροπή:

α) γνωμοδοτεί για τα σχέδια αποφάσεων της Επιτροπής που αφορούν τα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού και τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης του στόχου αριθ. 3 καθώς και για τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τις σχετικές πληροφορίες που περιέχονται στα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού, δυνάμει των στόχων αριθ. 1 και αριθ. 2, εφόσον προβλέπεται συμμετοχή του ΕΚΤ.

β) γνωμοδοτεί για τις λεπτομέρειες εφαρμογής περί των οποίων το άρθρο 53 παράγραφος 2.

γ) ζητείται η γνώμη της για τις λεπτομέρειες εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1262/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) ⁽²⁾.

δ) γνωμοδοτεί για τα σχέδια κατευθυντηρίων γραμμών της Επιτροπής όσον αφορά τις κοινοτικές πρωτοβουλίες του άρθρου 20 παράγραφος 1, στοιχείο δ), τύπους καινοτόμων ενεργειών, στο πλαίσιο του άρθρου 22, εφόσον προβλέπεται συμμετοχή του ΕΚΤ. Μπορεί επίσης να επιφορτισθεί από την Επιτροπή με περαιτέρω θέματα σχετικά με τα άρθρα 20 έως 22.

ε) ζητείται η γνώμη της για τους τύπους μέτρων τεχνικής βοήθειας που αναφέρονται στο άρθρο 23, εφόσον προβλέπεται συμμετοχή του ΕΚΤ.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 43 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 48 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

3. Οι γνώμες της επιτροπής υιοθετούνται με την απόλυτη πλειοψηφία των έγκυρων ψήφων. Η Επιτροπή ενημερώνει την επιτροπή για τον τρόπο με τον οποίο έχει λάβει υπόψη τις γνώμες της.

Άρθρο 50

Επιτροπή γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης

1. Συνιστάται παρά τη Επιτροπή, επιτροπή γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης, την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής. Η ΕΤΕπ ορίζει έναν αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα ψήφου.

2. Η Επιτροπή αυτή ασκεί αρμοδιότητες διαχειριστικής επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 3, όταν ασχολείται με τα ακόλουθα θέματα:

α) τις λεπτομέρειες εφαρμογής περί των οποίων τα άρθρα 34, 50 και 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999·

β) τις κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες σχετίζονται με την κοινοτική πρωτοβουλία περί της οποίας το άρθρο 20 παράγραφος 1, στοιχείο γ) («LEADER»).

3. Η επιτροπή ασκεί αρμοδιότητες συμβουλευτικής επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 2, όταν ασχολείται με τα ακόλουθα θέματα:

α) την κατάρτιση και αναθεώρηση του καταλόγου των επιλέξιμων περιφερειών δυνάμει του στόχου αριθ. 2·

β) τα τμήμα της παρέμβασης που αφορούν τις γεωργικές διαρθρώσεις και την αγροτική ανάπτυξη, τα οποία περιλαμβάνονται στα σχέδια αποφάσεων της Επιτροπής σχετικά με τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τις σχετικές πληροφορίες που περιέχονται στα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού για τις περιφέρειες των στόχων αριθ. 1 και αριθ. 2·

γ) τις λεπτομέρειες εφαρμογής περί των οποίων το άρθρο 53 παράγραφος 2·

δ) τους τύπους των μέτρων τεχνικής βοήθειας που προβλέπονται στο άρθρο 23, εφόσον προβλέπεται συμμετοχή του ΕΓΤΠΕ·

ε) οποιαδήποτε άλλα θέματα σχετικά με τα άρθρα 20 έως 22.

Άρθρο 51

Επιτροπή διαρθρώσεων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

1. Συνιστάται παρά τη Επιτροπή, επιτροπή διαρθρώσεων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής. Η ΕΤΕπ ορίζει έναν αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα ψήφου.

2. Η επιτροπή αυτή ασκεί αρμοδιότητες διαχειριστικής επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 3, όταν ασχολείται με τα ακόλουθα θέματα:

α) τις λεπτομέρειες εφαρμογής που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1263/1999·

β) τις κατευθυντήριες γραμμές για τους διάφορους τύπους καινοτόμων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 22, εφόσον προβλέπεται συμμετοχή του ΧΜΠΑ.

3. Η Επιτροπή αυτή ασκεί αρμοδιότητες συμβουλευτικής επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 2, όταν ασχολείται με τα ακόλουθα θέματα:

α) την κατάρτιση και αναθεώρηση του καταλόγου των επιλέξιμων περιοχών δυνάμει του στόχου αριθ. 2·

β) τα τμήματα της παρέμβασης που αφορούν τις αλιευτικές διαρθρώσεις, τα οποία περιλαμβάνονται στα σχέδια αποφάσεων της Επιτροπής σχετικά με τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τις σχετικές πληροφορίες που περιέχονται στα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού, του στόχου αριθ. 1·

γ) τις λεπτομέρειες εφαρμογής περί των οποίων το άρθρο 53 παράγραφος 2·

δ) τους τύπους των μέτρων τεχνικής βοήθειας που προβλέπονται στο άρθρο 23, εφόσον προβλέπεται συμμετοχή του ΧΜΠΑ·

ε) οποιαδήποτε άλλα θέματα σχετικά με το άρθρο 22.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη συνέχιση ούτε την τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης της ολικής ή μερικής κατάργησης, παρέμβασης που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή βάσει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 ή κάθε άλλης νομοθεσίας που ρυθμίζει την παρέμβαση αυτή κατά την 31η Δεκεμβρίου 1999.

2. Οι αιτήσεις περί συμμετοχής των Ταμείων σε παρεμβάσεις, οι οποίες υποβάλλονται στο πλαίσιο των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88, εξετάζονται και εγκρίνονται από την Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, το αργότερο, βάσει των κανονισμών αυτών.

3. Κατά την κατάρτιση των κοινοτικών πλαισίων στήριξης και των παρεμβάσεων, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη κάθε μέτρο που έχει ήδη εγκριθεί από το Συμβούλιο ή από την Επιτροπή πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και το οποίο έχει δημοσιονομική επίπτωση κατά την περίοδο που καλύπτεται από τα πλαίσια και τις παρεμβάσεις. Τα μέτρα αυτά δεν υπόκεινται στην τήρηση του άρθρου 30 παράγραφος 2.

4. Παρά την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2, μια δαπάνη η οποία όντως κατεβλήθη, για την οποία η Επιτροπή λαμβάνει, μεταξύ της 1η Ιανουαρίου 2000 και της 30ής Απριλίου 2000, αίτηση παρέμβασης, πληρούσα όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη για τη συμμετοχή των Ταμείων από 1ης Ιανουαρίου 2000.

5. Τα τμήματα των ποσών που έχουν δεσμευθεί για τις πράξεις ή τα προγράμματα που αποφασίστηκαν από την Επιτροπή, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, και για τα οποία δεν θα έχει υποβληθεί στην Επιτροπή, μέχρι τις 31 Μαρτίου 2001 το αργότερο, αίτηση οριστικής πληρωμής, αποδεσμεύονται αυτεπαγγέλτως από την Επιτροπή το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 2001 και δημιουργούν απαίτηση για την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων, με την επιφύλαξη των πράξεων ή προγραμμάτων που τελούν υπό αναστολή για δικαστικούς λόγους.

Τα τμήματα των ποσών που έχουν δεσμευθεί για τις πράξεις ή τα προγράμματα που αποφάσισε η Επιτροπή μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1994 και 31ης Δεκεμβρίου 1999, και για τα οποία δεν θα έχει υποβληθεί στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2003, αίτηση οριστικής πληρωμής, αποδεσμεύονται αυτεπαγγέλτως από την Επιτροπή το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 και

δημιουργούν απαίτηση για ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων, με την επιφύλαξη των πράξεων ή προγραμμάτων που τελούν υπό αναστολή για δικαστικούς λόγους.

Άρθρο 53

Λεπτομέρειες εφαρμογής

1. Η Επιτροπή αναλαμβάνει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των άρθρων 30, 33, 38, 39 και 46, σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2, στοιχείο α). Επίσης, σύμφωνα με την ίδια διαδικασία και εφόσον κρίνεται αναγκαίο σε απρόβλεπτες περιστάσεις, θεσπίζει άλλους λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 54

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 2000, με την επιφύλαξη του άρθρου 52 παράγραφος 1.

Οι παραπομπές στους καταργούμενους κανονισμούς νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 55

Ρήτρα επανεξέτασης

Κατόπιν προτάσεων της Επιτροπής, το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Το Συμβούλιο αποφαινεται επί της προτάσεως αυτής, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 161 της συνθήκης.

Άρθρο 56

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Τα άρθρα 28, 31 και 32 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 1999.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
G. VERHEUGEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Ετήσια κατανομή των πιστώσεων υποχρεώσεων για το 2000-2006
που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1

(εκατομμύρια ευρώ σε τιμές 1999)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 080	26 660

01002511411000012

3669

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 251

14 Νοεμβρίου 2000

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2860

Διαχείριση, παρακολούθηση και έλεγχος του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και άλλες διατάξεις

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄**ΟΡΙΣΜΟΙ****Άρθρο 1****Ορισμοί**

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου νοούνται ως:

α) «Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης» (Κ.Π.Σ.): το έγγραφο που καταρτίζεται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εφεξής Επιτροπή), σε συνεργασία με το Ελληνικό Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, και εγκρίνεται από την Επιτροπή και στο οποίο περιλαμβάνεται η στρατηγική ανάπτυξης της χώρας, οι προτεραιότητες δράσης και οι ειδικοί στόχοι των διαρθρωτικών Ταμείων και του Κράτους και οι πηγές χρηματοδότησης.

β) «Επιχειρησιακό Πρόγραμμα»: το έγγραφο που υποβάλλεται από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και εγκρίνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το οποίο περιέχει ένα συνεκτικό σύνολο αξόνων προτεραιότητας και αποσκοπεί στην εφαρμογή του Κ.Π.Σ. της χώρας ή κοινοτικής πρωτοβουλίας.

γ) «Άξονας προτεραιότητας»: προτεραιότητα της στρατηγικής που έχει επιλεγεί στο Κ.Π.Σ. ή σε επιχειρησιακό πρόγραμμα.

δ) «Μέτρο»: το μέσο, με το οποίο πραγματώνεται ένας άξονας προτεραιότητας και το οποίο επιτρέπει τη χρηματοδότηση των πράξεων.

ε) «Πράξη»: κάθε έργο ή δράση που εκτελείται από τους τελικούς δικαιούχους στο πλαίσιο ενός επιχειρησιακού προγράμματος.

στ) «Τελικοί δικαιούχοι»: οι φορείς και οι επιχειρήσεις του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα που έχουν την ευθύ-

νη για την εκτέλεση των πράξεων. Στην περίπτωση καθεστώτων ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και στην περίπτωση χορήγησης ενισχύσεων από φορείς που έχουν ορισθεί από τις αρμόδιες αρχές, οι τελικοί δικαιούχοι είναι οι φορείς που χορηγούν τις ενισχύσεις.

ζ) «Συμπλήρωμα προγραμματισμού»: το έγγραφο για την εφαρμογή της στρατηγικής και των αξόνων προτεραιότητας του επιχειρησιακού προγράμματος, το οποίο περιλαμβάνει λεπτομερή στοιχεία σε επίπεδο μέτρων.

η) «Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα» (Ο.Π.Σ.): το πληροφοριακό σύστημα που λειτουργεί στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, όπου καταχωρίζονται τα δεδομένα που αφορούν το Κ.Π.Σ., τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, το Ταμείο Συνοχής, τις ιδιωτικές επενδύσεις και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

ι) «Κανονισμός»: ο υπ' αριθ. 1260/99 Κανονισμός (Ε.Κ.) του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 «περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία» που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄**ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ****Άρθρο 2****Αρμοδιότητες της διαχειριστικής αρχής του Κ.Π.Σ.**

1. Η διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. έχει τη συνολική ευθύνη του προγραμματισμού και της εφαρμογής του Κ.Π.Σ.. Ιδίως έχει ως σκοπό την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας και της νομιμότητας της διαχείρισης και της εφαρμογής του Κ.Π.Σ., καθώς και το συντονισμό του προγραμματισμού και της εφαρμογής των επιχειρησιακών προγραμμάτων και το συντονισμό των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Η διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. εκπροσωπεί τη χώρα έναντι της Επιτροπής για τα θέματα του Κ.Π.Σ.. Η διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, μεριμνώντας ιδίως για τη συμβατότητά του με τις εθνικές πολιτικές,

β) συντονίζει τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων του Κ.Π.Σ. και μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεων της Επιτροπής Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ..

γ) εκδίδει οδηγίες και παρέχει κατευθύνσεις σχετικά με τη διαχείριση, την αξιολόγηση, τον έλεγχο και κάθε δραστηριότητα που υπάγεται στην αποστολή των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Ιδίως εκδίδει οδηγίες για τη ρύθμιση των προϋποθέσεων που αφορούν τον τρόπο ενημέρωσης των ενδιαφερομένων από τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων για κάθε κατηγορία μέτρου, τη διαδικασία υποβολής των προτάσεων και των στοιχείων που τις συνοδεύουν, την προθεσμία υποβολής των προτάσεων για κάθε κατηγορία έργων, την ειδικότερη διαδικασία αξιολόγησης των προτάσεων και κάθε άλλο σχετικό θέμα,

δ) έχει την ευθύνη και διαχειρίζεται το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (Ο.Π.Σ.) που αναφέρεται στην παράγραφο 4 σε ό,τι αφορά το Κ.Π.Σ. και μεριμνά ώστε αυτό να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των διαχειριστικών αρχών, των Επιτροπών Παρακολούθησης, της Αρχής Πληρωμής, των ελεγκτικών αρχών και της Επιτροπής,

ε) έχει την ευθύνη για τη διενέργεια της ενδιάμεσης αξιολόγησης του Κ.Π.Σ., σύμφωνα με το άρθρο 42 του Κανονισμού. Επεξεργάζεται τα πορίσματα της ενδιάμεσης αξιολόγησης του Κ.Π.Σ. και των επιχειρησιακών προγραμμάτων και προτείνει στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. τροποποιήσεις του Κ.Π.Σ. και των επιχειρησιακών προγραμμάτων,

στ) ενημερώνει τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων σχετικά με το κοινοτικό και εθνικό δίκαιο. Παρακολουθεί και ενημερώνεται για τις σχετικές ενέργειες των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων, για την εξασφάλιση της συμβατότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των πράξεων με το εθνικό και κοινοτικό δίκαιο, ιδίως σε ό,τι αφορά την τήρηση των διατάξεων για τον ανταγωνισμό, τις δημόσιες συμβάσεις, την προστασία του περιβάλλοντος, την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και εισηγείται τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων αυτών από τους αρμόδιους φορείς σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο,

ζ) επεξεργάζεται και προτείνει τροποποιήσεις του Κ.Π.Σ. προς την Επιτροπή Παρακολούθησής του,

η) επεξεργάζεται, σε συνεργασία με την Επιτροπή, τους δείκτες που θα χρησιμοποιηθούν για την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης του άρθρου 44 του Κανονισμού και προτείνει στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. την κατανομή του αποθεματικού αυτού, καθώς και την κατανομή του αποθεματικού προγραμματισμού,

θ) οργανώνει και παρακολουθεί τη διαδικασία δημοσιότητας του Κ.Π.Σ. σε συνεργασία με την Επιτροπή και διαμορφώνει πλαίσιο αρχών δημοσιότητας για τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομοιογένεια, η συνοχή και ο συντονισμός των μέτρων δημοσιότητας και πληροφόρησης του Κ.Π.Σ., καθώς και των επιχειρησιακών προγραμμάτων,

ι) συντάσσει και υποβάλλει στην Επιτροπή, ύστερα από έγκριση της Επιτροπής Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ., την ετήσια έκθεση εκτέλεσης του Κ.Π.Σ.,

ια) συμμετέχει στις ετήσιες συναντήσεις των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων και

της Επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 34 παρ. 2 του Κανονισμού,

ιβ) παρέχει στην Επιτροπή τα αναγκαία στοιχεία για την επαλήθευση της προσθετικότητας, κατά την έννοια του άρθρου 11 του Κανονισμού,

ιγ) εισηγείται τις κατηγορίες και τα κριτήρια των επιλέξιμων δαπανών και

ιδ) παρέχει γραμματειακή υποστήριξη στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ..

2. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, μπορεί να εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες της παραγράφου 1 και κάθε σχετική με την εκπλήρωση της αποστολής της διαχειριστικής αρχής του Κ.Π.Σ. λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση μπορεί να καθορίζονται οι κατηγορίες και τα κριτήρια των επιλέξιμων δαπανών των πράξεων. Με όμοια απόφαση μπορεί να καθορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία δημοσιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων από τις διαχειριστικές αρχές σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΚ) 1159/2000.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας μπορεί να συγκροτούνται επιτροπές εμπειρογνομώνων από το δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα για την υποβοήθηση του έργου της διαχειριστικής αρχής του Κ.Π.Σ. σε ειδικά θέματα και ιδίως σε θέματα συμβάσεων παραχώρησης, συστημάτων παραγωγής έργων, κρατικών ενισχύσεων, μικρομεσαίων επιχειρήσεων και λοιπών θεμάτων που εμπιπτουν στην εφαρμογή του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Με αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος και το ύψος της αποζημίωσης των εμπειρογνομώνων κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη σχετική διάταξη.

4. Στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (Ο.Π.Σ.) καταχωρίζονται κυρίως δεδομένα που αφορούν τον προσδιορισμό των πράξεων, τους εμπλεκόμενους φορείς και πρόσωπα, τα φυσικά, οικονομικά και τεχνικά χαρακτηριστικά των πράξεων, τα αναμενόμενα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις, στοιχεία των διοικητικών διαδικασιών που συνδέονται με την έγκριση των πράξεων, τις διαδικασίες και τα στοιχεία υλοποίησης των πράξεων μέχρι την ολοκλήρωσή τους, καθώς επίσης και τα πορίσματα των ελέγχων που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Μεταφορών και Επικοινωνιών, μπορεί να προσδιορίζονται τα στοιχεία που καταχωρίζονται, ο χρόνος υποβολής τους, οι ευθύνες των υποχρέων και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, μπορεί να ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία του Ο.Π.Σ.. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη διασύνδεση του Ο.Π.Σ. με πληροφοριακά συστήματα του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 3

Σύσταση, οργάνωση και στελέχωση της Διαχειριστικής Αρχής του Κ.Π.Σ.

Η διαχείριση του Κ.Π.Σ. και η εκτέλεση της αποστολής και των καθηκόντων του άρθρου 2 ασκούνται μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Περιφερειακής Πολιτικής και Επενδύσεων του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (διαχειρι-

στική αρχή του Κ.Π.Σ.), η οποία μετονομάζεται σε Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιφερειακής Πολιτικής και Δημοσίων Επενδύσεων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, μπορεί να καταργούνται ή να αναδιαρθρώνονται οργανικές μονάδες της ανωτέρω Γενικής Διεύθυνσης, να μεταφέρονται από αυτήν σε άλλη υπηρεσία του ίδιου Υπουργείου οργανικές μονάδες ή αρμοδιότητές τους και να μεταφέρονται σε αυτήν οργανικές μονάδες ή αρμοδιότητες από άλλη υπηρεσία του ίδιου Υπουργείου. Με όμοια απόφαση μπορεί να συνητώνται ειδικές υπηρεσίες για τις ανάγκες διαχείρισης του Κ.Π.Σ. και να ορίζονται η οργάνωση και η λειτουργία τους, οι αρμοδιότητές τους, ο αριθμός και η σύνθεση του προσωπικού τους κατά κατηγορία, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Για τις υπηρεσίες αυτές εφαρμόζονται αναλόγως οι ρυθμίσεις των παραγράφων 2 έως και 7 του άρθρου 7. Οι υπηρεσίες αυτές υπάγονται στο Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιφερειακής Πολιτικής και Δημοσίων Επενδύσεων για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7 του άρθρου 7.

Άρθρο 4

Αποστολή και αρμοδιότητες των διαχειριστικών αρχών επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Η διαχειριστική αρχή κάθε επιχειρησιακού προγράμματος είναι αρμόδια να εξασφαλίσει την αποτελεσματικότητα και την κανονικότητα της διαχείρισης και της εφαρμογής του. Στο πλαίσιο αυτό:

- α) εφαρμόζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού,
- β) εισηγείται στον Ειδικό ή Γενικό Γραμματέα Υπουργείου ή Περιφέρειας την ένταξη των πράξεων στα μέτρα του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος, σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος,
- γ) διασφαλίζει τη συμβατότητα των πράξεων που εντάσσονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα προς το εθνικό και το κοινοτικό δίκαιο, καθώς και τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές και ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις για τον ανταγωνισμό, τις δημόσιες συμβάσεις, την προστασία του περιβάλλοντος, την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Για το σκοπό αυτόν παρέχει κάθε δυνατή υποστήριξη στους τελικούς δικαιούχους, σε συνεργασία με τους αρμόδιους δημόσιους φορείς, προκειμένου αυτοί να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους,
- δ) παρακολουθεί την πορεία εφαρμογής του επιχειρησιακού προγράμματος και συντάσσει προτάσεις για αναθεώρησή του, τις οποίες υποβάλλει στην Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος,
- ε) συλλέγει τα κατάλληλα οικονομικά και στατιστικά δεδομένα και τα εισάγει στο Ο.Π.Σ.,
- στ) συντάσσει τις προτάσεις προσαρμογής του συμπληρώματος προγραμματισμού, τις οποίες υποβάλλει στην Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος,
- ζ) συντάσσει τις ετήσιες εκθέσεις εκτέλεσης και την τελική έκθεση του επιχειρησιακού προγράμματος και τις υποβάλλει στην Επιτροπή Παρακολούθησης αυτού και στη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ.,
- η) οργανώνει και παρακολουθεί την ενδιάμεση αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος που προβλέπεται στο άρθρο 42 του Κανονισμού σε συνεργασία με τη

διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. και επεξεργάζεται προτάσεις για την κατάλληλη αξιοποίηση των συμπερασμάτων της.

θ) παρακολουθεί την τήρηση αυτοτελούς λογιστικής μερίδας για κάθε πράξη από τους τελικούς δικαιούχους. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, μπορεί να ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τον τρόπο τήρησης στοιχείων και καταχώρισης των λογιστικών εγγραφών των τελικών δικαιούχων που αφορούν τις πράξεις, οι οποίες εντάσσονται στα επιχειρησιακά προγράμματα.

ι) συνεργάζεται με τη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ., την Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος και την Επιτροπή και παρέχει σε αυτές κάθε πληροφορία που ζητείται,

ια) διενεργεί τους ελέγχους που προβλέπονται στο άρθρο 6, προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες με βάση τα πορίσματά τους, ενημερώνει την Επιτροπή, την Αρχή Πληρωμής και την Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα συμμόρφωσης μετά από σχετικές συστάσεις των ανωτέρω αρχών,

ιβ) εφαρμόζει τις δράσεις δημοσιότητας του επιχειρησιακού προγράμματος σε συνεργασία με τη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ., την Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος και την Επιτροπή. Παρακολουθεί την τήρηση των υποχρεώσεων των τελικών δικαιούχων σχετικώς με τη δημοσιότητα και την παροχή πληροφόρησης για τις πράξεις που εκτελούν και

ιγ) παρέχει γραμματειακή υποστήριξη στην Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Για επιχειρησιακά προγράμματα Υπουργείου που καλύπτουν πλείονες τομείς πολιτικής του Υπουργείου μπορεί, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού, να ανατίθεται σε άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου, η άσκηση των αρμοδιοτήτων που περιγράφονται στα εδάφια β', γ', ε', θ', ια' της παραγράφου 1. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται ο τρόπος άσκησης των αρμοδιοτήτων αυτών. Η διαχειριστική αρχή συντονίζει και ελέγχει την άσκηση των αρμοδιοτήτων και έχει την τελική ευθύνη έναντι της Επιτροπής.

3. Με απόφαση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας μπορεί να συγκροτούνται επιτροπές ή ομάδες εργασίας και με τη συμμετοχή εμπειρογνομόνων για την υποβοήθηση του έργου των διαχειριστικών αρχών σύμφωνα με αυτά που ορίζονται στο άρθρο 12.

Άρθρο 5

Ένταξη πράξεων στα μέτρα του επιχειρησιακού προγράμματος

1. Η ένταξη των πράξεων στα μέτρα του επιχειρησιακού προγράμματος διενεργείται με απόφαση του Γενικού ή Ειδικού Γραμματέα στον οποίο υπάγεται η διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος, ύστερα από αξιολόγηση των προτάσεων που υποβλήθηκαν με βάση τα κριτήρια ένταξης των μέτρων.

2. Πριν από την απόφαση ένταξης στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, η οικεία διαχειριστική αρχή γνωστοποιεί τις προς ένταξη προτάσεις στη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. και στα καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία, προκειμένου να διατυπώσουν γνώμη εντός εύλογης προθεσμίας

που τους τάσσει, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών. Η απόφαση ένταξης μπορεί να εκδίδεται ύστερα από την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας αυτής. Για τα δημόσια έργα προϋπολογισμού άνω των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ, καθώς και για τα δημόσια έργα που παράγουν έσοδα στον τελικό δικαιούχο, η απόφαση ένταξης εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της απόφασης ένταξης της πράξης σε επιχειρησιακό πρόγραμμα, οι όροι ένταξης και οι υποχρεώσεις των τελικών δικαιούχων.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε όλες τις πράξεις που προτείνονται για ένταξη στα επιχειρησιακά προγράμματα. Στις πράξεις αυτές συμπεριλαμβάνονται και εκείνες που βρίσκονται στο στάδιο εκτέλεσης.

Άρθρο 6

Έλεγχος από τις διαχειριστικές αρχές επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Η διαχειριστική αρχή κάθε επιχειρησιακού προγράμματος ασκεί τον έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο (ια) σε όλα τα στάδια από την προετοιμασία μέχρι την ολοκλήρωση της πράξης.

2. Η διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος ελέγχει εάν ο τελικός δικαιούχος έχει λάβει τα μέτρα που εξασφαλίζουν την τήρηση της ισχύουσας νομοθεσίας και τις προϋποθέσεις για την ορθή εκτέλεση των πράξεων. Ειδικά για τις πράξεις η εφαρμογή των οποίων διέπεται από το ν. 1418/1984, όπως ισχύει κάθε φορά και από τις κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενες κανονιστικές πράξεις, η διαχειριστική αρχή του προγράμματος προβαίνει υποχρεωτικά σε προέγκριση των σταδίων εξέλιξής τους, όπως τα στάδια αυτά ορίζονται στην απόφαση ένταξης της πράξης.

3. Κατά το στάδιο της εκτέλεσης της πράξης η διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος ελέγχει και με επιτόπιο έλεγχο:

α) τη νομιμότητα των πράξεων, τη νομιμότητα και κανονικότητα των δαπανών και την τήρηση των διαδικασιών,

β) την αξιοπιστία των πληροφοριών και οικονομικών στοιχείων που δηλώνονται από τον τελικό δικαιούχο,

γ) την τήρηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει ο τελικός δικαιούχος και

δ) την τήρηση των κανόνων δημοσιότητας.

4. Μετά τη γνωστοποίηση της ολοκλήρωσης της πράξης από τον τελικό δικαιούχο, η διαχειριστική αρχή προβαίνει σε επιτόπιο έλεγχο των ποιοτικών, οικονομικών και λειτουργικών αποτελεσμάτων της πράξης, καθώς και σε έλεγχο της τήρησης των υποχρεώσεων του τελικού δικαιούχου, λαμβάνοντας υπόψη την πρόταση και την απόφαση ένταξης στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και συντάσσει σχετική βεβαίωση τήρησης των υποχρεώσεων από τον τελικό δικαιούχο.

5. Για κάθε διενεργούμενο έλεγχο συντάσσεται έκθεση και τα πορίσματά της καταχωρούνται στο Ο.Π.Σ. και κοινοποιούνται στην Αρχή Πληρωμής, στην Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και στον τελικό δικαιούχο.

6. Η διαχειριστική αρχή, εφόσον έχει σοβαρές ενδείξεις για την ύπαρξη παρατυπιών, κατά την έννοια του άρθρου 1 του Κανονισμού (ΕΚ) 2988/1995 του Συμβουλίου, προβαίνει στη διενέργεια έκτακτου ελέγχου. Μέχρι την περάτωση του ελέγχου και την έκδοση σχετικού πορίσματος, ενημερώνει την Αρχή Πληρωμής και ζητά την αναστολή της χρηματοδότησης της πράξης από την αρμόδια υπηρεσία. Μετά την έγκριση του πορίσματος ελέγχου από τον οικείο Υπουργό ή Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, η διαχειριστική αρχή ενημερώνει την Αρχή Πληρωμής και εισηγείται στις αρμόδιες υπηρεσίες την άρση της αναστολής χρηματοδότησης ή λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητας της παράβασης, των δημοσιονομικών της επιπτώσεων και των διατάξεων του άρθρου 39 του Κανονισμού, εισηγείται στα αρμόδια όργανα την υποχρεωτική διακοπή της χρηματοδότησης του έργου ή τη μείωση του ύψους της. Στις περιπτώσεις που απαιτείται επιστροφή παρανόμως ή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών διενεργείται καταλογισμός σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Όταν οι παρατυπίες που διαπιστώθηκαν συνιστούν πειθαρχικό ή ποινικό αδίκημα, αντίγραφο του σχετικού φακέλου αποστέλλεται στα αρμόδια πειθαρχικά όργανα ή στις εισαγγελικές αρχές. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, μπορεί να ορίζεται ειδικότερα η διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Άρθρο 7

Σύσταση, οργάνωση και στελέχωση ειδικών υπηρεσιών για τη διαχείριση και εφαρμογή επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Η διαχείριση κάθε επιχειρησιακού προγράμματος ασκείται μέσω ειδικής υπηρεσίας (διαχειριστική αρχή), η οποία συνιστάται για τους σκοπούς αυτούς στο οικείο Υπουργείο ή Περιφέρεια με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού. Η άσκηση αρμοδιοτήτων διαχειριστικής αρχής δεν είναι συμβατή με την ιδιότητα τελικού δικαιούχου με εξαίρεση τις περιπτώσεις πράξεων τεχνικής βοήθειας - στήριξης. Με την απόφαση αυτή εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες της ειδικής υπηρεσίας, καθορίζεται η οργάνωση, η λειτουργία, ο αριθμός και η σύνθεση του προσωπικού κατά κατηγορία και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση μπορεί να καταργούνται υφιστάμενες οργανικές μονάδες του οικείου Υπουργείου ή Περιφέρειας ή να μεταφέρονται σε άλλη Υπηρεσία του ίδιου Υπουργείου ή Περιφέρειας οργανικές μονάδες ή αρμοδιότητες και να μεταφέρονται στην ειδική υπηρεσία συναφείς με το έργο της αρμοδιότητες που ασκούνται από άλλη υπηρεσία του ίδιου Υπουργείου ή Περιφέρειας. Με την ίδια απόφαση μπορεί να ορίζεται ότι η ειδική υπηρεσία που συστήνεται, συγκροτείται ως ενιαίος διοικητικός τομέας, του οποίου προϊστάται μετακλιτικός ειδικός γραμματέας με βαθμό Β' της κατηγορίας ειδικών θέσεων. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α'). Οι αποφάσεις της παρούσας παραγράφου που αφορούν τις Περιφέρειες εκδίδονται μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας.

2. Η στελέχωση των ανωτέρω ειδικών υπηρεσιών γίνεται με μετακίνηση προσωπικού που υπηρετεί στο οικείο υπουργείο ή στην οικεία περιφέρεια, με απόσπαση προ-

σωπικού που υπηρετεί σε φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 2000/1991 με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή με πρόσληψη νέου προσωπικού:

α) Η μετακίνηση υπηρετούντος προσωπικού ή η απόσπαση προσωπικού που υπηρετεί σε φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα γίνεται με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας ή με κοινή απόφαση των αρμόδιων υπουργών χωρίς να απαιτείται γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου ύστερα από ερώτημα του Γενικού ή Ειδικού Γραμματέα στον οποίο υπάγεται η ειδική υπηρεσία προς την επιτροπή αξιολόγησης. Η επιτροπή αξιολόγησης αποτελείται από εμπειρογνώμονες και συγκροτείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Οικονομίας. Η διαδικασία αξιολόγησης υποστηρίζεται από τη Μονάδα Οργάνωσης της Διαχείρισης του Κ.Π.Σ. (Μ.Ο.Δ.) του άρθρου 3 του ν. 2372/1996. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και του οικείου Υπουργού μετά από πρόταση του Γενικού ή Ειδικού Γραμματέα Υπουργείου καθορίζονται τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του προσωπικού που μετακινείται ή αποσπάται. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας καθορίζονται τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του προσωπικού που μετακινείται ή αποσπάται σε ειδικές υπηρεσίες της Περιφέρειας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Οικονομίας καθορίζεται η διαδικασία αξιολόγησης και επιλογής και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

β) Η απόσπαση προσωπικού μπορεί να γίνεται και ύστερα από δημόσια πρόσκληση της Μ.Ο.Δ., με την οποία καθορίζονται τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, και γνώμη της επιτροπής αξιολόγησης του εδαφίου α'. Ο τρόπος δημοσίευσης της πρόσκλησης, η διαδικασία αξιολόγησης και επιλογής και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Οικονομίας.

γ) Η πρόσληψη προσωπικού γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 2190/1994 και 2372/1996, όπως ισχύουν.

3. Η απόφαση για τη μετακίνηση ή την απόσπαση προσωπικού ισχύει για δύο (2) χρόνια και μπορεί να παραταθεί μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα κατά παρέκκλιση από αντίθετη διάταξη του ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α').

4. Σε κάθε ειδική υπηρεσία συνιστάται μια θέση προϊσταμένου με θητεία δύο (2) ετών η οποία μπορεί να παρατείνεται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα. Η αξιολόγηση και επιλογή προϊσταμένου γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2. Εάν ο επιλεγείς ως προϊστάμενος υπάγεται στις διατάξεις του ν. 2683/1999, η πλήρωση της θέσης γίνεται με ανάθεση αποκλειστικών καθηκόντων για χρόνο ίσο με μία θητεία, που μπορεί να παρατείνεται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα. Η ανάθεση γίνεται με απόφαση του οικείου Υπουργού ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. Σε κάθε άλλη περίπτωση η πλήρωση της θέσης γίνεται με απόφαση διορισμού του αρμόδιου Υπουργού ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, για θητεία δύο (2) ετών, η οποία μπορεί να παρατείνεται μία

ή περισσότερες φορές. Για τα πειθαρχικά τους αδικήματα οι προϊστάμενοι των ειδικών υπηρεσιών υπάγονται στην αρμοδιότητα του ειδικού υπηρεσιακού συμβουλίου του άρθρου 159 του ν. 2683/1999. Οι αποδοχές των προϊσταμένων καθορίζονται στο ύψος των πάσης φύσεως αποδοχών που προβλέπονται κάθε φορά για Γενικό Διευθυντή Υπουργείου. Εφόσον ο επιλεγόμενος ελάμβανε από το φορέα προέλευσής του συνολικές αποδοχές μεγαλύτερες από τις ανωτέρω οι πάσης φύσεως αποδοχές του καθορίζονται στο ύψος των πάσης φύσεως αποδοχών που ελάμβανε πριν από το διορισμό του σε θέση προϊσταμένου.

5. α) Οι υπάλληλοι των ειδικών υπηρεσιών αξιολογούνται από εκείνον που ασκεί καθήκοντα αμέσου προϊσταμένου τους και τον προϊστάμενο της ειδικής υπηρεσίας.

β) Ο χρόνος υπηρεσίας των προϊσταμένων των ειδικών υπηρεσιών και των υπαλλήλων τους θεωρείται για οποιαδήποτε υπηρεσιακή συνέπεια ως χρόνος υπηρεσίας στην οργανική τους θέση.

γ) Η υπηρεσία του προϊσταμένου των ειδικών υπηρεσιών, καθώς και των υπαλλήλων τους συνυπολογίζεται ως χρόνος άσκησης καθηκόντων Προϊσταμένου Διεύθυνσης ή Τμήματος αντιστοίχως όπου κατά τις οικείες διατάξεις ή κανονισμούς απαιτείται ως προϋπόθεση για την εξέλιξη στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή ή του Διευθυντή αντιστοίχα.

δ) Οι προϊστάμενοι των ειδικών υπηρεσιών και οι υπάλληλοι τους διατηρούν το βαθμό που είχαν κατά τη μετακίνηση, την απόσπαση ή το διορισμό τους στην ειδική υπηρεσία. Όσοι εξ αυτών κατέχουν θέση Γενικού Διευθυντή ή Διευθυντή δεν τη διατηρούν, αλλά η θέση προκηρύσσεται κατά τις διατάξεις του ν. 2683/1999. Επανερχόμενοι στην Υπηρεσία τους εφαρμόζονται γι' αυτούς οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου δεύτερου του ν. 2683/1999. Ο χρόνος υπηρεσίας στις ειδικές υπηρεσίες Προϊσταμένων Τμημάτων, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στις διατάξεις του εδαφίου γ', θεωρείται ως χρόνος υπηρεσίας σε θέση Προϊσταμένου Τμήματος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 85 του ν. 2683/1999.

6. Η δαπάνη μισθοδοσίας των αποσπασμένων στις ειδικές υπηρεσίες υπαλλήλων βαρύνει τους φορείς από τους οποίους προέρχονται.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται το ειδικό επίδομα, το ύψος της εκτός έδρας αποζημίωσης και τα έξοδα μετακίνησης του προσωπικού που υπηρετεί στις ειδικές υπηρεσίες, ανάλογα με τη θέση, τα καθήκοντα που ασκούν και τα ειδικότερα τυπικά τους προσόντα, καθώς και η διαδικασία πληρωμής κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 19 του ν. 2470/1997, του ν. 1256/1982 και του ν. 2685/1999. Με όμοια απόφαση καθορίζεται η αποζημίωση των μελών της επιτροπής αξιολόγησης της παραγράφου 2α. Οι δαπάνες της παρούσας παραγράφου μπορεί να βαρύνουν τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων.

8. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για τη σύσταση, οργάνωση, διάρθρωση και στελέχωση ειδικών υπηρεσιών για την άσκηση καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που συνάπτονται με την εφαρμογή και υλοποίηση του Κ.Π.Σ. ή επιχειρησιακών προγραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΠΛΗΡΩΜΗ

Άρθρο 8 Αρμοδιότητες της Αρχής Πληρωμής

Η Αρχή Πληρωμής έχει ως σκοπό την εξασφάλιση των χρηματοδοτικών ροών από τα διαρθρωτικά Ταμεία για τα επιχειρησιακά προγράμματα του Κ.Π.Σ.. Στο πλαίσιο αυτό η Αρχή Πληρωμής:

α) Καταρτίζει και υποβάλλει στην Επιτροπή τις αιτήσεις πληρωμών και τις δηλώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 32 του Κανονισμού για όλες τις παρεμβάσεις του Κ.Π.Σ. και είναι αποδέκτης των εγκρίσεων πληρωμών των διαρθρωτικών Ταμείων που αφορούν σε αυτές.

β) Προσδιορίζει τους δικαιούχους των πιστώσεων που εγκρίθηκαν κατά επιχειρησιακό πρόγραμμα και διαρθρωτικό Ταμείο και ενημερώνει σχετικά το Υπουργείο Οικονομικών για την εκταμίευση των αντίστοιχων ποσών, από τους λογαριασμούς που αυτό τηρεί στην Τράπεζα της Ελλάδος.

γ) Παρακολουθεί τη διαδικασία μεταφοράς των σχετικών πιστώσεων στους τελικούς δικαιούχους και εξασφαλίζει ότι πραγματοποιείται στο ακέραιο το συντομότερο δυνατόν.

δ) Υποβάλλει στην Επιτροπή, μέχρι τις 30 Απριλίου κάθε έτους, τις προβλέψεις και εκτιμήσεις κατά το άρθρο 32 παράγραφος 7 του Κανονισμού.

ε) Συνεργάζεται με τη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. για τον καθορισμό των κανόνων λειτουργίας του Ο.Π.Σ. ως προς την επεξεργασία των πληροφοριών τις οποίες χρησιμοποιεί κατά την άσκηση των καθηκόντων της.

στ) Διενεργεί τους ελέγχους του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 9 Έλεγχοι από την Αρχή Πληρωμής

1. Η Αρχή Πληρωμής διενεργεί:

α) Ελέγχους με διασταύρωση στοιχείων πληρωμών που καταχωρούνται στο Ο.Π.Σ. από τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

β) Ελέγχους στις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων, ιδίως ως προς την ορθή λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου.

γ) Δειγματοληπτικούς ελέγχους στους τελικούς δικαιούχους και στις πράξεις που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Κ.Π.Σ.. Με πρόταση της Αρχής Πληρωμής οι έλεγχοι του εδαφίου αυτού μπορεί να πραγματοποιούνται από υφιστάμενη ελεγκτική υπηρεσία του Δημοσίου.

2. Σε ειδικές περιπτώσεις με απόφαση του προϊσταμένου της Αρχής Πληρωμής μπορεί ο έλεγχος να ανατίθεται σε ειδική ομάδα ελέγχου στην οποία συμμετέχουν υπάλληλοι της Αρχής Πληρωμής, υπάλληλοι του δημοσίου τομέα ή και ιδιώτες, ή να αναθέτει το έργο του ελέγχου σε ελεγκτικές εταιρείες. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται η αμοιβή των μελών των ομάδων ελέγχου κατά παρέκκλιση του άρθρου 11 του ν. 2470/1997, καθώς και ο τρόπος και το ύψος της αμοιβής των εμπειρογνομώνων.

3. Η Αρχή Πληρωμής καταχωρίζει τα πορίσματα των ανωτέρω ελέγχων στο Ο.Π.Σ. και τα γνωστοποιεί στη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. και του επιχειρησιακού προγράμματος, στην Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου του

Υπουργείου Οικονομικών και στον τελικό δικαιούχο.

4. Η Αρχή Πληρωμής, εφόσον έχει σοβαρές ενδείξεις για την ύπαρξη παρατυπιών, προβαίνει στη διενέργεια έκτακτου ελέγχου. Μέχρι την περάτωση του ελέγχου και την έκδοση σχετικού πορίσματος η Αρχή Πληρωμής εντέλλεται την αναστολή της χρηματοδότησης της πράξης από τις οικονομικές υπηρεσίες των αρμόδιων Υπουργείων, Περιφερειών ή φορέων και ενημερώνει την Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών και τη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ..

5. Μετά την έκδοση πορίσματος ελέγχου, με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ύστερα από εισήγηση της Αρχής Πληρωμής, και μετά από γνώμη της διαχειριστικής αρχής του επιχειρησιακού προγράμματος, αίρεται η αναστολή χρηματοδότησης ή, λαμβανομένων υπόψη της βαρύτητας της παράβασης, των δημοσιονομικών της επιπτώσεων και των διατάξεων του άρθρου 39 του Κανονισμού, διακόπτεται η χρηματοδότηση του έργου ή μειώνεται το ύψος της. Στις περιπτώσεις που απαιτείται επιστροφή παρανόμως ή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών γίνεται ο καταλογισμός σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Όπου απαιτείται, τα στοιχεία διαβιβάζονται στα αρμόδια, για τον έλεγχο των εμπλεκόμενων, πειθαρχικά όργανα ή στις εισαγγελικές αρχές.

6. Η Αρχή Πληρωμής παρακολουθεί την πορεία εξέλιξης των θεμάτων που παρέπεμψε σε άλλες δημόσιες αρχές με τη διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου και ενημερώνει την Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 10 Οργάνωση και στελέχωση της Αρχής Πληρωμής του Κ.Π.Σ.

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών συνιστάται αυτοτελής ειδική υπηρεσία στο Γενικό Γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης και ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 8.

2. Ως προς τη σύσταση της ειδικής υπηρεσίας, την οργάνωση, τη λειτουργία, τον αριθμό και τη σύνθεση του προσωπικού της κατά κατηγορία, την επιλογή του Προϊσταμένου της και τις αμοιβές του προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα, ισχύουν αναλόγως αυτά που ορίζονται στο άρθρο 7.

Άρθρο 11 Χρηματοδοτήσεις και πληρωμές από τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων

1. Η κρατική και κοινοτική συμμετοχή για όλες τις πράξεις που εντάσσονται από τις διαχειριστικές αρχές στα επιχειρησιακά προγράμματα του Κ.Π.Σ. ή των κοινοτικών πρωτοβουλιών, καθώς και για τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο Συνοχής, είναι δημόσιες επενδύσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν.δ. 2957/1954 και μπορεί να χρηματοδοτείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

2. Οι χρηματοδοτήσεις στους τελικούς δικαιούχους μέσω του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων πραγματοποιούνται χωρίς να υπόκεινται σε καμία μείωση ή κράτηση ή μεταγενέστερη ειδική επιβάρυνση που επιφέρει μείωση των ποσών αυτών. Με κοινή απόφαση των

Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, μπορεί να ρυθμίζονται θέματα εφαρμογής του προηγούμενου εδαφίου.

3. Οι πληρωμές σε βάρος του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων διακρίνονται σε:

α. Άμεσες πληρωμές: είναι αυτές που πραγματοποιούνται από τους φορείς των συλλογικών αποφάσεων σε αναδόχους έργων για παραγωγή έργου, παροχή αγαθών σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

β. Έμμεσες πληρωμές: είναι οι πληρωμές επιχορηγήσεων ή χρηματοδοτήσεων προς νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που πραγματοποιούνται από τους φορείς των συλλογικών αποφάσεων.

4. Με την έκδοση των συλλογικών αποφάσεων καθορίζεται ο τρόπος πληρωμών, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, ο οποίος και ακολουθείται από τους φορείς των συλλογικών αποφάσεων για κάθε πράξη. Στην περίπτωση των έμμεσων πληρωμών ορίζεται το νομικό πρόσωπο που είναι δικαιούχος φορέας και που το ίδιο πρέπει να αποτελεί και τον τελικό δικαιούχο της πράξης, όπως εγκρίθηκε από τα αρμόδια όργανα των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

5. Σε περίπτωση έμμεσων πληρωμών οι πιστώσεις κατατίθενται σε ειδικό τραπεζικό λογαριασμό μέσω του οποίου θα πραγματοποιούνται οι πληρωμές των πράξεων. Στο λογαριασμό αυτόν θα κατατίθενται και τα έσοδα που προκύπτουν από οποιαδήποτε αιτία (ιδίως τόκοι, καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών, ποινικές ρήτρες, πρόστιμα αναδόχων) και τα οποία χρησιμοποιούνται υπέρ της πράξης. Οι φορείς που διαχειρίζονται τους ανωτέρω λογαριασμούς έχουν υποχρέωση παροχής στοιχείων κίνησης των λογαριασμών των πράξεων στη διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος και στην Αρχή Πληρωμής. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να ρυθμίζονται θέματα εφαρμογής της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 12

Τεχνική βοήθεια - στήριξη

1. Οι ενέργειες τεχνικής βοήθειας - στήριξης αφορούν τον προγραμματισμό, το σχεδιασμό, την προετοιμασία, την αξιολόγηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση, τη δημοσιότητα, την εφαρμογή και τον έλεγχο του Κ.Π.Σ., των επιχειρησιακών προγραμμάτων, των κοινοτικών πρωτοβουλιών και του Ταμείου Συνοχής και χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή κοινοτικούς πόρους μέσω του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων.

Οι ενέργειες τεχνικής βοήθειας - στήριξης συνίστανται ιδίως στην προμήθεια αγαθών και λήψη υπηρεσιών, την κάλυψη λειτουργικών δαπανών και δαπανών αμοιβών προσωπικού, καθώς και κάθε άλλη απαραίτητη δαπάνη.

2. Στο άρθρο 4 παρ.1 εδ.α' του ν.1960/1991 μετά τις λέξεις «Εθνικής Οικονομίας» απαλείφονται οι λέξεις «σύμφωνα με τις διατάξεις των Κανονισμών Ε.Ο.Κ. 2052/1988 και 2088/1985».

Στο ίδιο εδάφιο πριν τις λέξεις «ρυθμίζονται θέματα» προστίθενται οι λέξεις «προσδιορίζονται οι κατηγορίες ενεργειών και δαπανών, οι διαδικασίες ανάθεσης και πληρωμής, τα αναγκαία δικαιολογητικά και κάθε λεπτομέρεια σχετική με την εκτέλεση ενεργειών τεχνικής βοήθειας - στήριξης και διαχείριση των αντίστοιχων πόρων από τις αρμόδιες υπηρεσίες για τις ενέργειες τεχνι-

κής βοήθειας - στήριξης ή/και να». Στο ίδιο εδάφιο προστίθενται οι λέξεις «με την επιφύλαξη των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου» μετά τις λέξεις «γενικής ή ειδικής διάταξης».

3. Οι διαχειριστικές αρχές, η Αρχή Πληρωμής, η Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου και η αρμόδια υπηρεσία για το Ταμείο Συνοχής καταρτίζουν και εκτελούν ετήσιο πρόγραμμα ενεργειών τεχνικής βοήθειας - στήριξης, το οποίο υποβάλλουν για έγκριση στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας μπορεί να καθορίζονται τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο ετήσιο πρόγραμμα ενεργειών, η διαδικασία υποβολής και έγκρισής του, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ Κ.Π.Σ.

Άρθρο 13

Αποστολή και αρμοδιότητες της Επιτροπής Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ.

Η Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. έχει ως αποστολή να παρακολουθεί την αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή του Κ.Π.Σ.. Στο πλαίσιο αυτό:

α) αξιολογεί τακτικά την πρόοδο όσον αφορά την επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων του Κ.Π.Σ.,

β) εξετάζει τα αποτελέσματα της εφαρμογής του Κ.Π.Σ., ιδίως την επίτευξη των στόχων των επιχειρησιακών προγραμμάτων, καθώς και την ενδιάμεση αξιολόγηση,

γ) εγκρίνει την ετήσια και την τελική έκθεση εκτέλεσης πριν αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή,

δ) εγκρίνει οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης του περιεχομένου της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή των Ταμείων,

ε) προτείνει στη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. οποιαδήποτε προσαρμογή ή επανεξέταση του Κ.Π.Σ., η οποία μπορεί να συντελέσει στην επίτευξη των στόχων του ή να βελτιώσει τη διαχείριση.

Άρθρο 14

Συγκρότηση και οργάνωση της Επιτροπής Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ.

1. Πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. είναι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος αναπληρώνεται από τον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα.

2. Η Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. αποτελείται από τους Προέδρους των Επιτροπών Παρακολούθησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων, εκπροσώπους του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, της διαχειριστικής αρχής του Κ.Π.Σ., της Αρχής Πληρωμής, της Επιτροπής Δημοσιονομικού Ελέγχου, εκπροσώπους των αρμόδιων υπουργείων και αντιπροσώπους των Ο.Τ.Α., των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων και αντιπροσωπευτικών μη κυβερνητικών οργανώσεων, προωθώντας, κατά το δυνατόν, την ισόρροπη συμμετοχή ανδρών και γυναικών. Στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. συμμετέχουν επίσης εκπρόσωποι της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων χωρίς δικαίωμα ψήφου.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας συγκροτείται η Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. και ορίζονται τα μέλη και οι αναπληρωτές τους. Με

όμοια απόφαση δύναται να συγκροτούνται υποεπιτροπές συμβουλευτικού χαρακτήρα για το συντονισμό δραστηριοτήτων σε ειδικούς τομείς, το έργο των οποίων δεν θίγει τις αρμοδιότητες των Επιτροπών Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. και των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

4. Οι αποφάσεις της Επιτροπής Παρακολούθησης λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Δεν μπορεί να ληφθεί απόφαση της Επιτροπής Παρακολούθησης χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου της.

5. Η Επιτροπή Παρακολούθησης του Κ.Π.Σ. θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό με τη σύμφωνη γνώμη της διαχειριστικής αρχής του Κ.Π.Σ.. Συνέρχεται με πρόσκληση του προέδρου της. Στις συνεδριάσεις της μπορεί να προσκληθούν άτομα με ειδικές γνώσεις σε οικονομικά, τεχνικά, κοινωνικά, επιστημονικά και λοιπά θέματα.

6. Η διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. είναι αρμόδια για την προετοιμασία της τεκμηρίωσης, των εκθέσεων, της ημερήσιας διάταξης και των πρακτικών των συνεδριάσεων.

Άρθρο 15

Αποστολή και αρμοδιότητες των Επιτροπών Παρακολούθησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων

Η Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος έχει ως αποστολή την παρακολούθηση της αποτελεσματικής και ορθής εφαρμογής του.

Στο πλαίσιο αυτό:

α) Επιβεβαιώνει και προσαρμόζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού, συμπεριλαμβανομένων των δεικτών που θα χρησιμοποιηθούν στην παρακολούθησή του και εγκρίνει κάθε μεταγενέστερη προσαρμογή του.

β) Εξετάζει και εγκρίνει τα κριτήρια επιλογής των πράξεων που χρηματοδοτούνται βάσει εκάστου μέτρου. Ως ομάδες κριτηρίων επιλογής χρησιμοποιεί ιδίως:

- αα) τη φύση και το είδος της πράξης στο πλαίσιο του μέτρου,
- ββ) τη σκοπιμότητα της πράξης (οικονομική βιωσιμότητα και κοινωνικό όφελος),
- γγ) την πληρότητα της πράξης,
- δδ) την ωριμότητα της πράξης,
- εε) τη συμβατότητα της πράξης με τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές.

γ) Αξιολογεί τακτικά την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την επίτευξη των στόχων του προγράμματος.

δ) Εξετάζει τα αποτελέσματα της εφαρμογής, ιδίως την επίτευξη των στόχων, που έχουν τεθεί για τα διάφορα μέτρα, καθώς και την ενδιάμεση αξιολόγηση.

ε) Εξετάζει και εγκρίνει την ετήσια και την τελική έκθεση εκτέλεσης πριν αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή.

στ) Εξετάζει και εγκρίνει προτάσεις τροποποίησης του προγράμματος που δεν επιφέρουν αλλαγή στη συνολική και την ετήσια συμμετοχή των Ταμείων.

ζ) Με τη σύμφωνη γνώμη της διαχειριστικής αρχής του επιχειρησιακού προγράμματος προτείνει στη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. τροποποιήσεις που επιφέρουν αλλαγή στη συνολική και την ετήσια συμμετοχή των Ταμείων.

η) Προτείνει στη διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος οποιαδήποτε προσαρμογή ή επανεξέταση του προγράμματος, η οποία μπορεί να συντελέσει στην επίτευξη των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος ή να βελτιώσει τη διαχείριση.

Άρθρο 16

Συγκρότηση και οργάνωση των Επιτροπών Παρακολούθησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Η Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος αποτελείται τουλάχιστον από εκπροσώπους της διαχειριστικής αρχής του επιχειρησιακού προγράμματος, της Αρχής Πληρωμής, της Επιτροπής Δημοσιονομικού Ελέγχου, εκπροσώπους του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και των αρμόδιων Υπουργείων και αντιπροσώπους των οικονομικών και κοινωνικών εταιριών και αντιπροσωπευτικών μη κυβερνητικών οργανώσεων, προωθώντας, κατά το δυνατόν, την ισόρροπη συμμετοχή ανδρών και γυναικών. Στις Επιτροπές Παρακολούθησης επιχειρησιακών προγραμμάτων περιφερειών συμμετέχουν και εκπρόσωποι των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας. Στην Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος συμμετέχουν επίσης εκπρόσωποι της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων χωρίς δικαίωμα ψήφου.

2. Με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας συγκροτείται η Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος και ορίζονται ο πρόεδρος, τα μέλη και οι αναπληρωτές τους. Οι αποφάσεις της Επιτροπής Παρακολούθησης λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Δεν μπορεί να ληφθεί απόφαση της Επιτροπής Παρακολούθησης χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου της.

3. Η Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό με τη σύμφωνη γνώμη της διαχειριστικής αρχής του επιχειρησιακού προγράμματος και της διαχειριστικής αρχής του Κ.Π.Σ.. Συνέρχεται με πρόσκληση του προέδρου της. Στις συνεδριάσεις της μπορεί να προσκληθούν άτομα με ειδικές γνώσεις σε οικονομικά, τεχνικά, κοινωνικά, επιστημονικά και λοιπά θέματα.

4. Η διαχειριστική αρχή του επιχειρησιακού προγράμματος είναι αρμόδια για την προετοιμασία της τεκμηρίωσης, των εκθέσεων, της ημερήσιας διάταξης και των πρακτικών των συνεδριάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Άρθρο 17

Εξωτερικός δημοσιονομικός έλεγχος

1. Στο Υπουργείο Οικονομικών (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) συνιστάται Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου (Ε.Δ.Ε.Λ.) με σκοπό τη διενέργεια ελέγχων των διαχειριστικών αρχών, της Αρχής Πληρωμής των τελικών δικαιούχων και πράξεων.

2. Η ανωτέρω Επιτροπή είναι επταμελής και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών από τον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Διοίκησης και Δημοσιονομικών Ελέγχων ως Πρόεδρο, τους Διευθυντές των Διευθύνσεων Προγραμματισμού και Ελέγχων, Μελετών και Αξιολόγησης και Δημοσιονομικών Σχέσεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ.) και τρεις εμπειρογνώμονες με εμπειρία σε θέματα δημοσιονομικού ελέγχου των κοινοτικών προγραμμάτων.

3. Με όμοια απόφαση ορίζονται τα αναπληρωματικά μέλη της Επιτροπής και η γραμματεία της, η οποία στελεχώνεται με υπαλλήλους των ανωτέρω διευθύνσεων.

4. Η αποστολή της Ε.Δ.ΕΛ. συνίσταται στην εξασφάλιση της τήρησης των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και ιδίως:

α) στον έλεγχο των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου των διαχειριστικών αρχών και της Αρχής Πληρωμής, καθώς και των δαπανών των τελικών δικαιούχων, οι οποίοι υλοποιούν πράξεις στα πλαίσια του Κ.Π.Σ., των κοινοτικών πρωτοβουλιών και του Ταμείου Συνοχής,

β) στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των ελέγχων που πραγματοποιούν οι διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων και η Αρχή Πληρωμής,

γ) στην αξιολόγηση των μέτρων και ενεργειών που λήφθηκαν από τις αρμόδιες αρχές σε συνέχεια των ελέγχων που διενεργήθηκαν,

δ) στη συνεργασία με την Επιτροπή για το συντονισμό των ελέγχων των εθνικών και κοινοτικών προγραμμάτων, τη μέθοδο και τον τρόπο διενέργειας των ελέγχων, καθώς και λοιπά θέματα με σκοπό τη μεγιστοποίηση του αποτελέσματος των διενεργούμενων ελέγχων,

ε) στην παροχή προς την Επιτροπή δήλωσης, στην οποία συντίθενται τα πορίσματα των ελέγχων που διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια υλοποίησης των προγραμμάτων της περιόδου 1994-1999 και 2000-2006, όπως αυτή προβλέπεται στα άρθρα 8 του Κανονισμού (ΕΚ) 2064/97 της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 1997, 38 (περ. δ') του Κανονισμού 1260/99 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 και 10 (παράγραφος στ') του Κανονισμού 1264/99 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999,

στ) στην ενημέρωση της Επιτροπής ως προς την εξέλιξη των διοικητικών και δικαστικών δώξεων.

5. Οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται στις διαχειριστικές αρχές, στην Αρχή Πληρωμής, στους τελικούς δικαιούχους και στις πράξεις είναι δειγματοληπτικοί, βάσει ετήσιου προγραμματισμού που καταρτίζεται από την Ε.Δ.ΕΛ., ύστερα από εισήγηση της Διεύθυνσης Προγραμματισμού και Ελέγχων. Επίσης διενεργούνται έλεγχοι εκτός προγραμματισμού, όταν αυτό απαιτείται. Κατά τον έλεγχο εξετάζεται η νομιμότητα και η κανονικότητα των πράξεων και οι διαδικασίες υλοποίησής τους. Ο έλεγχος μπορεί να διενεργείται στην έδρα των τελικών δικαιούχων ή στους χώρους υλοποίησης του φυσικού αντικείμενου των πράξεων.

6. Η συγκρότηση των ελεγκτικών ομάδων από υπαλλήλους του Δημοσιονομικού Κλάδου και υπαλλήλους αποσπασμένους στο Υπουργείο Οικονομικών (Γ.Λ.Κ.), ο καθορισμός της αποζημίωσης των ελεγκτών για τη συμμετοχή τους στους ελέγχους ή της αποζημίωσης των μελών και της γραμματείας της Ε.Δ.ΕΛ., το ειδικό επίδομα των αποσπασμένων υπαλλήλων, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια, καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών. Το ύψος της εκτός έδρας αποζημίωσης και τα έξοδα μετακίνησης του προσωπικού που υπηρετεί στις ανωτέρω ελεγκτικές ομάδες ορίζεται με όμοια απόφαση με εκείνη του άρθρου 7 παρ. 7.

7. Σε ειδικές περιπτώσεις, με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, μπορούν να συμμετέχουν στους ελέγχους εμπειρογνώμονες δημόσιοι λειτουργοί ή ιδιώτες, οι οποίοι λόγω της θέσεως ή των ειδικών γνώσεών τους μπορούν να βοηθήσουν το ελεγκτικό έργο. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος και το ύψος της αποζημίωσης των εμπειρογνώμωνων.

8. Μετά το πέρας του ελέγχου οι ελεγκτικές ομάδες συντάσσουν εκθέσεις, τις οποίες παραδίδουν στη Διεύθυνση Μελετών και Αξιολόγησης, που εισηγείται σχετικά στην Ε.Δ.ΕΛ.. Αν διαπιστωθούν παρατυπίες ή παραβάσεις, οι εκθέσεις διαβιβάζονται στον Υπουργό Οικονομικών για τη λήψη μέτρων. Εάν προκύπτει θέμα καταλογισμού, αναζητούνται τα ποσά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την ανάκτηση των παρανόμως ή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

9. Η Ε.Δ.ΕΛ. συντάσσει ετήσια έκθεση για τα αποτελέσματα των ελέγχων και την αξιολόγηση των μέτρων και ενεργειών που έγιναν κατά την υλοποίηση των πράξεων, με ιδιαίτερη αναφορά στις δημοσιονομικές επιπτώσεις των παρατυπιών που ενδεχομένως σημειώθηκαν και των μέτρων που λήφθηκαν για τη διόρθωσή τους, την οποία υποβάλλει στους αρμόδιους φορείς και στην Επιτροπή.

10. Για τις ανάγκες των ελέγχων και τη λειτουργία της Ε.Δ.ΕΛ. συνιστώνται στο Υπουργείο Οικονομικών (Γ. Λ. Κ.) Διευθύνσεις: α) Προγραμματισμού και Ελέγχων και β) Μελετών και Αξιολόγησης, υπαγόμενες στη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης και Δημοσιονομικών Ελέγχων. Η κατανομή των αρμοδιοτήτων των Διευθύνσεων σε κάθε τμήμα γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

11. Η Διεύθυνση Προγραμματισμού και Ελέγχων διαρθρώνεται στα κατωτέρω τμήματα:

- Τμήμα Α' Προγραμματισμού και Ελέγχου Προγραμμάτων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (Ε.Τ.Π.Α.) και του Ταμείου Συνοχής (Τ.Σ.).

- Τμήμα Β' Προγραμματισμού και Ελέγχου Προγραμμάτων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (Ε.Γ.Τ.Π.Ε.)-Τμήμα Προσανατολισμού και του Χρηματοδοτικού Μέσου Προσανατολισμού Αλιείας (Χ.Μ.Π.Α.).

- Τμήμα Γ' Προγραμματισμού και Ελέγχου Προγραμμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (Ε.Κ.Τ.), των κοινοτικών πρωτοβουλιών και λοιπών χρηματοδοτικών οργάνων.

Η Διεύθυνση Μελετών και Αξιολόγησης διαρθρώνεται στα κατωτέρω τμήματα:

- Τμήμα Α' Μελετών και Επεξεργασίας Στοιχείων και Εκθέσεων.

- Τμήμα Β' Σύνταξης και Εφαρμογής Ελεγκτικών Προτύπων και Επικοινωνίας.

- Τμήμα Γ' Αξιολόγησης και Πιστοποίησης Δαπανών.

12. Για τη στελέχωση των ανωτέρω Διευθύνσεων συνιστώνται οι εξής θέσεις προσωπικού:

α) Τριάντα τρεις (33) θέσεις υπαλλήλων κλάδου ΠΕ1 Δημοσιονομικών εκ των οποίων δύο (2) θέσεις Διευθυντών.

β) Έξι (6) θέσεις υπαλλήλων ΠΕ κλάδου Μηχανικών.

γ) Τρεις (3) θέσεις υπαλλήλων ΠΕ κλάδου Γεωτεχνικών.

δ) Δύο (2) θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού.

ε) Δύο (2) θέσεις υπαλλήλων κλάδου Πληροφορικής.

στ) Τέσσερις (4) θέσεις υπαλλήλων ΔΕ Δακτυλογράφων- Χειριστών Η/Υ.

ζ) Μία (1) θέση υπαλλήλου ΥΕ κλάδου Επιμελητών.

13. Η στελέχωση των διευθύνσεων μπορεί να γίνεται και με υπαλλήλους που αποσπώνται από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα του άρθρου 1 του ν. 2000/1991, όπως ισχύει κατά την πρώτη εφαρμογή του. Οι αποσπάσεις γίνονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού για χρονικό διάστημα δύο ετών, που μπορεί να παρατείνεται μια ή

περισσότερες φορές κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων.

14. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται οι ειδικότερες αρμοδιότητες και τα θέματα λειτουργίας της Ε.Δ.ΕΛ., καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

15. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών δύναται να καταργηθεί το Ειδικό Συντονιστικό Όργανο Ελέγχου των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που συστήθηκε με το άρθρο 6 του ν. 2187/1994 (ΦΕΚ 16 Α' /8.2.1994) και οι αρμοδιότητές του να μεταφερθούν στην Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου (Ε.Δ.ΕΛ.) που ουνιστάται με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' Μ.Ο.Δ. Α.Ε.

Άρθρο 18 Μονάδα Οργάνωσης της Διαχείρισης

1. Στη δεύτερη περίοδο της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του καταστατικού της Μονάδας Οργάνωσης της Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Μ.Ο.Δ.), όπως αυτό προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου τρίτου του ν. 2372/1996 (ΦΕΚ 29 Α') μετά τις λέξεις του «δημοσίου τομέα» τίθεται τελεία και διαγράφονται οι επόμενες λέξεις μέχρι το τέλος της περιόδου.

2. Οι παράγραφοι 2, 3, 4, 5 του άρθρου 1 του καταστατικού της Μονάδας Οργάνωσης της Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Μ.Ο.Δ.) αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Υποστηρίζει την οργάνωση της διαχείρισης του Κ.Π.Σ. με την επεξεργασία συστημάτων οργάνωσης και ειδικών εργαλείων, τη μεταφορά τεχνογνωσίας με συνεχή κατάρτιση του προσωπικού των εμπλεκόμενων φορέων, καθώς και την οργάνωση ειδικών εκδηλώσεων για το σκοπό αυτό.

3. Υποστηρίζει τη διαχειριστική αρχή του Κ.Π.Σ. ως προς την αξιολόγηση της διαχειριστικής ικανότητας και οργάνωσης των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

4. Προτείνει τη δομή οργάνωσης των διαχειριστικών αρχών.

5. Προβιβώνει στη δημόσια πρόσκληση για την απόσπαση προσωπικού στις ειδικές υπηρεσίες, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2 εδάφιο β' και υποστηρίζει τη διαδικασία αξιολόγησης όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 εδάφιο α' .»

Προστίθεται νέα παράγραφος 6 στο άρθρο 1 του καταστατικού της Μονάδας Οργάνωσης της Διαχείρισης του Κ.Π.Σ. που έχει ως εξής: «Υποστηρίζει τους τελικούς δικαιούχους μετά από πρόταση των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του καταστατικού της ανωτέρω εταιρείας προστίθεται περίοδος που έχει ως εξής: «με απόφαση της γενικής συνέλευσης μπορεί να παρατείνεται για ίσο χρονικό διάστημα μία ή περισσότερες φορές η διάρκεια της εταιρείας.»

4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του καταστατικού της ανωτέρω εταιρείας προστίθενται οι λέξεις «το πολύ» μετά τη λέξη «διάρκειας».

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του καταστατικού της ανωτέρω εταιρείας μετά τις λέξεις «του εποπτεύοντος υπουργού» τίθεται τελεία και διαγράφονται οι επό-

μενες λέξεις μέχρι το τέλος της περιόδου.

6. Προσωπικό με σχέση εξηρημένης εργασίας ορισμένου χρόνου που έχει προσληφθεί από τους ενδιαφεσους φορείς βάσει του άρθρου 5 του π.δ. 113/1992 μεταφέρεται και εντάσσεται στη Μ.Ο.Δ. Α.Ε., με την ίδια σχέση εργασίας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου που υποβάλλεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ, ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Άρθρο 19 Ταμείο Συνοχής

1. Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας εκπροσωπεί τη χώρα στην Επιτροπή για το Ταμείο Συνοχής και είναι αρμόδιο για την τελική επιλογή και την υποβολή των προτάσεων έργων για χρηματοδότηση από αυτό, για το συντονισμό και την εποπτεία των διαχειριστικών αρχών, όσον αφορά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του παρόντος άρθρου, καθώς και για τον έλεγχο εφαρμογής του πλαισίου και των κανόνων που εγκρίνονται από το Ταμείο Συνοχής.

2. Η κατ' αρχήν αξιολόγηση των προτάσεων, η παρακολούθηση και ο έλεγχος κατά την προετοιμασία και υλοποίηση των έργων, καθώς και η καταχώρηση των σχετικών στοιχείων στο Ο.Π.Σ. γίνεται από τις διαχειριστικές αρχές του άρθρου 7 του παρόντος νόμου.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του αρμόδιου Υπουργού καθορίζεται η αρμοδιότητα των διαχειριστικών αρχών ανάλογα με το είδος και τη φύση των έργων, καθώς και ειδικότερα θέματα σχετικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων της προηγούμενης παραγράφου από τις διαχειριστικές αρχές.

4. Η Αρχή Πληρωμής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10, ασκεί τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 8 για τα έργα που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο Συνοχής.

5. Η άσκηση των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας της παραγράφου 1 μπορεί να γίνεται μέσω ειδικής υπηρεσίας, εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων της παραγράφου 8 του άρθρου 7.

Άρθρο 20 Κοινοτικές πρωτοβουλίες

1. Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας εκπροσωπεί τη χώρα στην Επιτροπή για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες και είναι αρμόδιο για την υποβολή των επιχειρησιακών προγραμμάτων που εντάσσονται στο πλαίσιο τους, καθώς και για το συντονισμό και την εποπτεία των διαχειριστικών αρχών των επιχειρησιακών προγραμμάτων των κοινοτικών πρωτοβουλιών.

2. Η διαχείριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων των κοινοτικών πρωτοβουλιών γίνεται από διαχειριστικές αρχές που ασκούν τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 4, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5. Ως προς τη σύσταση των ειδικών υπηρεσιών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων των διαχειριστικών αρχών, την οργάνωση, τη λειτουργία, τη σύνθεση του προσωπικού της κατά κατηγορία, την επιλογή του προισταμένου και τις αμοιβές του προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα ισχύουν αναλόγως αυτά που ορίζονται στο

άρθρο 7.

3. Η Αρχή της Πληρωμής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10, ασκεί τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 8 για τα επιχειρησιακά προγράμματα των κοινοτικών πρωτοβουλιών.

4. Για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα κοινοτικής πρωτοβουλίας, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου, συγκροτείται Επιτροπή Παρακολούθησης που ασκεί τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 16.

5. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ρυθμίζεται κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης διάταξης, η σύσταση κοινών οργάνων, για την εφαρμογή των διακρατικών συμφωνιών που συνομολογούνται στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων διασυνοριακής, διαπεριφερειακής και διακρατικής συνεργασίας, που εντάσσονται στην κοινοτική πρωτοβουλία Interreg, ο τρόπος συμμετοχής σε αυτά τα όργανα, η εφαρμογή των αποφάσεών τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 21

Συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαίου και της κηροζίνης θέρμανσης

1. Ειδικά για τη χρονική περίοδο από 16 Οκτωβρίου 2000 μέχρι και 27 Απριλίου 2001, ο φόρος που αναφέρεται στις περιπτώσεις στ' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 2127/1993 (ΦΕΚ 48 Α'), για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) θέρμανσης και την κηροζίνη θέρμανσης, αντίστοιχα, ορίζεται σε έξι χιλιάδες εκατόν πενήντα (6.150) δραχμές το χιλιόλιτρο.

2. Η ισχύς της παρούσας διάταξης αρχίζει από 16 Οκτωβρίου 2000.

Άρθρο 22

1. Η προβλεπόμενη από την παρ. 1 του άρθρου έκτου του ν. 2388/1996 διάρκεια επιδότησης, όπως αυτή παρατάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 2736/1999 (ΦΕΚ 172 Α'), παρατείνεται αφότου έληξε για χρονικό διάστημα ενός (1) ακόμη έτους.

Τα ποσά που θα απαιτηθούν από τη ρύθμιση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου θα βαρύνουν κατά το ήμισυ τον Ο.Α.Ε.Δ. και κατά το ήμισυ το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2388/1996 (ΦΕΚ 50 Α') και της εκδοθείσας κατ' εξουσιοδότηση αυτού υπουργικής απόφασης με αριθμ. 33492/23.7.1996.

2. Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α') ειδική επιδότηση ανεργίας διάρκειας τριάντα έξι (36) μηνών παρατείνεται, αφότου έληξε, για ένα ακόμη δωδεκάμηνο, εφόσον ο επιδοτούμενος παραμένει ανεργος μετά τη λήξη της αρχικής επιδότησης.

Κατά τα λοιπά ισχύουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 19 του ν. 2458/1997.

3. Στο τέλος του άρθρου 19 του ν. 2458/1997 προστίθεται παράγραφος 7 που έχει ως εξής:

«7. Ο αναγνωριζόμενος κατά τις παραγράφους 3 και 4 χρόνος ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη και για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978, όπως ισχύει μέχρι σήμερα. Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από 14.2.1997, τα δε οικονομικά αποτελέσματα από την πρώτη του επόμενου μήνα της δημοσιεύσεως του παρόντος.»

Άρθρο 23

Το κατά τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος 420/1991 (ΦΕΚ 153 Α') Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών επιχορηγείται ετησίως από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Υγείας και Πρόνοιας, με ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του ορίου πληρωμών των μη συγχρηματοδοτούμενων έργων καθενός από τα Υπουργεία αυτά.

Άρθρο 24

Διαχείριση, παρακολούθηση του προγράμματος «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ» Σύσταση «Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε.»

1. Ειδικά για τη διαχείριση και παρακολούθηση του επιχειρησιακού προγράμματος «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ» εφαρμόζονται και οι παρακάτω διατάξεις:

α) Ειδική υπηρεσία για τη διαχείριση του προγράμματος συνιστάται, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7, στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

β) Πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης του προγράμματος ορίζεται, με την απόφαση της παρ. 2 του άρθρου 16, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

γ) Η ένταξη των πράξεων στα μέτρα του προγράμματος, που αφορούν τη δημόσια διοίκηση, διενεργείται κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 5, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

2. α) Επιτρέπεται, ύστερα από αίτηση του τελικού δικαιούχου, η χωρίς αντάλλαγμα υποστήριξη του στις διαδικασίες προετοιμασίας, παρακολούθησης, ένταξης και υλοποίησης των πράξεων του επιχειρησιακού προγράμματος, καθώς και η απόδοσή τους σε παραγωγική λειτουργία, από την ανώνυμη εταιρεία της επόμενης παραγράφου.

β) Επιτρέπεται, ύστερα από προγραμματική συμφωνία που καταρτίζεται μεταξύ του, κατ' αρχήν, τελικού δικαιούχου και της εταιρείας της επόμενης παραγράφου, η οποία κοινοποιείται στη διαχειριστική αρχή του προγράμματος, η εκτέλεση χωρίς αντάλλαγμα εκ μέρους της εταιρείας, ως τελικού δικαιούχου, πράξεων ή μέτρων ευθύνης του οικείου Υπουργείου ή Περιφέρειας ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ., που χρηματοδοτούνται από το επιχειρησιακό πρόγραμμα, συμπεριλαμβανομένων ενεργειών τεχνικής βοήθειας στήριξης.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συνιστάται ανώνυμη εταιρεία, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με την επωνυμία «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ Α.Ε.» και καταρτίζεται το καταστατικό της.

4. Η εταιρεία λειτουργεί χάριν του δημόσιου συμφέροντος, κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και δεν έχει βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα. Διέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει κάθε φορά, πλην αν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο αυτό.

5. Το μετοχικό κεφάλαιο αναλαμβάνεται εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο για την άσκηση των μετοχικών του δικαιωμάτων εκπροσωπούν οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρω-

σης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Οι μετοχές της εταιρείας είναι ονομαστικές και αμεταβίβαστες.

6. Σκοποί της εταιρείας είναι:

α) Η χωρίς αντάλλαγμα παροχή υποστήριξης των τελικών δικαιούχων του επιχειρησιακού προγράμματος "ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ", κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2α του παρόντος άρθρου.

β) Η ανάληψη, ως τελικής δικαιούχου, της υλοποίησης πράξεων ή μέτρων, συμπεριλαμβανομένων ενεργειών τεχνικής βοήθειας στήριξης, που χρηματοδοτούνται από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ", κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2β του παρόντος άρθρου.

γ) Η διαχείριση και η παραγωγική λειτουργία συστημάτων πληροφορικής και επικοινωνίας της δημόσιας διοίκησης, ύστερα από απόφαση παραχώρησης του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στην απόφαση καθορίζεται ο τρόπος άσκησης της διαχείρισης και της παραγωγικής λειτουργίας και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Με το καταστατικό της εταιρείας καθορίζονται ειδικότερα οι σκοποί της εταιρείας και εξειδικεύονται οι επιτρεπόμενες δράσεις της για την επίτευξή τους.

7. Η εταιρεία διοικείται από εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο ορίζεται για τριετή θητεία με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με ίδια απόφαση ορίζεται ο Πρόεδρος του Δ.Σ..

Τρία μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου προτείνονται από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Ο Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας εκλέγεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας μεταξύ των μελών του, και υπογράφει σύμβαση διαχείρισης με την εταιρεία, στην οποία καθορίζονται οι στόχοι που αναλαμβάνει να εκπληρώσει κατά τη διάρκεια της θητείας του.

Η αμοιβή του καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. της εταιρείας. Για τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της εταιρείας έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 32 του ν. 2190/1994.

8. Η εταιρεία μπορεί να επιχορηγείται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για την εκτέλεση των σκοπών της.

9. Η εταιρεία απολαμβάνει όλων των διοικητικών, οικονομικών και δικαστικών ατελειών, καθώς και όλων των δικονομικών προνομίων του Δημοσίου. Επίσης απαλλάσσεται από κάθε δημόσιο, δημοτικό, κοινοτικό, λιμενικό ή δικαστικό τέλος ή φόρο, άμεσο ή έμμεσο, εισφορά υπέρ τρίτου, δικαίωμα και κράτηση φόρων ή τέλους, πλην του Φ.Π.Α.

10. Στην εταιρεία επιτρέπεται η απόσπαση υπαλλήλων του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα του άρθρου 1 του ν. 2000/1991, όπως ίσχυε κατά την πρώτη εφαρμογή του, για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών που μπορεί να παρατείνεται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα. Για το προσωπικό της εταιρείας εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 8 του καταστατικού της Μ.Ο.Δ. Α.Ε., όπως αυτό καθορίζεται με την παρ. 3 του άρθρου τρίτου του ν. 2372/1996 (ΦΕΚ 29 Α').

Όλα τα ειδικότερα θέματα, τα σχετικά με την εσωτερική διάρθρωση των υπηρεσιών της εταιρείας, τον αριθμό, τα αναγκαία προσόντα και τους όρους πρόσληψης του προσωπικού, την κατανομή του σε τμήματα, την εξέλιξη και τον πειθαρχικό έλεγχο του, ρυθμίζονται με κανονισμό που καταρτίζεται από το Δ.Σ. της εταιρείας, εγκρίνεται με κοινή

απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Οικονομίας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με όμοια απόφαση εγκρίνεται ο Κανονισμός Προμηθειών, ανάθεσης εκτέλεσης έργων, μελετών και παροχής υπηρεσιών, με τον οποίο ρυθμίζεται κάθε σχετικό ζήτημα για τη σύναψη, εκτέλεση και λύση των ανωτέρω συμβάσεων.

11. α) Με το καταστατικό της εταιρείας ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την επωνυμία, την έδρα, το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο, την αύξηση και τη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, την έκδοση των μετοχών και των προσωρινών τίτλων, τα δικαιώματα των μετόχων, τη σύγκληση, τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της Γενικής Συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου, τις αρμοδιότητες του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου, τους πόρους της εταιρείας, τους ελεγκτές, την εταιρική χρήση, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τη λύση και την εκκαθάριση της εταιρείας, την πρώτη εταιρική χρήση, το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, τους πρώτους, τακτικό και αναπληρωματικό, ελεγκτές και κάθε άλλο σχετικό θέμα που προβλέπεται από την κείμενη για τις ανώνυμες εταιρείες νομοθεσία.

β) Το καταστατικό της εταιρείας μπορεί να τροποποιείται και να κωδικοποιείται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της εταιρείας, που εγκρίνεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Οικονομίας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

12. Εκτός από την ασκούμενη, σύμφωνα με τη νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρείες εποπτεία, η οποία ασκείται από τον Υπουργό Ανάπτυξης, η εταιρεία υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο Καταστατικό της.

Άρθρο 25

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2000

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Π. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Α. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Χ. ΒΕΡΕΛΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 14 Νοεμβρίου 2000

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1783/1999 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 12ης Ιουλίου 1999
σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (*)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 162,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών (3),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης (4),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) ότι το άρθρο 160 της συνθήκης προβλέπει ότι, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) συμβάλλει στη διόρθωση των κυριοτέρων περιφερειακών ανισοτήτων στην Κοινότητα· ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, το ΕΤΠΑ συμβάλλει στη μείωση της απόκλισης μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιφερειών και στη μείωση της καθυστέρησης που παρουσιάζουν οι μειονεκτικές περιφέρειες ή νήσοι, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών·
- (2) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί των γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (5) ορίζει, στο άρθρο 2 παράγραφος 2, ότι η κύρια αποστολή του ΕΤΠΑ είναι η στήριξη των στόχων αριθ. 1 και αριθ. 2 που προβλέπονται στο άρθρο 1, πρώτα εδάφιο, σημεία 1 και 2 του εν λόγω κανονισμού (εφεξής καλούμενοι «στόχοι αριθ. 1 και αριθ. 2»)· ότι τα άρθρα 20 και 21 του ίδιου κανονισμού ορίζουν ότι, το ΕΤΠΑ συμβάλλει στη χρηματοδότηση της διασυνοριακής, διακρατικής και διαπεριφερειακής συνεργασίας καθώς και στην οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση των πόλεων και των προαστίων που διέρχονται κρίση δυνάμει των κοινοτικών πρωτοβουλιών· ότι τα άρθρα 22 και 23 του εν λόγω κανονισμού

ορίζουν ότι το ΕΤΠΑ στηρίζει τις καινοτόμες δράσεις σε κοινοτικό επίπεδο καθώς και μέτρα τεχνικής βοήθειας·

- (3) ότι οι κοινές διατάξεις των Διαρθρωτικών Ταμείων ορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999· ότι είναι σκόπιμο να διευκρινισθεί η φύση των μέτρων που είναι δυνατόν να χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ δυνάμει των στόχων αριθ. 1 και αριθ. 2 των κοινοτικών πρωτοβουλιών και των καινοτόμων δράσεων·
- (4) ότι είναι σκόπιμο να διευκρινισθεί η συμβολή του ΕΤΠΑ, στο πλαίσιο της αποστολής του για την περιφερειακή ανάπτυξη, την αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων, την επίτευξη υψηλού βαθμού ανταγωνιστικότητας, την επίτευξη υψηλού επιπέδου απασχόλησης, την ισότητα ανδρών και γυναικών και την επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος·
- (5) ότι οι παρεμβάσεις του ΕΤΠΑ πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο μιας συνολικής και ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αειφόρο ανάπτυξη και να εξασφαλίζουν αποτελέσματα συνεργίας με τις παρεμβάσεις των λοιπών διαρθρωτικών Ταμείων·
- (6) ότι, στο πλαίσιο της αποστολής του, είναι σκόπιμο το ΕΤΠΑ να υποστηρίζει το παραγωγικό περιβάλλον και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ιδίως των μικρομεσαίων· την τοπική οικονομική ανάπτυξη και την ανάπτυξη της απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της απασχόλησης στον πολιτιστικό και τουριστικό τομέα, στο μέτρο που αυτοί συμβάλλουν στη δημιουργία σταθερών θέσεων απασχόλησης την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη· την ανάπτυξη των τοπικών, περιφερειακών και διευρωπαϊκών δικτύων, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης πρόσβασης στα εν λόγω δίκτυα, στους τομείς υποδομής των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας· την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης —κατά προτεραιότητα στην πηγή τους— των επιβλαβών για το περιβάλλον ενεργειών, και την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», ευνοώντας ταυτόχρονα την μη ρυπαίνουσα και αποτελεσματική χρήση της ενέργειας και την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και την ισότητα ανδρών και γυναικών όσον αφορά την απασχόληση·

(*) Η δημοσίευση αυτή ακυρώνει και αντικαθιστά τη δημοσίευση που αναγράφεται στην ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 43.

(1) ΕΕ C 176 της 9.6.1998, σ. 35 και

ΕΕ C 52 της 23.2.1999, σ. 12.

(2) ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 74.

(3) ΕΕ C 51 της 22.2.1999, σ. 1.

(4) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1998 (ΕΕ C 379 της 7.12.1998, σ. 178), κοινή θέση του Συμβουλίου της 14ης Απριλίου 1999 (ΕΕ C 134 της 14.5.1999, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Μαΐου 1999 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999.

(5) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

- (7) ότι το ΕΤΠΑ οφείλει να διαδραματίζει ιδιαίτερο ρόλο υπέρ της τοπικής οικονομικής ανάπτυξης, στο πλαίσιο της βελτίωσης του πλαισίου ζωής και της χωροταξικής ανάπτυξης, ιδίως μέσω της προώθησης των τοπικών συμφωνιών για την απασχόληση και των νέων πηγών θέσεων απασχόλησης·
- (8) ότι το ΕΤΠΑ θα πρέπει να στηρίζει, στο πλαίσιο της αποστολής του, τις επενδύσεις για την αποκατάσταση των εγκαταλελειμμένων ζωνών, με την προοπτική τοπικής, αγροτικής ή αστικής οικονομικής ανάπτυξης·
- (9) ότι τα μέτρα κοινοτικού ενδιαφέροντος που λαμβάνονται με πρωτοβουλία της Επιτροπής διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο της επίτευξης των γενικών στόχων των κοινοτικών διαρθρωτικών δράσεων που ορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999· ότι, προς το σκοπό αυτό, λαμβάνοντας υπόψη την κοινοτική προστιθέμενη αξία, έχει ιδιαίτερη σημασία το ΕΤΠΑ να εξακολουθήσει να προωθεί τη διασυνοριακή, διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με περιφέρειες ευρισκόμενες στα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης κατά την έννοια της συνθήκης, με μειονεκτικές νήσους, καθώς και τη συνεργασία με τις εξόχως απόκεντρες περιοχές λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και περιοριστικών παραγόντων που αντιμετωπίζουν οι περιφέρειες αυτές, στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής, η αρμονική, ισόρροπη και αειφόρος ανάπτυξη του συνόλου του κοινοτικού χώρου, και σε ό,τι αφορά τη χωροταξία, συμβάλλει στις ενέργειες υπέρ της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής ότι είναι σκόπιμο να συνεχιστεί και να ενισχυθεί η συμβολή του ΕΤΠΑ σε μία ανάπτυξη αυτής της μορφής ότι είναι ευκατία να στηριχθεί η οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση των πόλεων και των προαστίων που διέρχονται κρίση προκειμένου να προωθηθεί μια αειφόρος ανάπτυξη των πόλεων·
- (10) ότι είναι σκόπιμο να καθοριστούν οι αρμοδιότητες για την έκδοση των εκτελεστικών διατάξεων και να προβλεφθούν ορισμένες μεταβατικές διατάξεις·
- (11) ότι θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4254/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αποστολή

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 160 της συνθήκης και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) συμμετέχει στη χρηματοδότηση παρεμβάσεων, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού, με σκοπό την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής μέσω της διόρθωσης των κύριων περιφερειακών ανισοτήτων και μέσω της συμμετοχής στην ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση των περιφερειών.

Προς το σκοπό αυτό, το ΕΤΠΑ συμβάλλει επίσης στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης και στη δημιουργία σταθερών θέσεων απασχόλησης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 374 της 31.12.1998, σ. 15· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2083/93 (ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 34).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Στο πλαίσιο της αποστολής του, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, το ΕΤΠΑ συμμετέχει στη χρηματοδότηση:
- α) παραγωγικών επενδύσεων οι οποίες επιτρέπουν τη δημιουργία ή τη διατήρηση σταθερών θέσεων απασχόλησης·
- β) επενδύσεων σε υποδομές:
- i) οι οποίες, στις περιοχές που καθορίζονται στον στόχο αριθ. 1, συμβάλλουν στην αύξηση του οικονομικού δυναμικού, στην ανάπτυξη, στη διαρθρωτική αναπροσαρμογή και στη δημιουργία ή διατήρηση σταθερών θέσεων απασχόλησης στις περιφέρειες αυτές, συμπεριλαμβανομένων των επενδύσεων που συμβάλλουν στη δημιουργία και ανάπτυξη των διευρωπαϊκών δικτύων στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να συνδεθούν με τις κεντρικές περιοχές της Κοινότητας οι περιοχές που μειονεκτούν από διαρθρωτική άποψη λόγω του νησιωτικού, ηπειρωτικού και απομακρυσμένου τους χαρακτήρα.
- ii) οι οποίες, στις περιφέρειες ή περιοχές που καλύπτονται από τους στόχους αριθ. 1 και αριθ. 2 ή στις κοινοτικές πρωτοβουλίες που προβλέπονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, αφορούν τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων σε οικονομικές περιοχές και βιομηχανικές ζώνες που πλήττονται από μαρασμό, την ανάπλαση υποβαθμισμένων αστικών περιοχών καθώς και την αναζωογόνηση και την άρση της απομόνωσης των αγροτικών περιοχών και των περιοχών οι οποίες εξαρτώνται από την αλιεία· τις επενδύσεις σε υποδομές των οποίων ο εκσυγχρονισμός ή η διευθέτηση αποτελούν προϋπόθεση της δημιουργίας ή της ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων οι οποίες συνεπάγονται τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των διασυνδέσεων με υποδομές που αποτελούν προϋπόθεση για την ανάπτυξη αυτών των δραστηριοτήτων·
- γ) της ανάπτυξης του ενδογενούς δυναμικού, μέσω μέτρων ενθάρρυνσης και στήριξης των πρωτοβουλιών τοπικής ανάπτυξης και απασχόλησης καθώς και των δραστηριοτήτων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, στα οποία περιλαμβάνονται ειδικότερα:
- i) οι ενισχύσεις στις υπηρεσίες που παρέχονται στις επιχειρήσεις, ιδίως στους τομείς της διαχείρισης, των μελετών και ερευνών της αγοράς, καθώς και των υπηρεσιών οι οποίες παρέχονται από κοινού σε περισσότερες επιχειρήσεις,
- ii) η χρηματοδότηση της μεταφοράς τεχνολογίας, στην οποία περιλαμβάνεται ιδίως η συγκέντρωση, η διάδοση πληροφοριών, η κοινή οργάνωση μεταξύ επιχειρήσεων και ερευνητικών εγκαταστάσεων και η χρηματοδότηση της εφαρμογής καινοτομιών στις επιχειρήσεις,
- iii) η βελτίωση της πρόσβασης των επιχειρήσεων στις δυνατότητες χρηματοδότησης και δανεισμού, μέσω της δημιουργίας και ανάπτυξης των κατάλληλων χρηματοδοτικών μέσων όπως αυτά που προβλέπονται στο άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999,
- iv) οι άμεσες ενισχύσεις στις επενδύσεις, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 28 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, στις περιπτώσεις που δεν προβλέπεται καθεστώς ενισχύσεων,
- v) η κατασκευή υποδομών με διαστάσεις κατάλληλες για την τοπική ανάπτυξη και την ανάπτυξη της απασχόλησης,
- vi) οι ενισχύσεις στις δομές παροχής εκ του σύνεγγυς υπηρεσιών, με σκοπό τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, εξαιρουμένων των μέτρων που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ)·

δ) μέτρων τεχνικής βοήθειας όπως προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Στις περιφέρειες που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1, το ΕΤΠΑ δύναται να συμμετέχει στη χρηματοδότηση των επενδύσεων στον τομέα της εκπαίδευσης και της υγείας, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στη διαρθρωτική τους αναπροσαρμογή.

2. Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, η χρηματοδοτική συμμετοχή του ΕΤΠΑ στηρίζει επί παραδείγματι, τους ακόλουθους τομείς:

- α) το παραγωγικό περιβάλλον, ιδίως για την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας και των βιώσιμων επενδύσεων των επιχειρήσεων, ιδίως των μικρομεσαίων, καθώς και την ανάπτυξη της ελκυστικότητας των περιφερειών, ιδίως μέσω της αναβάθμισης του επιπέδου του εξοπλισμού τους σε υποδομές·
- β) την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, με σκοπό την προώθηση της εφαρμογής των νέων τεχνολογιών και της καινοτομίας ή την ενίσχυση των ικανοτήτων έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης που συμβάλλουν στην περιφερειακή ανάπτυξη·
- γ) την ανάπτυξη της κοινωνίας των πληροφοριών·
- δ) την ανάπτυξη του τουρισμού και των πολιτιστικών επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δημιουργούν σταθερές θέσεις εργασίας·
- ε) την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις γενικές αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης προς υποστήριξη της οικονομικής ανάπτυξης, της μη ρυπαίνουσας και αποτελεσματικής χρήσης ενέργειας και της ανάπτυξης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·
- στ) την ισότητα ανδρών και γυναικών όσον αφορά την απασχόληση, ιδίως μέσω της δημιουργίας επιχειρήσεων και υποδομών ή υπηρεσιών που παρέχουν τη δυνατότητα αρμονικού συνδυασμού της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής·
- ζ) τη διασυνοριακή, διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία στον τομέα της αειφόρου περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης.

Άρθρο 3

Κοινοτική πρωτοβουλία

1. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το ΕΤΠΑ συμβάλλει, σύμφωνα με το άρθρο 21 του εν λόγω κανονισμού, στην εφαρμογή της κοινοτικής πρωτοβουλίας στον τομέα της διασυνοριακής, διακρατικής και διαπεριφερειακής συνεργασίας που αποσκοπεί να δώσει ώθηση στην αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη όλου του κοινοτικού χώρου

(INTERREG), καθώς και στην εφαρμογή της κοινοτικής πρωτοβουλίας για την οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση των πόλεων και των προαστίων που διέρχονται κρίση, προκειμένου να προωθηθεί μια αειφόρος ανάπτυξη των πόλεων (URBAN).

2. Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου πεδίο εφαρμογής διευρύνεται με την απόφαση συμμετοχής των Ταμείων σε μέτρα τα οποία είναι δυνατό να χρηματοδοτούνται δυνάμει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1784/1999⁽¹⁾, (ΕΚ) αριθ. 1257/1999⁽²⁾ και (ΕΚ) αριθ. 1263/1999⁽³⁾ ούτως ώστε να εφαρμοσθούν όλα τα μέτρα που προβλέπονται από το σχετικό πρόγραμμα κοινοτικής πρωτοβουλίας.

Άρθρο 4

Καινοτόμες δράσεις

1. Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το ΕΤΠΑ μπορεί να συμμετέχει στη χρηματοδότηση:

- α) μελετών, με πρωτοβουλία της Επιτροπής, που αποσκοπούν στην ανάλυση και τον εντοπισμό των προβλημάτων και λύσεων που έχουν σχέση με την περιφερειακή ανάπτυξη, ιδίως όσον αφορά την αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη του συνόλου του κοινοτικού χώρου, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου ανάπτυξης του κοινοτικού χώρου·
- β) πιλοτικών σχεδίων με τα οποία ανιχνεύονται ή προτείνονται νέες λύσεις επί θεμάτων περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης, με στόχο τη μεταφορά των λύσεων αυτών, μετά το στάδιο της επίδειξης, στις παρεμβάσεις·
- γ) ανταλλαγών καινοτόμων εμπειριών που έχουν ως στόχο να προβάλουν και να μεταφέρουν την πείρα που αποκτάται στον τομέα της περιφερειακής ή τοπικής ανάπτυξης.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου πεδίο εφαρμογής διευρύνεται με την απόφαση συμμετοχής των Ταμείων σε μέτρα τα οποία είναι δυνατόν να χρηματοδοτούνται δυνάμει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1784/1999, (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 και (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 ούτως ώστε να εφαρμοσθούν όλα τα μέτρα που προβλέπονται από το εν λόγω πιλοτικό σχέδιο.

Άρθρο 5

Λεπτομέρειες εφαρμογής

Κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 48 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Άρθρο 6

Κατάργηση κανονισμού

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4254/88 καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 5 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999 σχετικά με τις διαρθρωτικές ενέργειες στον τομέα της αλιείας (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 54).

Άρθρο 7

Ρήτρα επανεξέτασης

Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επανεξετάζουν τον παρόντα κανονισμό το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Αποφασίζουν σχετικά με την πρόταση αυτή με τη διαδικασία του άρθρου 162 της συνθήκης.

Άρθρο 8

Μεταβατικές διατάξεις

Οι μεταβατικές διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 52 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 12 Ιουλίου 1999.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. NIINISTÖ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1784/1999 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 1999

σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (*)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 148,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών (3),

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης (4),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί των γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (5) αντικαθιστά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου (6), καθώς και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου (7)· ότι θα πρέπει επίσης να αντικατασταθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4255/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88, όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (8)·
- (2) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 ορίζει τις γενικές διατάξεις που διέπουν τα διαρθρωτικά Ταμεία στο σύνολό τους και ότι θα πρέπει να καθοριστούν οι επιλέξιμες ενέργειες που μπορεί να χρηματοδοτήσει το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (εφεξής καλούμενο «το Ταμείο») στο πλαίσιο των στόχων αριθ. 1, αριθ. 2 και αριθ. 3, που αναφέρονται στο άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, σημεία 1, 2 και 3 του εν λόγω κανονισμού (εφεξής καλούμενοι στόχοι αριθ. 1, αριθ. 2 και αριθ. 3), στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων και των ανισοτήτων πάσης φύσεως, σε σχέση με την αγορά εργασίας, καθώς και στο πλαίσιο των καινοτόμων μέτρων και της παροχής τεχνικής υποστήριξης·

- (3) ότι θα πρέπει να προσδιοριστεί η αποστολή του Ταμείου σε σχέση με τα καθήκοντα που ορίζονται στη συνθήκη και στο πλαίσιο των προτεραιοτήτων που έχει θέσει η Κοινότητα στους τομείς της ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού και της απασχόλησης·
- (4) ότι τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που έγινε στο Άμστερνταμ τον Ιούνιο του 1997, και το ψήφισμά του της 16ης Ιουνίου 1997, για την αύξηση και την απασχόληση (9), σηματοδότησαν την έναρξη εφαρμογής της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση, των ετήσιων κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση καθώς και της διαδικασίας για την κατάρτιση εθνικών σχεδίων δράσης για την απασχόληση·
- (5) ότι θα πρέπει να αναπροσδιοριστεί το πεδίο δράσης του Ταμείου, ιδιαίτερα μετά την αναδιάρθρωση και απλουστευση των στόχων των διαρθρωτικών Ταμείων, προκειμένου να υποστηριχθεί η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση και τα συνδεδεμένα με αυτήν εθνικά σχέδια για την απασχόληση·
- (6) ότι θα πρέπει να οριστεί ένα κοινό πλαίσιο για τις παρεμβάσεις του Ταμείου και στους τρεις στόχους των διαρθρωτικών Ταμείων, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να εξασφαλιστεί η συνέπεια και η συμπληρωματικότητα των δράσεων που αναλαμβάνονται βάσει αυτών των στόχων, με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς εργασίας και την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού·
- (7) ότι τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε ο προγραμματισμός και η εφαρμογή των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο στο πλαίσιο όλων των στόχων να συμβάλλουν στην προώθηση της ισότητας των ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών, καθώς και στην προώθηση της ένταξης και διατήρησης στην αγορά εργασίας των ομάδων και των ατόμων που μειονεκτούν·
- (8) ότι τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε η κοινωνική διάσταση και η πτυχή της απασχόλησης της κοινωνίας των πληροφοριών να λαμβάνονται δεόντως υπόψη κατά την εφαρμογή των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο·
- (9) ότι θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε οι ενέργειες που συνδέονται με την προσαρμογή της βιομηχανίας να λαμβάνουν υπόψη τις γενικές ανάγκες σε εργατικό δυναμικό αμφοτέρων των φύλων, που πηγάζουν από οικονομικές αλλαγές και από την εξέλιξη διαπιστωθέντων ή προβλεψιμων συστημάτων παραγωγής και να μην εννοούν μια μόνο εταιρία ή έναν συγκεκριμένο βιομηχανικό κλάδο· ότι ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στη βελτίωση της πρόσβασης στην κατάρτιση και της οργάνωσης της εργασίας·

(*) Η δημοσίευση αυτή ακυρώνει και αντικαθιστά τη δημοσίευση που αναγράφεται στην ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 48.

(1) ΕΕ C 176 της 9.6.1998, σ. 39 και

ΕΕ C 74 της 18.3.1999, σ. 7.

(2) ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 74.

(3) ΕΕ C 51 της 22.2.1999, σ. 48.

(4) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1998 (ΕΕ C 379 της 7.12.1998, σ. 186), κοινή θέση του Συμβουλίου της 14ης Απριλίου 1999 (ΕΕ C 134 της 14.5.1999, σ. 9) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Μαΐου 1999 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999.

(5) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

(6) ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94 (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11).

(7) ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94.

(8) ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2084/93 (ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 39).

(9) ΕΕ C 236 της 2.8.1997, σ. 3.

- (10) ότι θα πρέπει να εξασφαλισθεί ότι το Ταμείο θα συνεχίσει να ενισχύει την απασχόληση και την απόκτηση επαγγελματικής ειδίκευσης, με την υποστήριξη ενεργειών πρόληψης —κατά το δυνατόν— παροχής συμβουλών, δικτύωσης και κατάρτισης σε όλη την Κοινότητα και ότι, επομένως, οι επιλέξιμες δραστηριότητες πρέπει να είναι οριζόντιες και να καλύπτουν το σύνολο της οικονομίας, χωρίς να περιορίζονται α priori σε συγκεκριμένους κλάδους ή βιομηχανίες·
- (11) ότι θα πρέπει να αναπροσδιορισθούν οι επιλέξιμες δράσεις προκειμένου να καταστεί αποτελεσματικότερη η υλοποίηση των πολιτικών σκοπών στο πλαίσιο του συνόλου των στόχων για τους οποίους παρεμβαίνει το Ταμείο· ότι θα πρέπει να προσδιορισθούν οι δαπάνες που είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από το Ταμείο στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης·
- (12) ότι θα πρέπει να συμπληρωθεί και να διευκρινισθεί το περιεχόμενο των σχεδίων και των μορφών υποστήριξης, ειδικά μετά τον επαναπροσδιορισμό του στόχου αριθ. 3·
- (13) ότι η εφαρμογή των παρεμβάσεων του Ταμείου σε όλα τα επίπεδα θα πρέπει να στηρίζεται στις προτεραιότητες της Κοινότητας στον κοινωνικό τομέα και στην πολιτική απασχόλησης, καθώς και στις προτεραιότητες που εντάσσονται στα εθνικά σχέδια δράσης·
- (14) ότι μπορούν να προβλεφθούν ρυθμίσεις με τις οποίες οι τοπικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανισμών μπορούν, με απλές και ταχείες διαδικασίες, να αποκτήσουν άμεση πρόσβαση στις ενισχύσεις του Ταμείου, αυξάνοντας έτσι την ικανότητα δράσης τους σε αυτόν τον τομέα·
- (15) ότι τα μέτρα μείζονος σημασίας για την Κοινότητα που λαμβάνονται με πρωτοβουλία της Επιτροπής διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στα πλαίσια της επίτευξης των γενικών στόχων της διαρθρωτικής δράσης της Κοινότητας, που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999· ότι οι πρωτοβουλίες αυτές θα πρέπει πρωτίστως να προωθούν τη διεθνική συνεργασία και την πολιτική καινοτομία·
- (16) ότι το Ταμείο συμβάλλει, επιπλέον, στην παροχή τεχνικής βοήθειας και στην υποστήριξη καινοτόμων δράσεων καθώς και μέτρων προπαρασκευής, παρακολούθησης, αξιολόγησης και ελέγχου, σύμφωνα με τα άρθρα 22 και 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999·
- (17) ότι θα πρέπει να καθοριστούν οι αρμοδιότητες για την έκδοση εκτελεστικών διατάξεων και να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις·
- (18) ότι θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4255/88,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αποστολή

Στο πλαίσιο των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (το Ταμείο) από το άρθρο 146 της συνθήκης καθώς και των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί τα διαρθρωτικά Ταμεία δυνάμει του άρθρου 159 της συνθήκης και σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το Ταμείο

υποστηρίζει τα μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ανεργίας καθώς και για την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού και την κοινωνική ενσωμάτωση στην αγορά εργασίας που αποσκοπούν στην προώθηση υψηλού επιπέδου απασχόλησης, στην ισότητα ανδρών και γυναικών, στην αειφόρο ανάπτυξη και στην οικονομική και κοινωνική συνοχή. Ειδικότερα, το Ταμείο συμβάλλει στις δράσεις που αναλαμβάνονται κατ' εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση και των ετησίων κατευθυντηρίων γραμμών για την απασχόληση.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Το Ταμείο υποστηρίζει και συμπληρώνει τις δραστηριότητες των κρατών μελών για την ανάπτυξη της αγοράς εργασίας καθώς και του ανθρώπινου δυναμικού στους ακόλουθους τομείς πολιτικής, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των πολυετών εθνικών σχεδίων δράσης για την απασχόληση:

- α) ανάπτυξη και προώθηση ενεργών πολιτικών στην αγορά εργασίας για την καταπολέμηση και την πρόληψη της ανεργίας, για την αποφυγή της μακροχρόνιας ανεργίας γυναικών και ανδρών, για τη διευκόλυνση της επανένταξης των μακροχρόνια άνεργων στην αγορά εργασίας και για την υποστήριξη της επαγγελματικής ένταξης των νέων και των ατόμων που επιστρέφουν στην αγορά εργασίας μετά από απουσία κάποιου χρόνου·
- β) προώθηση της ισότητας ευκαιριών για όλους όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, με ιδιαίτερη έμφαση για εκείνους που απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό·
- γ) προώθηση και βελτίωση·
- της επαγγελματικής κατάρτισης
 - της εκπαίδευσης
 - της παροχής συμβουλών
- στο πλαίσιο μιας πολιτικής για τη διά βίου κατάρτιση με σκοπό:
- να καταστεί ευκολότερη και να βελτιωθεί η πρόσβαση και η ένταξη στην αγορά εργασίας,
 - να βελτιωθεί και να διατηρηθεί η ικανότητα απασχόλησης και
 - να ενθαρρυνθεί η επαγγελματική κινητικότητα·

δ) προώθηση ειδικευμένου, καταρτισμένου και προσαρμόσιμου εργατικού δυναμικού, της καινοτομίας και της προσαρμοστικότητας όσον αφορά την οργάνωση της εργασίας, της ανάπτυξης του επιχειρηματικού πνεύματος, των συνθηκών που διευκολύνουν τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης καθώς και της εξειδίκευσης και της ενίσχυσης του εργατικού δυναμικού στους τομείς της έρευνας, της επιστήμης και της τεχνολογίας·

ε) ειδικά μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης και της συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των προοπτικών σταδιοδρομίας τους, της πρόσβασής τους σε νέες δυνατότητες απασχόλησης και στη δημιουργία επιχειρήσεων, και για τη μείωση των καθέτων και οριζοντίων διαχωρισμών αναλόγως φύλου στην αγορά εργασίας.

2. Στο πλαίσιο των τομέων πολιτικής που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το Ταμείο λαμβάνει υπόψη τα εξής:

- α) την υποστήριξη τοπικών πρωτοβουλιών για τη δημιουργία απασχόλησης, ιδίως των πρωτοβουλιών για την προώθηση της τοπικής απασχόλησης και των τοπικών συμφωνιών για την απασχόληση·

- β) την κοινωνική διάσταση καθώς και την πτυχή της απασχόλησης της κοινωνίας των πληροφοριών, κυρίως με την ανάπτυξη πολιτικών και προγραμμάτων που έχουν σχεδιαστεί για την αξιοποίηση του δυναμικού απασχόλησης που προσφέρει η κοινωνία των πληροφοριών, εξασφαλίζοντας ίση πρόσβαση στις δυνατότητες και τα οφέλη που αυτή παρέχει·
- γ) την ισότητα ανδρών και γυναικών κατά την έννοια της ολοκλήρωσης των πολιτικών ίσων ευκαιριών.

Άρθρο 3

Επιλέξιμες δραστηριότητες

1. Η οικονομική υποστήριξη του Ταμείου παρέχεται κυρίως υπό μορφή παροχής βοήθειας προς διάφορα άτομα για τις ακόλουθες δραστηριότητες ανάπτυξης του ανθρωπίνου δυναμικού, οι οποίες μπορούν να εντάσσονται στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης για την ένταξη στην αγορά εργασίας:
 - α) επαγγελματική κατάρτιση και εκπαίδευση —περιλαμβανομένης επαγγελματικής εκπαίδευσης ισοδύναμης προς την υποχρεωτική σχολική φοίτηση— μαθητεία προπαρασκευαστική κατάρτιση, περιλαμβανομένης της απόκτησης και αναβάθμισης βασικών δεξιοτήτων, αποκατάσταση στην εργασία, μέτρα για την προώθηση της ικανότητας ανεύρεσης απασχόλησης στην αγορά εργασίας, προσανατολισμός, παροχή συμβουλών και συνεχής κατάρτιση·
 - β) ενισχύσεις στην απασχόληση και στη μη μισθωτή επαγγελματική δραστηριότητα·
 - γ) στον τομέα της έρευνας, της επιστήμης και της τεχνολογικής ανάπτυξης, μεταπτυχιακή κατάρτιση και κατάρτιση διευθυντικών και τεχνικών στελεχών σε ερευνητικά ιδρύματα και σε επιχειρήσεις·
 - δ) ανάπτυξη νέων πηγών απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της κοινωνικής οικονομίας (τρίτο σύστημα).
2. Προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μπορούν επίσης να υποστηριχθούν οι ακόλουθες δράσεις:
 - α) ενίσχυση για δομές και συστήματα:
 - i) ανάπτυξη και βελτίωση της επαγγελματικής κατάρτισης, της εκπαίδευσης και της απόκτησης προσόντων, περιλαμβανομένης της κατάρτισης των εκπαιδευτικών, των επιμορφωτών και του προσωπικού, και βελτίωση της πρόσβασης των εργαζομένων σε δυνατότητες κατάρτισης και απόκτησης προσόντων,
 - ii) εκσυγχρονισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών απασχόλησης,
 - iii) ανάπτυξη δεσμών ανάμεσα στον κόσμο της εργασίας και τα ιδρύματα εκπαίδευσης, κατάρτισης και έρευνας,
 - iv) ανάπτυξη —στο μέτρο του δυνατού— συστημάτων πρόβλεψης των τάσεων της απασχόλησης και των αναγκών ανάπτυξης δεξιοτήτων, ιδίως σε σχέση με τις νέες μεθόδους εργασίας και τις νέες μορφές οργάνωσης της εργασίας λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να συνδυάζεται η οικογενειακή ζωή με την επαγγελματική, καθώς και της ανάγκης να μπορούν οι ηλικιωμένοι εργαζόμενοι να επιδίδονται σε ευδόκιμη δραστηριότητα μέχρι την σύνταξη· αποκλείεται εν τούτοις η χρηματοδότηση ρυθμίσεων για πρόωρη συνταξιοδότηση·
 - β) συνοδευτικά μέτρα:
 - i) στήριξη στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών στους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένης της παροχής υπηρεσιών και εγκαταστάσεων για την περιποίηση εξαρτωμένων ατόμων,
 - ii) προώθηση συνοδευτικών κοινωνικο-εκπαιδευτικών μέτρων ώστε να διευκολύνεται η ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ένταξη στην αγορά εργασίας,

iii) ευαισθητοποίηση, πληροφόρηση και δημοσιότητα.

3. Το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτεί δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 4, εδάφιο δεύτερο, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Άρθρο 4

Εστίαση της παρέμβασης

1. Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις εθνικές προτεραιότητες όπως ορίζονται ιδίως στα εθνικά σχέδια δράσης για την απασχόληση, καθώς και τις εκ των προτέρων αξιολογήσεις, χαράσσεται στρατηγική που συνεκτιμά όλους τους σχετικούς τομείς πολιτικής και λαμβάνει ιδιαίτερως υπόψη τους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, στοιχεία δ) και ε). Προκειμένου να μεγιστοποιηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο η αποτελεσματικότητα των ενισχύσεων του Ταμείου, οι παρεμβάσεις του στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής, λαμβανομένων υπόψη των τομέων προτεραιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, εστιάζονται σε περιορισμένο αριθμό τομέων ή θεμάτων και στις πλέον επιτακτικές ανάγκες και τις πλέον αποτελεσματικές δράσεις.

Όσον αφορά τις πιστώσεις που χορηγούνται για την εκάστοτε παρέμβαση του Ταμείου, οι τομείς πολιτικής στους οποίους πρέπει να δίνεται προτεραιότητα επιλέγονται στο πλαίσιο εταιρικής σχέσης. Λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με τις εθνικές προτεραιότητες, οι δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Ο προγραμματισμός των παρεμβάσεων του Ταμείου προβλέπει ότι ένα εύλογο ποσό εκ των πιστώσεων του Ταμείου που χορηγούνται για την παρέμβαση, σύμφωνα με τους στόχους αριθ. 1 και αριθ. 3 θα διατίθεται, σύμφωνα με το άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, υπό μορφή μικρών επιδοτήσεων που θα συνδυάζονται με ειδικές ρυθμίσεις πρόσβασης για τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς και τις τοπικές συμπράξεις. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο σύμφωνα με τις δημοσιονομικές ρυθμίσεις του άρθρου 29, παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Άρθρο 5

Κοινοτική πρωτοβουλία

1. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 το Ταμείο, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, συμβάλλει στην υλοποίηση της κοινοτικής πρωτοβουλίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων και των ανισοτήτων πάσης φύσεως όσον αφορά την αγορά εργασίας (Equal).

2. Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, οι αποφάσεις σχετικά με τη συμβολή του Ταμείου στην κοινοτική πρωτοβουλία μπορούν να διευρύνουν τις επιλέξιμες δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού, ώστε να καλυφθούν οι δράσεις που μπορούν να χρηματοδοτηθούν από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1783/1999 ⁽¹⁾, (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 ⁽²⁾ και (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 ⁽³⁾, έτσι ώστε να καταστεί εφικτή η υλοποίηση όλων των μέτρων που προβλέπονται από την πρωτοβουλία.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τις διαρθρωτικές ενέργειες στον τομέα της αλιείας (ΕΕ L 161 της 26.6.1999 σ. 54).

Άρθρο 6

Καινοτόμοι δράσεις και τεχνική βοήθεια

1. Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή μπορεί να χρηματοδοτεί δράσεις προπαρασκευής, παρακολούθησης και αξιολόγησης στα κράτη μέλη ή σε κοινοτικό επίπεδο, οι οποίες είναι απαραίτητες για την υλοποίηση των δράσεων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό. Αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) δράσεις καινοτόμου χαρακτήρα και πιλοτικά σχέδια σχετικά με τις αγορές εργασίας, την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση·
- β) μελέτες, τεχνική βοήθεια και ανταλλαγή εμπειριών με πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα,
- γ) τεχνική βοήθεια συνδεδεμένη με την προπαρασκευή, διεξαγωγή, παρακολούθηση και αξιολόγηση, καθώς και με τον έλεγχο των ενεργειών που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο,
- δ) ενέργειες που απευθύνονται, στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου, στο προσωπικό επιχειρήσεων δύο ή περισσότερων κρατών μελών και αφορούν τη μεταβίβαση ειδικών γνώσεων που έχουν σχέση με τομείς παρέμβασης του Ταμείου·
- ε) ενημέρωση των διαφόρων εταίρων, των τελικών δικαιούχων της χρηματοδοτικής ενίσχυσης από το Ταμείο και του ευρέος κοινού.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το πεδίο εφαρμογής των δράσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχείο α) του παρόντος άρθρου επεκτείνεται, με την απόφαση για τη συμμετοχή των Ταμείων, σε μέτρα δυνάμενα να χρηματοδοτηθούν βάσει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1783/1999, (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 και (ΕΚ) αριθ. 1263/1999, προκειμένου να καλυφθούν όλα τα μέτρα που προβλέπονται από τις σχετικές καινοτόμους δράσεις.

Άρθρο 7

Αιτήσεις συνδρομής του Ταμείου

Οι αιτήσεις συνδρομής του Ταμείου συνοδεύονται από μηχανογραφημένο έντυπο που καταρτίζεται στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης και στο οποίο αναφέρονται οι ενέργειες που αφορούν κάθε μορφή ενίσχυσης, κατά τρόπο που να είναι δυνατή η παρακολούθηση του φακέλλου από τη στιγμή της ανάληψης των υποχρεώσεων του προϋπολογισμού έως την τελική πληρωμή.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 12 Ιουλίου 1999.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. M. GIL-ROBLES

Λούθηση του φακέλλου από τη στιγμή της ανάληψης των υποχρεώσεων του προϋπολογισμού έως την τελική πληρωμή.

Άρθρο 8

Λεπτομέρειες εφαρμογής

Κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζεται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 49 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Άρθρο 9

Μεταβατικές διατάξεις

Οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 52 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 10

Ρήτρα επανεξέτασης

Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επανεξετάζουν τον παρόντα κανονισμό το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Αποφασίζουν σχετικά με την πρόταση αυτή με τη διαδικασία του άρθρου 148 της συνθήκης.

Άρθρο 11

Κατάργηση κανονισμού

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4255/88 καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
S. NIINISTÖ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Ιουλίου 2000

για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, οσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 30 παράγραφος 3 και το άρθρο 53 παράγραφος 2,

αφού ζήτησε τη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 147 της συνθήκης, της επιτροπής γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης και της επιτροπής διαρθρώσεων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών ⁽²⁾, προσδιορίζει ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που ενσωματώνονται στα μέτρα για την προώθηση της ανάπτυξης και της διαρθρωτικής προσαρμογής των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών (στόχος αριθ. 1) ή τα οποία συνοδεύουν τα μέτρα για τη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης των περιφερειών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες (στόχος αριθ. 2) στις ενδιαφερόμενες περιφέρειες, λαμβάνουν υπόψη τους συγκεκριμένους στόχους της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 προσδιορίζονται οι ενέργειες για τις οποίες μπορεί να χορηγηθεί στήριξη αγροτικής ανάπτυξης.
- (2) Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1783/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 1999, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης ⁽³⁾, προσδιορίζει τις ενέργειες στη χρηματοδότηση των οποίων είναι δυνατόν να συμβάλει το ΕΤΠΑ.
- (3) Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1784/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 1999, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο ⁽⁴⁾, προσδιορίζει τις ενέργειες στη χρηματοδότηση των οποίων είναι δυνατόν να συμβάλει το ΕΚΤ.
- (4) Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 του Συμβουλίου, της 21 Ιουνίου 1999, για το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας ⁽⁵⁾, προσδιορίζει τα μέτρα στη χρηματοδότηση των οποίων είναι δυνατόν να συμβάλει το ΧΜΠΑ. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες και

ρυθμίσεις σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας.

- (5) Το άρθρο 30 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 προβλέπει ότι ως κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών θα πρέπει να ισχύουν οι σχετικοί εθνικοί κανόνες, εκτός εάν η Επιτροπή κρίνει αναγκαία τη θέσπιση κανόνων σε κοινοτικό επίπεδο. Για ορισμένες κατηγορίες ενεργειών, η Επιτροπή θεωρεί αναγκαία τη θέσπιση κοινών κανόνων επιλεξιμότητας των δαπανών, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη και δίκαιη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η έκδοση κανόνα που αφορά συγκεκριμένο είδος ενέργειας δεν προδικάζει από ποιο από τα προαναφερθέντα ταμεία θα χρηματοδοτηθεί η ενέργεια αυτή. Η έκδοση των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες, σε ορισμένες προβλεπόμενες περιπτώσεις. Οι κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις δαπάνες που αναλαμβάνονται μεταξύ των ημερομηνιών που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.
- (6) Το άρθρο 36 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 προβλέπει ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και οι διατάξεις που θεσπίζονται κατ'εφαρμογήν του εφαρμόζονται εκτός εάν ορίζεται άλλως στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο 2 και χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ-τμήμα Εγγυήσεων. Ως εκ τούτου, οι κανόνες που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό πρέπει να εφαρμόζονται σε τέτοια μέτρα τα οποία αποτελούν μέρος των προγραμμάτων για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2, εκτός εάν προβλέπονται διαφορετικά ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 και ο αντίστοιχος εκτελεστικός κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1750/1999 της Επιτροπής ⁽⁷⁾, ο οποίος θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.
- (7) Τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ισχύουν για ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία. Η απόφαση της Επιτροπής που εγκρίνει κάποια συνδρομή δεν μπορεί να προδικάζει την αξιολόγηση με γνώμονα τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων ούτε απαλλάσσει τα κράτη μέλη από τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τα άρθρα αυτά.
- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ανάπτυξης και ανασυγκρότησης των περιφερειών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κανόνες που περιέχονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό της επιλεξιμότητας των δαπανών για τα είδη συνδρομών που προβλέπονται στο άρθρο 9 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.⁽³⁾ ΕΕ L 213 της 13.8.1999, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 213 της 13.8.1999, σ. 5.⁽⁵⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 54.⁽⁶⁾ ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10.⁽⁷⁾ ΕΕ L 214 της 13.8.1999, σ. 31.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Ιουλίου 2000.

Για την Επιτροπή
Michaele SCHREYER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κανόνες επιλεξιμότητας

Κανόνας αριθ. 1 — Δαπάνες που έχουν πράγματι καταβληθεί

1. ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΕΛΙΚΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ
 - 1.1. Οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τελικούς δικαιούχους κατά την έννοια του άρθρου 32 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 (εφεξής «γενικός κανονισμός») γίνονται σε μετρητά, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο σημείο 1.4.
 - 1.2. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο του άρθρου 87 της συνθήκης και των ενισχύσεων που χορηγούνται από φορείς που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη, ως «πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους» νοούνται οι ενισχύσεις που καταβάλλονται στους μεμονωμένους λήπτες από τους οργανισμούς που χορηγούν τις ενισχύσεις. Οι πληρωμές ενισχύσεων που πραγματοποιούνται από τελικούς δικαιούχους πρέπει να δικαιολογούνται από τους όρους και τους στόχους των ενισχύσεων.
 - 1.3. Σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο σημείο 1.2, ως «πληρωμές που πραγματοποιούνται από τελικούς δικαιούχους» νοούνται οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους φορείς ή τις δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις των κατηγοριών που ορίζονται στο συμπληρωματικό προγραμματισμό σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 στοιχείο β) του γενικού κανονισμού και ευθύνονται άμεσα για την εκτέλεση της συγκεκριμένης πράξης.
 - 1.4. Υπό τους όρους που καθορίζονται στα σημεία 1.5 έως 1.7, οι αποσβέσεις, οι εισφορές σε είδος και τα γενικά έξοδα μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στις πληρωμές που αναφέρονται στο σημείο 1.1. Ωστόσο, η συγχρηματοδότηση μιας πράξης από τα διαρθρωτικά ταμεία δεν υπερβαίνει το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών στο τέλος της πράξης, εξαιρουμένων των εισφορών σε είδος.
 - 1.5. Οι δαπάνες για αποσβέσεις ακινήτων ή εξοπλισμού που συνδέονται άμεσα με τους στόχους της πράξης είναι επιλέξιμες υπό τους ακόλουθους όρους:
 - α) εθνικές ή κοινοτικές επιχειρηγήσεις δεν συνέβαλαν στην αγορά των ακινήτων ή του εξοπλισμού·
 - β) υπολογίζονται με τους κατάλληλους λογιστικούς κανόνες, και
 - γ) αφορούν αποκλειστικά την περίοδο της συγχρηματοδοτούμενης πράξης.
 - 1.6. Οι εισφορές σε είδος είναι επιλέξιμες δαπάνες εάν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:
 - α) συνίστανται στην εισφορά εδαφικών εκτάσεων ή ακινήτων, εξοπλισμού ή υλικού, ερευνητικής ή επαγγελματικής εργασίας ή μη αμειβόμενης εθελοντικής εργασίας·
 - β) δεν γίνονται στο πλαίσιο μέτρων χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στους κανόνες αριθ. 8, 9 και 10·
 - γ) η αξία τους μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ανεξάρτητης εκτίμησης και ελέγχου·
 - δ) σε περίπτωση εισφοράς εδαφικών εκτάσεων ή ακινήτων, η αξία τους πιστοποιείται από ανεξάρτητο ειδικευμένο εκτιμητή ή από εγκεκριμένο επίσημο φορέα·
 - ε) σε περίπτωση μη αμειβόμενης εθελοντικής εργασίας, η αξία της εργασίας προσδιορίζεται λαμβάνοντας υπόψη το χρόνο που αφιερώθηκε σε αυτή και τα συνήθη ωρομίσθια και ημερομίσθια για την εκτελεσθείσα εργασία·
 - στ) συμφωνούν με τις διατάξεις των κανόνων αριθ. 4, 5 και 6 όπου είναι σχετικές.
 - 1.7. Τα γενικά έξοδα είναι επιλέξιμες δαπάνες εάν βασίζονται στο πραγματικό κόστος για την εκτέλεση της πράξης που συγχρηματοδοτείται από τα διαρθρωτικά ταμεία και εάν καταλογίζονται στην πράξη αυτή κατ' αναλογία, σύμφωνα με δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο κατανομής.
 - 1.8. Οι διατάξεις των σημείων 1.4 έως 1.7 εφαρμόζονται στους μεμονωμένους λήπτες που αναφέρονται στο σημείο 1.2 στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων του άρθρου 87 της συνθήκης και των ενισχύσεων που χορηγούνται από τους φορείς που ορίζονται από τα κράτη μέλη.
 - 1.9. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες για τον προσδιορισμό των επιλέξιμων δαπανών σύμφωνα με τα σημεία 1.5 έως 1.7.
2. ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΔΑΠΑΝΩΝ

Κατά κανόνα, οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους συνοδεύονται από εξοφλημένα τιμολόγια. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, οι πληρωμές συνοδεύονται από λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος.

Εξάλλου, όταν η εφαρμογή των πράξεων δεν αποτελεί αντικείμενο πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους δικαιολογούνται από τις δαπάνες (περιλαμβανομένων εκείνων που αναφέρονται στο σημείο 1.4) που καταβλήθηκαν πραγματικά από τους φορείς ή τις δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις που συμμετέχουν στην εκτέλεση της πράξης.

3. ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΑ

- 3.1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων, οι δαπάνες που σχετίζονται με τις ακόλουθες συμβάσεις υπεργολαβίας δεν είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία:
 - α) συμβάσεις υπεργολαβίας που αυξάνουν το κόστος εκτέλεσης της πράξης χωρίς να αυξάνουν σε ανάλογο βαθμό την αξία της
 - β) συμβάσεις υπεργολαβίας με μεσάζοντες ή με συμβούλους των οποίων η αμοιβή εκφράζεται ως ποσοστό του συνολικού κόστους της πράξης, εκτός εάν η πληρωμή αυτή δικαιολογείται από τον τελικό δικαιούχο με βάση την πραγματική αξία της εργασίας ή των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν.
- 3.2. Για όλες τις συμβάσεις υπεργολαβίας, οι υπεργολάβοι αναλαμβάνουν να παράσχουν στα όργανα ελέγχου και παρακολούθησης όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τις δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο υπεργολαβίας.

Κανόνας αριθ. 2 — Λογιστικός χειρισμός των εσόδων

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανόνα, ως «έσοδα» νοούνται τα έσοδα που προκύπτουν, στο πλαίσιο μιας πράξης κατά την περίοδο της συγχρηματοδότησής της ή κατά τη διάρκεια μεγαλύτερης περιόδου έως το κλείσιμο της παρέμβασης που ενδεχομένως καθορίζει το κράτος μέλος, από πωλήσεις, εκμισθώσεις, υπηρεσίες, τέλη εγγραφής ή άλλα παρόμοια έσοδα, εκτός από:
 - α) τα έσοδα που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της οικονομικής ζωής των συγχρηματοδοτούμενων επενδύσεων και τα οποία υπόκεινται στις ειδικές διατάξεις του άρθρου 29 παράγραφος 4 του γενικού κανονισμού·
 - β) τα έσοδα που προκύπτουν στο πλαίσιο μέτρων χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στους κανόνες αριθ. 8, 9 και 10·
 - γ) οι συμμετοχές του ιδιωτικού τομέα στη συγχρηματοδότηση των πράξεων, εφόσον εμφανίζονται, μαζί με τις συμμετοχές των δημόσιων φορέων, στους πίνακες χρηματοδότησης της αντίστοιχης παρέμβασης.
2. Τα έσοδα που αναφέρονται στο σημείο 1 αντιπροσωπεύουν πόρους που μειώνουν το ποσό της χρηματοδοτικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων που απαιτείται για τη σχετική πράξη. Πριν από τον υπολογισμό της χρηματοδοτικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων, και όχι αργότερα από το κλείσιμο της παρέμβασης, τα έσοδα αυτά αφαιρούνται πλήρως ή αναλογικά από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης, ανάλογα με το εάν έχουν δημιουργηθεί στο σύνολό τους ή εν μέρει από την συγχρηματοδοτούμενη πράξη.

Κανόνας αριθ. 3 — Χρηματοοικονομικά έξοδα, άλλες επιβαρύνσεις και δικαστικά έξοδα

1. ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

Οι χρεωστικοί τόκοι (εκτός των επιδοτήσεων επιτοκίου για τη μείωση του κόστους δανεισμού επιχειρήσεων στο πλαίσιο εγκεκριμένου καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων), οι προμήθειες χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, τα έξοδα συναλλάγματος και οι χρεωστικές συναλλαγματικές διαφορές, καθώς και τα λοιπά καθαρά χρηματοοικονομικά έξοδα, δεν είναι επιλέξιμα για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία. Ωστόσο, αποκλειστικά στην περίπτωση των συνολικών επιχορηγήσεων, οι χρεωστικοί τόκοι που καταβάλλονται από τον ορισθέντα ενδιάμεσο φορέα πριν την εκταμίευση του τελικού υπολοίπου της παρέμβασης είναι επιλέξιμοι, μετά την αφαίρεση των πιστωτικών τόκων επί των προκαταβολών.

2. ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Εάν η συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία απαιτεί το άνοιγμα χωριστού λογαριασμού ή χωριστών λογαριασμών για την εκτέλεση μιας πράξης, τα τραπεζικά έξοδα για το άνοιγμα και τη διαχείριση των λογαριασμών είναι επιλέξιμα.

3. ΑΜΟΙΒΕΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ, ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΩΝ Ή ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΟΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΛΟΠΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ Ή ΕΛΕΓΧΟΥ

Τα έξοδα αυτά είναι επιλέξιμα εάν συνδέονται άμεσα με τη σχετική πράξη και εάν είναι αναγκαία για την προετοιμασία ή την εκτέλεση της ή, όσον αφορά τα έξοδα λογιστικής παρακολούθησης ή ελέγχου, εάν σχετίζονται με απαιτήσεις που επιβάλλει η διαχειριστική αρχή.

4. ΕΞΟΔΑ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΡΑΠΕΖΕΣ Ή ΑΛΛΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Τα έξοδα αυτά είναι επιλέξιμα εάν οι εγγυήσεις προβλέπονται από την εθνική ή κοινοτική νομοθεσία ή από την απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση της παρέμβασης.

5. ΠΡΟΣΤΙΜΑ, ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Οι δαπάνες αυτές δεν είναι επιλέξιμες.

Κανόνας αριθ. 4 — Αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού

Οι δαπάνες για την αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία εάν πληρούνται οι ακόλουθοι τρεις όροι και με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων:

- α) ο πωλητής του εξοπλισμού πρέπει να υποβάλλει δήλωση με την οποία πιστοποιείται η προέλευση του υλικού και βεβαιώνεται ότι κατά τα προηγούμενα επτά χρόνια ο εξοπλισμός δεν αγοράστηκε με εθνική ή κοινοτική επιχορήγηση·
- β) η τιμή του μεταχειρισμένου εξοπλισμού δεν πρέπει να υπερβαίνει την αγοραία αξία του και πρέπει να είναι χαμηλότερη από το κόστος όμοιου καινούργιου εξοπλισμού·
- γ) ο εξοπλισμός πρέπει να έχει τα τεχνικά χαρακτηριστικά που απαιτούνται για τη σχετική πράξη και να είναι σύμφωνος με τις ισχύουσες προδιαγραφές και πρότυπα.

Κανόνας αριθ. 5 — Αγορά εδαφικών εκτάσεων**1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ**

1.1. Οι δαπάνες για την αγορά μη οικοδομημένων εδαφικών εκτάσεων είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθοι τρεις όροι και με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων:

- α) υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ της αγοράς της εδαφικής έκτασης και των στόχων της συγχρηματοδοτούμενης πράξης·
- β) εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο σημείο 2, η αγορά της εδαφικής έκτασης δεν αντιπροσωπεύει περισσότερο από το 10 % των επιλέξιμων δαπανών της πράξης, εκτός εάν καθορίζεται υψηλότερο ποσοστό στην παρέμβαση που εγκρίνεται από την Επιτροπή·
- γ) εκδίδεται πιστοποιητικό από ανεξάρτητο ειδικευμένο εκτιμητή ή από εγκεκριμένο επίσημο φορέα που να βεβαιώνει ότι η τιμή αγοράς της εδαφικής έκτασης δεν υπερβαίνει την αγοραία αξία της.

1.2. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο του άρθρου 87 της συνθήκης, η επιλεξιμότητα των δαπανών για την αγορά εδαφικών εκτάσεων εκτιμάται λαμβάνοντας υπόψη το καθεστώς ενισχύσεων στο σύνολό του.

2. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Για τις πράξεις που αποσκοπούν στη διατήρηση του περιβάλλοντος, οι δαπάνες είναι επιλέξιμες εάν πληρούνται όλοι οι όροι που αναφέρονται κατωτέρω:

- η αγορά γίνεται με απόφαση που λαμβάνει η διαχειριστική αρχή,
- η εδαφική έκταση χρησιμοποιείται για τον προβλεπόμενο σκοπό κατά τη χρονική περίοδο που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση,
- η εδαφική έκταση δεν προορίζεται για γεωργική χρήση, εκτός από δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις που έχουν εγκριθεί από τη διαχειριστική αρχή,
- η αγορά γίνεται από ή για λογαριασμό δημόσιου οργανισμού ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

Κανόνας αριθ. 6 — Αγορά ακινήτων**1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ**

Οι δαπάνες για την αγορά ακινήτων, όπως κτίρια και τα γήπεδα επί των οποίων έχουν ήδη οικοδομηθεί, είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία εάν η αγορά του ακινήτου συνδέεται άμεσα με τους στόχους της σχετικής πράξης και εφόσον πληρούνται οι όροι του σημείου 2 με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων.

2. ΟΡΟΙ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑΣ

- 2.1. Πρέπει να εκδίδεται πιστοποιητικό από ανεξάρτητο ειδικευμένο εκτιμητή ή από εγκεκριμένο επίσημο φορέα που βεβαιώνει ότι η τιμή αγοράς δεν υπερβαίνει την αγοραία αξία και είτε πιστοποιεί ότι το κτίριο είναι σύμφωνο με την εθνική νομοθεσία είτε αναφέρει τα σημεία που δεν είναι σύμφωνα με αυτήν και τα οποία προβλέπεται να διορθωθούν από τον τελικό δικαιούχο στο πλαίσιο της πράξης.
- 2.2. Το κτίριο δεν έχει αποτελέσει τα προηγούμενα δέκα έτη αντικείμενο εθνικής ή κοινοτικής επιχορήγησης που θα συνεπαγόταν τη χορήγηση διπλής ενίσχυσης σε περίπτωση συγχρηματοδότησης της αγοράς του από τα διαρθρωτικά ταμεία.
- 2.3. Το ακίνητο χρησιμοποιείται για το σκοπό και την περίοδο που έχουν αποφασιστεί από τη διαχειριστική αρχή.
- 2.4. Το κτίριο μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο σύμφωνα με τους στόχους της πράξης. Ειδικότερα, το κτίριο μπορεί να χρησιμοποιείται για τη στέγαση δημόσιων υπηρεσιών μόνο εάν η χρήση αυτή είναι σύμφωνη με τις επιλέξιμες δραστηριότητες του σχετικού διαρθρωτικού ταμείου.

Κανόνας αριθ. 7 — ΦΠΑ και λοιποί φόροι και τέλη

1. Ο ΦΠΑ δεν είναι επιλέξιμη δαπάνη, εκτός εάν βαρύνει πραγματικά και οριστικά τον τελικό δικαιούχο ή τον μεμονωμένο λήπτη στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεων βάσει του άρθρου 87 της συνθήκης και στην περίπτωση των ενισχύσεων που χορηγούνται από τους φορείς που ορίζονται από τα κράτη μέλη. Ο ΦΠΑ που μπορεί να ανακτηθεί, με οποιοδήποτε τρόπο, δεν μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη δαπάνη, ακόμη και εάν δεν ανακτάται από τον τελικό δικαιούχο ή από τον μεμονωμένο λήπτη.
2. Εάν, ο τελικός δικαιούχος ή ο μεμονωμένος λήπτης υπόκειται σε καθεστώς κατ' αποκοπή φόρου, σύμφωνα με τον τίτλο XIV της έκτης οδηγίας για τον ΦΠΑ, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), ο καταβληθείς ΦΠΑ θεωρείται ανακτήσιμος για τους σκοπούς του σημείου 1.
3. Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τις συνολικές επιλέξιμες δαπάνες εκτός ΦΠΑ.
4. Οι λοιποί φόροι, τέλη ή επιβαρύνσεις (όπως ιδίως οι άμεσοι φόροι και οι κοινωνικές εισφορές επί των μισθών) που προκύπτουν από τη χρηματοδοτική συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων δεν είναι επιλέξιμες δαπάνες εκτός εάν βαρύνουν πραγματικά και οριστικά τον τελικό δικαιούχο ή το μεμονωμένο λήπτη.

Κανόνας αριθ. 8 — Ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και ταμεία δανείων**1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ**

Τα διαρθρωτικά ταμεία μπορούν να συγχρηματοδοτούν ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου ή/και ταμεία δανείων ή ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών (εφεξής «τα ταμεία») υπό τους όρους που καθορίζονται στο σημείο 2. Για τους σκοπούς του προκειμένου κανόνα, ως «ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και ταμεία δανείων» νοούνται τα επενδυτικά μέσα που δημιουργούνται ειδικά για την παροχή ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μορφών κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, περιλαμβανομένων των δανείων σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση της Επιτροπής 96/280/ΕΚ (²). Ως «ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών», νοούνται τα ταμεία που δημιουργήθηκαν για να επενδύσουν σε περισσότερα ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και ταμεία δανείων. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων στη χρηματοδότηση των ταμείων αυτών μπορεί να συνδυάζεται με την πραγματοποίηση κοινών επενδύσεων ή με την παροχή εγγυήσεων από άλλα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα.

2. ΟΡΟΙ

- 2.1. Οι συγχρηματοδότες ή οι χορηγοί του ταμείου υποβάλλουν ένα συνετό πρόγραμμα δραστηριοτήτων, στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρονται η αγορά-στόχος, τα κριτήρια, οι όροι και οι προϋποθέσεις της χρηματοδότησης, ο επιχειρησιακός προϋπολογισμός του ταμείου, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και οι εταίροι συγχρηματοδότες, τα επαγγελματικά προσόντα, η εμπειρία και η ανεξαρτησία των διαχειριστών, το καταστατικό του ταμείου, η αιτιολόγηση και η προβλεπόμενη χρησιμοποίηση της συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων, η πολιτική εξόδου από τις επενδύσεις και οι κανόνες εκκαθάρισης του ταμείου, περιλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης των πόρων που μπορούν να καταλογιστούν στην συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων πρέπει να αξιολογείται προσεκτικά και η παρακολούθηση της εφαρμογής του να γίνεται από ή με ευθύνη της διαχειριστικής αρχής.
- 2.2. Το ταμείο πρέπει να έχει συσταθεί ως ανεξάρτητη νομική οντότητα διεπόμενη από τις συμφωνίες μεταξύ των μετόχων ή ως ανεξάρτητη χρηματοοικονομική μονάδα στο πλαίσιο υφιστάμενου χρηματοπιστωτικού οργανισμού. Στην τελευταία περίπτωση, το ταμείο πρέπει να αποτελεί αντικείμενο χωριστής σύμβασης λειτουργίας, η οποία προβλέπει ιδίως την τήρηση χωριστών λογαριασμών που επιτρέπουν να γίνεται διάκριση μεταξύ των νέων πόρων που επενδύονται στο ταμείο (περιλαμβανομένων εκείνων που εισφέρουν τα διαρθρωτικά ταμεία) και των αρχικών πόρων του. Όλοι οι συμμετέχοντες στο ταμείο πρέπει να καταβάλλουν τις συνεισφορές τους σε μετρητά.
- 2.3. Η Επιτροπή δεν μπορεί να είναι εταίρος ή μέτοχος του ταμείου.
- 2.4. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων υπόκειται στα όρια που καθορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφοι 3 και 4 του γενικού κανονισμού.
- 2.5. Τα ταμεία μπορούν να πραγματοποιούν επενδύσεις μόνον σε ΜΜΕ κατά την εγκατάσταση, τα πρώτα στάδια λειτουργίας (περιλαμβανομένου του κεφαλαίου εκκίνησης) ή ανάπτυξης τους και μόνο σε δραστηριότητες τις οποίες οι διαχειριστές του ταμείου θεωρούν οικονομικά βιώσιμες. Κατά την εκτίμηση της βιωσιμότητας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πηγές εσόδων της επιχείρησης. Τα ταμεία δεν μπορούν να επενδύουν σε επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (³).
- 2.6. Πρέπει να καταβάλλονται προσπάθειες για τον κατά το δυνατόν μεγαλύτερο περιορισμό των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στην αγορά κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου ή στην αγορά δανείων. Τα έσοδα ιδίως από τις επενδύσεις σε ίδια κεφάλαια και από τις χορηγήσεις δανείων (μετά την αναλογική αφαίρεση των εξόδων διαχείρισης) μπορούν να διανέμονται κατά προτίμηση στους μετόχους του ιδιωτικού τομέα μέχρι το επίπεδο αμοιβή που καθορίζεται στη συμφωνία των μετόχων και εν συνεχεία να κατανέμονται κατά αναλογία μεταξύ όλων των μετόχων και των διαρθρωτικών ταμείων. Τα έσοδα του ταμείου που μπορούν να καταλογιστούν στη συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται για δραστηριότητες που αποσκοπούν στην ανάπτυξη των ΜΜΕ στην ίδια επιλέξιμη ζώνη.

(¹) ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1.

(²) ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

(³) ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

- 2.7. Τα έξοδα διαχείρισης δεν μπορούν να υπερβαίνουν το 5 % του καταβεβλημένου κεφαλαίου σε ετήσιο μέσο όρο στη διάρκεια της παρέμβασης, εκτός εάν μετά από διαδικασία υποβολής προσφορών αποδεικνύεται αναγκαία η καταβολή υψηλότερου ποσοστού.
- 2.8. Κατά το κλείσιμο της πράξης, οι επιλέξιμες δαπάνες του ταμείου (τελικός δικαιούχος) αντιστοιχούν στο κεφάλαιο του ταμείου που έχει επενδυθεί ή χορηγηθεί υπό μορφή δανείων σε ΜΜΕ, περιλαμβανομένων των εξόδων διαχείρισης που καταβλήθηκαν.
- 2.9. Οι συμμετοχές των διαρθρωτικών ταμείων και των άλλων δημόσιων φορέων στα ταμεία, καθώς και οι επενδύσεις που πραγματοποιούν τα ταμεία σε μεμονωμένες ΜΜΕ, υπόκεινται στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

3. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

- 3.1. Η Επιτροπή συνιστά την εφαρμογή των προτύπων καλής πρακτικής που αναφέρονται στα σημεία 3.2 έως 3.6 από τα ταμεία που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία. Η Επιτροπή θα λαμβάνει ευνοϊκά υπόψη τη συμμόρφωση με τις συστάσεις αυτές όταν θα εξετάζει εάν η λειτουργία του ταμείου συμβιβάζεται με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Οι συστάσεις δεν είναι δεσμευτικές για τους σκοπούς της επιλεξιμότητας των δαπανών.
- 3.2. Η χρηματοδοτική συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα πρέπει να είναι ουσιαστική και να υπερβαίνει το 30 %.
- 3.3. Το μέγεθος των ταμείων πρέπει να είναι επαρκώς σημαντικό και ο πληθυσμός-στόχος που καλύπτουν επαρκώς μεγάλος για να εξασφαλίζεται η οικονομική βιωσιμότητα των πράξεών τους, ενώ οι επενδύσεις τους πρέπει να έχουν χρονικό ορίζοντα συμβατό με τη διάρκεια της συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων και να επικεντρώνονται στους τομείς στους οποίους η λειτουργία της αγοράς είναι ατελής.
- 3.4. Ο ρυθμός των εισφορών κεφαλαίων στο ταμείο πρέπει να είναι ο ίδιος για τα διαρθρωτικά ταμεία και τους μετόχους και τα ποσά τους ανάλογα προς τις εγγραφείσες συμμετοχές.
- 3.5. Η διαχείριση των ταμείων πρέπει να γίνεται από ομάδες ανεξάρτητων επαγγελματιών με επαρκή εμπειρία, οι οποίοι πρέπει να έχουν την ικανότητα και αξιοπιστία που είναι αναγκαίες για τη διαχείριση ενός ταμείου κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου. Οι ομάδες διαχειριστών πρέπει να επιλέγονται με διαγωνισμό λαμβάνοντας υπόψη το προβλεπόμενο επίπεδο αμοιβής τους.
- 3.6. Τα ταμεία δεν αποκτούν, καταρχήν, πλειοψηφικές συμμετοχές σε επιχειρήσεις και έχουν ως στόχο να πραγματοποιήσουν όλες τις επενδύσεις τους κατά τη διάρκεια ζωής του ταμείου.

Κανόνας αριθ. 9 — Ταμεία εγγυήσεων

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Τα διαρθρωτικά ταμεία μπορούν να συμμετέχουν στη χρηματοδότηση του κεφαλαίου ταμείων εγγυήσεων υπό τους όρους που αναφέρονται στο σημείο 2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανόνα, τα «ταμεία εγγυήσεων» είναι χρηματοδοτικά μέσα για την παροχή σε ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και σε ταμεία δανείων κατά την έννοια του κανόνα αριθ. 8 και σε άλλα καθεστώτα χρηματοδοτήσεων υψηλού κινδύνου σε ΜΜΕ (περιλαμβανομένων των δανείων), εγγυήσεων για την κάλυψη ζημιών από επενδύσεις τους σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση 96/280/ΕΚ. Τα ταμεία εγγυήσεων μπορούν να είναι ταμεία αμοιβαίων εγγυήσεων που λειτουργούν με κρατική στήριξη και με συμμετοχή ΜΜΕ, ταμεία που λειτουργούν με εμπορικά κριτήρια και με συμμετοχή εταίρων του ιδιωτικού τομέα, ή ταμεία που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου από το δημόσιο τομέα. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων μπορεί να συνοδεύεται από την παροχή επιμέρους εγγυήσεων από άλλα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα.

2. ΟΡΟΙ

- 2.1. Οι συγχρηματοδότες ή οι χορηγοί του ταμείου εγγυήσεων υποβάλλουν ένα συνετό πρόγραμμα δραστηριοτήτων, όπως στην περίπτωση των οργανισμών κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου (κανόνας αριθ. 8), τηρουμένων των αναλογιών, στο οποίο προσδιορίζεται το προβλεπόμενο χαρτοφυλάκιο εγγυήσεων. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων πρέπει να αξιολογείται προσεκτικά και η παρακολούθηση της εφαρμογής του να γίνεται από ή με ευθύνη της διαχειριστικής αρχής.
- 2.2. Το ταμείο πρέπει να έχει συσταθεί ως ανεξάρτητη νομική οντότητα διεπόμενη από τις συμφωνίες μεταξύ των μετόχων ή ως ανεξάρτητη από χρηματοοικονομική άποψη μονάδα στο πλαίσιο υφιστάμενου χρηματοπιστωτικού οργανισμού. Στην τελευταία περίπτωση πρέπει να αποτελεί αντικείμενο χωριστής σύμβασης λειτουργίας, η οποία προβλέπει ιδίως την τήρηση χωριστών λογαριασμών που επιτρέπουν να γίνεται διάκριση μεταξύ των νέων πόρων που επενδύονται στο ταμείο (περιλαμβανομένων εκείνων που εισφέρονται από τα διαρθρωτικά ταμεία) και των αρχικών πόρων του.
- 2.3. Η Επιτροπή δεν μπορεί να είναι εταίρος ή μέτοχος του ταμείου.
- 2.4. Τα ταμεία μπορούν να παρέχουν εγγυήσεις μόνο για επενδύσεις σε δραστηριότητες που θεωρούνται οικονομικά βιώσιμες. Δεν παρέχουν εγγυήσεις σε επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.
- 2.5. Το εναπομένον μετά την κατάπτωση των εγγυήσεων μέρος της συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων πρέπει να επαναχρησιμοποιείται για δραστηριότητες που αποσκοπούν στην ανάπτυξη των ΜΜΕ στη ίδια επιλέξιμη ζώνη.
- 2.6. Τα έξοδα διαχείρισης δεν μπορούν να υπερβαίνουν το 2 % του καταβεβλημένου κεφαλαίου σε ετήσιο μέσο όρο στη διάρκεια της παρέμβασης, εκτός εάν μετά από διαδικασία υποβολής προσφορών αποδεικνύεται αναγκαία η καταβολή υψηλότερου ποσοστού.

- 2.7. Κατά το κλείσιμο της παρέμβασης, οι επιλέξιμες δαπάνες του ταμείου (ο τελικός δικαιούχος) αντιστοιχούν στο μέρος του καταβληθέντος κεφαλαίου που είναι αναγκαίο, μετά από ανεξάρτητο έλεγχο, για την κάλυψη των εγγυήσεων που έχουν παρασχεθεί, περιλαμβανομένου των εξόδων διαχείρισης.
- 2.8. Οι συμμετοχές των διαρθρωτικών ταμείων και άλλων δημόσιων φορέων στα ταμεία εγγυήσεων, καθώς και οι εγγυήσεις που παρέχονται από τα ταμεία αυτά σε μεμονωμένες ΜΜΕ υπόκεινται στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

Κανόνας αριθ. 10 — Χρηματοδοτική μίσθωση

1. Οι δαπάνες που καταβάλλονται στο πλαίσιο πράξεων χρηματοδοτικής μίσθωσης είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στα σημεία 2 έως 4.
2. Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΕΚΜΙΣΘΩΤΗ
- 2.1. Ο εκμισθωτής είναι ο άμεσος δικαιούχος της κοινοτικής συγχρηματοδότησης που χρησιμοποιείται για τη μείωση των μισθώματων που καταβάλλει ο μισθωτής για τα πάγια στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης.
- 2.2. Οι συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης για τις οποίες καταβάλλεται κοινοτική ενίσχυση περιλαμβάνουν ρήτρα εξαγοράς ή προβλέπουν ελάχιστη περίοδο χρηματοδοτικής μίσθωσης ίση με την διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του πάγιου στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης.
- 2.3. Σε περίπτωση λύσης της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης πριν τη λήξη της ελάχιστης περιόδου χρηματοδοτικής μίσθωσης χωρίς προηγούμενη έγκριση των αρμόδιων αρχών, ο εκμισθωτής αναλαμβάνει να επιστρέψει στις εθνικές αρχές (για λογαριασμό του σχετικού ταμείου) το μέρος της κοινοτικής ενίσχυσης που αντιστοιχεί στην υπόλοιπη περίοδο χρηματοδοτικής μίσθωσης.
- 2.4. Η αγορά του πάγιου στοιχείου από τον εκμισθωτή, η οποία αποδεικνύεται από εξοφλημένο τιμολόγιο ή λογιστικό έγγραφο ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος, αποτελεί τη δαπάνη που είναι επιλέξιμη για συγχρηματοδότηση. Το ανώτατο ποσό που είναι επιλέξιμο για κοινοτική συγχρηματοδότηση δεν μπορεί να υπερβαίνει την καθαρή αγοραία αξία του εκμισθούμενου πάγιου στοιχείου.
- 2.5. Οι άλλες δαπάνες, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο σημείο 2.4, που σχετίζονται με τη σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, περιθώριο κέρδους του εκμισθωτή, κόστος αναχρηματοδότησης, γενικά έξοδα, έξοδα ασφάλισης, κ.λπ.) δεν είναι επιλέξιμες.
- 2.6. Η κοινοτική ενίσχυση που καταβάλλεται στον εκμισθωτή χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου προς όφελος του μισθωτή μέσω μιας ομοιόμορφης μείωσης όλων των μισθώματων σε όλη την περίοδο της χρηματοδοτικής μίσθωσης.
- 2.7. Ο εκμισθωτής αποδεικνύει ότι η κοινοτική ενίσχυση αποβαίνει πλήρως προς όφελος του μισθωτή, υπολογίζοντας την κατανομή των μισθώματων ή εφαρμόζοντας μια εναλλακτική και εξίσου αξιόπιστη μέθοδο.
- 2.8. Οι δαπάνες που αναφέρονται στο σημείο 2.5, η χρησιμοποίηση των φορολογικών οφελών που προκύπτουν από την πράξη χρηματοδοτικής μίσθωσης και οι άλλοι όροι της σύμβασης είναι ισοδύναμοι με εκείνους που θα εφαρμόζονταν ελλείψει χρηματοδοτικής παρέμβασης της Κοινότητας.
3. Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΜΙΣΘΩΤΗ
- 3.1. Ο μισθωτής είναι ο άμεσος δικαιούχος της κοινοτικής συγχρηματοδότησης.
- 3.2. Τα μισθώματα που καταβάλλει ο μισθωτής στον εκμισθωτή, συνοδευόμενα από εξοφλημένο τιμολόγιο ή λογιστικό έγγραφο ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος, αποτελούν τη δαπάνη που είναι επιλέξιμη για συγχρηματοδότηση.
- 3.3. Σε περίπτωση σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης που περιλαμβάνει ρήτρα αγοράς ή προβλέπει ελάχιστη περίοδο χρηματοδοτικής μίσθωσης ίση με τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του πάγιου στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης, το ανώτατο ποσό που είναι επιλέξιμο για την κοινοτική συγχρηματοδότηση δεν πρέπει να υπερβαίνει την καθαρή αγοραία αξία του εκμισθούμενου πάγιου στοιχείου. Οι άλλες δαπάνες που σχετίζονται με τη σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, περιθώριο κέρδους του εκμισθωτή, κόστος αναχρηματοδότησης, γενικά έξοδα, έξοδα ασφάλισης, κ.λπ.) δεν είναι επιλέξιμες.
- 3.4. Η κοινοτική ενίσχυση για τις συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης που αναφέρονται στο σημείο 3.3 καταβάλλεται στον μισθωτή σε μία ή περισσότερες δόσεις ανάλογα με τα μισθώματα που έχουν πραγματικά καταβληθεί. Εάν η σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης λήγει μετά την τελική ημερομηνία έως την οποία λαμβάνονται υπόψη οι πληρωμές στο πλαίσιο της κοινοτικής παρέμβασης, θεωρούνται επιλέξιμες μόνον οι δαπάνες για τα ληξιπρόθεσμα μισθώματα που καταβλήθηκαν από τον μισθωτή έως την τελική ημερομηνία των πληρωμών στο πλαίσιο της παρέμβασης.
- 3.5. Σε περίπτωση συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης που δεν περιλαμβάνουν ρήτρα εξαγοράς και των οποίων η διάρκεια είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του πάγιου στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης, τα μισθώματα είναι επιλέξιμα για κοινοτική συγχρηματοδότηση κατ' αναλογία προς την περίοδο της επιλέξιμης πράξης. Ωστόσο, ο μισθωτής πρέπει να μπορεί να αποδεικνύει ότι η χρηματοδοτική μίσθωση είναι η πλέον αποτελεσματική από πλευράς κόστους μέθοδος για την απόκτηση της χρήσης του εξοπλισμού. Εάν η χρησιμοποίηση εναλλακτικής μεθόδου (π.χ. η μίσθωση του εξοπλισμού) συνεπαγόταν χαμηλότερο κόστος, το επιπλέον κόστος αφαιρείται από την επιλέξιμη δαπάνη.

3.6. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες για τον προσδιορισμό των δαπανών που είναι επιλέξιμες σύμφωνα με τα σημεία 3.1 έως 3.5.

4. ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΚΜΙΣΘΩΣΗ.

Τα μισθώματα που καταβάλλει ο μισθωτής υπό καθεστώς πώλησης και επανεκμίσθωσης μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες δαπάνες σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο σημείο 3. Το κόστος απόκτησης του πάγιου στοιχείου δεν είναι επιλέξιμο για κοινοτική συγχρηματοδότηση.

Κανόνας αριθ. 11 — Δαπάνες για τη διαχείριση και τη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Το κόστος με το οποίο βαρύνονται τα κράτη μέλη για τη διαχείριση, τη λειτουργία, την παρακολούθηση και τον έλεγχο των διαρθρωτικών ταμείων δεν είναι επιλέξιμο για συγχρηματοδότηση παρά μόνον υπό τους όρους που αναφέρονται στο σημείο 2 και εφόσον εμπίπτει στις κατηγορίες που ορίζονται στο σημείο 2.1.

2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΔΑΠΑΝΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΓΙΑ ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

2.1. Οι ακόλουθες κατηγορίες δαπανών είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση στο πλαίσιο της παρέμβασης, υπό τους όρους που ορίζονται στα σημεία 2.2 έως 2.7:

- δαπάνες για την προετοιμασία, επιλογή, αξιολόγηση, παρακολούθηση της παρέμβασης και των πράξεων (αποκλείοντας έξοδα απόκτησης και εγκατάστασης ηλεκτρονικών συστημάτων για διαχείριση παρακολούθησης και αξιολόγηση),
- δαπάνες για τις συνεδριάσεις των επιτροπών και υποεπιτροπών παρακολούθησης που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρέμβασης. Οι δαπάνες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν τα έξοδα εμπειρογνομόνων και άλλων συμμετεχόντων σε αυτές τις επιτροπές, περιλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από τρίτες χώρες, εάν ο πρόεδρος των επιτροπών θεωρεί ότι η παρουσία τους είναι αναγκαία για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρέμβασης,
- έξοδα λογιστικών ελέγχων και επιτόπιων ελέγχων των πράξεων.

2.2. Οι δαπάνες για μισθούς περιλαμβανομένων των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης είναι επιλέξιμες μόνον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) δημόσιοι υπάλληλοι και άλλοι απασχολούμενοι στο δημόσιο αποσπασμένοι με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο σημείο 2.1·
- β) λοιπό προσωπικό που απασχολείται για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο σημείο 2.1.

Η περίοδος απόσπασης ή απασχόλησης δεν μπορεί να υπερβαίνει την τελική ημερομηνία για την επιλεξιμότητα των δαπανών που καθορίζεται στην απόφαση για την έγκριση της παρέμβασης.

2.3. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων στις δαπάνες που αναφέρονται στο σημείο 2.1 περιορίζεται στο ανώτατο ποσό που καθορίζεται στην παρέμβαση που εγκρίνει η Επιτροπή και δεν υπερβαίνει το όριο που αναφέρεται στα σημεία 2.4 και 2.5.

2.4. Για όλες τις παρεμβάσεις, εκτός από τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, το ειδικό πρόγραμμα Peace II και τις καινοτόμες ενέργειες, το όριο είναι το άθροισμα των ακόλουθων ποσών:

- 2,5 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο είναι κατώτερο ή ίσο με 100 εκατομμύρια ευρώ,
- 2 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο υπερβαίνει τα 100 εκατομμύρια ευρώ είναι κατώτερο ή ίσο με 500 εκατομμύρια ευρώ,
- 1 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο υπερβαίνει τα 500 εκατομμύρια ευρώ αλλά είναι κατώτερο ή ίσο με ένα δισεκατομμύριο ευρώ,
- 0,5 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο υπερβαίνει το ένα δισεκατομμύριο ευρώ.

2.5. Για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, τις καινοτόμες ενέργειες και το ειδικό πρόγραμμα Peace II, το όριο είναι το 5 % της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων. Εάν οι παρεμβάσεις αυτές συνεπάγονται τη συμμετοχή περισσότερων του ενός κρατών μελών, το όριο αυτό μπορεί να αυξηθεί για να ληφθεί υπόψη το υψηλότερο κόστος διαχείρισης και λειτουργίας και καθορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής.

2.6. Για τον υπολογισμό του ποσού των ορίων που καθορίζονται στα σημεία 2.4 και 2.5, η συνολική συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων είναι το συνολικό ποσό που καθορίζεται σε κάθε παρέμβαση που εγκρίνεται από την Επιτροπή.

2.7. Ο τρόπος εφαρμογής των σημείων 2.1 έως 2.6 του κανόνα αυτού συμφωνείται μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών και ορίζεται στην παρέμβαση. Το ποσοστό της συμμετοχής καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 7 του γενικού κανονισμού. Για τους σκοπούς της παρακολούθησης, το κόστος που αναφέρεται στο σημείο 2.1 αποτελεί αντικείμενο χωριστού μέτρου ή επιμέρους μέτρου στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας.

3. ΑΛΛΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Οι ενέργειες που μπορούν να συγχρηματοδοτηθούν στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο σημείο 2 (όπως μελέτες, σεμινάρια, πληροφόρηση, εξωτερική αξιολόγηση, και η απόκτηση και εγκατάσταση ηλεκτρονικών συστημάτων για διαχείριση παρακολούθησης και αξιολόγηση) δεν υπόκεινται στους όρους που καθορίζονται στα σημεία 2.4 έως 2.6. Οι δαπάνες για τις αποδοχές δημόσιων υπαλλήλων ή άλλων απασχολούμενων στο δημόσιο που συμμετέχουν στην εκτέλεση αυτών των ενεργειών δεν είναι επιλέξιμες.

4. ΔΑΠΑΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Οι ακόλουθες δαπάνες των δημόσιων διοικήσεων είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση εκτός του πλαισίου της τεχνικής βοήθειας εάν σχετίζονται με την εκτέλεση μιας πράξης και δεν απορρέουν από τις εκ του νόμου αρμοδιότητες της δημόσιας αρχής ή από τα καθήκοντα καθημερινής διαχείρισης, παρακολούθησης και ελέγχου της δημόσιας αρχής:

- α) κόστος υπηρεσιών που παρέχονται από δημόσια διοίκηση κατά την εκτέλεση μιας πράξης. Οι δαπάνες αυτές πρέπει είτε να τιμολογούνται σε έναν τελικό δικαιούχο (του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα) είτε να βεβαιώνονται με έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των πραγματικών δαπανών που καταβλήθηκαν από τη σχετική δημόσια διοίκηση για την εκτέλεση της πράξης·
- β) κόστος εκτέλεσης μιας πράξης, περιλαμβανομένων των δαπανών που σχετίζονται με την παροχή υπηρεσιών και καταβάλλονται από μια δημόσια διοίκηση που είναι η ίδια τελικός δικαιούχος και εκτελεί μια πράξη για λογαριασμό της χωρίς να προσφεύγει σε εξωτερικούς μηχανικούς ή σε άλλες επιχειρήσεις. Το κόστος αυτό πρέπει να αντιστοιχεί στις δαπάνες που καταβλήθηκαν πραγματικά και άμεσα για τη συγχρηματοδοτούμενη πράξη και να βεβαιώνεται με έγγραφα που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των δαπανών που καταβλήθηκαν πραγματικά από τη σχετική δημόσια διοίκηση για την εκτέλεση της πράξης.

Κανόνας αριθ. 12 — Επιλεξιμότητα των δαπανών σε συνάρτηση με τον τόπο εκτέλεσης της πράξης

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Κατά γενικό κανόνα, οι πράξεις που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία πρέπει να εκτελούνται στην περιοχή την οποία αφορά η παρέμβαση.

2. ΕΞΑΙΡΕΣΗ

- 2.1. Εάν η περιοχή την οποία αφορά η παρέμβαση ωφελείται εν όλω ή εν μέρει από μια πράξη που εκτελείται εκτός της περιοχής αυτής, η διαχειριστική αρχή μπορεί να δεχθεί τη συγχρηματοδότηση της εν λόγω πράξης εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που καθορίζονται στα σημεία 2.2 έως 2.4. Στις άλλες περιπτώσεις, η συγχρηματοδότηση μιας πράξης μπορεί να γίνει δεκτή βάσει της διαδικασίας του σημείου 3. Για τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας (ΧΜΠΑ), εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις η διαδικασία του σημείου 3.
- 2.2. Η πράξη πρέπει να εκτελείται σε περιοχή NUTS III κράτους μέλους η οποία γειτνώνει με την περιοχή την οποία αφορά η παρέμβαση.
- 2.3. Οι ανώτατες επιλέξιμες δαπάνες της πράξης υπολογίζονται κατ' αναλογία προς τα οφέλη που αναμένονται για την περιοχή αυτή από την πράξη και βασίζονται σε εκτίμηση ανεξάρτητου φορέα. Τα οφέλη εκτιμώνται λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς στόχους της παρέμβασης και τις αναμενόμενες επιπτώσεις της. Η πράξη δεν μπορεί να γίνει δεκτή για συγχρηματοδότηση εάν η αναλογία των οφελών είναι μικρότερη από 50 %.
- 2.4. Για κάθε μέτρο της παρέμβασης, οι επιλέξιμες δαπάνες των πράξεων που γίνονται δεκτές βάσει του σημείου 2.1 δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 10 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών του μέτρου. Επιπλέον, οι επιλέξιμες δαπάνες όλων των πράξεων της παρέμβασης που γίνονται δεκτές βάσει του σημείου 2.1 δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 5 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών της παρέμβασης.
- 2.5. Οι πράξεις που γίνονται δεκτές από τη διαχειριστική αρχή βάσει του σημείου 2.1 πρέπει να αναφέρονται στις ετήσιες και στις τελικές εκθέσεις εκτέλεσης της παρέμβασης.

3. ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Όσον αφορά τις πράξεις που εκτελούνται εκτός της περιοχής την οποία αφορά η παρέμβαση αλλά δεν πληρούν τους όρους του σημείου 2, και τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΧΜΠΑ, η αποδοχή της πράξης για συγχρηματοδότηση υπόκειται σε προηγούμενη και κατά περίπτωση έγκριση της Επιτροπής μετά από σχετική αίτηση του κράτους μέλους, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την εγγύτητα της περιοχής σε σχέση με τον τόπο εκτέλεσης της πράξης και το επίπεδο των οφελών που αναμένονται για την περιοχή αυτή, καθώς και την αναλογία των σχετικών δαπανών στις συνολικές δαπάνες του μέτρου και της παρέμβασης. Στην περίπτωση παρέμβασης στις απόμακρες περιοχές εφαρμόζεται η διαδικασία του παρόντος σημείου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 643/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 28ης Μαρτίου 2000
για τον τρόπο χρησιμοποίησης του ευρώ κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού των Διαρθρωτικών Ταμείων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 33 και το άρθρο 53 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 προβλέπει ότι, στον τομέα των διαρθρωτικών ταμείων, τα ποσά των αποφάσεων συμμετοχής των Ταμείων καθώς και των αναλήψεων υποχρεώσεων και των πληρωμών της Επιτροπής εκφράζονται και καταβάλλονται σε ευρώ σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εκτέλεσης που θα θεσπιστούν από την Επιτροπή.
- (2) Για τα κράτη μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ, οι τιμές μετατροπής μεταξύ του ευρώ και των νομισμάτων των κρατών μελών είναι οι τιμές που καθορίστηκαν αμετάκλητα από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2866/98 του Συμβουλίου, της 31ης Δεκεμβρίου 1998 ⁽²⁾. Για τα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ, οι συναλλαγματικές ισοτιμίες είναι, σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) αριθ. 3418/93 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 1999/537/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ ⁽⁴⁾, οι μηνιαίες τιμές του ευρώ που υπολογίζονται με βάση τις τιμές της προτελευταίας εργάσιμης ημέρας του μηνός που προηγείται του μηνός για τον οποίο καθορίζονται οι τιμές αυτές οι συναλλαγματικές ισοτιμίες δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.
- (3) Σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις τις προβλεπόμενες στο άρθρο 52, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, πρέπει να διατηρηθούν, για τις παρεμβάσεις που εγκρίθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94 ⁽⁶⁾, οι διατάξεις περί πληρωμών που προβλέφθηκαν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1866/90 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1990, περί ρυθμίσεων σχετικά με τη χρησιμοποίηση του Ecu στην εκτέλεση του προϋπολογισμού των

διαρθρωτικών ταμείων ⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2745/94 ⁽⁸⁾.

- (4) Για τον παρόντα κανονισμό ζητήθηκε η γνώμη της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 147 της συνθήκης, της επιτροπής γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης και της επιτροπής του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.
- (5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό συνάδουν με τη γνώμη της επιτροπής για την ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση των περιφερειών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Υποβολή των σχεδίων, των αιτήσεων συμμετοχής των Ταμείων και των ετήσιων και τελικών εκθέσεων εκτέλεσης

1. Τα σχέδια ανάπτυξης, τα σχέδια χρηματοδότησης των αιτήσεων παρέμβασης και των συμπληρωμάτων προγραμματισμού καθώς και οι ετήσιες και τελικές εκθέσεις εκτέλεσης που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 υποβάλλονται στην Επιτροπή σε ευρώ.
2. Στις ετήσιες και τελικές εκθέσεις εκτέλεσης, τα ποσά σε ευρώ των καταστάσεων δαπανών πρέπει να αντιστοιχούν στα ποσά σε ευρώ που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 2.

Άρθρο 2

Πληρωμές

1. Οι δηλώσεις δαπανών που συνοδεύουν τις αιτήσεις πληρωμής, οι οποίες έχουν πιστοποιηθεί από την αρχή πληρωμής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, υποβάλλονται στην Επιτροπή σε ευρώ.
2. Τα κράτη μέλη, που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ κατά την ημερομηνία της αίτησης πληρωμής, μετατρέπουν σε ευρώ τα ποσά των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν σε εθνικό νόμισμα, χρησιμοποιώντας τη συναλλαγματική ισοτιμία της προτελευταίας εργάσιμης ημέρας στην Επιτροπή του μηνός που προηγείται του μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου έγινε η λογιστική καταχώρηση των δαπανών αυτών από την αρμόδια για την οικεία παρέμβαση αρχή πληρωμής.
3. Όταν το ευρώ καθίσταται το νόμισμα ενός κράτους μέλους, η διαδικασία μετατροπής που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο εξακολουθεί να εφαρμόζεται για όλες τις δαπάνες, των οποίων η λογιστική καταχώρηση έγινε από την αρχή πληρωμής πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σταθερής τιμής μετατροπής μεταξύ εθνικού νομίσματος και ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 359 της 31.12.1998, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 315 της 16.12.1993, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 206 της 5.8.1999, σ. 24.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 170 της 3.7.1990, σ. 36.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 290 της 11.11.1994, σ. 4.

Άρθρο 3

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1866/90 καταργείται, με την επιφύλαξη των μεταβατικών διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 52 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2000.

Για την Επιτροπή
Michaele SCHREYER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1159/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 30ής Μαΐου 2000
για τις δράσεις πληροφόρησης και δημοσιότητας που πρέπει να αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη σχετικά με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 προβλέπει μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας σχετικά με τις δράσεις των διαρθρωτικών ταμείων.
- (2) Το άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 ορίζει ότι η αρχή διαχείρισης η οποία είναι επιφορτισμένη με την υλοποίηση μιας κοινοτικής διαρθρωτικής παρέμβασης, είναι υπεύθυνη για την τήρηση των υποχρεώσεων σχετικά με την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα.
- (3) Το άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 διευκρινίζει ότι η αρχή διαχείρισης είναι αρμόδια για να εξασφαλίζει τη δημοσιότητα της παρέμβασης, και ιδίως να ενημερώνει τους ενδεχόμενους τελικούς δικαιούχους, τις επαγγελματικές οργανώσεις, τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους, τους οργανισμούς προώθησης της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς, για τις δυνατότητες που παρέχει η παρέμβαση, καθώς επίσης και να ενημερώνει την κοινή γνώμη για τον ρόλο που διαδραματίζει η Κοινότητα υπέρ της συγκεκριμένης παρέμβασης και για τα αποτελέσματά της.
- (4) Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, τα κράτη μέλη συμβουλευούνται την Επιτροπή και την ενημερώνουν κάθε χρόνο σχετικά με τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν για τους σκοπούς των μέτρων πληροφόρησης και δημοσιότητας.
- (5) Δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 3 και του άρθρου 19 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και για κάθε ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού, το συμπλήρωμα προγραμματισμού περιλαμβάνει τα μέτρα που πρέπει να εξασφαλίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 46, την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα της παρέμβασης.
- (6) Το άρθρο 35 παράγραφος 3 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 ορίζει ότι οι επιτροπές παρακολούθησης εξετάζουν και εγκρίνουν τις ετήσιες εκθέσεις και την τελική έκθεση εκτέλεσης, προτού αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή και, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 2

του ίδιου κανονισμού, οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται από την αρχή διαχείρισης και από την επιτροπή παρακολούθησης για να εξασφαλίζεται η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται για την δημοσιότητα της παρέμβασης. Το άρθρο 40 παράγραφος 4 ορίζει, ιδίως, ότι τα πορίσματα της αξιολόγησης τίθενται στη διάθεση του κοινού, κατόπιν σχετικής αίτησης, με την συναίνεση της επιτροπής παρακολούθησης όσον αφορά την ενδιάμεση αξιολόγηση η οποία προβλέπεται το αργότερο για την 31η Δεκεμβρίου 2003.

- (7) Η απόφαση 94/342/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 1994, όσον αφορά τις δράσεις πληροφόρησης και δημοσιότητας που πρέπει να αναλαμβάνονται από τα κράτη μέλη σχετικά με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων και του χρηματοδοτικού μέσου προσανατολισμού της αλιείας (ΧΜΠΑ) ⁽²⁾, εξακολουθεί να εφαρμόζεται για την ενίσχυση η οποία χορηγείται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, όσον αφορά τον συντονισμό μεταξύ των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων αφενός και, αφετέρου, μεταξύ αυτών και των παρεμβάσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών μέσων ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94 ⁽⁴⁾, καθώς και των κανονισμών που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογήν του τελευταίου.
- (8) Η επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 147 της συνθήκης, η επιτροπή των γεωργικών δομών και της αγροτικής ανάπτυξης, και η επιτροπή του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, έχουν διατυπώσει γνώμη σχετικά με τον παρόντα κανονισμό. Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής για την ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση των περιφερειών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα σχετικά με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την τρίτη ημέρα μετά από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

⁽²⁾ ΕΕ L 152 της 18.6.1994, σ. 39.

⁽³⁾ ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 30 Μαΐου 2000.

Για την Επιτροπή
Michel BARNIER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΡΩΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ**1. Γενικές αρχές και πεδίο εφαρμογής**

Τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας σχετικά με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων αποσκοπούν να ενισχύουν το κύρος και τη διαφάνεια της δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να παρουσιάζουν σε όλα τα κράτη μέλη μια ομοιογενή εικόνα των σχετικών παρεμβάσεων. Αφορούν τις ενέργειες για τις οποίες παρεμβαίνουν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Τμήμα Προσανατολισμού, ή το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας (ΧΜΠΑ).

Τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας που παρατίθενται ακολούθως αναφέρονται στα κοινοτικά πλαίσια στήριξης (ΚΠΣ), στα επιχειρησιακά προγράμματα, στα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού (ΕΕΠ) και στα προγράμματα κοινοτικών πρωτοβουλιών, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Η επιτόπια δημοσιότητα εμπίπτει στην αρχή διαχείρισης η οποία είναι επιφορτισμένη με την υλοποίηση αυτών των παρεμβάσεων. Πραγματοποιείται σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία πληροφορείται σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται προς αυτούς τους σκοπούς.

Οι αρμόδιες εθνικές και περιφερειακές αρχές λαμβάνουν όλα τα προσηκόντα διοικητικά μέτρα για να εξασφαλίζεται η πραγματική εφαρμογή των παρουσών διατάξεων και για να συνεργάζονται με την Επιτροπή.

2. Στόχοι των δράσεων πληροφόρησης και δημοσιότητας και στοχοθετημένο κοινό

Οι δράσεις πληροφόρησης και δημοσιότητας αποσκοπούν στο:

2.1. Να πληροφορούν τους δυνητικούς και τελικούς δικαιούχους, καθώς και:

- τις περιφερειακές και τοπικές αρχές, και τις λοιπές αρμόδιες δημόσιες αρχές,
- τις επαγγελματικές οργανώσεις και τους οικονομικούς κύκλους,
- τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους,
- τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς, ιδίως τους οργανισμούς για την προώθηση της ισότητας μεταξύ των ανδρών και των γυναικών, καθώς και τους οργανισμούς που εργάζονται για την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος,
- τους παράγοντες ή φορείς έργων,

σχετικά με τις δυνατότητες τις οποίες συνεπάγεται η από κοινού παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών για την εξασφάλιση της διαφάνειας.

2.2. Να πληροφορούν την κοινή γνώμη σχετικά με τον ρόλο τον οποίο διαδραματίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, υπέρ των σχετικών παρεμβάσεων και των αποτελεσμάτων τους.**3. Υλοποίηση των μέτρων πληροφόρησης και δημοσιότητας****3.1. Όροι εφαρμογής****3.1.1. Κατάρτιση μέτρων**

Τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας παρουσιάζονται υπό τη μορφή ενός σχεδίου δράσεων επικοινωνίας για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και κάθε ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού (ΕΕΠ). Ανάλογα με την περίπτωση, τα σχέδια αυτά παρουσιάζονται στο επίπεδο του ΚΠΣ. Υλοποιείται υπό την ευθύνη της οριζόμενης αρχής διαχείρισης.

Στο σχέδιο δράσεων επικοινωνίας περιλαμβάνονται:

- οι στόχοι και το στοχοθετούμενο κοινό,
- το περιεχόμενο και η στρατηγική των δράσεων επικοινωνίας και πληροφόρησης που συνεπάγονται τα ως άνω, προσδιορίζοντας τις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο των στόχων προτεραιότητας κάθε ταμείου,
- ενδεικτικός προϋπολογισμός,
- οι διοικητικές υπηρεσίες ή οι οργανισμοί που έχουν την ευθύνη της υλοποίησής τους,
- τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των δράσεων.

Το σχέδιο δράσεων επικοινωνίας παρουσιάζεται στο συμπλήρωμα προγραμματισμού σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

3.1.2. Χρηματοδότηση

Τα ποσά που προβλέπονται για την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα, περιλαμβάνονται στα σχέδια χρηματοδότησης των κοινοτικών πλαισίων στήριξης (ΚΠΣ), των ΕΕΠ και των επιχειρησιακών προγραμμάτων στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας [πιστώσεις απαραίτητες για την διαμόρφωση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των παρεμβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο ε), στο άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο β) και στο άρθρο 19 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999].

3.1.3. Ορισμός των υπευθύνων

Κάθε αρχή διαχείρισης φροντίζει να διορίζει τον(τους) υπεύθυνο(-ους) για την πληροφόρηση και τη δημοσιότητα. Οι αρχές διαχείρισης πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με τους διορισμούς αυτούς.

3.1.4. Απολογισμός

Επί τη ευκαιρία της ετήσιας συνεδρίασης που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η αρχή διαχείρισης πληροφορεί την Επιτροπή σχετικά, με την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού.

3.2. Περιεχόμενο και στρατηγική των δράσεων πληροφόρησης και δημοσιότητας

Τα προς υλοποίηση μέτρα πρέπει να επιτρέπουν την πραγματοποίηση των στόχων οι οποίοι αναφέρονται στο σημείο 2, δηλαδή:

- εξασφάλιση της διαφάνειας για τους δυνητικούς και τελικούς δικαιούχους,
- ενημέρωση της κοινής γνώμης.

3.2.1. Εξασφάλιση της διαφάνειας στο επίπεδο των δυνητικών και τελικών δικαιούχων και στο επίπεδο των ομάδων που αναφέρονται στο σημείο 2.1

3.2.1.1. Η αρχή διαχείρισης μεριμνά ιδίως:

- για τη δημοσίευση του περιεχομένου των παρεμβάσεων, προσδιορίζοντας τη συμβολή των συμμετεχόντων διαρθρωτικών ταμείων και την θέση τους στη διάθεση των ενδιαφερομένων που εκφράζουν σχετικό αίτημα,
- την εγκατάσταση κατάλληλης επικοινωνίας σχετικά με την εξέλιξη των παρεμβάσεων καθόλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού,
- τη θέση σε εφαρμογή δράσεων πληροφόρησης όσον αφορά τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών ταμείων οι οποίες χρηματοδοτούνται, κατά περίπτωση, από τις πιστώσεις της τεχνικής βοήθειας των αντιστοιχών παρεμβάσεων.

Οι αρχές διαχείρισης φροντίζουν για την εξασφάλιση της ομοιογενούς παρουσίας του δημιουργούμενου υλικού πληροφόρησης και δημοσιότητας, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που αφορούν την υλοποίηση των εργαλείων πληροφόρησης και δημοσιότητας που περιγράφονται στο σημείο 6. Στο πλαίσιο αυτό είναι ευκατάιο να χρησιμοποιούνται τα ακόλουθα μηνύματα που αφορούν την αποστολή καθενός ταμείου, ήτοι:

ΕΤΠΑ: «Συμβολή στην άμβλυνση των ανισοτήτων όσον αφορά την ανάπτυξη και το βιοτικό επίπεδο μεταξύ των διαφόρων περιφερειών, καθώς και τη μείωση της καθυστέρησης των λιγότερο ευνοημένων περιφερειών.

Συμβολή στην διόρθωση των κυριότερων περιφερειακών ανισοτήτων στην Κοινότητα, χάρη στην συμμετοχή, στην ανάπτυξη και στην διαρθρωτική προσαρμογή των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών, καθώς και στην κοινωνικο-οικονομική ανασυγκρότηση των περιφερειών.»

ΕΚΤ: Συμβολή στην ανάπτυξη της απασχόλησης, χάρη στην προώθηση της απασχολησιμότητας, του επιχειρησιακού πνεύματος, της ικανότητας προσαρμογής και της ισότητας των ευκαιριών, καθώς και επένδυση στους ανθρώπινους πόρους.

ΕΓΤΠΕ: «Καθιέρωση της σχέσης μεταξύ πολυλειτουργικής γεωργίας και ιδιαίτερης περιοχής.

Ενδυνάμωση και στήριξη της ανταγωνιστικότητας της γεωργίας ως δραστηριότητας-κλειδί των αγροτικών περιοχών.

Διευκόλυνση της συγκράτησης του πληθυσμού στις αγροτικές ζώνες.

Διαφύλαξη και βελτίωση του περιβάλλοντος, του τοπίου και της κληρονομιάς.»

ΧΜΠΑ: «Συμβολή στην επίτευξη αιεφόρου ισορροπίας μεταξύ των αλιευτικών πόρων και της εκμετάλλευσής τους.

Εκσυγχρονισμός των δομών της αλιείας, για να εξασφαλιστεί το μέλλον του τομέα.

Συμβολή στη διατήρηση ενός δυναμικού και ανταγωνιστικού τομέα, και στην αναζωογόνηση των περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία.

Βελτίωση της προμήθειας και της αξιοποίησης των προϊόντων της αλιείας.»

3.2.1.2. Η διαχειριστική αρχή που έχει ορισθεί για την υλοποίηση μιας παρέμβασης φροντίζει για την θέση σε λειτουργία ενός καταλλήλου συστήματος διάδοσης των πληροφοριών οι οποίες αποσκοπούν στην εξασφάλιση της διαφάνειας για τους διαφόρους εταίρους και τους δυνητικούς δικαιούχους, ιδίως τις ΜΜΕ.

Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνουν σαφή ένδειξη των ακολουθητέων διοικητικών διαβημάτων, περιγραφή των μηχανισμών διαχείρισης των φακέλων, πληροφόρηση σχετικά με τα κριτήρια επιλογής των διαγωνισμών και των μηχανισμών αξιολόγησης, καθώς επίσης και των ονομάτων ή των σημείων επαφής σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, για την εξήγηση της λειτουργίας των παρεμβάσεων και των κριτηρίων επιλεξιμότητας.

Στην περίπτωση των μέτρων υπέρ της ανάπτυξης του ενδογενούς δυναμικού, των δημοσίων ενισχύσεων υπέρ των επιχειρήσεων και των συνολικών επιχορηγήσεων, η πληροφόρηση αυτή θα πρέπει να διαβιβάζεται ιδίως μέσω των ενδιάμεσων οργανισμών και των εκπροσωπευτικών οργανώσεων των επιχειρήσεων.

3.2.1.3. Για τις κατηγορίες προσώπων που ενδέχεται να μπορούν να επωφελούνται από δράσεις κατάρτισης, θέσεις απασχόλησης ή που επιπίπτουν στο πεδίο ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων, η αρχή διαχείρισης θέτει σε λειτουργία ένα κατάλληλο σύστημα διάδοσης της πληροφόρησης. Προς αυτόν τον σκοπό, εξασφαλίζει την συνεργασία των οργανισμών επαγγελματικής κατάρτισης, των οργανισμών που παρεμβαίνουν στον τομέα της απασχόλησης, των επιχειρήσεων και ομάδων επιχειρήσεων, των εκπαιδευτικών κέντρων και των μη κυβερνητικών οργανισμών.

3.2.2. Ενημέρωση της κοινής γνώμης

3.2.2.1. Για να βελτιωθεί η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σχετικά με τον ρόλο τον οποίο διαδραματίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση υπέρ των προαναφερομένων παρεμβάσεων και των αποτελεσμάτων τους, η ορισμένη αρχή διαχείρισης πληροφορεί τα μέσα ενημέρωσης, με τον καταλληλότερο τρόπο, σχετικά με τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις οι οποίες συγχρηματοδοτούνται από την Ένωση. Κατά την πραγματοποίηση αυτής της πληροφόρησης, η συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να εμφανίζεται κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, και τα μηνύματα πρέπει να εκφράζουν την αποστολή κάθε ταμείου παρουσιάζοντας τις ειδικές προτεραιότητες των συγκεκριμένων παρεμβάσεων σύμφωνα με το σημείο 3.2.1.1.

Η εκκίνηση των παρεμβάσεων, μετά από την έγκρισή τους από την Επιτροπή καθώς επίσης και τα σημαντικά στάδια της υλοποίησής τους, αποτελούν αντικείμενο δράσεων ευαισθητοποίησης οι οποίες απευθύνονται στα εθνικά ή περιφερειακά μέσα ενημέρωσης (τύπος, ραδιόφωνο, τηλεόραση), ανάλογα με την περίπτωση προς αυτό τον σκοπό μπορούν να χρησιμοποιούνται, ιδίως, ανακοινώσεις τύπου, δημοσιεύσεις άρθρων, συμπληρώματα που δημοσιεύονται στα πλέον ενδεδειγμένα έντυπα και επισκέψεις. Είναι επίσης δυνατόν να χρησιμοποιούνται και άλλα μέσα πληροφόρησης και επικοινωνίας, όπως: ιστοσελίδες διαδικτύου, δημοσιεύσεις σχετικά με επιτυχή παραδείγματα έργων και διαγωνισμοί βασίζομενοι στις βέλτιστες πρακτικές.

Όταν πραγματοποιούνται διαφημιστικές καταχωρήσεις, παραδείγματος χάρις υπό τη μορφή ανακοινώσεων τύπου ή διαφημιστικών ανακοινώσεων, η συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να εμφανίζεται επακριβώς.

Πρέπει να εξασφαλίζεται η προσήκουσα συνεργασία με το γραφείο της Επιτροπής στο αντίστοιχο κράτος μέλος.

3.2.2.2. Τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας που απευθύνονται στην κοινή γνώμη περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία:

- όσον αφορά τις επενδύσεις σε υποδομές των οποίων το συνολικό κόστος υπερβαίνει τις 500 000 ευρώ για τις ενέργειες οι οποίες συγχρηματοδοτούνται από το ΧΜΠΑ, και τρία εκατομμύρια ευρώ για όλες τις άλλες ενέργειες:
 - στα εργοτάξια των έργων, τοποθέτηση πινακίδων,
 - τοποθέτηση αναμνηστικών πλακών επί μονίμου βάσεως για τις υποδομές στις οποίες έχει πρόσβαση το ευρύ κοινό,

η οποία πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις περιγραφόμενες στο σημείο 6 λεπτομέρειες,

- όσον αφορά τα μέτρα που συγχρηματοδοτούνται στον τομέα της κατάρτισης και της απασχόλησης:
 - όσοι επωφελούνται από δράσεις κατάρτισης, πρέπει να πληροφορούνται σχετικά με το ό,τι συμμετέχουν σε ένα μέτρο το οποίο χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση,
 - ενέργειες ευαισθητοποίησης σχετικά με τον ρόλο τον οποίο διαδραματίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε συνάρτηση με τις ενέργειες στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης, της απασχόλησης και της ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων,
 - όσον αφορά τις επενδύσεις στις επιχειρήσεις, τα μέτρα ανάπτυξης του ενδογενούς δυναμικού και κάθε άλλη δράση η οποία επωφελείται από κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή:
 - πληροφόρηση αυτών που επωφελούνται από την συγκεκριμένη δράση σχετικά με το γεγονός ότι συμμετέχουν σε ένα μέτρο το οποίο συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με χρήση εντύπων όπως αυτά που περιγράφονται στο σημείο 6.

4. Εργασίες των επιτροπών παρακολούθησης

4.1. Οι επιτροπές παρακολούθησης εξασφαλίζουν την προσήκουσα πληροφόρηση σχετικά με τις εργασίες τους. Προς αυτό τον σκοπό, οι επιτροπές πληροφορούν τα μέσα ενημέρωσης σχετικά με την πρόοδο των παρεμβάσεων, των οποίων έχουν την ευθύνη. Οι επαφές με τους εκπροσώπους του τύπου πραγματοποιούνται με την ευθύνη του Προέδρου. Οι εκπρόσωποι της Επιτροπής συμμετέχουν στις επαφές με τον τύπο.

Πρέπει επίσης να προβλέπονται οι προσήκουσες ρυθμίσεις, ενημερώνοντας την Επιτροπή και τα γραφεία της στα κράτη μέλη, επί τη ευκαιρία σημαντικών εκδηλώσεων οι οποίες συνδέονται με τις συνεδριάσεις των επιτροπών παρακολούθησης, όπως είναι οι συναντήσεις υψηλού επιπέδου ή διάφορα εγκαίνια.

4.2. Η επιτροπή παρακολούθησης εξετάζει την ετήσια έκθεση εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει ένα κεφάλαιο σχετικά με τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας σύμφωνα με το άρθρο 35 του ίδιου κανονισμού. Η αρχή διαχείρισης υποβάλλει στις επιτροπές παρακολούθησης πληροφόρηση σχετικά με την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της δράσης που έχει αναληφθεί για τα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας, καθώς επίσης και σκόπιμα αποδεικτικά στοιχεία, όπως φωτογραφίες.

Σύμφωνα με το άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία πληροφόρησης τα οποία θα πρέπει να λάβει υπόψη της στην ετήσια έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 45 του εν λόγω κανονισμού.

Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να επιτρέπουν τη διαμόρφωση κρίσης σχετικά με την τήρηση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

5. Εταιρική σχέση και ανταλλαγές εμπειρίας

Οι αρχές διαχείρισης δύνανται, σε κάθε περίπτωση, να λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα, και ιδίως να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες οι οποίες συμβάλλουν στην ικανοποιητική υλοποίηση της πολιτικής που επιδιώκεται στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων.

Πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με τις πρωτοβουλίες που έχουν αναληφθεί, ούτως ώστε αυτή να μπορεί να συνεργάζεται προσηκόντως για την πραγματοποίησή τους.

Η Επιτροπή, για να διευκολύνει την υλοποίηση του συνόλου των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, παρέχει τεχνική στήριξη εφόσον παρίσταται ανάγκη. Εμπνεόμενη από πνεύμα εταιρικής σχέσης και με γνώμονα το κοινό συμφέρον, θέτει στη διάθεση των σχετικών αρχών την εμπειρογνωμοσύνη και το υλικό που διαθέτει. Στηρίζει τις ανταλλαγές εμπειριών που έχουν αποκτηθεί κατά την υλοποίηση του άρθρου 46 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, και εμψυχώνει άτυπα δίκτυα υπευθύνων πληροφόρησης. Για το σκοπό αυτό, θα ήταν επιθυμητό να διορίσει το κράτος μέλος ένα συντονιστή ανά ταμείο σε εθνικό επίπεδο.

6. Λεπτομερείς κανόνες που προβλέπονται για την πραγματοποίηση των εργαλείων πληροφόρησης και δημοσιότητας

Για να εξασφαλίζεται η ορατότητα των πραγματοποιήσεων που συγχρηματοδοτούνται από ένα διαρθρωτικό ταμείο, η αρμόδια αρχή διαχείρισης είναι υπεύθυνη για την συμμόρφωση με τα ακόλουθα μέτρα πληροφόρησης και δημοσιότητας:

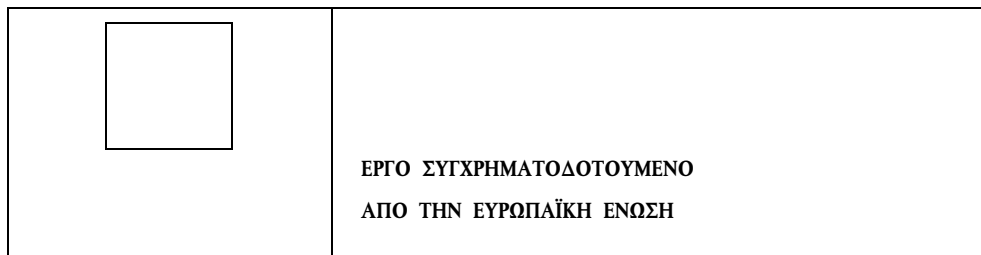
6.1. Πινακίδες

Πινακίδες πληροφόρησης αναρτώνται στα εργοτάξια των έργων σχετικά με επενδύσεις σε υποδομές οι οποίες συγχρηματοδοτούνται και των οποίων το κόστος υπερβαίνει τα ποσά που αναφέρονται στο σημείο 3.2.2.2. Ένα μέρος της επιφάνειας των πινακίδων είναι αφιερωμένο στην προβολή της συμμετοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το μέγεθος των πινακίδων πρέπει να ανταποκρίνεται στη σημασία του έργου.

Το μέρος της επιφάνειας της πινακίδας στο οποίο αναφέρεται η κοινοτική συμμετοχή, πρέπει να πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

- να μην είναι μικρότερο από το 25 % τουλάχιστον της συνολικής επιφάνειας της πινακίδας,
- να περιλαμβάνει το τυποποιημένο ευρωπαϊκό έμβλημα και το ακόλουθο κείμενο, με την ακόλουθη διάταξη:

- το έμβλημα πρέπει να απεικονίζεται σύμφωνα με τους εν ισχύει κανόνες,
- οι γραφικοί χαρακτήρες που χρησιμοποιούνται για την μνεία της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να έχουν τις ίδιες διαστάσεις με τους χαρακτήρες που χρησιμοποιούνται για την μνεία της εθνικής συμμετοχής, μπορούν όμως να έχουν διαφορετικά τυπογραφικά χαρακτηριστικά,
- μπορεί να γίνεται μνεία του συμμετέχοντος ταμείου.

Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές αποφασίζουν να μην αναρτήσουν πινακίδα για να γνωστοποιήσουν την δική τους παρέμβαση στην χρηματοδότηση ενός έργου, η συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ειδικής πινακίδας. Σε αυτή την περίπτωση, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι ακόλουθες διατάξεις.

Η απόσυρση των πινακίδων πραγματοποιείται το αργότερο έξι μήνες μετά από το πέρας των εργασιών· αντικαθίστανται από αναμνηστικές πλάκες, σύμφωνα με τις ενδείξεις του σημείου 6.2.

6.2. Αναμνηστικές πλάκες

Όταν πρόκειται για έργα συγχρηματοδοτούμενα από τα διαρθρωτικά ταμεία, στα οποία έχει πρόσβαση το ευρύ κοινό (συνεδριακά κέντρα, αεροδρόμια, σιδηροδρομικοί και οδικοί σταθμοί, κ.λπ.). Πρέπει να περιλαμβάνουν, εκτός από το ευρωπαϊκό έμβλημα, ένα κείμενο στο οποίο γίνεται μνεία της συγχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ενδεχομένως, του συμμετέχοντος ταμείου.

Στην περίπτωση έργων υλικών επενδύσεων στις επιχειρήσεις, τοποθετούνται αναμνηστικές πλάκες για χρονική διάρκεια, ενός έτους.

Σε περίπτωση που μία αρμόδια αρχή, ή ένας τελικός δικαιούχος, αποφασίσουν να τοποθετήσουν πινακίδες, αναμνηστικές πλάκες, ή να πραγματοποιήσουν δημοσιεύσεις ή οποιαδήποτε άλλη ενέργεια πληροφόρησης για τα έργα των οποίων το συνολικό κόστος είναι μικρότερο των 500 000 ευρώ για τις συγχρηματοδοτούμενες από το ΧΜΠΑ ενέργειες, και από τρία εκατομμύρια ευρώ για όλες τις άλλες ενέργειες, πρέπει να αναφέρεται επίσης η κοινοτική συμμετοχή.

6.3. Αφίσες

Για να πληροφορούνται οι δικαιούχοι και να ενημερώνεται η κοινή γνώμη σχετικά με τον ρόλο τον οποίο διαδραματίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση στους τομείς της ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων, της επαγγελματικής κατάρτισης και της απασχόλησης, των επενδύσεων στις επιχειρήσεις και στην αγροτική ανάπτυξη, οι αρχές διαχείρισης εξακριβώνουν ότι έχουν τοποθετηθεί αφίσες με μνεία της συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ενδεχομένως του συμμετέχοντος ταμείου, στα γραφεία κάθε οργανισμού ο οποίος υλοποιεί ή επωφελείται από δράσεις που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία (γραφεία απασχόλησης, κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης, εμπορικά και βιομηχανικά επιμελητήρια, γεωργικά επιμελητήρια, φορείς περιφερειακής ανάπτυξης, κ.λπ.).

6.4. Ανακοίνωση στους δικαιούχους

Οποιαδήποτε ανακοίνωση χορήγησης συνδρομής στους δικαιούχους από τις αρμόδιες αρχές προσδιορίζει τη χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και, ενδεχομένως, αναφέρει το ποσό ή το ποσοστό της συνδρομής που προέρχεται από το σχετικό κοινοτικό χρηματοδοτικό μέσο.

6.5. Υλικό πληροφόρησης και επικοινωνίας

6.5.1. Οι δημοσιεύσεις (φυλλάδια, δελτάρια, ενημερωτικές επιστολές) σχετικά με τις συγχρηματοδοτούμενες από τα διαρθρωτικά ταμεία παρεμβάσεις, περιλαμβάνουν, στην πρώτη εσωτερική σελίδα, ορατή μνεία της συμμετοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ενδεχομένως, του συμμετέχοντος ταμείου, καθώς επίσης και το ευρωπαϊκό έμβλημα σε περίπτωση που υπάρχει επίσης τυπωμένο το εθνικό ή το περιφερειακό έμβλημα.

Οι δημοσιεύσεις περιλαμβάνουν τα στοιχεία του οργανισμού ο οποίος είναι υπεύθυνος για την πληροφόρηση των ενδιαφερομένων, καθώς επίσης και μνεία της αρχής διαχείρισης που έχει οριστεί για την υλοποίηση της σχετικής παρέμβασης.

6.5.2. Για το υλικό το οποίο κοινοποιείται με ηλεκτρονικό τρόπο (διαδίκτυο, τράπεζα δεδομένων που απευθύνεται στους δυνητικούς δικαιούχους) ή για το οπτικοακουστικό υλικό, οι προαναφερόμενες γενικές αρχές εφαρμόζονται κατ' αναλογία. Είναι σημαντικό, στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του σχεδίου δράσεων επικοινωνίας, να γίνεται χρήση των νέων τεχνολογιών οι οποίες επιτρέπουν την ταχεία και αποτελεσματική διάδοση πληροφοριών, αλλά επίσης και να πραγματοποιείται διάλογος με το ευρύ κοινό.

Σε περίπτωση κόμβων διαδικτύου σχετικά με τα διαρθρωτικά ταμεία, θα πρέπει:

- να πραγματοποιείται μνεία της συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ενδεχομένως, του συμμετέχοντος ταμείου, τουλάχιστον στην αρχική σελίδα (home-page),
- να δημιουργείται ένας σύνδεσμος (hyperlink) προς τις άλλες ιστοσελίδες της Επιτροπής τις σχετικές με τα διάφορα διαρθρωτικά ταμεία.

6.6. Εκδηλώσεις πληροφόρησης

Κατά τη διοργάνωση εκδηλώσεων πληροφόρησης (διαλέξεις, σεμινάρια, εκθέσεις — μεταξύ των οποίων εμπορικές — διαγωνισμοί) σε συνάρτηση με τις συγχρηματοδοτούμενες από τα διαρθρωτικά ταμεία παρεμβάσεις, οι διοργανωτές πρέπει να υποδηλώνουν την κοινοτική συμμετοχή σ' αυτές τις παρεμβάσεις, με την παρουσία της ευρωπαϊκής σημαίας στην αίθουσα της συνεδρίασης και του εμβλήματος στα έγγραφα.

Τα γραφεία της Επιτροπής στα κράτη μέλη επικουρούν, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τους διοργανωτές κατά την προετοιμασία και την υλοποίηση αυτών των εκδηλώσεων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 438/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Μαρτίου 2001

για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 2,

Μετά από διαβούλευση με την επιτροπή του άρθρου 147 της συνθήκης,

Μετά από διαβούλευση με την επιτροπή γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης,

Μετά από διαβούλευση με την επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν ορισμένα μέτρα για να διασφαλίζεται η ορθή και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων σύμφωνα με τις γενικές αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.
- (2) Προς αυτόν τον σκοπό, είναι αναγκαίο τα κράτη μέλη να παρέχουν επαρκείς κατευθύνσεις όσον αφορά την οργάνωση των σχετικών καθηκόντων των αρχών διαχείρισης και πληρωμής, όπως προβλέπεται στα άρθρα 32 και 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.
- (3) Το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη και ορθή λειτουργία συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, και της παρέχουν κάθε αναγκαία βοήθεια για την διενέργεια ελέγχων, συμπεριλαμβανομένων και των δειγματοληπτικών.
- (4) Για να εναρμονιστούν οι κανόνες που διέπουν την πιστοποίηση των δαπανών σχετικά με τις οποίες ζητούνται πληρωμές από τα Ταμεία δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, είναι απαραίτητο να καθορισθεί το περιεχόμενο των εν λόγω πιστοποιητικών και να διευκρινιστεί η φύση και η ποιότητα των στοιχείων στα οποία βασίζονται.
- (5) Για να παρασχεθεί η δυνατότητα στην Επιτροπή να διεξάγει τους ελέγχους που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή, εφόσον τους ζητηθούν, τα στοιχεία που απαιτούν οι αρχές διαχείρισης ούτως ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις διαχείρισης, παρακολούθησης και αξιολόγησης, που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Είναι απαραίτητο να

θέσπιστούν το περιεχόμενο και η μορφή των εν λόγω δεδομένων, καθώς και τα μέσα μεταβίβασης των ηλεκτρονικών αρχείων, εφόσον τα στοιχεία παρέχονται υπό ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3, στοιχείο ε) του κανονισμού. Η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα και την ασφαλή φύλαξη των ηλεκτρονικών και λοιπών στοιχείων.

- (6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2064/97 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1997, για τον καθορισμό των λεπτομερών διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο των πράξεων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία ο οποίος διενεργείται από τα κράτη μέλη⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2406/98⁽³⁾, θα πρέπει να αντικατασταθεί. Ωστόσο οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2064/97 εξακολουθούν να εφαρμόζονται για τις παρεμβάσεις που χορηγούνται για την περίοδο 1994-1999 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου⁽⁴⁾ όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94⁽⁵⁾.
- (7) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να διγεί τις διατάξεις που αφορούν τους επιτόπιους ελέγχους στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων όπως προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽⁶⁾.
- (8) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να διγεί την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους επιτόπου ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες⁽⁷⁾.
- (9) Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1681/94 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1994, για τις παρατυπίες και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στα πλαίσια της χρηματοδότησης των διαρθρωτικών πολιτικών, καθώς και την οργάνωση ενός συστήματος πληροφόρησης στον τομέα αυτό⁽⁸⁾ ισχύουν για την συνδρομή που χορηγείται στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 δυνάμει του άρθρου 54 παράγραφος 2 και του άρθρου 38 παράγραφος 1, στοιχείο ε) του ανωτέρω κανονισμού.
- (10) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, και με την επιφύλαξη των θεσμικών νομοθετικών και χρηματοπιστωτικών συστημάτων των ενδιαφερομένων κρατών μέλους όπως αναφέρεται στην τελευταία παράγραφος του άρθρου 34 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού.

⁽²⁾ ΕΕ L 290 της 23.10.1997, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 298 της 7.11.1998, σ. 15.⁽⁴⁾ ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9.⁽⁵⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11.⁽⁶⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2.⁽⁸⁾ ΕΕ L 178 της 12.7.1994, σ. 43.⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

- (11) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής για την ανάπτυξη και ανασυγκρότηση των περιφερειών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου της συνδρομής που χορηγείται από τα διαρθρωτικά ταμεία και την οποία διαχειρίζονται τα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Άρθρο 2

1. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι αρχές διαχείρισης και πληρωμής καθώς και οι ενδιάμεσοι φορείς καθοδηγούνται επαρκώς για την οργάνωση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή χρηματοδοτική διαχείριση των διαρθρωτικών Ταμείων σύμφωνα με τις γενικές αρχές και πρότυπα, ιδίως δε να διασφαλίζεται η ορθότητα, η κανονικότητα και η επιλεξιμότητα των αιτήσεων κοινοτικής συνδρομής.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ως «ενδιάμεσοι φορείς» νοούνται όλοι οι δημόσιοι ή ιδιωτικοί φορείς ή υπηρεσίες που ενεργούν με ευθύνη των αρχών διαχείρισης ή πληρωμής, ή που ασκούν καθήκοντα εξ ονόματος των εν λόγω αρχών σε σχέση με τους τελικούς δικαιούχους ή φορείς ή επιχειρήσεις που εκτελούν τις πράξεις.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη της αναλογικότητας σε σχέση με το ύψος της χρηματοδότησης, τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που εφαρμόζουν οι αρχές διαχείρισης και πληρωμής, καθώς και όλοι οι ενδιάμεσοι φορείς, παρέχουν:

- α) σαφή καθορισμό, καταμερισμό καθώς και, όπως απαιτεί η ορθή χρηματοδοτική πρακτική, επαρκή διαχωρισμό των καθηκόντων εντός του συγκεκριμένου οργανισμού·
- β) αποτελεσματικούς μηχανισμούς που να διασφαλίζουν την ικανοποιητική εκτέλεση των καθηκόντων·
- γ) στην περίπτωση ενδιάμεσων φορέων, ενημέρωση της αρμόδιας αρχής για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και για τα μέσα που έχουν χρησιμοποιήσει.

Άρθρο 4

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου περιλαμβάνουν διαδικασίες για την επαλήθευση της των παραδοτέων προϊόντων και των υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται, της πραγματοποίησης της απαιτούμενης δαπάνης, της συμμόρφωσης με τους όρους της σχετικής απόφασης της Επιτροπής βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού

(ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και με τους εθνικούς και κοινοτικούς κανόνες, ιδίως δε με τους κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών για τις οποίες χορηγείται συνδρομή από τα διαρθρωτικά Ταμεία στο πλαίσιο της συγκεκριμένης παρέμβασης, δημοσίων συμβάσεων, κρατικών ενισχύσεων (συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τη συσώρευση των ενισχύσεων), προστασίας του περιβάλλοντος και ισότητας ευκαιριών.

Οι διαδικασίες αυτές απαιτούν την τήρηση εγγράφων σχετικά με τις επιτόπιες επαληθεύσεις των επιμέρους πράξεων. Αυτά τα έγγραφα αναφέρουν την πραγματοποιηθείσα εργασία, τα πορίσματα των επιθεωρήσεων και τα μέτρα που έχουν ληφθεί ως επακόλουθο των τυχόν αποκλίσεων. Σε περίπτωση που ο φυσικός ή ο διοικητικός έλεγχος δεν είναι διεξοδικός, αλλά δειγματοληπτικός, τα έγγραφα αυτά θα αναφέρουν τις επιλεχθείσες πράξεις και θα περιγράψουν την δειγματοληπτική μέθοδο.

Άρθρο 5

1. Για κάθε παρέμβαση τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, εντός τριών μηνών από την έγκριση της παρέμβασης, ή —σε περίπτωση που είναι μεταγενέστερη— από την θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού, την οργάνωση των αρχών διαχείρισης και πληρωμής και των ενδιάμεσων φορέων, τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που εφαρμόζουν οι εν λόγω αρχές και φορείς, καθώς και τις σχεδιαζόμενες βελτιώσεις σύμφωνα με την κατευθύνσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Η ανακοίνωση πρέπει να περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με κάθε αρχή διαχείρισης, αρχή πληρωμής και ενδιάμεσο φορέα:

- α) τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί·
- β) τον καταμερισμό των καθηκόντων μεταξύ ή εντός των υπηρεσιών τους, συμπεριλαμβανομένου του καταμερισμού καθηκόντων μεταξύ της διαχειριστικής αρχής και της αρχής πληρωμής όταν αυτές αποτελούν τον ίδιο φορέα·
- γ) τις διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες παραλαμβάνονται, επαληθεύονται και επικυρώνονται οι αιτήσεις επιστροφής των δαπανών, καθώς και οι διαδικασίες με τις οποίες εγκρίνονται, εκτελούνται και καταχωρούνται λογιστικά οι πληρωμές προς τους δικαιούχους και
- δ) τις διατάξεις που διέπουν τον έλεγχο των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου.

3. Εφόσον εφαρμόζεται κοινό σύστημα για περισσότερες μορφές παρέμβασης, κοινοποιείται η περιγραφή του κοινού συστήματος.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με το κράτος μέλος, διασφαλίζει ότι τα κοινοποιηθέντα σύμφωνα με το άρθρο 5 συστήματα διαχείρισης και ελέγχου πληρούν τα πρότυπα που απαιτούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και τον παρόντα κανονισμό και γνωστοποιεί την ύπαρξη στοιχείων που ενδεχομένως να παρεμποδίσουν τη διαφάνεια των ελέγχων της λειτουργίας των Ταμείων και την απαλλαγή της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 274 της συνθήκης. Πραγματοποιούνται σε τακτική βάση απολογισμοί της λειτουργίας των συστημάτων.

Άρθρο 7

1. Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των κρατών μελών εξασφαλίζουν επαρκή διαδρομή ελέγχου.

2. Θεωρείται επαρκής η διαδρομή ελέγχου που επιτρέπει:

α) τη σύμπτωση των συνολικών ποσών που πιστοποιούνται στην Επιτροπή, με τις επιμέρους καταχωρήσεις δαπανών και τα συναφή αποδεικτικά έγγραφα στα διάφορα επίπεδα των διοικητικών υπηρεσιών και τους τελικούς δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων φορέων ή οργανισμών ή των εταιριών που εκτελούν τις πράξεις όταν αυτοί δεν είναι οι τελικοί αποδέκτες της χρηματοδότησης και

β) την επαλήθευση της χορήγησης και των μεταφορών των διαθεσίμων κοινοτικών και εθνικών κονδυλίων.

Ενδεικτική περιγραφή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου παρατίθεται στο παράρτημα I.

3. Η αρχή διαχείρισης διασφαλίζει τα ακόλουθα:

α) την ύπαρξη διαδικασιών τήρησης των σχετικών εγγράφων με τις συγκεκριμένες δαπάνες και πληρωμές οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ενίσχυσης και οι οποίες απαιτούνται για μια ικανοποιητική διαδρομή ελέγχου, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 38 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού·

β) ότι καταγράφεται ο φορέας όπου φυλάσσονται και η διεύθυνσή του και

γ) ότι τα έγγραφα αυτά διατίθενται για επιθεώρηση εκ μέρους των προσώπων και των φορέων που θα είχαν κανονικά δικαίωμα να επιθεωρούν παρόμοια έγγραφα.

Τα πρόσωπα και οι φορείς αυτοί είναι:

i) το προσωπικό των αρχών διαχείρισης και πληρωμής και των ενδιάμεσων φορέων, που εξετάζει τις αιτήσεις πληρωμών·

ii) οι υπηρεσίες που επιθεωρούν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου·

iii) τα άτομα ή η υπηρεσία της αρχής πληρωμής που έχει αρμοδιότητα για την πιστοποίηση των αιτήσεων ενδιάμεσης και τελικής πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, καθώς επίσης και το άτομο ή η υπηρεσία που εκδίδει τη δήλωση που προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, στοιχείο στ) και

iv) οι ειδικά εντεταλμένοι υπάλληλοι των εθνικών οργάνων ελέγχου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα ανωτέρω πρόσωπα ή φορείς μπορούν να απαιτούν αντίγραφα των εγγράφων ή των λογιστικών καταχωρήσεων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

Άρθρο 8

Η αρχή διαχείρισης ή η αρχή πληρωμής τηρεί λογιστική των ποσών που πρέπει να ανακτώνται από ήδη πραγματοποιηθείσες πληρωμές κοινοτικής συνδρομής, και εξασφαλίζει ότι τα εν λόγω ποσά

ανακτώνται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Μετά από την ανάκτηση, η αρχή πληρωμής καταβάλλει τις ανακτηθείσες παράτυπες δαπάνες προσαυξημένες με τόκους υπερημερίας αφαιρώντας τα σχετικά ποσά από την επόμενη δήλωση δαπανών και αίτηση πληρωμής προς την Επιτροπή. Εφόσον αυτό δεν επαρκεί, πραγματοποιεί επιστροφή χρημάτων στην Κοινότητα. Η αρχή πληρωμών αποστέλλει μία φορά το χρόνο στην Επιτροπή, επισυνάπτοντάς την στην τελευταία τριμηνιαία έκθεση για τις ανακτήσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1681/94, δήλωση σχετικά με τα ποσά για τα οποία αναμένεται ανάκτηση κατά την εν λόγω ημερομηνία, ταξινομημένα κατά έτος εκκίνησης της σχετικής διαδικασίας ανάκτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Πιστοποίηση των δαπανών

Άρθρο 9

1. Τα πιστοποιητικά των ενδιάμεσων και τελικών δηλώσεων δαπανών, που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 συντάσσονται σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος II, από πρόσωπο ή υπηρεσία της αρχής πληρωμής, που είναι λειτουργικά ανεξάρτητο από τις υπηρεσίες που εγκρίνουν πληρωμές.

2. Πριν από την πιστοποίηση μιας συγκεκριμένης δήλωσης δαπανών, η αρχή πληρωμής διασφαλίζει τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ότι η αρχή διαχείρισης και οι ενδιάμεσοι φορείς έχουν τηρήσει τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, ιδίως δε αυτές του άρθρου 38 παράγραφος 1, στοιχεία γ) και ε) και του άρθρου 32 παράγραφοι 3 και 4, τους όρους της απόφασης της Επιτροπής βάσει του άρθρου 28 του ίδιου κανονισμού και

β) ότι η δήλωση δαπανών περιλαμβάνει μόνο δαπάνες:

i) που έχουν πράγματι λάβει χώρα εντός της επιλέξιμης περιόδου, όπως ορίζεται στην απόφαση, υπό μορφή δαπανών που έχουν καταβληθεί από τους τελικούς δικαιούχους, κατά την έννοια των παραγράφων 1.2, 1.3 και 2 του κανόνα 1 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 της Επιτροπής⁽¹⁾ και οι οποίες αποδεικνύονται από τιμολόγια ή λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας,

ii) που αφορούν πράξεις οι οποίες επιλέχθηκαν για συγχρηματοδότηση στα πλαίσια μιας συγκεκριμένης παρέμβασης σύμφωνα με τα κριτήρια επιλογής και τις διαδικασίες της και τηρώντας τους κοινοτικούς κανόνες καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες και

iii) οι οποίες απορρέουν από μέτρα για τα οποία κάθε κρατική ενίσχυση έχει επισήμως εγκριθεί από την Επιτροπή, εφόσον απαιτείται.

3. Προκειμένου να λαμβάνονται πάντοτε υπόψη η επάρκεια των συστημάτων ελέγχου και της διαδρομής ελέγχου πριν την υποβολή της δήλωσης δαπανών στην Επιτροπή, η αρχή διαχείρισης διασφαλίζει ότι η αρχή πληρωμής έχει ενημερωθεί σχετικά με τις διαδικασίες που εφαρμόζονται από αυτήν και από τους ενδιάμεσους φορείς για:

(1) ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 39.

- α) την επαλήθευση της παράδοσης των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και το αληθές της δηλούμενης δαπάνης·
- β) την εξασφάλιση συμμόρφωσης προς τους εφαρμοζόμενους κανόνες και
- γ) τη διατήρηση της διαδρομής ελέγχου.

4. Στις περιπτώσεις στις οποίες η αρχή διαχείρισης και η αρχή πληρωμής υπάγονται ή αποτελούν τον ίδιο φορέα, ο εν λόγω φορέας διασφαλίζει, ότι εφαρμόζονται διαδικασίες που προσφέρουν ισοδύναμα επίπεδα ελέγχου με αυτά που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Δειγματοληπτικοί έλεγχοι πράξεων

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη διοργανώνουν, στη βάση κατάλληλου δείγματος, ελέγχους των πράξεων, οι οποίοι αποσκοπούν:

- α) στην επαλήθευση της αποτελεσματικότητας των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου·
- β) στην επιλεκτική επαλήθευση, επί τη βάση της ανάλυσης κινδύνων, των δηλώσεων δαπανών που πραγματοποιούνται στα αντίστοιχα επίπεδα.

2. Οι έλεγχοι που διενεργούνται πριν από την περάτωση της παρέμβασης καλύπτουν τουλάχιστον το 5 % της συνολικής επιλέξιμης δαπάνης και βασίζονται σε αντιπροσωπευτικό δείγμα εγκεκριμένων πράξεων, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της παραγράφου 3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ομαλή κατανομή των ελέγχων καθ' όλη τη διάρκεια της σχετικής περιόδου. Εξασφαλίζουν σαφή διαχωρισμό λειτουργιών μεταξύ αυτών των ελέγχων και της υλοποίησης ή πληρωμής των πράξεων.

3. Η επιλογή του δείγματος των πράξεων που θα υποβληθεί σε ελέγχους πρέπει να λαμβάνει υπόψη:

- α) την ανάγκη να ελεγχθεί προσήκων συνδυασμός ειδών και μεγεθών των πράξεων·
- β) κάθε ενδεχόμενο παράγοντα κινδύνου που θα έχει επισημανθεί από εθνικούς ή κοινοτικούς ελέγχους·
- γ) τη συγκέντρωση πράξεων στα πλαίσια ορισμένων ενδιάμεσων φορέων ή ορισμένων τελικών δικαιούχων, ούτως ώστε οι κυριότεροι ενδιάμεσοι φορείς και οι κυριότεροι τελικοί δικαιούχοι να υπόκεινται σε τουλάχιστον ένα έλεγχο πριν από την περάτωση κάθε παρέμβασης.

Άρθρο 11

Μέσω των ελέγχων, τα κράτη μέλη επιδιώκουν να επαληθεύσουν τα εξής:

- α) την πρακτική εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου·
- β) για έναν ικανό αριθμό λογιστικών καταχωρήσεων, την αντιστοιχία των καταχωρήσεων με τα αποδεικτικά έγγραφα που τηρούν οι ενδιάμεσοι φορείς, τελικοί δικαιούχοι και οι δημόσιοι φορείς ή επιχειρήσεις που εκτελούν τις πράξεις·

- γ) την ύπαρξη ικανοποιητικής διαδρομής ελέγχου·
- δ) για έναν ικανό αριθμό θέσεων δαπανών, την συμμόρφωση της φύσης και του χρονοδιαγράμματος της δαπάνης, την συμμόρφωση προς τις κοινοτικές διατάξεις και την αντιστοιχία της με τα εγκεκριμένα φυσικά χαρακτηριστικά και με τις εργασίες οι οποίες όντως πραγματοποιούνται·
- ε) ότι η χρήση ή η προτιθέμενη χρήση της πράξης ανταποκρίνεται στους στόχους που περιγράφονται στην αίτηση για κοινοτική συγχρηματοδότηση·
- στ) ότι οι κοινοτικές συγχρηματοδοτήσεις δεν υπερβαίνουν τα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και σε κάθε άλλη σχετική κοινοτική διάταξη, και καταβάλλονται στους τελικούς δικαιούχους χωρίς μειώσεις ή αδικαιολόγητες καθυστερήσεις·
- ζ) ότι η αναγκαία εθνική συγχρηματοδότηση έχει πράγματι καταβληθεί και
- η) ότι οι συγχρηματοδοτούμενες πράξεις έχουν υλοποιηθεί σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες και πολιτικές όπως προβλέπεται από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Άρθρο 12

Οι έλεγχοι αποσκοπούν στη διαπίστωση του συστηματικού χαρακτήρα των προβλημάτων, του κινδύνου που ενέχουν για άλλες πράξεις που υλοποιούνται από τον ίδιο τελικό δικαιούχο ή τις οποίες διαχειρίζεται ο ίδιος ενδιάμεσος φορέας, εντοπίζουν τις αιτίες αυτών των καταστάσεων, οποιαδήποτε περαιτέρω εξέταση που ενδεχομένως απαιτείται, καθώς και τα αναγκαία διορθωτικά και προληπτικά μέτρα.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή μέχρι τις 30 Ιουνίου εκάστου έτους και για πρώτη φορά μέχρι τις 30 Ιουνίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 10 έως 12 κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους, επιπλέον παρέχουν οποιοδήποτε αναγκαίο συμπλήρωμα ή ενημέρωση της περιγραφής των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου τους με γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 5.

Άρθρο 14

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα ανακτήσιμα ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Δήλωση κατά την περάτωση της παρέμβασης

Άρθρο 15

Το πρόσωπο ή η υπηρεσία που ορίζεται για την έκδοση δηλώσεων κατά την περάτωση της παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1, στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, πρέπει να είναι διοικητικά ανεξάρτητο:

- α) από την ορισθείσα αρχή διαχείρισης·
- β) το πρόσωπο ή την υπηρεσία εντός της αρχής πληρωμής που έχει την αρμοδιότητα της σύνταξης των πιστοποιητικών τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 και
- γ) τους ενδιάμεσους φορείς.

Διενεργεί την εξέτασή του σύμφωνα με διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα. Του παρέχεται εκ μέρους των αρχών διαχείρισης και πληρωμής καθώς και των ενδιάμεσων φορέων, κάθε απαιτούμενη πληροφορία και πρόσβαση στα μητρώα καταχωρήσεων και στα συνοδευτικά αποδεικτικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη σύνταξη της δήλωσης.

Άρθρο 16

Οι δηλώσεις βασίζονται σε εξέταση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, των πορισμάτων των πραγματοποιηθέντων ελέγχων και όταν χρειάζεται σε περαιτέρω δείγμα ενεργειών. Το αρμόδιο για την έκδοση πρόσωπο ή υπηρεσία, προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για να έχει σε ικανοποιητικό βαθμό την εγγύηση ότι η πιστοποιημένη δήλωση δαπάνης είναι ορθή και ότι οι συναφείς ενέργειες είναι νόμιμες και κανονικές.

Οι δηλώσεις καταρτίζονται βάσει του ενδεικτικού υποδείγματος του παραρτήματος III και συνοδεύεται από έκθεση στην οποία περιλαμβάνονται όλες οι πληροφορίες που χρειάζονται για να αιτιολογήσουν τη δήλωση, συμπεριλαμβανομένης περιλήψης των πορισμάτων όλων των ελέγχων που έχουν διενεργηθεί από εθνικούς και κοινοτικούς φορείς, και στις οποίες βασίστηκαν το πρόσωπο ή η υπηρεσία για την σύνταξη της δήλωσης.

Άρθρο 17

Σε περίπτωση που διαπιστωθούν σημαντικές διαχειριστικές ή ελεγκτικές αδυναμίες ή που η υψηλή συχνότητα διαπιστωμένων παρατυπιών καθιστά ανέφικτη την παροχή συνολικής θετικής διαβεβαίωσης της εγκυρότητας της αίτησης πληρωμής του τελικού υπολοίπου ισοζυγίου και του τελικού πιστοποιητικού δαπανών, η δήλωση πρέπει να αναφέρει αυτές τις περιστάσεις και να περιλαμβάνει εκτίμηση της έκτασης του προβλήματος και των δημοσιονομικών του επιπτώσεων.

Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει την διενέργεια περαιτέρω ελέγχου αποσκοπώντας στον εντοπισμό και την επανόρθωση παρατυπιών εντός προσδιορισμένης χρονικής περιόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Μορφή και περιεχόμενο της λογιστικής πληροφόρησης που πρέπει να τηρείται και να διαβιβάζεται στην Επιτροπή μετά από αίτησή της

Άρθρο 18

1. Οι λογιστικές καταχωρήσεις των πράξεων που αναφέρονται στο παράρτημα I φυλάσσονται στο μέτρο του δυνατού υπό μορφή καταχωρήσεων σε ηλεκτρονικό υπολογιστή. Οι εν λόγω καταχωρή-

σεις τίθενται στην διάθεση της Επιτροπής μετά από ειδική αίτηση με σκοπό τη διενέργεια ελέγχων τεκμηρίωσης και επιτόπιων ελέγχων, με την επιφύλαξη των αιτήσεων διαβίβασης της ενημέρωσης των σχεδίων χρηματοδότησης, που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3, στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, και της χρηματοδοτικής πληροφόρησης που προβλέπεται στο άρθρο 32 του ανωτέρω κανονισμού.

2. Η Επιτροπή συμφωνεί με κάθε κράτος μέλος το περιεχόμενο των ηλεκτρονικών καταχωρήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τον τρόπο με τον οποίο διαβιβάζονται, καθώς επίσης και τη διάρκεια της απαιτούμενης περιόδου για την δημιουργία των αναγκαίων συστημάτων πληροφορικής, λαμβάνοντας υπόψη τη συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3, στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Το περιεχόμενο των πληροφοριών που μπορούν να ζητηθούν και οι προτιμώμενες τεχνικές προδιαγραφές για τη μεταφορά των ηλεκτρονικών αρχείων στην Επιτροπή αναφέρονται ενδεικτικά στα παραρτήματα IV και V.

3. Μετά από γραπτή αίτηση, τα κράτη μέλη παραδίδουν στην Επιτροπή τις καταχωρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης. Η Επιτροπή και το κράτος μέλος δύναται να συμφωνήσουν σε μια διαφορετική χρονική περίοδο παράδοσης, ιδίως όταν οι καταχωρήσεις δεν διατίθενται σε ηλεκτρονική μορφή.

4. Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι οι πληροφορίες που αποστέλλονται από τα κράτη μέλη ή συλλέγονται από αυτήν κατά τη διάρκεια επιτόπιων επιθεωρήσεων, διατηρούνται υπό καθεστώς απορρήτου και ασφάλειας σύμφωνα με το άρθρο 287 της συνθήκης και τους κανόνες της Επιτροπής όσον αφορά τη χρήση και την πρόσβαση στις πληροφορίες.

5. Με την επιφύλαξη της ισχύουσας σχετικής εθνικής νομοθεσίας, οι υπάλληλοι της Επιτροπής έχουν πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί με σκοπό τη διενέργεια ελέγχων ή κατόπιν ελέγχων που διεξάγονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, καθώς επίσης και στα στοιχεία που φυλάσσονται, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αποθηκεύονται σε ηλεκτρονικά συστήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Γενικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 19

Σε περίπτωση μορφών παρέμβασης για τις οποίες υφίστανται δικαιούχοι σε περισσότερα κράτη μέλη, τα ενδιαφερόμενα κράτη, λαμβάνοντας υπόψη την εθνική νομοθεσία, καθορίζουν από κοινού τις απαραίτητες ρυθμίσεις προκειμένου να εξασφαλιστεί η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Η Επιτροπή και τα οικεία κράτη μέλη θα παρέχουν οποιαδήποτε απαραίτητη διοικητική αρωγή.

Άρθρο 20

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού ισχύουν με την επιφύλαξη της υποχρέωσης του κράτους μέλους, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες για την αξιολόγηση των σχεδίων συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή του άρθρου 34 παράγραφος 1 του κανονισμού, και του δικαιώματος της Επιτροπής να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες πριν την έκδοση των αποφάσεών της σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού.

Άρθρο 21

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες από εκείνους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Μαρτίου 2001.

Άρθρο 22

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2064/97 καταργείται.

Οι διατάξεις του εξακολουθούν να εφαρμόζονται στην παρέμβαση που χορηγείται για την περίοδο 1994-99 δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88.

Άρθρο 23

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή
Michel BARNIER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΓΧΟΥ (Άρθρο 7)

Υπάρχει επαρκής διαδρομή ελέγχου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, όταν για μια δεδομένη μορφή παρέμβασης:

1. Οι λογιστικές καταχωρήσεις που τηρούνται στο κατάλληλο επίπεδο διαχείρισης παρέχουν αναλυτικές πληροφορίες για τις δαπάνες που πραγματοποιήσαν για κάθε συγχρηματοδοτούμενη πράξη οι τελικοί δικαιούχοι, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων φορέων ή οργανισμών ή των εταιρειών που εκτελούν τις πράξεις όταν αυτοί δεν είναι οι τελικοί αποδέκτες της χρηματοδότησης. Οι λογιστικές καταχωρήσεις περιλαμβάνουν την ημερομηνία καταχώρησης, το ποσό κάθε κονδυλίου της δαπάνης, τον προσδιορισμό των δικαιολογητικών εγγράφων και την ημερομηνία και μέθοδο της πληρωμής. Επισυνάπτονται τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία (π.χ. τιμολόγια).
2. Σε περιπτώσεις δαπανών που αφορούν μόνο εν μέρει τη συγχρηματοδοτούμενη από την Κοινότητα πράξη, καταδεικνύεται η ακρίβεια κατανομής του ποσού μεταξύ της συγχρηματοδοτούμενης και των άλλων πράξεων. Παρόμοια αιτιολόγηση πρέπει να υπάρχει και για τα είδη δαπανών τα οποία θεωρούνται ως επιλέξιμα εντός ορίων ή αναλογικώς προς άλλες δαπάνες.
3. Οι τεχνικές προδιαγραφές και το χρηματοδοτικό σχέδιο της παρέμβασης, οι εκθέσεις προόδου, τα έγγραφα που αφορούν την έγκριση επιχορήγησης, τις διαδικασίες δημοπράτησης και σύμβασης της σύμβασης και οι εκθέσεις σχετικά με επιθεωρήσεις των συγχρηματοδοτούμενων από τις πράξεις προϊόντων και υπηρεσιών τηρούνται επίσης διαθέσιμα στο κατάλληλο επίπεδο διαχείρισης.
4. Στις δηλώσεις δαπανών που όντως πραγματοποιήθηκαν σε συγχρηματοδοτούμενες πράξεις και υποβάλλονται σε ενδιάμεσους φορείς μεσολαβούντες μεταξύ του τελικού δικαιούχου ή δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα που εκτελούν την πράξη και της αρχής πληρωμής, οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συγκεντρώνονται σε λεπτομερή δήλωση δαπανών που αναφέρει για κάθε συγχρηματοδοτούμενη από την Κοινότητα πράξη όλα τα μεμονωμένα κονδύλια της δαπάνης με σκοπό τον υπολογισμό του συνολικού πιστοποιούμενου ποσού. Αυτές οι λεπτομερείς δηλώσεις δαπανών αποτελούν τα δικαιολογητικά έγγραφα των λογιστικών εγγραφών των μεσολαβούντος φορέα.
5. Οι ενδιάμεσοι φορείς τηρούν λογιστικές εγγραφές για κάθε μεμονωμένη πράξη και για τα συνολικά ποσά των δαπανών που πιστοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους. Οι ενδιάμεσοι φορείς που αναφέρουν απευθείας προς την αρχή πληρωμής που έχει καθοριστεί βάσει του άρθρου 9 στοιχείο ιε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 υποβάλλουν πίνακα των πράξεων που εγκρίθηκαν για κάθε μορφή συνδρομής, όπου αναφέρονται αναλυτικά τα στοιχεία κάθε πράξης, ο τελικός δικαιούχος, η ημερομηνία έγκρισης της επιχορήγησης, τα ποσά των αναλήψεων υποχρεώσεων και των πληρωμών, η καλυπτόμενη περίοδος των δαπανών, οι συνολικές δαπάνες ανά μέτρο και ανά υποπρόγραμμα ή προτεραιότητα. Οι πληροφορίες αυτές συνιστούν την τεκμηρίωση των λογιστικών εγγραφών των αρχών διαχείρισης και πληρωμής και τη βάση για την κατάρτιση των δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή.
6. Στις περιπτώσεις τελικών δικαιούχων που δίνουν απευθείας αναφορά στην αρχή πληρωμής, οι λεπτομερείς δηλώσεις δαπανών που αναφέρονται στην παράγραφο 4 συνιστούν τα δικαιολογητικά έγγραφα των λογιστικών εγγραφών της αρχής πληρωμής η οποία είναι αρμόδια για την σύνταξη του καταλόγου των συγχρηματοδοτούμενων πράξεων που προβλέπεται στην παράγραφο 5.
7. Σε περιπτώσεις που οι ενδιάμεσοι φορείς που μεσολαβούν μεταξύ του τελικού δικαιούχου ή του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα που εκτελεί την πράξη και της αρχής πληρωμής είναι περισσότεροι του ενός, κάθε ενδιάμεσος φορέας απαιτεί, για τον τομέα της αρμοδιότητάς του, λεπτομερείς δηλώσεις των δαπανηθέντων ποσών από τον υφιστάμενό του φορέα, για να χρησιμοποιηθούν ως δικαιολογητικά έγγραφα των δικών του λογιστικών εγγραφών, και αναφέρει στον προϊστάμενό του φορέα τουλάχιστον τα σύνολα των δαπανηθέντων ποσών για κάθε επιμέρους πράξη.
8. Σε περιπτώσεις ηλεκτρονικής διαβίβασης λογιστικών δεδομένων, όλες οι οικείες αρχές και φορείς λαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες από το χαμηλότερο επίπεδο για να δικαιολογήσουν τις λογιστικές τους εγγραφές και τα ποσά που αναφέρουν σε υψηλότερο επίπεδο, διασφαλίζοντας έτσι μια ικανοποιητική διαδρομή ελέγχου από τα συνολικά ποσά που πιστοποιούνται στην Επιτροπή μέχρι τα μεμονωμένα κονδύλια των δαπανών και τα δικαιολογητικά έγγραφα στο επίπεδο του τελικού δικαιούχου και των φορέων και εταιρειών που υλοποιούν τις πράξεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΚΑΙ ΑΙΤΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΑΜΕΙΟ

Πιστοποιητικό και δήλωση δαπανών και αίτηση πληρωμής

(να διαβιβασθεί επισήμως στη διοικητική μονάδα . . . της ΓΔ)

Ονομασία του προγράμματος:

Απόφαση της Επιτροπής _____ της _____

Αναφορά της Επιτροπής (αριθ. CCI) _____

Εθνική αναφορά _____ (ενδεχομένως)

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

Ο υπογεγραμμένος _____
εκπρόσωπος της αρχής πληρωμής που έχει ορισθεί από ⁽¹⁾

πιστοποιώ ότι όλες οι συμπεριλαμβανόμενες στην παρούσα δήλωση επιλέξιμες δαπάνες που αντιπροσωπεύουν τη συμμετοχή των Διαρθρωτικών Ταμείων καθώς και την εθνική, δημόσια ή/και ιδιωτική, χρηματοδότηση και κατεβλήθησαν παράλληλα με την πρόοδο του προγράμματος, κατεβλήθησαν

μετά την ⁽²⁾:

		20 ____
--	--	---------

και ανέρχονται σε:

	EUR
--	-----

(ακριβές ποσό με δύο δεκαδικά ψηφία)

Η επισυναπτόμενη δήλωση δαπανών κατανεμημένων ανά μέτρο βασίζεται στην προσωρινή λογιστική εκκαθάρισης της:

		20 ____
--	--	---------

και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος πιστοποιητικού.

Πιστοποιώ επίσης ότι οι πράξεις προχωρούν σύμφωνα με τους στόχους που τάσσονται στην απόφαση και με παράλληλη τήρηση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 των Διαρθρωτικών Ταμείων, ιδίως όσον αφορά:

- 1) τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις της συνθήκης και τα μέσα που έχουν θεσπιστεί δυνάμει της συνθήκης, καθώς και με τις κοινοτικές πολιτικές, ειδικότερα εκείνες που αφορούν τους κανόνες του ανταγωνισμού, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, την προστασία του περιβάλλοντος και την κατάργηση των ανισοτήτων, καθώς και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών (άρθρο 12 του κανονισμού).
- 2) την εφαρμογή των διαδικασιών διαχείρισης και δημοσιονομικού ελέγχου για την χορήγηση συνδρομής, ιδίως για τη διασφάλιση της παροχής των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και της επαλήθευσης των αιτούμενων δαπανών, καθώς και για την πρόληψη, τον εντοπισμό και τη διόρθωση των παρατυπιών, την καταπολέμηση της απάτης και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών (άρθρα 38 και 39 του κανονισμού).

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 παράγραφος 6, τα δικαιολογητικά έγγραφα είναι και θα παραμείνουν διαθέσιμα για ελάχιστη περίοδο τριών ετών από την καταβολή του υπολοίπου από την Επιτροπή.

⁽¹⁾ Να αναφερθεί η διοικητική πράξη ορισμού ως εκπροσώπου σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, με τις ενδεδειγμένες παραπομπές και την ημερομηνία.

⁽²⁾ Ημερομηνία αναφοράς σύμφωνα με την απόφαση, δυνάμει του άρθρου 30 παράγραφος 2 και του άρθρου 52 παράγραφος 4 του κανονισμού.

Πιστοποιώ ότι:

- 1) η δήλωση των δαπανών είναι ακριβής και προκύπτει από την εφαρμογή λογιστικών συστημάτων που βασίζονται σε δικαιολογητικά στοιχεία τα οποία είναι επαληθεύσιμα·
- 2) στην δήλωση δαπανών και στην αίτηση πληρωμής λαμβάνονται υπόψη, όπου αυτό απαιτείται, τα ανακτηθέντα ποσά, τα έσοδα από έργα που χρηματοδοτήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος και τυχόν εισπραχθέντες τόκοι·
- 3) οι λεπτομέρειες των σχετικών συναλλαγών καταγράφονται, στο μέτρο του δυνατού, σε ηλεκτρονικά αρχεία και διατίθενται, κατόπιν αιτήσεως, στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής.

Ημερομηνία

		20 ____
--	--	---------

Ονομασία με κεφαλαίους χαρακτήρες, σφραγίδα,
ιδιότητα και υπογραφή της αρμόδιας αρχής

Προτεραιότητα/Μεταβατική στήριξη	Συνολική καταβληθείσα και πιστοποιηθείσα επιλέξιμη δαπάνη															
	2000				...				2008				Σύνολο			
	Δημόσια		Ιδιω- τική	Δαπάνη	Δημόσια		Ιδιω- τική	Δαπάνη	Δημόσια		Ιδιω- τική	Δαπάνη	Δημόσια		Ιδιω- τική	Δαπάνη
	Κοινοτική	Άλλη δημόσια			Κοινοτική	Άλλη δημόσια			Κοινοτική	Άλλη δημόσια			Κοινοτική	Άλλη δημόσια		
Προτεραιότητα 1 Περιφέρειες που δεν λαμβάνουν μεταβ. στήριξη Περιφέρειες που λαμβάνουν μεταβ. στήριξη																
Προτεραιότητα 2 Περιφέρειες που δεν λαμβάνουν μεταβ. στήριξη Περιφέρειες που λαμβάνουν μεταβ. στήριξη																
Προτεραιότητα 3 κ.λπ. Τεχνική βοήθεια Περιφέρειες που δεν λαμβάνουν μεταβ. στήριξη Περιφέρειες που λαμβάνουν μεταβ. στήριξη																
(1) Μόνο για τους στόχους 1 και 2 κατά περίπτωση.																

Προσάρτημα στη δήλωση δαπανών: ανακτήσεις που πραγματοποιήθηκαν από την τελευταία πιστοποιηθείσα δήλωση δαπανών και που περιλαμβάνονται στην παρούσα δήλωση δαπανών (που απαριθμούνται ανά μέτρο)

Εντελλόμενο προς ανάκτηση ποσό	
Οφειλέτης	
Ημερομηνία έκδοσης του εντάλματος ανάκτησης	
Αρχή που εξέδωσε το ένταλμα	
Ημερομηνία ανάκτησης	
Ανακτώμενο ποσό	

ΑΙΤΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Τίτλος του προγράμματος: _____

Αριθμός αναφοράς της Επιτροπής (CCI) _____

Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 των Διαρθρωτικών Ταμείων, ο κάτωθι υπογεγραμμένος (ονοματεπώνυμο με κεφαλαίους χαρακτήρες) αιτώ την καταβολή του ποσού των _____ ευρώ ως ενδιάμεση/τελική πληρωμή⁽¹⁾. Οι όροι αποδοχής της παρούσας αίτησης πληρωμής πληρούνται διότι:

Διαγράφονται οι περιττές ενδείξεις

α) το ισχύον συμπλήρωμα προγραμματισμού που εγκρίθηκε στις _____	— έχει παρασχεθεί — επισυνάπτεται
β) η τελευταία ετήσια έκθεση/τελική έκθεση (διαγράφεται η περιττή ένδειξη) εκτέλεσης, που απαιτείται κατ' εφαρμογή του άρθρου 37 του κανονισμού	— έχει παρασχεθεί — επισυνάπτεται — δεν απαιτείται έκθεση
γ) η ενδιάμεση αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 42 του κανονισμού	— έχει παρασχεθεί — επισυνάπτεται — δεν απαιτείται
δ) οι αποφάσεις της διαχειριστικής αρχής και της επιτροπής παρακολούθησης συνάδουν προς το συνολικό ποσό συμμετοχής των ταμείων, το οποίο χορηγήθηκε για τις συγκεκριμένες προτεραιότητες	
ε) οι τυχόν συστάσεις για τη βελτίωση των ρυθμίσεων παρακολούθησης και διαχείρισης, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 34 παράγραφος 2	— έχουν εφαρμοστεί — έχουν δοθεί επεξηγήσεις — δεν πραγματοποιήθηκαν συστάσεις
στ) τυχόν αιτήσεις για τη λήψη διορθωτικών μέτρων που ζητήθηκαν στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 38 παράγραφος 4 του κανονισμού	— έχουν ληφθεί σχετικά μέτρα — διατυπώθηκαν σχόλια — δεν περιλαμβάνονται δαπάνες — δεν ζητήθηκε η λήψη μέτρων
ζ) καμία πιστοποιηθείσα δαπάνη δεν αποτελεί το αντικείμενο αναστολής κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 39 παράγραφος 2 του κανονισμού	— δεν υπήρξε αναστολή — δεν περιλαμβάνεται καμία δαπάνη
η) καμία πιστοποιηθείσα δαπάνη δεν πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο ενός μέτρου που περιλαμβάνει κρατικές ενισχύσεις που δεν έχουν εγκριθεί ακόμα	

Η πληρωμή πρέπει να πραγματοποιηθεί στον:

Δικαιούχος	
Τράπεζα	
Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού	
Κάτοχος του λογαριασμού (εφόσον διαφέρει από τον δικαιούχο της πληρωμής)	

Ημερομηνία _____ 20 ____

Ονομασία με κεφαλαίους χαρακτήρες, σφραγίδα, ιδιότητα και υπογραφή της αρμόδιας αρχής

(¹) Διαγράφεται η περιττή ένδειξη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ (κεφάλαιο V)

Προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ο κάτωθι υπογεγραμμένος, (αναφέρατε το όνομα, τον τίτλο και την υπηρεσία), εξέτασα την τελική δήλωση των δαπανών για (αναφέρατε την ονομασία της παρέμβασης, το σχετικό διαρθρωτικό ταμείο και την καλυπτόμενη περίοδο) μαζί με την αίτηση προς την Επιτροπή για πληρωμή του υπολοίπου της κοινοτικής ενίσχυσης.

ΠΕΔΙΟ ΕΛΕΓΧΟΥ

2. Διεξήγαγα την εξέταση σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. . . . Προγραμμάτιστα και διενήργησα την εξέταση με σκοπό να βεβαιωθώ ικανοποιητικά για το εάν η τελική δήλωση δαπανών και η αίτηση για την πληρωμή του υπολοίπου της κοινοτικής ενίσχυσης είναι απαλλαγμένες από ουσιαστικές ανακρίβειες. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε και τα χρησιμοποιηθέντα στοιχεία κατά την εξέταση, συμπεριλαμβανομένων των πορισμάτων ελέγχων που διεξήχθησαν κατά τα προηγούμενα έτη, αναφέρονται συνοπτικά στη συνημμένη έκθεση.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

3. Το πεδίο του ελέγχου περιορίστηκε από τα ακόλουθα:

- α)
- β)
- γ) κ.λπ.

(Αναφέρατε τυχόν εμπόδια που ανέκυσαν κατά την εξέταση, π.χ. συστηματικά προβλήματα, αδυναμίες της διοίκησης, έλλειψη διαδρομής ελέγχου, έλλειψη δικαιολογητικών εγγράφων, περιπτώσεις που εκκρεμούν στο δικαστήριο, κ.λπ.· εκτιμήσατε τα ποσά δαπανών που επηρεάστηκαν από τα εν λόγω εμπόδια και την αντίστοιχη κοινοτική ενίσχυση).

4. Η εξέταση μαζί με τα πορίσματα των άλλων εθνικών ή κοινοτικών ελέγχων στα οποία είχα πρόσβαση, απεκάλυψε χαμηλή/υψηλή συχνότητα (αναφέρατε καταλλήλως εάν είναι υψηλή, εξηγήστε) σφαλμάτων/παρατυπιών. Τα αναφερόμενα σφάλματα/παρατυπίες αντιμετωπίστηκαν ικανοποιητικά από τις αρχές διαχείρισης και δεν φαίνεται να επηρεάζουν το καταβλητέο ποσό της κοινοτικής ενίσχυσης, με τις ακόλουθες εξαιρέσεις:

- α)
- β)
- γ) κ.λπ.

(Αναφέρατε τα σφάλματα/παρατυπίες που δεν αντιμετωπίστηκαν ικανοποιητικά και, για κάθε περίπτωση, το πιθανό συστημικό χαρακτήρα και μέγεθος του προβλήματος και τα ποσά της κοινοτικής ενίσχυσης τα οποία φαίνεται να επηρεάζονται).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Είτε:

Εάν δεν ανέκυσαν εμπόδια κατά την εξέταση, η συχνότητα των σφαλμάτων που διαπιστώθηκαν είναι χαμηλή και όλα τα προβλήματα αντιμετωπίστηκαν ικανοποιητικά:

- 5α) Με βάση την εξέταση και τα πορίσματα άλλων εθνικών ή κοινοτικών ελέγχων στα οποία είχα πρόσβαση, κατά τη γνώμη μου η τελική δήλωση των δαπανών παρουσιάζει ορθά, όσον αφορά όλα τα ουσιαστικά σημεία, τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανονισμούς και τις διατάξεις του προγράμματος και η αίτηση προς την Επιτροπή για την πληρωμή του υπολοίπου της κοινοτικής ενίσχυσης φαίνεται να είναι έγκυρη.

Είτε:

Εάν ανέκυσαν ορισμένα εμπόδια κατά την εξέταση, αλλά η συχνότητα των σφαλμάτων δεν είναι υψηλή, ή εάν δεν αντιμετωπίστηκαν ικανοποιητικά ορισμένα προβλήματα:

- 5β) Με εξαίρεση τα θέματα που αναφέρονται στο ανωτέρω σημείο 3 και (ή) τα αναφερόμενα στο σημείο 4 σφάλματα/παρατυπίες που δεν φαίνεται να έχουν αντιμετωπιστεί ικανοποιητικά, κατά τη γνώμη μου, η οποία βασίζεται στην εξέταση και στα πορίσματα άλλων εθνικών ή κοινοτικών ελέγχων, στα οποία είχα πρόσβαση, η τελική δήλωση δαπανών παρουσιάζει ορθά, όσον αφορά όλα τα ουσιαστικά σημεία, τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανονισμούς και τις διατάξεις του προγράμματος και η αίτηση προς την Επιτροπή για την πληρωμή του υπολοίπου της κοινοτικής ενίσχυσης φαίνεται να είναι έγκυρη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

1. ΕΥΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΦΩΝ ΜΕ ΤΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ΕΦΟΣΟΝ ΤΙΣ ΖΗΤΕΙ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΟΠΙΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ

Τα ζητούμενα δεδομένα μπορούν να συμπεριλαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες, ενώ το ακριβές περιεχόμενό τους δύναται να αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας με το κράτος μέλος, για το ενδιαφερόμενο Ταμείο (Περιφερειακό, Κοινωνικό, ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Προσανατολισμού, Αλιείας). Τα αριθμημένα πεδία υποδεικνύουν την προτιμώμενη διάρθρωση των δελτίων κατά την προετοιμασία των μηχανογραφημένων αρχείων προς διαβίβαση στην Επιτροπή⁽¹⁾.

Α. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ (σύμφωνα, με την απόφαση έγκρισης της επιχορήγησης)

Πεδίο 1.	Κωδικός CCI του Επιχειρησιακού Προγράμματος/Ενιαίου Εγγράφου Προγραμματισμού: (βλέπε «Ενιαίος κωδικός αναγνώρισης»)
Πεδίο 2.	Όνομασία Επιχειρησιακού Προγράμματος/Ενιαίου Εγγράφου Προγραμματισμού
Πεδίο 3.	Κωδικός προτεραιότητας (ή τεχνικής βοήθειας)
Πεδίο 4.	Όνομασία προτεραιότητας (ή τεχνικής βοήθειας)
Πεδίο 5.	Κωδικός στοιχείου του προγράμματος (μέτρου, υπομέτρου, δράσης κ.λπ.)
Πεδίο 6.	Όνομασία στοιχείου του προγράμματος (μέτρου, υπομέτρου, δράσης κ.λπ.)
Πεδίο 7.	Διαρθρωτικό Ταμείο
Πεδίο 8.	Αρχή πληρωμής
Πεδίο 9.	Διαχειριστική αρχή
Πεδίο 10.	Ενδιάμεσος φορέας ή φορείς (πέραν της διαχειριστικής αρχής) στον οποίο ο τελικός δικαιούχος δηλώνει τις δαπάνες
Πεδίο 11.	Κωδικός της πράξης ⁽²⁾
Πεδίο 12.	Όνομασία της πράξης
Πεδίο 13.	Όνομα της περιφέρειας ή της περιοχής στην οποία τοποθετείται/διεξάγεται η ενέργεια
Πεδίο 14.	Κωδικός περιφέρειας ή περιοχής
Πεδίο 15.	Συνοπτική περιγραφή της πράξης
Πεδίο 16.	Αρχή της περιόδου επιλεξιμότητας για τις δαπάνες
Πεδίο 17.	Τέλος της περιόδου επιλεξιμότητας για τις δαπάνες
Πεδίο 18.	Φορέας της απόφασης έγκρισης επιχορήγησης ⁽³⁾
Πεδίο 19.	Ημερομηνία έγκρισης
Πεδίο 20.	Αριθμός αναφοράς του τελικού δικαιούχου ⁽⁴⁾
Πεδίο 21.	Αριθμός αναφοράς του φορέα ή της εταιρείας που είναι υπεύθυνη έναντι του τελικού δικαιούχου για την υλοποίηση της πράξης (εφόσον δεν είναι και ο τελικός δικαιούχος)
Πεδίο 22.	Νομισματική μονάδα (εάν είναι διαφορετική από το ευρώ)
Πεδίο 23.	Συνολικό κόστος της πράξης ⁽⁵⁾
Πεδίο 24.	Συνολικό επιλέξιμο κόστος της πράξης ⁽⁶⁾
Πεδίο 25.	Δαπάνες προς συγχρηματοδότηση ⁽⁷⁾
Πεδίο 26.	Κοινοτική συνεισφορά
Πεδίο 27.	Κοινοτική συνδρομή σε ποσοστό % (εάν καταχωρείται χωριστά από το πεδίο 26)
Πεδίο 28.	Εθνική δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 29.	Εθνική χρηματοδότηση από την κεντρική κυβέρνηση

⁽¹⁾ Βλέπε οδηγίες για την κατάρτιση των μηχανογραφημένων φακέλων στο παράρτημα V.2

⁽²⁾ Με τον όρο «πράξη» νοείται ένα έργο ή μία δράση που πραγματοποιείται από τον τελικό δικαιούχο ή, όταν αυτός δεν είναι ο τελικός αποδέκτης της χρηματοδότησης, από φορέα ή εταιρεία που ενεργεί υπό την ευθύνη του, η οποία αφορά συναφείς δραστηριότητες και αποτελεί συνήθως το αντικείμενο μιας ενιαίας απόφασης για έγκριση επιχορήγησης. Απαιτούνται στοιχεία που αφορούν τις μεμονωμένες επιμέρους πράξεις και όχι συγκεντρωτικά στοιχεία που αφορούν δραστηριότητες «τελικών δικαιούχων» οι οποίοι δεν εκτελούν οι ίδιοι τις πράξεις (βλέπε παράρτημα I του παρόντος κανονισμού και τις παραγράφους 1.2, 1.3 και 2 του κανόνα 1 στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 που αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών. Σε περιπτώσεις που αφορούν ενισχύσεις σε πολλούς μικρούς δικαιούχους δύναται να συμφωνηθεί η υποβολή συγκεντρωτικών στοιχείων.

⁽³⁾ Βλέπε σημείο 3 του παραρτήματος I.

⁽⁴⁾ Όπως αυτός ορίζεται βάσει του άρθρου 32 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 για τους σκοπούς δήλωσης των δαπανών.

⁽⁵⁾ Περιλαμβανομένων των μη επιλέξιμων στοιχείων κόστους που αποκλείονται από τη βάση η οποία λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της δημόσιας χρηματοδότησης.

⁽⁶⁾ Στοιχεία κόστους που συμπεριλαμβάνονται στη βάση υπολογισμού της δημόσιας χρηματοδότησης.

⁽⁷⁾ Άρθρο 29 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Πεδίο 30.	Εθνική περιφερειακή δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 31.	Εθνική τοπική δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 32.	Άλλου είδους εθνική δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 33.	Ιδιωτική χρηματοδότηση
Πεδίο 34.	Χρηματοδότηση από ΕΤΕπ
Πεδίο 35.	Άλλη χρηματοδότηση
Πεδίο 36.	Παρέμβαση ανά κατηγορία και υποκατηγορία, σύμφωνα με το μέρος 4.3 του παρόντος παραρτήματος
Πεδίο 37.	Εντοπισμός της πράξης σε αστική περιοχή/ύπαιθρο (1)
Πεδίο 38.	Περιβαλλοντικές επιπτώσεις (2)
Πεδίο 39.	Επιπτώσεις στην ισότητα ευκαιριών (3)
Πεδίο 40.	Δείκτης (4)
Πεδίο 41.	Μονάδα μέτρησης του δείκτη
Πεδίο 42.	Στόχος τιμής δείκτη για την πράξη

B. ΔΗΛΩΘΕΙΣΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΑ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Οι αιτούμενες πληροφορίες μπορούν να περιορίζονται στις καταστάσεις των δαπανών που δηλώθηκαν από τον τελικό δικαιούχο δαπάνες για κάθε πράξη (μέρος 1). Σε συμφωνία με το κράτος μέλος, αυτές οι πληροφορίες μπορούν να αναφέρονται στα δεδομένα των επιμέρους πληρωμών που διενεργούνται από τον τελικό δικαιούχο, ή από τον φορέα ή την εταιρεία που προβαίνει στην υλοποίηση της πράξης, εφόσον δεν είναι και ο τελικός δικαιούχος (μέρος 2).

1. Δηλωθείσες δαπάνες από τον τελικό δικαιούχο για να συμπεριληφθούν στις δηλώσεις δαπανών που απευθύνονται στην Επιτροπή

Πεδίο 43.	Κωδικός της πράξης (= πεδίο 11)
Πεδίο 44.	Ονομασία της πράξης (= πεδίο 12)
Πεδίο 45.	Αριθμός αναφοράς της αιτήσεως πληρωμής
Πεδίο 46.	Δαπάνες δηλωθείσες ως επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση
Πεδίο 47.	Κοινοτική συνδρομή
Πεδίο 48.	Κοινοτική συνδρομή σε ποσοστό % (εφόσον καταχωρείται χωριστά από το πεδίο 47)
Πεδίο 49.	Εθνική δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 50.	Εθνική χρηματοδότηση από την κεντρική κυβέρνηση
Πεδίο 51.	Εθνική περιφερειακή δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 52.	Εθνική τοπική δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 53.	Άλλου είδους εθνική δημόσια χρηματοδότηση
Πεδίο 54.	Ιδιωτική χρηματοδότηση
Πεδίο 55.	Χρηματοδότηση από ΕΤΕπ
Πεδίο 56.	Άλλη χρηματοδότηση
Πεδίο 57.	Επωνυμία/ονομασία του φορέα που δηλώνει τις δαπάνες, εφόσον δεν πρόκειται για τον τελικό δικαιούχο (5)
Πεδίο 58.	Ημερομηνία λογιστικής καταχώρησης (ημερομηνία κατάρτισης της καταχώρησης) (6)
Πεδίο 59.	Τόπος των δικαιολογητικών εγγράφων που συνοδεύουν την υποβαλλόμενη από τον τελικό δικαιούχο (7) αίτηση πληρωμής
Πεδίο 60.	Αρχή του χρονικού διαστήματος χορήγησης των δαπανών
Πεδίο 61.	Τέλος του χρονικού διαστήματος χορήγησης των δαπανών
Πεδίο 62.	Ενδεχόμενα έσοδα αφαιρούμενα από τις δηλωθείσες δαπάνες
Πεδίο 63.	Ενδεχόμενες δημοσιονομικές διορθώσεις, αφαιρούμενες από το ποσό της αίτησης
Πεδίο 64.	Δηλωθείσες και πιστοποιηθείσες δαπάνες από την αρχή πληρωμής (σε ευρώ)
Πεδίο 65.	Ημερομηνία της δήλωσης δαπανών από την αρχή πληρωμής

(1) Η πράξη λαμβάνει χώρα: α) σε αστική περιοχή, β) στην ύπαιθρο, ή γ) δεν οριοθετείται γεωγραφικά.

(2) Η σχετική πράξη α) εστιάζεται κυρίως στο περιβάλλον, β) είναι φιλική προς το περιβάλλον, γ) είναι περιβαλλοντικά ουδέτερη.

(3) Η πράξη α) εστιάζεται κυρίως σε θέματα ισότητας ανδρών/γυναϊκών, β) είναι θετική από την άποψη της ισότητας ανδρών/γυναϊκών, ή γ) είναι ουδέτερη από την άποψη της ισότητας αυτής.

(4) Αναφέρονται οι κυριότεροι δείκτες παρακολούθησης (ανάλογα με τη συμφωνία με το κράτος μέλος).

(5) Εάν ο τελικός δικαιούχος δηλώνει τις δαπάνες σε ενδιάμεσους φορείς ή στη διαχειριστική αρχή η οποία διαβιβάζει την αίτηση στην αρχή πληρωμής, η Επιτροπή δύναται να ζητήσει λεπτομερή στοιχεία των δηλωσών δαπανών σε κάθε επίπεδο, προκειμένου να παρακολουθήσει τη διαδρομή ελέγχου (βλέπε σημείο 5 του παραρτήματος I).

(6) Σημείο 1 του παραρτήματος I.

(7) Για τη διαδρομή ελέγχου: βλέπε σημείο 8 του παραρτήματος I.

Πεδίο 66.	Εφαρμοζόμενη ισοτιμία(-ες) για το ευρώ ⁽¹⁾
Πεδίο 67.	Ημερομηνία της τυχόν επιτόπιας επαλήθευσης
Πεδίο 68.	Φορέας που πραγματοποίησε την επιτόπια επαλήθευση
Πεδίο 69.	Δείκτης ⁽²⁾ (= πεδίο 40)
Πεδίο 70.	Μονάδα μέτρησης του δείκτη (= πεδίο 41)
Πεδίο 71.	Βαθμός επίτευξης του στόχου για την πράξη κατά την ημερομηνία της δηλώσεως (%)
Πεδίο 72.	Βαθμός επίτευξης του στόχου για την πράξη κατά την ημερομηνία της δηλώσεως σε σύγκριση με την προγραμματισθείσα σύμφωνα με το αρχικό πρόγραμμα πρόοδος (%)

2. Δεδομένα σχετικά με τις επιμέρους πληρωμές που διενήργησε ο τελικός δικαιούχος ή ο φορέας ή η εταιρεία που υλοποίησε την πράξη (κατόπιν συμφωνίας)

Πεδίο 73.	Ποσό της πληρωμής
Πεδίο 74.	Αριθμός αναφοράς της πληρωμής
Πεδίο 75.	Ημερομηνία πληρωμής ⁽³⁾
Πεδίο 76.	Ημερομηνία λογιστικής καταχώρησης ⁽⁴⁾
Πεδίο 77.	Τόπος των λεπτομερών δικαιολογητικών εγγράφων για την πληρωμή από τον τελικό δικαιούχο ⁽⁵⁾
Πεδίο 78.	Όνομα του αποδέκτη πληρωμής (προμηθευτής αγαθών ή φορέας παροχής υπηρεσιών· ανάδοχος εργολήπτης)
Πεδίο 79.	Αριθμός αναφοράς του αποδέκτη πληρωμής

2. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

A. ΠΕΔΙΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Ο κατωτέρω πίνακας πεδίων παρέμβασης των Διαρθρωτικών Ταμείων βασίζεται στο άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και έχει συνταχθεί για να βοηθήσει τις υπηρεσίες της Επιτροπής στην υποβολή εκθέσεων σχετικά με τη δραστηριότητα των Διαρθρωτικών Ταμείων.

Οι πληροφορίες κατά πεδία χρησιμοποιούνται στις ετήσιες εκθέσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων και συμβάλλουν στη σαφή κοινοποίηση των κοινοτικών πολιτικών. Επιπλέον είναι απαραίτητες στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να απαντά στα αιτήματα παροχής πληροφοριών που προέρχονται από κοινοτικά όργανα, τα κράτη μέλη και από το κοινό.

Η κατάταξη αυτή σε κατηγορίες εντάσσεται στις δραστηριότητες διαχείρισης και πληροφόρησης σε επίπεδο προγραμμάτων και δεν αποσκοπεί στην υποκατάσταση των τυπολογιών που βασίζονται στους άξονες προτεραιότητας των προγραμμάτων ή στις ειδικές επιπτώσεις που έχουν εξακριβωθεί και μετρηθεί κατά τις εργασίες αξιολόγησης.

Κατά την επεξεργασία μέτρων στο πλαίσιο των προγραμμάτων των Διαρθρωτικών Ταμείων, τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να ακολουθήσουν μια κατάταξη σε κατηγορίες που μπορεί να αρμόζει καλύτερα στην εθνική και περιφερειακή τους οργάνωση, και εφόσον το επιθυμούν μπορεί να βασιστούν στην υποδιαίρεση σε κατηγορίες που διενεργεί η Επιτροπή. Έχει όμως σημασία να είναι η Επιτροπή σε θέση να συντάσσει συγκεκριμένες εκθέσεις σχετικά με τις δραστηριότητες των Ταμείων, ανά πεδίο παρέμβασης. Τοιούτοτρόπως, το συμπλήρωμα προγραμματισμού πρέπει να δείχνει την σχέση μεταξύ κάθε μέτρου και της αντιστοίχης κατηγορίας στον πίνακα της Επιτροπής. Αυτή η σχέση θα μπορούσε π.χ. να καταδειχθεί με την εφαρμογή του ενδεδειγμένου κωδικού σε κάθε μέτρο ή με την αντιστοιχία μεταξύ εθνικών κωδικών και των κατηγοριών της Επιτροπής. Η σχέση αυτή θα πρέπει επίσης να αναφέρεται στις ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης των προγραμμάτων.

Ο πίνακας δεν είναι εξ ολοκλήρου νέος, αλλά έχει καταρτισθεί στη βάση 14 βασικών κατηγοριών που χρησιμοποιούνται στα προγράμματα του στόχου 1 στο πλαίσιο της άσκησης προσθετικότητας της προηγούμενης προγραμματικής περιόδου.

B. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Στο πλαίσιο της οικονομικής διαχείρισης των παρεμβάσεων, η Επιτροπή έχει υποδείξει τον τύπο των πληροφοριών που θα πρέπει να διαθέσει το κράτος μέλος, δηλαδή κατά πόσο:

1. το έργο ευρίσκεται σε μια περιοχή α) αστική β) αγροτική ή γ) δεν δύναται να καθορισθεί γεωγραφικά·
2. το έργο α) επικεντρώνεται κυρίως στη προστασία του περιβάλλοντος, β) είναι φιλικό προς το περιβάλλον ή γ) είναι περιβαλλοντικά ουδέτερο·
3. το έργο α) επικεντρώνεται κυρίως στην ισότητα ανδρών/γυναικών, β) αποβαίνει θετικό κρινόμενο με βάση τους όρους ισότητας ανδρών/γυναικών ή γ) είναι ουδέτερο ως προς την ισότητα ανδρών/γυναικών.

Η διάθεση των ανωτέρω πληροφοριών στο πλαίσιο της οικονομικής διαχείρισης και η υποχρέωση χρησιμοποίησης της κατάταξης των παρεμβάσεων θα επιτρέπει στην Επιτροπή να ανταποκριθεί στις ανάγκες των ευρωπαίων πολιτών.

⁽¹⁾ Αναφέρατε την εφαρμοζόμενη ισοτιμία για κάθε ποσό που δηλώθηκε από τον τελικό δικαιούχο εάν έχουν υποβληθεί περισσότερες δηλώσεις.

⁽²⁾ Αναφέρονται οι κυριότεροι δείκτες παρακολούθησης (αναλόγως της συμφωνίας με το κράτος μέλος).

⁽³⁾ Σημείο 1 του παραρτήματος I.

⁽⁴⁾ Σημείο 1 του παραρτήματος I.

⁽⁵⁾ Σημείο 8 του παραρτήματος I.

3. ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1. Παραγωγικό περιβάλλον

11 Γεωργία

- 111 Επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις
- 112 Εγκατάσταση νέων αγροτών
- 113 Επαγγελματική κατάρτιση γεωργικού προσανατολισμού
- 114 Βελτίωση της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων

12 Δασοκομία

- 121 Δασοκομικές επενδύσεις
- 122 Βελτίωση της συγκομιδής, μεταποίησης και εμπορίας δασοκομικών προϊόντων
- 123 Προώθηση νέων διεξόδων για τη χρησιμοποίηση και την εμπορία δασοκομικών προϊόντων
- 124 Συγκρότηση συνδέσμων δασοκτημόνων
- 125 Αποκατάσταση του δασοκομικού δυναμικού που επλήγη από θεομηνίες, και πρόβλεψη ενδεδειγμένων προληπτικών μέσων
- 126 Δάσωση μη γεωργικής γης
- 127 Βελτίωση και διατήρηση της οικολογικής σταθερότητας προστατευόμενων δασών
- 128 Επαγγελματική κατάρτιση δασοκομικού προσανατολισμού

13 Προώθηση της προσαρμογής και της ανάπτυξης αγροτικών περιοχών

- 1301 Έγχειρες βελτιώσεις
- 1302 Αναδασμός
- 1303 Κατάσθρωση υπηρεσιών ανακούφισης και διαχείρισης αγροκτημάτων
- 1304 Προώθηση γεωργικών προϊόντων ποιότητας στην αγορά
- 1305 Βασικές υπηρεσίες για την αγροτική οικονομία και τον πληθυσμό
- 1306 Ανακαίνιση και ανάπτυξη χωριών και προστασία και διατήρηση της αγροτικής κληρονομιάς
- 1307 Διαφοροποίηση των γεωργικών και συναφών προς τη γεωργία δραστηριοτήτων, για τη δημιουργία πολλαπλών δραστηριοτήτων ή εναλλακτικών εισοδημάτων
- 1308 Διαχείριση γεωργικών υδατικών πόρων
- 1309 Ανάπτυξη και βελτίωση υποδομών που συνδέονται με την ανάπτυξη της γεωργίας
- 1310 Κίνητρα για τουριστικές δραστηριότητες
- 1311 Κίνητρα για χειροτεχνικές δραστηριότητες σχετιζόμενες με αγροκτήματα
- 1312 Προστασία του περιβάλλοντος σε σύνδεση με τη διατήρηση της γης, των δασών και του τοπίου, καθώς και με τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ζώων
- 1313 Αποκατάσταση του δυναμικού γεωργικής παραγωγής που επλήγη από θεομηνίες και καθιέρωση ενδεδειγμένων προληπτικών μέσων
- 1314 Χρηματοοικονομική τεχνική

14 Αλιεία

- 141 Προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας
- 142 Ανανέωση και εκσυγχρονισμός του αλιευτικού στόλου
- 143 Μεταποίηση, εμπορία και προώθηση αλιευτικών προϊόντων
- 144 Υδατοκαλλιέργεια
- 145 Εγκαταστάσεις αλιευτικών λιμένων, προστασία και ανάπτυξη υδάτινων πόρων
- 146 Κοινωνικοοικονομικά μέτρα και βοηθήματα για την προσωρινή αναστολή δραστηριότητας και άλλες οικονομικές αντισταθμίσεις
- 147 Ενέργειες από επαγγελματίες, παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας και μεσόγειος αλιεία
- 148 Χρηματοδοτούμενα μέτρα από άλλα Διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ)

- 15 Υποβοήθηση μεγάλων επιχειρήσεων
- 151 Επενδύσεις σε φυσικό κεφάλαιο (μηχανήματα και εξοπλισμός, συγχρηματοδότηση κρατικών ενισχύσεων)
 - 152 Φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες, καθαρές και εξοικονομητικές ενεργειακές τεχνολογίες
 - 153 Γνωμοδοτικές υπηρεσίες επιχειρήσεων (συμπεριλαμβανομένης της διεθνοποίησης, εξαγωγικής και περιβαλλοντικής διαχείρισης, αγοράς τεχνολογίας)
 - 154 Υπηρεσίες προς τους έλκοντες δικαιώματα (υγεία και ασφάλεια, προσφορά περίθαλψης σε εξαρτώμενα από αυτούς άτομα)
 - 155 Χρηματοοικονομική τεχνική
- 16 Υποβοήθηση ΜΜΕ και χειροτεχνία
- 161 Επενδύσεις σε φυσικό κεφάλαιο (μηχανήματα και εξοπλισμός, συγχρηματοδότηση κρατικών ενισχύσεων)
 - 162 Φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες, καθαρές και εξοικονομητικές ενεργειακές τεχνολογίες
 - 163 Υπηρεσίες συμβούλου επιχειρήσεων (πληροφορίες, επιχειρηματικός προγραμματισμός, υπηρεσίες συμβούλων, προώθηση στην αγορά, διαχείριση, μελέτη, διεθνοποίηση, εξαγωγική και περιβαλλοντική διαχείριση, αγορά τεχνολογίας)
 - 164 Επιμεριζόμενες επιχειρηματικές υπηρεσίες (επιχειρηματικές τάξεις, θερμοκοιτίδες, τόνωση, υπηρεσίες προώθησης, δικτύωση, συνέδρια, εμπορικές εκθέσεις)
 - 165 Χρηματοοικονομική τεχνική
 - 166 Υπηρεσίες προς υποστήριξη της κοινωνικής οικονομίας (παροχή περίθαλψης για εξαρτώμενα άτομα, υγεία και ασφάλεια, πολιτιστικές δραστηριότητες)
 - 167 Επαγγελματική κατάρτιση προσανατολισμένη στις ΜΜΕ και στη χειροτεχνία
- 17 Τουρισμός
- 171 Φυσικές επενδύσεις (κέντρα πληροφόρησης, τουριστικά καταλύματα, εστίαση, εγκαταστάσεις)
 - 172 Μη φυσικές επενδύσεις (ανάπτυξη και παροχή τουριστικών υπηρεσιών, αθλητικές, πολιτιστικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες, πολιτιστική κληρονομιά)
 - 173 Επιμεριζόμενες υπηρεσίες για, το τουριστικό κύκλωμα (συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων προώθησης, δικτύωσης, συνεδρίων και εμπορικών εκθέσεων)
 - 174 Επαγγελματική κατάρτιση τουριστικού προσανατολισμού
- 18 Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία (ΕΤΑΚ)
- 181 Ερευνητικά έργα βασισμένα σε πανεπιστήμια, και ερευνητικά ινστιτούτα
 - 182 Καινοτομία και μεταφορά τεχνολογίας, σύσταση δικτύων και εταιρικών σχημάτων μεταξύ επιχειρήσεων ή/και ερευνητικών ινστιτούτων
 - 183 Υποδομές ΕΤΑΚ
 - 184 Επιμόρφωση ερευνητών
2. Ανθρώπινοι πόροι
- 21 Πολιτική αγοράς εργασίας
 - 22 Κοινωνική ένταξη
 - 23 Ανάπτυξη παιδαγωγικής και επαγγελματικής κατάρτισης μη συνδεδεμένης με ιδιαίτερο τομέα (άτομα, εταιρείες)
 - 24 Ελαστικότητα εργατικού δυναμικού, επιχειρηματική δραστηριότητα, καινοτομία, τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνίας (άτομα, εταιρείες)
 - 25 Θετικές ενέργειες στην αγορά εργασίας υπέρ των γυναικών
3. Βασική υποδομή
- 31 Υποδομή μεταφορών
- 311 Σιδηρόδρομοι
 - 312 Οδοί

- 3121 Εθνικές οδοί
 - 3122 Περιφερειακές/τοπικές οδοί
 - 3123 Ποδηλατόδρομοι
 - 313 Αυτοκινητόδρομοι
 - 314 Αερολιμένες
 - 315 Λιμένες
 - 316 Πλωτές οδοί
 - 317 Αστικές μεταφορές
 - 318 Πολυτροπικές μεταφορές
 - 319 Νοήμονα μεταφορικά συστήματα
- 32 Υποδομή τηλεπικοινωνιών και κοινωνία των πληροφοριών
- 321 Βασική υποδομή
 - 322 Τεχνολογία πληροφοριών και επικοινωνίας (συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την ασφάλεια και την ασφαλή διαβίβαση)
 - 323 Υπηρεσίες και εφαρμογές για τον πολίτη (υγεία, διοίκηση, εκπαίδευση)
 - 324 Υπηρεσίες και εφαρμογές για ΜΜΕ (ηλεκτρονικό εμπόριο και συναλλαγές, εκπαίδευση και κατάρτιση, δικτύωση)
- 33 Ενεργειακές υποδομές (παραγωγή, παροχή)
- 331 Ηλεκτρισμός, αέριο, υγρά και στερεά καύσιμα
 - 332 Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ηλιακή, αιολική, υδροηλεκτρική ενέργεια, βιομάζα)
 - 333 Ενεργειακή απόδοση, συμπαρογωγή, ενεργειακός έλεγχος
- 34 Περιβαλλοντική υποδομή (συμπεριλαμβανομένων των υδάτων)
- 341 Ατμόσφαιρα
 - 342 Θόρυβος
 - 343 Αστικά και βιομηχανικά απόβλητα (συμπεριλαμβανομένων των νοσοκομειακών και επικίνδυνων αποβλήτων)
 - 344 Πόσιμο νερό (συγκέντρωση, αποθήκευση, επεξεργασία και διανομή)
 - 345 Αποχέτευση και καθαρισμός λυμάτων
- 35 Σχεδιασμός και αποκατάσταση
- 351 Αναβάθμιση και αποκατάσταση τόπων βιομηχανικής και στρατιωτικής χρήσης
 - 352 Αποκατάσταση αστικών περιοχών
 - 353 Προστασία, βελτίωση και ανάπλαση φυσικού περιβάλλοντος
 - 354 Διατήρηση και αποκατάσταση της πολιτιστικής κληρονομιάς
- 36 Κοινωνική υποδομή και δημόσια υγεία
4. Διάφορα
- 41 Τεχνική αρωγή και καινοτόμες ενέργειες (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, ΕΓΤΠΕ, ΧΜΠΑ)
- 411 Προετοιμασία, υλοποίηση, παρακολούθηση, δημοσιότητα
 - 412 Αξιολόγηση
 - 413 Εκπόνηση μελετών
 - 414 Καινοτόμες ενέργειες
 - 415 Πληροφόρηση του πολίτη
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΡΟΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Μέσα διαβίβασης

Τα περισσότερα μέσα διαβίβασης σε τωρινή ισχύ μπορούν να χρησιμοποιηθούν υπό τον όρο της προγενέστερης συμφωνίας με την επιτροπή. Ο ακόλουθος μη λεπτομερής κατάλογος περιλαμβάνει τα προτιμώμενα μέσα διαβίβασης.

1. Μαγνητικά μέσα αποθήκευσης
 - δισκέτα 3,5 ιντσών 1.4 Mb (Dos/Windows)
προαιρετική συμπίεση σε μορφότυπο ZIP.
 - κασέτα DAT
4 mm DDS-1 (90 m).
 - Δίσκος CD-ROM (WORM)
2. Διαβίβαση ηλεκτρονικών αρχείων
 - απευθείας αποστολή μηνυμάτων με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο για αρχεία μεγέθους το πολύ 5 Mb
προαιρετική συμπίεση σε μορφότυπο ZIP.
 - διαβίβαση με πρωτόκολλο μεταβίβασης αρχείου FTP
προαιρετική συμπίεση σε μορφότυπο ZIP.

2. Προτιμώμενο τυποποιημένο πρότυπο για την προετοιμασία αποσπάσματος από τα ηλεκτρονικά αρχεία των κρατών μελών

Το προτιμώμενο τυποποιημένο πρότυπο αρχείου διαθέτει τα εξής χαρακτηριστικά:

1. Κάθε εγγραφή αρχίζει με κωδικό τριών χαρακτήρων με τον οποίο αναγνωρίζονται οι περιεχόμενες στην εγγραφή πληροφορίες. Υπάρχουν δύο είδη εγγραφών:
 - α) εγγραφές πράξης με αναγνωριστικό σημείο τον κωδικό «PRJ», που περιέχουν γενικές πληροφορίες για την ενέργεια. Τα χαρακτηριστικά της εγγραφής (πεδίο 1 έως και πεδίο 41) είναι εκείνα που περιγράφονται στο παράρτημα IV, σημείο 1 Α.
 - β) εγγραφές πληρωμών με αναγνωριστικό σημείο τον κωδικό «PAY», που περιέχουν αναλυτικές πληροφορίες για τις πληρωμές σε σχέση με την πράξη. Τα χαρακτηριστικά της εγγραφής (πεδίο 42 έως και πεδίο 78) είναι εκείνα που περιγράφονται στο παράρτημα IV, σημείο 1 Β.
2. Οι εγγραφές «PRJ» που περιέχουν πληροφορίες για μία πράξη ακολουθούνται αμέσως μετά από πολλές εγγραφές «PAY» που περιέχουν πληροφορίες για τις πληρωμές ως προς την ανωτέρω πράξη. Εναλλακτικά, οι εγγραφές «PRJ» και «PAY» μπορούν να δοθούν σε ξεχωριστά αρχεία.
3. Τα πεδία διαχωρίζονται με ερωτηματικό («;»). Δύο διαδοχικά ερωτηματικά δηλώνουν ότι δεν δίνεται τιμή για το συγκεκριμένο πεδίο («κενό πεδίο»).
4. Οι εγγραφές έχουν μεταβλητό μήκος. Κάθε εγγραφή καταλήγει σε ένα κωδικό «CR LF» ή «Carriage Return — Line Feed» (σε δεκαεξαδικό σύστημα: «0D 0A»).
5. Το αρχείο κωδικοποιείται σε κώδικα ASCII.
6. Αριθμητικά πεδία που αντιπροσωπεύουν ποσά:
 - α) σημείο υποδιαστολής: «.»
 - β) εφόσον χρειάζεται, το πρόσημο («+» ή «-») τίθεται στο άκρο αριστερό και ακολουθείται αμέσως από τους αριθμούς.
 - γ) σταθερός αριθμός δεκαδικών ψηφίων.
 - δ) δεν υπάρχει κενό διάστημα μεταξύ των ψηφίων ούτε μεταξύ των χιλιάδων.
7. Πεδίο ημερομηνίας: «DDMMYYYY» (ημέρα με 2 ψηφία, μήνας με 2 ψηφία, έτος με 4 ψηφία).
8. Τα δεδομένα με μορφή κειμένου δεν πρέπει να τίθενται μεταξύ εισαγωγικών («»). Εξυπακούεται ότι το σημείο διαχωρισμού «;» δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σε δεδομένα με μορφή κειμένου.
9. Για όλα τα πεδία: δεν υπάρχει κενό διάστημα ούτε στην αρχή ούτε στο τέλος του πεδίου.
10. Τα αρχεία που πληρούν τους ανωτέρω κανόνες θα έχουν την εξής μορφή (παράδειγμα):
PRJ;1999FI161DO002;Στόχος 1 Ανατολική Φινλανδία;2;Επιχειρησιακή ανάπτυξη;1;Υποστήριξη επένδυσης;...
PAY;1234;Επιχειρησιακό πάρκο;2315;103300;51650;50 %;...
(άλλες εγγραφές δεδομένων με τα πεδία στην ίδια σειρά).
11. Για τα αρχεία που προέρχονται από την Ελλάδα, ζητούμε να εφαρμόζεται η κωδικοποίηση ELOT-928 ή ISO 8859-7.

3. Τεκμηρίωση

Κάθε αρχείο πρέπει να συνοδεύεται με τα σύνολα ελέγχου για τα εξής:

1. αριθμός εγγραφών·
2. συνολικό ποσό·
3. άθροισμα των μερικών συνόλων για κάθε πρόγραμμα.

Για κάθε πεδίο που εκφράζεται με ένα κωδικό, η σημασία των χρησιμοποιηθέντων κωδικών πρέπει να επισυνάπτεται στο αρχείο.

Το άθροισμα των εγγραφών στο ηλεκτρονικό αρχείο ανά πρόγραμμα και υποπρόγραμμα (προτεραιότητα) οφείλει να αντιστοιχεί στις υποβαλλόμενες στην Επιτροπή δηλώσεις πληρωμών. Τυχόν διαφορές θα αιτιολογούνται με επισυναπτόμενο σημείωμα στο αρχείο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 448/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Μαρτίου 2001

για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία διενέργειας δημοσιονομικών διορθώσεων στην παρέμβαση που χορηγείται στο πλαίσιο των Διαρθρωτικών Ταμείων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα Διαρθρωτικά Ταμεία⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 2,

Μετά από διαβούλευση με την επιτροπή του άρθρου 147 της συνθήκης,

Μετά από διαβούλευση με την επιτροπή γεωργικών διαρθρώσεων αγροτικής ανάπτυξης,

Μετά από διαβούλευση με την επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 39 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 επιβάλλει στα κράτη μέλη να πραγματοποιούν δημοσιονομικές διορθώσεις σε σχέση με επιμέρους ή συστηματικές παρατυπίες, καταργώντας το σύνολο ή μέρος της κοινοτικής συνδρομής.
- (2) Για να διασφαλιστεί ομοιόμορφη εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης σε όλο τον κοινοτικό χώρο, είναι ανάγκη να θεσπιστούν διατάξεις για τον καθορισμό αυτών των διορθώσεων και την ενημέρωση της Επιτροπής.
- (3) Θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις για το ποσό των δημοσιονομικών διορθώσεων στις οποίες η Επιτροπή δύναται να προβεί βάσει του άρθρου 39 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 στις περιπτώσεις όπου το κράτος μέλος αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 39 παράγραφος 1 ή του άρθρου 38.
- (4) Θα πρέπει να θεσπισθούν λεπτομερείς διατάξεις βάσει του άρθρου 39 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και θα πρέπει να προβλεφθεί η εφαρμογή της ίδιας διαδικασίας στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 5 του κανονισμού.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1865/90 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1990, σχετικά με τους τόκους υπερημερίας που καταβάλλονται σε περίπτωση καθυστέρησης της επιστροφής της συνδρομής των Διαρθρωτικών Ταμείων⁽²⁾ θα πρέπει να αντικατασταθεί. Ωστόσο, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1865/90 θα πρέπει να συνεχίσουν να εφαρμόζονται στην παρέμβαση που χορηγείται για την περίοδο 1994-1999, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94⁽⁴⁾.

(6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη των διατάξεων που διέπουν την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων που ορίζονται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽⁵⁾.

(7) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής για την ανάπτυξη και ανασυγκρότηση των περιφερειών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Αντικείμενο

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 όσον αφορά τη διαδικασία διενέργειας δημοσιονομικών διορθώσεων στη συνδρομή που χορηγείται από τα διαρθρωτικά ταμεία και την οποία διαχειρίζονται τα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη

Άρθρο 2

1. Αν πρόκειται για συστηματική παρατυπία, πρέπει να εξετάζονται, βάσει του άρθρου 39 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, όλες οι πράξεις που ενδέχεται να έχουν επηρεασθεί σχετικά.
2. Όταν καταργείται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει η κοινοτική συνδρομή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών, καθώς και τις δημοσιονομικές απώλειες των ταμείων.
3. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή, υπό μορφή παραρτήματος της τελευταίας τριμηνιαίας αναφοράς εκάστου έτους που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1681/94 της Επιτροπής⁽⁶⁾, κατάλογο των διαδικασιών κατάργησης που έχουν κινηθεί το προηγούμενο έτος, μαζί με πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχουν ήδη θεσπιστεί ή που, ανάλογα με την περίπτωση, απαιτείται ακόμη να θεσπιστούν, για να προσαρμοστούν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου.

Άρθρο 3

1. Σε περίπτωση που πρέπει να ανακτηθούν ποσά ως συνέπεια κατάργησης δυνάμει του άρθρου 39 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η αρμόδια υπηρεσία ή φορέας κινούν

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 170 της 3.7.1990, σ. 35.

⁽³⁾ ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 178 της 12.7.1994, σ. 43.

διαδικασίες ανάκτησης, ενημερώνοντας σχετικά τις αρχές πληρωμών και διαχείρισης. Οι ανακτήσεις αυτές πρέπει να γνωστοποιούνται και να καταγράφονται σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 438/2001 της Επιτροπής (1).

2. Η συνδρομή των Ταμείων που έχει καταργηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, απαγορεύεται να επαναχρησιμοποιείται για την πράξη ή τις πράξεις που ήταν το αντικείμενο της διόρθωσης· απαγορεύεται επίσης να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση που πραγματοποιείται δημοσιονομική διόρθωση για συστηματικό σφάλμα, για τις πράξεις στις οποίες έχει διαπιστωθεί αυτό το συστηματικό σφάλμα. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, με την έκθεση η οποία αναφέρεται στο ως άνω άρθρο 2 παράγραφος 3, σχετικά με τις αποφάσεις ή προτάσεις τους για επαναχρησιμοποίηση των πόρων που έχουν καταργηθεί και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, για τροποποίηση του δημοσιονομικού σχεδίου της ενίσχυσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Οι δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούνται από την Επιτροπή

Άρθρο 4

1. Το ποσό της δημοσιονομικής διόρθωσης που πραγματοποιείται από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 39 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, που αφορά τις επιμέρους ή συστηματικές παρατυπίες, θα αξιολογηθεί, όπου αυτό είναι δυνατό και εφαρμόσιμο, βάσει μεμονωμένων φακέλων και θα ισούται με το ποσό της δαπάνης που χρεώθηκε αδικαιολόγητα στα Ταμεία, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας.

2. Όταν δεν είναι δυνατό ή εφικτό να υπολογιστεί επακριβώς το ποσό της παράτυπης δαπάνης ή όταν η εξ ολοκλήρου ακύρωση της εν λόγω παράτυπης δαπάνης θα ήταν δυσανάλογη και συνεπώς η Επιτροπή επιβάλλει δημοσιονομικές διορθώσεις κατά παρεκβολή ή κατ' αποκοπή, ενεργεί ως εξής:

α) σε περίπτωση παρεκβολής, χρησιμοποιεί ως αφετηρία ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα δοσοληψιών με παρόμοια χαρακτηριστικά·

β) σε περίπτωση αποκοπής, εκτιμά την σημασία παράβασης των κανονισμών όπως επίσης την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της διαπιστωθείσας παρατυπίας.

3. Όταν η Επιτροπή βασίζει τη θέση της στα γεγονότα που έχουν διαπιστωθεί από ελεγκτές που δεν είναι μέλη των υπηρεσιών της, εξάγει τα συμπεράσματά της σε συνάρτηση με δημοσιονομικές επιπτώσεις αυτών των γεγονότων, αφού θα έχει εξετάσει τα μέτρα που έχουν ληφθεί από το οικείο κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 39 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τις εκθέσεις που έχουν διαβιβαστεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1681/94, και όποιες απαντήσεις έχουν ληφθεί από το κράτος μέλος.

Άρθρο 5

1. Το οικείο κράτος μέλος διαθέτει προθεσμία δύο μηνών για να απαντήσει σε αίτηση, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 39 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, για να υποβάλει τα σχόλιά του και, κατά περίπτωση, να πραγματοποιήσει διορθώσεις, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις που η Επιτροπή δύναται να παρατείνει την προθεσμία.

2. Σε περίπτωση που η Επιτροπή προτείνει δημοσιονομικές διορθώσεις κατά παρεκβολή ή κατ' αποκοπή, δίνεται στο κράτος μέλος η ευκαιρία να αποδείξει, μέσω εξέτασης των σχετικών φακέλων, ότι η πραγματική σοβαρότητα της παρατυπίας ήταν μικρότερη από την εκτίμηση της Επιτροπής. Το κράτος μέλος, σε συμφωνία με την Επιτροπή, δύναται να περιορίσει το πεδίο της εξέτασης σε ένα κατάλληλο ποσοστό ή ένα δείγμα των σχετικών φακέλων. Εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η χρονική παράταση που χορηγείται για αυτή την εξέταση δεν μπορεί να υπερβεί περαιτέρω την περίοδο δύο μηνών μετά τη δίμηνη περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Τα αποτελέσματα αυτής της εξέτασης εξετάζονται με τον τρόπο που προσδιορίζεται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 39 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη κάθε αποδεικτικό στοιχείο που παρέχεται από το κράτος μέλος εντός των προαναφερόμενων προθεσμιών.

3. Όταν το κράτος μέλος έχει αντιρρήσεις σχετικά με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή και λαμβάνει χώρα ακρόαση δυνάμει του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 39 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η τρίμηνη προθεσμία εντός της οποίας αποφασίζει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 39 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία της ακρόασης.

Άρθρο 6

Στις περιπτώσεις που η Επιτροπή έχει διακόψει τις πληρωμές δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος καταβάλλουν προσπάθειες για επίτευξη συμφωνίας εντός της πεντάμηνης προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 5 του ανωτέρω κανονισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία και τα χρονικά όρια που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 5 του παρόντος κανονισμού. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 5.

Άρθρο 7

1. Κάθε οφειλόμενη επιστροφή στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 39 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 πραγματοποιείται πριν από την ημερομηνία λήξης που ορίζεται στην εντολή είσπραξης που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 28 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η ημερομηνία οφειλής, καθορίζεται έως το τέλος του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την έκδοση της εντολής.

2. Για οποιαδήποτε καθυστέρηση ως προς την επιστροφή, επιβάλλεται πληρωμή τόκων υπερημερίας από την ημερομηνία λήξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 έως την ημερομηνία πληρωμής. Το σχετικό επιτόκιο είναι υψηλότερο κατά μιάμιση μονάδα από το επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες συναλλαγές της αναχρηματοδότησης την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα στον οποίο εμπίπτει η ημερομηνία λήξης.

3. Η δημοσιονομική διόρθωση, δυνάμει του άρθρου 39 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, δεν απαλλάσσει το κράτος μέλος από την υποχρέωσή του να επιδιώξει ανακτήσεις δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και του άρθρου 3 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, ούτε τις διατάξεις σχετικά με την ανάκτηση της κρατικής βοήθειας όπως ορίζεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

(1) ΕΕ L 63 της 3.3.2001, σ. 21.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 8

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1865/90 καταργείται.

Εξακολουθεί ωστόσο να εφαρμόζεται για τις μορφές παρέμβασης που χορηγήθηκαν για την περίοδο 1994-1999, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Michel BARNIER
Μέλος της Επιτροπής

**ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ,
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ**

Έχοντας υπόψη

1. Το άρθρο 29 Α του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/Α) όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 27 του ν.2081/92 (ΦΕΚ 154/Α) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ.2α του ν.2469/97 (ΦΕΚ 38/Α).

2. Την κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και της Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για την ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με αριθ. ΔΙΔΚ/Φ1/2/11187/12.05.2000 (ΦΕΚ 630/Β)

3. Την κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας με αρ. ΔΙΟΕ/27081/540/27-7-2000 «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Εθνικής Οικονομίας» (ΦΕΚ 970/Β/3-8-2000).

4. Την κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών με αρ. ΔΙΟΕ/1039386/441/Α0006/21.04.2000 «Ανάθεση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών» (ΦΕΚ 571/Β/21.04.2000).

5. Την κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με αρ. ΣΤ5/25/26-4-2000 «Ορισμός αρμοδιοτήτων Υφυπουργού του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων»

6. Τον Κανονισμό (ΕΚ) 1260/99 του Συμβουλίου της 21-6-1999.

7. Το Νόμο 2860/2000 (ΦΕΚ 251/14-11-2000)

8. Το ΚΠΣ 2000-2006 και ειδικότερα το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση», την αρμοδιότητα διαχείρισης και εφαρμογής του οποίου έχει το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

9. Το γεγονός ότι από την απόφαση αυτή προκαλείται ακαθόριστη δαπάνη, η οποία θα αντιμετωπιστεί από πιστώσεις του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Άρθρο 1

Σύσταση Ειδικής Υπηρεσίας

1. Στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων συνιστάται ειδική υπηρεσία με τίτλο Υπηρεσία Διαχείρισης Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση» όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 του ν. 2860/2000.
2. Σκοπός της υπηρεσίας είναι η άσκηση των αρμοδιοτήτων που ορίζονται στο άρθρο 4 του ν. 2860/2000 .
3. Η Υπηρεσία Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΠΕΑΕΚ) υπάγεται στον Ειδικό Γραμματέα του Ενιαίου Διοικητικού Τομέα Ευρωπαϊκών Θεμάτων και ΚΠΣ του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και

Θρησκευμάτων.

Άρθρο 2

Διάρθρωση Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση»

Η Υπηρεσία Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση» διαρθρώνεται σε (7) μονάδες:

Μονάδα Α	Προγραμματισμού και Αξιολόγησης
Μονάδα Β1	Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Προώθησης Ισότητας Ευκαιριών
Μονάδα Β2	Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Αναβάθμισης Ποιότητας Εκπαίδευσης
Μονάδα Β3	Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Σύνδεσης με την Αγορά Εργασίας
Μονάδα Β4	Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Υλικοτεχνικής Υποδομής και Τεχνικής Βοήθειας
Μονάδα Γ	Ελέγχου
Μονάδα Δ	Οργάνωσης - Υποστήριξης

Άρθρο 3

Αρμοδιότητες Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση»

Οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση» περιγράφονται στο άρθρο 4 του ν. 2860/2000 και κατανέμονται μεταξύ των μονάδων της ως εξής:

Α. Μονάδα Α Προγραμματισμού και Αξιολόγησης

1. Μεριμνά για την κατάρτιση του συμπληρώματος προγραμματισμού και τις προσαρμογές του μετά από συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες και όργανα για τον προγραμματισμό και για την υποβολή του στην Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος. Επεξεργάζεται και εισηγείται τα κριτήρια ένταξης των πράξεων στα μέτρα του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Συντάσσει την ετήσια και τελική έκθεση του επιχειρησιακού προγράμματος και μεριμνά για την υποβολή τους στην επιτροπή παρακολούθησης, στη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ και τη διαβίβασή τους στην Επιτροπή ΕΚ.

3. Οργανώνει και παρακολουθεί την ενδιάμεση αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος σε συνεργασία με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ σύμφωνα με τα οριζόμενα στους κανονισμούς, στους κανόνες και στα πλαίσια που ισχύουν. Επεξεργάζεται προτάσεις για την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της ενδιάμεσης αξιολόγησης.

4. Οργανώνει και παρακολουθεί τη δημοσιότητα του επιχειρησιακού προγράμματος σε συνεργασία με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ σύμφωνα με τα οριζόμενα στους κανονισμούς και στις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν.2860/2000.

5. Παρακολουθεί την πορεία εφαρμογής του επιχειρησιακού προγράμματος στα πλαίσια των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών του τομέα, των τεθέντων στόχων και ειδικότερα όσον αφορά τους ποσοτικοποιημένους δείκτες και των προοπτικών εξέλιξης και εισηγείται μέτρα αναθεώρησής του. Επίσης παρακολουθεί την πρόοδο συναφών με το επιχειρησιακό πρόγραμμα δράσεων που υλοποιούνται στο πλαίσιο άλλων Προγραμμάτων.

6. Συνεργάζεται με τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ, την Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος και την Επιτροπή ΕΚ για την παροχή σε αυτές κάθε πληροφορίας που ζητείται στο πλαίσιο εφαρμογής του επιχειρησιακού προγράμματος. Επίσης μεριμνά για την εφαρμογή και εξειδίκευση όπου απαιτείται των απαραίτητων εργαλείων, προτύπων και προδιαγραφών για την σωστή λειτουργία της διαχειριστικής αρχής. Επίσης συνεργάζεται με άλλες αρμόδιες υπηρεσίες και δημόσιους φορείς για θέματα του επιχειρησιακού προγράμματος.
7. Μεριμνά για την παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών για τη λειτουργία της επιτροπής παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος στα πλαίσια του κανονισμού λειτουργίας της.
8. Μεριμνά για την αποστολή στην Επιτροπή ΕΚ όλων των τυποποιημένων αρχείων (flat files) που προβλέπονται για την ηλεκτρονική διασύνδεση με την Επιτροπή ΕΚ για το επιχειρησιακό πρόγραμμα στα πλαίσια του προγραμματισμού.

B. Μονάδα Β1 Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Προώθησης Ισότητας Ευκαιριών Έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες για τις δράσεις του Άξονα 1 του ΕΠΕΑΕΚ:

1. Μεριμνά για την εφαρμογή των διαδικασιών ένταξης των πράξεων στα μέτρα του επιχειρησιακού προγράμματος και παρακολουθεί την πορεία εφαρμογής τους. Στο πλαίσιο αυτό:
 - α) Μεριμνά για την ενημέρωση των κατηγοριών τελικών δικαιούχων που προβλέπονται στο συμπλήρωμα προγραμματισμού με βάση και τις οδηγίες της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ.
 - β) Συγκεντρώνει και ελέγχει την πληρότητα των στοιχείων των προτάσεων που υποβάλλονται.
 - γ) Αξιολογεί τις προτάσεις που υποβάλλονται, εφαρμόζοντας τα κριτήρια ένταξης των πράξεων στα μέτρα του επιχειρησιακού προγράμματος.
 - δ) Μεριμνά για έκδοση των αποφάσεων ένταξης των πράξεων στα μέτρα του επιχειρησιακού προγράμματος μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας διατύπωσης γνώμης της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ και των αρμοδίων Υπουργείων σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του ν. 2860/2000. Για τα έργα που η εκτέλεση τους διέπεται από ν.1418/84 εξετάζει και προτείνει τα στάδια εξέλιξης για τα οποία απαιτείται προέγκριση σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 2860/2000.
 - ε) Συγκεντρώνει και ελέγχει τα στοιχεία παρακολούθησης εκτέλεσης των πράξεων (μηνιαία και τριμηνιαία δελτία παρακολούθησης) που υποβάλλουν οι τελικοί δικαιούχοι και μεριμνά για την καταχώρισή τους στο ΟΠΣ. Συνεργάζεται με την διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ και την Αρχή Πληρωμής για το περιεχόμενο των στοιχείων που οι τελικοί δικαιούχοι υποβάλλουν στα μηνιαία και τριμηνιαία δελτία παρακολούθησης.
 - στ) Παρακολουθεί τους τελικούς δικαιούχους σχετικά με την τήρηση των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει, καθώς και την πορεία των πράξεων που εκτελούν, ιδίως όσον αφορά το φυσικό, τεχνικό και οικονομικό αντικείμενο, το χρονοδιάγραμμα και τις προοπτικές του καθώς και τις υποχρεώσεις για τη δημοσιότητα, την τήρηση χωριστής λογιστικής μερίδας για το έργο και την τήρηση των πολιτικών σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και τις οδηγίες και κατευθύνσεις της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ.
2. Παρακολουθεί την πορεία εφαρμογής των μέτρων και τις προοπτικές τους και επεξεργάζεται προτάσεις βελτίωσης.
3. Μεριμνά για τη παροχή στοιχείων προόδου εκτέλεσης των πράξεων στις αρμόδιες για την χρηματοδότηση δημόσιες υπηρεσίες.
4. Για τα έργα που η εκτέλεσή τους διέπεται από τον ν. 1418/84, εξετάζει και προτείνει την προέγκριση των σταδίων εξέλιξης των που αναφέρονται στην απόφαση ένταξης.
5. Προτείνει μέτρα υποστήριξης των τελικών δικαιούχων προκειμένου να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Γ. Μονάδα Β2 Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Αναβάθμισης Ποιότητας Εκπαίδευσης

Έχει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες με τη μονάδα Β1 σε ότι αφορά τις δράσεις των μέτρων 2.1, 2.2, 2.6 του Άξονα 2 και τις δράσεις του Άξονα 4 του ΕΠΕΑΕΚ.

Δ. Μονάδα Β3 Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Σύνδεσης με την Αγορά Εργασίας

Έχει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες με τη μονάδα Β1 σε ότι αφορά τις δράσεις των μέτρων 2.3, 2.4, 2.5 του Άξονα 2 και τις δράσεις του Άξονα 3 του ΕΠΕΑΕΚ.

Ε. Μονάδα Β4 Παρακολούθησης και Διαχείρισης Δράσεων Υλικοτεχνικής Υποδομής και Τεχνικής Βοήθειας

Έχει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες με τη μονάδα Β1 σε ότι αφορά τις δράσεις του Άξονα 5 και τις δράσεις του Άξονα 6 του ΕΠΕΑΕΚ.

ΣΤ. Μονάδα Γ' Ελέγχου

1. Μεριμνά για την πραγματοποίηση των ελέγχων που προβλέπονται στο άρθρο 6 του ν.2860/2000 και ειδικότερα :

α. Ελέγχει την τήρηση της ισχύουσας νομοθεσίας κατά το στάδιο προετοιμασίας εκτέλεσης της πράξης, κατά την υποβολή της πρότασης ένταξης του έργου ή και μετά την ένταξη της στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Ειδικά για τα έργα που η εκτέλεσή τους διέπεται από το ν. 1418/84, ελέγχει προληπτικά την τήρηση της νομιμότητας στα οριζόμενα στάδια εξέλιξης της πράξης στην απόφαση ένταξης.

β. Κατά τη διάρκεια εκτέλεσης των πράξεων ελέγχει την νομιμότητα και κανονικότητα των δαπανών, την αξιοπιστία των πληροφοριών και οικονομικών στοιχείων που δηλώνονται από τον τελικό δικαιούχο στα πλαίσια των μηνιαίων και τριμηνιαίων δελτίων παρακολούθησης, την τήρηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει ο τελικός δικαιούχος κατά την ένταξη του έργου στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και την τήρηση των κανόνων δημοσιότητας σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες και διατάξεις .

γ. Πραγματοποιεί ελέγχους στις πράξεις μετά τη γνωστοποίηση ολοκλήρωσης από τον τελικό δικαιούχο και εκδίδει την βεβαίωση τήρησης των υποχρεώσεων του τελικού δικαιούχου.

2. Αξιολογεί τα αποτελέσματα των ελέγχων και εισηγείται την λήψη των απαραίτητων μέτρων για βελτίωση του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, καθώς και μέτρα για την υποστήριξη των τελικών δικαιούχων προκειμένου να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους.

3. Ελέγχει τις λειτουργίες της ειδικής υπηρεσίας σε σχέση με θέματα που θέτουν η Αρχή Πληρωμής, η Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου και τα ελεγκτικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Στις περιπτώσεις που υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις για την ύπαρξη παρατυπιών μεριμνά για την εφαρμογή της παραγράφου 6 του άρθρου ... του νόμου 2960/2000 με την άμεση συγκρότηση ελεγκτικού οργάνου, τη διενέργεια του ελέγχου και την έκδοση του σχετικού πορίσματος.

5. Συντάσσει εκθέσεις ελέγχου και μεριμνά για την καταχώριση των πορισμάτων ελέγχων στο ΟΠΣ και την κοινοποίησή τους στην Αρχή Πληρωμής την Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου

και τον τελικό Δικαιούχο.

Z. Μονάδα Δ΄ Οργάνωσης - Υποστήριξης

1. Μεριμνά για την κατάρτιση του προγράμματος ενεργειών τεχνικής βοήθειας-στήριξης σε συνεργασία με τις άλλες μονάδες και υποστηρίζει το έργο τους στην εκτέλεση των ενεργειών αυτών μετά την έγκρισή τους. Τηρεί τα οικονομικά και τεχνικά στοιχεία των ενεργειών αυτών.
2. Οργανώνει και λειτουργεί γραφείο ΟΠΣ, το οποίο σε συνεργασία με την αντίστοιχη μονάδα της διαχειριστικής αρχής του ΚΠΣ έχει την ευθύνη για την ορθή και απρόσκοπτη λειτουργία του ΟΠΣ στην Ειδική Υπηρεσία και παρέχει υποστήριξη προς τους χρήστες για την ορθή χρήση και λειτουργία του. Επίσης παρέχει τεχνική υποστήριξη για την λειτουργία του εξοπλισμού και του λογισμικού καθώς και υποστήριξη στο προσωπικό της Ειδικής Υπηρεσίας (εκπαίδευση κλπ) . Επίσης οργανώνει και λειτουργεί γραφείο πληροφοριών για την παροχή άμεσης ενημέρωσης και κατευθύνσεων στους ενδιαφερόμενους για θέματα του επιχειρησιακού προγράμματος.
3. Οργανώνει και τηρεί βιβλιοθήκη εργαλείων, μελετών, στοιχείων και απαραίτητων βοηθημάτων για τις ανάγκες της διαχειριστικής αρχής.
4. Χειρίζεται τα θέματα προσωπικού και ειδικότερα τα διοικητικά και τα θέματα οργάνωσης και εκπαίδευσης.
5. Τηρεί το πρωτόκολλο και το αρχείο της ειδικής υπηρεσίας, έχει την ευθύνη διακίνησης των εγγράφων και την εν γένει γραμματειακή υποστήριξη των μονάδων και του προσωπικού της.

Άρθρο 4

Προσωπικό της Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση»

1. Η στελέχωση της **Υπηρεσίας Διαχείρισης** του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση γίνεται με προσωπικό αποκλειστικής και πλήρους απασχόλησης, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 2860/2000.
2. Το προσωπικό της Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού «Προγράμματος Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση» ανέρχεται σε 55 άτομα, εκ των οποίων δύο (2) τουλάχιστον στο Γραφείο ΟΠΣ, τα οποία κατά κατηγορία είναι:
 - A. Κατηγορία Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης, 40 άτομα
 - B. Κατηγορία Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, 10 άτομα
 - Γ. Κατηγορία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, 5 άτομα

Άρθρο 5

Ορισμός προϊσταμένου της Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση», των ασκούντων καθήκοντα προϊσταμένου στις μονάδες της και αναπλήρωση προϊσταμένου της

1. Ο Προϊστάμενος της ειδικής υπηρεσίας ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 2860/2000.
2. Καθήκοντα προϊσταμένου των επί μέρους μονάδων της Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση» ασκεί υπάλληλός της, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα, μετά από πρόταση του Προϊσταμένου της Ειδικής Υπηρεσίας. Απόντος ή κωλυμένου του Προϊσταμένου της διαχειριστικής αρχής, αναπληρώνεται από τον αρχαιότερο υπάλληλο που υπάγεται στις διατάξεις του ν. 2683/1999 και ο οποίος ασκεί καθήκοντα προϊσταμένου μονάδος της διαχειριστικής αρχής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
& ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 16-03-2001

E(2001)44

ΝΑ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙ

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ

16-03-2001

για την έγκριση του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση" το οποίο εντάσσεται στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1 στην Ελλάδα

(Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

2000 GR 05 1 PO 002

PO – GR / Education – Αξιωματούχος: SIGONIS Panayotis

GR – (2001)44

Απόφαση της Επιτροπής
της. 16-03-2001

για την έγκριση του Επιχειρησιακού Προγράμματος "ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ" το οποίο εντάσσεται στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1 στην Ελλάδα.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία¹, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 στον τίτλο II, άρθρα 13 και επόμενα, καθορίζει τους όρους εκπόνησης και υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.
- (2) Δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση των προτάσεων για τα Επιχειρησιακά Προγράμματα που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη προκειμένου να προσδιορίσει εάν είναι συνεπείς προς τους στόχους του αντίστοιχου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και συμβατές με τις κοινοτικές πολιτικές και εκδίδει απόφαση για τη συμμετοχή των Ταμείων σύμφωνα με το άρθρο 28, παράγραφος 1, σε συμφωνία με το οικείο κράτος μέλος, εφόσον οι προτάσεις περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία που αναφέρει το άρθρο 18, παράγραφος 2.
- (3) Η Ελληνική κυβέρνηση υπέβαλε στην Επιτροπή, στις 31 Μαρτίου 2000, το σχέδιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση" το οποίο έγινε αποδεκτό και υπάγεται στον στόχο αριθ. 1 σύμφωνα

¹ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1

με το άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999· το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει τα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 18 του ανωτέρω κανονισμού και, ιδίως, την περιγραφή των αξόνων προτεραιότητας του προγράμματος, ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο προσδιορίζει, για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε έτος, το ύψος των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται για τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), καθώς και το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δημόσιων και των κατ'εκτίμηση ιδιωτικών χρηματοδοτήσεων του κράτους μέλους.

- (4) Η ημερομηνία υποβολής του σχεδίου του Επιχειρησιακού Προγράμματος, που κρίνεται αποδεκτό από την Επιτροπή, αποτελεί αφετηρία της επιλεξιμότητας των δαπανών δυνάμει αυτής της παρέμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/99, και εφόσον το κρινόμενο ως αποδεκτό σχέδιο Επιχειρησιακού Προγράμματος υποβλήθηκε στην Επιτροπή μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2000 και της 30ής Απριλίου 2000, ως ημερομηνία έναρξης της επιλεξιμότητας των δαπανών καθορίζεται η 1η Ιανουαρίου 2000.
- (5) Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα καταρτίστηκε σε συμφωνία με το οικείο κράτος μέλος στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης.
- (6) Σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή και το κράτος μέλος καλούνται να εξασφαλίσουν, τηρώντας την αρχή της εταιρικής σχέσης, τον συντονισμό μεταξύ των παρεμβάσεων των διαφόρων Ταμείων, αφενός, και μεταξύ των παρεμβάσεων των Ταμείων και εκείνων της ΕΤΕπ και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών μέσων, αφετέρου.
- (7) Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας για το σύνολο της περιόδου προγραμματισμού καθώς και η ετήσια κατανομή της εκφράζονται σε ευρώ· η ετήσια κατανομή πρέπει να συμβιβάζεται με τις ισχύουσες δημοσιονομικές προοπτικές. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7, παράγραφος 7 και 44, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, αυτή η συμμετοχή μπορεί να επανεξετασθεί στα μέσα της περιόδου προγραμματισμού και όχι αργότερα από την 31η Μαρτίου 2004 προκειμένου να ληφθεί υπόψη η πραγματική εξέλιξη της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής και η κατανομή του αποθεματικού επίδοσης. Σύμφωνα δε με το άρθρο 7, παράγραφος 7 του ίδιου κανονισμού, η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο ετήσιας τιμαριθμικής προσαρμογής κατά 2%.

² ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ.80

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ :

Άρθρο 1

Εγκρίνεται το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ" για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στην Ελλάδα που υπάγεται στον στόχο 1, για τη περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2000 ως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 2

1. Σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Τους άξονες προτεραιότητας του προγράμματος, τη συνέπειά τους προς το αντίστοιχο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, τους ποσοτικοποιημένους ειδικούς στόχους τους, την εκ των προτέρων αξιολόγηση των αναμενόμενων επιπτώσεών τους και τη συνεκτικότητά τους προς τις οικονομικές, κοινωνικές και περιφερειακές πολιτικές της Ελλάδας.

Οι άξονες προτεραιότητας είναι οι ακόλουθοι:

1. Προώθηση της ισότητας ευκαιριών πρόσβασης στην αγορά εργασίας για όλους και ιδιαίτερα για εκείνους που απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό.
2. Προώθηση και βελτίωση της εκπαίδευσης και της αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης στο πλαίσιο της δια βίου μάθησης.
3. Ανάπτυξη και προώθηση της επιχειρηματικότητας και προσαρμοστικότητας των νέων.
4. Βελτίωση της πρόσβασης των γυναικών στην αγορά εργασίας.
5. Δημιουργία και ενίσχυση υποδομών για την υλοποίηση των μέτρων ΕΚΤ.
6. Τεχνική βοήθεια.

β) Μια συνοπτική περιγραφή των μέτρων που μελετώνται, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων πληροφοριακών στοιχείων για την επαλήθευση της συμμόρφωσης προς τα καθεστάτα ενισχύσεων.

γ) Το ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης που προσδιορίζει, για κάθε άξονα προτεραιότητας και για κάθε έτος, το ύψος των συνολικών κονδυλίων που προβλέπονται για τη συμμετοχή των διαφόρων Ταμείων, ενδεχομένως δε και

της ΕΤΕπ, καθώς και των λοιπών χρηματοδοτικών οργάνων, αναγράφοντας επίσης το ποσό των δημοσίων ή εξομοιούμενων επιλέξιμων χρηματοδοτήσεων καθώς και των κατ'εκτίμηση ιδιωτικών χρηματοδοτήσεων του κράτους μέλους.

Η συνολική συμμετοχή των Ταμείων που προβλέπεται ετησίως για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα συμβιβάζεται με τις ισχύουσες δημοσιονομικές προοπτικές.

δ) Τις διατάξεις για την εφαρμογή του Επιχειρησιακού Προγράμματος που περιλαμβάνουν την υπόδειξη διαχειριστικής αρχής, την περιγραφή του τρόπου διαχείρισης του εν λόγω προγράμματος καθώς τις συνολικές επιχορηγήσεις, την περιγραφή των συστημάτων παρακολούθησης και αξιολόγησης, ιδίως του ρόλου της επιτροπής παρακολούθησης, τον καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, καθώς και την περιγραφή των ειδικών μέτρων και των διαδικασιών ελέγχου.

2. Στο ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης ορίζεται το συνολικό κόστος των αξόνων προτεραιότητας που έχουν επιλεγεί για την από κοινού δράση της Κοινότητας και του οικείου κράτους μέλους, που ανέρχεται στο ποσό των 2.484.599.224 ευρώ για το σύνολο της περιόδου, καθώς επίσης και τα συνολικά κονδύλια που προβλέπονται για τη συμμετοχή των διαρθρωτικών Ταμείων, που ανέρχονται στο ποσό των 1.863.449.418 ευρώ.

Η προκύπτουσα ανάγκη για εθνική χρηματοδότηση ανέρχεται σε 621.149.806 ευρώ για τον δημόσιο τομέα και δύναται εν μέρει να καλυφθεί με προσφυγή σε κοινοτικά δάνεια προερχόμενα από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και από τα λοιπά δανειοδοτικά μέσα.

Άρθρο 3

1. Η συνολική συμμετοχή των διαρθρωτικών Ταμείων που χορηγείται δυνάμει της παρούσας απόφασης ανέρχεται στο ποσό των 1.863.449.418 ευρώ.

Από τη συμμετοχή αυτή, 1.544.271.400 ευρώ χορηγούνται άμεσα, ενώ αναστέλλεται η χορήγηση του ποσού των 319.178.018 ευρώ, που υπερβαίνει τις ισχύουσες δημοσιονομικές προοπτικές μέχρι την αναπροσαρμογή αυτών των προοπτικών από τα δύο σκέλη της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής.

Εφόσον το ποσό, του οποίου ανεστάλη η χορήγηση, αντιστοιχεί πραγματικά και κατ'έτος στις πιστώσεις του προϋπολογισμού που θα διατεθούν ως επακόλουθο της αναπροσαρμογής, η αναστολή αίρεται αυτοδικαίως με την έναρξη ισχύος αυτής της αναπροσαρμογής και η χορήγηση καθίσταται οριστική.

Το ποσό που έχει ανασταλεί κατανέμεται κατ'έτος ως ακολούθως : 63.835.603 ευρώ το 2002, 63.835.603 ευρώ το 2003, 63.835.603 ευρώ το 2004, 63.835.603 ευρώ το 2005 και 63.835.606 ευρώ το 2006.

Οι ειδικές διατάξεις χορήγησης της χρηματοδοτικής συνδρομής, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής των Ταμείων αναφορικά με τους διαφόρους άξονες που αποτελούν μέρος του Επιχειρησιακού Προγράμματος, διευκρινίζονται στο σχέδιο χρηματοδότησης που αποτελεί παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Η ανάγκη εθνικής χρηματοδότησης που αναφέρεται στο σχέδιο χρηματοδότησης, μπορεί εν μέρει να καλυφθεί με προσφυγή σε κοινοτικά δάνεια από την ΕΤΕπ και τα λοιπά δανειοδοτικά μέσα.

2. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι η κατ'αρχήν προβλεπόμενη κατανομή του συνόλου της διαθέσιμης κοινοτικής συμμετοχής μεταξύ των διαρθρωτικών Ταμείων είναι η ακόλουθη:

EKT	1.481.013.159 ευρώ
ΕΤΠΑ	382.436.259 ευρώ

Σύνολο	1.863.449.418 ευρώ

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τη θέση της Επιτροπής ως προς τις κρατικές ενισχύσεις, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, που περιλαμβάνονται στην παρούσα παρέμβαση και δεν έχουν ακόμη εγκριθεί από την Επιτροπή. Η υποβολή, εκ μέρους του κράτους μέλους, της αίτησης παρέμβασης, του συμπληρώματος προγραμματισμού ή μιας αίτησης πληρωμής δεν υποκαθιστά την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

Όντως, για την κοινοτική συγχρηματοδότηση κρατικών ενισχύσεων, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, είτε πρόκειται για καθεστώτα ενισχύσεων είτε για ατομικές ενισχύσεις, απαιτείται η προηγούμενη έγκρισή τους από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88 της Συνθήκης, εξαιρουμένων των ενισχύσεων που πληρούν τις προϋποθέσεις του κανόνα de minimis καθώς και των ενισχύσεων όπως ορίζονται από την Επιτροπή κατ'εφαρμογή του κανονισμού 994/98 του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1998 για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων³. Εφόσον δεν

³ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ.1

υπάρχει τέτοια απαλλαγή ή έγκριση, οι ενισχύσεις αυτές είναι παράνομες (οι συνέπειες των παράνομων ενισχύσεων ορίζονται από τον κανονισμό διαδικασίας των κρατικών ενισχύσεων) και η συγχρηματοδότησή τους θα θεωρηθεί ως παρατυπία κατά την έννοια των άρθρων 38 και 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Κατά συνέπεια, οι αιτήσεις ενδιάμεσων και τελικών πληρωμών, όπως περιγράφονται στο άρθρο 32 του εν λόγω κανονισμού δεν είναι αποδεκτές από την Επιτροπή για τα μέτρα που συνεπάγονται συγχρηματοδότηση νέων ή τροποποιημένων ενισχύσεων σύμφωνα με τον ορισμό του κανονισμού διαδικασίας των ενισχύσεων, είτε πρόκειται για καθεστώτα ενισχύσεων είτε για ατομικές ενισχύσεις, μέχρι την κοινοποίηση και επίσημη έγκρισή τους από την Επιτροπή.

Άρθρο 5

Ως αφετηρία για την επιλεξιμότητα των δαπανών ορίζεται η 1η Ιανουαρίου 2000. Ως καταληκτική ημερομηνία επιλεξιμότητας των δαπανών ορίζεται η 31η Δεκεμβρίου 2008. Η ημερομηνία αυτή παρατείνεται μέχρι την 30η Απριλίου 2009 για τις δαπάνες οργανισμών που καταβάλλουν ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 9, σημείο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.1260/1999.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ελληνική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 16/03/2001

Για την Επιτροπή
Άννα Διαμαντοπούλου
Μέλος της Επιτροπής

Να διατηρηθεί μέχρι.....
Βαθμός ασφαλείας.....

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
& ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ**

Αθήνα, 20 Απριλίου 2001

**ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ.**

Αριθ.Πρωτ. 163

**ΕΡΜΟΥ 15
105 63 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνο: 3315627**

ΘΕΜΑ: Συγκρότηση Επιτροπής Παρακολούθησης για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευση & Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση ΙΙ (ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ), 2000 –2006.

ΚΟΙΝΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων
ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ**

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Εθνικής Οικονομίας
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 29 Α του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/Α), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/92 (ΦΕΚ 154/Α) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2^α του Ν.2469/97 (ΦΕΚ 38/Α).
2. Το Π.Δ. 147/75 (ΦΕΚ 56/Α) περί του Οργανισμού του ΥΠΕΠΘ όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
3. Την υπ' αρ. πρωτ. ΚΑ/3345/14-12-2000 (ΦΕΚ 1533/14-12-2000) Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας & Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων «Σύσταση Ειδικής Υπηρεσίας στο Υπ. Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων».
4. Την υπ' αρ.πρωτ. 27081/ΔΙΟΕ 540/27-07-2000 Κοινή Απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Εθνικής Οικονομίας» (ΦΕΚ 970/τΒ/03-08-2000).
5. Το Ν. 2860/2000 «Διαχείριση, παρακολούθηση και έλεγχος του ΚΠΣ και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 251/τΑ/14-11-2000)

6. Την υπ' αριθμ. Ε (2000) 3405 Απόφαση της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά την έγκριση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης 2000-2006 για την Ελλάδα και ειδικότερα το Κεφ.4 παρ. 3.2. «Περί Επιτροπής Παρακολούθησης Επιχειρησιακού Προγράμματος».
7. Τον Κανονισμό (ΕΚ) 1260/99 «Περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία».
8. Την υπ.αριθμ. Ε(2001)44 Απόφαση της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έγκριση του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευση & Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΠΕΑΕΚ) και ειδικότερα τις διατάξεις Εφαρμογής κεφ.4, παρ. 4.3 «Επιτροπή Παρακολούθησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευση & Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση».

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

- I. Την συγκρότηση της Επιτροπής Παρακολούθησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευση & Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΠΕΑΕΚ), της οποίας η σύνθεση είναι η ακόλουθη:
 1. Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων, Πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης
 2. Μέλη της Επιτροπής με δικαίωμα ψήφου είναι:
 - α) Εκπρόσωποι Υπουργείων και Οργανισμών:
 - Ο Ειδικός Γραμματέας, επικεφαλής της Διαχειριστικής Αρχής του ΕΠΕΑΕΚ, ο οποίος αναπληρώνει τον Πρόεδρο της Επιτροπής Παρακολούθησης
 - Εκπρόσωπος της Γενικής Διεύθυνσης Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιφερειακής Πολιτικής και Δημοσίων Επενδύσεων του ΥΠΕΘΟ (Διαχειριστική Αρχή του Γ' ΚΠΣ)
 - Εκπρόσωπος της Αρχής Πληρωμής
 - Εκπρόσωπος της Επιτροπής Δημοσιονομικού Ελέγχου
 - Εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Ισότητας
 - Εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας
 - Εκπρόσωπος του Υπουργείου Εργασίας
 - Εκπρόσωπος του Υπουργείου Ναυτιλίας
 - Εκπρόσωπος του Υπουργείου Γεωργίας
 - Εκπρόσωπος του Υπουργείου Ανάπτυξης
 - Εκπρόσωπος του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ για θέματα περιβάλλοντος
 - Εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς
 - Εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Εκπαίδευσης Ενηλίκων
 - Οι Ειδικοί Γραμματείς του ΥΠΕΠΘ
 - Ο Προϊστάμενος της Διαχειριστικής Αρχής του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευση & Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση
 - Ο Γενικός Διευθυντής Προγραμματισμού του ΥΠΕΠΘ

- Ο Διευθυντής Σπουδών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του ΥΠΕΠΘ
- Ο Διευθυντής Σπουδών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του ΥΠΕΠΘ
- Ο Διευθυντής της Δ/σης Ειδικής Αγωγής του ΥΠΕΠΘ
- Εκπρόσωπος της Διεύθυνσης Εφαρμογών Εκπαιδευτικών Σχεδίων (ΔιΕΦΕΣ) του ΥΠΕΠΘ
- Ο Διευθυντής Οικονομικών του ΥΠΕΠΘ
- Εκπρόσωπος του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (ΕΣΥΠ)
- Εκπρόσωπος των ΑΕΙ
- Εκπρόσωπος των ΤΕΙ
- Εκπρόσωπος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (Π.Ι.)
- Εκπρόσωπος του Κέντρου Εκπαιδευτικής Έρευνας (ΚΕΕ)
- Εκπρόσωπος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ)
- Εκπρόσωπος του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης & Κατάρτισης (ΟΕΕΚ)
- Εκπρόσωπος του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων (ΟΣΚ)

β) Εκπρόσωποι των Οικονομικών και Κοινωνικών Εταίρων και των μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.

- Εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ)
- Εκπρόσωπος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (ΔΟΕ)
- Εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Ελλάδας (ΟΙΕΛΕ)
- Εκπρόσωπος της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων.
- Εκπρόσωπος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (ΕΣΑΕΑ)
- Εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ),
- Εκπρόσωπος της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ)
- Εκπρόσωπος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ).
- Εκπρόσωπος της Γραμματείας των «Εθελοντικών μη Κυβερνητικών Οργανώσεων» (ΜΚΟ) για το περιβάλλον

γ) Εκπρόσωπος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

3. Στην Επιτροπή Παρακολούθησης συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου οι ακόλουθοι:

- α) Εκπρόσωποι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και συγκεκριμένα:
- Εκπρόσωπος της Γενικής Δ/σης Περιφερειακής Πολιτικής της Ε.Ε.
 - Εκπρόσωπος της Γενικής Δ/σης Απασχόλησης της Ε.Ε.

β) Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

- II.** Στην Επιτροπή Παρακολούθησης μπορεί να παρίστανται και άλλοι εκπρόσωποι υπουργείων και οργανισμών χωρίς δικαίωμα ψήφου. Μπορεί να προσκαλούνται επίσης, άτομα με ειδικές γνώσεις σε οικονομικά, τεχνικά, κοινωνικά, επιστημονικά και λοιπά θέματα σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ.3, του Ν2860/2000.
- III.** Τα μέλη της Επιτροπής Παρακολούθησης αναπληρώνονται από εξουσιοδοτημένα πρόσωπα μόνο σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός τους. Στην περίπτωση αναπλήρωσης το όνομα του αναπληρωτή γνωστοποιείται εγγράφως στη Διαχειριστική Αρχή του ΕΠΕΑΕΚ, που εκτελεί χρέη Γραμματείας της Επιτροπής Παρακολούθησης. Στην περίπτωση που μέλος της Επιτροπής Παρακολούθησης είναι εκπρόσωπος φορέα, που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση, αυτός ορίζεται εγγράφως και το όνομά του γνωστοποιείται στη Γραμματεία του ΕΠΕΑΕΚ. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται κάθε φορά που υπάρχει αλλαγή εκπροσώπου. Σε περίπτωση αναπλήρωσης λόγω απουσίας ή κωλύματος το όνομα του αναπληρωτή γνωστοποιείται με την παραπάνω διαδικασία.
- IV.** Αποστολή της Επιτροπής Παρακολούθησης είναι, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν 2860/2000, η παρακολούθηση της αποτελεσματικής και ορθής εφαρμογής του ΕΠΕΑΕΚ II 2000-2006. Στο πλαίσιο αυτό οι αρμοδιότητες της εξειδικεύονται ως εξής:
- α. Επιβεβαιώνει ή προσαρμόζει το Συμπλήρωμα Προγραμματισμού, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών και δημοσιονομικών δεικτών που θα χρησιμοποιηθούν στην παρακολούθησή του. Επίσης εγκρίνει κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση του συμπληρώματος προγραμματισμού
 - β. Εξετάζει και εγκρίνει τα κριτήρια επιλογής των πράξεων που χρηματοδοτούνται βάσει εκάστου μέτρου, σύμφωνα με κατηγορίες κριτηρίων επιλογής τους, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 15 εδ.β του Ν.2860/2000.
 - γ. Αξιολογεί τακτικά τις εξελίξεις καθώς και την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων του προγράμματος.
 - δ. Εξετάζει τα αποτελέσματα της εφαρμογής, ιδίως την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για τα διάφορα μέτρα, καθώς και την ενδιάμεση αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 42 του Καν. (ΕΚ) 1260/1999.
 - ε. Εξετάζει και εγκρίνει την ετήσια και την τελική έκθεση εκτέλεσης του ΕΠΕΑΕΚ II πριν αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή. Επίσης, εξετάζει και εγκρίνει την ενδιάμεση και την έκθεση πρώτου απολογισμού αξιολόγησης, πριν αυτές αποσταλούν στην Επιτροπή.

- στ. Εξετάζει και εγκρίνει προτάσεις τροποποίησης του προγράμματος που δεν επιφέρουν αλλαγή στη συνολική και την ετήσια συμμετοχή των Ταμείων.
- ζ. Εξετάζει οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης του περιεχομένου της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή των Ταμείων, με τη σύμφωνη γνώμη της Διαχειριστικής αρχής του ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ και προτείνει σχετικά στη Διαχειριστική Αρχή του ΚΠΣ.
- η. Προτείνει στη Διαχειριστική αρχή οποιαδήποτε τροποποίηση του προγράμματος, που μπορεί να συντελέσει στην επίτευξη των στόχων του Ε.Π. ή να βελτιώσει τη διαχείριση της παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής διαχείρισης.
- θ. Θεωπίζει τον εσωτερικό της Κανονισμό σε συμφωνία με τη Διαχειριστική αρχή του ΕΠ και τη διαχειριστική αρχή του ΚΠΣ, σύμφωνα με το άρθρο 16, παρ.3 του Ν 2860/2000.
- V.** Η Επιτροπή Παρακολούθησης του ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ έχει δικαίωμα πληροφόρησης για όλες τις παρεμβάσεις του Επιχειρησιακού Προγράμματος. Ειδικότερα η Επιτροπή Παρακολούθησης του ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ, κατόπιν αιτήματός της, έχει δικαίωμα πρόσβασης σε όλα τα έγγραφα που αφορούν την επιλογή των πράξεων καθώς και την εφαρμογή τους, τηρουμένων των εθνικών διατάξεων που αφορούν θέματα εμπιστευτικότητας.
- VI .** Στην Επιτροπή Παρακολούθησης παρέχεται γραμματειακή στήριξη από την Διαχειριστική Αρχή του ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ σύμφωνα με το άρθρο 4, παρ1.ιγ, του Ν.2860/2000.
- VII.** Οι λειτουργικές δαπάνες για την κάλυψη των αναγκών της Επιτροπής Παρακολούθησης του ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ θα καλύπτονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 12 του Ν 2860/2000.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Εθνικής Οικονομίας

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ

Ο Ρ Γ Α Ν Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ.

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ε.Ε. & Κ.Π.Σ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΜΑΣΦΥΡΟΣ
τηλ.3314531
gtsama@ypepth.gr

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΟΣ
τηλ.3310388
kpsd@ypepth.gr

